

Holy Bible

Aionian Edition®

Kinh Thánh Tiếng Việt
Vietnamese Bible
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Kinh Thánh Tiếng Việt
Vietnamese Bible
New Testament
Language: Vietnamese
Vietnam, China

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Public Domain

Cadman with the CMA and Bible Society in Vietnam, 1923

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Lời nói đầu

tiếng Việt at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

tiếng Việt at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoa Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Mục lục

Kinh Tân Ước

Ma-thi-σ	1
Mác	32
Lu-ca	51
Giăng	84
Công Vụ Các Sứ đồ	110
Rô-ma	143
I Cô-rinh-tô	158
II Cô-rinh-tô	173
Ga-la-ti	183
Ê-phê-sô	188
Phi-líp	193
Cô-lô-se	197
I Thê-sa-lô-ni-ca	201
II Thê-sa-lô-ni-ca	205
I Ti-mô-thê	207
II Ti-mô-thê	211
Tít	214
Phi-lê-môn	216
Hê-bo-rơ	217
Gia-cơ	228
I Phi-rơ	232
II Phi-rơ	236
I Giăng	239
II Giăng	243
III Giăng	244
Giu-de	245
Khải Huyền	247

Phụ Lục

Hướng dẫn Đọc

Bảng chú giải

Bản đồ

Vận Mạng

Minh họa, Doré

Kinh Tân Ước

Song Đức Chúa Jêsus càu rắng: Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì.
Đoạn, họ bắt thăm chia nhau áo xống của Ngài.

Lu-ca 23:34

Ma-thi-ơ

1 Gia phô Đức Chúa Jêsus Christ, con cháu Đa-vít và con cháu Aùp-ra-ham. **2** Aùp-ra-ham sanh Y-sác; Y-sác sanh Gia-côp; Gia-côp sanh Giu-đa và anh em người. **3** Giu-đa bởi Tha-ma sanh Pha-rê và Xa-ra. Pha-rê sanh Eách-rôm; tri mà phán rằng: **4** Này, một gái đồng trinh sẽ Eách-rôm sanh A-ram; **5** A-ram sanh A-mi-na-chi, và sanh một con trai, Rồi người ta sẽ đón; A-mi-na-chi sanh Na-ách-son; Na-ách-son đặt tên là Em-ma-nu-ên; nghĩa là: sanh Sanh-môn. **6** Sanh-môn bởi Ra-háp sanh Bô-ô. Bô-ô bởi Ru-tơ sanh Ô-bết. Ô-bết sanh A-xê-chia; Ô-bết sanh Gie-sê; **7** Gie-sê sanh vua Đa-vít. Đa-vít bởi vợ của U-ri sanh Sa-lô-môn. **8** Sa-lô-môn sanh Rô-bô-am; Rô-bô-am sanh A-bi-gia; A-bi-gia sanh A-sa; **9** A-sa sanh Giô-sa-phát; Giô-sa-phát sanh Giô-ram; Giô-ram sanh Ô-xia. **10** Ô-xia sanh Giô-tam; Giô-tam sanh A-cha; A-cha sanh Ê-xê-chia. **11** Ê-xê-chia sanh Ma-na-sê; Ma-na-sê sanh A-môn; A-môn sanh Giô-si-a. **12** Giô-si-a đang khi bị đày qua nước Ba-by-lôn sanh Giê-chô-nia và anh em người. **13** Khi đã bị đày qua nước Ba-by-lôn, thì Giê-chô-nia sanh Sa-la-thi-ên; Sa-la-thi-ên sanh Xô-rô-ba-bên; **14** Xô-rô-ba-bên sanh A-bi-út; A-bi-út sanh Ê-li-a-kim; Ê-li-a-kim sanh A-xô. **15** A-xô sanh Sa-đốc; Sa-đốc sanh A-chim; A-chim sanh Ê-li-út; **16** Ê-li-út sanh Ê-lê-a-xa; Ê-lê-a-xa sanh Ma-than; Ma-than sanh Gia-côp; **17** Gia-côp sanh Giô-sép là chồng Ma-ri; Ma-ri là người sanh Đức Chúa Jêsus, gọi là Christ. **18** Như vậy, từ Aùp-ra-ham cho đến Đa-vít, hết thảy có mười bốn đời; từ Đa-vít cho đến khi bị đày qua nước Ba-by-lôn, cũng có mười bốn đời; và từ khi bị đày qua nước Ba-by-lôn cho đến Đáng Christ, lại cũng có mười bốn đời. **19** Vâng, sự giáng sinh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi Ma-ri, mẹ Ngài, đã hứa gả cho Giô-sép, song chưa ăn ở cùng nhau, thì người đã chịu thai bởi Đức Thánh Linh. **20** Song đang ngẫm nghĩ về việc ấy, thì thiên sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong giấc chiêm bao, mà phán rằng: Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, ngươi chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì con mà người chịu thai đó là bởi Đức Thánh Linh. **21** Người sẽ sanh một trai, ngươi khá đắt tên là Jêsus, vì chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội. **22** Mọi việc đã xảy ra như vậy, để cho ứng nghiệm lời Chúa đã dùng Đáng tiên sanh Pha-rê và Xa-ra. Pha-rê sanh Eách-rôm; tri mà phán rằng: **23** Này, một gái đồng trinh sẽ Eách-rôm sanh A-ram; **24** A-ram sanh A-mi-na-chi, và sanh một con trai, Rồi người ta sẽ đón; A-mi-na-chi sanh Na-ách-son; Na-ách-son đặt tên con trai đó là Em-ma-nu-ên; nghĩa là: sanh Sanh-môn. **25** Khi Giô-sép Bô-ô. Bô-ô bởi Ru-tơ sanh Ô-bết. Ô-bết sanh A-xê-chia; Ô-bết sanh Gie-sê; **26** Gie-sê sanh vua Đa-vít. Đa-vít bởi vợ của U-ri sanh Sa-lô-môn. **27** Sa-lô-môn sanh Rô-bô-am; Rô-bô-am sanh A-bi-gia; A-bi-gia sanh A-sa; **28** A-sa sanh Giô-sa-phát; Giô-sa-phát sanh Giô-ram; Giô-ram sanh Ô-xia. **29** Ô-xia sanh Giô-tam; Giô-tam sanh A-cha; A-cha sanh Ê-xê-chia. **30** Ê-xê-chia sanh Ma-na-sê; Ma-na-sê sanh A-môn; A-môn sanh Giô-si-a. **31** Giô-si-a đang khi bị đày qua nước Ba-by-lôn sanh Giê-chô-nia và anh em người. **32** Khi đã bị đày qua nước Ba-by-lôn, thì Giê-chô-nia sanh Sa-la-thi-ên; Sa-la-thi-ên sanh Xô-rô-ba-bên; **33** Xô-rô-ba-bên sanh A-bi-út; A-bi-út sanh Ê-li-a-kim; Ê-li-a-kim sanh A-xô. **34** A-xô sanh Sa-đốc; Sa-đốc sanh A-chim; A-chim sanh Ê-li-út; **35** Ê-li-út sanh Ê-lê-a-xa; Ê-lê-a-xa sanh Ma-than; Ma-than sanh Gia-côp; **36** Gia-côp sanh Giô-sép là chồng Ma-ri; Ma-ri là người sanh Đức Chúa Jêsus, gọi là Christ. **37** Như vậy, từ Aùp-ra-ham cho đến Đa-vít, hết thảy có mười bốn đời; từ Đa-vít cho đến khi bị đày qua nước Ba-by-lôn, cũng có mười bốn đời; và từ khi bị đày qua nước Ba-by-lôn cho đến Đáng Christ, lại cũng có mười bốn đời. **38** Vâng, sự giáng sinh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi Ma-ri, mẹ Ngài, đã hứa gả cho Giô-sép, song chưa ăn ở cùng nhau, thì người đã chịu thai bởi Đức Thánh Linh. **39** Giô-sép chồng người, là người có nghĩa, chẳng muộn cho người mang xấu, bèn toan đem để nhẹm. **40** Song đang ngẫm nghĩ về việc ấy, thì thiên sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong giấc chiêm bao, mà phán rằng: Hỡi Giô-sép, con

2 Khi Đức Chúa Jêsus đã sanh tại thành Bết-lê-hem, xứ Giu-de, đang đời vua Hê-rốt, có mấy thầy bác sĩ ở đông phương đến thành Giê-ru-sa-lem, **3** mà hỏi rằng: Vua dân Giu-đa mới sanh tại đâu? Vì chúng ta đã thấy ngôi sao Ngài bên đông phương, nên đến dặng thờ lạy Ngài. **4** Nghe tin ấy, vua Hê-rốt cùng cả thành Giê-ru-sa-lem đều bối rối. **5** Vua bèn nhóm các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo trong dân lại mà tra hỏi rằng Đáng Christ phải sanh tại đâu. **6** Tâu rằng: Tại Bết-lê-hem, xứ Giu-de; vì có lời của Đáng tiên tri chép như vậy: **7** Hỡi Bết-lê-hem, đất Giu-đa! Thật ngươi chẳng phải kém gì các thành lớn của xứ Giu-đa đâu, Vì từ ngươi sẽ ra một tướng, Là Đáng chấn dân Y-sor-á-ên, tức dân ta. **8** Vua Hê-rốt bèn vời mấy thầy bác sĩ cách kín nhiệm, mà hỏi kỹ càng về ngôi sao đã hiện ra khi nào. **9** Rồi vua sai mấy thầy đó đến thành Bết-lê-hem, và dặn rằng: Các ngươi hãy đi, hỏi thăm cho chắc về tích con trai đó; khi tìm được rồi, hãy cho ta biết, dặng ta cũng đến mà thờ lạy Ngài. **10** Mấy thầy nghe vua phán xong, liền đi. Kìa, ngôi sao mà họ đã thấy bên đông phương, đi trước mặt cho đến chừng ngay trên chỗ con trai ở mới dừng lại. **11** Mấy thầy thấy ngôi sao, mừng rỡ quá bội. **12** Khi vào đến nhà, thấy con trai cùng Ma-ri, mẹ Ngài, thì sấp mình xuống mà thờ lạy Ngài; rồi

bày của quí ra, dâng cho Ngài những lẽ vật, là là về Giăng Báp-tít mà đáng tiên tri Ê-sai đã vàng, nhũ hương, và một dược. 12 Kép đó, trong báo trước rằng: Có tiếng kêu trong đồng vắng: giắc chiêm bao, mấy thầy được Đức Chúa Trời Hãy dọn đường Chúa, Ban bằng các néo Ngài. 4 mách bảo đừng trở lại nơi vua Hê-rôt; nên họ Vả Giăng mặc áo bằng lông lạc đà, buộc dây đi đường khác mà về xứ mình. 13 Sau khi mấy lưng bằng da; ăn, thì ăn những chau chấu và thầy đó đi rồi, có một thiên sứ của Chúa hiện mặt ong rùng. 5 Bấy giờ, dân thành Giê-ru-sa-đén cùng Giô-sép trong chiêm bao, mà truyền lem, cả xứ Giu-dê, và cả miền chung quanh rằng: Hãy chờ dậy, đem con tré và mẹ Ngài trốn sông Giô-đanh đều đến cùng người; 6 và khi qua nước Ê-díp-tô, rồi cứ ở đó cho tới chừng họ đã xưng tội mình rồi, thì chịu người làm nào ta bảo người; vì vua Hê-rôt sẽ kiém con tré phép báp tem dưới sông Giô-đanh. 7 Bởi Giăng ấy mà giết. 14 Giô-sép bèn chờ dậy, đem con tré thấy nhiều người dòng Pha-ri-si và Sa-đu-sê và mẹ Ngài đang ban đêm lánh qua nước Ê-díp- đến chịu phép báp-tem mình, thì bảo họ rằng: tô. 15 Người ở đó cho tới khi vua Hê-rôt băng, Hỡi dòng dõi rắn lục kia, ai đã dạy các ngươi hầu cho ứng nghiệm lời Chúa đã dùng đáng tránh khỏi cơn giận ngày sau? 8 Vậy, các ngươi tiên tri mà phán rằng: Ta đã gọi Con ta ra khỏi hãy kết quả xứng đáng với sự ăn năn, 9 và nước Ê-díp-tô. 16 Vua Hê-rôt thấy mình đã bị đừng tự khoe rằng: Aùp-ra-ham là tổ chúng ta; mấy thầy bác sĩ đánh lừa, thì tức giận quá, bèn và ta nói cho các ngươi rằng Đức Chúa Trời sai giết hết thầy con trai từ hai tuổi sắp xuống có thể khiến đá này sanh ra con cái cho Aùp-ở thành Bết-lê-hem và cả hạt, theo đúng ngày ra-ham được. 10 Bấy giờ cái búa đã đẽ kè rẽ tháng mà mấy thầy bác sĩ đã cho vua biết. 17 cây; vậy hễ cây nào không sanh trái tốt, thì sẽ Vậy là ứng nghiệm lời đáng tiên tri Giê-rê-mi phải đón và chụm. 11 Về phần ta, ta lấy nước đã nói rằng: 18 Người ta có nghe tiếng kêu la, mà làm phép báp-tem cho các ngươi ăn năn; phần nàn, than khóc trong thành Ra-ma: Aáy song Đáng đến sau ta có quyền phép hơn ta, ta là Ra-chen khóc các con mình, mà không chịu không đáng xách giày Ngài. Aáy là Đáng sẽ làm yên ủi, vì chúng nó không còn nữa. 19 Nhưng phép báp-tem cho các ngươi bằng Đức Thánh sau khi vua Hê-rôt băng, có một thiên sứ của Linh và bằng lửa. 12 Tay Ngài cầm nia mà dê Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong chiêm bao, thật sạch sân lúa mình và Ngài sẽ chứa lúa vào tại nước Ê-díp-tô, mà truyền rằng: 20 Hãy chờ kho, còn rơm rạ thì đốt trong lửa chẳng hề tắt. dậy, đem con tré và mẹ Ngài trở về xứ Y-sơ-ra- 13 Khi ấy, Đức Chúa Jêsus từ xứ Ga-li-lê đến ên, vì những kẻ muốn giết con tré đã chết rồi. cùng Giăng tại sông Giô-đanh, đặng chịu người 21 Giô-sép bèn chờ dậy, đem con tré và mẹ Ngài làm phép báp-tem. 14 Song Giăng từ chối mà trở về xứ Y-sơ-ra-ên. 22 Song khi nghe vua A- rằng: Chính tôi cần phải chịu Ngài làm phép chê-la-u nối ngôi vua cha là Hê-rôt mà trị vì tại báp-tem, mà Ngài lại trở đến cùng tôi sao! Đức xứ Giu-dê, thì Giô-sép sợ, không dám về; và bởi Chúa Jêsus đáp rằng: 15 Bấy giờ cứ làm đi, vì đã được Đức Chúa Trời mách bảo trong chiêm chúng ta nên làm cho trọn mọi việc công bình bao, nên người vào xứ Ga-li-lê, 23 ở trong một như vậy. Giăng bèn vâng lời Ngài. 16 Vừa khi thành kia tên là Na-xa-rét. Vậy là ứng nghiệm chịu phép báp-tem rồi, Đức Chúa Jêsus ra khỏi lời mấy đáng tiên tri đã nói rằng: Người ta sẽ nước; bỗng chúc các tùng trời mở ra, Ngài thấy gọi Ngài là người Na-xa-rét.

3 Lúc ấy, Giăng Báp-tít đến giảng đạo trong đồng vắng xứ Giu-dê, 2 rằng: Các ngươi phải ăn năn, vì nước thiêng đáng đã đến gần! 3 Aáy

Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự xuống như chim bò câu, đậu trên Ngài. 17 Tức thì có tiếng từ trên trời phán rằng: Này là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đàng.

4 Bấy giờ, Đức Thánh Linh đưa Đức Chúa Jêsus Phi-e-ro, với em là Anh-rê, đang thả lưới dưới đến nơi đồng vắng, đểng chịu ma quỉ cám biển, vì hai anh em vốn là người đánh cá. **19** dỗ. **2** Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi Ngài phán cùng hai người rằng: Các ngươi hãy đêm rồi, sau thì đổi. **3** Quỉ cám dỗ đến gần Ngài, theo ta, ta sẽ cho các ngươi ném tay đánh lưới mà nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa ngươi. **20** Hai anh em liền bỏ lưới mà theo Ngài. Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. **4** **21** Từ đó đi một đỗi xa xa nữa, Ngài thấy hai Đức Chúa Jêsus đáp: Có lời chép rằng: Người ta anh em khác, là Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, với sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song em là Giăng, đang cùng cha mình là Xê-bê-đê nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời. vá lưới trong thuyền; Ngài bèn gọi hai người. **5** Ma quỉ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, **22** Tức thì hai người đó bỏ thuyền và cha mình đặt Ngài trên nóc đèn thờ, **6** và nói rằng: Nếu mà theo Ngài. **23** Đức Chúa Jêsus đi khắp xứ Gangười phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo li-lê, dạy dỗ trong các nhà hội, giảng Tin Lành mình xuống đi; vì có lời chép rằng: Chúa sẽ của nước Đức Chúa Trời và chữa lành mọi thứ truyền các thiên sứ gìn giữ ngươi, thì Các Đáng tật bệnh trong dân. **24** Vậy, danh tiếng Ngài đồng ấy sẽ nâng ngươi trong tay, Kéo chân ngươi ra khắp cả xứ Sy-ri, người ta bèn đem cho Ngài vấp nhầm đá chăng. **7** Đức Chúa Jêsus phán: mọi người đau ốm, hay là mắc bệnh nọ tật kia, Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là những kẻ bị quỉ ám, điên cuồng, bại xuôi, thì Đức Chúa Trời ngươi. **8** Ma quỉ lại đem Ngài Ngài chữa cho họ được lành cả. **25** Vâ lại, từ xứ lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế Ga-li-lê, xứ Đê-ca-bô-lơ, thành Giê-ru-sa-lem, gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; **9** mà nói xứ Giu-đê, cho đến xứ bên kia sông Giô-đanh, rằng: Ví bằng ngươi sắp mình trước mặt ta thiền hạ kéo nhau rất đông mà theo Ngài. mà thờ lạy, thì ta sẽ cho ngươi hết thấy mọi sự này. **10** Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi quỉ Sa-tan, ngươi hãy lui ra! Vì có lời chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi. **11** Ma quỉ bèn bỏ đi; liền có thiên sứ đến gần mà hầu việc Ngài. **12** Vâ, khi Đức Chúa Jêsus nghe Giăng bị tù rồi, thì Ngài lánh qua xứ Ga-li-lê. **13** Ngài bỏ thành Na-xa-rét mà đến ở thành Ca-bê-na-um, gần mé biển, giáp địa phận xứ Sa-bu-lôn cùng xứ Nép-ta-li, **14** để cho ứng nghiệm lời đắng tiên tri Ê-sai đã nói rằng: **15** Đất Sa-bu-lôn và Nép-ta-li, ý về trên con đường đi đến biển, bên kia sông Giô-đanh, Tức là xứ Ga-li-lê thuộc về dân ngoại..., **16** Dân ấy ngồi chỗ tối tăm, Đã thấy ánh sáng lớn; Và trên những kẻ ngồi trong miền và dưới bóng sự chết, Thì ánh sáng đã mọc lên. **17** Từ lúc đó, Đức Chúa Jêsus khởi giảng dạy rằng: Các ngươi hãy ăn năn, vì nước thiên đàng đã đến gần. **18** Khi Ngài đang đi dọc theo mé biển Ga-li-lê, thấy hai anh em kia, là Si-môn, cũng gọi là

5 Đức Chúa Jêsus xem thấy đoàn dân đông, bèn lên núi kia; khi Ngài đã ngồi, thì các môn đồ đến gần. **2** Ngài bèn mở miệng mà truyền dạy rằng: **3** Phước cho những kẻ có lòng khó khăn, vì nước thiêng đàng là của những kẻ ấy! **4** Phước cho những kẻ than khóc, vì sẽ được yên ủi! **5** Phước cho những kẻ nhu mì, vì sẽ hưởng được đất! **6** Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì sẽ được no đủ! **7** Phước cho những kẻ hạy thương xót, vì sẽ được thương xót! **8** Phước cho những kẻ có lòng trong sạch, vì sẽ thấy Đức Chúa Trời! **9** Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời! **10** Phước cho những kẻ chịu bắt bớ vì sự công bình, vì nước thiêng đàng là của những kẻ ấy! **11** Khi nào vì cớ ta mà người ta mắng nhiếc, bắt bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các ngươi, thì các ngươi sẽ được phước. **12** Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì phần thưởng các ngươi ở trên trời sẽ lớn lắm; bởi vì người ta cũng từng bắt

bó các đắng tiên tri trước các ngươi như vậy. thày đội, mà ngươi phải ở tù. **26** Quả thật, ta
13 Các ngươi là muối của đất; song nếu mất mặn nói cùng ngươi, ngươi trả còn thiếu một đồng đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? tiền, thì không ra khỏi tù được. **27** Các ngươi Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải có nghe lời phán rằng: Ngươi chớ phạm tội tà quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân. **28** Song ta phán cho các ngươi biết: Hễ ai
14 Các ngươi là sự sáng của thế gian; một cái ngó đàn bà mà động tình tham muôn, thì trong thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất lòng đã phạm tội tà dâm cùng người rồi. **29** Vậy được: **15** cũng không ai thắp đèn mà để dưới **30** Lại nếu tay hữu xui cho ngươi phạm tội, thì hãy móc mà quăng nó cho xa ngươi đi; vì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. **16** Sự sáng **31** hơn là cả thân thể bị ném vào địa ngục. (**Geenna g1067**) **32** Song ta phán cùng các **17** Các **33** Các ngươi còn xưng là cực nhỏ trong nước thiêng; còn có nghe lời phán cho người xưa rằng: Người như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta chớ thè dõi, nhưng đối với Chúa, phải giữ vẹn **18** Vì ta nói thật cùng các **34** Song ta phán cùng các **19** Vậy, cớ ngoại tình, thì người ấy làm cho vợ mình ra ai hủy một điều cực nhở nào trong những điều **35** đừng chỉ đất mà công bình của các **20** Vì ta phán cho các **36** Lại cũng đừng chỉ đầu ngươi mà công bình của các thầy thông giáo và người **21** Các **37** Song ngươi phải **22** Hễ ai giết người thì đáng bị tòa án xử đoán. **23** chống cự kẻ dữ. Trái lại, nếu ai vả má bên hữu **24** thì hãy để của lẽ trước bàn thờ, họ lấy luôn cái áo dài nưa; **41** nếu ai muốn bắt **25** Khi ngươi đi đường với kẻ họ. **42** Ai xin của ngươi hãy cho, ai muốn mượn **26** bàn thờ, mà nhớ lại anh em có điều gì nghịch ai muốn kiện ngươi đừng lột cái áo vắn, hãy để **43** Các ngươi có nghe lời phán rằng: Mắt đèn mắt, **27** em mình rằng: Ra-ca, thì đáng bị tòa công luận **38** người ta nói thêm đó, bởi nơi quỉ dữ mà ra. **28** Aáy vậy, nếu khi nào ngươi đem dâng của lẽ nơi **29** Các ngươi có nghe lời phán rằng: Mắt đèn mắt, **30** nếu ai vả má bên kia cho họ luôn; **40** nếu **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100** **101** **102** **103** **104** **105** **106** **107** **108** **109** **110** **111** **112** **113** **114** **115** **116** **117** **118** **119** **120** **121** **122** **123** **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339** **340** **341** **342** **343** **344** **345** **346** **347** **348** **349** **350** **351** **352** **353** **354** **355** **356** **357** **358** **359** **360** **361** **362** **363** **364** **365** **366** **367** **368** **369** **370** **371** **372** **373** **374** **375** **376** **377** **378** **379** **380** **381** **382** **383** **384** **385** **386** **387** **388** **389** **390** **391** **392** **393** **394** **395** **396** **397** **398** **399** **400** **401** **402** **403** **404** **405** **406** **407** **408** **409** **410** **411** **412** **413** **414** **415** **416** **417** **418** **419** **420** **421** **422** **423** **424** **425** **426** **427** **428** **429** **430** **431** **432** **433** **434** **435** **436** **437** **438** **439** **440** **441** **442** **443** **444** **445** **446** **447** **448** **449** **450** **451** **452** **453** **454** **455** **456** **457** **458** **459** **460** **461** **462** **463** **464** **465** **466** **467** **468** **469** **470** **471** **472** **473** **474** **475** **476** **477** **478** **479** **480** **481** **482** **483** **484** **485** **486** **487** **488** **489** **490** **491** **492** **493** **494** **495** **496** **497** **498** **499** **500** **501** **502** **503** **504** **505** **506** **507** **508** **509** **510** **511** **512** **513** **514** **515** **516** **517** **518** **519** **520** **521** **522** **523** **524** **525** **526** **527** **528** **529** **530** **531** **532** **533** **534** **535** **536** **537** **538** **539** **540** **541** **542** **543** **544** **545** **546** **547** **548** **549** **550** **551** **552** **553** **554** **555** **556** **557** **558** **559** **560** **561** **562** **563** **564** **565** **566** **567** **568** **569** **570** **571** **572** **573** **574** **575** **576** **577** **578** **579** **580** **581** **582** **583** **584** **585** **586** **587** **588** **589** **590** **591** **592** **593** **594** **595** **596** **597** **598** **599** **600** **601** **602** **603** **604** **605** **606** **607** **608** **609** **610** **611** **612** **613** **614** **615** **616** **617** **618** **619** **620** **621** **622** **623** **624** **625** **626** **627** **628** **629** **630** **631** **632** **633** **634** **635** **636** **637** **638** **639** **640** **641** **642** **643** **644** **645** **646** **647** **648** **649** **650** **651** **652** **653** **654** **655** **656** **657** **658** **659** **660** **661** **662** **663** **664** **665** **666** **667** **668** **669** **670** **671** **672** **673** **674** **675** **676** **677** **678** **679** **680** **681** **682** **683** **684** **685** **686** **687** **688** **689** **690** **691** **692** **693** **694** **695** **696** **697** **698** **699** **700** **701** **702** **703** **704** **705** **706** **707** **708** **709** **710** **711** **712** **713** **714** **715** **716** **717** **718** **719** **720** **721** **722** **723** **724** **725** **726** **727** **728** **729** **730** **731** **732** **733** **734** **735** **736** **737** **738** **739** **740** **741** **742** **743** **744** **745** **746** **747** **748** **749** **750** **751** **752** **753** **754** **755** **756** **757** **758** **759** **760** **761** **762** **763** **764** **765** **766** **767** **768** **769** **770** **771** **772** **773** **774** **775** **776** **777** **778** **779** **780** **781** **782** **783** **784** **785** **786** **787** **788** **789** **790** **791** **792** **793** **794** **795** **796** **797** **798** **799** **800** **801** **802** **803** **804** **805** **806** **807** **808** **809** **810** **811** **812** **813** **814** **815** **816** **817** **818** **819** **820** **821** **822** **823** **824** **825** **826** **827** **828** **829** **830** **831** **832** **833** **834** **835** **836** **837** **838** **839** **840** **841** **842** **843** **844** **845** **846** **847** **848** **849** **850** **851** **852** **853** **854** **855** **856** **857** **858** **859** **860** **861** **862** **863** **864** **865** **866** **867** **868** **869** **870** **871** **872** **873** **874** **875** **876** **877** **878** **879** **880** **881** **882** **883** **884** **885** **886** **887** **888** **889** **8810** **8811** **8812** **8813** **8814** **8815** **8816** **8817** **8818** **8819** **8820** **8821** **8822** **8823** **8824** **8825** **8826** **8827** **8828** **8829** **8830** **8831** **8832** **8833** **8834** **8835** **8836** **8837** **8838** **8839** **8840** **8841** **8842** **8843** **8844** **8845** **8846** **8847** **8848** **8849** **8850** **8851** **8852** **8853** **8854** **8855** **8856** **8857** **8858** **8859** **8860** **8861** **8862** **8863** **8864** **8865** **8866** **8867** **8868** **8869** **8870** **8871** **8872** **8873** **8874** **8875** **8876** **8877** **8878** **8879** **8880** **8881** **8882** **8883** **8884** **8885** **8886** **8887** **8888** **8889** **88810** **88811** **88812** **88813** **88814** **88815** **88816** **88817** **88818** **88819** **88820** **88821** **88822** **88823** **88824** **88825** **88826** **88827** **88828** **88829** **88830** **88831** **88832** **88833** **88834** **88835** **88836** **88837** **88838** **88839** **88840** **88841** **88842** **88843** **88844** **88845** **88846** **88847** **88848** **88849** **88850** **88851** **88852** **88853** **88854** **88855** **88856** **88857** **88858** **88859** **88860** **88861** **88862** **88863** **88864** **88865** **88866** **88867** **88868** **88869** **88870** **88871** **88872** **88873** **88874** **88875** **88876** **88877** **88878** **88879** **88880** **88881** **88882** **88883** **88884** **88885** **88886** **88887** **88888** **88889** **888810** **888811** **888812** **888813** **888814** **888815** **888816** **888817** **888818** **888819** **888820** **888821** **888822** **888823** **888824** **888825** **888826** **888827** **888828** **888829** **888830** **888831** **888832** **888833** **888834** **888835** **888836** **888837** **888838** **888839** **888840** **888841** **888842** **888843** **888844** **888845** **888846** **888847** **888848** **888849** **888850** **888851** **888852** **888853** **888854** **888855** **888856** **888857** **888858** **888859** **888860** **888861** **888862** **888863** **888864** **888865** **888866** **888867** **888868** **888869** **888870** **888871** **888872** **888873** **888874** **888875** **888876** **888877** **888878** **888879** **888880** **888881** **888882** **888883** **888884** **888885** **888886** **888887** **888888** **888889** **8888810** **8888811** **8888812** **8888813** **8888814** **8888815** **8888816** **8888817** **8888818** **8888819** **8888820** **8888821** **8888822** **8888823** **8888824** **8888825** **8888826** **8888827** **8888828** **8888829** **8888830** **8888831** **8888832** **8888833** **8888834** **8888835** **8888836** **8888837** **8888838** **8888839** **8888840** **8888841** **8888842** **8888843** **8888844** **8888845** **8888846** **8888847** **8888848** **8888849** **8888850** **8888851** **8888852** **8888853** **8888854** **8888855** **8888856** **8888857** **8888858** **8888859** **8888860** **8888861** **8888862** **8888863** **8888864** **8888865** **8888866** **8888867** **8888868** **8888869** **8888870** **8888871** **8888872** **8888873** **8888874** **8888875** **8888876** **8888877** **8888878** **8888879** **8888880** **8888881** **8888882** **8888883** **8888884** **8888885** **8888886** **8888887** **8888888** **8888889** **88888810** **88888811** **88888812** **88888813** **88888814** **88888815** **88888816** **88888817** **88888818** **88888819** **88888820**

ghét kẻ thù nghịch mình. **44** Song ta nói cùng Xin cho chúng tôi hôm nay đồ ăn đú ngày; **12** các ngươi rằng: Hãy yêu kẻ thù nghịch, và cầu Xin tha tội lỗi cho chúng tôi, như chúng tôi nguyện cho kẻ bắt bớ các ngươi, **45** hầu cho các cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi; **13** ngươi được làm con của Cha các ngươi ở trên Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng trời; bởi vì Ngài khiến mặt trời mọc lên soi kẻ tôi khôi điều ác! Vì nước, quyền, vinh hiển đều dũng cùng kẻ lành, làm mưa cho kẻ công bình thuộc về Cha đời đời. A-men. **14** Vâ, nếu các cùng kẻ độc ác. **46** Nếu các ngươi yêu những kẻ ngươi tha lỗi cho người ta, thì Cha các ngươi ở yêu mình, thì có được thưởng gì đâu? Những trên trời cũng sẽ tha thứ các ngươi. **15** Song kẻ thâu thuế há chẳng làm như vậy sao? **47** Lại nếu không tha lỗi cho người ta, thì Cha các nếu các ngươi tiếp đãi anh em mình mà thôi, ngươi cũng sẽ không tha lỗi cho các ngươi. **16** thì có lạ gì hơn ai? Người ngoại há chẳng làm Khi các ngươi kiêng ăn, chớ làm bộ buồn rầu như vậy sao? **48** Thế thì các ngươi hãy nên trọn như bọn giả hình; vì họ nhăn mặt, cho mọi vẹn, như Cha các ngươi ở trên trời là trọn vẹn.

6 Hãy giữ, đừng làm sự công bình mình trước mặt người ta, cho họ đều thấy. Bằng không, thì các ngươi chẳng được phần thưởng gì của Cha các ngươi ở trên trời. **2** Vậy, khi ngươi bố thí, đừng thối kèn trước mặt mình, như bọn giả hình làm trong nhà hội và ngoài đường, để được người ta tôn kính. Quả thật, ta nói cùng các ngươi, bọn đó đã được phần thưởng của mình rồi. **3** Song khi ngươi bố thí, đừng cho tay tả biết tay hữu làm việc gì, **4** hầu cho sự bố thí được kín nhiệm; và Cha ngươi, là Đáng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho ngươi. **5** Khi các ngươi cầu nguyện, đừng làm như bọn giả hình; vì họ ưa đứng cầu nguyện nơi nhà hội và góc đường, để cho thiên hạ đều thấy. Quả thật ta nói cùng các ngươi, bọn đó đã được phần thưởng của mình rồi. **6** Song khi ngươi cầu nguyện, hãy vào phòng riêng, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện Cha ngươi, ở nơi kín nhiệm đó; và Cha ngươi, là Đáng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho ngươi. **7** Vâ, khi các ngươi cầu nguyện, đừng dùng những lời lặp vô ích như người ngoại; vì họ tưởng vì có lời mình nói nhiều thì được nhận. **8** Vậy, các ngươi đừng như họ; vì Cha các ngươi biết các ngươi cần sự gì trước khi chưa xin Ngài. **9** Vậy các ngươi hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh; **10** Nước Cha được đến; Cha ðýðoc nêu, ðò ðàit nhý tröli! **11**

các ngươi, bọn đó đã được phần thưởng của mình rồi. **17** Song khi ngươi kiêng ăn, hãy xức dầu trên đầu, và rửa mặt, **18** hầu cho người ta không xem thấy ngươi đang kiêng ăn, nhưng chỉ Cha ngươi là Đáng ở nơi kín nhiệm xem thấy mà thôi; và Cha ngươi thấy trong chỗ kín nhiệm sẽ thưởng cho ngươi. **19** Các ngươi chớ chứa của cải ở dưới đất, là nơi có sâu mối, ten rét làm hư, và kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy; **20** nhưng phải chứa của cải ở trên trời, là nơi chẳng có sâu mối, ten rét làm hư, cũng chẳng có kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy. **21** Vì chưng của cải ngươi ở đâu, thì lòng ngươi cũng ở đó. **22** Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt ngươi sáng sủa thì cả thân thể ngươi sẽ được sáng láng; **23** nhưng nếu mắt ngươi xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong ngươi chỉ là tối tăm, thì sự tối tăm này sẽ lớn biết là dường bao! **24** Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người này mà yêu người kia, hoặc trọng người này mà khinh người kia. Các ngươi không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa. **25** Vậy nên ta phán cùng các ngươi rằng: đừng vì sự sống mình mà lo đồ ăn uống; cũng đừng vì thân thể mình mà lo đồ mặc. Sự sống há chẳng quý trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao? **26** Hãy xem loài chim trời: chẳng có gieo, gặt cũng chẳng có thau trữ vào kho tàng, mà Cha các ngươi trên trời nuô

nó. Các ngươi há chǎng phải là quý trọng hơn loài chim sao? 27 Vả lại, có ai trong vòng các ngươi lo lắng mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc không? 28 Còn về phần quần áo, các ngươi lại lo lắng mà làm chi? Hãy ngắm những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào: chǎng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; thì cũng hãy làm điều đó cho họ, vì ấy là luật nhưng ta phán cùng các ngươi, dẫu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó. 30 mắt, kẻ vào đó cũng nhiều. 31 Aáy vậy, các ngươi chớ lo lắng mà nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời thì ít. 32 Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các ngươi ở trên trời vốn biết các ngươi cần dùng những điều đó rồi. 33 Nhưng trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các ngươi mọi điều ấy nữa. 34 Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.

Hay là con mình xin cá, mà cho rắn chǎng? 11 Vậy nếu các ngươi vốn là xấu, còn biết cho con cái mình các vật tốt thay, huống chi Cha các ngươi ở trên trời lại chǎng ban các vật tốt cho pháp và lời tiên tri. 13 Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoẳng khoát dẫn đến sự hư hỏng chi mà các ngươi muốn người ta làm cho mình, 14 Song cửa hẹp Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiêm được nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời thì ít. 15 Hãy coi chừng tiên tri giả, là những còn cho nó mặc đẹp thế ấy thay, huống chi là kẻ mang lốt chiên đến cùng các ngươi, song các ngươi! 31 Aáy vậy, các ngươi chớ lo lắng mà bè trong thật là muông sói hay cắn xé. 16 Các nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được. 17 Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. 18 Cây tốt chǎng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chǎng sanh được trái tốt. 19 Hễ cây nào chǎng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm đi. 20 Aáy vậy, các ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được. 21 Chǎng phải hẽ những kẻ nói

7 Các ngươi đừng đoán xét ai, để mình khỏi bị đoán xét. 2 Vì các ngươi đoán xét người ta thế nào, thì họ cũng đoán xét lại thế ấy; các ngươi lường cho người ta mực nào, thì họ cũng lường lại cho mực ấy. 3 Sao ngươi dòm thấy cái rác trong mắt anh em ngươi, mà chẳng thấy cây đà trong mắt mình? 4 Sao ngươi dám nói với anh em rằng: Để tôi lấy cái rác ra khỏi mắt anh, mà chính ngươi có cây đà trong mắt mình? 5 Hỡi kẻ giả hình! trước hết phải lấy cây đà khỏi mắt mình đi, rồi mới thấy rõ mà lấy cái rác ra khỏi mắt anh em mình được. 6 Đừng cho chó những đồ thánh, và đừng quăng hột trai mình trước mặt heo, kéo nó đạp dưới chân, và quay lại cắn xé các ngươi. 7 Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho. 8 Bởi vì, hẽ ai xin thì được; ai tìm thì gặp; ai gõ cửa thì được mở. 9 Trong các ngươi có ai, khi con mình xin bánh, mà cho đá chǎng? 10

dạy như là có quyền, chứ không giống các thầy nhiều kẻ bị quỉ ám, Ngài lấy lời nói mà đuổi quỉ ra; cũng chưa được hết thầy những người bình,

8 Khi Đức Chúa Jêsus ở trên núi xuông, có đoàn dân đông lăm theo Ngài. **2** Ngày, có một người phung đèn gần, lạy Ngài, mà thưa rằng: Lạy Chúa, nếu Chúa khứng, chắc có thể làm cho tôi sạch được. **3** Đức Chúa Jêsus giơ tay rờ người, mà phán rằng: Ta khứng, hãy sạch đi. Tức thì người phung được sạch. **4** Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng người rằng: Hãy giữ, chớ nói cùng ai; song hãy đi tò mòh cùng thầy cả, và dâng của lễ theo như Môi-se dạy, để làm chứng cho họ. **5** Khi Đức Chúa Jêsus vào thành Ca-bê-na-um, có một thầy đội đến cùng Ngài, **6** mà xin rằng: Lạy Chúa, đưa đầy tớ tôi mắc bệnh bại, nằm liệt ở nhà tôi, đau đớn lắm. **7** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta sẽ đến, chữa cho nó được lành. **8** Thầy đội thưa rằng: Lạy Chúa, tôi chẳng đáng rước Chúa vào nhà; xin Chúa chỉ phán một lời, thì đầy tớ tôi sẽ được lành. **9** Vì tôi ở dưới quyền người khác, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi nữa; tôi biểu tên này rằng: hãy đi! thì nó đi; biểu tên kia rằng: Hãy đến! thì nó đến; và dạy đầy tớ tôi rằng: Hãy làm việc này! thì nó làm. **10** Đức Chúa Jêsus nghe lời đó rồi, lấy làm lạ, mà phán cùng những kẻ đi theo rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ta chưa hề thấy ai trong dân Y-sơ-ra-ên có đức tin lớn dường ấy. **11** Ta cũng nói cùng các ngươi, có nhiều người từ đông phương, tây phương sẽ đến, ngồi đồng bàn với Aùp-ra-ham, Y-sác và Gia-côp trong nước thiêng đàng. **12** Nhưng các con bôn quốc sẽ bị liệt ra chốn tối tăm ở ngoài, tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng. **13** Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng thầy đội rằng: Hãy về, theo như điều ngươi tin thì sẽ được thành vậy. Và chính trong giờ ấy, đưa đầy tớ được lành. **14** Đoạn, Đức Chúa Jêsus vào nhà Phi-e-rơ, thấy bà già người nằm trên giường, đau rét. **15** Ngài bèn rờ tay người bệnh, rét liền mất đi; rồi người đứng dậy giúp việc hầu Ngài. **16** Đến chiều, người ta đem cho Đức Chúa Jêsus

thành liền ra đón Đức Chúa Jēsus; khi vừa thấy Ngài, thì xin Ngài đi ra khỏi xứ mình.

9 Đức Chúa Jēsus xuống thuyền lại trở qua biển và đến thành mình. **2** Ngày, có người đem lại cho Ngài một người đau bụng nằm trên giường. Đức Chúa Jēsus thấy đức tin của các người đó, thì phán cùng người đau bụng: Hỡi con, hãy vững lòng, tội lỗi con đã được tha. **3** Khi ấy, có một vài thầy thông giáo đều nghĩ thầm rằng: Người này nói lộng ngôn. **4** Song Đức Chúa Jēsus biết ý tưởng mấy thầy đó, thì phán rằng: Nhân sao trong lòng các ngươi có ác tưởng làm vậy? **5** Trong hai lời này: một là nói, tội lỗi người đã được tha; hai là nói, người hãy đứng dậy mà đi, thì lời nào dễ nói hơn? **6** Vâng, hầu cho các ngươi biết Con người ở thế gian có quyền tha tội, thì Ngài phán cùng người đau bụng rằng: Hãy đứng dậy, vác lấy giường, mà trở về nhà ngươi. **7** Người đau bụng đứng dậy mà trở về nhà mình. **8** Đoàn dân thấy phép lạ đó, thì ai nấy đều sợ hãi, và ngợi khen Đức Chúa Trời đã cho người ta được phép tắc dường ấy. **9** Đức Chúa Jēsus đã đi khỏi nơi đó rồi, thấy một người tên là Ma-thi-ơ đang ngồi tại sở thâu thuế, bèn phán cùng người rằng: Hãy theo ta. Người liền đứng dậy, mà theo Ngài. **10** Vâng, đang khi Đức Chúa Jēsus ngồi ăn tại nhà Ma-thi-ơ, có nhiều người thâu thuế cùng kẻ xấu nết đến ngồi ăn với Ngài và môn đồ Ngài. **11** Người Pha-ri-si thấy vậy, thì nói cùng môn đồ Ngài rằng: Làm sao thầy các ngươi ngồi ăn chung với người thâu thuế và kẻ xấu nết vậy? **12** Đức Chúa Jēsus nghe điều đó, bèn phán rằng: Chẳng phải là người khỏe mạnh cần thầy thuốc đâu, song là người có bệnh. **13** Hỡi con, và học cho biết câu này nghĩa là gì: Ta muốn sự thương xót, nhưng chẳng muốn của lẽ. Vì ta đến đây không phải để kêu kẽ công bình, song kêu kẽ có tội. **14** Khi ấy, các môn đồ của Giăng đến tìm Đức Chúa Jēsus, mà thưa rằng: Cớ sao chúng tôi và những người Pha-ri-si kiêng ăn, còn môn đồ thầy không kiêng ăn? **15** Đức Chúa Jēsus đáp

rằng: Trong khi chàng rể còn ở với bạn hữu đến mừng cưới, thì những bạn hữu đó có thể nào buồn rầu được ư? Nhưng đến ngày nào chàng rể sẽ bị đem đi khỏi họ, thì họ mới kiêng ăn. **16** Không có ai vá miếng nỉ mới vào cái áo cũ; vì nếu làm vậy, miếng nỉ mới sẽ chùng rách áo cũ, và đàng rách trở nên xấu hơn. **17** Cũng không có ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu làm vậy thì bầu nứt, rượu chảy ra, và bầu phải hụt; song ai nấy đổ rượu mới vào bầu mới, thì giữ được cả hai bể. **18** Đang khi Đức Chúa Jēsus phán các điều đó, xảy có người cai nhà hội kia bước vào, quì lạy trước mặt Ngài mà thưa rằng: Con gái tôi mới chết; xin Chúa đến, đặt tay trên nó, thì nó sẽ được sống. **19** Đức Chúa Jēsus bèn đứng dậy, cùng môn đồ Ngài đều đi theo người. **20** Ngày, có một người đàn bà mắc bệnh mất huyết đã mười hai năm, lại gần sau lưng mà rò trôn áo Ngài. **21** Vì người đàn bà ấy tự nghĩ rằng: Nếu ta chỉ rờ áo Ngài, thì cũng sẽ được lành. **22** Đức Chúa Jēsus xây mặt lại, thấy người đàn bà, thì phán rằng: Hỡi con, hãy vững lòng, đức tin con đã làm cho con được lành. Liền trong giờ đó, người đàn bà lành bệnh. **23** Khi Đức Chúa Jēsus đến nhà người cai nhà hội, thấy bọn thối sáo, và chúng làm om sòm, **24** thì phán rằng: Các ngươi hãy lui ra; con gái nhỏ này chẳng phải chết đâu, nhưng nó ngủ. Chúng nghe thì chê cười Ngài. **25** Bọn đó đã bị đuổi ra rồi, Ngài bèn vào, cầm lấy tay đứa gái, thì nó liền chồ dậy. **26** Tin này đồn ra khắp cả xứ đó. **27** Đức Chúa Jēsus ở đó ra đi, có hai người mù theo Ngài mà kêu rằng: Hỡi con cháu vua Davít, xin thương chúng tôi cùng! **28** Khi Ngài đã vào nhà rồi, hai người mù đến; Ngài bèn phán rằng: Hai người tin ta làm được điều hai người ao ước sao? Họ thưa rằng: Lạy Chúa được. **29** Ngài bèn rờ mắt hai người mà phán rằng: Theo như đức tin các ngươi, phải được thành vậy. **30** Mắt hai người liền mở. Đức Chúa Jēsus lấy giọng nghiêm phán rằng: Hãy giữ, đừng cho ai biết chuyện này. **31** Song lúc hai người ra khỏi nhà, thì đồn danh tiếng Ngài khắp cả xứ. **32** Khi

đi khỏi chỗ đó, thì người ta đem tới cho Ngài cho; bằng không, thì sự bình an các ngươi trở một người câm bị quỉ ám. 33 Quỉ bị đuổi ra rồi, về các ngươi. 14 Nếu ai không tiếp rước, không thì người câm nói được. Đoàn dân lấy làm lạ nghe lời các ngươi, khi ra khỏi nhà đó, hay là mà nói rằng: Không hề bao giờ thấy sự như vậy thành đó, hãy phũi bụi đã dính chân các ngươi. trong dân Y-sơ-ra-ên. 34 Nhưng người Pha-ri-si 15 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, đến ngày lại nói rằng: Người này cậy phép chúa quỉ mà phán xét, thì xứ Sô-đôm và xứ Gô-mô-rơ sẽ trừ quỉ. 35 Đức Chúa Jêsus đi khắp các thành, chịu đoán phạt nhẹ hơn thành ấy. 16 Kìa, ta sai các làng, dạy dỗ trong các nhà hội, giảng tin các ngươi đi khác nào như chiên vào giữa bầy lành nước Đức Chúa Trời, và chữa lành các thứ muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn tật bịnh. 36 Khi Ngài thấy những đám dân đông, sơ như chim bò câu. 17 Hãy coi chừng người thì động lòng thương xót, vì họ cùng khốn, và ta; vì họ sẽ nộp các ngươi trước tòa án, đánh tan lạc như chiên không có kẻ chăn. 37 Ngài đòn các ngươi trong nhà hội; 18 lại vì cớ ta mà bèn phán cùng môn đồ rằng: Mùa gặt thì thật các ngươi sẽ bị giải đến trước mặt các quan trung, song con gặt thì ít. 38 Vậy, hãy cầu xin tống đốc và các vua, để làm chứng trước mặt chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa mình.

10 Đức Chúa Jêsus gọi mười hai môn đồ đến, ban quyền phép trừ tà ma, và chữa các thứ tật bịnh. 2 Tên mười hai sứ đồ như sau này: Sứ đồ thứ nhất là Si-môn, cũng gọi là Phi-e-rơ, và Anh-rê là em người; Gia-cơ con của Xê-bê-đê, và Giăng là em Gia-cô; 3 Phi-líp cùng Ba-tê-lê-my; Thô-ma, và Ma-thi-ơ là người thâu thuế; Gia-cơ con của A-phê, cùng Tha-dê; 4 Si-môn là người Ca-na-an, cùng Giu-đa ðoch-ca-ri-ốt, là kẻ phản Đức Chúa Jêsus. 5 Aáy đó là mười hai sứ đồ Đức Chúa Jêsus sai đi, và có truyền rằng: Đừng đi đến dân ngoại, cũng đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả; 6 song thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. 7 Khi đi đường, hãy rao giảng rằng: Nước thiêng đang gần rồi. 8 Hãy chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, làm sạch kẻ phung, và trừ các quỉ. Các ngươi đã được lãnh không thì hãy cho không. 9 Đừng đem vàng, hoặc bạc, hoặc tiền trong lưng các ngươi; 10 cũng đừng đem cái bao đi đường, hoặc hai áo, hoặc giày, hoặc gậy; vì người làm việc đáng được đồ ăn. 11 Các ngươi vào thành nào hay là làng nào, hãy hỏi thăm ai là người đáng tiếp rước mình, rồi ở nhà họ cho đến lúc đi. 12 Và khi vào nhà nào, hãy cầu bình an cho nhà ấy; 13 nếu nhà đó xứng đáng, thì sự bình an các ngươi xuống

họ và các dân ngoại. 19 Song khi họ sẽ đem nộp các ngươi, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các ngươi chính trong giờ đó. 20 Aáy chẳng phải tự các ngươi nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các ngươi sẽ từ trong lòng các ngươi nói ra. 21 Anh sẽ nộp em cho bị giết, cha sẽ nộp con cho bị giết, con cái sẽ dấy lên nghịch cùng cha mẹ mà làm cho người phải chết đi. 22 Các ngươi lại sẽ bị thiên hạ ghen ghét vì danh ta; song ai bền lòng cho đến cuối cùng, thì sẽ được rồi. 23 Khi nào người ta bắt bớ các ngươi trong thành này, thì hãy trốn qua thành kia; vì ta nói thật, các ngươi đi chưa khắp các thành dân Y-sơ-ra-ên thì Con người đã đến rồi. 24 Môn đồ không hồn thây, tôi tớ không hồn chủ. 25 Môn đồ được như thây, tôi tớ được như chủ, thì cũng đủ rồi. Nếu người ta đã gọi chủ nhà là Bê-ên-xê-bun, phương chi là người nhài! 26 Vậy, các ngươi đừng sợ; vì chẳng có việc gì giấu mà chẳng phải bày ra, cũng chẳng có việc gì kín nhiệm mà sau sẽ chẳng biết. 27 Cho nên lời ta phán cùng các ngươi trong nơi tối tăm, hãy nói ra nơi sáng láng; và lời các ngươi nghe kè lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà. 28 Đừng sợ kẻ giết thân thể mà không giết được linh hồn; nhưng thà sợ Đáng làm cho mất được linh hồn và thân thể trong địa ngục. (Geenna g1067) 29 Hai con chim sẻ há chẳng từng bị bán một đồng tiền sao? Vì ví

không theo ý muốn Cha các ngươi, thì chẳng ta! 7 Khi họ ra về, Đức Chúa Jêsus mới phán hè một con nào rơi xuống đất. 8 Tóc trên đầu về việc Giăng cho đoàn dân nghe, rằng: Các các ngươi cũng đã đếm hết rồi. 9 Vậy, đừng ngươi đã đi xem chi trong đồng vắng? Có phải sợ chi hết, vì các ngươi quý trọng hơn nhiều xem cây sậy bị gió rung chăng? 8 Các ngươi đi con chim sẻ. 10 Bởi đó, ai xưng ta ra trước mặt xem cái chi nữa? Có phải xem người mặc áo thiên hạ, thì ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha tốt đẹp chăng? Kìa, những người mặc áo tốt ta ở trên trời; 11 còn ai chối ta trước mặt thiên đẹp thì ở trong đền vua. 9 Nhưng các ngươi lại hạ, thì ta cũng sẽ chối họ trước mặt Cha ta ở đi xem cái chi nữa? Có phải là xem天堂 tiên trên trời. 12 Chớ tưởng rằng ta đến để đem sự tri chăng? Phải, ta nói cùng các ngươi, cũng bình an cho thế gian; ta đến, không phải đem hơn天堂 tiên tri nữa. 10 Aáy vì người đó mà sự bình an, mà là đem gươm giáo. 11 Ta đến để có chép rằng: Này, ta sai sứ ta đến trước mặt phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dâu con, Đặng dọn đường sẵn cho con đi. 11 Quả với bà già; 12 và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, thật, ta nói cùng các ngươi, trong những người là người nhà mình. 13 Ai yêu cha mẹ hơn ta thì bởi đàn bà sanh ra, không có ai được tôn trọng không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con hơn Giăng Báp-tít, nhưng mà kẻ rất nhỏ hèn gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta; 14 ai trong nước thiên đàng còn được tôn trọng hơn không vác cây thập tự mình mà theo ta, thì người. 12 Song, từ ngày Giăng Báp-tít đến nay, cũng chẳng đáng cho ta. 15 Ai gìn giữ sự sống nước thiên đàng bị hăm ép, và là kẻ hăm ép mình, thì sẽ mất; còn ai vì cớ ta mất sự sống đó choán lấy. 13 Vì hết thảy các天堂 tiên tri mình, thì sẽ tìm lại được. 14 Ai rước các ngươi, và sách luật đã nói trước cho đến đời Giăng, tức là rước ta; ai rước ta, tức là rước Đáng đã 15 Nếu các ngươi muốn hiểu biết, thì ấy là Ê-sai ta. 16 Ai rước một天堂 tiên tri vì là tiên tri, li, là天堂 phải đến. 17 Ai có tai mà nghe, hãy thì sẽ lãnh phần thưởng của天堂 tiên tri; ai nghe. 18 Ta sẽ sánh dòng dõi này với ai? Dòng rước một người công chính vì là công chính, dõi này giống như con trẻ ngồi giữa chợ, kêu thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. 19 Ta cùng bạn mình, 17 mà rằng: Ta đã thổi sáo, 18 Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ mà bay không nhảy múa; ta đã than vãn, mà uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là bay không khóc. 19 Vì Giăng đã đến, không ăn, không đồ ta, quả thật, ta nói cùng các ngươi, kẻ không uống, người ta nói rằng: Giăng bị quí ám. 19 Con người đến, hay ăn hay uống, thì họ nói rằng: Kìa, là người ham ăn mê uống, bạn bè với người thâu thué cùng kẻ xấu nết. Song le, sự khôn ngoan được xưng là phải, bởi những việc làm của sự ấy. 20 Vì dân các thành mà Đức Chúa Jêsus đã làm rất nhiều phép lạ rồi, không ăn năn, nên Ngài quở trách rằng: 21 Khốn nạn cho mày, thành Cô-ra-xin! Khốn nạn cho mày thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ đã làm giữa bay, dem làm trong thành Ty-ro và Si-dôn, thì hai thành đó thật đã mặc áo gai, đội tro, ăn năn từ lâu rồi. 22 Vậy nên ta bảo bay, đến ngày phán xét, thành Ty-ro và thành Si-dôn sẽ chịu án phạt nhẹ hơn bay. 23 Còn mày, Ca-bê-na-um là thành đã được cao tới trời, sẽ hạ xuống

tới âm phủ! Vì nếu các phép lạ đã làm giữa Ngài. **11** Ngài bèn phán cùng họ rằng: Ai trong mày, đem làm trong thành Sôđôm, thì thành vòng các người có một con chiên, nếu đang ấy còn lại đến ngày nay. (**Hadès g86**) **24** Vậy nên ta ngày Sa-bát, bị té xuống hầm, thì há không kéo rao bão rằng, đến ngày phán xét, xứ Sôđôm sẽ nó lên sao? **12** Huống chi người ta trọng hơn chịu đoán phạt nhẹ hơn mày. **25** Lúc đó, Đức con chiên là dường nào! Vậy, trong ngày Sa-Chúa Jésus nói rằng: Hỡi Cha! là Chúa của trời bát có phép làm việc lành. **13** Đoạn, Ngài phán đất, tôi khen ngợi Cha, vì Cha đã giấu những cùng người tay teo rằng: Hãy giơ tay ra. Người điều này với kẻ khôn ngoan, người sáng dạ, mà liền giơ tay, thì tay này cũng lành như tay kia. tỏ ra cho những con trẻ hay. **26** Thưa Cha, phải, **14** Những người Pha-ri-si đi ra ngoài rồi, bàn thật như vậy, vì Cha đã thấy điều đó là tốt lành. với nhau, lập mưu đặng giết Ngài. **15** Song Đức **27** Mọi việc Cha ta đã giao cho ta; ngoài Cha Chúa Jésus biết điều ấy, thì bô đi khỏi chỗ đó; không có ai biết Con; ngoài Con và người nào có nhiều người theo, và Ngài chữa lành cả. **16** mà Con muốn tỏ ra cùng, thì cũng không ai biết Ngài cầm ngặt họ đừng cho ai biết Ngài; **17** để Cha. **28** Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, được ứng nghiệm lời đắng tiên tri Ê-sai đã nói hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên rằng: **18** Này, tôi tớ ta đã chọn, Là người mà ta nghỉ. **29** Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên rất yêu dấu, đẹp lòng ta mọi đàng. Ta sẽ cho hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh Thánh Linh ta ngự trên người, Người sẽ rao hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ. **30** Vì ách ta dễ giảng sự công bình cho dân ngoại. **19** Người sẽ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.

12 Lúc đó, nhầm ngày Sa-bát, Đức Chúa Jésus đi qua giữa đồng lúa mì; các mòn đồ đói, bứt bông lúa mà ăn. **2** Người Pha-ri-si thấy vậy, bèn nói cùng Ngài rằng: Kìa mòn đồ thày làm điều không nên làm trong ngày Sa-bát. **3** Song Ngài đáp rằng: Chuyện vua Đa-vít đã làm trong khi vua với kẻ đi theo bị đói, các ngươi há chưa đọc đến sao? **4** tức là vua vào đền Đức Chúa Trời, ăn bánh bày ra, là bánh mà vua và kẻ đi theo không có phép ăn, chỉ để riêng cho các thày tế lễ. **5** Hay là các ngươi không đọc trong sách luật, đến ngày Sa-bát, các thày tế lễ trong đền thờ phạm luật ngày đó, mà không phải tội sao? **6** Vả lại, ta phán cùng các ngươi, tại chỗ này có một đắng tôn trọng hơn đền thờ. **7** Phải chi các ngươi hiểu nghĩa câu này: Ta muốn lòng nhân từ, không muốn của tế lễ, thì các ngươi không trách những người vô tội; **8** vì Con người là Chúa ngày Sa-bát. **9** Đức Chúa Jésus đi khỏi nơi đó, bèn vào nhà hội. **10** ý đó, có một người teo một bàn tay. Có kẻ hỏi Ngài rằng: Trong ngày Sa-bát, có phép chữa kẻ bệnh hay không? Aáy là họ có ý kiêm dịp kiện

Ngài. **11** Ngài bèn phán cùng họ rằng: Ai trong vòng các người có một con chiên, nếu đang ngày Sa-bát, bị té xuống hầm, thì há không kéo nó lên sao? **12** Huống chi người ta trọng hơn chịu đoán phạt nhẹ hơn mày. **25** Lúc đó, Đức con chiên là dường nào! Vậy, trong ngày Sa-Chúa Jésus biết điều ấy, thì bô đi khỏi chỗ đó; không có ai biết Con; ngoài Con và người nào có nhiều người theo, và Ngài chữa lành cả. **16** mà Con muốn tỏ ra cùng, thì cũng không ai biết Ngài cầm ngặt họ đừng cho ai biết Ngài; **17** để Cha. **28** Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, được ứng nghiệm lời đắng tiên tri Ê-sai đã nói hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên rằng: **18** Này, tôi tớ ta đã chọn, Là người mà ta nghỉ. **29** Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên rất yêu dấu, đẹp lòng ta mọi đàng. Ta sẽ cho hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh Thánh Linh ta ngự trên người, Người sẽ rao hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ. **30** Vì ách ta dễ giảng sự công bình cho dân ngoại. **19** Người sẽ chăng cãi lẫy, chăng kêu la, Và chăng ai nghe được tiếng người ngoài đường cái. **20** Người sẽ chăng bẻ cây sậy đã gãy, chăng tắt ngọn đèn giàn tàn, Cho đến chừng nào người khiến sự công bình được thắng. **21** Dân ngoại sẽ trông cậy danh người. **22** Bấy giờ có kẻ đem đến cho Đức Chúa Jésus một người mắc quỉ ám, đui và câm; Ngài chữa cho, đến nỗi người câm nói và thấy được. **23** Chúng lấy làm lạ, mà nói rằng: Có phải người đó là con cháu vua Đa-vít chăng? **24** Song những người Pha-ri-si nghe vậy, thì nói rằng: Người này chỉ nhờ Bê-ên-xê-bun là chúa quỉ mà trừ quỉ đó thôi. **25** Đức Chúa Jésus biết ý tưởng họ, thì phán rằng: Một nước mà chia xé nhau thì bị phá hoang; một thành hay là một nhà mà chia xé nhau thì không còn được. **26** Nếu quỉ Sa-tan trừ quỉ Sa-tan, ấy là tự nó chia xé nhau; thì nước nó làm sao còn được ư? **27** Và nếu ta nhờ Bê-ên-xê-bun mà trừ quỉ, thì con các ngươi nhờ ai mà trừ quỉ ư? Bởi đó, chính chúng nó sẽ xử đoán các ngươi vậy. **28** Mà nếu ta cậy Thánh Linh của Đức Chúa Trời để trừ quỉ, thì nước Đức Chúa Trời đã đến tận các ngươi. **29** Hay là, có lẽ nào, ai vào nhà một người mạnh sức để cướp lấy của, mà trước

không trói người mạnh sức ấy được sao? Phải trói người rồi mới cướp của nhà người được. **30** bèn lại đi, đem về bảy quỉ khác dữ hơn nó nữa, Ai không ở với ta, thì nghịch cùng ta; ai không cùng vào nhà đó mà ở; vậy số phận người ấy thâu hiệp với ta, thì tan ra. **31** Aý vậy, ta phán sau lại xấu hơn trước. Dòng dõi dữ này cũng cùng các người, các tội lỗi và lời phạm thượng như vậy. **46** Khi Đức Chúa Jésus còn phán cùng của người ta đều sẽ được tha; song lời phạm thượng đến Đức Thánh Linh thì sẽ chẳng được dân chúng, thì mẹ và anh em Ngài đến đứng ngoài, muốn nói cùng Ngài. **47** Có người thưa tha đâu. **32** Nếu ai nói phạm đến Con người, thì sẽ được tha; song nếu ai nói phạm đến Đức Thánh Linh, thì dầu đời này hay đời sau cũng sẽ chẳng được tha. (aiôn g165) **33** Hoặc cho là cây tốt thì trái cũng tốt, hoặc cho là cây xấu thì trái cũng xấu; vì xem trái thì biết cây. **34** Hỡi ở trên trời, thì người đó là anh em, chị em ta, dòng dõi rắn lục; bay vốn là loài xấu, làm sao cùng là mẹ ta vậy.

nói được sự tốt? Bởi vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra. **35** Người lành do nơi đã chứa điều thiện mà phát ra điều thiện; nhưng kẻ dữ do nơi đã chứa điều ác mà phát ra điều ác. **36** Vả, ta bảo các người, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói; **37** vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt. **38** Bấy giờ có mấy thầy thông giáo và người Pha-ri-si thưa cùng Đức Chúa Jésus rằng: Bẩm thầy, chúng tôi muốn xem thầy làm dấu lạ. **39** Ngài đáp rằng: Dòng dõi hung ác gian dâm này xin một dấu lạ, nhưng sẽ chẳng cho dấu lạ khác ngoài dấu lạ của đấng tiên tri Giô-na. **40** Vì Giô-na đã bị ở trong bụng cá lớn ba ngày ba đêm, cũng một thê ấy, Con người sẽ ở trong lòng đất ba ngày ba đêm. **41** Đến ngày phán xét, dân thành Ni-ni-ve sẽ đứng dậy với dòng dõi này mà lên án nó, vì dân ấy đã nghe lời Giô-na giảng và ăn năn; mà đây này, có một người tôn trọng hơn Giô-na! **42** Đến ngày phán xét, nữ hoàng nam phuơng sẽ đứng dậy với dòng dõi này mà lên án nó, vì người từ nơi cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan vua Sa-lô-môn; mà đây này, có một người tôn trọng hơn vua Sa-lô-môn! **43** Khi ta ma ra khỏi một người, thì nó đi đến nơi khô khan kiém chổ nghỉ, nhưng kiém không được; **44** rồi nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà ta mà ta mới ra khỏi; khi trở về, thấy

13 Cũng ngày ấy, Đức Chúa Jésus ra khỏi nhà, ngồi bên mé biển. **2** Đoàn dân nhóm họp xung quanh Ngài đông lăm, đến nỗi Ngài phải xuống thuyền mà ngồi, còn cả đoàn dân đứng trên bờ. **3** Ngài dùng thí dụ mà giảng nhiều điều cùng họ. Ngài phán như vậy: Có người gieo giống đi ra đặng gieo. **4** Khi đang gieo, một phần giống rơi dọc đường, chim bay xuống và ăn. **5** Một phần khác rơi nhầm chổ đất đá sỏi, chỉ có ít đất thịt, bị láp không sâu, liền mọc lên; **6** song khi mặt trời mọc lên, thì bị đốt, và vì không có rễ, nên phải héo. **7** Một phần khác rơi nhầm bụi gai, gai mọc rậm lên, phải nghẹt ngòi. **8** Một phần khác nữa rơi nhầm chổ đất tốt, thì sanh trái; hoặc một hột ra được một trăm, hoặc một hột sáu chục, hoặc một hột ba chục. **9** Ai có tai, hãy nghe! **10** Môn đồ bèn đến gần Ngài mà hỏi rằng: sao thầy dùng thí dụ mà phán cùng chúng vây? **11** Ngài đáp rằng: bởi vì đã ban cho các người được biết những điều mà nhiệm của nước thiên đàng, song về phần họ, thì không ban cho biết. **12** Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ được dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì lại cắt luôn điều họ đã có nữa. **13** Vậy nên ta phán thí dụ cùng chúng; vì họ xem mà không thấy, lắng tai mà không nghe, và không hiểu chi hết. **14** Vậy, về họ, đã được ứng nghiệm lời tiên tri của Ê-sai rằng:

Các ngươi sẽ lắng tai nghe, mà chẳng hiểu chi; lên cho đến mùa gặt; đến mùa gặt, ta sẽ dặn Lấy mắt xem mà chẳng thấy chi. 15 Vì lòng dân con gặt rằng: trước hết hãy nhỏ cỏ lùng, bó này đã cứng cỏi; Đã làm cho nặng tai Và nhấm lại từng bó mà đốt đi; song hãy thâu trữ lúa mắt mình lại, E khi mắt mình thấy được, Tai mì vào kho ta. 31 Ngài lấy ví dụ khác mà phán mình nghe được, Lòng mình hiểu được, Họ tự rằng: Nước thiên đàng giống như một hột cải hối cải lại, Và ta chữa họ được lành chăng. 16 mà người kia lấy gieo trong ruộng mình; 32 hột Nhưng phước cho mắt các ngươi, vì thấy được; áy thật nhỏ hơn cả các giống khác, song khi đã phước cho tai các ngươi, vì nghe được! 17 Quá mọc lên, thì lớn hơn các thứ rau, và trổ nên thật, ta nói cùng các ngươi, có nhiều đấng tiên cây cối, cho đến nỗi chim trồi tới làm ổ trên tri, nhiều người công chính đã ước ao thấy hành nó được. 33 Ngài lấy ví dụ khác nữa mà điều các ngươi thấy, mà chẳng được thấy; ước phán rằng: Nước thiên đàng giống như men ao nghe điều các ngươi nghe, mà chẳng được mà người đàn bà kia lấy trộn vào trong ba đấu nghe. 18 Aáy vậy, các ngươi hãy nghe nghĩa ví bột, cho đến chừng nào bột dậy cả lên. 34 Đức dụ về kẻ gieo giống là gì. 19 Khi người nào nghe Chúa Jêsus lấy lời ví dụ mà phán những điều đó đạo nước thiêん đàng, mà không hiểu, thì quỉ cùng đoàn dân, Ngài chẳng phán điều gì cùng dữ đến cướp đi điều đã gieo trong lòng mình; áy họ mà không dùng lời ví dụ, 35 để được ứng là kẻ chịu lấy hột giống rơi ra dọc đường. 20 nghiêm lời đấng tiên tri rằng: Ta sẽ mở miệng Người nào chịu lấy hột giống nơi đất đá sói, ra mà nói lời ví dụ, Ta sẽ rao bảo những điều tức là kẻ nghe đạo, liền vui mừng chịu lấy; 21 kín nhiệm từ khi dựng nêん trời đất. 36 Bấy giờ, song trong lòng không có rẽ, chỉ tạm thời mà Đức Chúa Jêsus cho chúng về, rồi vào nhà; môn thôii, đến khi vì đạo mà gặp sự cực khổ, sự bắt đõ đến gần mà hỏi Ngài rằng: Xin thầy giải lời bói, thì liền vấp phạm. 22 Kẻ nào chịu lấy hột giống nơi bụi gai, tức là kẻ nghe đạo; mà sự lo lắng về đời này, và sự mê đắm về của cải, làm cho nghẹt ngòi đạo và thành ra không kết quả. (aiôn g165) 23 Song, kẻ nào chịu lấy hột giống nơi đất tốt, tức là kẻ nghe đạo và hiểu; người ấy được kết quả đến nỗi một hột ra một trăm, hột

ví dụ về cỏ lùng trong ruộng cho chúng tôi. 37 Ngài đáp rằng: Kẻ gieo giống tốt, là Con người; 38 ruộng là thế gian; giống tốt, là con cái nước thiênn đàng; cỏ lùng, là con cái quỉ dữ; 39 kẻ nghịch thù gieo cỏ áy, là ma quỉ; mùa gặt, là ngày tận thế; con gặt, là các thiênn sứ. (aiôn g165) 40 Còn người ta nhỏ cỏ lùng mà đốt trong lửa khác sáu chục, hột khác ba chục. 24 Đức Chúa Jêsus phán ví dụ khác cùng chúng rằng: Nước

mọi gương xấu và những kẻ làm ác khỏi nước trong ruộng mình. 25 Nhưng đang khi người ta ngủ, thì kẻ thù chủ ruộng liền đến, gieo cỏ lùng là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng. 42 và quăng những người đó vào lò lửa, vào trong lúa mì, rồi đi. 26 Đến khi lúa mì lớn những người công bình sẽ chói rạng như mặt lén, và trồ bông, thì cỏ lùng cũng lòi ra. 27 Các trồi trong nước của Cha mình. Ai có tai, hãy đầy tớ của chủ nhà bèn đến thưa rằng: Thưa nghe! 44 Nước thiênn đàng giống như của báu chủ, chủ không gieo giống tốt trong ruộng chủ chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia sao? Vậy thì cỏ lùng bởi đâu mà ra? 28 Chủ đáp tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trờ về, bán rằng: Aáy là một kẻ thù đã làm điều đó. Các đầy hết gia tài mình, mua đám ruộng đó. 45 Nước

tớ thưa rằng: Vậy chủ có muốn chúng tôi đi thiênn đàng lại giống như một người lái buôn nhỏ cỏ đó chăng? 29 Chủ rằng: Chẳng nên, e kiếm ngọc châu tốt, 46 khi đã tìm được một khi nhỏ cỏ lùng, hoặc các ngươi nhỏ lợn lúa mì hột châu quý giá, thì đi bán hết gia tài mình đi chăng. 30 Hãy để cho cả hai thứ cùng lớn mà mua hột châu đó. 47 Nước thiênn đàng cũng

giống như một tay lưới thả xuống biển, bắt đủ nàng bị mẹ xui giục, bèn tâu rằng: Xin lấy cái mõi thứ cá. **48** Khi lưới được dâng rồi, thì người đầu Giăng Báp-tít đê trên mâm mà cho tôi đây. đánh cá kéo lên bờ; đoạn, ngồi mà chọn giống **9** Vua lấy làm buồn rầu; song vì đã thề lỡ rồi và tốt đê riêng ra, đem bồ vào rổ, còn giống xấu có những người dự yến ở đó, nên truyền cho thì ném đi. **49** Đến ngày tận thế cũng như vậy: nàng như lời. **10** Vua bèn sai người chém Giăng các thiên sứ sẽ đến và chia kẻ ác với người trong ngực, **11** rồi họ đê đầu người trên mâm công bình ra, (aiôn g165) **50** ném những kẻ ác vào mà đem cho con gái ấy, nàng bèn đem cho mẹ lò lửa; ở đó sẽ có khói lốc và nghiền răng. **51** mình. **12** Đoạn, các môn đồ của Giăng đến, lấy Các ngươi có hiểu mọi điều đó chăng! Các môn xác mà chôn, rồi đi báo tin cho Đức Chúa Jêsus. đồ thưa rằng: Có hiểu. **52** Ngài bèn phán rằng: **13** Đức Chúa Jêsus vừa nghe tin ấy liền bỏ đó Vì cớ ấy, mọi thầy thông giáo đã học thông đạo xuống thuyền, đi té ra nơi đồng vắng. Khi đoàn về nước thiên đàng, thì giống như một người dân biết vậy, thì từ các thành đi bộ mà theo chủ nhà kia, đem những vật mới và cũ ở trong Ngài. **14** Ngài ở thuyền bước lên, thấy đoàn dân kho mình ra. **53** Đức Chúa Jêsus phán các lời ví đồng đúc, đồng lòng thương xót, mà chữa cho dụ ấy rồi, thì đi khỏi chỗ đó. **54** Ngài về đến kẽ bịnh được lành. **15** Đến chiều tối, môn đồ quê hương, rồi dạy dỗ trong nhà hội, đến nỗi ai tới gần Ngài mà thưa rằng: ỳ đây vắng vẻ, và nghe cũng lấy làm lạ, mà nói rằng: Bởi đâu mà trời tối rồi, xin thầy cho dân chúng về, để họ người này được khôn ngoan và những phép lạ đi vào các làng để mua đồ ăn. **16** Đức Chúa này? **55** Có phải là con người thợ mộc chăng? Jêsus phán rằng: Không cần họ phải đi; chính Mẹ người có phải là Ma-ri, và anh em người các ngươi hãy cho họ ăn. **17** Môn đồ thưa rằng: là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn, Giu-đe chăng? **56** Chúng tôi có đây năm cái bánh và hai con cá mà Chị em người đều ở giữa chúng ta chăng? Bởi thôi. **18** Ngài phán rằng: Hãy đem đây cho ta. **19** đâu mà người này được mọi điều ấy như vậy? Ngài bèn truyền cho chúng ngồi xuống trên **57** Họ bèn vì cớ Ngài mà vấp phạm. Song Đức cỏ, đoạn, lấy năm cái bánh và hai con cá đó, Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Đáng tiên tri chỉ ngửa mặt lên trời mà tạ ơn; rồi bẻ bánh ra đưa bị trong xú minh và người nhà minh khinh dê cho môn đồ, môn đồ phát cho dân chúng. **20** Ai mà thôi. **58** ỳ đó, Ngài không làm nhiều phép lạ, nấy đều ăn no, còn bánh thừa lại thâu được vì chúng không có lòng tin.

14 Lúc ấy, Hê-rốt là vua chư hầu, nghe tiếng đồn Đức Chúa Jêsus, **2** thì phán cùng bày tôi rằng: Đây là Giăng Báp-tít. Người chết đi sống lại, nhân đó mới làm được mấy phép lạ như vậy. **3** Số là, bởi cớ Hê-rô-đia, vợ Phi-líp, là em mình, nên vua Hê-rốt đã truyền bắt trói Giăng và bỏ tù. **4** Vì Giăng có can vua rằng: Vua không có phép được lấy người đó làm vợ. **5** Vua muốn giết Giăng, song sợ dân chúng, vì họ đều tôn Giăng là đấng tiên tri. **6** Vừa đến ngày ăn mừng sanh nhật vua Hê-rốt, con gái của Hê-rô-đia nhảy múa ở giữa người dự đám, vua lấy làm thích lắm, **7** đến nỗi lấy lời thề mà hứa cho con gái ấy điều chi nàng muốn xin. **8** Vậy,

đãy mười hai giờ. **21** Số người ăn ước chừng năm ngàn, không kể đàn bà con nít. **22** Kế đó, Ngài liền hỏi môn đồ xuống thuyền, qua trước bờ bên kia, trong khi Ngài đang truyền cho dân chúng tan đi. **23** Xong rồi, Ngài lên núi để cầu nguyện riêng; đến chiều tối, Ngài ở đó một mình. **24** Bấy giờ, thuyền đã ra giữa biển rồi, vì gió ngược, nên bị sóng vỗ. **25** Song đến canh tư đêm ấy, Đức Chúa Jêsus đi bộ trên mặt biển mà đến cùng môn đồ. **26** Khi thấy Ngài đi bộ trên mặt biển, thì môn đồ bối rối mà nói rằng: Aáy là một con ma; rồi sợ hãi mà la lên. **27** Nhưng Đức Chúa Jêsus liền phán rằng: Các ngươi hãy yên lòng; áy là ta đây, đừng sợ! **28** Phi-e-ro bèn thưa rằng: Lạy Chúa, nếu phải Chúa, xin khiến tôi đi trên mặt nước mà đến cùng Chúa. **29** Ngài

phán rằng: Hãy lại đây! Phi-e-rơ ở trên thuyền người Pha-ri-si nghe lời thầy nói mà phiền giận bước xuống, đi bộ trên mặt nước mà đến cùng chăng? 13 Ngài đáp rằng: Cây nào mà Cha ta Đức Chúa Jêsus. 14 Song khi thấy gió thổi, thì trên trời không tròng, thì phải nhô đi. 14 Hãy Phi-e-rơ sợ hãi, hòng sụp xuống nước, bèn la đê vậy: đó là những kẻ mù làm người dẫn đưa; lên rằng: Chúa ơi, xin cứu lấy tôi! 15 Tức thì nếu kẻ mù dẫn đưa kẻ mù, thì cả hai sẽ cùng té Đức Chúa Jêsus giơ tay ra nắm lấy người, mà xuống hố. 15 Phi-e-rơ bèn cất tiếng thưa rằng: nói rằng: Hỡi người ít đức tin, sao ngươi hồ Xin thầy cắt nghĩa lời ví dụ ấy cho chúng tôi. nghĩ làm vậy? 16 Ngài cùng Phi-e-rơ lên thuyền 16 Đức Chúa Jêsus hỏi rằng: Các ngươi cũng còn rồi, thì gió yên lặng. 17 Các người trong thuyền chưa hiểu biết sao? 17 Các ngươi chưa hiểu bèn đến quì lạy Ngài mà nói rằng: Thầy thật là vật gì vào miệng thì đi thẳng xuống bụng, rồi Con Đức Chúa Trời! 18 Khi qua biển rồi, Ngài và phái bô ra nơi kín sao? 18 Song những điều môn đồ đến xứ Ghê-nê-xa-rét. 19 Người xứ đó bởi miệng mà ra là từ trong lòng, thì những nhận biết Ngài, thì sai người báo tin cho khắp điều đó làm dơ dáy người. 19 Vì từ nơi lòng các miền xung quanh, và họ đem các kẻ bệnh mà ra những ác tưởng, những tội giết người, đến cùng Ngài, 20 xin chỉ cho rờ đến viên áo mà tà dâm, dâm dục, trộm cướp, làm chứng dối, thôi; vậy ai rờ đến cũng đều được lành bệnh cả. và lộng ngôn. 20 Aáy đó là những điều làm dơ dáy người; song sự ăn mà không rửa tay chẳng làm dơ dáy người đâu. 21 Đức Chúa Jêsus đi từ đó, vào bờ cõi thành Ty-rơ và thành Si-dôn. 22 Xảy có một người đàn bà xứ Ca-na-an, từ xứ ấy đến, mà kêu lên rằng: Lạy Chúa, là con cháu vua Đa-vít, xin thương xót tôi cùng! Con gái tôi mắc quỉ ám, khốn cực lắm. 23 Nhưng Ngài chẳng đáp một lời. Môn đồ bèn đến gần, cố nài xin rằng: Xin thầy truyền cho đàn bà ấy về, vì người kêu van ở đằng sau chúng ta. 24 Ngài đáp rằng: Ta chịu sai đến đây, chỉ vì các con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên đó thôi. 25 Song người đàn bà lại gần, lạy Ngài mà thưa rằng: Lạy Chúa, xin Chúa giúp tôi cùng! 26 Ngài đáp rằng: Không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho chó con ăn. 27 Người đàn bà lại thưa rằng: Lạy Chúa, thật như vậy, song mấy con chó con ăn những miếng bánh vụn trên bàn chủ nó rớt xuống. 28 Ngài bèn phán rằng: Hỡi đàn bà kia, ngươi có đức tin lớn; việc phải xảy ra theo ý ngươi muốn! Cũng một giờ đó, con gái người liền được lành. 29 Đức Chúa Jêsus từ đó đi đến gần biển Ga-li-lê; rồi lên trên núi mà ngồi. 30 Bấy giờ có đoàn dân rất đông đến gần Ngài, đem theo những kẻ què, đui, câm, tàn tật và nhiều kẻ đau khác, để dưới chân Đức Chúa Jêsus, thì Ngài chữa cho họ được lành. 31 Vậy,

15 Bấy giờ, có mấy người Pha-ri-si và mấy thầy thông giáo từ thành Giê-ru-sa-lem đến gần Đức Chúa Jêsus, mà thưa rằng: 2 Sao môn đồ thầy phạm lời truyền khẩu của người xưa? Vì họ không rửa tay trước khi ăn. 3 Ngài đáp rằng: Còn các ngươi sao cũng vì cớ lời truyền khẩu mình mà phạm điều răn của Đức Chúa Trời? 4 Vì Đức Chúa Trời đã truyền điều răn này: Phải hiếu kính cha mẹ ngươi; lại, điều này: Ai mắng nhiếc cha mẹ thì phải chết. 5 Nhưng các ngươi lại nói rằng: Ai nói cùng cha mẹ rằng: Những điều mà tôi có thể giúp cha mẹ, đã dâng cho Đức Chúa Trời rồi, thì người ấy không cần phải hiếu kính cha mẹ. 6 Như vậy, các ngươi đã vì lời truyền khẩu mình mà bỏ lời Đức Chúa Trời. 7 Hỡi kẻ giả hình! È-sai đã nói tiên tri về các ngươi phải lầm, mà rằng: 8 Dân này lấy môi miếng thờ kính ta; Nhưng lòng chúng nó xa ta lắm. 9 Sự chúng nó thờ lạy ta là vô ích, Vì chúng nó dạy theo những điều răn mà chỉ bởi người ta đặt ra. 10 Đoạn, Ngài gọi đoàn dân đến, mà phán rằng: Hãy nghe, và hiểu. 11 Chẳng phải điều chi vào miệng làm dơ dáy người; nhưng điều chi ở miệng ra, ấy mới là điều làm dơ dáy người vậy! 12 Môn đồ bèn lại gần, mà thưa rằng: Thầy có hay rằng

chúng thấy kẻ câm được nói, kẻ tàn tật được cho năm ngàn người, và các ngươi lượm được khôi, kẻ què được đi, kẻ đui được sáng, thì lấy mấy giỏ đầy bánh thừa sao? 10 Lại há không làm lạ lầm, đều ngợi khen Đức Chúa Trời của nhở bảy cái bánh cho bốn ngàn người, và các dân Y-sơ-ra-ên. 32 Khi đó, Đức Chúa Jêsus gọi ngươi lượm được bao nhiêu giỏ đầy bánh thừa mòn đồ đến mà phán rằng: Ta thương xót đoàn sao? 11 Các ngươi sao chẳng hiểu rằng không dân này; vì đã ba ngày ở cùng ta, bây giờ không phải về bánh mà ta muốn nói đâu?... nhưng có chi ăn hết. Ta không muốn để họ nhịn đói hãy giữ mình về men của người Pha-ri-si và Sa-mà về, e phải mệt lùi dọc đường chặng. 33 Môn đu-sê. 12 Bấy giờ mòn đồ mới hiểu rằng Ngài đồ thừa rằng: ý nơi đồng vắng này, ta há dẽ chẳng bảo giữ mình về men làm bánh, nhưng kiểm đâu đủ bánh, đặng cho dân đồng dường về đạo của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. 13 Khi ấy ăn no nê sao? 34 Ngài phán hỏi mòn đồ rằng: Đức Chúa Jêsus đã vào địa phận thành Sê-sa- Các ngươi có mấy cái bánh? Mòn đồ thừa rằng: rẽ Phi-líp, bèn hỏi mòn đồ, mà rằng: Theo lời Có bảy cái bánh, cùng vài con cá. 35 Ngài bèn người ta nói thì Con người là ai? 14 Mòn đồ biểu dân chúng ngồi xuống đất. 36 Đoạn Ngài thừa rằng: Người nói là Giăng Báp-tít; kẻ nói lấy bảy cái bánh và cá; tạ ơn rồi, bẻ bánh ra là Ê-li; kẻ khác lại nói là Giê-rê-mi, hay là một đưa cho mòn đồ, mòn đồ phân phát cho dân đáng tiên tri nào đó. 15 Ngài phán rằng: Còn chúng. 37 Ai này ăn no cả, còn bánh thừa lượm các ngươi thì xưng ta là ai? 16 Si-môn Phi-e-ro được bảy giỏ đầy. 38 Số người ăn là bốn ngàn, thừa rằng: Chúa là Đáng Christ, con Đức Chúa không kể đàn bà con trẻ. 39 Bấy giờ Ngài cho Trời hằng sống. 17 Bấy giờ, Đức Chúa Jêsus đoàn dân về, rồi xuống thuyền mà qua bờ cõi phán cùng người rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, ngươi có phước đó; vì chẳng phải thịt và huyết tỏ cho ngươi biết điều này đâu, bèn là Cha ta ở trên trời vậy. 18 Còn ta, ta bảo ngươi rằng: Người là Phi-e-ro, ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó. (Hadès g86) 19 Ta sẽ giao chìa khóa nước thiên đàng cho ngươi; hễ điều gì mà ngươi buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà ngươi mở dưới đất, thì cũng sẽ được mở ở trên trời. 20 Đoạn, Ngài cầm mòn đồ đứng nói cho ai biết rằng Ngài, Đức Chúa Jêsus, là Đáng Christ. 21 Từ đó, Đức Chúa Jêsus mới tỏ cho mòn đồ biết rằng mình phải đi đến thành Giê-ru-salem, phải chịu tại đó nhiều sự khổn khổ bởi những người trưởng lão, thầy tế lễ cá, cùng thầy thông giáo, và phải bị giết, đến ngày thứ ba phải sống lại. 22 Phi-e-ro bèn đem Ngài riêng ra, mà can rằng: Hỡi Chúa, Đức Chúa Trời nào nỡ vậy! Sự đó sẽ không xảy đến cho Chúa đâu! 23 Nhưng Ngài xây mặt lại mà phán cùng Phi-e-ro rằng: ừ Sa-tan, hãy lui ra đằng sau ta! Người làm gương xấu cho ta; vì ngươi chẳng nghĩ đến việc Đức Chúa Trời, song nghĩ đến việc người

16 Những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê đến cùng Đức Chúa Jêsus, có ý thử Ngài, thì xin làm cho xem một dấu lạ từ trên trời xuống. 2 Nhưng Ngài đáp rằng: Khi chiều tối đến, thì các ngươi nói rằng: sẽ tốt trời, vì trời đỏ. 3 Còn sớm mai, thì các ngươi nói rằng: Hôm nay sẽ có cơn dông, vì trời đỏ và mờ mờ. Các ngươi người biết phân biệt rõ sắc trời, mà không phân biệt được dấu chỉ thì giờ ư! 4 Dòng dõi hung ác gian dâm này xin một dấu lạ; nhưng sẽ chẳng cho dấu lạ chi khác ngoài dấu lạ của đáng tiên tri Giô-na. Rồi Ngài bỏ họ mà đi. 5 Khi mòn đồ đi đến bờ bên kia, quên đem bánh theo. 6 Đức Chúa Jêsus phán cùng mòn đồ rằng: Hãy giữ mình cẩn thận về men của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. 7 Mòn đồ suy nghĩ và luận cùng nhau rằng: Đây là vì chúng ta không đem bánh theo. 8 Đức Chúa Jêsus biết điều đó, thì phán rằng: Hỡi kẻ ít đức tin, sao các ngươi tưởng rằng ấy là vì cớ các ngươi không có bánh? 9 Các ngươi há chưa hiểu, cũng không nhớ năm cái bánh

ta. **24** Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ và người ta không nhận biết, song họ lại xứ rǎng: Nếu ai muốn theo ta, thì phải liều mình, với người theo ý muốn mình; Con người phải vác thập tự giá mình mà theo ta. **25** Vì ai muốn chịu khốn khổ bởi họ cũng như vậy. **13** Môn cứu sự sống mình thì sẽ mất, còn ai vì cớ ta mà đồ bèn hiểu rǎng Ngài nói đó là nói về Giăng mất sự sống mình thì sẽ được lại. **26** Người nào Báp-tít. **14** Khi Đức Chúa Jêsus và môn đồ đã nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình, trở lại cùng đoàn dân, thì có một người đến thì có ích gì? Vậy thì người lấy chi mà đổi linh gân, quù trước mặt Ngài, **15** mà thưa rǎng: Lạy hồn mình lại? **27** Vì Con người sẽ ngự trong sự Chúa, xin Chúa thương đến con trai tôi! vì nó vinh hiển của Cha mình mà giáng xuống cùng mắc bệnh phong điên, phải chịu đau đớn quá; các thiên sứ, lúc đó, Ngài sẽ thương cho từng thường khi té vào lừa, và té xuống nước. **16** người, tùy việc họ làm. **28** Quả thật, ta nói cùng Tôi đã đem nó cho môn đồ Chúa, nhưng chưa các người, trong các người đứng đây, có một không được. **17** Đức Chúa Jêsus đáp rǎng: Hỡi vài kẻ sẽ không chết trước khi thấy con người dòng dõi không tin và gian tà kia, ta sẽ ở với các người cho đến chừng nào? Ta sẽ nhịn nhục các người cho đến khi nào? Hãy đem con đến đây cho ta. **18** Rồi Đức Chúa Jêsus quở trách qui, qui liền ra khỏi đứa trẻ, và từ giờ đó đứa trẻ được lành. **19** Môn đồ bèn đến gần Đức Chúa Jêsus, mà hỏi riêng rǎng: Vì cớ gì chúng tôi không đuổi qui ấy được? **20** Ngài đáp rǎng: Aáy là tại các người ít đức tin: vì ta nói thật cùng các người, nếu các người có đức tin bằng một hột cải, sẽ khiến núi này rǎng: Hãy dời đây qua đó, thì nó liền dời qua, và không có sự gì mà các người chẳng làm được. **21** Nhưng thứ qui này nếu không cầu nguyện và không kiêng ăn thì chẳng trừ nó được. **22** Đang khi Đức Chúa Jêsus và môn đồ trải qua trong xứ Ga-li-lê, Ngài phán cùng môn đồ rǎng: Con người sẽ bị nộp trong tay người ta. **23** Họ sẽ giết Ngài, nhưng đến ngày thứ ba Ngài sẽ sống lại. Các môn đồ bèn lo buồn lắm. **24** Khi đã đến thành Ca-bê-na-um, những người thâu thuế của đền thờ đến hỏi Phi-e-rơ rǎng: Thày người có nộp tiền thuế chăng? **25** Phi-e-rơ trả lời rǎng: Có. Và khi Phi-e-rơ vào nhà, thì Đức Chúa Jêsus hỏi dón trước rǎng: Hỡi Si-môn, người nghĩ sao? Các vua thế gian thâu lương láy thuế ai? Thâu của con trai mình hay là của người ngoài? **26** Phi-e-rơ thưa rǎng: Người ngoài. Ngài phán rǎng: Vậy thì các con trai được miễn thuế! **27** Song le, để chúng ta khỏi làm gương xấu cho họ, thì người hãy ra biển câu cá, bắt lấy con cá nào dính câu trước

17 Khỏi sáu ngày, Đức Chúa Jêsus đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng là em Gia-cơ, cùng Ngài đi té lên núi cao. **2** Ngài biến hóa trước mặt các người ấy, mặt Ngài sáng lòa như mặt trời, áo Ngài trắng như ánh sáng. **3** Này, có Môi-se và Ê-li hiện đến, nói chuyện cùng Ngài. **4** Phi-e-rơ bèn cất tiếng thưa cùng Đức Chúa Jêsus rǎng: Lạy Chúa, chúng ta ở lại đây thì tốt lắm; ví bằng đẹp ý Chúa, thì tôi sẽ đóng ba trại tại đây, một cái cho Chúa, một cái cho Môi-se và một cái cho Ê-li. **5** Đang khi người còn nói, bỗng chúc có một đám mây sáng rực che phủ những người ở đó; và có tiếng từ trong mây phán rǎng: Này là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường; hãy nghe lời Con đó! **6** Khi môn đồ nghe tiếng ấy, thì té sấp mặt xuống đất, và sợ hãi lắm. **7** Song Đức Chúa Jêsus lại gân, rờ môn đồ mà phán rǎng: Hãy đứng dậy, đừng sợ! **8** Môn đồ bèn ngửa mặt lên, thì chỉ thấy một mình Đức Chúa Jêsus mà thôi. **9** Đang khi Đức Chúa Jêsus và môn đồ ở trên núi xuống, thì Ngài ra lệnh cấm rǎng: Sự các người đã thấy chớ thuật lại cùng ai, cho đến khi Con người từ kẻ chết sống lại. **10** Môn đồ hỏi Ngài rǎng: Vậy thì sao các thầy thông giáo nói rằng Ê-li phải đến trước? **11** Đức Chúa Jêsus đáp rǎng: Thật Ê-li phải đến mà sửa lại mọi việc. **12** Nhưng ta phán cùng các người rǎng: Ê-li đã đến rồi,

hết, banh miệng nó ra, sẽ thấy một đồng bạc ở trong. Hãy lấy đồng bạc đó, và đem nộp thuế cho ta với ngươi.

Nếu anh em ngươi phạm tội cùng ngươi, thì hãy trách người khi chỉ có ngươi với một mình ngươi; như người nghe lời, thì ngươi được anh em lại. **16** Ví bằng không nghe, hãy mời một hai người đi với ngươi, hầu cứ lời hai ba người làm chứng mà mọi việc được chắc chắn. **17** Nếu người không chịu nghe các người đó, thì hãy cáo cùng Hội thánh, lại nếu người không chịu nghe Hội thánh, thì hãy coi người như kẻ ngoại và kẻ thù thuế vậy. **18** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, hễ điều gì mà các ngươi buộc ở dưới đất thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà các ngươi mở ở dưới đất thì cũng sẽ mở ở trên trời. **19** Quả thật, ta lại nói cùng các ngươi, nếu hai người trong các ngươi thuận nhau ở dưới đất mà cầu xin không cứ việc chi, thì Cha ta ở trên trời sẽ cho họ. **20** Vì nơi nào có hai ba người nhân danh ta nhóm nhau lại, thì ta ở giữa họ. **21** Phi-e-ro bèn đến gần Đức Chúa Jêsus mà hỏi rằng: Thưa Chúa, nếu anh em tôi phạm tội cùng tôi, thì sẽ tha cho họ mấy lần? Có phải đến bảy lần chăng? **22** Ngài đáp rằng: Ta không nói cùng ngươi rằng: đến bảy lần đâu, nhưng đến bảy mươi lần bảy. **23** Vậy nên, nước thiêng giống như vua kia, muốn tính sổ với các đầy tớ mình. **24** Khi vua khởi soát sổ, thì có người đem nộp một tên kia mắc nợ vua một vạn ta-lâng. **25** Bởi vì người chẳng có gì mà trả, thì chủ dạy bán người, vợ con và gia tài người, để trả nợ. **26** Kẻ đầy tớ này bèn sấp mình xuống nơi chán chủ mà xin rằng: Thưa chủ, xin giãn cho tôi, thì tôi sẽ trả hết! **27** Chủ bèn động lòng thương xót, thả người về, và tha nợ cho. **28** Nhưng khi đầy tớ đó ra về, gấp một người trong bạn làm việc, có thiêu mình một trăm đơ-ni-ê, thì nấm b López bạn mà nói rằng: Hãy trả nợ cho ta! **29** Người bạn sắp mình xuống mà nài xin rằng: Xin giãn cho tôi, thì tôi sẽ trả cho anh. **30** Song người chẳng khứng, cứ việc bắt bớ tù cho đến khi trả hết nợ. **31** Các bạn thấy vậy, buồn lắm, đến thuật lại cùng chủ mình mọi điều đã xảy ra. **32** Chủ bèn đòi đầy tớ ấy đến mà nói rằng: Hỡi đầy tớ độc ác kia, ta đã

18 Trong lúc đó, môn đồ lại gần Đức Chúa

Jésus, mà hỏi rằng: Ai là lớn hơn hết trong nước thiêng đàng? **2** Đức Chúa Jésus gọi một đứa trẻ đến, để ở giữa môn đồ, **3** mà phán rằng: quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu các ngươi không đổi lại và nêu như đứa trẻ, thì chẳng được vào nước thiêng đàng đâu. **4** Vậy, hễ ai trở nên khiêm nhường như đứa trẻ này, sẽ là lớn hơn hết trong nước thiêng đàng. **5** Hễ ai vì danh ta chịu tiếp một đứa trẻ thế này, tức là chịu tiếp ta. **6** Song, nếu ai làm cho một đứa trong những đứa nhỏ này đã tin ta sa vào tội lỗi, thì thà buộc cối đá vào cổ, mà quăng nó xuống đáy biển còn hơn. **7** Khốn nạn cho thế gian vì sự gây nên phạm tội! Vì sự gây nên phạm tội phải có; song khốn nạn thay cho ai là kẻ gây nên phạm tội! **8** Nếu tay hay là chân ngươi làm cho ngươi sa vào tội lỗi, hãy chặt và ném nó cho xa người đi; vì thà ngươi quên chân hay là cụt tay mà vào nơi hằng sống, còn hơn là đùi cả hai tay hay là hai chân mà bị quăng vào lửa đói đói. (*aiōnios g166*) **9** Nếu con mắt ngươi làm cho ngươi sa vào tội lỗi, thì hãy móc mà ném cho xa người đi; vì thà ngươi một mắt mà vào nơi hằng sống, còn hơn là đùi hai mắt mà bị quăng vào lửa địa ngục. (*Geenna g1067*) **10** Hãy giữ mình đừng khinh dể một đứa nào trong những đứa trẻ này; vì ta bảo các ngươi, các thiên sứ của chúng nó trên trời thường thấy mặt Cha ta, là Đáng ở trên trời. **11** Vì Con ngươi đã đến cứu sự đã mất. **12** Các ngươi tưởng thế nào? nếu người nào có một trăm con chiên, một con bị lạc mất đi, thì há chẳng dể chín mươi chín con lại trên núi, mà đi kiếm con đã lạc mất sao? **13** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu người kiếm lại được, thì lấy làm vui mừng về con đó hơn chín mươi chín con không lạc. **14** Cũng thế ấy, Cha các ngươi ở trên trời không muốn cho một đứa nào trong những đứa trẻ này phải hư mất. **15**

tha hết nợ cho ngươi, vì ngươi cầu xin ta; 33 đến. 14 Song Đức Chúa Jēsus phán rằng: Hãy để ngươi há lại chẳng nên thương xót bạn làm con trẻ đến cùng ta, đừng ngăn trở; vì nước việc ngươi như ta đã thương xót ngươi sao? thiên đàng thuộc về những kẻ giống như con 34 Chủ nỗi giận, phú nó cho kẻ giũ ngục cho trẻ ấy. 15 Ngài bèn đặt tay trên chúng nó, rồi từ đến khi nào trả xong hết nợ. 35 Nếu mỗi người đó mà đi. 16 Ngày, có một người đến hỏi Ngài rằng: Thưa thày, tôi phải làm việc lành chi cho được sự sống đời đời? (aiōnios g166) 17 Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Sao ngươi hỏi ta về việc lành?

19 Đức Chúa Jēsus phán lời ấy xong rồi, thì

từ xứ Ga-li-lê mà đi đến bờ cõi xứ Giu-đê, bên kia sông Giô-đanh. 2 Có nhiều đoàn dân đông theo Ngài, và Ngài chữa lành các kẻ bệnh ở đó. 3 Người Pha-ri-si bèn đến gần để thử Ngài, mà rằng: Không cứ vì cớ gì ngươi ta có phép để vợ mình chẳng? 4 Ngài trả lời rằng: Các ngươi há chưa đọc lời chép về Đáng Tạo Hóa, hồi ban đầu, dựng nên một người nam, một người nữ, 5 và có phán rằng: Vì cớ đó người nam sẽ lìa cha mẹ, mà dính díu với vợ mình; hai người sẽ cùng nên một thịt hay sao? 6 Thế thì, vợ chồng không phải là hai nữa, nhưng một thịt mà thôi. Vậy, loài người không nên phân rẽ những kẻ mà Đức Chúa Trời đã phối hiệp! 7 Họ lại hỏi Ngài rằng: Vậy chớ sao Môi-se đã dạy lập tờ để đặng để vợ đi? 8 Ngài phán rằng: Vì cớ lòng các ngươi cứng cỏi, nên Môi-se cho phép để vợ; nhưng, lúc ban đầu không có như vậy đâu. 9 Vả, ta phán cùng các ngươi, nếu ai để vợ mình không phải vì cớ ngoại tình, và cưới vợ khác, thì người ấy phạm tội tà dâm; và hễ ai cưới người bị để, thì phạm tội ngoại tình. 10 Môn đồ thưa rằng: nếu phận người nam phải xử với vợ mình như vậy thì thà không cưới vợ là hơn. 11 Ngài đáp rằng: Chẳng phải mọi người đều có thể lãnh được lời này, chỉ người săn có ban cho như vậy mà thôi. 12 Vì có người hoạn từ trong lòng mẹ; có người hoạn vì tay người ta, và có người tự mình làm nên hoạn vì cớ nước thiên đàng. Người nào lãnh nỗi lời ấy thì hãy lãnh lấy. 13 Khi ấy, người ta đem các con trẻ đến, đặng Ngài đặt tay trên mình và cầu nguyện cho chúng nó; môn đồ quở trách những người đem

Chỉ có một Đáng lành mà thôi. Nếu ngươi muốn vào sự sống, thì phải giữ các điều răn. 18 Người hỏi: Những điều răn gì? Đức Chúa Jēsus phán rằng: Những điều răn này: Đừng giết người; đừng phạm tội tà dâm; đừng ăn trộm cắp; đừng làm chứng dối; 19 Hãy thảo kính cha mẹ; và: Hãy yêu kẻ lân cận như mình. 20 Người trẻ đó thưa rằng: Tôi đã giữ đủ các điều này; còn thiếu chi cho tôi nữa? 21 Đức Chúa Jēsus phán rằng: Nếu ngươi muốn được trọn vẹn, hãy đi bán hết gia tài mà bố thí cho kẻ nghèo nàn, thì ngươi sẽ có của quý ở trên trời; rồi hãy đến mà theo ta. 22 Nhưng khi người trẻ nghe xong lời này, thì đi, bộ buồn bức; vì chàng có của cải nhiều lắm. 23 Đức Chúa Jēsus bèn phán cùng môn đồ rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, người giàu vào nước thiêng đàng là khó lắm. 24 Ta lại nói cùng các ngươi, lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn một người giàu vào nước Đức Chúa Trời. 25 Môn đồ nghe lời ấy, thì lấy làm lạ lắm mà nói rằng: Vậy thì ai được rồi? 26 Đức Chúa Jēsus ngó môn đồ mà phán rằng: Điều đó loài người không thể làm được, song Đức Chúa Trời làm mọi việc đều được. 27 Phi-er-ơ bèn thưa rằng: Này chúng tôi đã bỏ mọi sự mà theo thày; vậy thì chúng tôi sẽ được chi? 28 Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, đến k" muôn vật đổi mới, là khi Con người sẽ ngự trên ngôi vinh hiển của Ngài, thì các ngươi là kẻ đã theo ta, cũng sẽ ngồi trên mươi hai ngôi, mà xét đoán mươi hai chi phái Y-sơ-ra-ên. 29 Hết ai vì danh ta mà bỏ anh em, chi em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, nhà cửa, thì người ấy sẽ lãnh bội phần hơn, và được hưởng

sự sống đời đời. (aiōnios g166) 30 Song có nhiều kẻ ở đâu sẽ nêu rốt, và nhiều kẻ ở rốt sẽ nêu đầu. 20 Vâ, nước thiêng đàng, giống như người chủ nhà kia, tảng sáng đi ra, để mướn người làm công cho vườn nho mình. 2 Khi người chủ đã định giá với người làm công, mỗi ngày một đơ-ni-ê, thì sai họ vào vườn nho mình. 3 Ước chừng giờ thứ ba, người chủ lại ra, thấy những kẻ khác rảnh việc đứng trong chợ, 4 thì nói cùng họ rằng: Các ngươi hãy đi vào vườn nho ta, và ta sẽ trả tiền công phải cho. 5 Họ liền đi. Ước chừng giờ thứ sáu và giờ thứ chín, người chủ lại ra, cũng làm như vậy. 6 Ước chừng giờ thứ mười một, chủ ra, lại thấy những kẻ khác đứng trong chợ, thì hỏi rằng: Sao các ngươi đứng đây cả ngày không làm gì hết? 7 Họ trả lời rằng: Vì không ai mướn chúng tôi. Người chủ nói với họ rằng: Các ngươi cũng hãy đi vào vườn nho ta. 8 Đến tối, chủ vườn nho nói với người giữ việc rằng: Hãy gọi những người làm công mà trả tiền công cho họ, khởi từ người rốt cho đến người đầu. 9 Những người làm công mướn từ giờ thứ mười một đến, lãnh mỗi người được một đơ-ni-ê. 10 Rồi tới phiên những người đầu đến, tướng lãnh được nhiều hơn; song họ cũng lãnh mỗi người một đơ-ni-ê. 11 Khi lãnh rồi, lầm bầm cùng chủ nhà, 12 mà rằng: Những người rốt ấy chỉ làm một giờ, mà chủ đãi cũng như chúng tôi, là kẻ đã chịu mệt nhọc cả ngày và giang nắng. 13 Song chủ trả lời cho một người trong bọn rằng: Bạn ơi, ta không xử tệ với ngươi đâu; ngươi há chẳng đã định với ta một đơ-ni-ê sao? 14 Hãy lấy của ngươi mà đi đi; ta muốn trả cho kẻ rốt này bằng như đã trả cho ngươi vậy. 15 Ta há không có phép dùng của cải ta theo ý muốn ta sao? Hay là ngươi thấy ta ở tử tế mà lấy mắt ganh sao? 16 Đó, những kẻ rốt sẽ nêu đầu và kẻ đầu sẽ nêu rốt là như vậy. 17 Trong khi Đức Chúa Jêsus đi lên thành Giê-ru-sa-lem, Ngài đem riêng theo mười hai môn đồ, dọc đường, phán cùng họ rằng: 18 Này, chúng ta đi lên thành Giê-ru-sa-lem, và Con người sẽ bị bắt nộp cho các thày tế lẽ cả và các thày thông giáo, bọn đó sẽ luận giết Ngài. 19 Họ sẽ nộp Ngài cho dân ngoại hầu đẻ nhạo báng, đánh đập, và đóng đinh trên cây thập tự; đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại. 20 Bấy giờ, có mẹ của các con trai Xê-bê-đê cùng các con mình đến gần Đức Chúa Jêsus, lay Ngài dặng hỏi một chuyện. 21 Ngài phán rằng: Người muôn chi? Thưa rằng: Xin cho hai con trai tôi đây ngồi một đứa bên hữu Ngài, một đứa bên tả, ở trong nước Ngài. 22 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các ngươi không hiểu điều của mình xin. Các ngươi uống được chén mà ta hầu uống không? Hai người thưa rằng: Chúng tôi uống được. 23 Ngài phán rằng: Thật các ngươi sẽ uống chén ta nhưng mà ngồi bên hữu hay bên tả ta, thì chẳng phải tự ta cho được; ấy là cho những người nào mà Cha ta đã sửa soạn cho. 24 Mười môn đồ kia nghe sự xin đó, thì giận hai anh em. 25 Nhưng Đức Chúa Jêsus gọi đến mà phán rằng: Các ngươi biết rằng các vua dân ngoại thì ép dân phải phục minh, còn các quan lớn thì lấy quyền thế mà trị dân. 26 Trong các ngươi thì không như vậy; trái lại, trong các ngươi, kẻ nào muốn làm lớn, thì sẽ làm đầy tớ các ngươi; 27 còn kẻ nào muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi các ngươi. 28 Aáy vậy, Con người đã đến, không phải để người ta hầu việc mình, song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc nhiều người. 29 Đang khi Đức Chúa Jêsus và môn đồ ra khỏi thành Giê-ri-cô, thì có một đoàn dân đông theo Ngài. 30 Này, có hai người mù ngồi bên đường, nghe nói Đức Chúa Jêsus qua đó, thì kêu lên rằng: Lạy Chúa, con cháu vua Đa-vít, xin thương xót chúng tôi! 31 Chúng rầy hai người ấy, biếu nín đi; nhưng họ kêu lớn hơn nữa, rằng: Lạy Chúa, con cháu vua Đa-vít, xin thương xót chúng tôi! 32 Đức Chúa Jêsus dừng lại, gọi hai người mù đến, mà phán rằng: Các ngươi muốn ta làm chi cho? 33 Họ thưa rằng: Lạy Chúa, xin cho mắt chúng tôi được mở ra. 34 Đức Chúa Jêsus động

lòng thương xót, bèn rờ đến mắt họ; tức thì đã được ngợi khen bởi miệng con trẻ và con đang bú, hay sao? 17 Đoạn, Ngài bỏ họ, đi ra khỏi thành mà đến làng Bê-tha-ni và nghỉ đêm ở đó. 18 Sáng mai, khi trở lại thành thì Ngài dối. 19 Thấy một cây vả ở bên đường, Ngài bèn lại gần, song chỉ thấy những lá mà thôi, thì Ngài phán cùng cây vả rằng: Mày chẳng khi nào sanh ra trái nữa! Cây vả tức thì khô đi. (a165 g165) 20 Môn đồ thấy điều đó, lấy làm k", nói rằng: Cớ sao trong giây phút mà cây vả liền khô đi vậy? 21 Đức Chúa Jésus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu các ngươi có đức tin, và không nghi ngờ chi hết, thì chẳng những các ngươi làm được điều đã làm cho cây vả mà thôi, song dầu các ngươi biếu hòn núi này rằng: Hãy cất mình lên và quăng xuống biển, điều đó cũng sẽ làm được. 22 Trong khi cầu nguyện, các ngươi lấy đức tin xin việc gì bất k", thay đều được cả. 23 Đức Chúa Jésus vào đền thờ rồi, đang giảng đạo, có các thầy tế lễ cả và các trưởng lão trong dân đến mà hỏi rằng: Bởi quyền phép nào mà thầy làm những sự này, và ai đã cho thầy quyền phép ấy? 24 Đức Chúa Jésus đáp rằng: Ta cũng sẽ hỏi các ngươi một điều; nếu trả lời được, thì ta cũng sẽ nói cho các ngươi bởi quyền phép nào mà ta đã làm những việc đó. 25 Phép báp-têm của Giangi bối đâu? Bởi trên trời hay là bởi người ta? Vâ, họ bàn riêng với nhau như vậy: Nếu chúng ta đáp rằng: Bởi trên trời, thì người sẽ nói với ta rằng: Vậy sao không tin lời người ấy? 26 Còn nếu đáp rằng: Bởi người ta, thì chúng ta sợ thiên hạ, vì thiên hạ đều cho Giangi là đấng tiên tri. 27 Vậy, họ trả lời Đức Chúa Jésus rằng: Chúng tôi không biết. Ngài bèn phán cùng họ rằng: Ta cũng không bảo cho các ngươi bởi quyền phép nào mà ta làm những điều này. 28 Các ngươi nghĩ làm sao? Một người kia có hai đứa con trai; nói cùng đứa thứ nhất, mà rằng: Con ơi, bùa nay con hãy ra làm vúռn nho. 29 Đứa ấy thưa rằng: Vâng; rồi không đi. 30 Đoạn, người cha đi đến đứa thứ hai, cũng bảo như vậy. Đứa này thưa rằng: Tôi không muốn đi. Nhưng sau

21 Vừa khi Đức Chúa Jésus cùng môn đồ gần đến thành Giê-ru-sa-lem, và đã tới thành Bê-phâ-giê, bên núi Ô-li-ve rồi, thì Ngài sai hai môn đồ, 2 mà phán rằng: Hãy đi đến làng ở trước mặt các ngươi, tức thì sẽ gặp một con lừa cái bị cột, với một con lừa con; hãy mờ ra và dắt đến cho ta. 3 Nếu có ai nói chi với các ngươi, hãy trả lời rằng Chúa cần dùng hai con lừa đó; tức thì họ sẽ gởi lừa đi. 4 Vâ, điều ấy xảy ra đâ cho ứng nghiệm lời của đấng tiên tri rằng: 5 Hãy nói với con gái thành Si-ôn rằng: Này, vua ngươi đến cùng ngươi, Nhu mì, cõi lừa Vâ lừa con, là con của lừa cái mang ách. 6 Hai môn đồ bèn đi, và làm y theo lời Đức Chúa Jésus đã dạy. 7 Hai người dắt lừa cái và lừa con, trái áo mình trên lưng lừa, và nâng Ngài cõi lên. 8 Bấy giờ phần nhiều trong đám dân đông trái áo mình trên đường; kẻ khác chặt nhánh cây mà rải ra giữa đường. 9 Đoàn dân đi trước và theo sau đều kêu lên rằng: Hô-sa-na con vua Đa-vít! Đáng khen ngợi cho Đấng nhân danh Chúa mà đến! Hô-sa-na ở trên nơi rất cao! 10 Khi Ngài đã vào thành Giê-ru-sa-lem, thì cả thành đều xôn xao, nói rằng: Người này là ai? 11 Chúng trả lời rằng: Aáy là Đấng tiên tri Jésus ở thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê. 12 Đức Chúa Jésus vào đền thờ, đuổi hết kẻ bán người mua ở đó; đồ bàn của người đồi bạc, và ghế của người bán bò câu. 13 Ngài phán cùng họ rằng: Có lời chép: Nhà ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện; nhưng các ngươi thì làm cho nhà ấy thành ra ổ trộm cướp. 14 Bấy giờ, những kẻ mù và què đến cùng Ngài trong đền thờ, thì Ngài chữa cho họ được lành. 15 Nhưng các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo thấy sự lạ Ngài đã làm, và nghe con trẻ reo lên trong đền thờ rằng: Hô-sa-na con vua Đa-vít! thì họ tức giận, 16 và nói với Ngài rằng: Thầy có nghe điều những đứa trẻ này nói không? Đức Chúa Jésus đáp rằng: Có. Vậy chớ các ngươi chưa hè đọc lời này: Chúa

ăn năn, rồi đi. **31** Trong hai con trai đó, đứa nào làm theo ý muốn của cha? Họ đáp rằng: Ðứa thứ hai. Đức Chúa Jêsu phán cùng họ rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, những kẻ thâu thuế và phường đĩ điểm sẽ được vào nước Đức Chúa Trời trước các ngươi. **32** Vì Giăng đã theo đường công bình đến cùng các ngươi, nhưng các ngươi không tin, còn những kẻ thâu thuế và phường đĩ điểm đã tin người; và các ngươi, khi đã thấy điều ấy, sau cũng không ăn năn đặng tin người. **33** Hãy nghe lời ví dụ khác. Có người chủ nhà kia, trồng một vườn nho, rào chung quanh, ở trong đào một cái hầm ép rượu, và cất một cái tháp; rồi cho những kẻ trồng nho mướn, và đi qua xứ khác. **34** Đến mùa hái trái, người chủ sai đầy tớ đến cùng bọn trồng nho, đặng thâu hoa lợi. **35** Bọn trồng nho bắt các đầy tớ, đánh người này, giết người kia, và ném đá người nọ. **36** Người chủ lại sai đầy tớ khác đông hơn khi trước; thì họ cũng đối đãi một cách. **37** Sau hết, người chủ sai chính con trai mình đến cùng họ, vì nói rằng: Chúng nó sẽ kính trọng con ta. **38** Nhưng khi bọn trồng nho thấy con đó, thì nói với nhau rằng: Người này là kẻ kế tự đây; hè! hãy giết nó đi, và chiếm lấy phần gia tài nó. **39** Họ bèn bắt con ấy, quăng ra ngoài vườn nho, và giết đi. **40** Vậy, khi người chủ vườn nho đến, thì sẽ xử với bọn làm vườn ấy thế nào? **41** Chúng trả lời rằng: Người chủ sẽ diệt dò hung ác ấy cách khổ sở, và cho bọn trồng nho khác mướn vườn ấy, là kẻ sẽ nộp hoa lợi lúc đến mùa. **42** Đức Chúa Jêsu phán cùng họ rằng: Các ngươi há chưa hề đọc lời trong Kinh Thánh: Hòn đá đã bị người xây nhà bỏ ra, Trở nên đá đầu góc nhà; Aay là việc Chúa làm, Và là một sự lạ trước mắt chúng ta, hay sao? **43** Bởi vậy, ta phán cùng các ngươi, nước Đức Chúa Trời sẽ cất khỏi các ngươi, và cho một dân khác là dân sẽ có kết quả của nước đó. **44** Kẻ nào rơi trên hòn đá ấy sẽ bị giập nát, còn kẻ nào bị đá ấy rót nhầm thì sẽ tan tành như bụi. **45** Các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nghe những lời ví dụ đó, thì biết Ngài nói về mình.

46 Họ bèn tìm cách để bắt Ngài; song sợ thiên hạ vì thiên hạ tôn Ngài là đấng tiên tri.

22 Đức Chúa Jêsu lại phán ví dụ cùng chúng nữa, rằng: **2** Nước thiên đàng giống như một vua kia làm tiệc cưới cho con mình. **3** Vua sai đầy tớ đi nhắc những người đã được mời đến dự tiệc; nhưng họ không chịu đến. **4** Vua lại sai đầy tớ khác mà dặn rằng: Hãy nói với người được mời như vầy: Ngày, ta đã sửa soạn tiệc rồi; bò và thú béo đã giết xong, mọi việc đã sẵn cả, hãy đến mà dự tiệc cưới. **5** Nhưng họ không đếm xỉa đến, cứ việc đi đường mình; kẻ này đi ra ruộng, kẻ kia đi buôn bán; **6** còn những kẻ khác bắt đầy tớ của vua, mắng chửi và giết đi. **7** Vua nổi giận, bèn sai quân lính diệt những kẻ giết người đó, và đốt phá thành của họ. **8** Đoạn, vua phán cùng đầy tớ mình rằng: Tiệc cưới đã dọn xong rồi; song những người được mời không xứng dự tiệc đó. **9** Vậy, các ngươi hãy đi khắp các ngã tư, hễ gặp người nào thì mời cả đến dự tiệc. **10** Đầy tớ đi khắp các đường cái, nhóm lại hết thảy những người họ gặp, bắt luận dữ lành, đến nỗi trong phòng đầy những người dự tiệc. **11** Vua vào xem khách dự tiệc, chợt thấy một người không mặc áo lě, **12** thì phán cùng người rằng: Hỡi bạn, sao ngươi vào đây mà không mặc áo lě? Người đó làm thinh. **13** Vua bèn truyền cho đầy tớ rằng: Hãy trói tay chân nó lại, và quăng ra ngoài nơi tối tăm, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng. **14** Bởi vì có nhiều kẻ được gọi, mà ít người được chọn. **15** Bấy giờ người Pha-ri-si đi ra bàn luận với nhau, để kiểm cách bắt lỗi Đức Chúa Jêsu về lời nói. **16** Họ sai môn đồ mình với đàng vua Hê-rốt đến thưa cùng Ngài rằng: Lạy thầy, chúng tôi biết thầy là thật, và theo cách thật mà dạy đạo của Đức Chúa Trời, không tư vị ai; vì thầy không xem bè ngoài của người ta. **17** Vậy, xin thầy nói cho chúng tôi, thầy nghĩ thế nào: có nên nộp thuế cho Sê-sa hay không? **18** Đức Chúa Jêsu biết ý xấu của họ, bèn đáp rằng: Hỡi kẻ giả hình, sao các ngươi thử ta? **19** Hãy

đưa cho ta xem đồng tiền nộp thuế. Họ đưa cho ngươi nghĩ thế nào? Ngài là con ai? Họ đáp Ngài một đơ-ni-ê. 20 Ngài bèn phán rằng: Hình rằng: Con vua Đa-vít. 43 Ngài đáp rằng: Vậy, vì và hiệu này của ai? 21 Họ trả lời rằng: Của Sê-cô nào vua Đa-vít được Đức Thánh Linh cám sa. Ngài bèn phán rằng: Vậy, hãy trả cho Sê-sa động, gọi Đáng Christ là Chúa, mà rằng: 44 Chúa vật gì của Sê-sa; và trả cho Đức Chúa Trời vật phán cùng Chúa tôi: Hãy ngồi bên hữu ta, Cho gì của Đức Chúa Trời. 22 Họ nghe lời ấy, đều bợ đến khi nào ta để kẻ thù nghịch ngươi dười ngợ, liền bỏ Ngài mà đi. 23 Trong ngày đó, có chân ngươi? 45 Vậy, nếu vua Đa-vít xưng Ngài ngươi Sa-đu-sê, là kẻ nói rằng không có sự sống là Chúa, thì Ngài làm con vua ấy là thế nào? 46 lại, đến gần Ngài mà hỏi rằng: 24 Thưa thầy, Không ai thưa lại được một lời, và từ ngày đó, Môi-se có nói: Nếu ngươi nào chết mà không chẳng ai dám hỏi Ngài nữa.

có con, thì em sẽ lấy vợ góa anh để nối dòng cho anh. 25 Vâng, trong chúng tôi có bảy anh em. Người anh lấy vợ và chết đi, nhưng vì chưa có con nên để vợ lại cho em. 26 Người thứ hai, thứ ba, cho đến thứ bảy cũng vậy. 27 Rốt lại, người đàn bà cũng chết. 28 Vậy, lúc sống lại, đàn bà đó sẽ làm vợ ai trong bảy người? vì cả thảy đều đã lấy người làm vợ. 29 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các ngươi làm, vì không hiểu Kinh Thánh, và cũng không hiểu quyền phép Đức Chúa Trời thế nào. 30 Vì đến khi sống lại, người ta không cưới vợ, cũng không lấy chồng, song những kẻ sống lại là như thiên sứ trên trời vậy. 31 Các ngươi há không đọc lời Đức Chúa Trời phán về sự sống lại của kẻ chết rằng: 32 Ta là Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sá, Đức Chúa Trời của Gia-cốp, hay sao? Đức Chúa Trời không phải là Chúa của kẻ chết, nhưng của kẻ sống. 33 Chúng nghe lời ấy, thì lấy làm lạ về sự dạy dỗ của Ngài. 34 Người Pha-ri-si nghe nói Đức Chúa Jêsus đã làm cho bọn Sa-đu-sê cứng miệng, thì nhóm hiệp nhau lại. 35 Có một thầy dạy luật trong bọn họ hỏi câu này để thử Ngài: 36 Thưa thầy, trong luật pháp, điều răn nào là lớn hơn hết? 37 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi. 38 Aay là điều răn thứ nhất và lớn hơn hết. 39 Còn điều răn thứ hai đây, cũng như vậy: Người hãy yêu kẻ lân cận như mình. 40 Hết thảy luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra. 41 Khi người Pha-ri-si nhóm nhau lại, thì Đức Chúa Jêsus hỏi họ rằng: 42 Về Đáng Christ, các

23 Bấy giờ Đức Chúa Jêsus phán cùng dân chúng và môn đồ Ngài rằng: 2 Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đều ngồi trên ngôi của Môi-se. 3 Vậy, hãy làm và giữ theo mọi điều họ đã bảo các ngươi; nhưng đừng bắt chước việc làm của họ, vì họ nói mà không làm. 4 Bạn ấy buộc những gánh nặng khó chịu, để trên vai người ta, còn mình thì không muốn động ngón tay vào. 5 Họ làm việc gì cũng cố để cho người ta thấy, mang cái thẻ bài da cho rộng, xù cái tua áo cho dài; 6 ưa ngồi đầu trong đám tiệc, thích ngồi cao nhất trong nhà hội; 7 muốn người ta chào mình giữa chợ, và ưng người ta gọi mình bằng thầy! 8 Nhưng các ngươi đừng chịu người ta gọi mình bằng thầy; vì các ngươi chỉ có một Thầy, và các ngươi hết thầy đều là anh em. 9 Cũng đừng gọi người nào ở thế gian là cha mình; vì các ngươi chỉ có một Cha, là Đáng ở trên trời. 10 Cũng đừng chịu ai gọi mình là chủ; vì các ngươi chỉ có một Chủ, là Đáng Christ. 11 Song ai lớn hơn hết trong các ngươi, thì sẽ làm đầy tớ các ngươi. 12 Ké nào tôn mình lên thì sẽ bị hạ xuống, còn kẻ nào hạ mình xuống thì sẽ được tôn lên. 13 Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi đóng nước thiền đàng trước mặt người ta; các ngươi không vào đó bao giờ, mà có ai muốn vào, thì lại ngăn trở. 14 Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi làm bộ đọc lời cầu nguyện cho dài mà nuốt nhà đàn bà góa; vì cớ đó, các ngươi sẽ bị đoán phạt nặng

hơn. **15** Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi đi khắp dưới nước trên bộ để khuyên một người vào đạo mình; và khi đã khuyên được rồi, thì các ngươi làm cho họ trở nên người địa ngục gấp hai các ngươi. (**Geenna g1067**) **16** Khốn cho các ngươi, là kẻ mù dẫn đường, các ngươi nói rằng: Nếu người nào chỉ đèn thờ mà thè, thì không can chi; song chỉ vàng của đèn thờ mà cái nào trọng hơn? **18** Lại các ngươi nói rằng: Nếu người nào chỉ bàn thờ mà thè, thì không can chi; song chỉ của lễ trên bàn thờ mà thè, thì phải mắc lời thè ấy. **19** Hỡi kẻ dại và mù, và vàng, và đèn thờ làm cho vàng nêu thánh, thế nào mà tránh khỏi sự đoán phạt nơi địa ngục được? (**Geenna g1067**) **20** Vậy thì người nào chỉ bàn thờ làm cho của lễ nêu thánh, cái trên cây thập tự, kẻ thì các ngươi sẽ đánh đập nào trọng hơn? **21** Người nào chỉ đèn thờ mà thè, thấy máu vô tội bị tràn ra trên mặt đất, đổ về là chỉ đèn thờ và Đáng ngự nơi đèn thờ mà các ngươi, từ máu A-bên là người công bình thè **22** còn ai chỉ trời mà thè, là chỉ ngôi của Đức Chúa Trời và Đáng ngự trên ngôi mà thè vậy. **23** Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo nộp một phần mười bạc hà, hồi hương, và rau cần, mà bỏ điều hệ trọng hết trong luật pháp, là sự công bình, thương xót và trung tín; để là những điều các ngươi phái làm, mà cũng hợp các con ngươi như gà mái túc con mìn lại không nên bỏ sót những điều kia. **24** Hỡi kẻ áp trong cánh, mà các ngươi chẳng khứng! **25** mù dẫn đường, các ngươi lọc con ruồi nhỏ mà nuốt con lạc đà! **25** Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi rửa bù ngoài chén và mâm, nhưng ở trong thì chan chứa sự giả hình và tội lỗi. **29** Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi xây đắp mồ mả của đấng tiên tri, trau giòi mồ mả của người công bình, và nói rằng: Nếu chúng ta ở cùng một thời với tổ phụ, thì không hùa theo người mà làm đổ máu các đấng tiên tri vậy. **31** Aáy đó, các ngươi tự làm chứng cho mình rằng thật là con cháu những người giết các đấng tiên tri. **32** Vậy thì hãy làm cho đầy dãy cái lường của tổ phụ các ngươi! **33** Hỡi loài rắn, dòng dõi rắn lục kia, thế nào mà tránh khỏi sự đoán phạt nơi địa ngục? **34** Vậy nê, này, ta sai **24** Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đèn thờ, đang đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đèn thờ. **2** Ngài phán rằng: Các ngươi có thấy mọi điều đó chăng? Quả thật, ta nói cùng các ngươi, đây sẽ không còn một hòn đá nào chòng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống. **3** Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào

những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về chính những người được chọn. 25 Ngày, ta đã sự Chúa đến và tận thế. (aiôn g165) 4 Đức Chúa bảo trước cho các ngươi. 26 Vậy nếu ngươi ta Jésus đáp rằng: Hãy giữ, kéo cõi kẽ dỗ dành các nói với các ngươi rằng: Ngày, Ngài ở trong đồng ngươi. 5 Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến vắng, thì đừng đi đến; ngày, Ngài ở trong nhà thì mà nói rằng: Ta là Đáng Christ; và sẽ dỗ dành đừng tin. 27 Vì như chớp phát ra từ phượng nhiều người. 6 Các ngươi sẽ nghe nói về giặc đồng, nháng đến phượng tây, thì sự Con người và tiếng đòn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối đến sẽ cung thê ấy. 28 Nơi nào có xác chết, thì rỗi, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối những chim ó sẽ nhóm tại đó. 29 Sự tai nạn cùng đâu. 7 Dân này sẽ dây lên nghịch cùng của những ngày đó vừa mới qua, thì mặt trời dân khác, nước họ nghịch cùng nước kia; nhiều liền tối tăm, mặt trăng không sáng, các ngôi chỗ sẽ có đói kém và động đất. 8 Song mọi điều sao từ trên trời sa xuống, và thế lực của các đó chỉ là đầu sự tai hại. 9 Bấy giờ, người ta sẽ từng trời rúng động. 30 Khi ấy, điềm Con người nộp các ngươi trong sự hoạn nạn và giết đi; các sẽ hiện ra ở trên trời, mọi dân tộc dưới đất sẽ ngươi sẽ bị mọi dân ghен ghét vì danh ta. 10 đấm ngực, và thấy Con người lấy đại quyền đại Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám vinh ngự trên mây trời mà xuống. 31 Ngài sẽ dỗ, phản nghịch nhau, và ghен ghét nhau. 11 sai thiên sứ mình dùng tiếng kèn rất lớn mà Nhiều tiên tri giả sẽ nỗi lên và dỗ dành lầm nhóm lại những kẻ đã được lựa chọn của Ngài kẻ. 12 Lại vì có tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng ở khắp bốn phượng, từ cuối phượng trời này yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lần. 13 cho đến tận phượng kia. 32 Hãy nghe lời ví dụ Nhưng kẻ nào bèn chí cho đến cuối cùng, thì sẽ về cây vả, vừa lúc nhành non, lá mới đậm, thì được cứu. 14 Tin Lành này về nước Đức Chúa các ngươi biết mùa hạ gần tới. 33 Cũng vậy, khi Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng các ngươi thấy mọi điều ấy, khá biết rằng Con cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến. người gần đến, Ngài đang ở trước cửa. 34 Quả 15 Khi các ngươi sẽ thấy sự gớm ghiếc tàn nát thật, ta nói cùng các ngươi, dòng dõi này chẳng lập ra trong nơi thánh, mà đáng tiên tri Đa-ni- qua trước khi điều kia chưa xảy đến. 35 Trời ên đã nói (ai đọc phải đế ý), 16 thì ai ở trong đất sẽ qua, nhưng lời ta nói chẳng bao giờ qua xứ Giu-dê hãy trốn lên núi; 17 ai ở trên mái đi. 36 Về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chi cả, nhà, đừng xuống chuyên của cải trong nhà; 18 thiên sứ trên trời hay là Con cũng vậy, song chỉ và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo mình. một mình Cha biết mà thôi. 37 Trong đời Nô- 19 Đang lúc đó, khôn khó thay cho đàn bà có ê thể nào, khi Con người đến cũng thê ấy. 38 mang, và đàn bà cho con bú! 20 Hãy cầu nguyện Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta cho các ngươi khỏi trốn tránh nhằm lúc mùa ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày đông hay là ngày Sa-bát; 21 vì lúc ấy sẽ có hoạn Nô-ê vào tàu, - 39 và người ta không ngờ chi nạn lớn, đến nỗi từ khi mới có trời đất cho đến hết cho đến khi nước lụt tới mà đùa đem đi bấy giờ chưa từng có như vậy, mà sau này cũng hết thảy, -khi Con người đến cũng như vậy. 40 không hề có nữa. 22 Nếu những ngày ấy không Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở trong một đồng giảm bớt, thì chẳng có một người nào được ruộng, một người được đem đi, còn một người cứu; song vì có các ngươi được chọn, thì những bị đế lại; 41 và có hai người nữ đang xay cối, ngày ấy sẽ giảm bớt. 23 Khi ấy, nếu có ai nói một người được đem đi, còn một người bị đế với các ngươi rằng: Kìa Đáng Christ ở đây hay lại. 42 Vậy hãy tinh thức, vì các ngươi không là: ý đó, thì đừng tin. 24 Vì nhiều Christ giả và biết ngày nào Chúa mình sẽ đến. 43 Hãy biết rõ, tiên tri giả sẽ dây lên, làm những dấu lớn, phép nếu người chủ nhà đã hay canh nào kẽ trộm sẽ lạ, nếu có thể được thì họ cũng đến dỗ dành đến, thì tinh thức, không để cho đào ngạch nhà

mình. **44** Vậy thì các ngươi cũng hãy chực cho **15** Chủ đó cho người này năm ta-lâng, người kia săn, vì Con người sẽ đến trong giờ các ngươi hai, người khác một, tùy theo tài mồi người; không ngờ. **45** Ai là đầy tớ trung tín và khôn đoạn, chủ lên đường. **16** Tức thì, người đã nhận ngoan, mà người chủ đặt cai trị đầy tớ mình, năm ta-lâng đi làm lợi ra, và được năm ta-lâng đặng cho đồ ăn đúng giờ? **46** Phuốc cho đầy khác. **17** Người đã nhận hai ta-lâng cũng vậy, tớ đó, khi chủ đến thấy làm như vậy! **47** Quả làm lợi ra được hai ta-lâng nữa. **18** Song người thật, ta nói cùng các ngươi, chủ sẽ đặt kẻ áy coi chỉ nhận một thì đi đào lỗ dưới đất mà giấu sóc cá gia tài mình. **48** Nếu, trái lại, là một đầy tiền của chủ. **19** Cách lâu ngày, chủ của những tớ xấu, nó nghĩ thầm rằng: Chủ ta đến chậm, đầy tớ ấy trở về khiến họ tính sổ. **20** Người **49** bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn đã nhận năm ta-lâng bèn đến, đem năm ta-uống với phường say rượu, **50** thì chủ nó sẽ lâng khác nữa, và thưa rằng: Lạy chúa, chúa đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không đã cho tôi năm ta-lâng; đây này, tôi làm lợi ra biết. **51** Chủ sẽ đánh xe xương và định phần nó được năm ta-lâng nữa. **21** Chủ nói với người đồng với kẻ giả hình. Đó là nơi sẽ có khóc lóc rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được và nghiến rằng.

25 Khi ấy, nước thiên đàng sẽ giống như
mười người nữ đồng trinh kia cầm đèn đi
rước chàng rể. **2** Trong các nàng đó, có năm
người dại và năm người khôn. **3** Người dại khi
cầm đèn đi thì không đem dầu theo cùng mình.
4 Song người khôn khi cầm đèn đi thì đem dầu
theo trong bình mình. **5** Vì chàng rể đến trễ,
nên các nàng thấy đều buồn ngủ và ngủ gục.
6 Đến khuya, có tiếng kêu rằng: Kìa, chàng rể
đến, hãy đi ra rước người! **7** Các nữ đồng trinh
bèn thức dậy cà, sửa soạn đèn mình. **8** Các
người dại nói với các người khôn rằng: Xin bót
dầu của các chị cho chúng tôi, vì đèn chúng
tôi gần tắt. **9** Nhưng các người khôn trả lời
rằng: Không, e chẳng đủ cho chúng tôi và các
chị; thà các chị hãy đi đến người bán dầu mà
mua. **10** Song trong khi họ đang đi mua, thì
chàng rể đến; kẻ nào chực sẵn, thì đi với người
cùng vào tiệc cưới, và cửa đóng lại. **11** Chập
lâu, những người nữ đồng trinh khác cũng đến
và xin rằng: Hỡi Chúa, hỡi Chúa, xin mở cho
chúng tôi! **12** Nhưng người đáp rằng: Quả thật,
ta nói cùng các ngươi, ta không biết các ngươi
đâu. **13** Vậy, hãy tỉnh thức, vì các ngươi không
biết ngày, cũng không biết giờ. **14** Vả, nước
thiên đàng sẽ giống như một người kia, khi đi
đường xa, gọi các đầy tớ mà giao của cải mình.

15 Chủ đó cho người này năm ta-lâng, người kia săn, vì Con người sẽ đến trong giờ các ngươi hai, người khác một, tùy theo tài mồi người; không ngờ. **16** Tức thì, người đã nhận ngoan, mà người chủ đặt cai trị đầy tớ mình, năm ta-lâng đi làm lợi ra, và được năm ta-lâng đặng cho đồ ăn đúng giờ? **17** Người đã nhận hai ta-lâng cũng vậy, tớ đó, khi chủ đến thấy làm như vậy! **18** Song người thật, ta nói cùng các ngươi, chủ sẽ đặt kẻ áy coi chỉ nhận một thì đi đào lỗ dưới đất mà giấu sóc cá gia tài mình. **19** Cách lâu ngày, chủ của những tớ xấu, nó nghĩ thầm rằng: Chủ ta đến chậm, đầy tớ ấy trở về khiến họ tính sổ. **20** Người **21** bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn đã nhận năm ta-lâng bèn đến, đem năm ta-uống với phường say rượu, **22** thì chủ nó sẽ lâng khác nữa, và thưa rằng: Lạy chúa, chúa đã cho tôi hai ta-lâng; đây này, tôi đã làm lợi ra được hai ta-lâng nữa. **23** Chủ đáp rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lâm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập ngươi coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa ngươi. **24** Người chỉ nhận một ta-lâng cũng đến mà thưa rằng: Lạy chúa, tôi biết chúa là người nghiêm nhặt, gặt trong chỗ mình không gieo, lượm lặt trong chỗ mình không rải ra, **25** nên tôi sợ mà đi giấu ta-lâng của chúa ở dưới đất; đây này, vật của chúa xin trả cho chúa. **26** Song chủ đáp rằng: Hỡi đầy tớ dữ và biêng nhác kia, người biết ta gặt trong chỗ ta không gieo, và lượm lặt trong chỗ ta không rải ra; **27** vậy thì người phải đưa bạc của ta lại cho người buôn bạc, rồi khi ta trả về, sẽ lấy vốn và lời. **28** Vậy, các ngươi hãy lấy ta-lâng của người này mà cho kẻ có mười ta-lâng. **29** Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì cũng cát luân điều họ đã có nữa. **30** Còn tên đầy tớ vô ích đó, hãy quăng nó ra ngoài là chỗ tôi tăm, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến rằng. **31** Khi Con người ngự trong sự vinh hiển mình mà đến với các thiên sứ thánh, thì Ngài sẽ ngồi trên ngôi vinh hiển của Ngài. **32** Muôn dân

nhóm lại trước mặt Ngài, rồi Ngài sẽ chia người **26** Vâ, Đức Chúa Jêsus đã phán những lời ấy này với người khác ra, như kẻ chăn chiên chia xong rồi, thì phán cùng môn đồ rằng: **2** chiên với dê ra; **33** để chiên ở bên hữu và dê ở bên tả. **34** Bấy giờ, vua sẽ phán cùng những kẻ Các ngươi biết rằng còn hai ngày nữa thì đến lễ phuộc, hãy đến mà nhận lấy nước thiêng đàng cá và các trướng lão trong dân nhóm lại trong đã sắm sẵn cho các ngươi từ khi dựng nên trời tòa thầy cả thượng phẩm tên là Cai-phe; **4** và đất. **35** Vì ta đói, các ngươi đã cho ta ăn; ta khát, bàn với nhau dùng mưu chước gì để bắt Đức các ngươi đã cho ta uống; ta là khách lạ, các Chúa Jêsus mà giết. **5** Song họ nói rằng: Không ngươi tiếp rước ta; **36** ta tràn truồng, các ngươi nên làm trong ngày lễ, e trong dân chúng sanh mặc cho ta; ta đau, các ngươi thăm ta; ta bị tù, ra điều xào xác chăng. **6** Khi Đức Chúa Jêsus ở các ngươi viếng ta. **37** Lúc ấy, người công bình làng Bê-tha-ni, tại nhà Si-môn là người phung, sẽ thưa rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã **7** có một người đàn bà cầm cái chai bằng ngọc thấy Chúa đói, mà cho ăn; hoặc khát, mà cho tráng đựng dầu thơm quý giá lắm, đến gần mà uống? **38** Lại khi nào chúng tôi đã thấy Chúa là Đô trên đầu Ngài đang khi ngồi ăn. **8** Môn đồ khách lạ mà tiếp rước; hoặc tràn truồng mà thấy vậy, giận mà trách rằng: Sao phí của như mặc cho? **39** Hay là khi nào chúng tôi đã thấy vậy? **9** Dầu này có thể bán được nhiều tiền và Chúa đau, hoặc bị tù, mà đi thăm viếng Chúa? lấy mà thí cho kẻ nghèo nàn. **10** Đức Chúa Jêsus **40** Vua sẽ trả lời rằng: Quả thật, ta nói cùng các biết điều đó, bèn phán cùng môn đồ rằng: Sao ngươi, hễ các ngươi đã làm việc đó cho một các ngươi làm khó cho người đàn bà đó? Người người trong những người rất hèn mọn này của đã làm việc tốt cho ta; **11** vì các ngươi thường anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy. có kẻ nghèo ở cùng mình, song sẽ không có **41** Kế đó, Ngài sẽ phán cùng những người ở bên ta ở cùng luôn luôn. **12** Người đỗ dầu thơm tă rằng: Hỡi kẻ bị rủa, hãy lui ra khỏi ta; đi vào trên mình ta là để sửa soạn chôn xác ta đó. lửa đời đời đã sắm sẵn cho ma quỷ và những **13** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, khắp cả quỷ sứ nó. (aiōnios g166) **42** Vì ta đã đói, các ngươi thế gian, hễ nơi nào Tin Lành này được giảng không cho ăn; ta khát, các ngươi không cho ra, thì cũng thuật lại việc người ấy đã làm để uống; **43** ta là khách lạ, các ngươi không tiếp nhớ đến người. **14** Bấy giờ có một người trong rước; ta tràn truồng, các ngươi không mặc cho mười hai sứ đồ, tên là Giu-đa Óch-ca-ri-ốt, đến ta; ta đau và bị tù, các ngươi không thăm viếng. tìm các thầy tế lễ cả, **15** mà nói rằng: Các thầy **44** Đến phiên các người này bèn thưa lại rằng: bằng lòng trả cho tôi bao nhiêu đặng tôi sẽ nộp Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa, hoặc người cho? Họ bèn trả cho nó ba chục bạc. **16** đói, hoặc khát, hoặc làm khách lạ, hoặc tràn Từ lúc đó, nó tìm dịp tiện để nộp Đức Chúa truồng, hoặc đau ốm, hoặc bị tù mà không hầu Jêsus. **17** Trong ngày thứ nhất ăn bánh không việc Ngài ư? **45** Ngài sẽ đáp lại rằng: Quả thật, men, môn đồ đến gần Đức Chúa Jêsus mà thưa ta nói cùng các ngươi, hestate các ngươi không làm rằng: Thầy muốn chúng tôi dọn cho thầy ăn lẽ việc đó cho một người trong những người rất Vượt qua tại đây? **18** Ngài đáp rằng: Hãy vào hèn mọn này, ấy là các ngươi cũng không làm thành, đến nhà một người kia, mà nói rằng: cho ta nữa. **46** Rồi những kẻ này sẽ vào hình Thầy nói: Giờ ta gần đến; ta và môn đồ ta sẽ phạt đời đời, còn những người công bình sẽ giữ lẽ Vượt qua trong nhà ngươi. **19** Môn đồ vào sự sống đời đời. (aiōnios g166)

thật, ta nói cùng các ngươi rằng có một người nếu có thể được, xin cho chén này lìa khỏi Con! trong các ngươi sẽ phản ta. **22** Các môn đồ lấy Song không theo ý muốn Con, mà theo ý muốn làm buồn bực lầm, và lần lượt hỏi Ngài rằng: Cha. **40** Kế đó, Ngài trở lại với môn đồ, thấy Lạy Chúa, có phải tôi không? Ngài đáp rằng: đang ngủ, thì Ngài phán cùng Phi-e-ro rằng: **23** Kẻ nào để tay vào mâm với ta, ấy là kẻ sẽ Thầy thì các ngươi không tỉnh thức với ta trong phản ta. **24** Con người đi, y theo lời đã chép một giờ được! **41** Hãy thức canh và cầu nguyện, về Ngài; song khốn nạn thay cho kẻ phản Con kéo các ngươi sa vào chước cám dỗ; tâm thần ngươi! Thà nó chẳng sanh ra thì hơn! **25** Giu- thì muôn lầm, mà xác thịt thì yếu đuối. **42** Ngài đa là kẻ phản Ngài cất tiếng hỏi rằng: Thưa lại đi lần thứ hai, mà cầu nguyện rằng: Cha ơi! thầy, có phải tôi chẳng? Ngài phán rằng: Thật nếu chén này không thể lìa khỏi Con được mà như ngươi đã nói. **26** Khi đang ăn, Đức Chúa Con phải uống thì xin ý Cha được nê. **43** Ngài Jésus lấy bánh, tạ ơn rồi, bẻ ra đưa cho môn đồ trở lại nữa, thì thấy môn đồ còn ngủ; vì mắt họ mà rằng: Hãy lấy ăn đi, này là thân thể ta. **27** đã đừ quá rồi. **44** Đoạn, Ngài bỏ mà lại đi cầu Ngài lại lấy chén, tạ ơn rồi, đưa cho môn đồ mà nguyện lần thứ ba, và lặp xin như lời trước. **45** rằng: Hết thấy hãy uống đi; **28** vì này là huyết Rồi Ngài đi đến với môn đồ, mà phán rằng: Bây ta, huyết của sự giao ước đã đổ ra cho nhiều giờ các ngươi ngủ và nghỉ ngơi ư! Ngày, giờ đã người được tha tội. **29** Ta phán cùng các ngươi, gần tối, Con người sẽ bị nộp trong tay kẻ có từ rày về sau, ta không uống trái nho này nữa, tội. **46** Hãy chờ dậy, đi hè, kia kẻ phản ta đến cho đến ngày mà ta sẽ uống trái nho mới cùng kia. **47** Khi Ngài còn đang phán, xảy thấy Giu- các ngươi ở trong nước của Cha ta. **30** Khi đã là một người trong mười hai sứ đồ đến với hát thơ thánh rồi, Đức Chúa Jésus và môn đồ đi một bọn đông người cầm gươm và gậy, mà các ra mà lên núi Ô-li-ve. **31** Ngài bèn phán rằng: thầy tế lễ cả và các trưởng lão trong dân đã Đêm nay các ngươi sẽ đều vấp phạm vì cớ ta, sai đến. **48** Đứa phán Ngài đã trao cho bọn đó như có chép rằng: Ta sẽ đánh kẻ chăn chiên, dấu này: Người nào mà tôi sẽ hôn, ấy là người thì chiên trong bầy sẽ bị tan lạc. **32** Song sau đó, hãy bắt lấy. **49** Tức thì Giu-đa đến gần Đức khi ta sống lại rồi, ta sẽ đi đến xứ Ga-li-lê trước Chúa Jésus mà rằng: Chào thầy! Rồi hôn Ngài. các ngươi. **33** Phi-e-ro cất tiếng thưa rằng: Dầu **50** Nhưng Đức Chúa Jésus phán cùng nó rằng: mọi người vấp phạm vì cớ thầy, song tôi chắc Bạn ơi! vậy thì vì việc này mà ngươi đến đây không bao giờ vấp phạm vậy. **34** Đức Chúa Jésus sao? Rồi chúng nó đến gần tra tay bắt Đức Chúa phán rằng: Quả thật, ta nói cùng ngươi, chính Jésus. **51** Và này, có một người trong những đêm nay, trước khi gà gáy, ngươi sẽ chối ta ba người ở với Đức Chúa Jésus giơ tay rút gươm lần. **35** Phi-e-ro thưa rằng: Dầu tôi phải chết ra, đánh đầy tớ của thầy cả thượng phẩm, chém với thầy đi nữa, tôi chẳng chối thầy đâu. Hết đứt một cái tai của người. **52** Đức Chúa Jésus thấy môn đồ đều nói y như vậy. **36** Rồi Đức bèn phán rằng: Hãy nạp gươm vào vỏ; vì hễ ai Chúa Jésus cùng môn đồ đi đến một chỗ kêu là cầm gươm thì sẽ bị chết về gươm. **53** Người Ghét-sê-ma-nê. Ngài phán rằng: Hãy ngồi đây tưởng ta không có thể xin Cha ta lập tức cho ta đợi ta đi cầu nguyện đằng kia. **37** Đoạn, Ngài hơn mười hai đạo thiêng sứ sao? **54** Nếu vậy, bèn đem Phi-e-ro và hai người con của Xê-bê- thế nào cho ứng nghiệm lời Kinh Thánh đã đê đi với mình, tức thì Ngài buồn bực và sầu chép rằng việc này tất phải xảy đến? **55** Lúc nao lầm. **38** Ngài bèn phán: Linh hồn ta buồn bấy giờ, Đức Chúa Jésus phán cùng chúng rằng: bức cho đến chết; các ngươi hãy ở đây và tĩnh Các ngươi đem gươm và gậy đến mà bắt ta, thức với ta. **39** Rồi Ngài bước tới một ít, sắp khác nào như ta là kẻ cướp. Ta thường ngày mặt xuồng đất mà cầu nguyện rằng: Cha ơi! ngồi trong đèn thờ và giảng dạy tại đó, mà các

ngươi không bắt ta. **56** Nhưng mọi điều ấy phải xảy đến, hầu cho những lời các đấng tiên tri đã chép được ứng nghiệm. Khi ấy, hết thảy môn chắp nữa, những kẻ ở gần đó đến gần nói với đồ bô Ngài mà trốn đi. **57** Những kẻ đã bắt Đức Phi-e-ro rằng: Chắc thật, ngươi cũng thuộc về Chúa Jēsus đem Ngài đến nhà thầy cả thượng đẳng ấy, vì tiếng nói của ngươi khai ngươi ra. phẩm Cai-phe, tại đó các thầy thông giáo và các trưởng lão đã nhóm lại. **58** Phi-e-ro theo Ngài vào ngồi với các kẻ canh giữ đặng coi việc ấy ra xa xa cho đến sân của thầy cả thượng phẩm, lại lời Đức Chúa Jēsus đã phán rằng: Trước khi vào giờ các thầy tế lễ cả và cả tòa ra và khóc lóc cách đắng cay.

công luận kiểm chứng đối về Ngài, cho được giết Ngài. **60** Dầu có nhiều người làm chứng đối có mặt tại đó, song tìm không được chứng nào cả. Sau hết, có hai người đến, **61** nói như vậy: Người này đã nói Ta có thể phá đèn thờ của Đức Chúa Trời, rồi dựng lại trong ba ngày. **62** Thầy cả thượng phẩm bèn đứng dậy mà nói với Ngài rằng: Những người này làm chứng mà kiện ngươi, ngươi không tha lại gì sao? **63** Nhưng Đức Chúa Jēsus cứ làm thinh. Thầy cả thượng phẩm lại nói với Ngài rằng: Ta khiến ngươi chỉ Đức Chúa Trời hằng sống mà thề, hãy nói cho chúng ta, ngươi có phải là Đáng Christ, Con Đức Chúa Trời chăng? **64** Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Thật như lời; và lại, ta nói cùng các ngươi, về sau các ngươi sẽ thấy Con ngươi ngồi bên hữu quyền phép Đức Chúa Trời, và ngươi trên mây từ trời mà xuống. **65** Thầy cả thượng phẩm bèn xé áo mình mà nói rằng: Nó đã nói phạm thượng; chúng ta còn cần gì ngươi làm chứng nữa sao? Các ngươi vừa nghe lời phạm thượng đó, thì nghĩ làm sao? **66** Chúng trả lời rằng: Nó đáng chét! **67** Họ bèn nhổ trên mặt Ngài, đấm Ngài, lại có kẻ vả Ngài, **68** mà nói rằng: Hỡi Đáng Christ, hãy nói tiên tri đi; cho chúng ta biết ai đánh ngươi. **69** Bấy giờ Phi-e-ro vẫn ngồi ngoài sân. Có một người đầy tớ gái đến gần, mà nói cùng người rằng: Người cũng là kẻ ở với Jēsus, ngươi Ga-li-lê. **70** Song Phi-e-ro chối trước mặt chúng mà rằng: Ta không hiểu ngươi nói chi. **71** Khi đi ra ngoài cửa, lại có một đầy tớ gái khác thấy ngươi, bèn nói cùng kẻ ở đó rằng: Người này cũng ở với Jēsus,

người Na-xa-rét. **72** Song Phi-e-ro lại chối và thề rằng: Ta chẳng hề biết người ấy. **73** Một người bèn rửa mà thề rằng: Ta không biết người đó đâu! Tức thì gà gáy. **75** Phi-e-ro nhớ 27 Đến sáng mai, các thầy tế lễ cả và các trưởng lão trong dân hội nghị nghịch cùng Đức Chúa Jēsus để giết Ngài. **2** Khi đã trói Ngài rồi, họ đem nộp cho Phi-lát, là quan tổng đốc. **3** Khi ấy, Giu-đa, là kẻ đã phản Ngài, thấy Ngài bị án, thì ăn năn, bèn đem ba chục miếng bạc trả cho các thầy tế lễ cả và các trưởng lão, **4** mà nói rằng: Tôi đã phạm tội vì nộp huyết vô tội! Song họ đáp rằng: Sự đó can gì đến chúng ta? Mặc kệ ngươi. **5** Giu-đa bèn ném bạc vào đền thờ, liền trở ra, đi thắt cổ. **6** Nhưng các thầy tế lễ cả lượm bạc và nói rằng: Không có phép để bạc này trong kho thánh, vì là giá của huyết. **7** Rồi họ bàn với nhau dùng bạc đó mua ruộng của kẻ làm đồ gỗ để chôn những khách lạ. **8** Nhân đó, ruộng ấy đến nay còn gọi là “ruộng huyết.” **9** Bấy giờ được ứng nghiệm lời đấng tiên tri Giê-rê-mi đã nói rằng: Họ lấy ba chục bạc, là giá của Đáng đã bị định bởi con cái Y-sơ-ra-ên, **10** và đưa bạc ấy mà mua ruộng của kẻ làm đồ gỗ y như lời Chúa đã truyền cho ta. **11** Đức Chúa Jēsus đứng trước quan tổng đốc, quan hỏi rằng: Có phải ngươi là Vua của dân Giu-đa không? Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Thật như lời. **12** Trong lúc các thầy tế lễ cả và các trưởng lão kiện Ngài, Ngài không đổi đáp gì hết. **13** Phi-lát bèn nói cùng Ngài rằng: Họ có nhiều điều làm chứng kiện ngươi, ngươi há không nghe đến sao? **14** Song Đức Chúa Jēsus không đáp lại một lời gì, đến nỗi làm cho quan tổng đốc lấy làm lạ lăm. **15** Phàm đến ngày lễ Vượt qua, quan tổng đốc thường có lệ tha một tên

tù tùy ý dân muốn. **16** Đang lúc ấy, có một tên Ngài uống rượu trộn với mật đắng; song Ngài phạm nỗi tiếng, tên là Ba-ra-ba. **17** Khi chúng ném, thì không chịu uống. **35** Họ đã đóng đinh đã nhóm lại, thì Phi-lát hỏi rằng: Các ngươi Ngài trên cây thập tự rồi, thì bắt thăm mà chia muốn ta tha người nào, Ba-ra-ba hay là Jēsus nhau áo xống của Ngài. **36** Rồi họ ngồi đó mà gọi là Christ? **18** Vì quan ấy biết bởi lòng ghen canh giữ Ngài. **37** Phía trên đầu Ngài họ để cái ghét nên chúng đã nộp Ngài. **19** Quan tổng đốc báng đẽ chữ chỉ về án Ngài, rằng: Người Này đang ngồi trên tòa án, vợ người sai thưa cùng Là Jēsus, Vua Dân Giu-đa. **38** Cũng lúc đó, họ người rằng: Đừng làm gì đến người công bình đóng đinh hai tên trộm cướp với Ngài, một tên đó; vì hôm nay tôi đã bởi cớ người mà đau đớn ở cây thập tự bên hữu, một tên ở cây thập tự nhiều trong chiêm bao. **20** Song các thầy tế lễ bên tả. **39** Những kẻ đi ngang qua đó chê cười cả và các trưởng lão dỗ chúng hãy xin tha Ba- Ngài, lắc đầu, **40** mà nói rằng: Người là kẻ phá ra-ba và giết Đức Chúa Jēsus **21** Quan tổng đốc đèn thờ và dựng lại trong ba ngày, hãy cứu lấy cất tiếng hỏi rằng: Trong hai người này, các mình đi! Nếu người là Con Đức Chúa Trời, hãy người muốn ta tha ai? Chúng thưa rằng: Ba- xuống khỏi cây thập tự! **41** Các thầy tế lễ cả, ra-ba. **22** Phi-lát nói rằng: Vậy, còn Jēsus gọi là các thầy thông giáo và các trưởng lão cũng Christ, thì ta sẽ xử thế nào? Chúng đều trả lời nhạo Ngài rằng: **42** Nó đã cứu kẻ khác mà cứu rằng: Đóng đinh nó trên cây thập tự! **23** Quan mình không được. Nếu phải Vua dân Y-sơ-ra-ho: Song người này đã làm việc dữ gì? Chúng ên, bây giờ hãy xuống khỏi cây thập tự đi, thì lại kêu la lớn hơn rằng: Đóng đinh nó trên cây chúng ta mới tin. **43** Nó nhờ cây Đức Chúa Trời; thập tự! **24** Phi-lát thấy mình không thắng nổi nếu Đức Chúa Trời yêu nó thì bây giờ Ngài phải chi hết, mà sự ôn ào càng thêm, thì lấy nước giải cứu cho, vì nó đã nói rằng: Ta là Con Đức rửa tay trước mặt thiên hạ, mà nói rằng: Ta Chúa Trời. **44** Hai tên trộm cướp bị đóng đinh không có tội về huyết của người này; điều đó trên cây thập tự với Ngài cũng nhiếc móc Ngài mặc kệ các người. **25** Hết thầy dân chúng đều như vậy. **45** Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, đáp rằng: Xin huyết người lại đổ trên chúng khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt. **46** Ước chừng tôi và con cái chúng tôi! **26** Phi-lát bèn tha tên giờ thứ chín, Đức Chúa Jēsus kêu tiếng lớn lên Ba-ra-ba cho chúng; và khiến đánh đòn Đức rằng: È-li, È-li, lam-ma sa-bách-ta-ni? nghĩa là: Chúa Jēsus, đoạn giao Ngài ra để đóng đinh Đức Chúa Trời tôi o! Đức Chúa Trời tôi o! sao trên cây thập tự. **27** Lính của quan tổng đốc Ngài lia bỏ tôi? **47** Có mấy người đứng đó, nghe bèn đem Đức Chúa Jēsus vào công đường, và kêu, thì nói rằng: Nó kêu È-li. **48** Liền có một nhóm cả cơ binh vây lấy Ngài. **28** Họ cởi áo Ngài người trong bọn họ chạy lấy một miếng bông ra, lấy áo điếu mà khoác cho Ngài. **29** Đoạn, họ đá, và thấm đầy dám, để trên đầu cây sậy mà đương một cái mào gai mà đội trên đầu, và để đưa cho Ngài uống. **49** Nhưng kẻ khác thì lại một cây sậy trong tay hữu Ngài; rồi quì xuống nói rằng: Hãy để vậy, coi thử có È-li đến giải trược mặt Ngài mà nhạo báng rằng: Lạy Vua cứu nó chẳng. **50** Đức Chúa Jēsus lại kêu lên của dân Giu-đa. **30** Họ nhô trên Ngài, và lấy cây một tiếng lớn nữa, rồi trút linh hồn. **51** Và này, sậy đánh đầu Ngài. **31** Khi đã nhạo báng Ngài cái màn trong đèn thờ, bị xé ra làm hai từ trên rồi, thì họ cởi áo điếu ra mà mặc áo của Ngài chí dưới, đất thì rúng động, đá lớn bể ra, **52** lại, rồi đem Ngài đi đóng đinh trên cây thập mồ mả mở ra, và nhiều thây của các thánh qua tự. **32** Khi họ đi ra, gặp một người ở thành Sy- đời được sống lại. **53** Sau khi Đức Chúa Jēsus ren tên là Si-môn; thì bắt người vác cây thập đã sống lại, các thánh đó ra khỏi mồ mả, đi tự của Đức Chúa Giê-xu. **33** Đã đi tới một chỗ vào thành thánh, và hiện ra cho nhiều người gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là chỗ cái Sọ, **34** họ cho thấy. **54** Thầy đội và những lính cùng với người

canh giữ Đức Chúa Jêsus, thấy đất rung động Ngài sống lại rồi, như lời Ngài đã phán. Hãy và những điều xảy đến, thì sợ hãi lắm, mà nói đến xem chỗ Ngài đã nằm; 7 và hãy đi mau nói rằng: Thật người này là Con Đức Chúa Trời. 55 cho môn đồ Ngài hay rằng Ngài đã từ kẻ chết Vâ, có nhiều người đàn bà đứng coi ở đàng xa, sống lại. Đây này, Ngài đi trước các ngươi qua là người đã đi theo Đức Chúa Jêsus từ xứ Ga-li-xú Ga-li-lê; ở đó, các ngươi sẽ thấy Ngài. Aáy, lê để hầu việc Ngài. 56 Trong những đàn bà đó ta đã bảo các ngươi. 8 Hai người đàn bà đó bèn có Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri, mẹ của Gia-cơ và vội vàng ra khỏi mộ, vừa sợ vừa cả mừng, chạy Giô-sép, và mẹ hai con trai của Xê-bê-đê. 57 báo tin cho các môn đồ. 9 Ngày, Đức Chúa Jêsus Đến chiều tối, có một người giàu, ở thành A-ri-gặp hai người đàn bà đó, thì phán rằng: Mừng ma-thê, tên là Giô-sép, chính là một môn đồ các ngươi! Hai người cùng đến gần ôm chân của Đức Chúa Jêsus, 58 đến nơi Phi-lát mà xin Ngài, và thờ lạy Ngài. 10 Đức Chúa Jêsus bèn xác Đức Chúa Jêsus. Phi-lát bèn truyền cho. 59 phán rằng: Đừng sợ chi cả; hãy đi bảo cho anh Giô-sép lấy xác Ngài mà bọc trong tấm vải liệu em ta đi qua xứ Ga-li-lê, ở đó sẽ thấy ta. 11 trăng, 60 và đưa để trong một cái huyệt mới mà Trong khi hai người đàn bà đó đi đường, thì có người đã khiến đục cho mình trong hòn đá; mấy tên lính canh vào thành thuật lại cho các đoạn, lăn một hòn đá lớn đến trước cửa mộ, rồi thày tế lễ cả biết mọi việc đã xảy đến. 12 Các đi. 61 Có Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác ở đó, thày bèn nhóm lại cùng các trưởng lão đặng ngồi đối ngang huyệt. 62 Đến ngày mai (là ngày bàn luận, xong rồi, thì họ cho những lính đó sau ngày sắm sửa), các thày tế lễ cả và người nhiều tiền bạc, 13 mà dặn rằng: Các ngươi hãy Pha-ri-si cùng nhau đến Phi-lát 63 mà nói rằng: nói rằng: Môn đồ nó đã đến lúc ban đêm, khi Thưa chúa, chúng tôi nhớ người gian dối này, chúng tôi đang ngủ, mà lấy trộm nó đi. 14 Nếu khi còn sống, có nói rằng: Khỏi ba ngày thì ta sẽ điều ấy thấu tai quan tổng đốc, thì chúng ta sống lại. 64 Vậy, xin hãy cất người canh mả cẩn sê khuyên giải người, và làm cho các ngươi thận cho đến ngày thứ ba, kéo môn đồ nó đến khỏi lo sợ. 15 Mấy tên lính đó lấy bạc, và làm lấy trộm xác đi, rồi nói với chúng rằng: Ngài đã theo như lời. Tiếng ấy đã đồn ra trong dân Giut từ kẻ chết sống lại. Sự gian dối sau đó sẽ tệ hơn đà cho đến ngày nay. 16 Mười một môn đồ, đi sự gian dối trước. 65 Phi-lát nói với họ rằng: qua xứ Ga-li-lê, lên hòn núi mà Đức Chúa Jêsus Các ngươi có lính canh; hãy đi canh giữ theo ý đã chỉ cho. 17 Khi môn đồ thấy Ngài, thì thờ các ngươi. 66 Vậy, họ đi, niêm phong mả Ngài lay Ngài; nhưng có một vài người nghi ngờ. 18 lại, cất lính canh giữ, lấy làm chắc chắn lắm.

28 Sau ngày Sa-bát, ngày thứ nhất trong tuần lễ, lúc tưng tưng sáng, có Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác đến thăm mộ. 2 Và này, đất rung động dữ dội, vì có thiên sứ của Chúa ở trên trời xuống, đến lăn hòn đá ra mà ngồi ở trên. 3 Hình dong của thiên sứ giống như chớp nháng, và áo trắng như tuyết. 4 Vì đó, những lính canh sợ hãi run rẩy, trở nên như người chết. 5 Song thiên sứ nói cùng các người đàn bà đó rằng: Các ngươi đừng sợ chi cả; vì ta biết các ngươi tìm Đức Chúa Jêsus, là Đáng bị đóng đinh trên thập tự giá. 6 Ngài không ở đây đâu;

Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. 19 Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép baptême cho họ, 20 và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế. (aiōn g165)

Mác

cơ, con Xê-bê-đê, với em là Giăng, đang vâ lưới trong thuyền. 20 Ngài liền kêu hai người; thì họ

1 Đâu Tin Lành của Đức Chúa Jêsus Christ, là đế Xê-bê-đê, cha mình, ở lại trong thuyền với Con Đức Chúa Trời. 2 Như đã chép trong mấy người làm thuê, mà theo Ngài. 21 Kế đó, đi sách tiên tri Ê-sai rằng: Ngày, ta sai sứ ta đến đến thành Ca-bê-na-um; nhằm ngày Sa-bát, tức trước mặt người, Người sẽ dọn đường cho thì Đức Chúa Jêsus vào nhà hội, khởi dậy dỗ người. 3 Có tiếng kêu trong đồng vắng rằng: tại đó. 22 Chúng đều cảm động về sự dạy dỗ Hãy dọn đường Chúa, Ban bằng các néo Ngài; của Ngài, vì Ngài dạy như có quyền phép, chớ 4 Giăng đã tới, trong đồng vắng vừa làm vừa chẳng phải như các thầy thông giáo đâu. 23 Vâ, giảng phép báp-têm ăn năn, cho được tha tội. 5 cũng một lúc ấy, trong nhà hội có người bị tà Cả xứ Giu-dê và hết thảy dân sự thành Giê-ru- ma ám, 24 kêu lên rằng: Hỡi Jêsus, người Na-sa-lem đều đến cùng người, xưng tội mình và xa-rét, chúng tôi với Ngài có sự gì chẳng? Ngài chịu người làm phép báp tem dưới sông Giô- đến để diệt chúng tôi sao? Tôi biết Ngài là ai: là đanh. 6 Giăng mặc áo lông lạc đà, buộc dây Đáng Thánh của Đức Chúa Trời. 25 Nhưng Đức lưng da ngang hông; ăn những châu chấu và Chúa Jêsus nghiêm trách nó rằng: Hãy nín đi, ra mêt ong rừng. 7 Người giảng dạy rằng: Có Đáng khỏi người này. 26 Tà ma bèn vật mạnh người quyền phép hơn ta đến sau ta; ta không đáng ấy, cát tiếng kêu lớn, và ra khỏi người. 27 Ai này cúi xuống mở dây giày Ngài. 8 Ta làm phép đều lấy làm lạ, đến nỗi hỏi nhau rằng: Cái gì báp-têm cho các người bằng nước; nhưng Ngài vậy? Sự dạy mới sao! Người này lấy quyền phép sẽ làm phép báp-têm cho các người bằng Đức sai khiến đến tà ma, mà nó cũng phải vâng lời! Thánh Linh. 9 Vâ, trong những ngày đó, Đức 28 Danh tiếng Đức Chúa Jêsus tức thì đồn ra Chúa Jêsus đến từ Na-xa-rét là thành xứ Ga-li- khắp cả miền xung quanh xứ Ga-li-lê. 29 Vừa ở lê, và chịu Giăng làm phép báp-têm dưới sông nhà hội ra, Chúa và môn đồ đi với Gia-cơ cùng Giô-đanh. 10 Vừa khi lên khỏi nước, Ngài thấy Giăng vào nhà Si-môn và Anh-rê. 30 Vâ, bà già các tùng tròn mờ ra, và Đức Thánh Linh ngự Si-môn đang nằm trên giường, đau rét; tức thì xuống minh Ngài như chim bò câu. 11 Lại chúng thưa với Ngài về chuyện người. 31 Ngài có tiếng từ trên trời phán rằng: Người là Con bèn lại gần, cầm tay người đỡ dậy; bệnh rét dứt yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường. 12 Tức đi, và người bắt tay hầu hạ. 32 Đến chiều, mặt thì Đức Thánh Linh giục Ngài đến nơi đồng trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ bệnh và kẻ bị vâng. 13 Ngài ở nơi đồng vắng chịu quỉ Sa-tan quỉ ám đến cùng Ngài. 33 Cả thành nhóm lại cảm dỗ bốn mươi ngày, ở chung với thú rừng, trước cửa. 34 Ngài chữa lành nhiều kẻ đau các và có thiên sứ hầu việc Ngài. 14 Sau khi Giăng thứ bình, và đuối nhiều quỉ, chẳng cho phép bị tù, Đức Chúa Jêsus đến xứ Ga-li-lê, giảng các quỉ nói ra, vì chúng nó biết Ngài. 35 Sáng Tin Lành của Đức Chúa Trời, 15 mà rằng: K” hôm sau trời còn mờ mờ, Ngài chờ dậy, bước đã trọn, nước Đức Chúa Trời đã đến gần; các ra, đi vào nơi vắng vẻ, và cầu nguyện tại đó. 36 người hãy ăn năn và tin đạo Tin Lành. 16 Ngài Si-môn cùng đồng bạn đi tìm Ngài. 37 Khi kiếm đi dọc theo mé biển Ga-li-lê, thấy Si-môn với được thì thưa rằng: Hết thấy đang tìm thầy. Anh-rê, em người, đang thả lưới dưới biển; 38 Ngài phán: Chúng ta hãy đi nơi khác, trong vì hai người vốn làm nghề chài. 17 Đức Chúa những làng xung quanh đây, để ta cũng giảng Jêsus bèn phán cùng họ rằng: Hãy theo ta, và đạo ở đó nữa; vì ấy là cốt tại việc đó mà ta đã ta sẽ khiến các người trở nên tay đánh lưới đến. 39 Ngài trải khắp xứ Ga-li-lê, giảng dạy người. 18 Tức thì hai người bỏ chài lưới mà trong các nhà hội và đuối quỉ. 40 Có một người theo Ngài. 19 Đi một đỗi xa xa, Ngài thấy Gia-phung đến cùng Ngài, quì xuống cầu xin rằng:

Nếu Chúa khứng, có thể khiến tôi sạch được. **41** trở lại về phía mé biển; cả dân chúng đến cùng Đức Chúa Jêsu động lòng thương xót, giơ tay Ngài, rồi Ngài day dỗ họ. **14** Ngài vừa đi qua rờ người, mà phán rằng: Ta khứng, hãy sạch đi. thấy Lê-vi, con A-phê, đang ngồi tại sở thâu **42** Liền khi đó, phung lặn mắt, người trờ nên thuế, thì phán cùng người rằng: Hãy theo ta. sạch. **43** Tức thì Đức Chúa Jêsu cho người ra, Người đứng dậy theo Ngài. **15** Đức Chúa Jêsu lấy giọng nghiêm phán rằng: **44** Hãy giữ chở tớ đang ngồi ăn tại nhà Lê-vi, có nhiều người thâu điều đó cùng ai; song khá đi tớ mình cùng thày thuế và kẻ có tội đồng bàn với Ngài và môn đồ tớ lẽ, và vì ngươi được sạch, hãy dâng của lẽ Ngài; vì trong bọn đó có nhiều kẻ theo Ngài theo như Môi-se dạy, để điều đó làm chứng cho rồi. **16** Các thày thông giáo thuộc phe người họ. **45** Nhưng người ấy đi, đồn việc đó ra, tới Pha-ri-si thấy Ngài ăn với bọn thâu thuế và kẻ đâu cũng thuật chuyện, đến nỗi Chúa Giê-xu phạm tội, thì nói với môn đồ Ngài rằng: Người không vào thành cách rõ ràng được nữa; song cùng ăn với kẻ thâu thuế và kẻ có tội sao! **17** Ngài ở ngoài, tại nơi vắng vẻ; và người ta từ Đức Chúa Jêsu nghe vậy, bèn phán cùng họ rằng: Chẳng phải kẻ mạnh khỏe cần thày thuốc đâu, nhưng là kẻ có bệnh; ta chẳng phải đến gọi người công bình, nhưng gọi kẻ có tội. **18** Vâ, môn đồ của Giăng và người Pha-ri-si đều kiêng ăn. Có người đến thưa cùng Đức Chúa Jêsu rằng: Bởi cớ nào môn đồ của Giăng và môn đồ của người Pha-ri-si đều kiêng ăn, còn môn đồ của thày không kiêng ăn? **19** Đức Chúa Jêsu phán rằng: Bạn hữu của chàng rể có kiêng ăn được trong khi chàng rể còn ở cùng mình chàng? Hễ chàng rể còn ở với họ đến chừng nào, thì họ không thể kiêng ăn được đến chừng này. **20** Song tối k" chàng rể phải đem đi khỏi họ, trong ngày đó họ sẽ kiêng ăn. **21** Không ai vá miêng nỉ mới vào cái áo cũ; nếu vậy thì miêng nỉ mới chàng rách áo cũ, mà đàng rách càng xấu thêm. **22** Cũng không ai đồ rượu mới vào bầu da cũ; nếu vậy, rượu làm vỡ bầu, rượu mất và bầu cũng chẳng còn. **23** Nhầm ngày Sabát, Đức Chúa Jêsu đi qua đồng lúa mì; đang đi đường, môn đồ Ngài bứt bông lúa mì. **24** Các người Pha-ri-si bèn nói cùng Ngài rằng: Coi kìa, sao môn đồ thày làm điều không nên làm trong ngày Sa-bát? **25** Ngài đáp rằng: Các ngươi chưa đọc đến sự vua Đa-vít làm trong khi vua cùng những người đi theo bị túng đói hay sao? **26** Thê nào trong đời A-bi-tha làm thày cả thượng phẩm, vua ấy vào đền Đức Chúa Trời, ăn bánh bày ra, lại cũng cho những người đi theo ăn nữa, dầu bánh ấy chỉ những thày té lẽ mới

2 Khỏi một vài ngày, Đức Chúa Jêsu trở vào thành Ca-bê-na-um, và chúng nghe nói Ngài ở trong nhà. **2** Họ họp lại tại đó đông lăm, đến nỗi trước cửa cũng không còn chỗ trống; Ngài giảng đạo cho họ nghe. **3** Bấy giờ có mấy kẻ đem tới cho Ngài một người đau bại, có bốn người khiêng. **4** Nhưng, vì đông người, không lại gần Ngài được, nên dở mái nhà ngay chỗ Ngài ngồi, rồi do lỗ đó dòng giường người bại nằm xuống. **5** Đức Chúa Jêsu thấy đức tin họ, bèn phán cùng kẻ bại rằng: Hỡi con ta, tội lỗi ngươi đã được tha. **6** Vâ, có mấy thày thông giáo ngồi đó, nghĩ thầm rằng: **7** Sao người này nói như vậy? Người nói phạm thượng đó! Ngoài một mình Đức Chúa Trời, còn có ai tha tội được chàng? **8** Đức Chúa Jêsu trong trí đã hiểu họ tự nghĩ như vậy, tức thì phán rằng: Sao các ngươi bàn luận trong lòng thê ấy? **9** Nay bảo kẻ bại rằng: Tôi ngươi đã được tha; hay là bảo người rằng: Hãy đứng dậy vác giường mà đi; hai điều ấy điều nào dễ hơn? **10** Vâ, để cho các ngươi biết Con người ở thế gian có quyền tha tội, thì Ngài phán cùng kẻ bại rằng: **11** Ta biểu ngươi, hãy đứng dậy, vác giường đi về nhà. **12** Kẻ bại đứng dậy, tức thì vác giường đi ra trước mặt thiên hạ; đến nỗi ai nấy đều lạy làm lạ, ngợi khen Đức Chúa Trời, mà rằng: Chúng tôi chưa hề thấy việc thê này. **13** Bấy giờ, Đức Chúa Jêsu

được phép ăn thôii? 27 Đoạn, Ngài lại phán: Vì ma, Gia-cơ con A-phê, Tha-đê, Si-môn người loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải Ca-na-an, 19 và Giu-đa Õch-ca-ri-Ốt, chính tên vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người. 28 Vậy này đã phản Ngài. 20 Đức Chúa Jêsus cùng môn thi Con người cũng làm chủ ngày Sa-bát.

đò vào trong một cái nhà; đoàn dân lại nhóm

3 Lần khác, Đức Chúa Jêsus vào nhà hội, ở đó

có một người nam teo bàn tay. 2 Chúng rình xem thử Ngài có chữa người đó trong ngày Sa-bát chẳng, đặng cáo Ngài. 3 Ngài phán cùng người teo tay rằng: hãy dậy, đứng chính giữa đây. 4 rồi Ngài hỏi họ rằng: trong ngày Sa-bát, nên làm việc lành hay việc dữ, cứu người hay giết người? Nhưng họ đều nín lặng. 5 Bấy giờ, Ngài lấy mắt liếc họ, vừa giận vừa buồn vì lòng họ cứng cỏi, rồi phán cùng người nam rằng: hãy giơ tay ra. Người giơ ra, thì tay được lành. 6 Các người Pha-ri-si đi ra, tức thì bàn luận với phe Hê-rốt nghịch cùng Ngài, đặng giết Ngài đi. 7 Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ Ngài lánh ra nơi bờ biển, có đoàn dân đông lăm từ xứ Ga-li-lê đến theo Ngài. Từ xứ Giu-đê, 8 thành Giê-ru-sa-lem, xứ Y-đu-mê, xứ bên kia sông Giô-đanh, miên xung quanh thành Ty-ro và thành Si-dôn cũng vậy, dân đông lăm, nghe nói mọi việc Ngài làm, thì đều đến cùng Ngài. 9 Bởi có dân đông, nên Ngài biểu môn đồ sắm cho mình một chiếc thuyền nhỏ săn sàng, đặng cho khỏi bị chúng lấn ép Ngài quá. 10 Vì Ngài đã chữa lành nhiều kẻ bệnh, nên nỗi ai nấy có bệnh chí cũng đều áp đến gần đê rờ Ngài. 11 Khi tà ma thấy Ngài, bèn sấp mình xuống nơi chân Ngài mà kêu lên rằng: Thầy là Con Đức Chúa Trời! 12 Song Ngài nghiêm cấm chúng nó chớ tỏ cho ai biết mình. 13 Ké đó, Đức Chúa Jêsus lên trên núi, đồi những người Ngài muốn, thì những người ấy đến kè Ngài. 14 Ngài bèn lập mười hai người, gọi là sứ đồ, đê ở cùng Ngài và sai đi giảng đạo, 15 lại ban cho quyền phép đuổi quỷ.

16 Ngày là mươi hai sứ đồ Ngài đã lập: Si-môn, Ngài đặt tên là Phi-e-ro; 17 Gia-cơ con Xê-bê-đê, và Giăng em Gia-cơ, Ngài đặt tên hai người là Bô-a-nét, nghĩa là con trai của sấm sét; 18 Anh-rê, Phi-líp, Ba-thê-lê-my, Ma-thi-ơ, Thô-

hop tại đó, đến nỗi Ngài và môn đồ không ăn được. 21 Những bạn hữu Ngài nghe vậy, bèn đến để cầm giữ Ngài; vì người ta nói Ngài đã mất trí khôn. 22 Có các thầy thông giáo ở thành Giê-ru-sa-lem xuống, nói rằng: Người bị quỉ Bê-ên-xê-bun ám, và nhởnbsp; chúa quỉ mà tttttrừ quỉ. 23 Song Đức Chúa Jêsus kêu họ đến, dùng lời thí dụ mà phán rằng: Sao quỉ Sa-tan đuổi được quỉ Sa-tan? 24 Nếu một nước tự chia nhau, thì nước ấy không thể còn được; 25 lại nếu một nhà tự chia nhau, thì nhà ấy không thể còn được. 26 Vậy, nếu quỉ Sa-tan tự dây lên nghịch cùng mình, tất nó bị chia xé ra, không thể còn được; song nó đã gần đến cùng rồi. 27 Chẳng ai có thể vào nhà một người mạnh sức cướp lấy của người, mà trước hết không trói người lại; phải trói người lại, rồi mới cướp nhà người được. 28 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, mọi tội lỗi sẽ tha cho con cái loài người, và hết thảy những lời phạm thượng họ sẽ nói ra cũng vậy; 29 nhưng ai sẽ nói phạm đến Đức Thánh Linh thì chẳng hề được tha, phải mắc tội đời đời. (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Ngài phán như vậy, vì họ nói rằng: Người bị tà ma ám. 31 Mẹ và anh em Ngài đến, đứng ngoài sai kêu Ngài. Đoàn dân vẫn ngồi chung quanh Ngài. 32 Có kẻ thưa rằng: Ngày, mẹ và anh em thầy ở ngoài kia đang tìm thầy. 33 Song Ngài phán cùng họ rằng: Ai là mẹ ta, ai là anh em ta? 34 Ngài lại đưa mắt liếc những kẻ ngồi chung quanh mình mà phán rằng: Kìa là mẹ ta và anh em ta! 35 Ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời, kia là anh em, chị em, và mẹ ta vậy.

4 Đức Chúa Jêsus lại khởi sự giảng dạy nơi bờ biển; có một đoàn dân đông lăm nhóm lại xung quanh Ngài, Ngài bước lên trong một chiếc thuyền và ngồi đó, còn cả đoàn dân thì ở trên đất nới mé biển. 2 Ngài lấy thí dụ dạy

dõ họ nhiều điều, và trong khi dạy, Ngài phán chăng? Há chăng phải để trên chân đèn sao? 22
rằng: 3 Hãy nghe. Có người gieo giống đi ra Vì chăng có điều chi kín mà không phải lộ ra,
đặng gieo. 4 Khi đang gieo, một phần giống rơi chăng có điều chi giấu mà không phải rõ ràng.
dọc đường, chim đến ăn hết. 5 Một phần khác 23 Nếu ai có tai mà nghe, hãy nghe! 24 Ngài lại
roi nhầm nơi đất đá sỏi, chỉ có ít đất thịt, tức phán rằng: Hãy cẩn thận về điều mình nghe.
thì mọc lên, vì bị lấp không sâu; 6 nhưng khi Người ta sẽ đóng cho các ngươi bằng lường
mặt trời đã mọc, thì bị đốt, và bởi không có các ngươi đã đóng cho, và thêm vào đó nữa. 25
rẽ, nên phải héo. 7 Một phần khác rơi nhầm Vì sẽ ban thêm cho kẻ nào có; nhưng kẻ nào
buổi gai; gai mọc rậm lên làm cho nghẹt ngòi, không có, sẽ bị cắt lấy điều mình đã có. 26 Ngài
và không kết quả. 8 Một phần khác nữa rơi lại phán rằng: Nước Đức Chúa Trời cũng như
nhầm nơi đất tốt, thì kết quả, lớn lên và nẩy nở một người vái giống xuống đất; 27 người ngủ
ra; một hột ra ba chục, hột khác sáu chục, hột hay dậy, đêm và ngày, giống cứ nẩy chồi mọc
khác một trăm. 9 Ngài lại phán rằng: Ai có tai lên, mà người không biết thế nào. 28 Vì đất tự
mà nghe, hãy nghe. 10 Khi Đức Chúa Jésus ở sanh ra hoa lợi: ban đầu là cây, kế đến bông,
một mình, những kẻ xung quanh Ngài cùng đoạn bông kết thành hột. 29 Khi hột đã chín,
mười hai sứ đồ hỏi Ngài về các lời thí dụ. 11 người ta liền tra lưỡi hái vào, vì mùa gặt đã
Ngài phán rằng: Sự mầu nhiệm của nước Đức đến. 30 Ngài lại phán rằng: Chúng ta sánh nước
Chúa Trời đã tỏ ra cho các ngươi; nhưng về Đức Chúa Trời với chi, hay lấy thí dụ nào mà
phần người ngoài, thì dùng cách thí dụ để dạy tỏ ra? 31 Nước ấy giống như một hột cải: khi
mọi sự, 12 hầu cho họ xem thì xem mà không người ta gieo, nó nhỏ hơn hết các hột giống
thấy, nghe thì nghe mà không hiểu; e họ hối trên đất; 32 song khi gieo rồi, nó mọc lên, trở
cải mà được tha tội chăng. 13 Đoạn, Ngài phán lớn hơn mọi thứ rau, và nứt ra hành lớn, đến
rằng: Các ngươi không hiểu thí dụ ấy sao? Vậy nỗi chim trời núp dưới bóng nó được. 33 Aáy
thì thế nào hiểu mọi thí dụ được? 14 Người bởi nhiều lời thí dụ như cách ấy mà Ngài giảng
gieo giống ấy là gieo đạo. 15 Những kẻ ở dọc đạo cho họ, tùy theo sức họ nghe được. 34 Ngài
đường là kẻ đã chịu đạo gieo nơi mình; nhưng chăng hè giảng cho chúng mà không dùng thí
vừa mới nghe đạo, tức thì quỉ Sa-tan đến, cướp dụ; nhưng, khi ở riêng, Ngài cắt nghĩa hết cho
lấy đạo đã gieo trong lòng họ đi. 16 Cũng vậy, môn đồ mình. 35 Đến chiều ngày ấy, Ngài phán
những người chịu giống gieo nơi đất đá sỏi, là cùng môn đồ rằng: Chúng ta hãy qua bờ bên
những kẻ nghe đạo, liên vui mừng chịu lấy; kia. 36 Khi cho dân chúng tan về rồi, Đức Chúa
17 song vì trong lòng họ không có rẽ, chỉ tạm Jésus cứ ở trong thuyền, và môn đồ đưa Ngài
thời mà thôi, nên nỗi gặp khi vì cớ đạo mà xáy đi; cũng có các thuyền khác cùng đi nữa. 37 Vâ,
ra sự cực khổ, bắt bớ, thì liền vấp phạm. 18 có con bão lớn nổi lên, sóng tạt vào thuyền,
Còn những kẻ chịu giống gieo nơi bụi gai, là kẻ đến nỗi giàn đầy nước; 38 nhưng Ngài đang ở
đã nghe đạo; 19 song sự lo lắng về đời này, sự đằng sau lái, dựa gối mà ngủ. Môn đồ thức
mê đắm về giàu sang, và các sự tham muốn Ngài dậy mà thưa rằng: Thầy ôi, thầy không lo
khác thấu vào lòng họ, làm cho nghẹt ngòi chúng ta chết sao? 39 Ngài bèn thức dậy, quở
đạo, và trở nên không trái. (aiôn g165) 20 Nhưng, gió và phán cùng biển rằng: Hãy êm đi, lặng đi!
những người chịu giống gieo vào nơi đất tốt, Gió liền dứt và đều yên lặng như tờ. 40 Đoạn,
là kẻ nghe đạo, chịu lấy và kết quả, một hột Ngài phán cùng môn đồ rằng: Sao các ngươi
ra ba chục, hột khác sáu chục, hột khác một sợi? Chưa có đức tin sao? 41 Môn đồ kinh hãi
trăm. 21 Ngài lại phán cùng họ rằng: Có ai đem lầm, nói với nhau rằng: Vậy thì người này là ai,
đèn để dưới cái thùng hoặc dưới cái giường mà gió và biển cũng đều vâng lệnh người?

5 Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ qua đến bờ xứ Đê-ca-bô-lơ những điều lớn lao thế nào mà biển bên kia, trong miền Giê-ra-sê. **2** Ngài Đức Chúa Jêsus đã làm cho mình; ai nấy đều lấy mới ở trên thuyền bước xuống, tức thì có một làm lạ. **21** Khi Đức Chúa Jêsus lại xuống thuyền người bị tà ma ám từ nơi mồ mả đi ra đến qua bờ bên kia, có đoàn dân đông nhóm họp trước mặt Ngài. **3** Người thường ở nơi mồ mả, chung quanh Ngài. Ngài đứng trên bờ biển. dẫu dùng xiềng sắt cũng chẳng ai cột trói được. **22** Bấy giờ, có một người trong những người nữa; **4** vì nhiều lần người bị cùm chân hoặc cai nhà hội, tên là Giai ru, đến, thấy Đức Chúa bị xiềng, rồi bê xiềng tháo cùm, không ai có Jêsus, bèn gieo mình nơi chân Ngài; **23** nài xin sức trí được. **5** Người cứ ở nơi mồ mả và trên mà rằng: Con gái nhỏ tôi gần chết; xin Chúa núi, ngày đêm kêu la và lấy đá đánh bầm mình. đến, đặt tay trên nó, đặng nó lành mạnh và **6** Người thấy Đức Chúa Jêsus ở đằng xa, chạy sóng. **24** Đức Chúa Jêsus đi với người; đoàn dân lại sấp mình xuống trước mặt Ngài, **7** mà kêu đông cùng đi theo và lán ép Ngài. **25** Vâ, tại lớn rằng: Hỡi Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa đó có một người đàn bà bị bệnh mất huyết đã Trời rất cao, tôi với Ngài có sự gì chẳng? Tôi mười hai năm, **26** bấy lâu chịu khổ sở trong nhân danh Đức Chúa Trời mà khẩn cầu Ngài, tay nhiều thày thuốc, hao tốn hết tiền của, mà xin đừng làm khổ tôi. **8** Vì Đức Chúa Jêsus vừa không thấy đỡ gì; bệnh lại càng nặng thêm. **27** phán cùng nó rằng: Hỡi ta ma, phải ra khỏi Người đã nghe tin về Đức Chúa Jêsus, bèn lấn người này. **9** Ngài lại hỏi rằng: Mày tên gì? vào đằng sau giữa đám đông, mà rờ áo Ngài. **28** Thưa rằng: Tên tôi là Quân đội; vì chúng tôi Vì người nói rằng: Nếu ta chỉ rờ đến áo Ngài đông. **10** Nó lại van xin Ngài đừng đuổi chúng mà thôi, thì ta sẽ được lành. **29** Cùng một lúc nó ra khỏi miennie đó. **11** Vâ, chỗ đó, tại trên núi, ấy, huyết lậu liền cầm lại; người nghe trong có một bầy heo đông đang ăn. **12** Các quỉ cầu mình đã được lành bệnh. **30** Tức thì Đức Chúa xin Ngài rằng: Xin khiến chúng tôi đến với Jêsus tự biết có sức mạnh đã ra từ mình, bèn bầy heo ấy, để chúng tôi nhập vào chúng nó. xây lại giữa đám đông mà hỏi rằng: Ai đã rờ áo Đức Chúa Jêsus cho phép. **13** Các ta ma ra khỏi ta? **31** Môn đồ thưa rằng: Thầy thấy đám đông người đó, bèn nhập vào bầy heo, bầy heo từ lán ép thày, thày còn hỏi rằng: Ai rờ đến ta? **32** trên bức cao vút đâm đầu xuống biển. Có độ Ngài nhìn chung quanh mình để xem người đã hai ngàn con heo chết chìm cả dưới biển. **14** làm điều đó. **33** Người đàn bà biết sự đã xảy đến Những kẻ chăn heo trốn, đồn tin này ra khắp cho mình, bèn run sợ đến gieo mình dưới chân trong thành và trong nhà quê; **15** dân sự đỗ Ngài, tỏ hết tình thật. **34** Đức Chúa Jêsus phán ra đặng xem điều đã xảy đến. Vậy, chúng đến rằng: Hỡi con gái ta, đức tin con đã cứu con; cùng Đức Chúa Jêsus, thấy người đã bị nhiều hãy đi cho bình an và được lành bệnh. **35** Đang quỉ ám, đang ngồi, mặc quần áo, trí khôn bình khi Ngài còn phán, có kẻ đến từ nhà người cai tinh, thì sợ hãi lắm. **16** Những người đã thấy nhà hội mà nói với người rằng: Con gái ông đã việc đó, thuật cho họ nghe chuyện đã xảy đến chết rồi; còn phiền Thầy làm chi? **36** Nhưng cho kẻ bị quỉ ám và bầy heo. **17** Chúng bèn xin Đức Chúa Jêsus chẳng mang đến lời ấy, phán Ngài ra khỏi địa phận mình. **18** Lúc Ngài đang cùng cai nhà hội rằng: Đừng sợ, chỉ tin mà thôi. bước vào thuyền, người trước đã bị quỉ ám xin **37** Ngài chẳng cho ai theo mình, trừ ra Phi-e-ro, ở lại với Ngài. **19** Nhưng Đức Chúa Jêsus không Gia-cơ, và Giangi là em là Gia-cơ. **38** Khi đã đến cho, phán rằng: Hãy về nhà người, nơi bạn hữu nhà người cai nhà hội, Ngài thấy chúng làm om người, mà thuật lại cho họ điều lớn lao thế nào sòm, kẻ khóc người kêu lớn tiếng. **39** Vào nhà Chúa đã làm cho người, và Ngài đã thương xót rồi, Ngài phán cùng chúng rằng: Sao các người người cách nào. **20** Vậy, người đi, đồn ra trong làm ồn ào và khóc lóc vậy? Đứa trẻ chẳng phải

chết, song nó ngủ. **40** Chúng nhạo báng Ngài. nên lùng lẫy), thì nói rằng: Giăng, là người làm Ngài bèn đuổi chúng ra hết, đem cha mẹ đưa phép baptêm, đã từ kẽ chết sống lại; cho nên trẻ với những kẻ theo Ngài, cùng vào chỗ nó tự người làm ra các phép lạ. **15** Người thì nói: nầm. **41** Ngài nắm tay nó mà phán rằng: Ta-li- Aáy là É-li; kẻ thì nói: Aáy là áng tiên tri, như tha Cu-mi; nghĩa là: Hỡi con gái nhỏ, ta truyền một trong các áng tiên tri đời xưa. **16** Nhưng cho mày, hãy chờ dậy. **42** Tức thì đưa gái chờ Hê-rốt nghe vậy, thì nói rằng: Aáy là Giăng mà dậy mà bước đi, vì đã lên mười hai tuổi. Chúng ta đã truyền chém, người đã sống lại. **17** Số là, rất lấy làm lạ. **43** Ngài cấm ngọt chúng đừng Hê-rốt đã sai người bắt Giăng, và truyền xiêng cho ai biết sự áy, và truyền cho đứa trẻ ăn.

6 Đức Chúa Jêsus đi khỏi đó, đến quê hương

mình, có các môn đồ cùng đi theo. **2** Đến ngày Sa-bát, Ngài bắt đầu dạy dỗ trong nhà hội; thiên hạ nghe Ngài, lấy làm lạ mà nói rằng: Người bối đâu được những điều này? Sự khôn sáng mà người được ban cho là gì, và thế nào tay người làm được những phép lạ dường ấy? **3** Có phải người là thợ mộc, con trai Ma-ri, anh em với Gia-cơ, Giô-sê, Giu-dê, và Si-môn chẳng? Chỉ em người há chẳng phải ở giữa chúng ta đây ư? Chúng bèn vấp phạm vì cớ Ngài. **4** Song Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Đáng tiên tri chỉ bị quê hương mình, bà con mình và trong nhà mình khinh dể mà thôi. **5** ỳ đó, Ngài không làm phép lạ nào được, chỉ đặt tay chữa lành một vài người đau ốm; **6** và Ngài lấy làm lạ vì chúng chẳng tin. Rồi Ngài đi khắp các làng gần đó mà giảng dạy. **7** Ngài bèn kêu mười hai sứ đồ, bắt đầu sai đi từng đôi, ban quyền phép trừ tà ma. **8** Ngài truyền cho sứ đồ đi dường đừng đem chi theo hết, hoặc bánh, hoặc bao, hoặc tiền bạc trong dây lưng, chỉ đem một cây gậy mà thôi; **9** chỉ mang dép, đừng mặc hai áo. **10** Ngài phán cùng sứ đồ rằng: Hễ nhà nào các ngươi sẽ vào, hãy cứ ở đó, cho đến khi đi. **11** Nếu có chỗ nào, người ta không chịu tiếp các ngươi, và cũng không nghe các ngươi nữa, thì hãy đi khỏi đó, và phủ bụi đã dính chân mình, để làm chứng cho họ. **12** Vậy, các sứ đồ đi ra, giảng cho người ta phải ăn năn; **13** đuổi nhiều ma quỉ, xức dầu cho nhiều kẻ bệnh và chữa cho được lành. **14** Vâng, vua Hê-rốt nghe nói về Đức Chúa Jêsus (vì danh tiếng Ngài đã trở

lại cầm trong ngục, bởi cớ Hê-rô-đia, vợ Phi-líp em vua, vì vua đã cưới nàng, **18** và Giăng có can vua rằng: Vua không nên lấy vợ em mình. **19** Nhân đó, Hê-rô-đia căm Giăng, muốn giết đi. **20** Nhưng không thể giết, vì Hê-rốt sợ Giăng, biết là một người công bình và thánh. Vua vẫn gìn giữ người, khi nghe lời người rồi, lòng hăng bối rối, mà vua bằng lòng nghe. **21** Nhưng, vừa gặp dịp tiện, là ngày sanh nhựt Hê-rốt, vua dãi tiệc các quan lớn trong triều, các quan võ, cùng các người tôn trưởng trong xứ Ga-li-lê. **22** Chính con gái Hê-rô-đia vào, nhảy múa, đẹp lòng Hê-rốt và các người dự tiệc nữa. Vua nói cùng người con gái ấy rằng: Hãy xin ta điều chi ngươi muốn, ta sẽ cho. **23** Vua lại thè cùng nàng rằng: Bất k" ngươi xin điều chi, ta cũng sẽ cho, dầu xin phân nửa nước ta cũng vậy. **24** Nàng ra khỏi đó, nói với mẹ rằng: Tôi nên xin điều chi? Mẹ rằng: Cái đầu của Giăng Báp-tít. **25** Tức thì nàng vội trổ vào nơi vua mà xin rằng: Tôi muốn vua lập tức cho tôi cái đầu Giăng Báp-tít để trên mâm. **26** Vua lấy làm buồn rầu lắm; nhưng vì cớ lời thè mình và khách dự yến, thì không muốn từ chối nàng. **27** Vua liền sai một người lính thị vệ truyền đem đầu Giăng đến. **28** Người ấy đi chém Giăng trong ngục; rồi để đầu trên mâm đem cho người con gái, và người con gái đem cho mẹ mình. **29** Môn đồ Giăng nghe tin, đến lấy xác người chôn trong mả. **30** Các sứ đồ nhóm lại cùng Đức Chúa Jêsus, thuật cho Ngài mọi điều mình đã làm và dạy. **31** Ngài phán cùng sứ đồ rằng: Hãy đi té ra trong nơi vắng vẻ, nghỉ ngơi một chút. Vì có kẻ đi người lại đông lắm, đến nỗi Ngài và sứ đồ không có thì giờ mà ăn. **32** Vậy, Ngài và sứ đồ xuống thuyền đặng đi

té ra trong nơi vắng vẻ. 33 Nhưng nhiều người mây cái bánh, bởi lòng cứng cỏi. 53 Khi Ngài thấy đi, thì nhìn biết; dân chúng từ khắp các và môn đồ đã qua khỏi biển, đến xứ Ghê-nê-thành đều chạy bộ đến nơi Chúa cùng sứ đồ xa-rét, thì ghé thuyền vào bờ. 54 Vừa ở trong vừa đi, và đã tới đó trước. 34 Bấy giờ Đức Chúa thuyền bước ra, có dân chúng nhận biết Ngài, Jēsus ở thuyền bước ra, thấy đoàn dân đông 55 chạy khắp cả miền đó, khiêng những người lăm, thì Ngài động lòng thương xót đến, vì như đau nambiên trên giường, hễ nghe Ngài ở đâu thì chiên không có người chăn; Ngài bèn khởi sự đem đến đó. 56 Ngài đến nơi nào, hoặc làng, dạy dỗ họ nhiều điều. 35 Trời đã chiều, môn đồ thành, hay chốn nhà quê, người ta đem người tới gần Ngài mà thưa rằng: Chỗ này là vắng vẻ, đau đớn tại các chợ, và xin Ngài cho phép mình và trời đã chiều rồi; 36 xin cho dân chúng về, để ít nữa được rờ đến trôn áo Ngài; những kẻ đã họ đi các nơi nhà quê và các làng gần đây đang rờ đều được lành bình cả.

mua đồ ăn. 37 Ngài đáp rằng: Chính các người phải cho họ ăn. Môn đồ thưa rằng: chúng tôi sẽ đi mua đến hai trăm đơ-ni-ê bánh để cho họ ăn hay sao? 38 Ngài hỏi rằng: Các người có bao nhiêu bánh? Hãy đi xem thử. Môn đồ xem xét rồi, thưa rằng: Năm cái bánh và hai con cá. 39 Ngài bèn truyền cho môn đồ biểu chúng ngồi xuống hết thảy tùng chòm trên cỏ xanh. 40 Chúng ngồi xuống tùng hàng, hàng thì một trăm, hàng thì năm chục. 41 Đức Chúa Jēsus lấy năm cái bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời, tạ ơn, rồi bẻ bánh ra mà trao cho môn đồ, đặng phát cho đoàn dân; lại cũng chia hai con cá cho họ nữa. 42 Ai nấy ăn no nê rồi; 43 người ta lượm được mười hai giỏ đầy những miếng bánh và cá còn thừa lại. 44 Vâng, số những kẻ đã ăn chừng năm ngàn người. 45 Rồi Ngài liền giục môn đồ vào thuyền, qua bờ bên kia trước mình, hướng đến thành Bết-sai-đa, trong khi Ngài cho dân chúng về. 46 Ngài lìa khỏi chúng rồi, thì lên núi mà cầu nguyện. 47 Đến tối, chiếc thuyền đang ở giữa biển, còn Ngài thì ở một mình trên đất. 48 Ngài thấy môn đồ chèo khó nhọc lầm, vì gió ngược. Lối canh tư đêm ấy, Ngài đi bộ trên biển mà đến cùng môn đồ; và muốn đi trước. 49 Môn đồ thấy Ngài đi bộ trên mặt biển ngỡ là ma, nên la lên; 50 vì ai nấy đều thấy Ngài và sợ hoảng, nhưng Ngài liền nói chuyện với môn đồ và phán rằng: Hãy yên lòng, ta đây đừng sợ chi. 51 Ngài bèn bước lên thuyền với môn đồ, thì gió lặng. Môn đồ càng lấy làm lạ hơn nữa; 52 vì chẳng hiểu phép lạ về

7 Bấy giờ các người Pha-ri-si và mấy thầy thông giáo từ thành Giê-ru-sa-lem đến, nhóm lại cùng Đức Chúa Jēsus, 2 thấy một vài môn đồ Ngài dùng tay chưa tinh sạch mà ăn, nghĩa là không rửa tay. 3 Vâng, người Pha-ri-si và người Giu-đa thường giữ lời truyền khẩu của người xưa, nếu không rửa tay cẩn thận thì không ăn; 4 khi họ ở chợ về, nếu không rửa cũng không ăn. Họ lại còn theo lời truyền khẩu mà giữ nhiều sự khác nữa, như rửa chén và bình bằng đất hoặc bằng đồng. 5 Vậy, các người Pha-ri-si và các thầy thông giáo hỏi Ngài rằng: Sao môn đồ thầy không giữ lời truyền khẩu của người xưa, dùng tay chưa tinh sạch mà ăn như vậy? 6 Ngài đáp rằng: Hỡi kẻ giả hình, Ê-sai đã nói tiên tri về việc các người phải lầm, như có chép rằng: Dân này lấy môi miếng tôn kính ta; Nhưng lòng chúng nó xa ta lầm. 7 Sự chúng nó thờ lạy ta là vô ích, Vì chúng nó dạy theo những điều răn mà chỉ bởi người ta đặt ra. 8 Các người bỏ điều răn của Đức Chúa Trời, mà giữ lời truyền khẩu của loài người! 9 Ngài cũng phán cùng họ rằng: Các người bỏ hẳn điều răn của Đức Chúa Trời, đặng giữ theo lời truyền khẩu của mình. 10 Vì Môi-se có nói: Hãy tôn kính cha mẹ ngươi; lại nói: Ai rửa sả cha mẹ, thì phải bị giết. 11 Nhưng các người nói rằng: Nếu ai nói với cha hay mẹ mình rằng: Mọi điều tôi sẽ giúp cha mẹ được, thì đã là co-ban (nghĩa là sự dâng cho Đức Chúa Trời), 12 vậy người ấy không được phép giúp cha mẹ mình sự gì

nữa; **13** dường ấy, các ngươi lấy lời truyền khẩu đến cùng Ngài, xin Ngài đặt tay trên ngươi. **33** mình lập ra mà bỏ mất lời Đức Chúa Trời. Các Ngài đem riêng người ra, cách xa đám đông, ngươi còn làm nhiều việc khác nữa giống như rồi để ngón tay vào lỗ tai người, và thấm nước vậy. **14** Bấy giờ, Ngài lại kêu đoàn dân mà phán miếng xúc lưỡi người. **34** Đoạn Ngài ngửa mặt rằng: Các ngươi ai nấy hãy nghe ta và hiểu: **15** lên trời, thở ra mà phán cùng người rằng: Èup-Chảng sự gì từ ngoài người vào trong cơ thể pha-tal nghĩa là: Hãy mở ra! **35** Tức thì tai được làm dơ dáy người được; nhưng sự gì từ trong mở ra, lưỡi được thong thả, người nói rõ ràng. người ra, đó là sự làm dơ dáy người. **16** Nếu ai **36** Đức Chúa Jésus cầm chúng chớ nói điều đó có tai mà nghe, hãy nghe. **17** Khi Ngài vào trong cùng ai; song Ngài càng cấm người ta lại càng nhà, cách xa đoàn dân rồi, môn đồ hỏi Ngài về nói đến nữa. **37** Chúng lại lấy làm lạ quá đỗi mà lời thí dụ ấy. **18** Ngài phán rằng: Vậy chớ các rằng: Ngài làm mọi việc được tốt lành: khiến kẻ ngươi cũng không có trí khôn sao? Chưa hiểu điếc nghe, kẻ câm nói vây!

chẳng có sự gì ở ngoài vào trong người mà làm dơ dáy người được sao? **19** Vâ, sự đó không vào lòng người, nhưng vào bụng, rồi bị bỏ ra nơi kín đáo, như vậy làm cho mọi đồ ăn được sạch. **20** Vậy, Ngài phán: Hết sự gì từ người ra, đó là sự làm dơ dáy người! **21** Vì thật là tự trong, tự lòng người mà ra những ác tưởng, sự dâm dục, trộm cướp, giết người, **22** tà dâm, tham lam, hung ác, gian dối, hoang đàng, con mắt ganh đố, lông ngôn, kiêu ngạo, điên cuồng. **23** Hết thấy những điều xấu áy ra từ trong lòng thì làm cho dơ dáy người. **24** Đoạn, Ngài từ đó đi đến bờ cõi thành Ty-rơ và thành Si-dôn. Ngài vào một cái nhà, không muốn cho ai biết mình, song không thể ẩn được. **25** Vì có một người đàn bà, con gái người bị tà ma ám, đã nghe nói về Ngài, tức thì vào gieo mình dưới chân Ngài. **26** Đàn bà áy là người Gờ-réc, dân Sy-rô-phê-ni-xi. Người xin Ngài đuổi quỉ ra khỏi con gái mình. **27** Đức Chúa Jésus phán cùng người rằng: Hãy để con cái ăn no nê trước đã; vì không lẽ lấy bánh của con cái quăng cho chó. **28** Song người đáp lại rằng: Lạy Chúa, hẳn vậy rồi; nhưng mà chó dưới bàn ăn mấy miếng bánh vụn của con cái. **29** Ngài bèn phán: Hãy đi, vì lời áy, quỉ đã ra khỏi con gái ngươi rồi. **30** Khi người trở về nhà, thấy đứa trẻ nằm trên giường, và quỉ đã bị đuổi khỏi. **31** Đức Chúa Jésus lìa bờ cõi thành Ty-rơ, qua thành Si-dôn và trãi địa phận Đê-ca-bô-lơ, đến biển Ga-li-lê. **32** Người ta đem một người điếc và ngọng

8 Nhũng ngày đó, lại có một đoàn dân đông theo Đức Chúa Jésus. Vì chúng không có chi ăn, nên Ngài kêu các môn đồ mà phán rằng: **2** Ta thương xót đoàn dân này: vì đã ba ngày nay, không rời bỏ ta, và chẳng có gì ăn. **3** Nếu ta truyền cho nhịn đói trở về nơi họ ở, dọc đường chắc sẽ kém sức, vì có mấy người đã đến từ nơi xa. **4** Môn đồ thưa rằng: Có thể kiểm bánh đâu được trong đồng vắng này cho chúng ăn no ư? **5** Ngài hỏi: Các ngươi có bao nhiêu bánh? Thưa: Có bảy cái. **6** Ngài bèn biểu đoàn dân ngồi xuống đất; đoạn lấy bảy cái bánh, tạ ơn, rồi bẻ ra trao cho môn đồ để phân phát, thì môn đồ phân phát cho đoàn dân. **7** Môn đồ cũng có mấy con cá nhỏ; Đức Chúa Jésus tạ ơn rồi, cũng khiến đem phân phát như vậy. **8** Ai nấy ăn no nê; rồi người ta thâu được bảy giỏ nhũng miếng thừa. **9** Vâ, nhũng người ăn đó ước chừng bốn ngàn người. Đức Chúa Jésus cho chúng về; **10** rồi liền vào thuyền với môn đồ, sang xứ Đa-ma-nu-tha. **11** Có mấy người Pharis-i đến đó, cãi lẽ với Ngài, muốn thử Ngài, thì xin một dấu lạ từ trên trời. **12** Đức Chúa Jésus than thở trong lòng mà rằng: Làm sao dòng dõi này xin dấu lạ? Quả thật, ta nói cùng các ngươi, họ chẳng được ban cho một dấu lạ nào. **13** Ngài bèn bỏ họ, trở vào thuyền mà qua bờ bên kia. **14** Vâ, môn đồ quên đem bánh theo, trong thuyền chỉ có một cái bánh mà thôi. **15** Ngài răn môn đồ rằng: Hãy giữ mình cẩn thận

về men người Pha-ri-si, và men đắng Hê-rốt. **16** Sa-tan, hãy lui ra đằng sau ta; vì ngươi chẳng Môn-đồ nói cùng nhau rằng: Aáy là vì chúng nghĩ đến việc Đức Chúa Trời, song nghĩ đến ta không có bánh. **17** Nhưng Đức Chúa Jêsus việc ngươi ta. **34** Đoạn, Ngài kêu dân chúng và biết điều đó, thì phán rằng: Sao các ngươi nói mòn đồ, mà phán rằng: Nếu ai muốn theo ta, cùng nhau rằng đó là tại các ngươi không có phải liều mình, vác thập tự giá mình mà theo bánh? Chớ các ngươi còn chưa nghe, chưa hiểu ta. **35** Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất; sao? Các ngươi có lòng cứng cỏi luôn ư? **18** Các còn ai vì cớ ta và đạo Tin Lành mà mất sự sống, ngươi có mất mà sao không thấy? Có tai mà sao thì sẽ cứu. **36** Người nào nếu được cả thiên hạ không nghe? Các ngươi lại không nhớ hay sao? mà mất linh hồn mình, thì có ích gì? **37** Hay là **19** Khi ta bẻ năm cái bánh cho năm ngàn người, có người nào lấy chi mà đổi linh hồn mình u? các ngươi thâu được mấy giò đầy bánh vụn? **38** Vì giữa dòng dõi gian dâm tội lỗi này, hễ ai Thưa: Mười hai giờ. **20** Còn khi ta bẻ bảy cái hổ thiện về ta và đạo ta, thì Con người sẽ hổ bánh cho bốn ngàn người, các ngươi thâu được thiện về kẻ ấy, khi ngự trong sự vinh hiển của mấy giò đầy bánh vụn? Thưa: Bảy giờ. **21** Ngài Cha Ngài mà đến với các thiên sứ thánh.

phán: Các ngươi còn chưa hiểu sao? **22** Kế đó, Đức Chúa Jêsus và mòn đồ đi đến làng Bết-sai-đa. Người ta đem cho Ngài một người mù và cầu xin Ngài rờ đến người. **23** Ngài bèn nắm tay người mù, dắt ra ngoài làng, thầm nước miếng trên mắt người, đặt tay trên người, và hỏi, có thấy chi không? **24** Người mù ngó lên rồi thưa rằng: Tôi thấy người ta, và nhìn họ đi giống như cây. **25** Rồi Đức Chúa Jêsus lại đặt tay trên mắt người; người nhìn xem, được sáng mắt, thấy rõ ràng cả thấy. **26** Đức Chúa Jêsus khiến người về nhà, và truyền rằng: Đừng trở vào trong làng. **27** Đức Chúa Jêsus đi khỏi đó với mòn đồ mình, đến trong các làng gần thành Sê-sa-rê Phi-líp. Đọc đường, Ngài hỏi mòn đồ rằng: Người ta nói ta là ai? **28** Thưa rằng: Ké thì nói là Giăng Báp-tít; người thì nói là Ê-li; kẻ khác thì nói là một trong các đấng tiên tri. **29** Ngài hỏi: Nhưng các ngươi thì nói ta là ai? Phi-e-rơ thưa rằng: Thày là Đáng Christ. **30** Đức Chúa Jêsus bèn cầm ngặt mòn đồ chớ nói sự mình cùng ai hết. **31** Bảy giờ, Ngài khởi sự dạy mòn đồ rằng Con người phải chịu khổ nhiều, phải bị các trưởng lão, các thầy tế lễ cả, và các thầy thông giáo loại ra, phải chịu giết, sau ba ngày phải sống lại. **32** Ngài nói tỏ tường điều đó với mòn đồ. Phi-e-rơ đem Ngài riêng ra, mà can gián Ngài. **33** Nhưng Đức Chúa Jêsus xây lại ngó mòn đồ, và quở Phi-e-rơ rằng: Hỡi qui

9 Ngài lại phán cùng mòn đồ rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, trong những người đứng đây, có mấy kẻ chẳng chết trước khi chưa thấy nước Đức Chúa Trời lấy quyền phép mà đến. **2** Khoi sáu ngày, Đức Chúa Jêsus đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng đi té với Ngài lên núi cao; và Ngài hóa hình trước mặt ba người. **3** Àuô xông Ngài trở nên sáng rực và tráng tinh chóilà, đến nỗi chẳng có thợ phiếu nào ở thế gian phiếu được tráng như vậy. **4** Ê-li và Môi-se hiện ra, nói chuyện cùng Đức Chúa Jêsus. **5** Phi-e-rơ bèn cất tiếng thưa cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Lạy thày, chúng ta ở đây tốt lắm; hãy đóng ba trại, một cái cho thày, một cái cho Môi-se, và một cái cho Ê-li. **6** Vì Phi-e-rơ không biết mình nói chi, tại cả ba đều sợ hãi. **7** Lại có một đám mây bao phủ lấy; và từ đám mây có tiếng phán rằng: Người này là Con rất yêu dấu của ta, hãy vâng nghe người. **8** Thình lình, các mòn đồ ngó quanh quất, chẳng thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Chúa Jêsus ở với mình mà thôi. **9** Khi từ trên núi xuống, Ngài cầm mòn đồ đứng nói lại với ai những điều mình đã thấy, cho đến chừng nào Con người từ kẻ chết sống lại. **10** Vậy, mòn đồ ghi nhớ lời ấy, và hỏi nhau sự từ kẻ chết sống lại là gì. **11** Lại hỏi Ngài rằng: Sao các thầy thông giáo nói rằng: Ê-li phải đến trước? **12** Ngài đáp rằng: Thật Ê-li phải đến

trước sửa lại mọi việc. Vậy thì sao có chép về Sao chúng tôi đuối qui áy không được? 29 Ngài Con người rằng Ngài phải chịu khổ nhiều và bị đập rằng: Nếu không cầu nguyện, thì chẳng khinh dế ư? 13 Vâ, ta nói cùng các ngươi, È- ai đuối thứ qui áy ra được. 30 Đoạn, đi khỏi li đã đến rồi, người ta đãi người theo ý muốn đó, trải qua xứ Ga-li-lê, Đức Chúa Jêsus không minh, y như lời đã chép về việc người vậy. 14 muôn cho ai biết. 31 Vì Ngài dạy các môn đồ Đức Chúa Jêsus với ba người đến cùng các môn rằng: Con người sẽ bị nộp trong tay người ta, đồ khác, thì thấy đoàn dân rất đông vây chung họ sẽ giết đi; Ngài bị giết đã ba ngày rồi, thì sẽ quanh, và mấy thày thông giáo đang cãi lẽ với sống lại. 32 Nhưng môn đồ không hiểu lời áy, các môn đồ áy. 15 Cả đoàn dân này vừa thấy lại sợ không dám hỏi Ngài. 33 Đến thành Ca-Ngài, liền lấy làm lạ, thấy đều chạy đến chào bê-na-um, đang ở trong nhà, Ngài hỏi môn đồ Ngài. 16 Ngài bèn hỏi rằng: Các ngươi cãi lẽ với rằng: Lúc đi đường, các ngươi nói chi với nhau? môn đồ về việc gì? 17 Một người trong đám 34 Môn đồ đều làm thinh; vì dọc đường đã cãi đông thưa rằng: Lạy thày, tôi đã đem con trai nhau cho biết ai là lớn hơn trong bọn mình. 35 tôi tới cho thày; nó bị quỉ cầm ám, 18 không Ngài bèn ngồi, kêu mười hai sứ đồ mà phán cứ chỗ nào quỉ ám vào thì làm cho nỗi kinh rằng: Nếu ai muốn làm đầu, thì phải làm rót hết phong, sôi bọt mồm, nghiến răng, rồi nó mòn và làm tôi tớ mọi người. 36 Đoạn, Ngài bắt một mồi đi; tôi đã xin môn đồ thày đuối qui áy, song đưa trẻ để ở giữa môn đồ; rồi ăn nó trong tay, đuối không được. 19 Đức Chúa Jêsus bèn đáp mà phán rằng: 37 Hết ai vì danh ta tiếp một đứa răng: Hỡi dòng dõi chẳng tin kia, ta sẽ ở cùng trong những đứa trẻ này, tức là tiếp ta; còn ai các ngươi cho đến chừng nào? Ta sẽ chịu các tiếp ta, thì chẳng phải tiếp ta, bèn là tiếp Đấng ngươi cho đến khi nào? Hãy đem con đến cho đã sai ta vậy. 38 Giăng thưa cùng Ngài rằng: Lạy ta. 20 Chúng bèn đem đứa trẻ cho Ngài. Đứa trẻ thày, chúng tôi từng thấy có người lấy danh vừa thấy Đức Chúa Jêsus, tức thì quỉ vật mạnh thày mà trừ quỉ, thì chúng tôi đã cấm, vì họ nó, nó ngã xuống đất, rồi lăn lóc sôi bọt miếng không theo chúng ta. 39 Đức Chúa Jêsus phán ra. 21 Đức Chúa Jêsus hỏi cha nó rằng: Điều đó rằng: Đừng cấm làm chi; vì chẳng ai cùng trong xảy đến cho nó đã bao lâu? Người cha thưa một lúc, vừa nhân danh ta làm phép lạ, vừa nói rằng: Từ khi nó còn nhỏ. 22 Quí đã lăm phen xấu ta được. 40 Hết ai không nghịch cùng ta là quăng nó trong lửa và dưới nước, để giết nó đi; thuộc về ta. 41 Còn ai nhân danh ta mà cho các nhưng nếu thày làm được việc gì, xin thương người một chén nước, vì các ngươi thuộc về xót chúng tôi và giúp cho! 23 Đức Chúa Jêsus Đáng Christ, quả thật, ta nói cùng các ngươi, đáp rằng: Sao ngươi nói: Nếu thày làm được? người áy sẽ không mất phần thưởng mình đâu. Kẻ nào tin thì mọi việc đều được cả. 24 Tức thì 42 Nhưng hết ai làm cho một đứa trong những cha đứa trẻ la lên rằng: Tôi tin; xin Chúa giúp đứa nhỏ này đã tin, phải sa vào tội lỗi, thì thà đỡ trong sự không tin của tôi! 25 Khi Đức Chúa buộc cõi đá lớn vào cõi nó mà bỏ xuống biển Jêsus thấy dân chúng chạy đến đông, thì Ngài còn hơn. 43 Nếu tay ngươi làm cho ngươi phạm quở trách tà ma và phán cùng nó rằng: Hỡi quỉ tội, hãy chặt nó đi; thà rằng một tay mà vào sự cầm và điếc, ta biểu mầy phải ra khỏi đứa trẻ sống, còn hơn đủ hai tay mà sa xuống địa ngục, này, đừng ám nó nữa. 26 Quí bèn la lớn tiếng trong lửa chẳng hề tắt. (Geenna g1067) 44 Đó là nơi lên, vật đứa trẻ mạnh lăm mà ra khỏi; đứa trẻ sâu bọt của chúng nó chẳng hề chết, và là nơi trở như chết vậy, nên nỗi nhiều người nói rằng: lửa chẳng hề tắt. 45 Lại nếu chân ngươi làm cho Nó chết rồi. 27 Nhưng Đức Chúa Jêsus nắm tay ngươi phạm tội, hãy chặt nó đi; thà rằng què nó, nâng lên; thì nó đứng dậy. 28 Khi Đức Chúa chân mà vào sự sống, còn hơn đủ hai chân mà Jêsus vào nhà rồi, môn đồ hỏi riêng Ngài rằng: bị quăng vào địa ngục. (Geenna g1067) 46 Đó là nơi

sâu bọ của chúng nó chẳng hề chết, và là nơi lửa chẳng hề tắt. **47** Còn nếu mắt ngươi làm cho ngươi phạm tội, hãy móc nó đi; thà rằng chỉ một mắt mà vào nước Đức Chúa Trời, còn hơn đùi hai mắt mà bị quăng vào địa ngục, (**Geenna g1067**) **48** đó là nơi sâu bọ của chúng nó chẳng hề chết và là nơi lửa chẳng hề tắt. **49** Vì mỗi người sẽ bị muối bằng lửa. **50** Muối là vật tốt, nhưng nếu muối mất mặn đi, thì lấy chi làm cho mặn lại được? Các ngươi phải có muối trong lòng mình, lại phải hòa thuận cùng nhau.

10 Đức Chúa Jêsus từ đó mà đi, qua bờ cõi xứ Giu-đê, bên kia sông Giô-đanh. Đoàn dân đông lại nhóm họp cùng Ngài, Ngài dạy dỗ chúng y như lệ thường. **2** Các người Phari-si bèn đến gần hỏi để thử Ngài rằng: Người nam có phép để vợ mình chẳng? **3** Ngài trả lời rằng: Vậy chớ Môi-se dạy các ngươi điều chi? **4** Họ thưa rằng: Môi-se có cho phép viết tờ để và cho phép để vợ. **5** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Aáy vì có lòng các ngươi cứng cỏi, nên người đã truyền mạng này cho. **6** Nhưng từ lúc đầu sáng thế, Đức Chúa Trời làm ra một người nam và một người nữ. **7** Vì cớ đó, người nam lìa cha mẹ mình mà dính díu với vợ; **8** và hai người cùng nêu một thịt mà thôi. Như thế, vợ chồng chẳng phải là hai nữa, mà chỉ một thịt. **9** Vậy, người ta không nên phân rẽ những kẻ mà Đức Chúa Trời đã phối hiệp. **10** Khi ở trong nhà, môn đồ lại hỏi Ngài về việc ấy; **11** Ngài phán rằng: Ai để vợ mình mà cưới vợ khác, thì phạm tội tà dâm với người; **12** còn nếu người đàn bà bỏ chồng mình mà lấy chồng khác, thì cũng phạm tội tà dâm. **13** Người ta đem những con tré đến cùng Ngài, đặng Ngài rờ chúng nó; nhưng môn đồ trách những kẻ đem đến. **14** Đức Chúa Jêsus thấy vậy, bèn giận mà phán cùng môn đồ rằng: Hãy để con tré đến cùng ta, đừng cấm chúng nó; vì nước Đức Chúa Trời thuộc về những kẻ giống như con tré ấy. **15** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai chẳng nhận lấy nước Đức Chúa Trời như một

đứa trẻ, thì chẳng được vào đó bao giờ. **16** Ngài lại bồng những đứa trẻ ấy, đặt tay trên chúng nó mà chúc phước cho. **17** Ngài đang ra đi, có một người chạy lại, quì trước mặt Ngài, mà hỏi rằng: Thưa thày nhân lành, tôi phải làm chi cho được hưởng sự sống đời đời? (**aiōnios g166**) **18** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Sao ngươi gọi ta là nhân lành? Chi có một Đấng nhân lành, là Đức Chúa Trời. **19** Người biết các điều răn: Đừng phạm tội tà dâm; đừng giết người; đừng trộm cướp; đừng làm chứng dối; đừng làm gian; hãy hiếu kính cha mẹ. **20** Người thưa rằng: Lạy thày, tôi đã giữ mọi điều đó từ khi còn nhỏ. **21** Đức Chúa Jêsus ngó người mà yêu, nên phán rằng: Nhưng ngươi còn thiếu một điều. Hãy đi, bán hết gia tài mình, đem thí cho kẻ nghèo khổ, chắc sẽ được của báu ở trên trời, rồi hãy đến mà theo ta. **22** Song nét mặt người này rầu rĩ về lời đó, đi ra rất buồn bã, vì có nhiều của lắm. **23** Bấy giờ Đức Chúa Jêsus ngó xung quanh mình, mà phán cùng môn đồ rằng: Kẻ giàu vào nước Đức Chúa Trời khó là dường nào! **24** Môn đồ lấy mấy lời đó làm lạ. Nhưng Đức Chúa Jêsus lại phán rằng: Hỡi các con, những kẻ cậy sự giàu có vào nước Đức Chúa Trời khó là dường nào! **25** Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào nước Đức Chúa Trời. **26** Môn đồ lại càng lấy làm lạ, nói cùng nhau rằng: Vậy thì ai được cứu? **27** Đức Chúa Jêsus ngó môn đồ mà rằng: Sự đó loài người không thể làm được, nhưng Đức Chúa Trời thì chẳng thế; vì Đức Chúa Trời làm mọi sự được cả. **28** Phi-e-rơ liền thưa cùng Ngài rằng: Này, chúng tôi đã bỏ hết mà đi theo thày. **29** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi chẳng một người nào vì ta và Tin Lành từ bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, **30** mà chẳng lãnh được đang bây giờ, trong đời này, trăm lần hơn về những nhà cửa, anh em, chị em, mẹ con, đất ruộng, với sự bắt bớ, và sự sống đời đời trong đời sau. (**aiōn g165, aiōnios g166**) **31** Nhưng có nhiều kẻ đầu sê nên rôt; có kẻ rốt sê nên đầu. **32** Đức Jêsus và môn đồ đang đi dường lên

thành Giê-ru-sa-lem, Ngài thì đi trước; các môn đệ lên mà rắng: Hỡi Đức Chúa Jêsus, con vua Đa-đò thát kinh, và những người đi theo đều sợ vít, xin thương tôi cùng! **48** Có nhiều kẻ rầy hãi. Ngài lại kèm mười hai sứ đồ đi cùng mình người, biếu nín đi; song người lại kêu lớn hơn mà phán về những việc phải xảy đến cho mình, nữa rắng: Hỡi con vua Đa-vít, xin thương tôi rằng: **33** Nầy, chúng ta lên thành Giê-ru-sa-lem, cùng! **49** Đức Chúa Jêsus dừng lại, phán rằng: Con người sẽ bị nộp cho các thầy tế lễ cả cùng Hãy kêu người đến. Chúng kêu người mù đến, các thầy thông giáo; họ sẽ định Ngài phải bị tử mà nói rằng: Hãy vững lòng, đừng dây, Ngài gọi hình và giao Ngài cho dân ngoại. **34** Người ta ngươi. **50** Người mù bỏ áo ngoài, bước tới đến sẽ nhạo báng Ngài, nhô trên Ngài, đánh đập cùng Đức Chúa Jêsus. **51** Đức Chúa Jêsus bèn cất Ngài mà giết đi; sau ba ngày, Ngài sẽ sống lại. **52** Tiếng phán rằng: Ngươi muốn ta làm chi cho **35** Bấy giờ, Gia-cơ và Giăng, hai con trai Xê-bê- người? Người mù thưa rằng: Lạy thầy, xin cho đê, đến gần Ngài mà thưa rằng: Lạy thầy, chúng tôi được sáng mắt. **53** Đức Chúa Jêsus phán: Đi tôi muốn thầy làm thành điều chúng tôi sẽ xin. đi, đức tin ngươi đã chữa lành ngươi rồi. Tức **36** Ngài hỏi rằng: Các ngươi muốn ta làm chi thì người mù được sáng mắt, và đi theo Đức cho? **37** Thưa rằng: Khi thầy được vinh hiển, Chúa Jêsus trên đường.

xin cho chúng tôi một đứa ngồi bên hữu, một đứa bên tả. **38** Nhưng Đức Chúa Jêsus phán rằng: Các ngươi không biết điều mình xin. Các ngươi có uống được chén ta uống, và chịu được phép báp-têm ta chịu chăng? **39** Thưa rằng: Được. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Các ngươi sẽ uống chén ta uống, và sẽ chịu phép báp-têm ta chịu; **40** nhưng chí như ngồi bên hữu và bên tả ta thì không phải tự ta cho được: ấy là thuộc về người nào mà điều đó đã dành cho. **41** Mười sứ đồ kia nghe sự xin đó, thì giận Gia-cơ và Giăng. **42** Nhưng Đức Chúa Jêsus gọi họ mà phán rằng: Các ngươi biết những người được tôn làm đầu cai trị các dân ngoại, thì bắt dân phải phục mình, còn các quan lớn thì lấy quyền thế trị dân. **43** Song trong các ngươi không như vậy; trái lại hễ ai muốn làm lớn trong các ngươi, thì sẽ làm đầy tớ; **44** còn ai trong các ngươi muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi mọi người. **45** Vì Con người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người. **46** Kế đó, Đức Chúa Jêsus và môn đồ đến thành Giê-ri-cô. Ngài và môn đồ cùng một đoàn dân đông đang từ đó lại đi, thì có một người ăn mày mù tên là Ba-ti-mê, con trai của Ti-mê, ngồi bên đường. **47** Vì đã nghe nói ấy là Đức Chúa Jêsus, người Na-xa-rét, người vùng la

11 Khi tới gần thành Giê-ru-sa-lem, bên làng Bê-pha-giê và làng Bê-tha-ni, ngang núi ô-li-ve, Đức Chúa Jêsus sai hai môn đồ đi, 2 và phán rằng: Hãy đi đến làng ngay trước mặt các ngươi; vừa khi vào đó, thấy một con lừa con đang buộc, chưa có ai cõi; hãy mở nó ra, dắt về cho ta. **3** Hoặc có ai hỏi các ngươi rằng: Vì sao làm điều đó? hãy đáp lại: Chúa cần dùng nó, tức thì họ sẽ cho dắt lừa về đây. **4** Hai người đi, thì thấy lừa con đang buộc ở ngoài trước cửa, chỗ đường queo, bèn mở ra. **5** Có mấy kẻ trong những người ở đó hỏi rằng: Các ngươi mở lừa con đó làm chi? **6** Hai người trả lời theo Đức Chúa Jêsus đã dặn; thì họ để cho đi. **7** Hai người dắt lừa con về cho Đức Chúa Jêsus, lấy áo mình trói trên nó; rồi Ngài cõi lên. **8** Nhiều người trói áo mình trên đường; lại có kẻ rải nhánh cây chặt trong đồng ruộng. **9** Người đi trước kẻ theo sau đều la lên rằng: Hô-sa-na! Đáng khen ngợi cho Đáng nhân danh Chúa mà đến! **10** Phước cho nước đến, là nước vua Đa-vít, tổ phụ chúng ta! Hô-sa-na ở trên nơi rất cao! **11** Đức Chúa Jêsus vào thành Giê-ru-sa-lem, đến nơi đền thờ; đoạn, liếc mắt xem mọi sự chung quanh, thì trời đã tối, Ngài bèn ra, lặng lẽ tới làng Bê-tha-ni với mười hai sứ đồ. **12** Sáng ngày, khi đã lìa làng Bê-tha-ni rồi, thì

Ngài đói. **13** Vừa thấy远远 xa một cây vả có lá, hỏi các ngươi một câu; hãy trả lời cho ta, thì ta
Ngài đến đó xem hoặc có chi chăng; song, tôi sẽ nói cho các ngươi biết ta làm những điều
gần rồi, chỉ thấy có lá mà thôi, vì bây giờ không đó bởi quyền phép nào. **30** Phép báp-têm của
phải mùa vả. **14** Ngài bèn cất tiếng phán cùng Giăng đến bởi trên trời hay là bởi người ta?
cây vả rằng: Chẳng hề có ai ăn trái của mầy Hãy trả lời cho ta đi. **31** Vâng, họ bàn với nhau
nữa! Các môn đồ đều nghe lời ấy. (aiōn g165) **15** như vậy: Nếu chúng ta nói: Bởi trên trời, thì
Đoạn, đến thành Giê-ru-sa-lem; Đức Chúa Jêsus người sẽ nói rằng: Vậy, sao các ngươi không
vào đền thờ, đuối những kẻ buôn bán ở đó, lại tin lời Giăng? **32** Bằng chứng ta nói trái lại: Bởi
lật đổ bàn những người đổi bạc, và ghét những người ta? Họ sợ dân chúng, vì ai nấy đều tin
kẻ bán bò caye. **16** Ngài cấm không cho ai được Giăng thật là Đấng tiên tri. **33** Nên họ thưa lại
đem đồ gì đi ngang qua đền thờ. **17** Rồi Ngài cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Chúng tôi không
dạy dỗ chúng mà rằng: há chẳng có lời chép: biết. Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng họ rằng:
Nhà ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện của muôn dân Ta cũng không nói cho các ngươi biết ta nhờ
hay sao? Nhưng các ngươi đã làm thành cái quyền phép nào mà làm những điều này.

hang trộm cướp. **18** Các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo nghe mấy lời, bèn kiểm cách diệt Ngài; vì họ sợ Ngài, tại cả đoàn dân cảm động sự dạy dỗ của Ngài lắm. **19** Đến chiều, Ngài và môn đồ ra khỏi thành. **20** Sáng hôm sau, khi đi ngang qua, thấy cây vả đã khô cho tới rẽ; **21** bấy giờ Phi-e-rơ nhớ lại chuyện đã qua, thưa cùng Ngài rằng: Thầy, coi kìa! Cây vả thầy đã rửa nay khô đi rồi. **22** Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: Hãy có đức tin đến Đức Chúa Trời. **23** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai sẽ biểu hòn núi này rằng: Phải cất mình lên, và quăng xuống biển, nếu người chẳng nghi ngại trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó sẽ thành cho. **24** Bởi vậy ta nói cùng các ngươi: Mọi điều các ngươi xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các ngươi. **25** Khi các ngươi đứng cầu nguyện, nếu có sự gì bất bình cùng ai, thì hãy tha thứ, để Cha các ngươi ở trên trời cũng tha lỗi cho các ngươi. **26** Song nếu không tha lỗi cho người ta, thì Cha các ngươi ở trên trời cũng sẽ không tha lỗi cho các ngươi. **27** Chúa và môn đồ trở lại thành Giê-ru-sa-lem. Ngài đang đi dạo trong đền thờ, thì các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo, và các trưởng lão tới gần Ngài, **28** mà hỏi rằng: Thầy lấy quyền phép nào làm những điều này, hoặc ai đã cho thầy quyền phép làm những điều ấy? **29** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta cũng

12 Đức Chúa Jêsus khởi phán thí dụ cùng họ rằng: Một người kia trồng vườn nho, rào chung quanh, ở trong đào một cái hầm ép rượu, và dựng một cái tháp; đoạn cho mấy người làm nghề trồng nho thuê, mà là bốn xứ. **2** Tới mùa, chủ vườn sai một đầy tớ đến cùng bọn trồng nho, đặng thâu lấp phần hoa lợi vườn nho nơi tay họ. **3** Nhưng họ bắt đầy tớ mà đánh rồi đuổi về tay không. **4** Người lại sai một đầy tớ khác đến; nhưng họ đánh đầy nó và chửi rủa nữa. **5** Người còn sai đứa khác đến, thì họ giết đi; lại sai nhiều đứa khác nữa, đứa thì bị họ đánh, đứa thì bị họ giết. **6** Chủ vườn còn đứa con trai một rất yêu dấu, bèn sai đi lần cuối cùng mà nói rằng: Chúng nó sẽ kính vì con ta! **7** Nhưng bọn trồng nho đó bàn với nhau rằng: Thằng này là con kế tự; hè, ta hãy giết nó, thì phần gia tài nó sẽ về chúng ta. **8** Họ bắt con trai ấy giết đi, ném ra ngoài vườn nho. **9** Vậy thì chủ vườn nho sẽ làm thế nào? Người sẽ đến giết bọn trồng nho đó, rồi lấy vườn nho lại mà cho người khác. **10** Các ngươi há chưa đọc lời Kinh Thánh này: Hòn đá bị thợ xây nhà bỏ ra, Đã trở nên đá góc nhà; **11** Aáy là công việc của Chúa, Và là việc rất lạ trước mắt chúng ta, hay sao? **12** Những người đó bèn tìm cách bắt Ngài, vì biết rõ rằng Ngài phán thí dụ ấy chỉ về mình; song sợ dân chúng, nên bỏ Ngài mà đi.

13 Kế đó, họ sai mấy người thuộc về phe Pha-ri-si và đảng Hê-rốt đến, để bắt lối Ngài trong với nhau, biết Đức Chúa Jêsus đã khéo đáp, bèn lời nói. **14** Vậy, mấy người ấy đến, thưa Ngài đến gần hỏi Ngài rằng: Trong các điều răn, điều rằng; Lạy thầy, chúng tôi biết thầy là người nào là đầu hết? **29** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: thật, không lo sợ gì ai; vì thầy không xem bê Này là điều đầu nhất: Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe, ngoài người ta, nhưng dạy đạo Đức Chúa Trời Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta, là Chúa có một, theo mọi lẽ thật. Có nên nộp thuế cho Sê-sa **30** Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí hay không? Chúng tôi phải nộp hay là không khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa nộp? **15** Nhưng Ngài biết sự giả hình của họ thì Trời người. **31** Này là điều thứ hai: Người phải phán rằng: Các người thử ta làm chi? Hãy đem yêu kẻ lân cận như mình. Chẳng có điều răn cho ta xem một đồng đơ-ni-ê. **16** Họ đem cho nào lớn hơn hai điều đó. **32** Thầy thông giáo Ngài một đồng, Ngài bèn phán rằng: Hình và trả lời rằng: Thưa thầy, thầy nói phải, hiệp lý hiệu này của ai? Họ trả lời rằng: Của Sê-sa. **17** Lắm, thật Đức Chúa Trời là có một, ngoài Ngài Đức Chúa Jêsus phán rằng: Vật chi của Sê-sa chẳng có Chúa nào khác nữa; **33** thật phải kính hãy trả lại cho Sê-sa, còn vật chi của Đức Chúa mến Chúa hết lòng, hết trí, hết sức và yêu kẻ Trời hãy trả lại cho Đức Chúa Trời. Họ đều lấy lân cận như mình, ấy là hơn mọi của lễ thiêu làm lạ về Ngài. **18** Các người Sa-đu-sê, là những cùng hết thầy các của lễ. **34** Đức Chúa Jêsus kẻ vẫn nói rằng không có sự sống lại, đến gần thấy người trả lời như người khôn, thì phán mà hỏi Ngài rằng: **19** Thưa thầy, Môi-se đã ban rằng: Người chẳng cách xa nước Đức Chúa Trời cho chúng tôi luật này: Nếu một người kia có dâu. Rồi không ai dám hỏi Ngài nữa. **35** Đức anh em qua đời, để vợ lại, không con, thì người Chúa Jêsus đang dạy dỗ trong đền thờ, bèn cất kia phải lấy vợ góa đó đểing nối dòng dõi cho tiếng phán những lời này: Sao các thầy thông anh em mình. **20** Vả, có bảy anh em. Người thứ giáo nói Đáng Christ là con Đa-vít? **36** Chính nhất cưới vợ, rồi chết, không có con. **21** Người Đa-vít đã cảm Đức Thánh Linh mà nói rằng: thứ hai lấy vợ góa ấy, sau chết, cũng không có Chúa phán cùng Chúa tôi; Hãy ngồi bên hữu ta, con; rồi đến người thứ ba cũng vậy. **22** Trong Cho đến chừng nào ta để kẻ thù nghịch người bảy người, chẳng ai để con lại. Sau hết, người làm bệ dưới chân ngươi. **37** Vì chính Đa-vít đàn bà cũng chết. **23** Lúc sống lại, đàn bà đó là xưng Ngài bằng Chúa, thì lẽ nào Ngài là con vợ ai trong bảy anh em? vì hết thầy đều đã lấy vua ấy? Đoàn dân đông vui lòng mà nghe Ngài, người làm vợ. **24** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Há **38** Trong lúc dạy dỗ, Ngài lại phán rằng: Hãy giữ chẳng phải các người làm, vì không biết Kinh mìn về các thầy thông giáo, là kẻ ưa mặc áo Thánh, cũng không hiểu quyền phép Đức Chúa dài đi chơi, thích người ta chào mình giữa chợ Trời sao? **25** Vì đến lúc người ta từ kẻ chết sống **39** muốn ngôi cao nhất trong các nhà hội cùng lại, thì chẳng cưới vợ, chẳng lấy chồng; nhưng trong các đám tiệc, **40** nuốt các nhà đàn bà góa, các người sống lại đó ở như thiên sứ trên trời mà làm bộ đọc lời cầu nguyện dài. Họ sẽ bị phạt vậy. **26** Còn về những người chết được sống lại, càng nặng hơn nữa. **41** Đức Chúa Jêsus ngồi đối thì trong sách Môi-se có chép lời Đức Chúa Trời ngang cái rương đựng tiền dâng, coi dân chúng phán cùng người trong bụi gai rằng: Ta là Đức bô tiền vào thế nào. **42** Có lăm người giàu bô Chúa Trời của Aùp-ra-ham, Đức Chúa Trời của nhiều tiền; cũng có một mụ góa nghèo kia đến Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-côp, các người há bô hai đồng tiền ăn một phần tư xu. **43** Ngài chưa đọc đến sao? **27** Ngài chẳng phải là Đức bèn kêu môn đồ mà phán rằng: Quả thật, ta nói Chúa Trời của kẻ chết, mà là của kẻ sống! Thật cùng các người, mụ góa nghèo này đã bô tiền các người lầm to. **28** Bấy giờ, có một thầy thông vào rương nhiều hơn hết thầy những người đã

bỏ vào. **44** Vì mọi kẻ khác lấy của dư minh bỏ vào, còn mu này nghèo cực lầm, đã bỏ hết của mình có, là hết của có để nuôi mình.

13 Đức Chúa Jêsus vừa ra khỏi đền thờ, có một người mòn đồ thưa cùng Ngài rằng: Thưa thầy, hãy xem đá và các nhà này là dường nào! **2** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Người thấy các nhà lớn này ư? Rồi ra sẽ không còn một hòn đá sót lại trên một hòn khác nữa; cả thầy đều đỗ xuống. **3** Ngài đang ngồi trên núi ô li-ve, đối ngang đền thờ, thì Phi-e-ro, Gia-cô, Giăng và Anh-rê hỏi riêng Ngài rằng: **4** Xin thầy nói cho chúng tôi biết lúc nào các điều đó xảy đến, và có điểm chi cho người ta biết các sự đó sẽ hoàn thành? **5** Đức Chúa Jêsus khởi phán rằng: Hãy giữ mình kẽo có ai lừa dối các ngươi chăng. **6** Có nhiều kẻ sẽ lấy danh ta mà đến, xưng rằng: Chính ta là Đáng Christ! Họ sẽ dỗ dành nhiều người. **7** Khi các ngươi nghe nói về giặc và nghe tiếng đòn về giặc, thì đừng bối rối: những sự ấy phải xảy đến; nhưng chưa là cuối cùng. **8** Vì dân này sẽ dây lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; cũng sẽ có động đất nhiều nơi, và đói kém. Đó chỉ là đầu sự khốn khổ mà thôi. **9** Còn các ngươi, phải giữ mình; họ sẽ nộp các ngươi trước tòa án; các ngươi sẽ bị đánh trong các nhà hội, và vì cớ ta, sẽ đứng trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ. **10** Nhưng trước hết Tin Lành phải được giảng ra cho khắp muôn dân đâ. **11** Vâ, khi họ điệu các ngươi đi nộp, chớ có ngại trước về điều mình sẽ nói, nhưng đến giờ đó, hãy nói theo lời sẽ ban cho; vì ấy không phải các ngươi nói, bèn là Đức Thánh Linh vậy. **12** Bấy giờ, anh sẽ nộp em cho phải chết, cha sẽ nộp con; con cái sẽ dây lên nghịch cùng cha mẹ mình mà làm cho phải chết. **13** Các ngươi sẽ bị mọi người ghen ghét vì danh ta; song ai cứ bền lòng đến cuối cùng, người ấy sẽ được cứu. **14** Khi các ngươi sẽ xem thấy sự tàn nát gớm ghiếc lập ra nơi không nên lập (ai đọc phải để ý), bấy giờ những kẻ ở trong

xứ Giu-dê hãy trốn lên núi; **15** ai ở trên mái nhà chớ xuống, và chớ vào trong nhà mà chuyên bất luận vật gì; **16** ai ở ngoài đồng chớ trở về lấy áo xống mình. **17** Trong những ngày đó, khốn cho đàn bà có thai cùng đàn bà cho con bú! **18** Hãy cầu nguyện cho điều đó chớ xảy ra lúc mùa đông. **19** Vì trong những ngày ấy có tai nạn, đến nỗi từ ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất cho đến bây giờ chưa hề có như vậy, và về sau cũng sẽ chẳng hề có nữa. **20** Nếu Chúa chẳng giám bớt các ngày ấy, thì không có sanh vật nào được cứu; song vì cớ những kẻ Ngài đã chọn, nên Ngài đã giám bớt các ngày ấy. **21** Khi ấy, đâu có ai bảo các ngươi rằng: Kìa, Đáng Christ ở đây, hay là Ngài ở đó, thì chớ tin. **22** Những christ giả, tiên tri giả sẽ nổi lên, làm những dấu lạ phép lạ, nếu có thể được thì họ cũng dỗ dành chính những người được chọn. **23** Hãy giữ lấy, ta đã nói trước cho các ngươi cả. **24** Trong những ngày ấy, sau k" tai nạn, mặt trời sẽ tối tăm, mặt trăng chẳng chiếu sáng nữa, **25** các ngôi sao sẽ tự trên trời rớt xuống, và thế lực các tảng trời sẽ rung động. **26** Bấy giờ người ta sẽ thấy Con người láy đại quyền đại vinh ngự đến trên đám mây; **27** Ngài sẽ sai các thiên sứ đặng nhóm những kẻ được chọn ở bốn phương, từ đầu cùng đất cho đến đầu cùng trời. **28** Hãy nghe lời thí dụ về cây vả. Vừa khi nhánh nó trổ nên non và nứt lộc, thì biết mùa hạ gần tới. **29** Cũng một lẽ ấy, khi các ngươi thấy các điều đó xảy đến, hãy biết Con người đã tới gần, ở nơi cửa. **30** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, dòng dõi này chẳng qua trước khi mọi sự kia xảy tới. **31** Trời đất sẽ qua đi, song lời ta không bao giờ qua đâu. **32** về ngày và giờ đó, chẳng ai biết chi hết, các thiên sứ trên trời, hay là Con cũng chẳng biết nữa; song chỉ Cha mà thôi. **33** Hãy giữ mình, tỉnh thức; vì các ngươi chẳng biết k" đó đến khi nào. **34** Aáy cũng như một người kia đi đường xa, bỏ nhà, giao cho đầy tớ mỗi đứa cai quản một việc, và cũng biếu đứa canh cửa thức canh. **35** Vậy, các ngươi hãy thức canh, vì không biết chủ nhà về

lúc nào, hoặc chiêu tối, nửa đêm, lúc gà gáy, cùng chủ nhà ấy rằng: Thầy phán: Cái phòng ta hay là sõm mai, **36** e cho người về thình lình, sẽ dùng ăn lễ Vượt Qua với môn đồ ta ở đâu? gặp các ngươi ngủ chǎng. **37** Điều mà ta nói **15** Chính kẻ đó sẽ chỉ cho các ngươi một cái cùng các ngươi, ta cũng nói cho mọi người: phòng lớn trên lầu có đồ đặc sǎn sàng, hãy dọn Hãy tinh thức!

14 Hai ngày trước lễ Vượt Qua và lễ ăn bánh

không men, các thầy tế lễ cả cùng các thầy thông giáo tìm mưu để bắt Đức Chúa Jésus và giết đi. **2** Vì họ nói rằng: Chẳng nên làm việc này trong ngày lễ, sợ sanh sự xôn xao trong dân chúng. **3** Đức Chúa Jésus ở tại làng Bê-tha-ni, trong nhà Si-môn là kẻ phung. Ngài đang ngồi bàn ăn, có một người đàn bà vào, đem một cái bình bằng ngọc, đựng đầy dầu cam tòng thật rất quý giá, đập bể ra mà đổ dầu thơm trên đầu Đức Chúa Jésus. **4** Có vài người nổi giận nói cùng nhau rằng: Sao xài phí dầu thơm ấy như vậy? **5** Vì có thể bán dầu đó được hơn ba trăm đơ-ni-ê, mà bố thí cho kẻ khó khăn. Vậy, họ oán trách người. **6** Nhưng Đức Chúa Jésus phán rằng: Hãy để mặc người; sao các ngươi làm rày người mà chi? Người đã làm một việc tốt cho ta. **7** Vì các ngươi hằng có kẻ khó khăn ở cùng mình, khi nào muốn làm phước cho họ cũng được; nhưng các ngươi chẳng có ta ở luôn với đâu. **8** Người đã làm điều mình có thể làm được, đã xác xác cho ta trước để chôn. **9** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, trong khắp cả thế gian, hễ nơi nào Tin Lành này được giảng ra, việc người đã làm cũng sẽ được nhắc lại để nhớ đến người. **10** Bấy giờ, Giu-đa Õch-ca-ri-ôt là một trong mươi hai sứ đồ, đến nơi các thầy tế lễ cả, để nộp Đức Chúa Jésus cho. **11** Họ vui lòng mà nghe và hứa cho nó tiền bạc; rồi Giu-đa tìm dịp tiện để nộp Ngài. **12** Ngày thứ nhất về lễ ăn bánh không men, là ngày giết chiên con làm lễ Vượt Qua, các môn đồ thưa cùng Đức Chúa Jésus rằng: Thầy muốn chúng tôi đi dọn cho thầy ăn lễ Vượt Qua tại đâu? **13** Ngài sai hai môn đồ đi, và dặn rằng: Hãy vào thành, sẽ gặp một người xách vò nước; cứ theo sau, **14** hễ người vào nhà nào, các ngươi sẽ nói

tại đó cho chúng ta. **16** Vậy, hai môn đồ đi ra mà vào thành, gặp mọi điều như lời Ngài đã phán, rồi dọn lễ Vượt Qua. **17** Buổi chiều, Ngài đến với mười hai sứ đồ. **18** Đang ngồi ăn, Đức Chúa Jésus phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, trong vòng các ngươi có một kẻ ngồi ăn cùng ta, sẽ phản ta. **19** Các môn đồ bèn buồn rầu lắm, cứ lần lượt mà thưa cùng Ngài rằng: Có phải tôi chǎng? **20** Ngài đáp rằng: Aáy là một trong mươi hai người, là người thò tay vào mâm cùng ta. **21** Vì Con người đi, y như lời đã chép về Ngài; song khốn cho kẻ phản Con người! Thà nó chẳng sanh ra thì hơn. **22** Khi đang ăn, Đức Chúa Jésus lấy bánh, tạ ơn, đoạn bẻ ra trao cho các môn đồ, mà phán rằng: Hãy lấy, nầy là thân thể ta. **23** Ngài lại cầm chén, tạ ơn, rồi trao cho các môn đồ, và ai nấy đều uống. **24** Ngài phán rằng: Này là huyết ta, huyết của sự giao ước đổ ra cho nhiều người. **25** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ta không uống trái nho nho nữa, cho đến ngày ta sẽ uống trái nho mới trong nước Đức Chúa Trời. **26** Khi đã hát thơ thánh rồi, Chúa và môn đồ đi ra đặng lên núi ô-li-ve. **27** Đức Chúa Jésus phán cùng môn đồ rằng: Hết thảy các ngươi sẽ gặp dịp vấp phạm; vì có chép rằng: Ta sẽ đánh kẻ chăn chiên, thì bầy chiên sẽ tan lạc. **28** Nhưng khi ta sống lại rồi, ta sẽ đi đến xứ Ga-li-lê trước các ngươi. **29** Phi-e-rơ thưa rằng: Đầu mọi người vấp phạm vì cớ thầy, nhưng tôi chẳng hề làm vậy. **30** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng ngươi, hôm nay, cũng trong đêm nay, trước khi gà gáy hai lượt, ngươi sẽ chối ta ba lần. **31** Nhưng Phi-e-rơ lại thưa cách quả quyết hơn rằng: Đầu tôi phải chết cùng thầy, tôi cũng chẳng chối thầy đâu. Hết thảy các môn đồ khác cũng đều nói như vậy. **32** Kế đó, đi đến một nơi kia, gọi là Ghết-sê-ma-nê, Đức Chúa Jésus phán cùng môn đồ rằng: Các ngươi hãy ngồi đây, đợi

ta cầu nguyện. **33** Ngài bèn đem Phi-e-ro, Gia- khăn băng gai trùm mình; chúng bắt người. **52** cơ và Giăng đi, thì Ngài khởi sự kinh hãi và sầu Nhưng người bỏ khăn lại, ở truồng chạy trốn náo. **34** Ngài phán cùng ba người rằng: Linh- khỏi tay chúng. **53** Chúng điệu Đức Chúa Jêsus hồn ta buồn rầu lắm cho đến chết; các ngươi đến nơi thày cả thương phẩm, có hết thảy thày hãy ở đây, và tinh thức. **35** Rồi Ngài đi một dỗi tế lễ cả, trưởng lão, và thày thông giáo nhóm xa hơn, sấp mình xuống đất mà cầu nguyện họp tại đó. **54** Phi-e-ro theo sau Ngài xa xa, cho rằng: nếu có thể được, xin giờ này qua khỏi đến nơi sân trong của thày cả thương phẩm; rồi mình. **36** Ngài rằng: A-ba lạy Cha, mọi việc Cha ngồi với quân lính gần đống lửa mà sưởi. **55** Vâ, làm được cả; xin Cha cất chén này khỏi con; các thày tế lễ cả, cùng cả tòa công luận đều tìm nhưng không theo điều con muốn, mà theo chứng gì để nghịch cùng Đức Chúa Jêsus đang điều Cha muốn. **37** Rồi Ngài trở lại, thấy ba giết Ngài, song không kiểm được chí hết. **56** Vì người ngủ; bèn phán cùng Phi-e-ro rằng: Si- có nhiều kẻ làm chứng dối nghịch cùng Ngài; mông, ngủ ư! Người không thức được một giờ nhưng lời họ khai chẳng hiệp nhau. **57** Bấy giờ sao? **38** Hãy tinh thức và cầu nguyện, để các có mấy người đứng lên làm chứng dối nghịch người khỏi sa vào chước cám dỗ; tâm thần thì cùng Ngài rằng: **58** Chúng tôi có nghe người muốn lầm, mà xác thịt thì yếu đuối. **39** Ngài lại nói: Ta sẽ phá đèn thờ này bởi tay người ta cắt đi lần nữa, và cầu nguyện, y như lời trước. **40** lên, khỏi ba ngày, ta sẽ cắt một đèn thờ khác Ngài trở lại, thấy mông đồ còn ngủ, vì con mắt không phải bởi tay người ta cắt. **59** Song về điều đã đừ quá; và không biết trả lời cùng Ngài thế này, lời chứng của họ cũng chẳng hiệp nhau nào. **41** Ngài trở lại lần thứ ba, phán cùng mông nữa. **60** Khi ấy, thày cả thương phẩm đứng dậy đồ rằng: Bây giờ các người ngủ và nghỉ ngơi ư! giữa hội đồng, tra hỏi Đức Chúa Jêsus mà rằng: thôi, giờ đã tới rồi; này, Con người hầu bị nộp Người chẳng đổi đáp chi hết về những điều trong tay kẻ có tội. **42** Hãy chờ dậy, đi hè; kia, các kẻ này cáo người sao? **61** Nhưng Đức Chúa đưa phản ta đã đến gần. **43** Ngài đang còn phán, Jêsus làm thinh, không trả lời chi hết. Thày cả tức thì Giu-đa, là một trong mười hai sứ đồ thương phẩm lại hỏi: Aáy chính người là Đáng thoát đến với một toàn đồng cầm gươm và gậy, Christ, Con Đức Chúa Trời đáng ngợi khen phải bởi các thày tế lễ cả, các thày thông giáo, và không? **62** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta chính các trưởng lão phái đến. **44** Vâ, đưa phản Ngài phải đó; các người sẽ thấy Con người ngồi bên đã cho chúng dấu hiệu này: Hễ tôi hôn ai, ấy là hữu quyền phép Đức Chúa Trời, và ngự giữa người đó; hãy bắt lấy và điều đi cho cẩn thận. đám mây trên trời mà đến. **63** Bấy giờ thày cả **45** Vậy, khi Giu-đa đến rồi, liền lại gần Ngài mà thương phẩm xé áo mình ra mà rằng: Chúng ta nói rằng: Lạy thày! Rồi nó hôn Ngài. **46** Chúng có cần kiểm chứng cớ khác nữa làm chi? **64** bèn tra tay bắt Đức Chúa Jêsus. **47** Có một người Các người có nghe lời lộng ngôn chăng? Các trong những kẻ ở đó rút gươm ra, đánh một người nghĩ thế nào: Ai này đều đoán Ngài đáng đưa đầy tớ của thày cả thương phẩm, chém đứt chết. **65** Có kẻ nhổ trên Ngài, đập mặt Ngài lại, tai đi. **48** Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán cùng đám Ngài, và nói với Ngài rằng: Hãy nói tiên chúng rằng: Các người đem gươm và gậy đến tri di! Các lính canh lấy gậy đánh Ngài. **66** Phi-bắt ta như ta là kẻ trộm cướp. **49** Ta hằng ngày e-ro đang ở dưới nơi sân, có một đầy tớ gái ở giữa các người, giảng dạy trong đèn thờ, mà của thày cả thương phẩm đến, **67** thấy Phi-e- các người không bắt ta; nhưng điều ấy xảy đến, rõ đang sưởi, ngó người mà rằng: người trước để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. **50** Bấy cũng ở với Jêsus Na-xa-rét! **68** Nhưng người giờ, mọi người đều bô Ngài và trốn đi cả. **51** chối rằng: Ta không biết, ta không hiểu người Có một người trẻ tuổi kia theo Ngài, chỉ có cái nói chi. Đoạn, người bước ra tiền đường, thì gà

gáy. **69** Đây tớ gái đó thấy người, lại nói cùng đinh trên cây thập tự. **16** Lính điệu Đức Chúa những người ở đó rằng: Người này cũng là bạn Jésus vào sân trong, tức là trong chỗ trường án; đó. **70** Nhưng người lại chối một lần nữa. Khỏi và nhóm cả cơ binh lại đó. **17** Họ choàng cho một chặp, những kẻ đứng đó nói cùng Phi-e-ro Ngài một cái áo điếu, và đội trên đầu Ngài một rồng: Chắc thật, ngươi cũng là bạn đó, vì ngươi cái mao bằng gai họ đã đương, **18** rồi chào Ngài là người Ga-li-lê. **71** Người bèn rửa mà thề rằng: rằng: Kính lạy Vua dân Giu-đa! **19** Lại lấy cây Ta chưởng hề quen biết với người mà các ngươi sây đánh đầu Ngài, nhô trên Ngài, và quì xuống nói đó! **72** Tức thì gà gáy lần thứ hai; Phi-e-ro trước mặt Ngài mà lạy. **20** Khi họ đã nhạo cười bèn nhớ lại lời Đức Chúa Jésus đã phán rằng: Ngài như vậy rồi, thì cởi áo điếu ra, mặc áo của Trước khi gà gáy hai lượt, ngươi sẽ chối ta ba Ngài lại cho Ngài, và đem ra để đóng đinh trên lần. Người tưởng đến thì khóc.

15 Vừa lúc ban mai, các thầy tế lễ cả bàn luận

với các trưởng lão, các thầy thông giáo cùng cả tòa công luận; khi đã trói Đức Chúa Jésus rồi, thì giải nộp cho Phi-lát. **2** Phi-lát hỏi Ngài rằng: Aáy chính ngươi là Vua dân Giu-đa phải không? Đức Chúa Jésus đáp rằng: Thật như lời. **3** Các thầy tế lễ cả cáo Ngài nhiều điều. **4** Phi-lát lại tra gạn Ngài, mà rằng: Người chẳng đổi đáp chi hết sao? Hãy coi họ cáo tội ngươi biết bao nhiêu! **5** Nhưng Đức Chúa Jésus chẳng trả lời chi nữa, nên nỗi Phi-lát lấy làm lạ. **6** Vả, hễ đến ngày lễ Vượt Qua, quan vốn quen thói tha cho dân một tên tù, tùy theo dân xin. **7** Bấy giờ có một đứa tên là Ba-ra-ba bị tù với kẻ làm loạn, vì trong khi nỗi loạn, chúng nó phạm tội giết người. **8** Đoàn dân đã lên, bèn xin Phi-lát làm cho mình theo như lệ thường. **9** Phi-lát trả lời rằng: Các ngươi muốn ta tha Vua dân Giu-đa cho chẳng? **10** Vì người biết rõ các thầy tế lễ cả đã nộp Ngài bởi lòng ghen ghét. **11** Nhưng các thầy tế lễ cả xui dân xin người tha tên Ba-ra-ba cho mình thì hơn. **12** Phi-lát lại cất tiếng hỏi rằng: Vậy thì các ngươi muốn ta dùng cách nào xử người mà các ngươi gọi là Vua dân Giu-đa? **13** Chúng lại kêu lên rằng: Hãy đóng đinh nó vào thập tự giá! **14** Phi-lát nói cùng chúng rằng: Song người này đã làm điều ác gì? Chúng lại kêu lớn tiếng hơn rằng: Hãy đóng đinh nó vào thập tự giá! **15** Phi-lát muốn cho đẹp lòng dân, bèn tha tên Ba-ra-ba; và sai đánh đòn Đức Chúa Jésus, rồi giao Ngài cho chúng đem đóng

cây thập tự. **21** Có một tên Si-môn kia, người thành Sy-ren, là cha A-léc-xan-đơ và Ru-phu, ở ngoài ruộng về, đi ngang qua đó; họ bắt phải vác cây thập tự. **22** Họ đem Đức Chúa Jésus đến nơi kia, gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là chỗ Sọ. **23** Họ cho Ngài uống rượu hòa với một dược; song Ngài không uống. **24** Khi đóng đinh Ngài trên cây thập tự rồi, họ chia áo xống Ngài cho nhau, bắt thăm để biết ai được gì. **25** Lúc đóng đinh Ngài, là giờ thứ ba. **26** Aùn Ngài có ghi vào cái bảng rằng: Vua dân Giu-đa. **27** Cũng có hai đứa ăn cướp bị đóng đinh với Ngài, một đứa tại cây thập tự bên hữu Ngài, một đứa tại cây thập tự bên tả. **28** Như vậy được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Ngài đã bị kê vào hàng kẻ dữ. **29** Những kẻ đi ngang qua đó chế báng Ngài, lắc đầu mà nói rằng: È! ngươi là kẻ phá đèn thờ, và cát lại trong ba ngày, **30** hãy cứu lấy mình, xuống khỏi cây thập tự đi! **31** Các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo cũng nói với nhau như vậy, mà nhạo cười Ngài rằng: Hắn đã cứu kẻ khác; mà cứu mình không được! **32** Hời Đấng Christ, Vua dân Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy xuống khỏi cây thập tự, để cho chúng ta thấy và tin! Hai đứa bị đóng đinh cùng Ngài cũng nheo móc Ngài nữa. **33** Đến giờ thứ sáu, khắp đất đều tối tăm mù mịt cho tới giờ thứ chín. **34** Đến giờ thứ chín, Đức Chúa Jésus kêu lớn tiếng rằng: È-lô-i, È-lô-i, lam-ma-sa-bách-ta-ni? nghĩa là: Đức Chúa Trời tôi ơi, Đức Chúa Trời tôi ơi, sao Ngài lìa bỏ tôi? **35** Có mấy người đứng đó nghe vậy, thì nói rằng: Coi kìa, hắn kêu È-li. **36** Có một người trong bọn họ chạy lấy bông đá thám

đầy giấm, đê trên đầu cây sậy, đưa cho Ngài nơi đã táng xác Ngài. 7 Nhưng hãy đi nói cho uống, mà nói rằng: Hãy đê, chúng ta coi thử các môn đồ Ngài và cho Phi-e-rơ rằng: Ngài đi Ê-li có đến đêm hán xuống chăng! 37 Nhưng đến xứ Ga-li-lê trước các ngươi; các ngươi sẽ Đức Chúa Jêsus kêu một tiếng lớn, rồi trút linh thấy Ngài tại đó, như Ngài đã phán cùng các hồn. 38 Màn trong đền thờ xé ra làm đôi từ người vậy. 8 Các bà ấy ra khỏi mồ, trốn đi, vì trên chí dưới. 39 Thầy đội đứng đối ngang Ngài, run sợ sững sốt; chăng dám nói cùng ai hết, bởi thấy Ngài trút linh hồn như vậy, thì nói rằng: kinh khiếp lắm. 9 (note: The most reliable and earliest Người này quả thật là Con Đức Chúa Trời. 40 manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Vâ, Đức Chúa Lại có những đàn bà đứng xa xa mà xem. Trong Jêsus đã sống lại buổi sớm mai ngày thứ nhất số ấy có Ma-ri, Ma-đơ-len, Ma-ri là mẹ Gia-cơ trong tuần lễ, thì trước hết hiện ra cho Ma-ri nhỏ, và Giô-sê, cùng Sa-lô-mê, 41 là ba người đã Ma-đơ-len, là người mà Ngài đã trừ cho khỏi theo hầu việc Ngài khi Ngài ở xứ Ga-li-lê; cũng bảy quỉ dữ. 10 Người đi đêm tin cho những kẻ có nhiều đàn bà khác nữa, là những người đã theo Ngài khi trước, và nay đang tang chế khóc theo Ngài lên thành Giê-ru-sa-lem. 42 Bấy giờ lóc. 11 Nhưng các người ấy vừa nghe nói Ngài là ngày sấm sửa, nghĩa là hôm trước ngày Sa-sống, và người từng thấy Ngài, thì không tin. bát; khi đã chiều tối, 43 có một người tên là 12 Kế đó, Đức Chúa Jêsus lấy hình khác hiện ra Giô-sép, ý thành A-ri-ma-thê, là nghị viên tòa cho hai người trong bọn môn đồ đang đi đường công luận có danh vọng, cũng trông đợi nước về nhà quê. 13 Hai người này đi báo tin cho các Đức Chúa Trời. Người bạo gan đến Phi-lát mà môn đồ khác, nhưng ai nấy cũng không tin. 14 xin xác Đức Chúa Jêsus. 44 Phi-lát lấy làm lạ về Sau nữa, Ngài hiện ra cho mười một sứ đồ đang Ngài chết mau như vậy, bèn đòi thầy đội đến khi ngồi ăn, mà quở trách về sự không tin và mà hỏi thử Ngài chết đã lâu chưa. 45 Vừa nghe lòng cứng cỏi, vì chăng tin những kẻ từng thấy tin thầy đội trình, thì giao xác cho Giô-sép. 46 Ngài đã sống lại. 15 Ngài phán cùng các sứ đồ Người đã mua vải liệm, cất xác Đức Chúa Jêsus rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho xuống khỏi cây thập tự, dùng vải liệm vẫn lấy mọi người. 16 Ai tin và chịu phép báp-têm, sẽ Ngài, rồi để xác trong huyệt đã đục trong hòn được rỗi; nhưng ai chăng tin, sẽ bị đoán phạt. đá lớn, đoạn, lăn một hòn đá chặn cửa huyệt 17 Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy danh ta mà trừ quỉ; dùng tiếng mới mà nói; 18 sê, đều thấy chỗ táng Ngài.

16 Ngày Sa-bát qua rồi, Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri mẹ Gia-cơ, cùng Sa-lô-mê mua thuốc thơm đựng đi xức xác Đức Chúa Jêsus. 2 Ngày thứ nhất trong tuần lễ, sáng sớm, mặt trời mới mọc, ba người đến nơi mộ, 3 nói cùng nhau rằng: Ai sẽ lăn hòn đá lắp cửa mộ ra cho chúng ta? 4 Khi ngó xem, thấy hòn đá đã lăn ra rồi; vả, hòn đá lớn lắm. 5 Đoạn, họ vào nơi mộ, thấy một người trẻ tuổi ngồi bên hữu, mặc áo dài trắng, thì thát kinh. 6 Song người nói cùng họ rằng: Đừng sợ chi, các ngươi tìm Đức Chúa Jêsus Na-xa-rét, là Đáng đã chịu đóng đinh; Ngài sống lại rồi, chăng còn ở đây; hãy xem

bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chăng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. 19 Đức Chúa Jêsus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. 20 Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cắp theo lời giảng mà làm cho v??

Lu-ca

đã già, vợ tôi đã cao tuổi rồi. **19** Thiên sứ trả lời rằng: Ta là Gáp-ri-ên, đứng trước mặt Đức

1 Hỡi Thê-ô-phi-lơ quí nhân, vì có nhiều kẻ dốc lòng chép sử về những sự đã làm nên và báo tin mừng này. **20** Này, ngươi sẽ cảm, trong chúng ta, **2** theo như các người chứng khôn nói được cho đến ngày nào các điều ấy kiến từ lúc ban đầu và trở nên người giảng đạo xảy ra, vì người không tin lời ta, là lời đến k" đã truyền lại cho chúng ta, **3** vậy, sau khi đã sê ứng nghiệm. **21** Bấy giờ, dân chúng đợi Xa-xét kỹ càng từ đầu mọi sự ấy, tôi cũng tưởng cha-ri, và lấy làm lạ, vì người ở lâu trong noi nên theo thứ tự viết mà tỏ ra cho ông, **4** để thánh. **22** Khi Xa-cha-ri ra, khôn nói với chúng ông biết những điều mình đã học là chắc chắn. được, thì họ mới hiểu rằng người đã thấy sự **5** Trong đời Hê-rốt, vua nước Giu-đê, có một hiện thấy gì trong đền thánh; người ra dấu cho thầy tế lễ, về ban A-bi-a, tên là Xa-cha-ri; vợ họ, mà vẫn còn cảm. **23** Khi những ngày về người là Ê-li-sa-bét, thuộc về chi phái A-rôn. **6** phần việc mình đã trọn, người trở về nhà. **24** Cả hai đều là công bình trước mặt Đức Chúa Khỏi ít lâu, vợ người là Ê-li-sa-bét chịu thai, Trời, vâng giữ mọi điều răn và lễ nghi của Chúa ẩn mình đi trong năm tháng, mà nói rằng: **25** một cách khôn chô trách được. **7** Hai người Aáy là ơn Chúa đã làm cho tôi, khi Ngài đã đoái không có con, vì Ê-li-sa-bét son sê, và cả hai đến tôi, để cất sự xấu hổ tôi giữa mọi người. đều cao tuổi. **8** Vâ, Xa-cha-ri cứ theo thứ tự **26** Đến tháng thứ sáu, Đức Chúa Trời sai thiên trong ban mình mà làm chức tế lễ trước mặt sứ Gáp-ri-ên đến thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-Đức Chúa Trời. **9** Khi đã bắt thăm theo lệ các lê, **27** tới cùng một người nữ đồng trinh tên thầy cá lập ra rồi, thì người được gọi vào nơi là Ma-ri, đã hứa gả cho một người nam tên là thánh của Chúa để dâng hương. **10** Đang giờ Giô-sép, về dòng vua Đa-vít. **28** Thiên sứ vào dâng hương, cả đoàn dân đông đều ở ngoài cầu chô người nữ ở, nói rằng: Hỡi người được ơn, nguyện. **11** Bấy giờ có một thiên sứ của Chúa mừng cho người; Chúa ở cùng người. **29** Ma-ri hiện ra cùng Xa-cha-ri, đứng bên hữu bàn thờ nghe nói thì bối rối, tự hỏi rằng lời chào ấy có xông hương. **12** Xa-cha-ri thấy thì bối rối sợ nghĩa gì. **30** Thiên-sứ bèn nói rằng: Hỡi Ma-ri, hãi. **13** Nhưng thiên sứ nói cùng người rằng: đừng sợ, vì người đã được ơn trước mặt Đức Hỡi Xa-cha-ri, đừng sợ, vì lời cầu nguyện người Chúa Trời. **31** Này, người sẽ chịu thai và sanh đã được nhậm rồi. Ê-li-sa-bét vợ người, sẽ sanh một con trai mà đặt tên là Jêsus. **32** Con trai ấy một con trai, người khá đặt tên là Giăng. **14** sẽ nên tôn trọng, được xưng là Con của Đấng Con trai đó sẽ làm cho người vui mừng hớn hở, Rất Cao; và Chúa, là Đức Chúa Trời, sẽ ban cho và nhiều kẻ sẽ mừng rõ về sự sanh người ra. Ngài ngôi Đa-vít là tổ phụ Ngài. **33** Ngài sẽ trị vì **15** Vì người sẽ nên tôn trọng trước mặt Chúa; đời đời nhà Gia-cốp, nước Ngài vô cùng. (aiōn không uống rượu hay là giống gì làm cho say, g165) **34** Ma-ri bèn thưa rằng: Tôi chẳng hề nhận và sẽ được đầy dẫy Đức Thánh Linh từ khi còn biết người nam nào, thì làm sao có được sự trong lòng mẹ. **16** Người sẽ làm cho nhiều con đó? **35** Thiên sứ truyền rằng: Đức Thánh Linh trai Y-sơ-ra-ên trở lại cùng Chúa, là Đức Chúa sẽ đến trên người, và quyền phép Đấng Rất Cao Trời của họ; **17** chính người lại sẽ lấy tâm thần sẽ che phủ người dưới bóng mình, cho nên quyền phép Ê-li mà đi trước mặt Chúa, để đem con thánh sanh ra, phải xưng là Con Đức Chúa lòng cha trở về con cái, kẻ loạn nghịch đến sự Trời. **36** Kìa, Ê-li-sa-bét, bà con người, cũng đã khôn ngoan của người công bình,ặng sủa chịu thai một trai trong lúc già nua; người ấy soạn cho Chúa một dân sẵn lòng. **18** Xa-cha-ri vốn có tiếng là son, mà nay cưu mang được sáu thưa rằng: Bởi sao tôi biết được điều đó? Vì tôi tháng rồi. **37** Bởi vì không việc chi Đức Chúa

Trời chắng làm được. **38** Ma-ri thưa rằng: Tôi cho con. **63** Xa-cha-ri biếu lấy bảng nhỏ, và viết đây là tôi tớ Chúa; xin sự ấy xảy ra cho tôi như rằng: Giăng là tên nó. Ai này đều lấy làm lạ. **64** lời người truyền! Đoạn thiêng sứ lìa khỏi Ma-ri. Tức thì miệng người mở ra, lưỡi được thông **39** Trong những ngày đó, Ma-ri chờ dậy, lật đật thả, nói và ngoi khen Đức Chúa Trời. **65** Hết đi trong miền núi, đến một thành về xứ Giu-đa, thấy xóm giềng đều kinh sợ, và người ta nói **40** vào nhà Xa-cha-ri mà chào Ê-li-sa-bét. **41** Vâ, chuyện với nhau về mọi sự ấy khắp miền núi Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng Ma-ri chào, con nhỏ xứ Giu-đê. **66** Ai nghe cũng ghi vào lòng mà nói ở trong lòng liền nhảy nhót; và Ê-li-sa-bét được rằng: Aáy vậy, con tré đó sẽ ra thế nào? Vì tay đầy Đức Thánh Linh, **42** bèn cát tiếng kêu rằng: Chúa ở cùng con tré ấy. **67** Bấy giờ, Xa-cha-ri, Người có phước trong đám đàn bà, thai trong cha con tré ấy, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, lòng người cũng được phước. **43** Nhân dân ta thì nói tiên tri rằng: **68** Ngõi khen Chúa, là Đức được sự vể vang này, là mẹ Chúa ta đến thăm Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, Vì đã thăm viếng và ta? **44** Bởi vì tai ta mới nghe tiếng người chào, thuộc dân Ngài, **69** Cùng sanh ra cho chúng tôi thì con nhỏ ở trong lòng ta liền nhảy mừng. **45** trong nhà Đa-vít, tôi tớ Ngài, Một Đáng Cứu Phước cho người đã tin, vì lời Chúa truyền cho thế có quyền phép! **70** Như lời Ngài đã dùng sẽ được ứng nghiệm! **46** Ma-ri bèn nói rằng: miệng các thánh tiên tri phán từ thuở trước, Linh hồn tôi ngõi khen Chúa, **47** Tâm thần tôi (**aiôn g165**) **71** Ngài cứu chúng tôi khỏi kẻ thù và mừng rõ trong Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa tay mọi người ghen ghét chúng tôi; **72** Ngài tò tôi. **48** Vì Ngài đã đoái đến sự hèn hạ của tôi tớ lòng thương xót đến tột cùng chúng tôi, Và nhớ Ngài. Nay, từ rày về sau, muôn đời sẽ khen tôi lại lời giao ước thánh của Ngài, **73** Theo như là kẻ có phước; **49** Bởi Đáng Toàn Năng đã làm Ngài đã thè với Aùp-ra-ham là tổ phụ chúng các việc lớn cho tôi. Danh Ngài là thánh, **50** Vâ tôi, **74** Mà hứa rằng khi chúng tôi đã được cứu Ngài thương xót kẻ kính sợ Ngài từ đời này khỏi tay kẻ nghịch thù, Ngài sẽ ban ơn lành sang đời kia. **51** Ngài đã dùng cánh tay mình để cho chúng tôi, trước mặt Ngài, **75** Lấy sự thánh tỏ ra quyền phép; Và phá tan mưu của kẻ kiêu khiết và công bình mà hầu việc Ngài, trọn đời ngạo toan trong lòng. **52** Ngài đã cách người có mình không sợ hãi gì hết. **76** Hỡi con tré, người quyền khôi ngôi họ, Vâ nhắc kẻ khiêm nhượng ta sẽ kêu con là tiên tri của Đáng Rất Cao; Con lên. **53** Ngài đã làm cho kẻ đói được đầy thức sẽ đi trước mặt Chúa, dọn đường Ngài, **77** Để ngon, Vâ đuổi kẻ giàu về tay không. **54** Ngài đã cho dân Ngài bởi sự tha tội họ mà biết sự rõi. **78** vùa giúp Y-sơ-ra-ên, tôi tớ Ngài, Vâ nhớ lại sự Vì Đức Chúa Trời chúng tôi động lòng thương thương xót mình. **55** Đối với Aùp-ra-ham cùng xót, Vâ mặt trời mọc lên từ nơi cao thăm viếng con cháu người luôn luôn, Như Ngài đã phán chúng tôi, **79** Để soi những kẻ ngồi chõ tối tăm cùng tổ phụ chúng ta vậy. (**aiôn g165**) **56** Ma-ri ở và trong bóng sự chết, Cùng đưa chân chúng với Ê-li-sa-bét chừng ba tháng, rồi trở về nhà tôi đi đường bình an. **80** Vâ, con tré ấy lớn lên, mình. **57** Bấy giờ, đến ngày mãn nguyệt, Ê-li-sa- tâm thần mạnh mẽ, ở nơi đồng vắng cho đến bét sanh được một trai. **58** Xóm riêng bà con ngày tò mình ra cùng dân Y-sơ-ra-ên.

nghe Chúa tò ra sự thương xót cả thế cho Ê-li-sa-bét, thì chia vui cùng người. **59** Qua ngày thứ tám, họ đều đến để làm lễ cắt bì cho con tré; và đặt tên là Xa-cha-ri theo tên của cha. **60** Nhưng mẹ nói rằng: Không! phải đặt tên con là Giăng. **61** Họ nói: Trong bà con người không ai có tên đó. **62** Họ bèn ra dấu hỏi cha muốn đặt tên gì

2 Lúc ấy, Sê-sa Au-gút-tor ra chiếu chỉ phải lập số dân trong cả thiên hạ. **2** Việc lập số dân này là truởc hết, và nhầm khi Qui-ri-ni-u làm quan tổng đốc xứ Sy-ri. **3** Ai này đều đến thành mình khai tên vào sổ. **4** Vì Giô-sép là dòng dõi nhà Đa-vít, cho nên cũng từ thành Na-xa-rét,

xứ Ga-li-lê, lên thành Đa-vít, gọi là Bết-lê-hem, một cặp chim cu, hoặc chim bò câu con, như xứ Giu-dê, 5 để khai vào số tên mình và tên luật pháp Chúa đã truyền. 25 Vả, trong thành Ma-ri, là người đã hứa gả cho mình đang có Giê-ru-sa-lem có một người công bình đạo đức, thai. 6 Đang khi hai người ở nơi đó, thì ngày tên là Si-mê-ôn, trông đợi sự yên ủi dân Y-sơ-sanh đẻ của Ma-ri đã đến. 7 Người sinh con ra-ên, và Đức Thánh Linh ngự trên người. 26 trai đầu lòng, lấy khăn bọc con mình, đặt nằm Đức Thánh Linh đã bảo trước cho người biết trong máng cỏ, vì nhà quán không có đủ chỗ mình sẽ không chết trước khi thấy Đáng Christ ờ. 8 Vả, cũng trong miền đó, có mấy kẻ chăn của Chúa. 27 Vậy người cảm bởi Đức Thánh chiên trú ngoài đồng, thức đêm canh giữ bầy Linh vào đèn thờ, lúc có cha mẹ đem con trẻ là chiên. 9 Một thiên sứ của Chúa đến gần họ, và Jêsus đến, để làm trọng cho Ngài các thường lệ sự vinh hiển của Chúa chói lòa xung quanh, họ mà luật pháp đã định, 28 thì người bồng ẵm rất sợ hãi. 10 Thiên sứ bèn phán rằng: Đừng sợ con trẻ, mà ngợi khen Đức Chúa Trời rằng: 29 chi; vì này, ta báo cho các ngươi một Tin Lành, Lạy Chúa, bây giờ xin Chúa cho tôi tớ Chúa sẽ làm một sự vui mừng lớn cho muôn dân; được qua đời bình an, theo như lời Ngài; 30 Vì 11 ấy là hôm nay tại thành Đa-vít đã sanh cho con mắt tôi đã thấy sự cứu vớt của Ngài, 31 các ngươi một Đáng Cứu thế, là Christ, là Chúa. Mà Ngài đã sắm sửa để làm ánh sáng trước 12 Ngày là dấu cho các ngươi nhìn nhận Ngài: mặt muôn dân, 32 Soi khắp thiên hạ, Và làm Các ngươi sẽ gặp một con trẻ bọc bằng khăn, vinh hiển cho dân Y-sơ-ra-ên là dân Ngài. 33 nằm trong máng cỏ. 13 Bỗng chúc có muôn vàn Cha mẹ con trẻ lấy làm lạ về mấy lời người ta thiên binh với thiên sứ đó ngợi khen Đức Chúa nói về con. 34 Si-mê-ôn bèn chúc phước cho Trời rằng: 14 Sáng danh Chúa trên các tùng hai vợ chồng, nói với Ma-ri, mẹ con trẻ rằng: trời rất cao, Bình an dưới đất, ân trạch cho loài Đây, con trẻ này đã định làm một cớ cho nhiều người! 15 Sau khi các thiên sứ lìa họ lên trời người trong Y-sơ-ra-ên vấp ngã hoặc dấy lên, rồi, bọn chăn nói với nhau rằng: Chúng ta hãy và định làm một dấu gây nên sự cãi trả; 35 còn tới thành Bết-lê-hem, xem việc đã xảy đến mà phần ngươi, có một thanh gươm sẽ đâm thấu Chúa cho chúng ta hay. 16 Vậy, họ vội vàng đi qua lòng ngươi. Aáy vậy tư tưởng trong lòng đến đó, thấy Ma-ri, Giô-sép, và thấy con trẻ nhiều người sẽ được bày tỏ. 36 Lại có bà tiên tri đang nằm trong máng cỏ. 17 Đã thấy vậy, họ An-ne, con gái của Pha-nu-ên, về chi phái A-ben thuật lại những lời thiên sứ nói về con trẻ se, đã cao tuổi lắm. Từ lúc còn đồng trinh đã đó. 18 Ai nấy nghe chuyện bọn chăn chiên nói, ở với chồng được bảy năm; 37 rồi thì ở góa. đều lấy làm lạ. 19 Còn Ma-ri thì ghi nhớ mọi lời Bấy giờ đã tám mươi bốn tuổi, chẳng hề ra ấy và suy nghĩ trong lòng. 20 Bọn chăn chiên khỏi đèn thờ, cứ đêm ngày hầu việc Đức Chúa trở về, làm sáng danh và ngợi khen Đức Chúa Trời, kiêng ăn và cầu nguyện. 38 Một lúc ấy, Trời về mọi điều mình đã nghe và thấy y như người cũng thỉnh lình đến đó, ngợi khen Đức lời đã bảo trước cùng mình. 21 Đến ngày thứ Chúa Trời, và nói chuyện về con trẻ với mọi tám, là ngày phải làm phép cắt bì cho con trẻ, người trông đợi sự giải cứu của thành Giê-ru-thì họ đặt tên là Jêsus, là tên thiên sứ đã đặt sa-lem. 39 Khi Giô-sép và Ma-ri đã làm trọng cho, trước khi chịu cứu mang trong lòng mẹ. mọi việc theo luật pháp Chúa rồi, thì trở về 22 Khi đã hết những ngày tinh sạch rồi, theo thành của mình là Na-xa-rét trong xứ Ga-li-lu-luật pháp Môi-se, Giô-sép và Ma-ri đem con trẻ lê. 40 Con trẻ lớn lên, và mạnh mẽ, được đày lên thành Giê-ru-sa-lem để dâng cho Chúa, 23 dấy sự khôn ngoan, và ơn Đức Chúa Trời ngự như đã chép trong luật pháp Chúa rằng: Hễ con trên Ngài. 41 Vả, hàng năm đến ngày lễ Vượt trai đầu lòng, phải dâng cho Chúa, 24 lại dâng qua, cha mẹ Đức Chúa Jêsus thường đến thành

Giê-ru-sa-lem. **42** Khi Ngài lên mười hai tuổi, dối rắn lục, ai đã dạy các ngươi tránh khỏi cơn theo lệ thường ngày lễ, cùng lên thành Giê-ru-thanh nô ngày sau? **8** Thế thì, hãy kết quả xứng sa-lem. **43** Các ngày lễ qua rồi, cha mẹ trở về, đáng với sự ăn năn; và đừng tự nói rằng: Aùp-con trè là Jêsus ở lại thành Giê-ru-sa-lem, mà ra-ham là tổ phụ chúng ta; vì ta nói cùng các cha mẹ không hay chi hết. **44** Hai người tưởng người, Đức Chúa Trời có thể khiến từ những rằng Ngài cũng đồng đi với bạn đi đường, đi đá này sanh ra con cái cho Aùp-ra-ham được. trót một ngày, rồi mới tìm hỏi trong đám bà **9** Cái búa đã để kè gốc cây; hẽ cây nào không con quen biết; **45** nhưng không thấy Ngài, bèn sanh trái tốt thì sẽ bị đốn và chụm. **10** Chúng trở lại thành Giê-ru-sa-lem mà tìm. **46** Khỏi ba bèn hỏi Giăng rằng: Vậy thì chúng tôi phải làm ngày, gặp Ngài tại trong đền thờ đang ngồi giữa gì? **11** Người đáp rằng: Ai có hai áo, hãy lấy một mảnh thây thông thái, vừa nghe vừa hỏi. **47** Ai cái cho người không có; và ai có đồ ăn cũng nấy nghe, đều lạ khen về sự khôn ngoan và lời nên làm như vậy. **12** Cũng có những người thâu đổi đáp của Ngài. **48** Khi cha mẹ thấy Ngài, thì thuê đến để chịu phép bapt-tem; họ hỏi rằng: lấy làm lạ, và mẹ hỏi rằng: Hỡi con, sao con làm Thưa thây, chúng tôi phải làm gì? **13** Người nói cho hai ta thế này? Này, cha và mẹ đã khó nhọc rằng: Đừng đòi chi ngoài số luật định. **14** Quân lăm mà tìm con. **49** Ngài thưa rằng: Cha mẹ lính cũng hỏi rằng: Còn chúng tôi phải làm gì? kiểm tôi làm chi? Há chẳng biết tôi phải lo việc Người nói rằng: Đừng hà hiếp, đừng phỉnh gat Cha tôi sao? **50** Nhưng hai người không hiểu lời ai hết, nhưng hãy bằng lòng về lương hướng Ngài nói chi hết. **51** Đoạn, Ngài theo về thành mìn. **15** Bởi dân chúng vẫn trông đợi, và ai nấy Na-xa-rét và chịu lụy cha mẹ. Mẹ Ngài ghi các đều tự hỏi trong lòng nếu Giăng phải là Đáng lời ấy vào lòng. **52** Đức Chúa Jêsus khôn ngoan Christ chăng, **16** nên Giăng cất tiếng nói cùng càng thêm, thân hình càng lớn, càng được đẹp mọi người rằng: Phản ta làm phép bapt-tem lòng Đức Chúa Trời và người ta.

3 Năm thứ mười lăm đời Sê-sa Ti-be-rơ, khi Bôn-xơ Phi-lát làm quan tông đốc xứ Giu-dê, Hê-rốt làm vua chư hầu xứ Ga-li-lê, Phi-líp em vua ấy làm vua chư hầu xứ Y-tu-rê và tỉnh Tra-cô-nít, Ly-sa-ni-a làm vua chư hầu xứ A-by-len, **2** An-ne và Cai-phe làm thây cả thượng phẩm, thì có lời Đức Chúa Trời truyền cho Giăng, con Xa-cha-ri, ở nơi đồng vắng. **3** Giăng bèn dạo qua hết thảy miền lân cận sông Giô-đanh, giảng dạy phép bapt-tem về sự ăn năn để được tha tội, **4** như lời đã chép trong sách đáng tiên tri Ê-sai rằng: Có tiếng kêu la trong đồng vắng: Hãy dọn đường Chúa, ban bằng các néo Ngài. **5** Mọi nơi súng thấp sẽ lắp cho đầy, Các núi các gò thì bị hạ xuống; Đường quanh quẹo thì làm cho ngay, Đường gấp ghèn thì làm cho bằng; **6** Và mọi loài xác thịt sẽ thấy sự cứu của Đức Chúa Trời. **7** Vậy, Giăng nói cùng đoàn dân đến để chịu mình làm phép bapt-tem rằng: Hỡi dòng

cho các ngươi bằng nước; song có một Đáng quyền phép hơn ta sẽ đến, ta không đáng mở dây giày Ngài. Chính Ngài sẽ làm phép bapt-tem cho các ngươi bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa. **17** Tay Ngài sẽ cầm nia mà giê thật sạch sân lúa mình, và thâu lúa mì vào kho; nhưng đốt tráu trong lửa chẳng hề tắt. **18** Trong khi Giăng rao truyền Tin Lành, thì cũng khuyên bảo dân chúng nhiều điều nữa. **19** Song Hê-rốt, vua chư hầu, đã bị Giăng can gián về việc Hê-rô-đia vợ của em mình, cùng về các điều ác vua đã làm, **20** thì lại thêm một điều ác nữa, là bắt Giăng bỏ tù. **21** Vả, khi hết thảy dân chúng đều chịu phép bapt-tem, Đức Chúa Jêsus cũng chịu phép bapt-tem. Ngài đang cầu nguyện thì trời mở ra, **22** Đức Thánh Linh lấy hình chim bò câu ngự xuống trên Ngài; lại có tiếng từ trên trời phán rằng: Người là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường. **23** Khi Đức Chúa Jêsus khởi sự làm chức vụ mình thì Ngài có độ ba mươi tuổi. Theo ý người ta tin, thì Ngài là con Giô-sép,

Giô-sép con Hê-li, 24 Hê-li con Mát-tát, Mát- rắng: Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, thì hãy tát con Lê-vi, Lê-vi con Mên-chi, Mên-chi con khiến đá này trở nên bánh đi. 4 Đức Chúa Jêsus Gia- nê, Gia-nê con Giô-sép, 25 Giô-sép con Ma- đáp: Có chép rằng: Loài người được sống chẳng ta-thia, Ma-ta-thia con A-mốt, A-mốt con Na- phải chỉ nhờ bánh mà thôi. 5 Ma qui đem Ngài hum, Na-hum con Eách-li, Eách-li con Na-ghê, lên, cho xem mọi nước thế gian trong giây 26 Na-ghê con Ma-át, Ma-át con Ma-ta-thia, Ma- phút; 6 và nói rằng: Ta sẽ cho ngươi hết thảy ta-thia con Sê-mê-in, Sê-mê-in con Giô-séch, quyền phép và sự vinh hiển của các nước đó; Giô-séch con Giô-đa, 27 Giô-đa con Giô-a-nan, vì đã giao cho ta hết, ta muốn cho ai tùy ý Giô-a-nan, con Rê-sa, Rê-sa con Xô-rô-ba-bên, ta. 7 Vậy, nếu ngươi sắp mình xuông trước Xô- rô-ba-bên con Sa-la-thi-ên, Sa-la-thi-ên con mặt ta, mọi sự đó sẽ thuộc về ngươi cả. 8 Đức Nê-ri, 28 Nê-ri con Mên-chi, Mên-chi con A- Chúa Jêsus đáp: Có chép rằng: Ngươi phải chờ đi, A-đi con Cô-sam, Cô-sam con Eân-ma- đan, phượng Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ Eân-ma-đan con È-rơ, 29 È-rơ con Giê-su, Giê- hầu việc một mình Ngài mà thôi. 9 Ma qui cũng su con È-li-ê-se, È-li-ê-se con Giô-rim, Giô-rim đem Ngài đến thành Giê-ru-sa-lem, để Ngài trên con Mát-thát, Mát-thát con Lê-vi, 30 Lê-vi con nóc đèn thờ, mà nói rằng: Nếu ngươi là Con Si-mê-ôn, Si-mê-ôn con Giu-đa, Giu-đa con Giô- Đức Chúa Trời, hãy gieo mình xuông đi; 10 vì sép, Giô-sép con Giô-nam, Giô-nam con È-li- có chép rằng: Chúa sẽ truyền cho thiên sứ gìn a-kim, È-li-a-kim con Mê-lê-a, 31 Mê-lê-a con giữ ngươi, 11 Các đấng ấy sẽ nâng ngươi trong Men-na, Men-na con Mát-ta-tha, Mát-ta-tha tay, Kéo ngươi vấp chân nhầm đá nào chẳng. con Na-than, Na- than con Đa-vít, 32 Đa-vít con 12 Đức Chúa Jêsus đáp: Có phán rằng: Ngươi Gie-sê, Gie-sê con Giô-bết, Giô-bết con Bô-ô, đừng thử Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi. 13 Ma Bô-ô con Sa-la, Sa-la con Na-ách-son, Na-ách qui dùng hết cách cám dỗ Ngài rồi, bèn tạm son con A-mi-na-đáp, 33 A-mi-na-đáp con Aùt- lìa Ngài. 14 Đức Chúa Jêsus được quyền phép min, Aùt-min con A-rơ-ni, A-rơ-ni con Eách- Đức Thánh Linh, trở về xứ Ga-li-lê, và danh rôm, Eách-rôm con Pha-rê, Pha-rê con Giu-đa, tiếng Ngài đồn khắp các xứ chung quanh. 15 34 Giu-đa con Gia-cốp, Gia-cốp con Y-sác, Y-sác Ngài dạy dỗ trong các nhà hội, ai nấy đều khen con Aùp-ra-ham, Aùp-ra-ham con Tha-rê, Tha- ngợi Ngài. 16 Đức Chúa Jêsus đến thành Na-rê con Na-cô, 35 Na-cô con Sê-rúc, Sê-rúc con xa-rét, là nơi dưỡng dục Ngài. Theo thói quen, Ra-gao, Ra-gao con Pha-léc, Pha-léc con Hê-be, nhầm ngày Sa-bát, Ngài vào nhà hội, đứng dậy Hê-be con Sa-la, 36 Sa-la con Cai-nam, Cai-nam và đọc. 17 Có người trao sách tiên tri È-sai cho con A-bác-sát, A-bác-sát con Sem, Sem con Nô- Ngài, Ngài dở ra, gấp chô có chép rằng: 18 Thần ê, Nô-ê con La-méc, 37 La-méc con Ma-tu-sê-la, của Chúa ngự trên ta: Vì Ngài đã xức dầu cho Ma-tu-sê-la con Hê-nóc, Hê-nóc con Gia-rết, ta đã truyền Tin Lành cho kẻ nghèo; 19 Ngài Gia- rết con Mê-lê-lê-ên, Mê-lê-lê-ên con Cai- đã sai ta để rao cho kẻ bị cầm được tha, Kẻ mù nam, 38 Cai-nam con È-nót, È-nót con Sét, Sét được sáng, Kẻ bị hà hiếp được tự do; Và để đòn con A-đam, A-đam con Đức Chúa Trời.

4 Đức Chúa Jêsus đầy dẫy Đức Thánh Linh, ở bờ sông Giô-danh về, thì được Đức Thánh Linh đưa đến trong đồng vàng, 2 tại đó, Ngài bị ma qui cám dỗ trong bốn mươi ngày. Trong những ngày ấy, Ngài không ăn chi hết, k' đã mǎn thì Ngài đói. 3 Ma qui bèn nói với Ngài

ra năm lành của Chúa. 20 Đoạn, Ngài xếp sách, trả lại cho kẻ giúp việc, rồi ngồi xuống; mọi người trong nhà hội đều chăm chỉ ngó Ngài. 21 Ngài bèn phán rằng: Hôm nay đã được ứng nghiệm lời Kinh Thánh mà các ngươi mới vừa nghe đó. 22 Ai nấy đều làm chứng về Ngài, lấy làm lạ về các lời đầy ơn lành từ miệng Ngài ra, và nói rằng: Có phải con Giô-sép chẳng? 23 Ngài

phán rằng: Chắc các ngươi lấy lời tục ngữ này đau, bất k” bịnh gì, đều đem đến cùng Ngài; mà nói cùng ta rằng: Hỡi thầy thuốc, hãy tự Ngài đặt tay lên từng người mà chữa cho họ, chữa lấy mình; mọi điều chúng ta nghe ngươi 41 Cũng có các quỉ ra khỏi nhiều kẻ, mà kêu lên đã làm tại Ca-bê-na-um, thì cũng hãy làm tại rằng; Ngài là Đáng Christ, Con Đức Chúa Trời! đây, là quê hương ngươi. 24 Ngài lại phán rằng: Nhưng Ngài quở nặng chúng nó, cầm không Quả thật, ta nói cùng các ngươi, không có một cho nói mình biết Ngài là Đáng Christ. 42 Vừa đáng tiên tri nào được trọng đài trong quê rạng ngày, Ngài ra đi đến nơi vắng vẻ, một đoàn hương mình. 25 Ta nói thật cùng các ngươi, về dân đông kéo đi tìm Ngài. Họ theo kịp, giữ Ngài đời Ê-li, khi trời đóng chặt trong ba năm sáu ở lại, không muốn để Ngài đi. 43 Nhưng Ngài tháng, cả xứ bị đói kém, trong dân Y-sơ-ra-phán cùng họ rằng: Ta cũng phải rao Tin Lành ên có nhiều đàn bà góa; 26 dầu vậy, Ê-li chẳng của nước Đức Chúa Trời nỡ các thành khác; vì được sai đến cùng một người nào trong đám cốt tại việc đó mà ta được sai đến. 44 Vậy Ngài họ, nhưng được sai đến cùng một đàn bà góa ở giảng dạy trong các nhà hội xứ Ga-li-lê.

Sa-rép-ta, xứ Si-đôn. 27 Trong đời đáng tiên tri Ê-li-sê, dân Y-sơ-ra-ên cũng có nhiều kẻ mắc tật phung; song không có ai lành sạch được, chỉ Na-a-man, người xứ Sy-ri mà thôi. 28 Ai nấy ở trong nhà hội nghe những điều đó, thì tức giận lắm. 29 Họ đứng dậy kéo Ngài ra ngoài thành, đưa Ngài lên đến chót núi, là nơi họ xây thành ở trên, để quăng Ngài xuống; 30 song Ngài qua giữa bọn họ và đi khỏi. 31 Ngài xuống thành Ca-bê-na-um, thuộc xứ Ga-li-lê, dạy dỗ trong ngày Sa-bát. 32 Mọi người đều cảm động về sự dạy dỗ của Ngài; vì Ngài dùng quyền phép mà phán. 33 Vâng, trong nhà hội có một người bị tà ma ám, cất tiếng kêu lớn lên rằng: Hỡi Jêsus Na-xa-rét! 34 Chúng tôi với Ngài có sự gì chẳng? Ngài đến để diệt chúng tôi sao? Tôi biết Ngài là ai: là Đáng Thánh của Đức Chúa Trời! 35 Song Đức Chúa Jêsus quở nặng nó, mà rằng: Hãy nín đi, và ra khỏi người này. Quỉ bèn vật ngã người giữa đám đông, rồi ra khỏi không làm hại chi đến người. 36 Mọi người đều sững sờ, nói cùng nhau rằng: Aáy là đạo gì đó? Người lấy phép và quyền đuổi tà ma, và chúng nó liền ra! 37 Vậy danh tiếng Ngài đồn khắp các nơi xung quanh. 38 Đức Chúa Jêsus ra khỏi nhà hội, vào nhà Si-môn. Bà gia Si-môn đang đau rét nặng lắm. Người ta xin Ngài chữa cho, 39 Ngài bèn nghiêm minh trên người, truyền cho cơn rét, rét liền lìa khỏi. Tức thì người chờ dậy hầu việc. 40 Khi mặt trời lặn rồi, ai nấy có người

5 Khi Đức Chúa Jêsus, trên bờ hồ Ghê-nê-xa-rét, đoàn dân đông chen lấn nhau xung quanh Ngài đặng nghe đạo Đức Chúa Trời. 2 Ngài thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ, người đánh cá đã xuống khỏi thuyền giặt lưới, 3 thì Ngài lên một chiếc thuyền trong hai chiếc, là chiếc của Si-môn, biếu người đem ra khỏi bờ một chút; rồi Ngài ngồi mà dạy dỗ dân chúng. 4 Khi Ngài phán xong thì biếu Si-môn rằng: Hãy chèo ra ngoài sâu, thả lưới mà đánh cá. 5 Si-môn thưa rằng: Thưa thầy, chúng tôi đã làm suốt đêm không bắt được chi hết; dầu vậy, tôi cũng theo lời thầy mà thả lưới. 6 Họ thả lưới xuống, được nhiều cá lắm, đến nỗi lưới phải đứt ra. 7 Họ bèn ra vội gọi đồng bạn mình ở thuyền khác đến giúp; bạn kia đến chở cá đầy hai chiếc thuyền, đến nỗi gần chìm. 8 Si-môn Phi-e-ro thấy vậy, liền sấp mình xuống ngang đầu gói Đức Chúa Jêsus, mà thưa rằng: Lạy Chúa, xin ra khỏi tôi, vì tôi là người có tội. 9 Số là, vì đánh cá dường ấy, nên Si-môn cùng mọi người ở với mình đều thất kinh; Giacô và Giăng con Xê-bê-dê, là những kẻ đồng bạn với Si-môn cũng đồng một thể ấy. 10 Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng Si-môn rằng: Đừng sợ chi, từ nay trở đi, ngươi sẽ nên tay đánh lưới người. 11 Đoạn, họ đem thuyền vào bờ, bỏ hết thảy mà theo Ngài. 12 Đức Chúa Jêsus đang ở trong thành kia, có một người mắc

bệnh phung đầy mình, thấy Ngài thì sấp mặt là Lê-vi, đang ngồi tại sở thâu thuế. Ngài phán xuống đất, mà nài xin rằng: Lay Chúa, nếu Chúa cùng người rằng: Hãy theo ta! 28 Lê-vi bỏ hết khứng, chắc có thể làm cho tôi được sạch! 13 mọi sự, đứng dậy đi theo Ngài. 29 Lê-vi dọn Đức Chúa Jêsus giơ tay rờ đến người áy, mà tiệc trọng thể đái Ngài tại nhà mình, có nhiều phán rằng: Ta khứng, hãy sạch đi. Tức thì, bệnh người thâu thuế và kẻ khác cùng ngồi ăn đồng phung liền hết. 14 Đức Chúa Jêsus cám người bàn. 30 Các người Pha-ri-si và các thầy thông đó học chuyện lại với ai; nhưng dăn rằng: Hãy giáo họ làm bầm, nói cùng môn đồ Ngài rằng: đi tố mình cùng thầy tế lễ; và dâng của lẽ về Sao các ngươi ăn uống với người thâu thuế và sự ngươi được sạch, theo như Môi-se dạy, để kẻ phạm tội? 31 Đức Chúa Jêsus phán cùng họ điều đó làm chứng cho họ. 15 Danh tiếng Ngài rằng: Không phải người khỏe mạnh cần thầy càng ngày càng vang ra, và một đoàn dân đông thuốc, song là người đau ốm. 32 Ta không phải nhóm họp để nghe Ngài và để được chữa lành đến gọi kẻ công bình hối cải, song gọi kẻ có bệnh. 16 Song Ngài lánh đi nơi đông vắng mà tội. 33 Họ thưa Ngài rằng: môn đồ của Giăng cầu nguyện. 17 Một ngày kia, Đức Chúa Jêsus thường kiêng ăn cầu nguyện, cũng như môn đang dạy dỗ, có người Pha-ri-si và mấy thầy đồ của người Pha-ri-si, chẳng như môn đồ của dạy luật từ các làng xứ Ga-li-lê, xứ Giu-đê, và thầy ăn và uống. 34 Ngài đáp rằng: Trong khi thành Giê-ru-sa-lem đều đến, ngồi tại đó, quyền chàng rể còn ở cùng bạn mừng cưới mình, các phép Chúa ở trong Ngài để chữa lành các bệnh. người dễ bắt họ phải kiêng ăn được sao? 35 18 Bấy giờ, có mấy người khiêng một kẻ đau bại Song đến ngày nào chàng rể phải đem đi khỏi trên giường, kiểm cách đem vào để trước mặt họ, thì trong những ngày ấy họ mới kiêng ăn Đức Chúa Jêsus. 19 Nhân vì người ta đông lắm, vậy. 36 Ngài lại lấy thí dụ mà phán cùng họ không biết bởi đâu mà qua, họ bèn trèo lên rằng: Không ai xé một miếng áo mới mà vá áo mái nhà, dỡ ngói ra, dòng người và giường nhô cũ. Nếu vậy, áo mới phải rách, và miếng gié mới xuống trước mặt Ngài, giữa đám đông hội. 20 Đức cũng không xứng với áo cũ. 37 Cũng không ai Chúa Jêsus thấy đức tin của họ, bèn phán rằng: đồ rượu mới vào bầu da cũ, nếu vậy, rượu mới Hồi người, tội lỗi người đã được tha. 21 Các làm nứt bầu ra; rượu chảy mất và bầu cũng thầy thông giáo và người Pha-ri-si bèn nghĩ phải hư đi. 38 Song rượu mới phải đổ vào bầu luận rằng: Người này là ai mà nói phạm thượng mới. 39 Lại cũng không ai uống rượu cũ lại đòi vậy? Ngoài Đức Chúa Trời, há có ai tha tội được rượu mới; vì người nói rằng: Rượu cũ ngon sao? 22 Nhưng Đức Chúa Jêsus biết ý tưởng họ, hơn.

cắt tiếng phán rằng: Các người nghị luận gì trong lòng? 23 Nay nói rằng: Tôi người đã được tha, hoặc rằng: Người hãy đứng dậy mà đi, thì bên nào dễ hơn? 24 Vâ, hầu cho các người biết Con người ở thế gian có quyền tha tội: Ngài phán cùng kẻ bại rằng: Ta biểu người đứng dậy, vác giường trở về nhà. 25 Tức thì kẻ bại đứng dậy trước mặt chúng, vác giường mình đã nằm, và đi về nhà, người khen Đức Chúa Trời. 26 Ai này đều sững sờ, người khen Đức Chúa Trời; và sợ sệt lắm mà nói rằng: Hôm nay chúng ta đã thấy những việc dị thường. 27 Kế đó, Đức Chúa Jêsus ra ngoài, thấy một người thâu thuế, tên

6 Nhằm ngày Sa-bát, Đức Chúa Jêsus đi qua giữa đồng lúa mì, môn đồ bứt bông lúa, lấy tay vò đi và ăn. 2 Có mấy người Pha-ri-si nói rằng: Sao các ngươi làm điều không nên làm trong ngày Sa-bát? 3 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Vậy các ngươi chưa đọc chuyện vua Đa-vít làm trong khi vua cùng kẻ đi theo bị đói sao? 4 Thế nào vua vào đền Đức Chúa Trời, lấy bánh bày ra mà ăn, và cho kẻ đi theo ăn nữa, dầu là bánh chỉ các thầy tế lễ mới được phép ăn thôi? 5 Ngài lại phán rằng: Con người cũng là Chúa ngày Sa-bát. 6 Một ngày Sa-bát khác,

Đức Chúa Jêsus vào nhà hội dạy dỗ. Tại đó, có rõ, vì phần thưởng các ngươi trên trời sẽ lớn một người bàn tay hữu bị teo. 7 Vả, các thầy lăm; bởi tôi phụ họ cũng đổi đãi các đấng tiên thông giáo và người Pha-ri-si chăm chỉ xem tri đường ấy. 24 Song, khốn cho các ngươi và Ngài, coi thử Ngài có chữa bệnh trong ngày Sa- người giàu có, vì đã được sự yên úi của mình bát chǎng, để tìm dịp mà cáo Ngài. 8 Nhưng rồi! 25 Khốn cho các ngươi là kẻ hiện đang no, Ngài biết ý tưởng họ, nên phán cùng người vì sẽ đổi! Khốn cho các ngươi là kẻ hiện đang teo tay rǎng: Hãy chờ dậy, đứng giữa chúng cười, vì sẽ để tang và khóc lóc! 26 Khốn cho các ta. Người ấy chờ dậy, và đứng lên. 9 Đức Chúa ngươi, khi mọi người sẽ khen các ngươi, vì tôi Jêsus liền phán cùng họ rǎng: Ta hỏi các ngươi: phụ họ cũng xử với các tiên tri giả như vậy! 27 Trong ngày Sa-bát, nên làm điều lành hay là Nhưng ta phán cùng các ngươi, là người nghe làm điều dữ, nên cứu người hay là giết người? ta: Hãy yêu kẻ thù mình, làm ơn cho kẻ ghét 10 Đoạn, Ngài lấy mắt liếc khắp mọi người xung mình, 28 chúc phước cho kẻ rửa mình, và cầu quanh mình, rồi phán cùng người bình rǎng: nguyện cho kẻ sĩ nhục mình. 29 Ai vả ngươi má Hãy giơ tay ra. Người giơ ra, thì tay được lành. bên này, hãy đưa luôn má bên kia cho họ; còn 11 Nhưng họ giận lăm, bèn bắn cùng nhau về nếu ai dứt áo ngoài của ngươi, thì cũng đừng việc mình có thể xử với Đức Chúa Jêsus cách ngăn họ lấy luôn áo trong. 30 Hễ ai xin, hãy nào. 12 Trong lúc đó, Đức Chúa Jêsus đi lên núi cho, và nếu có ai đoạt lấy của các ngươi, thì để cầu nguyện; và thức thâu đêm cầu nguyện đừng đòi lại. 31 Các ngươi muốn người ta làm Đức Chúa Trời. 13 Đến sáng ngày, Ngài đòi môn cho mình thế nào, hãy làm cho người ta thế ấy. đồ đến, chọn mười hai người, gọi là sứ đồ: 14 32 Nếu các ngươi yêu kẻ yêu mình, thì có ơn Si-môn, Ngài đặt tên là Phi-e-ro, Anh-rê em chi? Người có tội cũng yêu kẻ yêu mình. 33 Nếu ruột của Phi-e-ro, Gia-cơ và Giăng, Phi-líp và các ngươi làm ơn cho kẻ làm ơn mình, thì có ơn Ba-thê-lê-my, 15 Ma-thi-ơ và Thô-ma, Gia-cơ chi? Người có tội cũng làm như vậy. 34 Nếu các con của A-phê, Si-môn gọi là Xê-lốt, 16 Giu- ngươi cho ai mượn mà mong họ trả, thì có ơn đê con của Gia-cơ và Giu-đa ðoch-ca-ri-ốt là kẻ chi? Người có tội cũng cho người có tội mượn, phản Ngài. 17 Kế đó, Ngài cùng môn đồ xuồng, để được thâu lại y số. 35 Song các ngươi hãy dừng lại nơi đồng bằng. ý đó, có nhiều môn đồ yêu kẻ thù mình; hãy làm ơn, hãy cho mượn, Ngài cùng đoàn dân rất đông từ khắp xứ Giu- mà đừng ngã lòng. Vậy, phần thưởng của các đê, thành Giê-ru-sa-lem, và miền biển Ty-ro, ngươi sẽ lớn, và các ngươi sẽ làm con của Đáng Si-đôn mà đến, để nghe Ngài dạy và cho được Rất Cao, vì Ngài lấy nhân từ đổi đãi kẻ bạc và chữa lành bệnh mình. 18 Những kẻ mắc tà ma kẻ dữ. 36 Hãy thương xót như Cha các ngươi khuấy hại cũng đều được lành. 19 Cả đoàn dân hay thương xót. 37 Đừng đoán xét ai, thì các đến kiểm cách rò Ngài, vì từ Ngài có quyền ngươi khỏi bị đoán xét; đừng lên án ai, thì các phép ra, chữa lành hết mọi người. 20 Đức Chúa ngươi khỏi bị lên án; hãy tha thứ, người sẽ tha Jêsus bèn ngước mắt ngó môn đồ, mà phán thứ mình. 38 Hãy cho, người sẽ cho mình; họ rằng: Phước cho các ngươi nghèo khổ, vì nước sẽ lấy đầu lớn, nhận, lắc cho đầy tràn, mà nộp Đức Chúa Trời thuộc về các ngươi! 21 Phước trong lòng các ngươi; vì các ngươi lường mực cho các ngươi hiện đang đổi, vì sẽ được no đủ! nào, thì họ cũng lường lại cho các ngươi mực Phước cho các ngươi hiện đang khóc lóc, vì sẽ ấy. 39 Ngài cũng phán cùng họ một thí dụ rằng: được vui mừng! 22 Phước cho các ngươi khi Ké mù có thể dắt kẻ mù được chǎng? Cả hai há vì cớ Con người, thiên hạ sẽ ghét, đuổi, mắng chǎng cùng té xuồng hổ sao? 40 Môn đồ không nỗi các ngươi, bỏ tên các ngươi như đồ ô hồn thầy; nhưng hổ môn đồ được trọn vẹn thì ué! 23 Ngày đó, hãy vui vẻ, nhảy nhót và mừng sẽ bằng thầy mình. 41 Sao ngươi nhìn thấy cái

rác trong mắt anh em mình, mà không thấy cây người thuộc dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có đà trong mắt ngươi? 42 Sao ngươi nói được với quân lính dưới quyền tôi; tôi biếu tên này rằng: anh em rằng: Anh ơi, để tôi lấy cái rác trong Hãy đi! thì nó đi; biếu tên khác rằng: Hãy đến! mắt anh ra, còn ngươi, thì không thấy cây đà thì nó đến; và biếu đầy tớ tôi rằng: Hãy làm trong mắt mình? Hỡi kẻ giả hình, hãy lấy cây việc này! thì nó làm. 9 Đức Chúa Jésus nghe đà ra khỏi mắt mình trước đâ, rồi mới thấy rõ những lời ấy, lấy làm lạ cho thầy đội, bèn xây mà lấy cái rác ra khỏi mắt anh em. 43 Cây sanh lại cùng đoàn dân theo mình, mà phán rằng: trái xấu không phải là cây tốt, cây sanh trái Ta nói cùng các ngươi, đều trong dân Y-sơ-ra-tốt không phải là cây xấu; 44 vì hễ xem trái thì ên, ta cũng chưa thấy một đức tin lớn dường biết cây. Người ta không hái được trái và noci ấy. 10 Những kẻ sai đến trở về nhà, thấy đầy tớ bụi gai, hay là trái nho noci chòm kinh cước. 45 lành mạnh. 11 Bữa sau, Đức Chúa Jésus đi đến Người lành bởi lòng chứa điều thiện mà phát một thành, gọi là Na-in có nhiều môn đồ và ra điều thiện, kẻ dã bởi lòng chứa điều ác mà một đoàn dân đông cùng đi với Ngài. 12 Khi phát ra điều ác; vì do sự đầy dãy trong lòng mà Ngài đến gần cửa thành, họ vừa khiêng ra một miệng nói ra. 46 Sao các ngươi gọi ta: Chúa, người chết, là con trai một của mẹ góa kia; có Chúa, mà không làm theo lời ta phán? 47 Ta nhiều người ở thành đó đi đưa với bà góa ấy. 13 sẽ chỉ cho các ngươi biết kẻ nào đến cùng ta, Chúa thấy, động lòng thương xót người, mà nghe lời ta, và làm theo, thì giống ai. 48 Kẻ ấy phán rằng: Đừng khóc! 14 Đoạn, Ngài lại gần, giống như một người kia cất nhà, đào đất cho rờ quan tài, thì kẻ khiêng dừng lại. Ngài bèn sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng phán rằng: Hỡi người trẻ kia, ta biếu ngươi nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không chờ dậy. 15 Người chết vùng ngòi dậy và khởi xô động được, vì đã cất chắc chắn. 49 Song kẻ sự nói. Đức Chúa Jésus giao người lại cho mẹ. nào nghe lời ta mà không làm theo, thì giống 16 Ai nấy đều sợ hãi, và ngợi khen Đức Chúa như một người kia cất nhà trên đất không xây Trời rằng: Có đáng tiên tri lớn đã dây lên giữa nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức chúng tôi, và Đức Chúa Trời đã thăm viếng thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.

7 Khi Đức Chúa Jésus rao giảng xong mọi lời ấy trước mặt dân chúng nghe rồi, thì Ngài vào thành Ca-bê-na-um. 2 Vâ, một thầy đội kia có đứa đầy tớ rất thiết nghĩa đau gần chết, 3 nghe nói Đức Chúa Jésus, bèn sai mấy trưởng lão trong dân Giu-đa xin Ngài đến chữa cho đầy tớ mình. 4 Mấy người đó đến cùng Đức Chúa Jésus, mà nài xin rằng: Thầy đội thật đáng cho thầy nhậm điều này; 5 vì người yêu dân ta, và đã cất nhà hội cho chúng tôi. 6 Đức Chúa Jésus bèn đi với họ. Khi Ngài gần tới nhà, thầy đội sai bạn hữu mình đi thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, xin đừng tự phiền đến thế, vì tôi không đáng rước Chúa vào nhà tôi. 7 Tôi cũng nghĩ mình không đáng đến cùng Chúa; song xin phán một lời, thì đầy tớ tôi sẽ được lành. 8 Vì chính mình tôi là

dân Ngài. 17 Tin này đồn ra khắp xứ Giu-đê, và khắp xú xung quanh nơi đó nữa. 18 Môn đồ của Giangi trình lại hết cả chuyện đó với người. 19 Người bèn gọi hai môn đồ mình, sai đến thưa cùng Chúa rằng: Thầy có phải là Đáng phải đến, hay chúng tôi còn phải đợi Đáng khác? 20 Hai người đã đến cùng Đức Chúa Jésus, thưa rằng: Giangi Báp-tít sai chúng tôi đến hỏi thầy: Thầy có phải là Đáng phải đến, hay chúng tôi còn phải đợi Đáng khác? 21 Vâ, chính giờ đó, Đức Chúa Jésus chữa lành nhiều kẻ bệnh, kẻ tàn tật, kẻ mắc quỉ dữ, và làm cho nhiều người đui được sáng. 22 Đoạn, Ngài đáp rằng: hãy về báo cho Giangi sự các ngươi đã thấy và đã nghe: kẻ đui được sáng, kẻ què được đi, kẻ phung được sạch, kẻ điếc được nghe, kẻ chết được sống lại, Tin Lành đã rao giảng cho kẻ nghèo. 23 Phước cho kẻ không vấp phạm vì cớ ta! 24 Hai người

của Giăng sai đến đã đi rồi, Đức Chúa Jēsus mới đàn bà rờ đến mình đó là ai, cùng biết ấy là phán cùng đoàn dân về việc Giăng rắng: Các người đàn bà xấu nết. 40 Đức Chúa Jēsus bèn người đã đi xem chi nơi đồng vắng? Xem cây cất tiếng phán cùng người rắng: Hỡi Si-môn, sậy bị gió rung chăng? 25 Lại các người còn đi ta có vài lời nói cùng người. Người thưa rắng: xem gì? Xem người ăn mặc tốt đẹp chăng? Kìa, Thưa thày, xin cứ nói. 41 Một chủ nợ có hai những người mặc áo sang trọng, và ăn ở sung người mặc nợ: một người mặc năm trăm đơ-ni-sướng, thì ở trong đèn dài các vua! 26 Song, rõt ê, một người mặc năm chục. 42 Vì hai người lại, các người đi xem gì? Xem một đáng tiên tri đều không có chi mà trả, nên chủ nợ tha cả ư? Phải, ta nói, một đáng trọng hơn tiên tri hai. Trong hai người đó, ai yêu chủ nợ hơn? nữa. 27 Aáy về đáng đó mà có lời chép rắng: 43 Si-môn thưa rắng: Tôi tưởng là người mà Nầy, ta sẽ sai sứ ta đến trước mặt người, Người chủ nợ đã tha nhiều nợ hơn. Đức Chúa Jēsus sẽ dọn đường trước người. 28 Ta nói cùng các phán rắng: Người đoán phải lắm. 44 Đoạn, Ngài người, trong những người bởi đàn bà sanh ra, xây lại người đàn bà mà phán cùng Si-môn không có ai lớn hơn Giăng Báp-tít đâu; nhưng rắng: Người thấy đàn bà này không? Ta vào trong nước Đức Chúa Trời, kẻ rất nhỏ còn lớn nhà người, người không cho nước rửa chân; hơn Giăng vậy. 29 Cả dân chúng cùng kẻ thâu nhưng người đã lấy nước mắt thấm ướt chân thuỷ chịu Giăng làm phép báp-tem, đều xưng ta, rồi lấy tóc mình mà chùi. 45 Người không Đức Chúa Trời là công bình. 30 Song người Pha- hồn ta; nhưng người từ khi vào nhà người, thì ri-si cùng các thày dạy luật không chịu Giăng hôn chân ta hoài. 46 Người không xúc dầu dầu làm phép báp-tem, nên chê bô ý Đức Chúa Trời ta; nhưng người lấy dầu thơm xúc chân ta. 47 định về mình. 31 Vậy, ta sẽ sánh người đời này Vạy nén ta nói cùng người, tội lỗi đàn bà này với gì, họ giống như ai? 32 Họ giống như con nhiều lầm, đã được tha hết, vì người đã yêu trẻ ngồi ngoài chợ, nói cùng nhau rắng: Ta đã mến nhiều; song kẻ được tha ít thì yêu mến ít. thối sáo, mà bay không nhảy múa; ta đã than 48 Ngài bèn phán cùng người đàn bà rắng: Tôi vẫn, mà bay không khóc. 33 Vâ, Giăng Báp- lỗi người đã được tha rồi. 49 Các người ngồi tít đã đến, không ăn bánh, không uống rượu; bàn với Ngài nghĩ thầm rắng: Người này là ai, thì các người nói rắng: Người mặc quỉ dữ. 34 mà cũng tha tội? 50 Nhưng Ngài phán cùng Con người đến, ăn và uống, thì các người nói người đàn bà rắng: Đức tin của người đã cứu rắng: Aáy đó là người ham ăn mê uống, bạn với người; hãy đi cho bình an.

người thâu thuỷ và kẻ có tội. 35 Song sự khôn ngoan được xưng công bình nhờ những việc làm của nó. 36 Có một người Pha-ri-si mời Đức Chúa Jēsus ăn tại nhà mình. Vậy, khi đã vào nhà người Pha-ri-si thì Ngài ngồi bàn. 37 Vâ, có một người đàn bà xấu nết ở thành đó, nghe nói Đức Chúa Jēsus đang ngồi bàn tại nhà người Pha-ri-si, bèn đem đến một bình ngọc tráng đựng đầy dầu thơm. 38 Người đứng đằng sau, nói chân Đức Chúa Jēsus, khóc, sa nước mắt trên chân Ngài, rồi lấy tóc mình mà chùi; lại hôn chân Ngài, và xúc dầu thơm cho. 39 Người Pha-ri-si đã mời Ngài, thấy vậy, tự nghĩ rắng: Nếu người này là đáng tiên tri, chắc biết người

8 Ké đó, Đức Chúa Jēsus đi thành này đến thành kia, làng này đến làng khác, giảng dạy và rao truyền tin lành của nước Đức Chúa Trời. Có mười hai sứ đồ ở với Ngài. 2 Cũng có mấy người đàn bà đi theo Ngài, là những người đã được cứu khỏi quỉ dữ và chữa khỏi bệnh: Ma-ri, gọi là Ma-đơ-len, từ người bảy quỉ dữ đã ra, 3 Gian-nơ vợ Chu-xa, là quan nội vụ của vua Hê-rốt, Su-xan-nơ và nhiều người khác nữa giúp của cải cho Ngài. 4 Khi có đoàn dân đông nhóm lại, và người hết thảy các thành đều đến cùng Ngài, thì Ngài lấy thí dụ mà phán cùng họ rắng: 5 Người gieo đi ra để gieo giống mình. Khi vải

giống, một phần giống rơi ra dọc đường, bị 23 Khi thuyền đang chạy, thì Ngài ngủ. Có cơn giày đạp và chìm trời xuống ăn hết. 6 Một phần bão nôii lên trong hồ, nước vào đầy thuyền, khác rơi ra nơi đất đá sói, khi mọc lên, liền đang nguy hiểm lắm. 24 Môn đồ bèn đến thức héo đi, vì không có hơi ấm. 7 Một phần khác rơi Ngài dậy, rằng: Thầy ôi, Thầy ôi, chúng ta chết! vào bụi gai, gai mọc lên với hột giống, làm cho Nhưng Ngài, vừa thức dậy, khiến gió và sóng nghẹt ngào. 8 Lại có một phần khác rơi xuống phải bình tĩnh thì liền bình tĩnh và yên lặng nơi đất tốt, thì mọc lên, và kết quả, một thành như tờ. 25 Ngài bèn phán cùng môn đồ rằng: trãm. Đang phán mấy lời đó, Ngài kêu lên rằng: Đức tin các ngươi ở đâu? Môn đồ sợ hãi và bỡ Ai có tai mà nghe, hãy nghe. 9 Môn đồ hỏi Ngài ngõ, nói với nhau rằng: Người này là ai, khiến thí dụ ấy có nghĩa gì. 10 Ngài đáp rằng: Đã ban đến gió và nước, mà cũng phải vâng lời người? cho các ngươi được biết những sự mà nhiệm 26 Ké đó, ghé vào đất của dân Giê-ra-sê, ngang nước Đức Chúa Trời; song, với kẻ khác thì dùng xứ Ga-li-lê. 27 Khi Đức Chúa Jêsus lên bờ, có thí dụ mà nói, để họ xem mà không thấy, nghe một người ở thành ấy bị nhiều quỉ ám đi gặp mà không hiểu. 11 Ngày, lời thí dụ đó nghĩa như Ngài. Đã lâu nay, người không mặc áo, không ở vây: Hột giống là đạo Đức Chúa Trời. 12 Phần nhà, song ở nơi mồ mả. 28 Người ấy vừa thấy rơi ra dọc đường, là những kẻ nghe đạo; nhưng Đức Chúa Jêsus thì la lên inh ôi, và đến gieo về sau ma quỉ đến, cướp lấy đạo từ trong lòng mình nơi chân Ngài, nói lớn tiếng rằng: Lạy họ, e rằng họ tin mà được cứu chăng. 13 Phần Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời Rất Cao, rơi ra đất đá sói là kẻ nghe đạo, bèn vui mừng tôi với Ngài có sự chi chăng? Tôi cầu xin Ngài, chịu lấy; nhưng họ không có rẽ, chỉ tin tạm mà đừng làm khổ tôi. 29 Vì Đức Chúa Jêsus đang thôi; nên khi sự thử thách đến, thì họ tháo lui. truyền cho tà ma phải ra khỏi người đó mà nó 14 Phần rơi vào bụi gai, là những kẻ đã nghe đã ám từ lâu; dù họ giữ người, xiềng và còng đạo, nhưng rồi đi, để cho sự lo lắng, giàu sang, chân lại, người cứ bê xiềng tháo còng, và bị sung sướng đời này làm cho đạo phải nghẹt quỉ dữ đem vào nơi đồng vắng. 30 Đức Chúa ngòi, đến nỗi không sanh trái nào được chín. Jêsus hỏi người rằng: Mầy tên gì? Người thưa 15 Song phần rơi vào nơi đất tốt, là kẻ có lấy rằng: Quân đội; vì nhiều quỉ ám vào người. lòng thật thà từ té nghe đạo, gìn giữ và kết quả 31 Chúng nó bèn cầu xin Đức Chúa Jêsus đừng một cách bền lòng. 16 Không ai đã thắp đèn tại khiến mình xuống vực sâu. (Abyssos g12) 32 Vâ, ở lấp thùng úp lại, hay là để dưới giường; nhưng đó có một bầy heo đông đang ăn trên núi. Các để trên chân đèn, hầu cho ai vào nhà đều thấy quỉ xin Đức Chúa Jêsus cho chúng nó nhập vào sáng. 17 Thật không có điều gì kín mà không những heo ấy, Ngài bèn cho phép. 33 Vậy, các phải lộ ra, không có điều gì giấu mà chẳng bị quỉ ra khỏi người đó, nhập vào bầy heo, bầy biết và tò ra. 18 Vậy, hãy coi chừng về cách các heo từ trên bức cao đâm đầu xuống hồ và chết người nghe; vì kẻ đã có, sẽ cho thêm; kẻ không chìm. 34 Các kẻ chăn heo thấy vậy chạy trốn, có, sẽ cất lấy sự họ tưởng mình có. 19 Mẹ và đòn tin ấy ra trong thành và trong nhà quê. 35 anh em Đức Chúa Jêsus đến tìm Ngài; song vì Thiên hạ bèn đồ ra xem việc mới xảy ra; khi người ta đông lắm, nên không đến gần Ngài họ đến cùng Đức Chúa Jêsus, thấy người mà được. 20 Vậy có kẻ báo cho Ngài biết rằng: Mẹ các quỉ mới ra khỏi ngồi dưới chân Đức Chúa và anh em thầy ở ngoài, muốn thấy thầy. 21 Jêsus, mặc áo quần, bộ tinh táo, thì sợ hãi lắm. Nhưng Ngài đáp rằng: Mẹ ta và anh em ta là kẻ 36 Những người đã xem thấy sự lạ đó, thuật lại nghe đạo Đức Chúa Trời và làm theo đạo ấy. cho thiên hạ biết người bị quỉ ám được cứu 22 Một ngày kia, Ngài xuống thuyền với môn khói thế nào. 37 Hết thấy dân ở miền người đồ, mà phán rằng: Hãy qua bên kia hồ; rồi đi. Giê-ra-sê xin Đức Chúa Jêsus lìa khỏi xứ họ, vì

hở sợ hãi lấm. Ngài bèn xuống thuyền trở về. Ngài truyền cho nó ăn. **56** Cha mẹ nó lấy làm lạ; **38** Người đã khỏi những quỉ ám xin phép ở với nhưng Ngài cầm nói lại sự xảy ra đó với ai. Ngài, nhưng Đức Chúa Jêsus biếu về, mà rằng: **39** Hãy về nhà ngươi, thuật lại mọi điều Đức Chúa Trời đã làm cho ngươi. Vậy, người ấy đi, đòn khấp cả thành mọi điều Đức Chúa Jêsus đã làm cho mình. **40** Khi trở về, có đoàn dân đông rước Ngài; vì ai nấy cũng trông đợi Ngài. **41** Có người cai nhà hội tên là Giai-ru đến sáp mình xuống nơi chân Đức Chúa Jêsus, xin Ngài vào nhà mình. **42** Vì người có con gái một, mười hai tuổi, gần chết. Khi Đức Chúa Jêsus đang đi, dân chúng lén ép Ngài từ phía. **43** Bấy giờ, có một người đàn bà đau bệnh mất huyết mười hai năm rồi, cũng đã tốn hết tiền của về thầy thuốc, không ai chữa lành được, **44** đến dang sau Ngài rờ trôn áo; tức thì huyết cầm lại. **45** Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Ai sờ đến ta? Ai nấy đều chối; Phi-e-rơ và những người đồng bạn thưa rằng: Thưa thầy, đoàn dân vây lấy và ép thầy. **46** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Có người đã rờ đến ta, vì ta nhận biết có quyền phép từ ta mà ra. **47** Người đàn bà thấy mình không thể giấu được nữa, thì run sợ, đến sáp mình xuống nơi chân Ngài, tố thật trước mặt dân chúng vì cớ nào mình đã rờ đến, và liền được lành làm sao. **48** Nhưng Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hỡi con gái ta, đức tin ngươi đã chữa lành ngươi; hãy đi cho bình an. **49** Ngài còn đang phán, có kẻ ở nhà người cai nhà hội đến nói với người rằng: Con gái ông chết rồi; đừng làm phiền thầy chi nữa. **50** Song Đức Chúa Jêsus nghe vậy, phán cùng Giai-ru rằng: Đừng sợ, hãy tin mà thôi, thì con ngươi sẽ được cứu. **51** Khi đến nhà, Ngài chỉ cho Phi-e-rơ, Gia-cơ, Giăng, và cha mẹ con ấy vào cùng Ngài. **52** Ai nấy đều khóc lóc than vãn về con đó. Nhưng Ngài phán rằng: Đừng khóc, con này không phải chết, song nó ngủ. **53** Họ biết nó thật chết rồi, bèn nhạo báng Ngài. **54** nhưng Đức Chúa Jêsus cầm lấy tay con ấy, gọi lớn tiếng lên rằng: Con ơi, hãy chờ dậy! **55** Thần linh bèn hoàn lại, con ấy chờ dậy liền; rồi

9 Đức Chúa Jêsus nhóm họp mười hai sứ đồ, ban quyền năng phép tắc để trị quỉ chữa bệnh. **2** Rồi Ngài sai đi rao giảng về nước Đức Chúa Trời cùng chữa lành kẻ có bệnh. **3** Ngài dạy rằng: Đi đường chớ đem gì theo hết, hoặc gậy, hoặc bao, hoặc bánh, hoặc tiền bạc; cũng đừng đem hai áo. **4** Hê các ngươi vào nhà nào, hãy ở đó cho đến khi đi. **5** Còn ai không tiếp rước các ngươi, hãy ra khỏi thành họ, và phủi bụi chân mình để làm chứng nghịch cùng họ. **6** Vậy, các sứ đồ ra đi, từ làng này tới làng kia, rao giảng Tin Lành khắp nơi và chữa lành người có bệnh. **7** Bấy giờ, Hê rốt là vua chư hầu, nghe nói về các việc xảy ra, thì không biết nghĩ làm sao; vì kẻ này nói rằng: Giăng đã từ kẻ chết sống lại; **8** kẻ khác nói rằng: È-li đã hiện ra; và kẻ khác nữa thì rằng: Một trong các đấng tiên tri đời xưa đã sống lại. **9** Song Hê-rốt thì nói: Ta đã truyền chém Giăng rồi; vậy người này là ai, mà ta nghe làm những việc dường ấy? Vua bèn tìm cách thấy Đức Chúa Jêsus. **10** Các sứ đồ trở về trình cùng Đức Chúa Jêsus mọi việc mình đã làm. Ngài bèn đem các sứ đồ đi tề ra với mình đến gần thành kia gọi là Bết-sai-đa. **11** Nhưng dân chúng nghe vậy, thì đi theo Ngài. Đức Chúa Jêsus tiếp đãi dân chúng, giảng cho họ về nước Đức Chúa Trời, và chữa cho những kẻ cần được lành bệnh. **12** Khi gần tối, mười hai sứ đồ đến gần Ngài mà thưa rằng: Xin truyền cho dân chúng về, để họ đến các làng các ấp xung quanh mà trợ và kiếm chi ăn; vì chúng ta ở đây là nơi vắng vẻ. **13** Song Ngài phán rằng: Chính các ngươi hãy cho họ ăn. Các sứ đồ thưa rằng: Ví thử chính mình chúng tôi không đi mua đồ ăn cho hết thảy dân này, thì chỉ có năm cái bánh và hai con cá mà thôi. **14** Vâng, bấy giờ có độ năm ngàn người nam ở đó. Ngài bèn phán cùng môn đồ rằng: Hãy biểu chúng ngồi từng hàng năm mươi người. **15** Môn đồ làm theo lời; chúng ngồi xuống hết thảy. **16** Đoạn,

Đức Chúa Jêsus lấy năm cái bánh và hai con cá, thày, chúng ta ở đây tốt lắm, hãy đóng ba trại, ngược mắt lên trời, chúc tụ, rồi bẻ ra trao cho một cái cho thày, một cái cho Môi-se và một cái mòn đồ, đểng phát cho đoàn dân. 17 Ai này ăn cho Ê-li. Vì Phi-e-rơ không biết mình nói chi. no rồi, người ta thâu được mười hai giò đầy 34 Khi người còn đang nói, có một đám mây những miếng thừa. 18 Một ngày kia, Đức Chúa kéo đến, bao phủ lấy; và khi vào trong đám Jêsus đang cầu nguyện riêng, mòn đồ nhóm mây, các mòn đồ đều sợ hãi. 35 Bấy giờ, nghe có lại xung quanh Ngài, Ngài hỏi rằng: Trong dân tiếng từ trong đám mây phán ra rằng: Ngày là chúng, họ nói ta là ai? 19 Thưa rằng: Người này Con ta, Người được lựa chọn của ta, hãy nghe nói là Giăng Báp-tít, người kia nói là Ê-li; kẻ Người. 36 Khi tiếng ấy phát ra, thì Đức Chúa khác nói là một trong các đấng tiên tri đời xưa Jêsus ở một mình. Các mòn đồ nín lặng, không sống lại. 20 Ngài lại hỏi rằng: Còn về phần các nói cùng ai về sự mình đã thấy. 37 Bữa sau, khi người thì nói ta là ai? Phi-e-rơ thưa rằng: Thày Chúa cùng mòn đồ từ núi xuống, có đoàn dân là Đáng Christ của Đức Chúa Trời. 21 Đức Chúa đông đến đón rước Ngài. 38 Một người trong Jêsus nghiêm cấm mòn đồ nói sự ấy với ai, 22 đám đông kêu lên rằng: Lay thày, xin thày đoái và phán thêm rằng: Con người phải chịu nhiều đến con trai tôi, vì là con một tôi. 39 Một qui điều khôn khổ, phải bị các trưởng lão, các thày ám nó, thình lình kêu la; qui vật vã nó dữ tợn, té lê cả, và các thày thông giáo bỏ ra, phải bị làm cho sôi bọt miếng, mình mây nát hết, rồi giết, ngày thứ ba phải sống lại. 23 Đoạn, Ngài mới ra khỏi. 40 Tôi đã xin mòn đồ thày đuổi phán cùng mọi người rằng: Nếu ai muốn theo qui đó, nhưng họ đuổi không được. 41 Đức ta, phải tự bỏ mình đi, mỗi ngày xác thập tự Chúa Jêsus đáp rằng: Hối dòng dõi không tin và giá mình mà theo ta. 24 Vì ai muốn cứu sự sống bội nghịch kia, ta ở với các người và nhịn các mình thì sẽ mất, còn ai vì cớ ta mất sự sống, thì người cho đến chừng nào? Hãy đem con của sẽ cứu. 25 Nếu ai được cả thiên hạ, mà chính người lại đây. 42 Đứa con trai vừa lại gần, qui mình phải mất hoặc hư đi, thì có ích gì? 26 Vì xô nó nhào xuống đất, và vật vã dữ tợn. Song nếu ai hô thuận về ta và lời ta, thì Con người sẽ Đức Chúa Jêsus quở nặng tà ma, chữa lành con hô thuận về họ, khi Ngài ngự trong sự vinh hiển trẻ ấy, và giao lại cho cha nó. 43 Ai này đều lấy của mình, của Cha, và của thiên sứ thánh mà làm lạ về quyền phép cao trọng của Đức Chúa đến. 27 Quả thật, ta nói cùng các người, một vài Trời. Khi mọi người đang khen lạ các việc Đức người trong các người đang đứng đây sẽ không Chúa Jêsus làm, Ngài phán cùng mòn đồ rằng: chết trước khi chưa thấy nước Đức Chúa Trời. 44 Về phần các người, hãy nghe kỹ điều ta sẽ 28 Độ tám ngày sau khi phán các lời đó, Đức nói cùng: Con người sẽ bị nộp trong tay người Chúa Jêsus đem Phi-e-rơ, Giăng và Gia-cơ đi với ta. 45 Nhưng các mòn đồ không hiểu lời ấy, vì mình lên trên núi để cầu nguyện. 29 Đang khi đã che khuất cho mình để chẳng rõ nghĩa làm cầu nguyện, diện mạo Ngài khác thường, áo sao; và sợ không dám hỏi Ngài về lời ấy. 46 Các Ngài trở nên sắc trắng chóp lòa. 30 Và này, có mòn đồ biện luận cùng nhau cho biết ai là lớn hai người nói chuyện cùng Ngài; ấy là Môi-se hơn hết trong hàng mình. 47 Nhưng Đức Chúa và Ê-li, 31 hiện ra trong sự vinh hiển, và nói về Jêsus biết ý tưởng trong lòng mòn đồ, thì lấy sự Ngài qua đời, là sự sẽ phải ứng nghiệm tại một đứa con trai để gần mình, 48 mà phán rằng: thành Giê-ru-sa-lem. 32 Phi-e-rơ cùng đồng bạn Hết ai vì danh ta mà tiếp con trai này, tức là tiếp mình buồn ngủ lắm, nhưng vừa tinh thức ra, ta; còn ai tiếp ta, tức là tiếp Đáng đã sai ta. Vì thấy vinh hiển của Đức Chúa Jêsus và hai đấng kẻ nào hèn mọn hơn hết trong vòng các người, ấy đứng gần Ngài. 33 Lúc hai đấng ấy lìa khỏi ấy chính người đó là kẻ cao trọng. 49 Giăng cất Đức Chúa Jêsus, Phi-e-rơ thưa Ngài rằng: Thưa tiếng nói rằng: Thưa thày, chúng tôi từng thấy

có kẻ nhân danh thầy mà trừ quỉ; chúng tôi đã bình an, sự bình an của các ngươi sẽ giáng cho cấm họ, vì không cùng chúng tôi theo thầy. **50** họ; bằng không, sẽ trở về các ngươi. **7** Hãy ở Nhưng Đức Chúa Jêsus phán rằng: Đừng cấm nhà đó, ăn uống đồ người ta sẽ cho các ngươi, họ, vì ai không nghịch cùng các ngươi, là thuận vì người làm công đáng được tiền lương mình. với các ngươi. **51** Khi gần đến k' Đức Chúa Jêsus Đừng đi nhà này sang nhà khác. **8** Hết các ngươi được đem lên khỏi thế gian, Ngài quyết định đi vào thành nào, mà người ta tiếp rước, hãy ăn thành Giê-ru-sa-lem. **52** Ngài sai kẻ đem tin đi đồ họ sẽ dọn cho. **9** Hãy chữa kẻ bệnh ở đó, và truớc mình. Họ ra đi, vào một làng của người nói với họ rằng: Nước Đức Chúa Trời đến gần Sa-ma-ri, để sửa soạn nhà tro cho Ngài; **53** song các ngươi. **10** Song hết các ngươi vào thành nào, người Sa-ma-ri không tiếp rước Ngài, vì Ngài họ không tiếp rước, hãy đi ra ngoài chợ, mà nói đi thẳng lên thành Giê-ru-sa-lem. **54** Gia-cơ và rằng: **11** Đối với các ngươi, chúng ta cũng phải Giăng là môn đồ Ngài, thấy vậy, nói rằng: Thưa bụi của thành các ngươi đã dính chân chúng ta; Chúa, Chúa có muốn chúng tôi khiến lửa từ nhưng phải biết nước Đức Chúa Trời đã đến trên trời xuống thiêu họ chăng? **55** Nhưng Đức gần các ngươi rồi. **12** Ta phán cùng các ngươi, Chúa Jêsus xây lại quả hai người, mà rằng: Các đến ngày cuối cùng, thành Sô-dôm sẽ chịu nhẹ người không biết tâm thần nào xui giục mình. hơn thành này. **13** Khốn cho mày, thành Cô-ra-**56** Rồi Ngài cùng môn đồ đi qua làng khác. **57** xin! Khốn cho mày, thành Bết-sai-đa! Vì nếu các Đang khi đi đường, có kẻ thưa Ngài rằng: Chúa phép lạ đã làm giữa bay, đem làm trong thành đi đâu tôi sẽ theo đó. **58** Đức Chúa Jêsus đáp Ty-ro và thành Si-dôn, thì hai thành ấy đã mặc rằng: Con cáo có hang, chim trời có ô; song Con áo gai và đội tro mà ăn năn từ lâu rồi. **14** Vậy, người không có chỗ mà gói đầu. **59** Ngài phán đến ngày phán xét, thành Ty-ro và thành Si-**15** Còn mày, thành cùng kẻ khác rằng: Người hãy theo ta. Ké ấy đôn sẽ chịu nhẹ hơn bay. **16** Ai nghe các ngươi, ấy là nghe ta; thưa rằng: Xin cho phép tôi đi chôn cha tôi Ca-bê-na-um, mày sẽ được nhắc lên tận trời sao? Không, sẽ bị hạ xuống dưới Aêm phủ! **Hadès g86** **17** Bảy mươi môn đồ trở về **18** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ai đã tra các quỉ cung phục chúng tôi. **19** Ngày, ta đã ban quyền cho **20** Dầu vậy, chớ mừng vì các quỉ xin cho phép tôi truớc về từ giã người trong cách vui vẻ, thưa rằng: Lạy Chúa, vì danh Chúa, nhà tôi. **21** Cũng giờ đó, Đức Chúa Jêsus nức lòng bởi Đức Thánh Linh, bèn nói rằng: Lạy Cha, là Chúa trời đất, tôi ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu những sự này với kẻ khôn ngoan, người sáng dạ, mà tỏ ra cho trẻ nhỏ hay! Thưa Cha, phải, thật như vậy, vì Cha đã thấy điều đó là tốt lành. **22** Cha ta đã giao mọi sự cho ta; ngoài Cha không ai biết Con là

10 Ké đó, Chúa chọn bảy mươi môn đồ khác, sai từng đôi đi truớc Ngài, đến các thành các chỗ mà chính Ngài sẽ đi. **2** Ngài phán cùng môn đồ rằng: Mùa gặt thì trúng, song con gặt thì ít. Vậy, hãy xin Chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa của mình. **3** Hãy đi; này, ta sai các ngươi đi, khác nào như chiên con ở giữa bầy muông sói. **4** Đừng đem túi, bao, giày, và đừng chào ai đọc đường. **5** Hết các ngươi vào nhà nào, truớc hết hãy nói rằng: Cầu sự bình an cho nhà này! **6** Nếu nhà đó có người nào đáng được

ai; ngoài Con, và người nào mà Con muốn tỏ ra cùng, thì cũng không có ai biết Cha là ai. **23** việc vật, đến thưa Đức Chúa Jêsu rằng: Lạy Đoạn, Ngài xây lại cùng môn đồ mà phán riêng Chúa, em tôi để một mình tôi hầu việc, Chúa rắng: Phước cho mắt nào được thấy điều các há không nghĩ đến sao? Xin biểu nó giúp tôi. người thấy! **24** Vì ta nói cùng các người, có **41** Chúa đáp rằng: Hỡi Ma-thê, Ma-thê, người nhiều đấng tiên tri và vua chúa ước ao thấy chịu khó và bối rối về nhiều việc; **42** nhưng có điều các người thấy, mà chẳng từng thấy, ước một việc cần mà thôi. Ma-ri đã lựa phần tốt, là ao nghe điều các người nghe, mà chẳng từng phần không có ai cất lấy được.

25 Bấy giờ, một thầy dạy luật đứng dậy hỏi đặng thử Đức Chúa Jêsus rằng: Thưa thầy, tôi phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời? (*aiōnios g166*) **26** Ngài phán rằng: Trong luật pháp có chép điều gì? Người đọc gì trong đó? **27** Thưa rằng: Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người; và yêu người lân cận như mình. **28** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Người đáp phải làm; hãy làm điều đó, thì được sống. **29** Song thầy ấy muốn xưng mình là công bình, nên thưa cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Ai là người lân cận tôi? **30** Đức Chúa Jêsus lại cát tiếng phán rằng: Có một người từ thành Giê-ru-sa-lem xuống thành Giê-ri-cô, lâm vào kẻ cướp, nó giụt lột hết, đánh cho mình mẩy bị thương rồi đi, để người đó nửa sống nửa chết. **31** Vâng, gấp một thầy tế lễ đi xuống đường đó, thấy người ấy, thì đi qua khỏi. **32** Lại có một người Lê-vi cũng đến nơi, lại gần, thấy, rồi đi qua khỏi. **33** Song có một người Sa-ma-ri đi đường, đến gần người đó, ngó thấy thì động lòng thương; **34** bèn áp lại, lấy dầu và rượu xức chỗ bị thương, rồi rịt lại; đoạn, cho cõi con vật mình đem đến nhà quán, mà săn sóc cho. **35** Đến bữa sau, lấy hai đơ-ni-ê đưa cho chủ quán, dặn rằng: Hãy săn sóc người này, nếu tôn hơn nữa, khi tôi trở về sẽ trả. **36** Trong ba người đó, người tưởng ai là lân cận với kẻ bị cướp? **37** Thầy dạy luật thưa rằng: Aáy là người đã lấy lòng thương xót dãi người. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy đi, làm theo như vậy. **38** Khi Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ đi đường, đến một làng kia, có người đàn bà, tên là Ma-thê, rước Ngài vào nhà mình. **39** Người có một em gái, tên là Ma-ri, ngồi dưới chân

Chúa mà nghe lời Ngài. **40** Vâng, Ma-thê mang lo

11 Cố một ngày, Đức Chúa Jêsus cầu nguyện ở nơi kia. Khi cầu nguyện xong, một môn đồ thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, xin dạy chúng tôi cầu nguyện, cũng như Giăng đã dạy môn đồ mình. **2** Ngài phán rằng: Khi các người cầu nguyện, hãy nói: Lạy Cha! danh Cha được thánh; nước Cha được đến; **3** xin cho chúng tôi ngày nào đủ bánh ngày ấy; **4** xin tha tội chúng tôi, vì chúng tôi cũng tha kẻ méch lòng mình; và xin chờ đem chúng tôi vào sự cảm dỗ! **5** Đoạn, Ngài phán cùng môn đồ rằng: Nếu một người trong các người có bạn hữu, nửa đêm đến nói rằng: Bạn ơi, cho tôi mượn ba cái bánh, **6** vì người bạn tôi đi đường mới tối, tôi không có chi dãi người. **7** Nếu người kia ở trong nhà trả lời rằng: Đừng khuấy rối tôi, cửa đóng rồi, con cái và tôi đã đi ngủ, không dậy được mà lấy bánh cho anh; **8** ta nói cùng các người, dù người ấy không chịu dậy cho bánh vì là bạn mình, nhưng vì có người kia làm rộn, sẽ dậy và cho người đủ sự cần dùng. **9** Ta lại nói cùng các người: Hãy xin, sẽ ban cho; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho. **10** Vì hễ ai xin thì được, ai tìm thì gặp, và sẽ mở cửa cho ai gõ. **11** Trong các người có ai làm cha, khi con mình xin bánh mà cho đá chăng? Hay là xin cá, mà cho rắn thay vì cá chăng? **12** Hay là xin trứng, mà cho bò cạp chăng? **13** Vậy nếu các người là người xấu, còn biết cho con cái mình vật tốt thay, huống chi Cha các người ở trên trời lại chẳng ban Đức Thánh Linh cho người xin Ngài! **14** Đức Chúa Jêsus đuổi một quỉ câm; khi quỉ ra khỏi, người câm liền nói được. Dân chúng đều lấy làm lạ; **15** song có mấy kẻ nói rằng: Người này nhờ Bê-ên-

xê-bun là chúa qui mà trừ qui. **16** Kẻ khác muôn dõi này và lên án họ, vì dân ấy đã nghe lời Giô-thủ Ngài, thì xin Ngài một dấu lạ từ trời xuống. na giảng dạy và ăn năn; mà này, ở đây có Đáng **17** Đức Chúa Jêsus biết ý tưởng họ, bèn phán hơn Giô-na. **33** Không ai thấp đèn mà để chỗ rắng: Nước nào tự chia rẽ nhau thì tan hoang, khuất hay là dưới thùng, nhưng để trên chân nhà nào tự chia rẽ nhau thì đỗ xuống. **18** Vậy, đèn, hầu cho kẻ vào được thấy sáng. **34** Mắt nếu qui Sa-tan tự chia rẽ nhau, thì nước nó còn là đèn của thân thể; nếu mắt ngươi sôi sảng, sao được, vì các ngươi nói ta nhờ Bê-ê-xê-bun cả thân thể ngươi được sáng láng; song nếu mà trừ qui? **19** Nếu ta nhờ Bê-ên-xê-bun mà trừ mắt ngươi xấu, thân thể ngươi phải tối tăm. qui, thì con các ngươi nhờ ai mà trừ qui? Bởi **35** Aáy vậy, hãy coi chừng kèo sự sáng trong vậy, chính con các ngươi sẽ làm quan án các mình ngươi hóa ra sự tối chăng. **36** Nếu cả thân ngươi. **20** Nhưng nếu ta cậy ngón tay Đức Chúa thể ngươi sáng láng, không có phần nào tối Trời mà trừ qui, thì nước Đức Chúa Trời đã đến tăm, thì sẽ được sáng hết thảy, cũng như khi có nơi các ngươi rồi. **21** Khi một người mạnh sức cái đèn soi sáng cho ngươi vậy. **37** Đức Chúa cầm khí giới giữ cửa nhà mình, thì của cải nó Jêsus đang phán, có một người Pha-ri-si mồi vũng vàng. **22** Nhưng có người khác mạnh hơn Ngài về nhà dùng bữa. Ngài vào ngồi bàn. **38** đến thắng được, thì cướp lấy khí giới người kia Người Pha-ri-si thấy Ngài không rửa trước bữa đã nhờ cây, và phân phát sạch của cải. **23** Phàm ăn, thì lấy làm lạ. **39** Nhưng Chúa phán rằng: ai không theo ta, thì nghịch cùng ta, ai không Hối các ngươi là người Pha-ri-si, các ngươi rửa thâu hiệp với ta, thì tan lạc. **24** Khi tà ma đã sạch bè ngoài chén và mâm, song bè trong đầy ra khỏi một người, thì đi dông dài các nơi khô sự trộm cướp và điều dữ. **40** Hối kẻ dại dột! khan để kiểm chố nghĩ. Kiểm không được, thì Đáng đã làm nên bè ngoài, há không làm nên nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà ta là nơi ta mới ra bè trong nữa sao? **41** Thà các ngươi lấy của khói. **25** Nó trở về, thấy nhà quét sạch và dọn mình có mà bỏ thí, thì mọi điều sê sạch cho dẹp tử tế, **26** bèn đi rủ bảy qui khác dữ hơn các ngươi. **42** Song khốn cho các ngươi, người mình vào nhà mà ở; vậy số phận người này lại Pha-ri-si, vì các ngươi nộp một phần mười về khốn khổ hơn phen trước. **27** Đức Chúa Jêsus bạc hà, hồi hương, cùng mọi thứ rau, còn sự đang phán những điều ấy, có một người đàn bà công bình và sự kính mến Đức Chúa Trời, thì ở giữa dân chúng cát tiếng thưa rằng: Phuốc các ngươi bỏ qua! Aáy là các việc phải làm, mà cho dạ đã mang Ngài và vú đã cho Ngài bú! **28** cũng không nên bỏ qua các việc khác. **43** Khốn Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Những kẻ nghe và cho các ngươi, người Pha-ri-si, vì các ngươi ưa giữ lời Đức Chúa Trời còn có phuộc hơn! **29** Khi ngôi cao nhất trong nhà hội, và thích người ta dân chúng nhóm lại đóng lầm, Đức Chúa Jêsus chào mình giữa chợ! **44** Khốn cho các ngươi, vì phán rằng: Dòng dõi này là dòng dõi độc ác; họ các ngươi giống như mả loạn, người ta bước xin một dấu lạ, song sẽ không cho dấu lạ nào lên trên mà không biết! **45** Một thầy dạy luật khác hơn dấu lạ của Giô-na. **30** Vì Giô-na là dấu bèn cát tiếng nói rằng: Thưa thầy, thầy nói vậy lạ cho dân thành Ni-ni-ve, thì cũng một thê ấy, cũng làm sỉ nhục chúng tôi. **46** Đức Chúa Jêsus Con người sẽ là dấu lạ cho dòng dõi này. **31** Đến đáp rằng: Khốn cho các ngươi nữa, là thầy dạy ngày phán xét, nữ hoàng Nam phương sẽ đứng luật, vì các ngươi chất cho người ta gánh nặng dậy với người của dòng dõi này và lên án họ, vì khó mang, mà tự mình thì không động ngón người từ nơi đầu cùng đất đến nghe lời khôn tay đến! **47** Khốn cho các ngươi, vì các ngươi ngoan vua Sa-lô-môn, mà này, ở đây có Đáng xây mò mả các đấng tiên tri mà tổ phụ mình đã hơn vua Sa-lô-môn! **32** Đến ngày phán xét, dân giết! **48** Như vậy, các ngươi làm chứng và ưng thành Ni-ni-ve sẽ đứng dậy với người của dòng thuận việc tổ phụ mình đã làm; vì họ đã giết

các đáng tiên tri, còn các ngươi lại xây mồ cho. nghịch cùng Con người, thì sẽ được tha; song 49 Vậy nên, sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời kẻ nói lông ngón phạm đến Đức Thánh Linh, đã phán rằng: Ta sẽ sai đáng tiên tri và sứ đồ thì không được tha đâu. 11 Khi người ta đem đến cùng chúng nó; chúng nó sẽ giết kẻ này, các ngươi đến nhà hội, trước mặt quan án và bắt bớ kẻ kia, 50 hầu cho huyết mọi đáng tiên quan cai trị, thì chớ lo về nói cách nào để bình tri đồ ra từ khi sáng thế, cứ dòng dõi này mà vực mình, hoặc nói lời gì; 12 bởi vì chính giờ đó đòi, 51 là từ huyết A-ben cho đến huyết Xa-cha- Đức Thánh Linh sẽ dạy các ngươi những lời ri đã bị giết giữa khoáng bàn thờ và đền thờ; phải nói. 13 Bấy giờ, một người giữa dân chúng phải, ta nói cùng các ngươi, sẽ cứ dòng dõi này thưa rằng: Thưa thày, xin biểu anh tôi chia gia mà đòi huyết ấy. 52 Khốn cho các ngươi, là thày tài cho tôi. 14 Nhưng Đức Chúa Jêsus đáp rằng: dạy luật, vì các ngươi đã đoạt lấy chìa khóa của Hỡi người kia, ai đặt ta làm quan xử kiện hay là sự biết, chính mình không vào, mà người khác chia của cho các ngươi? 15 Đoạn, Ngài phán muôn vào, lại ngăn cấm không cho! 53 Khi Đức cùng chúng rằng: Hãy giữ cẩn thận chớ hà tiện Chúa Jêsus ra khỏi đó rồi, các thày thông giáo gì hết; vì sự sống của người ta không phải cốt và người Pha-ri-si bèn ra sức ép Ngài dữ tợn, tại của cải mình dư dật đâu. 16 Ngài lại phán lấy nhiều câu hỏi khêu chọc Ngài, 54 và lập cùng chúng lời ví dụ này: Ruộng của một người mưu để bắt bẻ lời nào từ miệng Ngài nói ra.

12 Khi ấy, dân chúng nhóm lại kể hàng ngàn người, đến nỗi giày đạp nhau, Đức Chúa Jêsus mới trước hết phán cùng môn đồ rằng: Hãy giữ mình về men của người Pha-ri-si, là sự giả hình. 2 Chẳng có sự gì giấu mà không phải lộ ra, chẳng có sự gì kín mà không được biết. 3 Vậy nên mọi điều mà các ngươi đã nói nơi tôi, sẽ nghe ra nơi sáng; mọi điều mà các ngươi đã nói vào lỗ tai trong buồng kín, sẽ giảng ra trên mái nhà. 4 Ta nói cùng các ngươi, là bạn hữu ta: Đừng sợ kẻ giết xác rồi sau không làm gì được nữa. 5 Song ta chỉ cho các ngươi biết phải sợ ai: phải sợ Đáng khi đã giết rồi, có quyền bỏ xuống địa ngục; phải ta nói cùng các ngươi, ấy là Đáng các ngươi phải sợ! (*Geenna g1067*) 6 Người ta há chẳng bán năm con chim sẻ giá hai đồng tiền sao? Nhưng Đức Chúa Trời không quên một con nào hết. 7 Đầu đến tóc trên đầu các ngươi cũng đã đếm cả rồi. Đừng sợ chi, vì các ngươi trọng hơn nhiều chim sẻ. 8 Ta nói cùng các ngươi, ai sẽ xưng ta trước mặt thiên hạ, thì Con người cũng sẽ xưng họ trước mặt thiên sứ của Đức Chúa Trời. 9 Nhưng ai chối ta trước mặt thiên hạ, thì họ sẽ bị chối trước mặt thiên sứ của Đức Chúa Trời. 10 Ai nói

Hỡi người kia, ai đặt ta làm quan xử kiện hay là sự biết, chính mình không vào, mà người khác chia của cho các ngươi? 15 Đoạn, Ngài phán muôn vào, lại ngăn cấm không cho! 53 Khi Đức cùng chúng rằng: Hãy giữ cẩn thận chớ hà tiện Chúa Jêsus ra khỏi đó rồi, các thày thông giáo gì hết; vì sự sống của người ta không phải cốt và người Pha-ri-si bèn ra sức ép Ngài dữ tợn, tại của cải mình dư dật đâu. 16 Ngài lại phán lấy nhiều câu hỏi khêu chọc Ngài, 54 và lập cùng chúng lời ví dụ này: Ruộng của một người mưu để bắt bẻ lời nào từ miệng Ngài nói ra.

giàu kia sinh lợi nhiều lắm, 17 người bèn tự nghĩ rằng: Ta phải làm thế nào? Vì không có đủ chỗ chứa hết sản vật. 18 Lại nói: Này, việc ta sẽ làm: ta phá cả kho tàng và cát cái khác lớn hơn, thâu trữ sản vật và gia tài vào đó; 19 rồi sẽ nói với linh hồn ta rằng: Linh hồn ơi, mày đã được nhiều của để dành dùng lâu năm; thôi, hãy nghỉ, ăn uống, và vui vẻ. 20 Song Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Hỡi kẻ dại! Chính đêm nay linh hồn ngươi sẽ bị đòi lại; vậy những của cải ngươi đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai? 21 Hết ai thâu trữ của cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy. 22 Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ rằng: Aáy vậy, ta nói cùng các ngươi, đừng vì sự sống mà lo đồ mình ăn, cũng đừng vì thân thể mà lo đồ mình mặc. 23 Sự sống trọng hơn đồ ăn, thân thể trọng hơn đồ mặc. 24 Hãy xem con quạ: nó không gieo, không gặt, cũng không có hàm vụa kho tàng chi, mà Đức Chúa Trời còn nuôi nó; huống chi các ngươi quí hơn chim chóc là dường nào! 25 Có ai trong các ngươi lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm một khắc không? 26 Vậy nếu đến việc rất nhỏ các ngươi cũng không có thể được sao các ngươi lo việc khác? 27 Hãy xem hoa huệ mọc lên thế nào: nó chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chi;

song ta phán cùng các ngươi, đâu vua Sa-lô- ngài nó không dè, và giờ nó không biết; lấy roi mòn sang trọng đền đâu, cũng không được mặc đánh xé da nó, và để cho nó đồng số phận với áo như một hoa nào trong giống ấy. **28** Hỡi kẻ kẽ bất trung. **47** Đây tớ này đã biết ý chủ mình, ít đức tin, nếu loài cỏ ngoài đồng là loài nay mà không sửa soạn sẵn và không theo ý ấy, thì sống mai bở vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho sẽ bị đòn nhiều. **48** Song đây tớ không biết ý mặc thể ấy, huống chi là các ngươi! **29** Vậy các chủ, mà làm việc đáng phạt, thì bị đòn ít. Vì ngươi đừng kiềm đồ ăn đồ uống, cũng đừng có ai được ban cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều; lòng lo lắng. **30** Vì mọi sự đó, các dân ngoại ở và ai đã được giao cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại thế gian vẫn thường tèm, và Cha các ngươi biết nhiều hơn. **49** Ta đã đến quăng lửa xuống đất; các ngươi cần dùng mọi sự đó rồi. **31** Nhưng nếu cháy lên rồi, ta còn ước ao chi nữa! **50** Có thà các ngươi hãy tìm kiếm nước Đức Chúa một phép báp-têm mà ta phải chịu, ta đau đớn Trời, rồi mọi sự đó sẽ được cho thêm. **32** Hỡi biết bao cho đến chừng nào phép ấy được hoàn bầy nhỏ, đừng sợ chi; vì Cha các ngươi đã bằng thành! **51** Các ngươi tưởng ta đến đem sự bình lòng cho các ngươi nước thiên đàng. **33** Hãy an cho thế gian sao? Ta nói cùng các ngươi, bán giá tài mìn mà bồ thí. Hãy sắm cho mình không, nhưng thà đem sự phân rẽ. **52** Vì từ nay túi không hư, và của báu không hề hao kém ở về sau, nếu năm người ở chung một nhà, thì sẽ trên trời, là nơi kẻ trộm không đến gần, sâu phân li nhau, ba người nghịch cùng hai, hai mọt không làm hư nát. **34** Vì của báu các ngươi người nghịch cùng ba; **53** cha nghịch cùng con ở đâu, thì lòng cũng ở đó. **35** Lưng các ngươi trai, con trai nghịch cùng cha; mẹ nghịch cùng phái thất lại, đèn các ngươi phải thấp lên. **36** con gái, con gái nghịch cùng mẹ; bà già nghịch Hãy làm như người chờ đợi chủ mình ở tiệc cùng dâu, dâu nghịch cùng bà già. **54** Ngài lại cưới về, để lúc chủ đến gõ cửa thì liền mở. **37** phán cùng đoàn dân rằng: Khi các ngươi thấy Phước cho những đầy tớ áy, khi chủ về thấy họ đám mây nổi lên phượng tây, liền nói rằng: Sẽ thức canh! Quả thật, ta nói cùng các ngươi, chủ có mưa; thì quả có vây. **55** Lại khi gió nam thổi, sẽ thắt lưng mình, cho đầy tớ ngồi bàn mình, các ngươi nói rằng: Sẽ nóng nực; thì quả có vây. và đến hầu việc họ. **38** Hoặc canh hai, canh ba, **56** Hỡi kẻ giả hình! các ngươi biết phân biệt khí chủ trở về, nếu thấy đầy tớ như vậy thì phước sắc của trời đất; vậy sao không biết phân biệt cho họ! **39** Hãy biết rõ, nếu chủ nhà hay kẻ thời này? **57** Lại sao các ngươi cũng không tự trộm đến giờ nào, thì sẽ tỉnh thức, chẳng để mình xét đoán điều gì là công bình? **58** Vậy, khi cho nó đào ngạch nhà đâu. **40** Các ngươi cũng ngươi đi với kẻ kiện mình đến trước mặt quan vây, hãy chực cho săn sàng, vì Con người sẽ tòa, dọc đường hãy gắng sức giải hòa cùng họ, đến trong giờ các ngươi không ngờ. **41** Phi-e- e họ kéo ngươi đến trước mặt quan án, quan ro bèn thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, thí dụ này án giao cho thày đội, rồi bỏ tù ngươi chăng. **59** Chúa phán cho chúng tôi, hay là cũng cho mọi Ta nói cùng ngươi, ngươi trả còn thiếu một người? **42** Chúa đáp rằng: Ai là người quản gia đồng tiền, thì không ra khỏi tù được.

ngay thật khôn ngoan, chủ nhà đặt coi cả người nhà mình, để đến dịp tiện, phát lương phan cho họ? **43** Phước cho đầy tớ áy khi chủ nhà về, thấy làm như vậy! **44** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, chủ sẽ cho nó quản lý cả gia tài mình. **45** Nhưng nếu đầy tớ áy tự nghĩ rằng: Chủ ta chậm đến; rồi cứ đánh đập đầy tớ trai và gái, ăn uống say sưa, **46** thì chủ nó sẽ đến trong

13 Cũng lúc ấy, có mấy người ở đó thuật cho Đức Chúa Jêsus nghe về việc Phi-lát giết mấy người Ga-li-lê, lấy huyết trộn lộn với của lễ họ. **2** Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Các ngươi tưởng mấy người đó vì chịu khổ nạn dường ấy, có tội lỗi trọng hơn mọi người Ga-li-lê khác sao? **3** Ta nói cùng các ngươi, không

phải; song nếu các ngươi chẳng ăn năn, thì hết làm ồ trên nhành. 20 Ngài lại phán rằng: Ta sẽ thấy sẽ bị hư mất như vậy. 4 Hay là mười tám sánh nước Đức Chúa Trời với gì? 21 Nước ấy người bị tháp Si-lô-ê ngã xuống đè chết kia, giống như men, người đàn bà kia lấy trộn vào các ngươi tưởng họ có tội lỗi trọng hơn mọi ba đứa bột, cho đến chừng bột dậy cả lên. 22 kẻ khác ở thành Giê-ru-sa-lem sao? 5 Ta nói Đức Chúa Jêsus trải qua các thành các làng, vừa cùng các ngươi, không phải; nhưng nếu các dạy dỗ vừa đi thẳng tới thành Giê-ru-sa-lem. ngươi chẳng ăn năn, thì hết thấy cũng sẽ bị hư 23 Có người thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, có phải mất như vậy. 6 Ngài lại phán thí dụ này: Người chỉ ít kẻ được cứu chẳng? 24 Ngài đáp rằng: kia có một cây vả trồng trong vườn nho mình, Hãy gắng sức vào cửa hẹp, vì, ta nói cùng các đến hái trái mà không thấy; 7 bèn nói cùng kẻ ngươi, nhiều người sẽ tìm cách vào mà không trồng nho rằng: Kìa đã ba năm nay ta đến hái vào được. 25 Khi chủ nhà chờ dậy, đóng cửa trái nơi cây vả này mà không thấy: hãy đốn nó lại rồi, các ngươi ở ngoài gõ cửa kêu rằng: Lạy đi; cớ sao nó choán đất vô ích? 8 Kẻ trồng nho Chúa, xin mở cho chúng tôi! Chủ sẽ trả lời rằng: rằng: Thưa Chúa, xin để lại năm này nữa, tôi Ta không biết các ngươi đến từ đâu. 26 Bấy giờ sẽ đào đất xung quanh nó rồi đồ phân vào. 9 các ngươi sẽ thưa rằng: Chúng tôi đã ăn uống Có lẽ về sau nó sẽ ra trái; bằng không, Chúa sẽ trước mặt Chúa, và Chúa đã dạy dỗ trong các đốn. 10 Một ngày Sa-bát, Đức Chúa Jêsus giảng chợ chúng tôi. 27 Chủ lại sẽ trả lời rằng: Ta nói dạy trong nhà hội kia. 11 Vâ, tại đó, có người cùng các ngươi, không biết các ngươi đến từ đàn bà mắc quỉ ám, phải đau liệt đã mười tám đầu; hết thấy những kẻ làm dữ kia, hãy lui ra năm; con lưng chẳng đứng thẳng được. 12 khỏi ta! 28 Khi ấy, các ngươi thấy Aùp-ra-ham, Đức Chúa Jêsus vừa thấy, gọi mà phán rằng: Y-sác và Gia-copp, cùng hết thấy các đấng tiên Hỡi đàn bà kia, ngươi đã được cứu khỏi bệnh; triều ở trong nước Đức Chúa Trời, còn các 13 Ngài bèn đặt tay trên mình ngươi. Tức thì, ngươi sẽ bị quăng ra ngoài, là nơi có khóc lóc người đứng thẳng lên được, và ngươi khen Đức và nghiến răng. 29 Lại từ Đông Tây Nam Bắc, Chúa Trời. 14 Bấy giờ người cai nhà hội nhân ngươi ta sẽ đến mà ngồi bàn ở trong nước Đức Đức Chúa Jêsus đã chữa bệnh trong ngày Sa-bát, Chúa Trời. 30 Ngày, khi ấy có kẻ rốt sẽ nén đầu, thì giận mà cất tiếng nói cùng đoàn dân rằng: kẻ đầu sẽ là rốt. 31 Cũng trong lúc đó, có mấy Cố sáu ngày phải làm việc, vậy hãy đến trong người Pha-ri-si đến thưa Ngài rằng: Thầy nên những ngày ấy để được chữa cho, đừng đến bỏ chỗ này mà đi, vì vua Hê-rốt muốn giết thầy, trong ngày Sa-bát. 15 Nhưng Chúa đáp rằng: 32 Ngài đáp rằng: Hãy đi nói với con chồn cáo Hỡi kẻ giả hình, mỗi người trong các ngươi, ấy rằng: Ngày nay, ngày mai, ta đuổi quỉ chưa đang ngày Sa-bát, há không mở bờ hoặc lừa bệnh, đến ngày thứ ba, thì đời ta sẽ xong rồi. 33 mình ra khỏi máng cỏ, dắt đi uống nước hay Nhưng ngày nay, ngày mai, và ngày kia ta phải sao? 16 Con gái của Aùp-ra-ham này, quỉ Sa- đi, vì không có lẽ một đấng tiên tri phải chết tan đá cầm buộc mười tám năm, há chẳng nên ngoài thành Giê-ru-sa-lem. 34 Hỡi Giê-ru-sa-mở trói cho nó trong ngày Sa-bát sao? 17 Ngài Iem, Giê-ru-sa-lem, người giết các tiên tri, và phán như vậy, thì các kẻ thù nghịch cùng Ngài quăng đá các đấng chịu sai đến cùng ngươi, bao đều hổ thẹn, và cả dân chúng vui mừng về mọi phen ta muôn nhóm họp con cái ngươi, như việc vinh hiển Ngài đã làm. 18 Vậy, Đức Chúa già mái tóc và ấp con mình dưới cánh, mà các Jêsus phán rằng: Nước Đức Chúa Trời giống ngươi chẳng muôn! 35 Ngày, nhà các ngươi sẽ bỏ như gì, ta lấy chi mà sánh với? 19 Nước ấy hoang. Ta nói cùng các ngươi, các ngươi không giống như một hột cải, người kia lấy gieo trong còn thấy ta nứa cho đến chừng nào sẽ nói rằng: vườn; nó mọc lên trở nên cây cối, và chim trời Phước cho Đáng nhân danh Chúa mà đến!

14 Một ngày Sa-bát, Đức Chúa Jêsu vào nhà đi coi; xin cho tôi kiếu. **19** Kẻ khác rằng: Tôi có một người kẻ cả dòng Pha-ri-si để dùng mua năm cặp bò, phải đi xem thử; xin cho tôi bùa, những người ở đó dòm hành Ngài. **2** Số kiếu. **20** Kẻ khác nữa rằng: Tôi mới cưới vợ, vậy là có một người mắc bệnh thủy thũng ở trước tôi đi không được. **21** Đầy tớ trở về, trình việc mặt Ngài. **3** Đức Chúa Jêsu cất tiếng hỏi thầy đó cho chủ mình. Chủ bèn nỗi giận, biếu đầy tớ dạy luật và người Pha-ri-si rằng: Trong ngày rằng: Hãy đi mau ra ngoài chợ, và các đường Sa-bát, có nên chữa bệnh hay không? **4** Họ đều phô, đem những kẻ nghèo khó, tàn tật, đui, què làm thính. Ngài bèn đem người bệnh chữa lành, vào đây. **22** Sau lại đầy tớ trình rằng: Thưa chủ, rồi cho về. **5** Đoạn, Ngài phán cùng họ rằng: điều chủ dạy, đã làm rồi, mà hãy còn thừa chỗ. Nào có ai trong các ngươi, đang ngày Sa-bát, **23** Chủ nhà lại biếu rằng: Hãy ra ngoài đường và nếu có con trai hay là bò mìn té xuống giếng dọc hàng rào, gấp ai thì ép mời vào, cho được mà không kéo liền sao? **6** Họ không đối đáp đầy nhà ta. **24** Vì, ta nói cùng các ngươi, trong gì về điều đó được. **7** Ngài thấy những kẻ được những kẻ đã mời trước, không có ai được ném mời đều lừa chỗ ngồi trên, nên phán cùng họ bùa tiệc của ta đâu. **25** Có đoàn dân đông cùng thí dụ này: **8** Khi người ta mời người dự tiệc đi với Đức Chúa Jêsu; Ngài xây lại cùng họ mà cưới, chớ ngồi chỗ cao nhất, vì e rằng trong phán rằng: **26** Nếu có ai đến theo ta mà không những khách mời có ai tôn trọng hơn người, **9** ghét cha mẹ, vợ con, anh em, chị em mình, và người đứng mời sẽ đến nói cùng người rằng: chính sự sống mình nữa, thì không được làm Hãy nhường chỗ cho người này ngồi, mà người môn đồ ta. **27** Còn ai không vác thập tự giá xấu hổ vì phải xuống chỗ chót chăng. **10** Nhưng mình mà theo ta, cũng không được làm môn khi người được mời, hãy ngồi chỗ chót, người đồ ta. **28** Vâ, trong các người có ai là người đứng mời sẽ đến nói cùng người rằng: Hỡi bạn, muốn xây một cái tháp, mà trước không ngồi xin ngồi lên cao hơn. Vậy thì điều đó sẽ làm tính phí tổn cho biết mình có đủ của đặng làm cho người được kính trọng trước mặt những xong việc cùng chăng sao? **29** e kinh khi đã xây nền người đồng bàn mình. **11** Bởi vì ai tự nhắc mình rồi, không làm xong được, thì mọi người thấy lên, sẽ phải hạ xuống, còn ai tự hạ mình xuống, liền chê cười, **30** và rằng: Người này khởi công sẽ được nhắc lên. **12** Ngài cũng phán với người xây, mà không thể làm xong được! **31** Hay là mời Ngài rằng: Khi người đãi bữa trưa hoặc có vua nào đi đánh trận cùng vua khác, mà bữa tối, đừng mời bạn hữu, anh em, bà con và trước không ngồi bàn luận xem mình đem đi láng giềng giàu, e rằng họ cũng mời lại mà trả một muôn lính có thể địch nổi vua kia đem hai cho người chăng. **13** Song khi người đãi tiệc, muôn cùng chăng sao? **32** Bằng chăng nổi, khi hãy mời những kẻ nghèo khó, tàn tật, què, đui, vua kia còn ở xa, sai sứ đi xin hòa. **33** Như vậy, **14** thì người sẽ được phước, vì họ không có thể nếu ai trong các người không bỏ mọi sự mình trả lại cho người; đến k" kẻ công bình sống có, thì không được làm môn đồ ta. **34** Muối là lại, người sẽ được trả. **15** Một người đồng tiệc giống tốt; nhưng nếu muối mất mặn, thì lấy chi nghe lời đó, thì thưa Ngài rằng: Phước cho kẻ làm cho nó mặn lại được? **35** Không dùng chỉ sẽ được ăn bánh trong nước Đức Chúa Trời! được cho ruộng hoặc cho phân; người ta phải **16** Nhưng Đức Chúa Jêsu đáp rằng: Có người bỏ nó ra ngoài. Ai có tai mà nghe, hãy nghe. kia dọn tiệc lớn, mời nhiều người ăn. **17** Khi đến giờ ăn, sai đầy tớ mình đi nói với những kẻ được mời rằng: Hãy đến, mọi sự đã sẵn rồi. **18** Song họ đồng tình xin kiếu hết. Người thứ nhất nói rằng: Tôi có mua một đám ruộng, cần phải

15 Hết thấy các người thâu thué và người có tội đến gần Đức Chúa Jêsu đặng nghe Ngài giảng. **2** Các người Pha-ri-si và các thày thông giáo làm bầm mà nói rằng: Người này

tiếp những kẻ tội lỗi, và cùng ăn với họ! 3 Ngài mau mau lấy áo tốt nhất mặc cho nó; đeo nhẫn bén phán cho họ lời thí dụ này: 4 Trong các vào ngón tay, mang giày vào chân. 23 Hãy bắt người ai là người có một trăm con chiên, nếu bò con mập làm thịt đi. Chúng ta hãy ăn mừng, mát một con, mà không để chín mươi chín con 24 vì con ta đây đã chết mà bây giờ lại sống, đã nỡ đồng vắng, dặng đi tìm con đã mất cho k" mát mà bây giờ lại thấy được. Đoạn, họ khởi sự được sao? 5 Khi đã kiểm được, thì vui mừng vui mừng. 25 Và, con trai cả đang ở ngoài đồng, vác nó lên vai; 6 đoạn, về đến nhà, kêu ban hưu Khi trở về gần đến nhà, nghe tiếng đàn ca nhảy và kẻ lân cận, mà rằng: Hãy chung vui với ta, vì múa, 26 bèn gọi một đầy tớ mà hỏi cớ gì. 27 ta đã tìm được con chiên bị mất. 7 Ta nói cùng Đầy tớ thưa rằng: Em cậu bây giờ trở về, nên các ngươi, trên trời cũng như vậy, sẽ vui mừng cha cậu đã làm thịt bò con mập, vì thấy em về cho một kẻ có tội ăn năn hơn là chín mươi chín được mạnh khỏe. 28 Con cả liền nỗi giận, không kẻ công bình không cần phải ăn năn. 8 Hay là, muốn vào nhà. Vậy cha nó ra khuyên nó vào. có người đàn bà nào có mười đồng bạc, mất 29 Nhưng nó thưa cha rằng: Này, tôi giúp việc một đồng, mà không thấp hèn, quét nhà, kiếm cha đã bấy nhiêu năm, chưa từng trái phép, mà kỹ càng cho k" được sao? 9 Khi tìm được rồi, cha chẳng hề cho tôi một con dê con dặng ăn gọi bàu bạn và người lân cận mình, mà rằng: chơi với bạn hữu tôi. 30 Nhưng nay con của Hãy chung vui với ta, vì ta đã tìm được đồng cha kia, là đứa đã ăn hết gia tài cha với phường bạc bị mất. 10 Ta nói cùng các ngươi, trước mặt điểm đĩ rồi trở về, thì cha vì nó làm thịt bò con thiên sứ của Đức Chúa Trời cũng như vậy, sẽ mập! 31 Người cha nói rằng: Con ơi, con ở cùng mừng rỡ cho một kẻ có tội ăn năn. 11 Ngài lại cha luôn, hết thấy của cha là của con. 32 Nhưng phán rằng: Một người kia có hai con trai. 12 thật nên dọn tiệc và vui mừng, vì em con đầy Người em nói với cha rằng: Thưa cha, xin chia đã chết mà lại sống, đã mất mà lại thấy được. cho tôi phần của mà tôi sẽ được. Người cha liền chia của mình cho hai con. 13 Cách ít ngày, người em tóm thâu hết, đi phuong xa, ở đó, ăn chơi hoang đàng, tiêu sạch gia tài mình. 14 Khi đã xài hết của rồi, trong xứ xảy có cơn đói lớn; nó mới bị nghèo thiểu, 15 bèn đi làm mướn cho một người bốn xứ, thì họ sai ra đồng chăn heo. 16 Nó muốn lấy vỏ đậu của heo ăn mà ăn cho no, nhưng chẳng ai cho. 17 Vậy nó mới tinh nghệ, mà rằng: Tại nhà cha ta, biết bao người làm mướn được bánh ăn dư dật, mà ta đây phải chết đói! 18 Ta sẽ đứng dậy trở về cùng cha, mà rằng: Thưa cha, tôi đã dặng tội với trời và với cha, 19 không đáng gọi là con của cha nữa; xin cha đãi tôi như đứa làm mướn của cha vậy. 20 Nó bèn đứng dậy mà về cùng cha mình. Khi còn ở đàng xa, cha nó thấy thì động lòng thương xót, chạy ra ôm lấy cổ mà hôn. 21 Con thưa cùng cha rằng: Cha ơi, tôi đã dặng tội với trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con của cha nữa. 22 nhưng người cha bảo đầy tớ rằng: Hãy

16 Đức Chúa Jésus lại phán cùng môn đồ rằng: người giàu kia có một quản gia bị cáo với chủ rằng người tiêu phá của chủ. 2 Vậy, chủ đòi người đó mà nói rằng: Ta nghe nói về ngươi nỗi chí? Hãy khai ra việc quản trị của ngươi, vì từ nay ngươi không được cai quản gia tài ta nữa. 3 Người quản gia tự nghĩ rằng: Chủ cách chức ta, ta sẽ làm gì? Làm ruộng thì ta không có sức làm nỗi, còn đi ăn mày thì hổ ngươi. 4 Ta biết điều ta sẽ làm, để khi bị cách chức, có kẻ tiếp rước ta về nhà. 5 Người áy bèn gọi riêng từng người mắc nợ chủ mình đến, và hỏi người thứ nhất rằng: Người mắc nợ chủ ta bao nhiêu? 6 Trả lời rằng: Một trăm thùng dầu. Quản gia nói rằng: Hãy cầm lấy tờ khế, ngồi xuống đó, viết mau: Năm chục. 7 Rồi hỏi người kia rằng: Còn ngươi, mắc bao nhiêu? Trả lời rằng: Một trăm hộc lúa mì. Quản gia rằng: Hãy cầm lấy tờ khế và viết: Tám chục. 8 Chủ bèn khen quản gia bất nghĩa áy về việc người đã

làm khôn khéo như vậy. Vì con đời này trong việc thông công với người đồng đời mình thì khôn khéo hơn con sáng láng. (aiōn g165) 9 Còn ta nói cho các ngươi: Hãy dùng của bát nghĩa mà kết bạn, để khi của ấy hết đi, họ tiếp các ngươi vào nhà đời đời. (aiōnios g166) 10 Ai trung tín trong việc rất nhỏ, cũng trung tín trong việc lớn; ai bát nghĩa trong việc rất nhỏ, cũng bát nghĩa trong việc lớn. 11 Vậy nếu các ngươi ai muốn ai muôn từ đó qua đây cũng không được. 27 không trung tín về của bát nghĩa, có ai đem Người giàu nói rằng: Tô tôi ơi! vậy thì xin sai của thật giao cho các ngươi? 12 Nếu các ngươi không trung tín về của người khác, ai sẽ cho em, đặng người làm chứng cho họ về những gì người được của riêng mình? 13 Không có điều này, kéo họ cũng xuống nơi đau đớn này đầy tớ nào làm tôi hai chủ được; vì sẽ ghét chủ chẳng. 29 Àup-ra-ham trả lời rằng: Chúng nó đã nầy mà yêu chủ kia, hay là hiệp với chủ nầy có Môi-se và các đấng tiên tri; chúng nó phải mà khinh dể chủ kia. Các ngươi không có thể nghe lời các đấng ấy! 30 Người giàu nói rằng: đã làm tôi Đức Chúa Trời, lại làm tôi Ma-môn Thura Àup-ra-ham tố tôi, không phải vây đâu; nữa. 14 Người Pha-ri-si là kẻ ham tiền tài, nghe nhưng nếu có kẻ chết sống lại đến cùng họ, thì mọi điều đó, bèn chê cười Ngài. 15 Ngài phán họ sẽ ăn năn. 31 Song Àup-ra-ham rằng: Nếu cùng họ rằng: Các ngươi làm bộ công bình qua mặt người ta, song Đức Chúa Trời biết lòng các ngươi; vì sự người ta tôn trọng là gồm ghiếc tin vây.

trước mặt Đức Chúa Trời. 16 Luật pháp và các lời tiên tri có đến đời Giáng mà thôi; từ đó tin lành của nước Đức Chúa Trời được truyền ra, và ai nấy dùng sức mạnh mà vào đó. 17 Trời đất qua đi còn dễ hơn một nét chữ trong luật pháp phải bỏ đi. 18 Ai bỏ vợ mình mà cưới vợ khác, thì phạm tội tà dâm, ai cưới đàn bà bị chồng đẻ, thì cũng phạm tội tà dâm. 19 Có một người giàu mặc áo tía và áo bằng vải gai mịn, hằng ngày ăn ở rất là sung sướng. 20 Lại có một người nghèo, tên là La-xa-rơ, nằm ngoài cửa người giàu đó, mình đầy những ghẻ. 21 Người ước ao được ăn những đồ ở trên bàn người giàu rót xuống; cũng có chó đến liếm ghẻ người. 22 Vâng, người nghèo chết, thiền sứ đem đê vào lòng Àup-ra-ham; người giàu cũng chết, người ta đem chôn. 23 Người giàu ở nơi âm phủ đang bị đau đớn, người mất lén, xa thấy Àup-ra-ham, và La-xa-rơ trong lòng người; (Hadēs g86) 24 bèn kêu lên rằng: Hỡi Àup-ra-ham tố tôi, xin thương lấy tôi, sai La-xa-rơ nhúng đầu ngón tay vào nước

đặng làm cho mát lưỡi tôi; vì tôi bị khô trong lửa này quá đỗi. 25 Nhưng Àup-ra-ham trả lời rằng: Con ơi, hãy nhớ lại lúc ngươi còn sống đã được hưởng những sự lành của mình rồi, còn La-xa-rơ phải những sự dữ; bây giờ, nó ở đây được yên úi, còn ngươi phải bị khổ hình. 26 Vâng, có một vực sâu ở giữa chúng ta với ngươi, ai bát nghĩa trong việc rất nhỏ, cũng đến nỗi ai muôn từ đây qua đó không được, mà không được. 27 Ngươi giàu nói rằng: Tô tôi ơi! vậy thì xin sai La-xa-rơ đến nhà cha tôi, 28 vì tôi có năm anh em, đặng người làm chứng cho họ về những gì người được của riêng mình? 29 Không có điều này, kéo họ cũng xuống nơi đau đớn này đầy tớ nào làm tôi hai chủ được; vì sẽ ghét chủ chẳng. 30 Người giàu nói rằng: Chúng nó đã nầy mà yêu chủ kia, hay là hiệp với chủ nầy có Môi-se và các đấng tiên tri; chúng nó phải mà khinh dể chủ kia. Các ngươi không có thể nghe lời các đấng ấy! 31 Song Àup-ra-ham trả lời rằng: Nếu cùng họ rằng: Các ngươi làm bộ công bình qua mặt người ta, song Đức Chúa Trời biết lòng các ngươi; vì sự người ta tôn trọng là gồm ghiếc tin vây.

17 Đức Chúa Jêsus lại phán cùng môn đồ rằng: Không có thể khỏi xảy đến sự gây nên phạm tội được; song khốn thay cho ai là kẻ làm ra sự ấy! 2 Nếu ai gây cho chỉ một kẻ nhỏ này phạm tội, thì thà rằng buộc cối đá vào cổ nó mà quăng xuống biển còn hơn. 3 Các ngươi hãy giữ lấy mình. Nếu anh em ngươi đã phạm tội, hãy quở trách họ; và nếu họ ăn năn, thì hãy tha thứ. 4 Đầu trong một ngày, họ phạm tội cùng ngươi bảy lần và bảy lần trở lại cùng ngươi mà nói rằng: Tôi ăn năn, thì hãy tha tội cho họ. 5 Các sứ đồ thưa Chúa rằng: Xin thêm đức tin cho chúng tôi! 6 Chúa đáp rằng: Nếu các ngươi có đức tin trông bằng hột cải, các ngươi khiến cây dâu này rằng: Hãy nhỏ đi mà trồng dưới biển, thì nó sẽ vâng lời. 7 Ai trong các ngươi có đầy tớ đi cày hoặc đi chăn, khi ở ngoài đồng về, biếu nó rằng: Hãy đến ngay mà ngồi ăn, hay sao? 8 Trái lại, há không biếu nó rằng: Hãy dọn cho ta ăn, thắt lưng hầu ta, cho

đến chừng nào ta ăn uống xong, rồi sau ngươi dựng; 29 đến này Lót ra khỏi thành Sô-đôm, thì sẽ ăn uống sao? 9 Đầy tớ vâng lệnh mà làm, trời mưa lửa và diêm sinh, giết hết dân thành thì chủ có biết ơn gì nó chẳng? 10 Các ngươi ấy. 30 Ngày Con người hiện ra cũng một thê cũn vây, khi làm xong việc truyền phái làm, này. 31 Trong ngày đó, ai ở trên mái nhà, có thì hãy nói rằng: Chúng tôi là đầy tớ vô ích; cửa đế trong nhà, đừng xuống mà chuyên đi; ai điều chúng tôi đã làm là điều chắc phái làm. ở ngoài đồng, cũng đừng trở về nữa. 32 Hãy 11 Đức Chúa Jêsus đang lên thành Giê-ru-sa- nhớ lại vợ của Lót. 33 Ai kiém cách cứu sự sống lem, trải qua bờ cõi xứ Sa-ma-ri và Ga-li-lê. 12 mình, thì sẽ mất; ai mất sự sống mình, thì sẽ Nhầm khi vào làng kia, có mười người phung được lại. 34 Ta phán cùng các ngươi, trong đêm đến đón rước Ngài, đứng đằng xa, 13 lên tiếng đó, hai người nambi chung giường, một người sẽ rằng: Lạy Jêsus, lạy Thầy, xin thương xót chúng được rước đi, còn một bị đế lại. 35 Hai người tôi cùng! 14 Khi Ngài thấy họ liền phán rằng: đàn bà xay chung cối, một người được rước đi, Hãy đi, tỏ mình cùng thầy tế lễ. Họ đang đi thì còn một bị đế lại. 36 Hai người ở ngoài đồng, phung lành hết thầy. 15 Có một người trong một người được rước đi, còn một bị đế lại. 37 bọn họ thấy mình đã được sạch, bèn trở lại, lớn Các môn đồ bèn thưa Ngài rằng: Thưa Chúa, sự tiếng khen ngợi Đức Chúa Trời; 16 lại đến sắp ấy sẽ ở tại đâu? Ngài đáp rằng: Xác chết ở đâu, mặt xuống đất, nơi chân Đức Chúa Jêsus, mà chim ó nhóm tại đó.

tạ ơn Ngài. Vâ, người đó là người Sa-ma-ri. 17 Đức Chúa Jêsus bèn cát tiếng phán rằng: Không phải mười người đều được sạch cả sao? Còn chín người kia ở đâu? 18 Chỉ có người ngoại quốc này trở lại ngợi khen Đức Chúa Trời ư! 19 Ngài lại phán rằng: Đứng dậy đi; đức tin người đã cứu ngươi. 20 Người Pha-ri-si hỏi Đức Chúa Jêsus nước Đức Chúa Trời chừng nào đến, thì Ngài đáp rằng: Nước Đức Chúa Trời không đến cách rõ ràng, 21 và người ta sẽ không nói: ý đây, hay là: ý đó; vì này, nước Đức Chúa Trời ở trong các ngươi. 22 Ngài lại phán cùng môn đồ rằng: Sẽ có k" các ngươi ước ao thấy chỉ một ngày của Con ngươi, mà không thấy được. 23 Người ta sẽ nói cùng các ngươi rằng: Ngài ở đây, hay là: Ngài ở đó; nhưng đừng đi, đừng theo họ. 24 Vì như chóp nháng lòe từ dưới phương trời này đến dưới phương trời kia, thì Con người trong ngày Ngài cũng như vậy. 25 Nhưng Ngài trước phải chịu đau đớn nhiều, và bị dòng dõi này bỏ ra. 26 Việc đã xảy đến trong đời Nô-ê, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con ngươi; 27 người ta ăn, uống, cười, gá, cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và nước lụt đến hủy diệt thiên hạ hết. 28 Việc đã xảy ra trong đời Lót cũng vậy, người ta ăn, uống, mua, bán, trồng tía, cát

18 Đức Chúa Jêsus phán cùng môn đồ một thí dụ, để tỏ ra rằng phải cầu nguyện luôn, chờ hè mồi mệt: 2 Trong thành kia, có một quan án không kính sợ Đức Chúa Trời, không vị nể ai hết. 3 Trong thành đó cũng có một người đàn bà góa, đến thưa quan rằng: Xin xét lẽ công bình cho tôi về kẻ nghịch cùng tôi. 4 Quan ấy từ chối đã lâu. Nhưng kể đó, người tự nghĩ rằng: Dù ta không kính sợ Đức Chúa Trời, không vị nể ai hết, 5 song vì đàn bà góa này khuấy rầy ta, ta sẽ xét lẽ công bình cho nó, để nó không tới luôn làm nhức đầu ta. 6 Đoạn, Chúa phán thêm rằng: Các ngươi có nghe lời quan án không công bình đó đã nói chẳng? 7 Vậy, có lẽ nào Đức Chúa Trời chẳng xét lẽ công bình cho những người đã được chọn, là kẻ đêm ngày kêu xin Ngài, mà lại chậm chạp đến cứu họ sao! 8 Ta nói cùng các ngươi, Ngài sẽ vội vàng xét lẽ công bình cho họ. Song khi Con người đến, há sẽ thấy đức tin trên mặt đất chẳng? 9 Ngài lại phán thí dụ này về kẻ cậy mình là người công bình và khinh dể kẻ khác: 10 Có hai người lên đèn thờ cầu nguyện: một người Pha-ri-si và một người thâu thuế. 11 Người Pha-ri-si đứng cầu nguyện thầm như

vậy: Lạy Đức Chúa Trời, tôi tạ ơn Ngài, vì tôi **28** Phi-e-ro bèn tha rắng: này chúng tôi đã bỏ không phải như người khác, tham lam, bất sự mình có mà theo thầy. **29** Đức Chúa Jêsus nghĩa, gian dâm, cũng không phải như người phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, thâu thuế này. **30** Tôi kiêng ăn một tuần lễ hai người nào vì cớ nước Đức Chúa Trời mà bỏ nhà lẩn, và nộp một phần mươi về mọi món lợi của cửa, cha mẹ, anh em, vợ con, **30** thì trong đời tôi. **31** Người thâu thuế đứng xa xa, không dám **31** này được lãnh nhiều hơn, và đời sau được sự ngược mắt lên trời, đầm ngực mà rắng: Lạy **32** sống đời đời. (**aiōn g165, aiōnios g166**) **31** Kế đó, Đức Chúa Trời, xin thương xót lấy tôi, vì tôi là Chúa Jêsus đem mươi hai sú đồ riêng ra mà kẻ có tội! **34** Ta nói cùng các ngươi, người này phán rằng: Này, chúng ta lên thành Giê-ru-sa-trở về nhà mình, được xưng công bình hơn lem, mọi điều mà các đấng tiên tri đã chép về người kia; vì ai tự nhắc mình lên sẽ phải hạ Con người sẽ ứng nghiệm. **32** Vì Ngài sẽ bị nộp xuống, ai tự hạ mình xuống sẽ được nhắc lên. cho dân ngoại; họ sẽ nhạo báng Ngài, mắng **35** Người ta cũng đem con trai đến cùng Đức nhiếc Ngài, nhô trên Ngài, **33** sau khi đánh đòn Chúa Jêsus, cho được Ngài rờ đến chúng nó. rồi, thì giết Ngài đi; đến ngày thứ ba, Ngài sẽ Môn đồ thấy vậy, trách những người đem đến. sống lại. **34** Song các môn đồ không hiểu chi **36** Nhưng Đức Chúa Jêsus gọi họ mà phán rằng: hết; vì nghĩa những lời đó kín giấu cho môn hagy để con trai đến cùng ta, đừng ngăn cấm; đồ nên không rõ ý Đức Chúa Jêsus nói là gì. **35** vì nước Đức Chúa Trời thuộc về những người Đức Chúa Jêsus đến gần thành Giê-ri-cô, có một giống như con trai ấy. **17** Quả thật, ta nói cùng người đui ngòi xin ở bên đường, **36** nghe đoàn các ngươi, ai không nhận lãnh nước Đức Chúa dân đi qua, bèn hỏi việc gì đó. **37** Người ta trả Trời như một đứa trẻ, thì sẽ không được vào lời rằng: Aáy là Jêsus, người Na-xa-rét đi qua. đó. **18** Bấy giờ có một quan hỏi Đức Chúa Jêsus **38** Người đui bèn kêu lên rằng: Lạy Jêsus, con rằng: Thưa thầy nhân lành, tôi phải làm gì cho vua Đa-vít, xin thương xót tôi cùng! **39** Những được hưởng sự sống đời đời? (**aiōnios g166**) **19** Đức kẻ đi trước rầy người cho nín đi; song người Chúa Jêsus phán rằng: Sao ngươi gọi ta là nhân càng kêu lớn hơn nữa rằng: Lạy con vua Đa-lành? Chỉ có một Đáng nhân lành, là Đức Chúa vิต, xin thương xót tôi cùng! **40** Đức Chúa Jêsus Trời. **20** Người đã biết các điều răn này: Người đừng lại, truyền đem người đến. Khi người chớ phạm tội tà dâm; chớ giết người; chớ trộm đui lại gần, thì Ngài hỏi rằng: **41** Người muốn cướp; chớ nói chứng đối; hãy hiếu kính cha mẹ. ta làm gì cho? Thưa rằng: Lay Chúa, xin cho **21** Người ấy thưa rằng: Tôi đã giữ các điều ấy tôi được sáng mắt lại. **42** Đức Chúa Jêsus phán từ thuở nhỏ. **22** Đức Chúa Jêsus nghe vậy, bèn rằng: Hãy sáng mắt lại; đức tin của ngươi đã phán rằng: Còn thiếu cho ngươi một điều; hãy chữa lành ngươi. **43** Tức thì, người sáng mắt, đi bán hết giá tài mình, phân phát cho kẻ nghèo, theo Đức Chúa Jêsus, ngợi khen Đức Chúa Trời. thì ngươi sẽ có của cải ở trên trời; bấy giờ hãy Hết thấy dân chúng thấy vậy, đều ngợi khen đến mà theo ta. **23** Nhưng người ấy nghe mấy Đức Chúa Trời.

lời thì trở nên buồn rầu, vì giàu có lắm. **24** Đức Chúa Jêsus thấy người buồn rầu, bèn phán rằng: Ké giàu vào nước Đức Chúa Trời là khó dường nào! **25** Lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào nước Đức Chúa Trời! **26** Những người nghe điều đó, nói rằng: Vậy thì ai được cứu? **27** Ngài đáp rằng: Sự chi người ta không làm được, thì Đức Chúa Trời làm được.

19 Đức Chúa Jêsus vào thành Giê-ri-cô, đi ngang qua phố. **2** Tại đó, có một người tên là Xa-chê, làm đầu bọn thâu thuế, và giàu có. **3** Người đó tìm xem Đức Chúa Jêsus là ai, nhưng không thấy được, vì đoàn dân đông lắm, mà mình lại thấp. **4** Vậy, Xa-chê chạy trước, trèo lên cây sung, để ngó thấy Đức Chúa Jêsus, vì

Ngài phải đi qua đó. **5** Đức Chúa Jêsus đến chỗ lấy lại vốn và lời. **24** Chủ lại nói cùng các người ấy, ngược mắt lên mà phán rằng: Hỡi Xa-chê, đứng đó rằng: Hãy lấy nén bạc nó đi, cho người hãy xuống cho mau, vì hôm nay ta phải ở nhà có mười nén. **25** Họ bèn thưa rằng: Lạy Chúa, ngươi. **6** Xa-chê vội vàng xuống và mừng rước người ấy có mươi nén rồi. **26** Ta nói cùng các Ngài. **7** Ai nầy thấy vậy, đều lầm bầm rằng: ngươi, ai có, thì sẽ cho thêm; song ai không có, Người nầy vào nhà kẻ có tội mà trợ! **8** Song Xa- thì sẽ cất luôn của họ đã có nữa. **27** Còn như chê đứng trước mặt Chúa, thưa rằng: Lạy Chúa, những kẻ nghịch cùng ta, không muốn ta cai này, tôi lấy nửa gia tài mình mà cho kẻ nghèo, trị họ, hãy kéo họ đến đây, và chém đi trước và nếu có làm thiệt hại ai, bất k' việc gì, tôi sẽ mặt ta. **28** Sau khi Đức Chúa Jêsus phán điều đèn gấp tư. **9** Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: đó, thì đi trước mặt dân chúng lên thành Giê-Hôm nay sự cứu đã vào nhà nầy, vì người nầy ru-sa-lem. **29** Đức Chúa Jêsus gần đến thành cũng là con cháu Aùp-ra-ham. **10** Bởi Con người Bê-pha-giê và Bê-tha-ni, ngang núi gọi là ô-li-dã đến tìm và cứu kẻ bị mất. **11** Họ nghe những ve, sai hai môn đồ đi, **30** và dặn rằng: Hãy đi lời ấy, thì Đức Chúa Jêsus thêm một thí dụ nữa, đến làng trước mặt các ngươi; khi vào làng, sẽ vì Ngài gần đến thành Giê-ru-sa-lem, và người thấy một lừa con buộc đó, chưa hề có ai cõi; ta tưởng rằng nước Đức Chúa Trời sẽ hiện ra hãy mở và dắt về cho ta. **31** Hoặc có ai hỏi sao ngay. **12** Vậy, Ngài phán rằng: Có một vị thế tử các ngươi mở nó ra, hãy trả lời rằng: Chúa cần đi phuong xa,ặng chịu phong chức làm vua dùng lừa này. **32** Hai người được sai ra đi, quả rời trở về; **13** bèn gọi mười người trong đám gặp mọi điều y như Đức Chúa Jêsus đã phán. **33** đầy tớ mình, giao cho mươi nén bạc, và dạy Đang mở lừa con, các chủ lừa hỏi rằng: Sao mở rằng: Hãy dùng bạc này sanh lợi cho đến khi ta lừa con này ra: **34** Hai người trả lời rằng: Chúa trở về. **14** Song dân xứ ấy ghét người, thì sai cần dùng nó. **35** Hai người bèn dắt lừa về cho sứ theoặng nói rằng: Chúng tôi không muốn Đức Chúa Jêsus; rồi lấy áo mình trói trên con người này cai trị chúng tôi! **15** Khi người đã lừa, nâng Ngài lên cõi. **36** Khi Đức Chúa Jêsus chịu phong chức làm vua rồi, trở về, đòi các đầy đang đi tới, có nhiều kẻ trói áo trên đường. **37** tớ đã lãnh bạc đến,ặng cho biết mỗi người Lúc đến gần đốc núi ô-li-ve, cả đám môn đồ lấy làm lợi được bao nhiêu. **16** Đầy tớ thứ nhất đến làm mừng rõ, và cả tiếng ngợi khen Đức Chúa trình rằng: Lạy Chúa, nén bạn của chúa sanh lợi Trời về những phép lạ mình đã thấy, **38** mà nói được mươi nén. **17** Chủ rằng: Hỡi đầy tớ ngay rằng: Đáng ngợi khen Vua nhân danh Chúa mà lành kia, được lầm; vì ngươi trung tín trong sự đên! Bình an ở trên trời, và vinh hiển trên các nhỏ mọn, ngươi sẽ được cai trị mươi thành. **18** nơi rất cao! **39** Bấy giờ, có mấy người Pha-ri-Người thứ hai đến thưa rằng: Lạy Chúa, nén si ở trong đám dân đông nói cùng Ngài rằng: bạc của Chúa sanh lợi ra được năm nén. **19** Chủ Thưa thầy, xin quở trách môn đồ thầy! **40** Ngài rằng: Người được cai trị năm thành. **20** Người đáp rằng: Ta phán cùng các ngươi, nếu họ nín khát đến thưa rằng: Lạy Chúa, đây này, nén bạc lặng thì đá sẽ kêu lên. **41** Khi Đức Chúa Jêsus của chúa tôi đã gói giữ trong khăn; **21** bởi tôi sợ gần đến thành, thấy thì khóc về thành, và phán chúa, vì chúa là người nghiêm nhặt, hay lấy rằng: **42** Uớc gì, ít nữa là ngày nay, mày đã hiểu trong nơi không đế, gặt trong chỗ không gieo. biết sự làm cho mày được bình an! Song hiện **22** Chủ rằng: Hỡi đầy tớ gian ác kia, ta cứ lời nay những sự ấy kín giấu nơi mắt mày. **43** Vì sẽ ngươi nói ra mà xét ngươi. Người biết ta là có ngày xáy đến cho mày, khi quân nghịch đào người nghiêm nhặt, hay lấy trong chỗ không hố xung quanh mày, vây mày chặt bốn bề. **44** đế, gặt trong chỗ không gieo; **23** cớ sao ngươi Họ sẽ hủy hết thảy, mày và con cái ở giữa mày không giao bạc ta cho hàng bạc? Khi ta về, sẽ nữa. Không đế cho mày hòn đá này trên hòn đá

kia, vì mày không biết lúc mình đã được thăm con trai ấy, thì bàn với nhau như vầy: Kìa, ấy viếng. **45** Đức Chúa Jêsus vào đền thờ rồi, bèn là con kề tự; hãy giết nó, hầu cho gia tài nó đuối những kẻ bán ở đó ra, **46** mà phán rằng: sẽ về chúng ta. **15** Họ bèn liệng con trai ấy ra Có lời chép rằng: Nhà ta sê là nhà cầu nguyện; ngoài vườn nho, và giết đi. Vậy chủ vườn sẽ xử song các ngươi làm thành ra một cái hang trộm họ làm sao? **16** Chủ ấy chắc sẽ đến diệt những cướp. **47** Hằng ngày Ngài giảng dạy trong đền kẽ tròng nho này, rồi lấy vườn giao cho người thờ. Các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo, cùng khác. Ai nấy nghe những lời đó, thì nói rằng: người tôn trưởng trong dân tìm phuơng giết Đức Chúa Trời nào nỡ vậy! **17** Đức Chúa Jêsus Ngài; **48** nhưng họ không biết dùng chước chi, bèn ngó họ mà rằng: Vậy thì lời chép: Hòn đá vì dân sự đều chấm chỉ mà nghe Ngài nói.

20 Một ngày trong những ngày đó, Đức Chúa

Jêsus đang dạy dỗ dân chúng trong đền thờ và rao truyền Tin Lành, thì các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo, và các trưởng lão đến thỉnh lịnh, **2** hỏi Ngài như vầy: Hãy nói cho chúng tôi, bởi quyền phép nào mà thầy làm những điều này, hay là ai đã ban cho thầy quyền phép ấy? **3** Ngài đáp rằng: Ta cũng hỏi các ngươi một câu. Hãy nói cho ta: **4** Phép baptêm của Giangiển đến bởi trên trời, hay là bởi người ta? **5** Vâng, những người ấy bàn cùng nhau rằng: Nếu chúng ta nói: Bởi trời, thì người sẽ nói với ta rằng: Vậy sao các ngươi không tin lời người? **6** Lại nếu chúng ta nói: Bởi người ta, thì cả dân sự sẽ ném đá chúng ta; vì họ đã tin chắc Giangiển là một đấng tiên tri. **7** Vậy nên họ trả lời rằng không biết phép ấy bởi đâu mà đến. **8** Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Ta cũng không nói cho các ngươi bởi quyền phép nào ta làm những điều này. **9** Đức Chúa Jêsus phán cùng dân chúng lời thí dụ này: Người kia trồng một vườn nho, đã cho kẽ tròng nho mướn, rồi bỏ xứ đi lâu ngày. **10** Đến mùa nho, chủ sai một đầy tớ tới cùng những kẻ tròng nho đặng nhận một phần hoa lợi; song bọn tròng nho đánh đầy tớ, đuổi về tay không. **11** Chủ lại sai một đầy tớ khác nữa; song họ cũng đánh, chửi, và đuổi về tay không. **12** Chủ lại sai đầy tớ thứ ba; song họ cũng đánh cho bị thương và đuổi đi. **13** Chủ vườn nho bèn nói rằng: Ta làm thế nào? Ta sẽ sai con trai yêu dấu ta đến; có lẽ chúng nó sẽ kính nể! **14** Song khi bọn tròng nho thấy

thợ xây nhà bô ra, Trở nên đá góc nhà, nghĩa là gì? **18** Hễ ai ngã nhầm đá này, thì sẽ bị giập nát, còn đá này ngã nhầm ai, thì sẽ giập người ấy. **19** Chính giờ đó, các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo tìm cách giết Ngài, vì hiểu Ngài phán thí dụ ấy chỉ về mình; nhưng lại sợ dân chúng. **20** Họ bèn dòm hành Ngài, sai mấy kẻ do thám giả làm người hiền lành, để bắt bẻ Ngài trong lời nói, hầu để nộp Ngài cho kẻ cầm quyền và trong tay quan tổng đốc. **21** Những người đó hỏi Đức Chúa Jêsus câu này: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy nói và dạy dỗ theo lẽ ngay thẳng, không tây vị ai, lấy lẽ thật mà dạy đạo Đức Chúa Trời. **22** Chúng tôi có nên nộp thuế cho Sê-sa hay không? **23** Song Đức Chúa Jêsus biết mưu họ, thì đáp rằng: **24** Hãy cho ta xem môt đơ-ni-ê. Đơ-ni-ê này mang hình và hiệu của ai? Họ thưa rằng: Của Sê-sa. **25** Ngài bèn phán rằng: Vậy thì của Sê-sa hãy trả lại cho Sê-sa, của Đức Chúa Trời hãy trả lại cho Đức Chúa Trời. **26** Trước mặt dân chúng, họ không bắt lỗi lời Ngài phán chi được; và lấy lời đáp của Ngài làm lạ, thì nín lặng. **27** Có mấy người Sa-du-sê, là người vẫn quyết rằng không có sự sống lại, đến gần Đức Chúa Jêsus, mà hỏi rằng: **28** Thưa thầy, Môi-se đã truyền lại luật này cho chúng tôi: Nếu người kia có anh, cưới vợ rồi chết, không con, thì người phải cưới lấy vợ góa đó để nối dòng cho anh mình. **29** Vậy, có bảy anh em. Người thứ nhất cưới vợ, rồi chết, không con. **30** Người thứ hai cũng lấy vợ đó, **31** rồi đến người thứ ba; hết thảy bảy người cũng vậy, đều chết đi không có con. **32** Rốt lại, người đàn bà cũng chết. **33** Vậy thì đến ngày

sống lại, đàn bà đó sẽ là vợ ai? vì bảy người đều Chúa Jêsus phán rằng: **6** Những ngày sẽ đến, đã lấy làm vợ. **34** Đức Chúa Jêsus phán rằng: mọi điều các ngươi ngó thấy đây, sẽ không còn Con cái của đời này lấy vợ gả chồng; (*aiôn g165*) một hòn đá nào chồng trên hòn khác mà không **35** song những kẻ đã được kẻ đáng dự phần đời đỗ xuống. **7** Họ bèn hỏi Ngài rằng: Lạy thày, vậy sau và đáng từ kẻ chết sống lại, thì không lấy việc đó chừng nào sẽ xảy đến, và có điềm gì vợ gả chồng. (*aiôn g165*) **36** Bởi họ sẽ không chết cho người ta biết rằng việc gần xảy đến không? được nữa, vì giống như các thiên sứ, và là con **8** Ngài đáp rằng: Các ngươi hãy giữ, kẻo bị cám của Đức Chúa Trời, tức là con của sự sống lại. **dõ;** vì có nhiều người sẽ mạo danh ta mà đến, **37** Còn về sự kẻ chết sống lại, Môise đã cho và nói rằng: Aáy chính ta là Đáng Christ, thì biết trong câu chuyện về Bụi gai, khi người gọi giờ đã đến gần. Các ngươi đừng theo họ. **9** Lại Chúa là Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham, Đức khi các ngươi nghe nói về giặc giã loạn lạc, thì Chúa Trời của Y-sác và Đức Chúa Trời của Gia- đừng kinh khiếp, vì các điều đó phải đến trước; cõp. **38** Vậy, Đức Chúa Trời không phải là Đức nhưng chưa phải cuối cùng liền đâu. **10** Ngài Chúa Trời của kẻ chết, nhưng của kẻ sống; vì ai cũng phán cùng họ rằng: Dân này sẽ dây lên nẩy đều sống cho Ngài. **39** Có mấy thày thông nghịch cùng dân khác, nước nó nghịch cùng giáo cát tiếng thưa Ngài rằng: Lạy thày, thày nước kia; **11** sẽ có sự động đất lớn, có đói kém nói phải lâm. **40** Họ không dám hỏi Ngài câu và dịch lệ trong nhiều nơi, có những điềm lạ nữa. **41** Đức Chúa Jêsus hỏi họ rằng: Làm kinh khiếp và dâu lớn ở trên trời. **12** Song trước sao người ta nói được rằng Đáng Christ là con những điều đó thiên hạ sẽ vì cớ danh ta mà tra vua Đa-vít? **42** vì chính vua Đa-vít đã nói trong tay bắt bớ các ngươi, nộp tại các nhà hội, bỏ sách Thi thiên rằng: Chúa phán cùng Chúa tôi vào ngực, kéo đến trước mặt các vua và các rằng: Hãy ngồi bên hữu ta, **43** Cho đến khi ta quan tổng đốc. **13** Điều ấy xảy ra cho các ngươi bắt kẻ nghịch ngươi làm bệ chân ngươi. **44** Vậy, để làm chứng cớ. **14** Vậy các ngươi hãy nhớ kỹ vua Đa-vít gọi Ngài bằng Chúa; có lẽ nào Ngài là trong trí, đừng lo trước về sự binh vực mình con vua ấy được? **45** Khi dân chúng đang nghe, thê nào. **15** Vì ta sẽ ban cho các ngươi lời lẽ và thì Ngài phán cùng môn đồ rằng: **46** Hãy giữ sự khôn ngoan, mà kẻ nghịch không chống cự mình về các thày thông giáo, là người ưa mặc và bê bác được. **16** Các ngươi cũng sẽ bị cha, áo dài đi đạo, và thích những sự chào hỏi giữa mẹ, anh, em, bà con, bạn hữu mình nộp mình; chọ, muốn ngôi cao trong nhà hội, ngồi đầu và họ sẽ làm cho nhiều người trong các ngươi trong tiệc lớn, **47** làm bộ đọc lời cầu nguyện phải chết. **17** Các ngươi sẽ vì cớ danh ta bị mọi dài, mà nuốt gia tài của đàn bà góá. Họ sẽ bị người ghen ghét. **18** Nhưng một sợi tóc trên đoán phạt nặng hơn.

21 Đức Chúa Jêsus vừa ngó lên, thấy những kẻ giàu bồ tiền lẽ vào rương, **2** lại thấy một mụ góá nghèo bô vào hai đồng tiền. **3** Ngài phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, mụ góá nghèo này đã bô vào nhiều hơn hết mọi người khác. **4** Vì mọi người kia đều lấy của dư mình mà làm của dâng; nhưng mụ này thiếu thốn, mà đã dâng hết của mình có để nuôi mình. **5** Có mấy người nói về đèn thờ, về đá đẹp và đồ dâng làm rực rỡ trong đèn thờ. Đức

Chúa Jêsus phán rằng: **6** Nhũng ngày sẽ đến, mọi điều các ngươi ngó thấy đây, sẽ không còn Con cái của đời này lấy vợ gả chồng trên hòn khác mà không **35** song những kẻ đã được kẻ đáng dự phần đời đỗ xuống. **7** Họ bèn hỏi Ngài rằng: Lạy thày, vậy sau và đáng từ kẻ chết sống lại, thì không lấy việc đó chừng nào sẽ xảy đến, và có điềm gì vợ gả chồng. (*aiôn g165*) **36** Bởi họ sẽ không chết cho người ta biết rằng việc gần xảy đến không? được nữa, vì giống như các thiên sứ, và là con **8** Ngài đáp rằng: Các ngươi hãy giữ, kẻo bị cám của Đức Chúa Trời, tức là con của sự sống lại. **dõ;** vì có nhiều người sẽ mạo danh ta mà đến, **37** Còn về sự kẻ chết sống lại, Môise đã cho và nói rằng: Aáy chính ta là Đáng Christ, thì biết trong câu chuyện về Bụi gai, khi người gọi giờ đã đến gần. Các ngươi đừng theo họ. **9** Lại Chúa là Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham, Đức khi các ngươi nghe nói về giặc giã loạn lạc, thì Chúa Trời của Y-sác và Đức Chúa Trời của Gia- đừng kinh khiếp, vì các điều đó phải đến trước; cõp. **38** Vậy, Đức Chúa Trời không phải là Đức nhưng chưa phải cuối cùng liền đâu. **10** Ngài Chúa Trời của kẻ chết, nhưng của kẻ sống; vì ai cũng phán cùng họ rằng: Dân này sẽ dây lên nẩy đều sống cho Ngài. **39** Có mấy thày thông nghịch cùng dân khác, nước nó nghịch cùng giáo cát tiếng thưa Ngài rằng: Lạy thày, thày nước kia; **11** sẽ có sự động đất lớn, có đói kém nói phải lâm. **40** Họ không dám hỏi Ngài câu và dịch lệ trong nhiều nơi, có những điềm lạ nữa. **41** Đức Chúa Jêsus hỏi họ rằng: Làm kinh khiếp và dâu lớn ở trên trời. **12** Song trước sao người ta nói được rằng Đáng Christ là con những điều đó thiên hạ sẽ vì cớ danh ta mà tra vua Đa-vít? **42** vì chính vua Đa-vít đã nói trong tay bắt bớ các ngươi, nộp tại các nhà hội, bỏ sách Thi thiên rằng: Chúa phán cùng Chúa tôi vào ngực, kéo đến trước mặt các vua và các rằng: Hãy ngồi bên hữu ta, **43** Cho đến khi ta quan tổng đốc. **13** Điều ấy xảy ra cho các ngươi bắt kẻ nghịch không làm bệ chân ngươi. **44** Vậy, để làm chứng cớ. **14** Vậy các ngươi hãy nhớ kỹ vua Đa-vít gọi Ngài bằng Chúa; có lẽ nào Ngài là trong trí, đừng lo trước về sự binh vực mình con vua ấy được? **45** Khi dân chúng đang nghe, thê nào. **15** Vì ta sẽ ban cho các ngươi lời lẽ và thì Ngài phán cùng môn đồ rằng: **46** Hãy giữ sự khôn ngoan, mà kẻ nghịch không chống cự mình về các thày thông giáo, là người ưa mặc và bê bác được. **16** Các ngươi cũng sẽ bị cha, áo dài đi đạo, và thích những sự chào hỏi giữa mẹ, anh, em, bà con, bạn hữu mình nộp mình; chọ, muốn ngôi cao trong nhà hội, ngồi đầu và họ sẽ làm cho nhiều người trong các ngươi trong tiệc lớn, **47** làm bộ đọc lời cầu nguyện phải chết. **17** Các ngươi sẽ vì cớ danh ta bị mọi dài, mà nuốt gia tài của đàn bà góá. Họ sẽ bị người ghen ghét. **18** Nhưng một sợi tóc trên đoán phạt nặng hơn.

đầu các ngươi cũng không mất đâu. **19** Nhờ sự nhin nhục của các ngươi mà giữ được linh hồn mình. **20** Vâ, khi các ngươi sẽ thấy quân lính vây thành Giê-ru-sa-lem, hãy biết sự tàn phá thành ấy gần đến. **21** Lúc đó, ai ở trong xứ Giude hãy trốn lên núi; ai ở trong thành phải đi ra ngoài, ai ở ngoài đồng đừng trở vào thành. **22** Vì nhũng ngày đó là ngày báo thù, hầu cho mọi lời đã chép được ứng nghiệm. **23** Trong nhũng ngày ấy, khốn cho đàn bà có thai, và đàn bà cho con bú! Vì sẽ có tai nạn lớn trong xứ, và cơn thạnh nộ nghịch cùng dân này. **24** Họ sẽ bị ngã

dưới lưỡi gươm, sẽ bị đem đi làm phu tù giữa nộp Ngài cho họ. 5 Các người kia mừng lắm, các dân ngoại, thành Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân hứa sẽ cho nó tiền bạc. 6 Nó đã ưng thuận với ngoại giày đạp, cho đến chừng nào các k' dân họ, bèn kiêm dịp tiện đặng nộp Đức Chúa Jêsus ngoại được trọn. 25 Sẽ có các điềm lạ trong mặt trong khi dân chúng không biết. 7 Đến ngày lễ trời, mặt trăng, cùng các ngôi sao; còn dưới ăn bánh không men, là ngày người ta phải giết đất, dân các nước sầu não rối loạn vì biển nổi con sinh làm lễ Vượt Qua, 8 Đức Chúa Jêsus sai tiếng om sòm và sóng đào. 26 Người ta nhân Phi-e-rơ và Giăng đi, mà phán rằng: Hãy đi dọn trong khi đợi việc hung dữ xảy ra cho thế gian, lễ Vượt Qua cho chúng ta ăn. 9 Hai người thưa thì thất kinh mắt vía, vì các thế lực trên trời rằng: Thầy muốn chúng tôi dọn lễ ấy tại đâu? sẽ rung động. 27 Bấy giờ thiên hạ sẽ thấy Con 10 Ngài đáp rằng: Khi các ngươi vào thành, sẽ người dùng đại quyền đại vinh mà ngự đến gặp một người mang vò nước; hãy theo người trên đám mây. 28 Chừng nào các việc đó khởi vào nhà. 11 và nói cùng chủ nhà rằng: Thầy xảy đến, hãy đứng thẳng lên, ngược đầu lên, phán cùng ngươi rằng: Phòng khách là chỗ ta vì sự giải cứu của các ngươi gần tới. 29 Đoạn, sẽ ăn lễ Vượt Qua với môn đồ ta ở đâu? 12 Chủ Ngài phán cùng họ một lời ví dụ rằng: Hãy xem nhà sẽ chỉ cho một cái phòng rộng và cao, đồ cây vả và các cây khác; 30 khi nó mới nứt lộc, đặc sẵn sàng; các ngươi hãy dọn ở đó. 13 Hai các ngươi thấy thì tự biết rằng mùa hạ đã gần môn đồ đi, quả gặp những điều như Ngài đã đến. 31 Cũng vậy, khi các ngươi thấy những phán, bèn dọn lễ Vượt Qua. 14 Đến giờ, Ngài điều ấy xảy ra, hãy biết nước Đức Chúa Trời ngồi bàn ăn, các sứ đồ cùng ngồi với Ngài. 15 gần đến. 32 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, Ngài phán rằng: Ta rất muốn ăn lễ Vượt Qua dòng dõi này chặng qua trước khi mọi sự kia này với các ngươi trước khi ta chịu đau đớn. 16 chưa xảy đến. 33 Trời đất sẽ qua, song lời ta nói Vì, ta nói cùng các ngươi, ta sẽ không ăn lễ này sẽ không qua đâu. 34 Vậy, hãy tự giữ lấy mình, nữa cho đến khi lễ ấy được trọn trong nước e rằng vì sự ăn uống quá độ, sự say sưa và sự Đức Chúa Trời. 17 Ngài bèn cầm chén, tạ ơn, lo lắng đời này làm cho lòng các ngươi mê mẩn rồi phán rằng: Hãy lấy cái này phân phát cho chặng, và e ngày ấy đến thì linh trên các nhau. 18 Vì, ta nói cùng các ngươi, từ nay ta sẽ ngươi như lười bửa; 35 vì ngày đó sẽ đến cho không uống trái nho nữa, cho tới khi nước Đức mọi người ở khắp trên mặt đất cũng vậy. 36 Chúa Trời đến rồi. 19 Đoạn, Ngài cầm lấy bánh, Vậy, hãy tĩnh thức luôn và cầu nguyện, để các tạ ơn xong, bẻ ra phân phát cho môn đồ, mà ngươi được tránh khỏi các tai nạn sẽ xảy ra, và phán rằng: Đây là thân thể ta, đã vì các ngươi đứng trước mặt Con người. 37 Vả, ban ngày, mà phó cho; hãy làm sự này để nhớ đến ta. 20 Đức Chúa Jêsus dạy dỗ trong đền thờ; còn đến Khi ăn xong, Ngài cũng làm như vậy, lấy chén chiểu, Ngài đi lên núi, gọi là núi Ô-li-ve, mà ở đưa cho môn đồ, mà phán rằng: Chén này là đêm tại đó. 38 Vừa tảng sáng, cả dân sự đến giao ước mới trong huyết ta vì các ngươi mà cùng Ngài trong đền thờ, đặng nghe Ngài dạy. đồ ra. 21 Vả lại, này, bàn tay kẻ phản ta ở gần ta, nơi bàn này. 22 Con người đi, theo như điều đã chỉ định; nhưng khốn cho người này phản Ngài! 23 Môn đồ bèn hỏi nhau trong bọn mình ai là người sẽ làm điều đó. 24 Môn đồ lại cãi lẫy nhau, cho biết ai sẽ được tôn là lớn hơn hết trong đám mình. 25 Nhưng Ngài phán cùng môn đồ rằng: Các vua của các dân ngoại lấy phép riêng mình mà cai trị, những người cầm

22 Ngày lễ ăn bánh không men tức là lễ Vượt Qua đến gần. 2 Các thầy tế lễ cả cùng các thầy thông giáo tìm phương đặng giết Đức Chúa Jêsus; vì họ sợ dân. 3 Vả, quỉ Sa-tan ám vào Giu-đa, gọi là Õch-ca-ri-ốt, là người trong số mười hai sứ đồ, 4 nó đi kiếm các thầy tế lễ cả và các thầy đội, để đồng mưu dùng cách nào

quyền cai trị được xưng là người làm ơn. **26** Về Ngài. **44** Trong cơn rất đau thương, Ngài cầu phần các ngươi, đừng làm như vậy; song ai lớn nguyện càng thiết, mồ hôi trở nên như giọt hòn trong các ngươi phải như kẽ rất nhô, và ai máu lớn rơi xuống đất. **45** Cầu nguyện xong, cai trị phải như kẽ hầu việc. **27** Vì một người Ngài đứng dậy trở lại cùng các môn đồ, thấy ngồi ăn với một người hầu việc, ai là lớn hơn? đang ngủ mê vì buồn rầu. **46** Ngài phán rằng: Có phái là kẽ ngồi ăn không? Nhưng ta ở giữa Sao các ngươi ngủ? Hãy đứng dậy cầu nguyện, các ngươi như kẽ hầu việc vậy. **28** Còn như các đế cho khỏi sa vào sự cám dỗ. **47** Khi Ngài còn ngươi, đã bên lòng theo ta trong mọi sự thử đang phán, một lũ đồng kéo đến. Tên Giu-đa, thách ta, **29** nên ta ban nước cho các ngươi, một trong mười hai sứ đồ, đi trước hết, lại gần cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, **30** đế các Đức Chúa Jésus đặng hôn Ngài. **48** Đức Chúa ngươi được ăn uống chung bàn trong nước ta, Jésus hỏi rằng: Hỡi Giu-đa, ngươi lấy cái hôn và được ngồi ngai đế xét đoán mười hai chi đế phản Con người sao? **49** Những người ở với phái Y-sơ-ra-ên. **31** Hỡi Si-môn, Si-môn, hãy quí Ngài thấy sự sắp xảy đến, bèn nói rằng: Thưa Sa-tan đã đòi sàng sảy ngươi như lúa mì. **32** Chúa, chúng tôi nên dùng gươm đánh chăng: Song ta đã cầu nguyện cho ngươi, hầu cho đức **50** Một người trong các sứ đồ đánh đầy tớ của tin ngươi không thiêu thốn. Vậy, đến khi ngươi thầy cả thượng phẩm và chém đứt tai bên hữu. đã hối cải, hãy làm cho vững chí anh em mình. **51** Nhưng Đức Chúa Jésus cất tiếng phán rằng: **33** Phi-e-rơ thưa rằng: Thưa Chúa, tôi sẵn lòng Hãy để cho họ đến thé! Ngài bèn rờ tai đầy tớ đi theo Chúa, đồng tù đồng chết. **34** Đức Chúa ấy, làm cho nó được lành. **52** Đoạn, Đức Chúa Jésus đáp rằng: Hỡi Phi-e-rơ, ta nói cùng ngươi, Jésus phán cùng các thầy tế lễ cả, các thầy đội hôm nay khi gà chưa gáy, ngươi sẽ ba lần chối coi đền thờ, và các trưởng lão đã đến bắt Ngài, không biết ta. **35** Đoạn, Ngài lại phán rằng: Khi rằng: Các ngươi cầm gươm và gậy đến bắt ta ta đã sai các ngươi đi, không đem túi, bao, giày như bắt kẻ trộm cướp. **53** Hằng ngày ta ở trong chi hết, các ngươi có thiếu gì không? Môn đồ đền thờ với các ngươi, mà các ngươi không ra thưa rằng: Không thiếu chi hết. **36** Ngài phán tay bắt ta. Nhưng này là giờ của các ngươi, và rằng: Nhưng bây giờ, ai có túi bạc, hãy lấy đi, ai quyền của sự tối tăm vậy. **54** Bấy giờ họ bắt Đức có bao, cũng vậy; ai không có gươm, hãy bán Chúa Jésus đem đi, giải Ngài đến nhà thầy cả áo ngoài đi mà mua. **37** Vì ta rao cho các ngươi, thượng phẩm. Phi-e-rơ đi theo Ngài xa xa. **55** có lời chép rằng: Ngài đã bị kẽ vào hàng kẻ dữ. Họ nhúm lửa giữa sân, rồi ngồi với nhau; Phi-Lời ấy phải ứng nghiệm về chính mình ta. Thật e-rơ cũng ngồi giữa đám họ. **56** Một con đồi kia vậy, sự đã chỉ về ta hầu được trọng. **38** Các sứ đồ thấy Phi-e-rơ ngồi gần lửa, thì ngó chăm chỉ, thưa rằng: Thưa Chúa, có hai thanh gươm đây. mà nói rằng: Người này vốn cũng ở với người Ngài phán rằng: Aay là đù. **39** Đoạn, Đức Chúa ấy. **57** Song Phi-e-rơ chối Đức Chúa Jésus, nói Jésus ra đi, lên núi Ô-li-ve theo như thói quen; rằng: Hỡi đàn bà kia, ta không biết người đó. **58** các môn đồ cùng đi theo Ngài. **40** Khi đã đến Một lát, có người khác thấy Phi-e-rơ, nói rằng: nơi đó, Ngài phán cùng môn đồ rằng: Hãy cầu Người cũng thuộc về bạn đó! Phi-e-rơ đáp rằng: nguyện, hầu cho các ngươi khỏi sa vào sự cám Hỡi người, ta không phải thuộc về bạn đó đâu. đố. **41** Ngài bèn đi khỏi các môn đồ, cách chừng **59** Độ cách một giờ, có kẻ khác đế quyết như liệng một cục đá, quí xuống mà cầu nguyện vậy mà rằng: Thật người này cũng ở với Jésus, **42** rằng: Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén vì người là dân Ga-li-lê. **60** Nhưng Phi-e-rơ cãi này khỏi tôi! Dầu vậy, xin ý Cha được nêu, chớ rằng: Hỡi người, ta không biết ngươi nói chi! không theo ý tôi! **43** Có một thiên sứ từ trên Đang lúc Phi-e-rơ còn nói, thì gà liền gáy; **61** trời hiện xuống cùng Ngài, mà thêm sức cho Chúa xây mặt lại ngó Phi-e-rơ. Phi-e-rơ nhớ lại

lời Chúa đã phán cùng mình rằng: Hôm nay cả và các thầy thông giáo ở đó, cáo Ngài dữ trước khi gà chưa gáy, người sẽ chối ta ba lần; lăm. **11** Bấy giờ vua Hê-rốt và quân lính hầu **62** rồi đi ra ngoài, khóc lóc thảm thiết. **63** Vâng, vua đều đãi Ngài cách khinh dể và nhạo báng những kẻ canh Đức Chúa Jêsus nhạo báng và Ngài; đoạn, họ mặc áo hoa hòe cho Ngài, rồi đánh Ngài; **64** che mặt Ngài lại rồi nói rằng: Hãy giao Ngài về cho Phi-lát. **12** Trước kia Phi-lát nói tiên tri đi, hãy đoán xem ai đánh ngươi! **65** với vua Hê-rốt thù hiềm nhau, nhưng nội ngày Họ lại nghiếc móc Ngài nhiều lời khác nữa. **66** Ấy trở nên bạn hữu. **13** Phi-lát hiệp các thầy tế Đền sáng ngày, các trưởng lão trong dân, các lễ cả, các quan đế hình và dân chúng lại, mà thầy tế lễ cả, và các thầy thông giáo nhóm lại, nói rằng: **14** Các ngươi đã đem nộp người này rồi sai đem Đức Chúa Jêsus đến nơi tòa công cho ta, về việc xui dân làm loạn; nhưng đã tra luận. **67** Họ hỏi Ngài rằng: Nếu ngươi phải là hói trước mặt các ngươi đây, thì ta không thấy Đáng Christ, hãy xưng ra cho chúng ta. Ngài người mắc một tội nào mà các ngươi đã cáo; **15** đáp rằng: Nếu ta nói, thì các ngươi không tin; vua Hê-rốt cũng vậy, vì đã giao người về cho ta. **68** nếu ta tra gạn các ngươi, thì các ngươi không. Vậy, người này đã không làm điều gì đáng chết, trả lời. **69** Nhưng từ nay về sau, Con người sẽ **16** nên ta sẽ đánh đòn rồi tha đi. **17** (Só là đến ngôi bên hữu quyền phép Đức Chúa Trời. **70** ai ngày lẽ, quan phải tha một tên tù cho dân.) **18** nay đều hỏi rằng: Vậy, người là Con Đức Chúa Chúng bèn đồng thanh kêu lên rằng: Hãy giết Trời sao? Ngài đáp rằng: Chính các ngươi nói ta người này đi, mà tha Ba-ra-ba cho chúng tôi! là Con Ngài. **71** Họ bèn nói rằng: Chúng ta nào **19** Vâng, tên này bị tù vì dây loạn trong thành, có cần chứng cứ nữa làm chi? Chính chúng ta và vì tội giết người. **20** Phi-lát có ý muốn tha đã nghe từ miệng nó nói ra rồi.

23 Đoạn, cá hội đồng đứng dậy, điệu Ngài đến trước mặt Phi-lát **2** Họ bèn khởi cáo Ngài rằng: Chúng tôi đã thấy người này xui dân ta làm loạn, cầm nộp thuế cho Sê-sa, và xưng mình là Đáng Christ, là Vua. **3** Phi-lát gạn Ngài rằng: Chính ngươi là Vua dân Giu-đa phải không? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như lời. **4** Phi-lát bèn nói với các thầy tế lễ cả và dân chúng rằng: Ta không thấy người này có tội gì. **5** Nhưng họ cố nài rằng: Người này xui giục dân sự, truyền giáo khắp đất Giu-đê, bắt đầu từ xứ Ga-li-lê rồi đến đây. **6** Khi Phi-lát nghe điều đó, thì hỏi nếu người này thật là dân Ga-li-lê chẳng. **7** Biết Ngài thuộc quyền cai trị của vua Hê-rốt, bèn giải đến cho vua Hê-rốt, vua ấy ở tại thành Giê-ru-sa-lem trong mấy ngày đó. **8** Vua Hê-rốt thấy Đức Chúa Jêsus thì mừng lầm; vì lâu nay vua muốn gặp Ngài, nhân đã nghe nói về chuyện Ngài, và mong xem Ngài làm phép lạ. **9** Vậy, vua hỏi Ngài nhiều câu, song Ngài không trả lời gì hết. **10** Các thầy tế lễ

Đức Chúa Jêsus, nên lại nói cùng dân chúng nữa. **21** Song chúng kêu lên rằng: Đóng đinh nó trên cây thập tự đi! Đóng đinh nó trên cây thập tự đi! **22** Phi-lát lại nói đến lần thứ ba, rằng: Vậy người này đã làm điều ác gì? Ta không tìm thấy người có sự gì đáng chết. Vậy, đánh đòn xong, ta sẽ tha. **23** Nhưng chúng cố nài, kêu lớn tiếng rằng phải đóng đinh Ngài trên cây thập tự; tiếng kêu của họ được thảng. **24** Phi-lát truyền làm y như lời chúng xin. **25** Bên tha tên tù vì tội dây loạn và giết người, là người chúng đã xin tha; rồi phó Đức Chúa Jêsus cho mặc ý họ. **26** Khi chúng điệu Đức Chúa Jêsus đi, bắt một người xứ Sy-ren, tên là Si-môn, từ ngoài đồng về, buộc phải vác cây thập tự theo sau Ngài. **27** Có đoàn dân đông lầm đi theo Đức Chúa Jêsus, và có mấy người đàn bà đầm ngực khóc về Ngài. **28** Nhưng Đức Chúa Jêsus xây mặt lại với họ mà phán rằng: Hỡi con gái thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc về ta, song khóc về chính mình các ngươi và về con cái các ngươi. **29** Vì này, ngày hầu đến, người ta sẽ nói rằng: Phước cho đàn bà son, phước cho dạ không

sanh đẻ và vú không cho con bú! **30** Bấy giờ, bà theo Ngài từ xứ Ga-li-lê, đều đứng dằng xa người ta sẽ nói với núi rằng: Hãy đổ xuống trên mà ngó. **50** Có một người, tên là Giô-sép, làm chúng ta! với gò rằng: Hãy che chúng ta! **31** Vì nghị viên tòa công luận, là người chánh trực nếu người ta làm những sự áy cho cây xanh, công bình, **51** không đồng ý và cũng không dự thì cây khô sẽ xảy ra sao? **32** Chúng cũng đem việc các người kia đã làm, Người ở A-ri-ma-hai người đi nữa, là kẻ trộm cướp, để giết cùng thê, là thành thuộc về xứ Giu-dê, vẫn trông đợi với Ngài. **33** Khi đến một chỗ gọi là chỗ Sọ, họ nước Đức Chúa Trời. **52** Người bèn đi đến Phidóng định Ngài trên cây thập tự tại đó, cùng lát mà xin xác Đức Chúa Jêsus. **53** Khi đã đem hai tên trộm cướp, một tên bên hữu Ngài, một xác Ngài xuống khỏi cây thập tự, người lấy vải tên bên tả. **34** Song Đức Chúa Jêsus cầu rằng: liệm mà bọc, rồi chôn trong huyệt đã đục nơi Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình hòn đá, là huyệt chưa chôn ai hết. **54** Bấy giờ là làm điều gì. Đoạn, họ bắt thăm chia nhau áo ngày sắm sửa, và ngày Sa-bát gần tới. **55** Các xống của Ngài. **35** Dân chúng đứng đó mà ngó. người đàn bà đã từ xứ Ga-li-lê đến với Đức Các người coi việc nhạo cười Ngài, rằng: Nó đã Chúa Jêsus, theo Giô-sép, xem mả và cũng xem cứu kẻ khác; nếu nó là Đáng Christ, Đáng Đức xác Ngài đặt thế nào. Khi trở về, họ sắm sửa Chúa Trời đã lựa, thì hãy cứu mình đi! **36** Quân những thuốc thơm và sáp thơm. **56** Ngày Sa-linh cũng giỗ cợt Ngài, lại gần đưa giám cho bát, họ nghỉ ngơi theo luật lệ.

Ngài uồng, **37** mà rằng: Nếu ngươi là Vua dân Giu-đa, hãy tự cứu lấy mình đi! **38** Phía trên đầu Ngài, có đè rằng: Người Nay Là Vua Dân Giu-đa. **39** Vâ, một tên trộm cướp bị đóng đinh cũng mắng nhiếc Ngài rằng: Người không phải là Đáng Christ sao? Hãy tự cứu lấy mình ngươi cùng chúng ta nữa! **40** Nhưng tên kia trách nó rằng: Người cũng chịu một hình phạt áy, còn chẳng sợ Đức Chúa Trời sao? **41** Về phần chúng ta, chỉ là sự công bình, vì hình ta chịu xứng với việc ta làm; nhưng người này không hề làm một điều gì ác. **42** Đoạn lại nói rằng: Hỡi Jêsus, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi! **43** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng ngươi, hôm nay ngươi sẽ được ở với ta trong nơi Ba-ra-di. **44** Khi đó, ước giờ thứ sáu, khắp xứ đều tối tăm cho đến giờ thứ chín. **45** Mặt trời trở nên tối, và màn trong đèn thò xé chính giữa ra làm hai. **46** Đức Chúa Jêsus bèn kêu lớn rằng: Hỡi Cha, tôi giao linh hồn lại trong tay Cha! Ngài vừa nói xong thì tắt hơi. **47** Thầy đội thấy sự đã xảy ra, ngợi khen Đức Chúa Trời rằng: Thật người này là người công bình. **48** Cả dân chúng đi xem, thấy nồng nỗi làm vậy, đầm ngực mà trở về. **49** Song những kẻ quen biết Đức Chúa Jêsus và các người đàn

24 Ngày thứ nhất trong tuần lễ, khi mờ sáng, các người đàn bà ấy lấy thuốc thơm đã sửa soạn đem đến mồ Ngài. **2** Họ thấy hòn đá đã lăn ra khỏi cửa mồ; **3** nhưng bước vào, không thấy xác Đức Chúa Jêsus. **4** Đang khi không biết nghĩ làm sao, xảy có hai người nam mặt áo sáng như chớp, hiện ra trước mặt họ. **5** Họ đang thất kinh, úp mặt xuống đất; thì hai người ấy nói rằng: Sao các ngươi tìm người sống trong vòng kẽ chết? **6** Ngài không ở đây đâu, song Ngài đã sống lại. Hãy nhớ khi Ngài còn ở xứ Ga-li-lê, phán cùng các ngươi thế nào, **7** Ngài đã phán rằng: Con người phải bị nộp trong tay kẻ có tội, phải bị đóng đinh trên cây thập tự, và ngày thứ ba phải sống lại. **8** Họ bèn nhớ lại những lời Đức Chúa Jêsus đã phán. **9** Họ ở mồ trở về, rao truyền mọi sự áy cho mười một sứ đồ và những người khác. **10** Aáy là Ma-ri Ma-đơ-len, Gian-nơ, và Ma-ri mẹ của Gia-cơ, cùng các đàn bà khác đi với họ đã rao truyền như vậy cho các sứ đồ. **11** Song các sứ đồ không tin, cho lời ấy như là hư không. **12** Dầu vậy, Phi-e-ro đứng dậy, chạy đến mồ, cúi xuống mà dòm, chỉ thấy vải liệm ở trên đất, đoạn về nhà, lạ lùng cho việc đã xảy ra. **13** Cũng trong ngày ấy, có hai

môn đồ đi đến làng kia, gọi là Em-ma-út, cách không thấy. **32** hai người nói cùng nhau rằng: thành Giê-ru-sa-lem sáu mươi éch-ta-dot; **14** họ Khi nay đi đường, Ngài nói cùng chúng ta và đàm luận về những sự đã xảy ra. **15** Đang khi cắt nghĩa Kinh Thánh, lòng chúng ta há chẳng nói và cãi lẽ nhau, chính Đức Chúa Jêsus đến nóng nảy sao? **33** Nội giờ đó, họ liền đứng dậy, gần cùng đi đường với họ. **16** nhưng mắt hai trở về thành Giê-ru-sa-lem, gấp mươi một sứ người ấy bị che khuất không nhìn biết Ngài đồ cùng các môn đồ khác đang nhóm lại, **34** được. **17** Ngài phán cùng họ rằng: Các ngươi nói với họ rằng: Chúa thật đã sống lại, và hiện đang đi đường, nói chuyện gì cùng nhau vậy? ra với Si-môn. **35** Rồi hai người thuật lại sự đã Họ dừng lại, buồn bực lắm. **18** Một trong hai xảy đến khi đi đường, và nhìn biết Ngài lúc lú bê người tên là Cơ-lê-ô-ba, trả lời rằng: Có phải bánh ra là thế nào. **36** Môn đồ đang nói chuyện chỉ ngươi là khách lạ ở thành Giê-ru-sa-lem, như vậy, chính Đức Chúa Jêsus hiện ra giữa không hay việc đã xảy đến tại đó cách mấy bữa đó mà phán rằng: Bình an cho các ngươi! **37** rày sao? **19** Ngài hỏi rằng: Việc gì vậy? Họ trả Nhưng môn đồ đều sững sốt rụng rời, tưởng lời rằng: Aáy là việc đã xảy ra cho Jêsus Na-thân. **38** Ngài phán rằng: Sao các ngươi xa-rét, một đấng tiên tri, có quyền phép trong bối rối, và sao trong lòng các ngươi nghi làm việc làm và trong lời nói, trước mặt Đức Chúa vậy? **39** Hãy xem tay chân ta: thật chính ta. Trời và cả chúng dân; **20** làm sao mà các thày Hãy rờ đến ta, và hãy xem; thàn thì không có tê lê cả cùng các quan đê hình ta đã nộp Ngài thịt xương, mà các ngươi thấy ta có. **40** Đang đê xử tử, và đã đóng đinh trên cây thập tự. phán vậy, Ngài giơ tay và chân ra cho xem. **41** **21** Chúng tôi trông mong Ngài sẽ cứu lấy dân Nhưng vì có môn đồ vui mừng nên chưa tin Y-sơ-ra-ên; dầu thế ấy, việc xảy ra đã được ba chắc, và lấy làm lạ, thì Ngài phán rằng: ý đây ngày rồi. **22** Thật có mấy người đàn bà trong các ngươi có gì ăn không? **42** Môn đồ dâng cho vòng chúng tôi đã làm cho chúng tôi lấy làm lạ Ngài một miếng cá nướng. **43** Ngài nhận lấy mà lăm: khi mờ sáng, họ đến mồ, **23** không thấy ăn trước mặt môn đồ. **44** Đoạn, Ngài phán rằng: xác Ngài, thì về báo rằng có thiên sứ hiện đến, Aáy đó là điều mà khi ta còn ở với các ngươi, nói Ngài đang sống. **24** Có mấy người trong ta bảo các ngươi rằng mọi sự đã chép về ta vòng chúng tôi cũng đi thăm mồ, thấy mọi điều trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng y như lời họ nói; còn Ngài thì không thấy. **25** các Thi Thiên phải được ứng nghiệm. **45** Bấy Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Hỡi những kẻ giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh đại dột, có lòng chậm tin lời các đấng tiên tri Thân. **46** Ngài phán: Có lời chép rằng Đáng nói! **26** Há chẳng phải Christ chịu thương Christ phải chịu đau đớn đường áy, ngày thứ khó thể ấy, mới được vào sự vinh hiển mình ba sẽ từ kẻ chết sống lại, **47** và người ta sẽ nhân sao? **27** Đoạn, Ngài bắt đầu từ Môi-se rồi kể đến danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự mọi đấng tiên tri mà cắt nghĩa cho hai người ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-dó những lời chỉ về Ngài trong cả Kinh Thánh. ru-sa-lem. **48** Các ngươi làm chứng về mọi việc **28** Khi hai người đi gần đến làng mình định đi, đó; ta đây sẽ ban cho các ngươi điều Cha ta đã thì Đức Chúa Jêsus dường như muốn đi xa hơn hứa, **49** còn về phần các ngươi, hãy đợi trong nữa. **29** Nhưng họ ép Ngài dừng lại, mà thưa thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ rằng: Xin ở lại với chúng tôi; vì trời đã xé chiều trên cao. **50** Kế đó, Ngài đem môn đồ đi đến hầu tôi. Vậy, Ngài vào ở lại cùng họ. **30** Đang nơi xung quanh làng Bê-tha-ni, giơ tay lên mà khi Ngài ngồi ăn cùng hai người, thì lấy bánh, ban phước cho. **51** Đang khi ban phước, Ngài chúc tạ, đoạn, bê ra cho họ. **31** Mắt họ bèn mở lìa môn đồ mà được đem lên trời. **52** Môn đồ ra, mà nhìn biết Ngài; song Ngài thoát biến đi thò lạy Ngài rồi trở về thành Giê-ru-sa-lem,

mừng rõ lắm. **53** Môn đồ cứ ở trong đền thờ
luôn, ngồi khen Đức Chúa Trời.

Giăng

phái. Ông phái là đấng tiên tri chăng: Người trả lời: Không phải. 22 Họ bèn nói: Vậy thì ông

1 Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức là ai? hầu cho chúng tôi trả lời cùng những Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. **2** người đã sai chúng tôi đến. Ông tự xưng mình Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. **3** Muôn là ai: **23** Người trả lời: Ta là tiếng của người vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên kêu trong đồng vắng rằng: Hãy ban đường của mà không bởi Ngài. **4** Trong Ngài có sự sống, sự Chúa cho bằng, như đấng tiên tri Ê-sai đã nói. sống là sự sáng của loài người. **5** Sự sáng soi **24** Những kẻ chịu sai đến cùng Giăng đều là trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự người Pha-ri-si. **25** Họ lại hỏi rằng: Nếu ông sáng. **6** Có một người Đức Chúa Trời sai đến, chẳng phải Đáng Christ, chẳng phải Ê-li, chẳng tên là Giăng. **7** Người đến để làm chứng, là làm phải đấng tiên tri, thì cớ sao ông làm phép báp chứng về sự sáng, hầu cho bởi người ai nấy đều têm? **26** Giăng trả lời: Về phần ta, ta làm phép tin. **8** Chính người chẳng phải là sự sáng, song báp têm bằng nước; nhưng có một Đáng ở giữa người phải làm chứng về sự sáng. **9** Sự sáng các người mà các người không nhận biết. **27** này là sự sáng thật, khi đến thế gian soi sáng Aay là Đáng đến sau ta, ta chẳng đáng mở dây mọi người. **10** Ngôi Lời ở thế gian, và thế gian giàu Ngài. **28** Những việc đó đã xảy ra tại thành đã làm nên bởi Ngài; nhưng thế gian chẳng Bê-tha-ni, bên kia sông Giô-đanh, là nơi Giăng từng nhìn biết Ngài. **11** Ngài đã đến trong xứ làm phép báp têm. **29** Qua ngày sau, Giăng thấy mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. **12** Đức Chúa Jêsus đến cùng mình, thì nói rằng: Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đáng cất quyền phép trớ nên con cái Đức Chúa Trời, tội lỗi thế gian đi. **30** Aay về Đáng đó mà ta đã là ban cho những kẻ tin danh Ngài, **13** là kẻ nói: Có một người đến sau ta, trỗi hơn ta, vì chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình người vốn trước ta. **31** Về phần ta, ta vốn chẳng dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức biết Ngài; nhưng ta đã đến làm phép báp-têm Chúa Trời vậy. **14** Ngôi Lời đã trớ nên xác thịt, bằng nước, để Ngài được tỏ ra cho dân Y-sơ-ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta ra-ên. **32** Giăng lại còn làm chứng này nữa: Ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như đã thấy Thánh Linh từ trời giáng xuống như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha. **15** Giăng chim bò câu, đậu trên mình Ngài. **33** Về phần làm chứng về Ngài khi kêu lên rằng: Aay là về ta, ta vốn không biết Ngài; nhưng Đáng sai ta Ngài mà ta đã nói: Đáng đến sau ta trỗi hơn làm phép báp-têm bằng nước có phán cùng ta ta, vì Ngài vốn trước ta. **16** Vả, bởi sự đầy dẫy rằng: Đáng mà người sẽ thấy Thánh Linh ngự của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn xuống đậu lên trên, ấy là Đáng làm phép báp-càng thêm ơn. **17** Vì luật pháp đã ban cho bởi tem bằng Đức Thánh Linh. **34** Ta đã thấy, nên ta Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jêsus làm chứng rằng: Aay chính Ngài là Con Đức Christ mà đến. **18** Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Chúa Trời. **35** Ngày mai, Giăng lại ở đó với hai Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đáng đã môn đồ mình; **36** nhìn Đức Chúa Jêsus đi ngang giải bày Cha cho chúng ta biết. **19** Ngày là lời qua, bèn nói rằng: Kìa, Chiên con của Đức Chúa chứng của Giăng, khi dân Giu-đa sai mấy thầy Trời! **37** Hai môn đồ nghe lời đó, bèn đi theo tế lễ, mấy người Lê-vi từ thành Giê-ru-sa-lem Đức Chúa Jêsus. **38** Đức Chúa Jêsus vừa xây lại, đến hỏi người rằng: Ông là ai? **20** Người xưng thấy hai người đi theo mình, thì phán rằng: ra, chẳng chối chi hết, xưng rằng mình không Các người tìm chi? Thưa rằng: Ra-bi (nghĩa là phải là Đáng Christ. **21** Họ lại hỏi: Vậy thì ông Thầy), Thầy ở đâu? **39** Ngài phán rằng: Hãy là ai? phải là Ê-li chẳng? Người trả lời: Không đến xem. Vậy, hai người đi, thấy nơi Ngài ở,

và ở lại cùng Ngài trong ngày đó; lúc bấy giờ Giờ ta chưa đến. 5 Mẹ Ngài nói với những kẻ độ chừng giờ thứ mười. 40 Trong hai người hầu bàn rằng: Người biểu chi, hãy vâng theo đã nghe điều Giăng nói và đi theo Đức Chúa cả. 6 Vâ, tại đó có sáu cái ché đá, định dùng Jêsus đó, một là Anh-rê, em của Si-môn Phi- về sự rửa sạch cho người Giu-đa, mỗi cái chứa e-ro. 41 Trước hết người gặp anh mình là Si- hai ba lưỡng nước. 7 Đức Chúa Jêsus biểu họ mòn, thì nói rằng: Chúng ta đã gặp Đáng Mê-si rằng: Hãy đổ nước đầy những ché này; thì họ (nghĩa là Đáng Christ). 42 Người bèn dẫn Si- đổ đầy tới miệng. 8 Ngài bèn phán rằng: Bây mòn đến cùng Đức Chúa Jêsus. Ngài vừa ngó giờ hãy múc đi, đem cho kẻ coi tiệc. Họ bèn thấy Si-môn, liền phán rằng: Người là Si-môn, đem cho. 9 Lúc kẻ coi tiệc ném nước đã biến con của Giô-na; người sẽ được gọi là Sê-pha thành rượu (vâ, người không biết rượu này (nghĩa là Phi-e-ro). 43 Qua ngày sau, Đức Chúa đến bởi đâu, còn những kẻ hầu bàn có múc Jêsus muối qua xứ Ga-li-lê, tìm Phi-líp, mà nước thì biết rõ), bèn gọi chàng rẽ, 10 mà nói phán rằng: Hãy theo ta. 44 Vâ, Phi-líp là người rằng: Mọi người đều đãi rượu ngon trước, sau Bết-sai-đa, đồng thành với Anh-rê và Phi-e-ro. khi người ta uống nhiều rồi, thì kẻ đến rượu 45 Phi-líp gặp Na-tha-na-ên, nói với người rằng: vừa vừa. Còn người, người lại giữ rượu ngon Chúng ta đã gặp Đáng mà Môi-se có chép trong đến bây giờ. 11 Aay là tại Ca-na, trong xứ Ga-li-lu luật pháp, và các đấng tiên tri cũng có nói đến; lê, mà Đức Chúa Jêsus làm phép lạ thứ nhất, và ấy là Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, con của Giô- tổ bày sự vinh hiển của mình như vậy; môn đồ sép. 46 Na-tha-na-ên nói rằng: Há có vật gì tốt bèn tin Ngài. 12 Sau việc đó, Ngài với mẹ, anh ra từ Na-xa-rét được sao? Phi-líp nói: Hãy đến em, và môn đồ Ngài đều xuông thành Ca-bê-na-xem. 47 Đức Chúa Jêsus thấy Na-tha-na-ên đến um; và chỉ ở tại đó ít ngày thôi. 13 Lễ Vượt Qua cùng mìn, bèn phán về người rằng: Ngày, một của dân Giu-đa hầu đến; Đức Chúa Jêsus lên người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có thành Giê-ru-sa-lem. 14 Trong đền thờ, Ngài điều đối trả chi hết. 48 Na-tha-na-ên thưa rằng: thấy có người buôn bán bò, chiên, bò câu, và có Bởi đâu thầy biết tôi? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: người đổi bạc dọn hàng ở đó. 15 Ngài bện một Trước khi Phi-líp gọi người, ta đã thấy người cái roi bằng dây, bèn đuổi hết thầy khỏi đền lúc ở dưới cây vâ. 49 Na-tha-na-ên lại nói: Lạy thờ, chiên và bò nữa; vãi tiền người đổi bạc và thầy, thầy là Con Đức Chúa Trời, thầy là Vua đổ bàn của họ. 16 Ngài phán cùng kẻ bán bò dân Y-sơ-ra-ên! 50 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Vì câu rằng: Hãy cất bỏ đồ đó khỏi đây, đừng làm ta đã phán cùng người rằng ta thấy người dưới cho nhà Cha ta thành ra nhà buôn bán. 17 Môn cây vâ, thì người tin; người sẽ thấy việc lớn đồ Ngài bèn nhớ lại lời đã chép rằng: Sự sốt hơn điều đó! 51 Ngài lại phán: Quả thật, quả sáng về nhà Chúa tiêu nuốt tôi. 18 Các người thật, ta nói cùng các người, các người sẽ thấy Giu-đa cất tiếng thưa cùng Ngài rằng: Thầy làm trời mở ra, và thiên sứ của Đức Chúa Trời lên như vậy thì cho chúng tôi xem thấy phép lạ xuông trên Con người.

2 Cách ba ngày sau, có đám cưới tại thành Ca-na, trong xứ Ga-li-lê, và mẹ Đức Chúa Jêsus có tại đó. 2 Đức Chúa Jêsus cũng được mời đến dự đám với môn đồ Ngài. 3 Vừa khi thiêu rượu, mẹ Đức Chúa Jêsus nói với Ngài rằng: Người ta không có rượu nữa. 4 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi đàn bà kia, ta với người có sự gì chăng?

chi? 19 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy phá đền thờ này đi, trong ba ngày ta sẽ dựng lại! 20 Người Giu-đa lại nói: Người ta xây đền thờ này mất bốn mươi sáu năm, mà thầy thì sẽ dựng lại trong ba ngày! 21 Nhưng Ngài nói về đền thờ của thân thể mình. 22 Vậy, sau khi Ngài được từ kẻ chết sống lại rồi, môn đồ gẫm Ngài có nói lời đó, thì tin Kinh Thánh và lời Đức Chúa Jêsus đã phán. 23 Đang lúc Ngài ở thành Giê-ru-sa-

lem để giữ lẽ Vượt Qua, có nhiều người thấy phép lạ Ngài làm, thì tin danh Ngài. **24** Nhưng Đức Chúa Jêsus chẳng phó thác mình cho họ, vì Ngài nhận biết mọi người, **25** và không cần ai làm chứng về người nào, bởi Ngài tự hiểu thấu mọi điều trong lòng người ta.

nào, thì Con người cũng phải bị treo lên dường sống đời đời. (*aiōnios g166*) **16** Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. (*aiōnios g166*) **17** Vâ, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. **18** Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời. **19** Vâ, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. **20** Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. **21** Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời. **22** Kế đó, Đức Chúa Jêsus đi với môn đồ đến đất Giu-đê; Ngài ở với môn đồ tại đó, và làm phép báp têm. **23** Giăng cũng làm phép báp têm tại Ê-nôn, gần Sa-lim, vì ở đó có nhiều nước, và người ta đến đặng chịu phép báp têm. **24** Bấy giờ Giăng chưa bị bỏ vào ngục. **25** Vâ, môn đồ của Giăng có cãi lẫy với một người Giu-đa về lễ tinh sạch. **26** Họ đến cùng Giăng và nói rằng: Thưa thầy, kia, người ở cùng thầy bên kia sông Giô-đanh, mà thầy đã làm chứng cho, bây giờ đang làm phép báp têm, và ai này đều đến cùng người. **27** Giăng trả lời rằng: Ví chẳng từ trên trời ban cho, thì không một người nào có thể lành chi được. **28** Chính các người làm chứng cho ta rằng ta đã nói: Aay không phải ta là Đáng Christ, nhưng ta đã được sai đến trước Ngài. **29** Ai mới cưới vợ, này là chàng rể, nhưng bạn của chàng rể đứng gần và nghe người, khi nghe tiếng của chàng rể thì rất đỗi vui mừng; ấy là sự vui mừng trọn vẹn của ta đó. **30** Ngài phải dấy lên, ta phải hạ xuống. **31** Đáng từ trên cao đến là trên hết mọi loài. Ké từ đất đến là thuộc về đất, và nói ra cũng như là thuộc về đất; còn Đáng từ trời đến

3 Trong vòng người Pha-ri-si, có người tên

là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa. **2** Ban đêm, người này đến cùng Đức Chúa Jêsus mà nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến; vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được.

3 Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. **4** Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? **5** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. **6** Hết chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hết chi sanh bởi Thánh Linh là thần. **7** Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. **8** Gió muôn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hết người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy. **9** Ni-cô-đem lại nói: Điều đó làm thế nào được? **10** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Người là giáo sư của dân Y-sơ-ra-ên, mà không hiểu biết những điều đó sao! **11** Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, chúng ta nói điều mình biết, làm chứng điều mình đã thấy; còn các người chẳng hề nhận lấy lời chứng của chúng ta. **12** Ví bằng ta nói với các người những việc thuộc về đất, các người còn chẳng tin thay; huống chi ta nói những việc thuộc về trời, thì các người tin sao được? **13** Chưa hè có ai lên trời, trừ ra Đáng từ trời xuống, ấy là Con người vốn ở trên trời. **14** Xưa Môi-se treo con rắn lên nơi đồng vắng thê

thì trên hết mọi loài. **32** Ngài làm chứng về điều đáp rằng: Phàm ai uống nước này vẫn còn khát Ngài đã thấy và nghe; song không có ai nhận mãi; **14** nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng lấy lời chứng của Ngài. **33** Ai đã nhận lấy lời hê khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch chứng của Ngài thì làm chứng chắc rằng Đức nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống Chúa Trời là thật. **34** Vì Đáng mà Đức Chúa Trời đời đời. (*aiōn g165, aiōnios g166*) **15** Người đàn bà đã sai đến thì rao truyền lời của Đức Chúa Trời, thưa: Lạy Chúa, xin cho tôi nước ấy, để cho tôi bởi Đức Chúa Trời ban Thánh Linh cho Ngài không khát và không đến đây múc nước nữa. không chừng mực. **35** Cha yêu Con, và đã giao **16** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Hãy đi, gọi chồng hết mọi vật trong tay Con. **36** Ai tin Con, thì ngươi, rồi trở lại đây. **17** Người đàn bà được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì rằng: Tôi không có chồng. Đức Chúa Jēsus lại chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh nộ phán: Ngươi nói rằng: Tôi không có chồng, là của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó. (*aiōnios* phải lầm; **18** vì ngươi đã có năm đời chồng, còn **g166**) người mà ngươi hiện có, chẳng phải là chồng

4 Khi Chúa đã hay rằng người Pha-ri-si có nghe đồn Ngài gọi và làm phép báp têm được nhiều môn đồ hơn Giăng, **2** (k” thiệt không phải chính Đức Chúa Jēsus làm phép báp têm, nhưng là môn đồ Ngài), **3** thì Ngài lìa xứ Giu-đê trở về xứ Ga-li-lê. **4** Vả, Ngài phải đi ngang qua xứ Sa-ma-ri. **5** Vậy Ngài đến một thành thuộc về xứ Sa-ma-ri, gọi là Si-kha, gần đồng ruộng mà Gia-côp cho Giô-sép là con mình. **6** Tại đó có cái giếng Gia-côp. Nhân đi đường mỏi mệt, Đức Chúa Jēsus ngồi gần bên giếng; bấy giờ độ chừng giờ thứ sáu. **7** Một người đàn bà Sa-ma-ri đến múc nước. Đức Chúa Jēsus phán rằng: Hãy cho ta uống. **8** Vì môn đồ Ngài đã đi ra phố để mua đồ ăn. **9** Người đàn bà Sa-ma-ri thưa rằng: Uûa kia! ông là người Giu-đa, mà lại xin uống nước cùng tôi, là một người đàn bà Sa-ma-ri sao? (Số là, dân Giu-đa chẳng hề giao thiệp với dân Sa-ma-ri.) **10** Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Ví bằng ngươi biết sự ban cho của Đức Chúa Trời, và biết người nói: “Hãy cho ta uống” là ai, thì chắc ngươi sẽ xin người cho uống, và người sẽ cho ngươi nước sống. **11** Người đàn bà thưa: Hỡi Chúa, Chúa không có gì mà múc, và giếng thì sâu, vậy bởi đâu có nước sống ấy? **12** Tô phụ chúng tôi là Gia-côp để giếng này lại cho chúng tôi, chính người uống giếng này, cả đến con cháu cùng các bầy vật người nữa, vậy Chúa há lớn hơn Gia-côp sao? **13** Đức Chúa Jēsus

đáp rằng: Phàm ai uống nước này vẫn còn khát mãi; **14** nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hê khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời. (*aiōn g165, aiōnios g166*) **15** Người đàn bà không khát và không đến đây múc nước nữa. **16** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Hãy đi, gọi chồng ngươi, rồi trở lại đây. **17** Người đàn bà thưa rằng: Tôi không có chồng. Đức Chúa Jēsus lại phán: Ngươi nói rằng: Tôi không có chồng, là phải lầm; **18** vì ngươi đã có năm đời chồng, còn người mà ngươi hiện có, chẳng phải là chồng ngươi; điều đó ngươi đã nói thật vậy. **19** Người đàn bà thưa rằng: Lạy Chúa, tôi nhìn thấy Chúa là một đấng tiên tri. **20** Tô phụ chúng tôi đã thờ lạy trên hòn núi này; còn dân Giu-đa lại nói rằng nơi đáng thờ lạy là tại thành Giê-ru-salem. **21** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Hỡi người đàn bà, hãy tin ta, giờ đến, khi các ngươi thờ lạy Cha, chẳng tại trên hòn núi này, cũng chẳng tại thành Giê-ru-sa-lem. **22** Các ngươi thờ lạy sự các ngươi không biết, chúng ta thờ lạy sự chúng ta biết, vì sự cứu rỗi bởi người Giu-đa mà đến. **23** Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. **24** Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ lạy. **25** Người đàn bà thưa: Tôi biết rằng Đáng Mê-si (nghĩa là Đáng Christ) phải đến; khi Ngài đã đến, sẽ rao truyền mọi việc cho chúng ta. **26** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Ta, người đang nói với ngươi đây, chính là Đáng đó. **27** Khi đó, môn đồ tới, đều sững sờ về Ngài nói với một người đàn bà; nhưng chẳng ai hỏi rằng: Thầy hỏi người ấy điều chi? hay là: Sao thầy nói với người? **28** Người đàn bà bèn bỏ cái vò của mình lại và vào thành, nói với người tại đó rằng: **29** Hãy đến xem một người đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm; ấy chẳng phải là Đáng Christ sao? **30** Chúng bèn từ trong thành ra và đến cùng Đức Chúa Jēsus. **31** Song

le, môn đồ nài nি một bên Ngài mà rằng: Thưa phán rằng: Nếu các ngươi không thấy phép lạ thầy, xin hãy ăn. **32** Ngài đáp rằng: Ta có một và điềm lợ, thì các ngươi chẳng tin! **49** Quan thị thứ lương thực để nuôi mình mà các ngươi vội trả lời rằng: Lạy Chúa, xin Chúa xuống trước không biết. **33** Vậy môn đồ nói với nhau rằng: khi con tôi chưa chết! **50** Đức Chúa Jēsus phán Có ai đã đem chi cho thầy ăn chăng? **34** Đức rằng: Hãy đi, con của ngươi sống. Người đó tin Chúa Jēsus phán rằng: Đò ăn của ta tức là làm lời Đức Chúa Jēsus đã phán cho mình, bèn đi. theo ý muốn của Đáng sai ta đến, và làm trọn **51** Người đang đi dọc đường, các đầy tớ người công việc Ngài. **35** Các ngươi há chẳng nói rằng đến đón mà rằng: Con trai chủ sống. **52** Người còn bốn tháng nữa thì tới mùa gặt sao? Song bèn hỏi họ con trai mình đã thấy khá nhầm ta nói với các ngươi: Hãy nhường mắt lên và giờ nào. Họ trả lời rằng: Bữa qua, hồi giờ thứ xem đồng ruộng, đã vàng sẵn cho mùa gặt. **36** bảy, cơn rét lui khỏi. **53** Người cha nhận biết Con gặt đã lãnh tiền công mình và thâu chúa rằng ấy là chính giờ đó Đức Chúa Jēsus đã phán hoa lợi cho sự sống đời đời, hầu cho người gieo cùng mình rằng: Con của ngươi sống; thì người giống và con gặt được cùng nhau vui vẻ. (*aiōnios* **g166**) **37** Vì đây người ta có thể nói rằng: Người với cả nhà đều tin. **54** Aáy là phép lạ thứ hai mà Đức Chúa Jēsus đã làm, khi Ngài từ xứ Giu-đê này thì gieo, người kia thì gặt, là rất phải. **38** Ta trở về xứ Ga-li-lê.

đã sai các ngươi gặt nơi mình không làm; kẻ khác đã làm, còn các ngươi thì đã vào tiếp lấy công lao của họ. **39** Có nhiều người Sa-ma-ri ở thành đó tin Ngài, vì có lời đàm bà đã làm chứng về Ngài mà rằng: Ngài đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm. **40** Vậy, các người Sa-ma-ri đã đến cùng Ngài, xin Ngài vào trợ nơi mình; Ngài bèn ở lại đó hai ngày. **41** Khi đã nghe lời Ngài rồi, người tin Ngài càng đông hơn nữa. **42** Họ nói với người đàm bà rằng: Aáy không còn phải vì điều người đã nói với chúng ta mà chúng ta tin đâu; vì chính chúng ta đã nghe Ngài, và biết rằng chính Ngài thật là Cứu Chúa của thế gian. **43** Khoái hai ngày ấy, Đức Chúa Jēsus từ đó đi qua xứ Ga-li-lê **44** (vì chính Ngài đã phán rằng một người tiên tri chẳng bao giờ được tôn kính trong quê hương mình). **45** Khi đã đến xứ Ga-li-lê, Ngài được dân xứ ấy tiếp rước tử tế, bởi dân đó đã thấy mọi điều Ngài làm tại thành Giê-ru-sa-lem trong ngày lễ; vì họ cũng có đi dự lễ. **46** Vậy, Ngài lại đến thành Ca-na, trong xứ Ga-li-lê, là nơi Ngài đã hóa nước thành rượu. Nguyên ở tại thành Ca-bé-na-um, có một quan thị vệ kia, con trai người mắc bệnh. **47** Quan đó nghe Đức Chúa Jēsus đã từ xứ Giu-đê đến xứ Ga-li-lê, bèn tìm đến và xin Ngài xuống đặng chữa cho con mình gần chết. **48** Đức Chúa Jēsus

5 Ké đó, có một ngày lễ của dân Giu-đa, Đức Chúa Jēsus lên thành Giê-ru-sa-lem. **2** Số là, tại thành Giê-ru-sa-lem, gần cửa Chiên, có một cái ao, tiếng Hē-bo-ro gọi là Bê-tết-đa, xung quanh ao có năm cái vòm cửa. **3** Những kẻ đau ốm, mù quáng, tàn tật, bại xuôi nằm tại đó rất đông, chờ khi nước động; **4** vì một thiên sứ thỉnh thoảng giáng xuống trong ao, làm cho nước động; lúc nước đã động rồi, ai xuống ao trước hết, bắt k" mắc bình gì, cũng được lành. **5** Nơi đó, có một người bị bệnh đã được ba mươi tám năm. **6** Đức Chúa Jēsus thấy người nằm, biết rằng đau đã lâu ngày, thì phán: Người có muôn lành chăng? **7** Người bệnh thưa rằng: Lạy Chúa, tôi chẳng có ai để quăng tôi xuống ao trong khi nước động; lúc tôi đi đến, thì kẻ khác đã xuống ao trước tôi rồi. **8** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Hãy đứng dậy, vác giường ngươi và đi. **9** Tức thì người ấy được lành, vác giường mình và đi. Vả, bấy giờ là ngày Sa-bát. **10** Các người Giu-đa bèn nói với kẻ được chữa lành rằng: Nay là ngày Sa-bát, ngươi không phép mang giường mình đi. **11** Người trả lời rằng: Chính người đã chữa tôi được lành biếu tôi rằng: Hãy vác giường ngươi và đi. **12** Họ hỏi rằng: Người đã biếu ngươi: Hãy vác giường và

đi, là ai? 13 Nhưng người đã được chữa lành đến, khi mọi người ở trong mồ mả nghe tiếng không biết là ai; vì Đức Chúa Jésus đã lẩn trong Ngài và ra khỏi: 29 ai đã làm lành thì sống lại để đón đông tại chỗ đó. 14 Sau lại, Đức Chúa Jésus được sống, ai đã làm dữ thì sống lại để bị xét gặp người đó trong đền thờ, bèn phán rằng: đoán. 30 Ta không thể tự mình làm nổi việc Kìa, người đã lành rồi, đừng phạm tội nữa, e có gì; ta xét đoán theo điều ta nghe, và sự xét sự gì càng xấu xa xảy đến cho người chẳng. 15 đoán ta là công bình, vì ta chẳng tìm ý muốn Người đó đi nói với các người Giu-đa rằng áy của ta, nhưng tìm ý muốn của Đáng đã sai ta. là Đức Chúa Jésus đã chữa lành cho mình. 16 31 Nếu ta tự mình làm chứng lấy, thì sự làm Nhân đó dân Giu-đa bắt bớ Đức Chúa Jésus, vì chứng áy không đáng tin. 32 Có người khác làm cớ Ngài làm những sự áy trong ngày Sa-bát. chứng cho ta, và ta biết rằng chứng người đó 17 Nhưng Ngài phán cùng họ rằng: Cha ta làm làm cho ta là đáng tin. 33 Các người có sai sứ việc cho đến bây giờ, ta đây cũng làm việc như đến cùng Giăng, thì người đã làm chứng cho lẽ vậy. 18 Bởi cớ đó, dân Giu-đa càng kiểm cách thật. 34 Còn ta, lời chứng mà ta nhận lấy chẳng nữa để giết Ngài, chẳng những vì Ngài phạm phải bởi người ta; nhưng ta nói vậy, đặng các ngày Sa-bát thôi, mà lại vì Ngài gọi Đức Chúa người được cứu. 35 Giăng là đuốc đã thắp và Trời là Thân Phụ mình, làm ra mình bằng Đức sáng, các người bằng lòng vui tạm nơi ánh sáng Chúa Trời. 19 Vậy, Đức Chúa Jésus cất tiếng của người. 36 Nhưng ta có một chứng lớn hơn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói chứng của Giăng; vì các việc Cha đã giao cho ta cùng các người, Con chẳng tự mình làm việc gì làm trọn, tức là các việc ta làm đó, làm chứng được; chỉ làm điều chi mà Con thấy Cha làm; vì cho ta rằng Cha đã sai ta. 37 Chính Cha, là Đáng mọi điều Cha làm, Con cũng làm y như vậy. 20 đã sai ta, cũng làm chứng về ta. Các người chưa Cha yêu Con và tỏ cho mọi điều Cha làm; Cha hè nghe tiếng Ngài, chưa hề thấy mặt Ngài, 38 sẽ tỏ cho Con công việc lớn lao hơn những việc và đạo Ngài không ở trong các người, vì các này nữa, để các người lấy làm lạ lùng. 21 Vả, người không tin Đáng mà Ngài đã sai đến. 39 Cha khiến những kẻ chết sống lại và ban sự sống cho họ thế nào, thì Con cũng ban sự sống đó được sự sống đời đời: áy là Kinh Thánh cho kẻ Con muốn thế áy. 22 Cha cũng chẳng xét làm chứng về ta vậy. (aiōnios g166) 40 Các người đoán ai hết, nhưng đã giao trọn quyền phán không muốn đến cùng ta để được sự sống! 41 xét cho Con, 23 đặng ai nấy đều tôn kính Con, Ta chẳng cầu vinh hiển bởi người ta mà đến cũng như tôn kính Cha vậy. Ai không tôn kính Con, ấy là không tôn kính Cha, là Đáng đã sai Con đến. 24 Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ai nghe lời ta mà tin Đáng đã sai ta, thì được sự sống đời đời, và không đến sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống. (aiōnios g166) 25 Quả thật, quả thật, ta nói cùng không tìm kiếm vinh hiển bởi một mình Đức các người, giờ đến, và đã đến rồi, khi những kẻ chết sê nghe tiếng của Con Đức Chúa Trời, và những kẻ nghe sẽ được sống. 26 Vì như Cha trước mặt Cha, người sẽ tố cáo các người, là có sự sống trong mình, thì Cha cũng đã ban Môi-se, là người mà các người đã trông cậy. 46 cho Con có sự sống trong mình vậy. 27 Cha đã Vì nếu các người tin Môi-se, cũng sẽ tin ta; bởi ban quyền thi hành sự phán xét cho Con, vì áy là về ta mà người đã chép. 47 Nhưng nếu là Con người. 28 Chớ lấy điều đó làm lạ; vì giờ

các ngươi chẳng tin những lời người chép, các ta-đơ, thấy Đức Chúa Jêsu đi trên mặt biển, người há lại tin lời ta sao?

6 Rồi đó, Đức Chúa Jêsu qua bờ bên kia biển Ga-li-lê, là biển Ti-bê-ri-át. **2** Một đoàn dân đông theo Ngài, vì từng thấy các phép lạ Ngài làm cho những kẻ bệnh. **3** Nhưng Đức Chúa Jêsu lên trên núi, ngồi đó với môn đồ. **4** Vâ, lê Vượt Qua, là lê của dân Giu-đa gần tới. **5** Đức Chúa Jêsu ngước mắt lên, thấy một đoàn dân đông đến cùng mình, bèn phán với Phi-líp rằng: Chúng ta sẽ mua bánh ở đâu, để cho dân này có mà ăn? **6** Ngài phán điều đó đặng thử Phi-líp, chớ Ngài đã biết điều Ngài sẽ làm rồi. **7** Phi-líp thưa rằng: Hai trăm đơ-ni-ê bánh không đủ phát cho mỗi người một ít. **8** Một môn đồ, là Anh-rê, em của Si-môn Phi-e-ro, thưa rằng: **9** Đây có một đứa con trai, có năm cái bánh mạch nha và hai con cá; nhưng đông người dường này, thì ngăn ấy có thấm vào đâu? **10** Đức Chúa Jêsu bèn phán rằng: Hãy truyền cho chúng ngồi xuống. Vâ, trong nơi đó có nhiều cỏ. Vậy, chúng ngồi xuống, số người ước được năm ngàn. **11** Đức Chúa Jêsu lấy bánh, tạ ơn rồi, bèn phân phát cho những kẻ đã ngồi; Ngài cũng lấy cá phát cho chúng nữa, ai muốn bao nhiêu mặc ý. **12** Khi chúng đã ăn được no nê, Ngài phán với môn đồ rằng: Hãy lượm những miếng còn thừa, hầu cho không mất chút nào. **13** Vậy, môn đồ lượm những miếng thừa của năm cái bánh mạch nha, sau khi người ta đã ăn rồi, chưa đầy mười hai giờ. **14** Những người đó thấy phép lạ Đức Chúa Jêsu đã làm, thì nói rằng: Người này thật là Đáng tiên tri phải đến thế gian. **15** Bấy giờ Đức Chúa Jêsu biết chúng có ý đến ép Ngài để tôn làm vua, bèn lui ở một mình trên núi. **16** Đến chiều, môn đồ xuống nơi bờ biển, **17** và vào trong một chiếc thuyền, sang thẳng bờ bên kia, hướng về thành Ca-bê-na-um. Trời chợt tối, mà Đức Chúa Jêsu còn chưa đến cùng các môn đồ. **18** Gió thổi ào ào, đến nỗi biển động dữ dội. **19** Khi các môn đồ đã chèo ra độ chừng hai mươi lăm hay là ba mươi éch-

ta-đơ, thấy Đức Chúa Jêsu đi trên mặt biển, gần tới chiếc thuyền, thì sợ hãi. **20** Nhưng Ngài phán rằng: Aáy là ta đây, đừng sợ chi! **21** Bấy giờ, môn đồ muốn rước Ngài vào thuyền; tức thì chiếc thuyền đậu vào bờ, là nơi định đi. **22** Đoàn dân ở bờ biển bên kia, đã nhận rằng ở đó chỉ có một chiếc thuyền, và Đức Chúa Jêsu không vào thuyền với môn đồ Ngài, chỉ một mình môn đồ đi mà thôi. **23** Qua ngày sau, có mấy chiếc thuyền khác từ thành Ti-bê-ri-át lại gần nơi chúng đã ăn bánh khi Chúa tạ ơn rồi, **24** đoàn dân thấy Đức Chúa Jêsu không ở đó, môn đồ cũng không, bèn vào mấy thuyền kia mà đi qua thành Ca-bê-na-um để tìm Đức Chúa Jêsu. **25** Chúng vừa tìm được Ngài tại bờ bên kia biển, bèn thưa rằng: Lạy thầy, thầy đến đây bao giờ? **26** Đức Chúa Jêsu đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, các ngươi tìm ta chẳng phải vì đã thấy mấy phép lạ, nhưng vì các ngươi đã ăn bánh và được no. **27** Hãy làm việc, chớ vì đồ ăn hay hư nát, nhưng vì đồ ăn còn lại đến sự sống đời đời, là thứ Con người sẽ ban cho các ngươi; vì ấy là Con, mà Cha, tức là chính Đức Chúa Trời, đã ghi ấn tín của mình. (*aiōnios g166*) **28** Chúng thưa rằng: Chúng tôi phải làm chi cho được làm công việc Đức Chúa Trời? **29** Đức Chúa Jêsu đáp rằng: Các ngươi tin Đáng mà Đức Chúa Trời đã sai đến, ấy đó là công việc Ngài. **30** Chúng bèn nói rằng: Thế thì thầy làm phép lạ gì, để cho chúng tôi thấy và tin? Thầy làm công việc gì? **31** Tô phụ chúng ta đã ăn mana trong đồng vắng, theo như lời chép rằng: Ngài đã ban cho họ ăn bánh từ trên trời xuống. **32** Đức Chúa Jêsu đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, Môi-se chưa hề cho các ngươi bánh từ trên trời đâu; nhưng Cha ta ban cho các ngươi bánh thật, là bánh từ trên trời xuống. **33** Bởi chưng bánh Đức Chúa Trời là bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thế gian. **34** Chúng thưa rằng: Lạy Chúa, xin ban bánh đó cho chúng tôi luôn luôn! **35** Đức Chúa Jêsu phán rằng: Ta là bánh của sự sống; ai đến cùng ta chẳng hề đói, và ai tin ta chẳng

hè khát. 36 Nhưng ta đã nói: Các ngươi đã thấy rốt, ta sẽ khiến người đó sống lại. (aiōnios g166) ta, mà chẳng tin. 37 Phàm những kẻ Cha cho 55 Vì thịt ta thật là đồ ăn, huyết ta thật là đồ ta sẽ đến cùng ta, kẻ đến cùng ta thì ta không uống. 56 Người nào ăn thịt ta và uống huyết bỗn ngoài đâu. 38 Vì ta từ trên trời xuống, ta, thì ở trong ta, và ta ở trong người. 57 Như chẳng phải để làm theo ý ta, nhưng làm theo ý Cha, là Đáng hằng sống, đã sai ta đến, và ta Đáng đã sai ta đến. 39 Vâ, ý muốn của Đáng đã sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn ta, sai ta đến là hổ sự gì Ngài đã ban cho ta, thì ta sẽ sống bởi ta vậy. 58 Đây là bánh từ trên trời chớ làm mất, nhưng ta phải làm cho sống lại xuồng. Bánh đó chẳng phải như ma-na mà tổ nòi ngày sau rốt. 40 Đây là ý muốn của Cha ta, phụ các ngươi đã ăn, ... rồi cũng chết; kẻ nào ăn phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống Jésus phán những điều đó lúc dạy dỗ trong ngày sau rốt. (aiōnios g166) 41 Nhưng vì Ngài đã nhà hội tại thành Ca-bê-na-um. 60 Có nhiều phán: Ta là bánh từ trên trời xuống, nên các môn đồ nghe Ngài, thì nói rằng: Lời này thật người Giu-đa lầm bầm về Ngài, 42 mà rằng: Aáy khó; ai nghe được? 61 Nhưng Đức Chúa Jésus chẳng phải là Jésus, con của Giô-sép, mà chúng tự mình biết môn đồ lầm bầm về việc đó, bèn ta đều biết cha mẹ người chẳng? Vậy, thể nào phán rằng: Điều đó xui các ngươi vấp phạm người nói được rằng: Ta đã từ trên trời mà sao? 62 Vậy, nếu các ngươi thấy Con người lên xuống? 43 Đức Chúa Jésus đáp rằng: Các ngươi nơi Ngài vốn ở khi trước thì thể nào? 63 Aáy là chớ lầm bầm với nhau. 44 Ví bằng Cha, là Đáng thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. sai ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến. Những lời ta phán cùng các ngươi đều là thần cùng ta, và ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi linh và sự sống. 64 Song trong vòng các ngươi ngày sau rốt. 45 Các sách tiên tri có chép rằng: có kẻ không tin. Vì Đức Chúa Jésus biết từ ban Ai này đều sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ. Hết đâu, ai là kẻ không tin, ai là kẻ sẽ phản Ngài. 65 ai đã nghe Cha và học theo Ngài thì đến cùng Ngài lại phán rằng: Chính vì cớ đó, mà ta đã nói ta. 46 Aáy chẳng phải kẻ nào đã từng thấy Cha, cùng các ngươi rằng nếu Cha chẳng ban cho, trừ ra Đáng từ Đức Chúa Trời mà đến; Đáng ấy thì chẳng ai tới cùng ta được. 66 Từ lúc ấy, có đã thấy Cha. 47 Quả thật, quả thật, ta nói cùng nhiều môn đồ Ngài trả lui, không đi với Ngài các ngươi, hế ai tin thì được sự sống đời đời. (aiōnios g166) 48 Ta là bánh của sự sống. 49 Tô phụ 67 Đức Chúa Jésus phán cùng mười hai sứ các ngưới đã ăn ma-na trong đồng vắng, rồi đồ rằng: Còn các ngươi, cũng muốn lui chẳng? cũng chết. 50 Đây là bánh từ trời xuống, hầu 68 Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, chúng cho ai ăn chẳng hề chết. 51 Ta là bánh hằng đời đời; (aiōnios g166) 69 chúng tôi đã tin, và nhận sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì biết rằng Chúa là Đáng thánh của Đức Chúa sống vô cùng; và bánh mà ta sẽ ban cho vì sự Trời. 70 Đức Chúa Jésus đáp rằng: Ta há chẳng sống của thế gian tức là thịt ta. (aiōnios g165) 52 Bởi đã chọn các ngưới là mười hai sứ đồ sao? Mà đó, các người Giu-đa cái lẽ với nhau, mà rằng: một ngưới trong các ngưới là qui! 71 Vâ, Ngài Lẽ nào người này lấy thịt mình cho chúng ta nói về Giu-đa con Si-môn Ӧch-ca-ri-ott; vì chính ăn sao? 53 Đức Chúa Jésus bèn phán cùng họ hắn là một trong mười hai sứ đồ, sau sẽ phản rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngưới, Ngài. nếu các ngưới không ăn thịt của Con người, 7 Kế đó, Đức Chúa Jésus đi khắp xứ Ga-li-lê. cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự Ngài không ưng đi trong xứ Giu-đê, bởi dân sống trong các ngưới đâu. 54 Ai ăn thịt và uống Giu-đa vẫn tìm phương giết Ngài. 2 Vâ, ngày lẽ huyết ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau

của dân Giu-đa, gọi là lễ Lèu Tạm gần đến. 3 làm phép cắt bì cho người đàn ông trong ngày Anh em Ngài nói rằng: Hãy đi khỏi đây, và qua Sa-bát! 23 Nếu người đàn ông chịu phép cắt bì xứ Giu-đê, để cho các môn đồ cũng được xem ngày Sa-bát, cho khỏi phạm luật pháp Môi-se, công việc thầy làm. 4 Khi nào người ta muốn tẩy thì sao ta chữa cho cả mình người bình được mình ra, thì không ai làm kín giấu việc gì. Vì lành trong ngày Sa-bát, mà các người lại nỗi thầy làm những sự đó, hãy tẩy mình cho thiên giận? 24 Đừng cứ bẽ ngoài mà xét đoán, nhưng hạ. 5 Bởi chưng chính các anh em Ngài không phải xét đoán theo lẽ công bình. 25 Có mấy kẻ tin Ngài. 6 Đức Chúa Jêsus phán cùng anh em trong dân thành Giê-ru-sa-lem nói rằng: Đó có rằng: Thị giờ ta chưa đến; còn về các ngươi, thì phải là người mà người ta tìm giết chẳng? 26 giờ được tiện luôn luôn. 7 Thế gian chẳng ghét Kìa, người nói tự do, mà không ai nói chi người các ngươi được; nhưng ghét ta, vì ta làm chứng hết. Dễ thường các quan đã nhận thật người là này về họ rằng công việc họ là ác. 8 Các ngươi Đáng Christ? 27 Thế mà, chúng ta biết người hãy lên dự lễ này, còn ta chưa lên dự lễ đó, vì này từ đâu lại; song khi Đáng Christ sẽ đến, thì giờ ta chưa trọn. 9 Ngài nói xong, cứ ở lại thì không ai biết Ngài từ đâu đến. 28 Bấy giờ, xứ Ga-li-lê. 10 Lúc anh em Ngài đã lên dự lễ Đức Chúa Jêsus đang dạy trong đền thờ, thì kêu rồi, thì Ngài cũng lên, nhưng đi cách kín giấu, lên rằng: Các ngươi quen ta, các ngươi biết ta không tố lộ. 11 Vậy, các người Giu-đa tìm Ngài từ đâu lại! Ta đã đến chẳng phải tự ta, nhưng trong ngày lễ, và nói rằng: Nào người ở đâu? 12 Đáng đã sai ta đến là thật, mà các ngươi không Trong đám đông có tiếng xôn xao bàn về Ngài. biết Ngài. 29 Ta thì biết Ngài; vì ta từ Ngài đến, Người thì nói: Aáy là một người lành; kẻ thì và Ngài là Đáng đã sai ta đến. 30 Vậy, họ kiêm nói: Không phải; người phỉnh dỗ dân chúng! 13 thế bắt Ngài; nhưng không ai tra tay trên Ngài, Song chẳng ai dám nói về Ngài tỏ tường, vì sợ vì giờ Ngài chưa đến. 31 Song trong vòng dân dân Giu-đa. 14 Giữa k" lê, Đức Chúa Jêsus lên chúng nhiều kẻ tin Ngài, nói rằng: Khi Đáng đền thờ dạy dỗ. 15 Các người Giu-đa sững sờ Christ đến, sẽ có làm nhiều phép lạ hơn người mà nói rằng: Người này chưa từng học, làm sao này đã làm chẳng? 32 Người Pha-ri-si nghe lời biết được Kinh Thánh? 16 Đức Chúa Jêsus đáp đoàn dân nghị luận về Ngài, thì mấy thầy tế rằng: Đạo lý của ta chẳng phải bởi ta, nhưng lễ cả đồng tình với họ, cắt lính đi bắt Ngài. 33 bởi Đáng đã sai ta đến. 17 Nếu ai khứng làm Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Ta còn ở với các theo ý muốn của Đức Chúa Trời, thì sẽ biết đạo ngươi ít lâu nữa; rồi ta đi về cùng Đáng sai ta lý ta có phải là bởi Đức Chúa Trời, hay là ta nói đến. 34 Các ngươi sẽ kiêm ta mà chẳng thấy, và theo ý ta. 18 Kẻ nói theo ý mình, thì tìm vinh nơi ta ở, các ngươi không thể đến được. 35 Các hiền riêng mình; nhưng kẻ tìm vinh hiền của người Giu-đa nói với nhau rằng: Thế thì người Đáng đã sai mình đến, mới là chân thật, và chắc sẽ đi đâu mà ta không tìm được? Có phải người trong mình không có điều gì không công bình sẽ đi đến cùng những kẻ lưu lạc trong dân Gờ-dâu. 19 Môi-se há chẳng ban luật pháp cho các réc và dạy dân Gờ-réc chẳng? 36 Người đã nói ngươi sao? Mà trong các ngươi không có một ai rằng: Các ngươi sẽ tìm ta, mà chẳng thấy, và tuân theo luật pháp! Cớ sao các ngươi kiêm thế nơi ta ở, các ngươi không thể đến được, ấy là giết ta? 20 Dân chúng trả lời rằng: Người bị quỉ nghĩa làm sao? 37 Ngày sau cùng, là ngày trọng ám, nào ai là người tìm thế giết ngươi? 21 Đức thề trong k" lê, Đức Chúa Jêsus ở đó, đứng kêu Chúa Jêsus đáp lại rằng: Ta đã làm một việc, các lên rằng: Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta người thầy đều lấy làm lạ. 22 Môi-se đã truyền mà uống. 38 Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng phép cắt bì cho các ngươi (phép đó không phải sống sẽ cháy từ trong lòng mình, y như Kinh bởi Môi-se, nhưng bởi tổ tông), và các ngươi Thánh đã chép vậy. 39 Ngài phán điều đó chỉ

về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ kiện Ngài. Nhưng Đức Chúa Jêsus cùi xuồng, nhận lấy; bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa lấy ngón tay viết trên đất. 7 Vì họ cứ hỏi nữa, ban xuồng, vì Đức Chúa Jêsus chưa được vinh thì Ngài ngước lên và phán rằng: Ai trong các hiền. 40 Trong đoàn dân có nhiều người nghe người là người vô tội, hãy truớc nhất ném đá những lời đó, thì nói: Người này thật là đáng vào người. 8 Rồi Ngài lại cùi xuồng cứ viết trên tiên tri. Người khác thì nói: Aay là Đáng Christ. mặt đất. 9 Khi chúng nghe lời đó, thì kể nhau 41 Người khác nữa lại nói: Đáng Christ há từ Ga- mà đi ra, những người có tuổi đi trước; Đức li-lê mà đến sao? 42 Kinh Thánh há chẳng nói Chúa Jêsus ở lại một mình với người đàn bà, rằng Đáng Christ phải ra từ dòng dõi vua Đa- người vẫn đang đứng chính giữa đó. 10 Đức vít, làng Bết-lê-hem, là làng vua Đa-vít sao? 43 Chúa Jêsus bấy giờ lại ngược lên, không thấy ai Vậy, dân chúng cãi lẽ nhau về Ngài. 44 Có mấy hết, chỉ có người đàn bà, bèn phán rằng: Hỡi kẻ trong đám dân muốn bắt Ngài, nhưng không mụ kia, những kẻ cáo người ở đâu? Không ai ai đặt tay trên mình Ngài. 45 Vậy bọn lính trở định tội người sao? 11 Người thưa rằng: Lạy về cùng các thầy tế lễ cả và các người Pha-ri-si. Chúa, không ai hết. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Những người này hỏi họ rằng: Sao các người Ta cũng không định tội người; hãy đi, đừng không điều người đến? 46 Bọn lính thưa rằng: phạm tội nữa. 12 Đức Chúa Jêsus lại cất tiếng Chẳng hề có người nào đã nói như người này! phán cùng chúng rằng: Ta là sự sáng của thế 47 Những người Pha-ri-si nói rằng: Các người gian; người nào theo ta, chẳng đi trong nơi tối cũng đã bị phỉnh dỗ sao? 48 Có một người nào tăm, nhưng có ánh sáng của sự sống. 13 Người trong các quan hay là trong những người Pha- Pha-ri-si bèn nói rằng: Thầy tự làm chứng về ri-si tin đến người đó chẳng? 49 Song lũ dân mình, thì lời chứng thầy không đáng tin. 14 này không biết luật chi cả, thật là dân đáng Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Dẫu ta tự làm chứng rúa! 50 Ni-cô-đem (là người trước có đến cùng về mình, nhưng lời chứng ta là đáng tin, vì ta Đức Chúa Jêsus và là một người trong đám họ) biết mình đã từ đâu mà đến và đi đâu; song các nói rằng: 51 Luật chúng ta há bắt tội một người người không biết ta từ đâu mà đến, cũng chẳng nào chưa tra hỏi đến, và chưa biết điều người hay ta đi đâu. 15 Các người xét đoán theo xác áy đã làm, hay sao? 52 Họ trả lời rằng: Người thịt; ta thì không xét đoán người nào hết. 16 cũng là người Ga-li-lê sao? Người hấy tra xét, Nếu ta xét đoán ai, sự xét đoán của ta đúng sẽ thấy rằng chẳng có tiên tri nào từ xứ Ga-li- với lẽ thật; vì ta không ở một mình, nhưng lê mà ra hết. 53 Ai này đều trở về nhà mình.

8 Đức Chúa Jêsus lên trên núi Ô-li-ve. 2 Nhưng đến tảng sáng, Ngài trở lại đền thờ; cả dân sự đều đến cùng Ngài, Ngài bèn ngồi dạy dỗ họ. 3 Bấy giờ, các thầy thông giáo và các người Pha-ri-si dẫn lại cho Ngài một người đàn bà đã bị bắt đang khi phạm tội tà dâm; họ để người giữa đám đông, 4 mà nói cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Thưa thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang về tội tà dâm. 5 Vâ, trong luật pháp Môise có truyền cho chúng ta rằng nên ném đá những hạng người như vậy; -còn thầy, thì nghĩ sao? 6 Họ nói vậy để thử Ngài, hầu cho có thể

Cha là Đáng đã sai ta đến vẫn ở cùng ta. 17 Vâ, có chép trong luật pháp của các người rằng lời chứng hai người là đáng tin: 18 ta tự làm chứng cho ta, và Cha là Đáng đã sai ta đến cũng làm chứng cho ta. 19 Chúng thưa cùng Ngài rằng: Cha của thầy ở đâu? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các người chẳng biết ta, và cũng chẳng biết Cha ta. Nếu các người biết ta, thì cũng biết Cha ta nữa. 20 Đức Chúa Jêsus phán mọi lời đó tại nơi Kho, đang khi dạy dỗ trong đền thờ; và không ai tra tay trên Ngài, vì giờ Ngài chưa đến. 21 Ngài lại phán cùng chúng rằng: Ta đi, các người sẽ tìm ta, và các người sẽ chết trong tội lỗi mình. Các người không thể đến được nơi

ta đi. **22** Người Giu-đa bèn nói rằng: Người đã nay, các ngươi tìm mưu giết ta, là người lấy lẽ nói: Các ngươi không thể đến được nơi ta đi, thật đã nghe nói Đức Chúa Trời mà nói với các vây ngươi sẽ tự tử sao? **23** Ngài phán rằng: Các ngươi; Aùp-ra-ham chưa hề làm điều đó! **41** Các ngươi bởi dưới mà có; còn ta bởi trên mà có. ngươi làm công việc của cha mình. Chúng nói Các ngươi thuộc về thế gian này; còn ta không rằng: Chúng tôi chẳng phải là con ngoại tình; thuộc về thế gian này. **24** Nên ta đã bảo rằng chúng tôi chỉ có một Cha, là Đức Chúa Trời. **42** các ngươi sẽ chết trong tội lỗi mình; vì nếu các Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ví bằng Đức Chúa ngươi chẳng tin ta là Đáng đó, thì chắc sẽ chết Trời là Cha các ngươi, thì các ngươi sẽ yêu ta, trong tội lỗi các ngươi. **25** Chúng bèn hỏi Ngài vì ta bởi Đức Chúa Trời mà ra và từ Ngài mà rằng: Vậy thầy là ai? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: đến; bởi chưng ta chẳng phải đã đến tự mình Như lời ta đã nói với các ngươi từ ban đầu. **26** đâu, nhưng ấy chính Ngài đã sai ta đến. **43** Tại Ta có nhiều sự nói và đoán xét về các ngươi; sao các ngươi không hiểu lời ta? Aay là bởi các nhưng Đáng đã sai ta đến là thật, và điều chi ta ngươi chẳng có thể nghe được đạo của ta. **44** nghe bởi Ngài, ta truyền lại cho thế gian. **27** Các ngươi bởi cha mình, là ma quỉ, mà sanh Chúng không hiểu rằng Ngài phán về Cha. **28** ra; và các ngươi muốn làm nên sự ưa muốn Vậy Đức Chúa Jêsus phán rằng: Khi các ngươi của cha mình. Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết treo Con người lên, bấy giờ sẽ biết ta là ai, và ngươi, chẳng bền giữ được lẽ thật, vì không biết ta không tự mình làm điều gì, nhưng nói có lẽ thật trong nó đâu. Khi nó nói dối, thì nói điều Cha ta đã dạy ta. **29** Đáng đã sai ta đến vẫn theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối ở cùng ta, chẳng để ta ở một mình, vì ta hằng và là cha sự nói dối. **45** Nhưng vì ta nói lẽ thật, làm sự đẹp lòng Ngài. **30** Bởi Đức Chúa Jêsus nên các ngươi không tin ta. **46** Trong các ngươi nói như vậy, nên có nhiều kẻ tin Ngài. **31** Bấy có ai bắt ta thú tội được chẳng?... Nếu ta nói lẽ giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin thật, sao các ngươi không tin ta? **47** Ai ra bởi Ngài, rằng: Nếu các ngươi hằng ở trong đạo Đức Chúa Trời, thì nghe lời Đức Chúa Trời; cho ta, thì thật là môn đồ ta; **32** các ngươi sẽ biết nên các ngươi chẳng nghe, tại các ngươi không lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các ngươi. **33** thuộc về Đức Chúa Trời. **48** Người Giu-đa thưa Người Giu-đa thưa rằng: Chúng tôi là dòng dõi rằng: Chúng tôi nói thầy là người Sa-ma-ri, và Aùp-ra-ham, chưa hề làm tôi mọi ai, vậy sao bị quỉ ám, há không phải sao? **49** Đức Chúa thầy nói rằng: Các ngươi sẽ trở nên tự do? **34** Jêsus đáp rằng: Ta chẳng phải bị quỉ ám, nhưng Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta ta tôn kính Cha ta, còn các ngươi làm nhục ta. nói cùng các ngươi, ai phạm tội lỗi là tôi mọi **50** Ta chẳng tìm sự vinh hiển ta, có một Đáng của tội lỗi. **35** Vâ, tôi mọi không ở luôn trong tìm và đoán xét. **51** Quả thật, quả thật, ta nói nhà, mà con thì ở đó luân. (aiôn g165) **36** Vậy nếu cùng các ngươi, nếu kẻ nào giữ lời ta, sẽ chẳng Con buông tha các ngươi, các ngươi sẽ thật thấy sự chết bao giờ. (aiôn g165) **52** Người Giu-đa được tự do. **37** Ta biết rằng các ngươi là dòng đà nói rằng: Bây giờ chúng tôi thấy rõ thầy bị Aùp-ra-ham, nhưng các ngươi tìm thế để quỉ ám; Aùp-ra-ham đã chết, các đấng tiên tri giết ta, vì đạo ta không được chỗ nào ở trong cũng vậy, mà thầy nói: Nếu kẻ nào giữ lời ta sẽ lòng các ngươi. **38** Ta nói điều ta đã thấy nói chẳng hề chết! (aiôn g165) **53** Thầy lại trọng hơn Cha ta; còn các ngươi cứ làm điều đã học noi cha chúng tôi, Aùp-ra-ham, là người đã chết cha mình. **39** Chúng trả lời rằng: Cha chúng tôi sao? Các đấng tiên tri cũng đã chết; thầy mạo túc là Aùp-ra-ham, Đức Chúa Jêsus phán rằng: xưng mình là ai? **54** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Nếu các ngươi là con Aùp-ra-ham, thì chắc sẽ Nếu ta tự tôn vinh, thì sự vinh hiển ta chẳng ra làm công việc của Aùp-ra-ham. **40** Nhưng hiện giờ; ấy là Cha ta làm vinh hiển ta, là Đáng các

ngươi xưng là Đức Chúa Trời của mình. **55** Dầu Vả, ấy là ngày Sa-bát mà Đức Chúa Jêsus đã hòa vây, các ngươi chưa biết Ngài đâu; còn ta thì bùn và mờ mắt cho ngươi đó. **15** Người Phabiết. Và nếu ta nói rằng ta không biết Ngài, ta risi lại hỏi ngươi thế nào được sáng mắt lại. sẽ cũng nói dối như các ngươi vậy; song ta biết Người rằng: Người ấy rà bùn vào mắt tôi, tôi Ngài, và ta giữ lời Ngài. **56** Cha các ngươi là rửa rồi thấy được. **16** Có mấy kẻ trong những Aùp-ra-ham đã nức lòng nhìn thấy ngày của ta; người Pha-ri-si bèn nói rằng: Người này không ngươi đã thấy rồi, và mừng rỡ. **57** Người Giu-đa phải từ Đức Chúa Trời đến đâu, vì không giữ nói rằng: Thầy chưa đầy năm mươi tuổi, mà đã ngày Sa-bát. Nhưng kẻ khác rằng: Một kẻ có thấy Aùp-ra-ham! **58** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: tội làm phép lạ như vậy thể nào được? Rồi họ Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, trước bèn chia phe ra. **17** Bấy giờ chúng hỏi người khi chưa có Aùp-ra-ham, đã có ta. **59** Bấy giờ mù nữa rằng: Còn ngươi, về người đã làm sáng chúng lấy đá đặng quăng vào Ngài; nhưng Đức mắt ngươi đó thì ngươi nói làm sao? Người trả Chúa Jêsus đi lén trong chúng, ra khỏi đèn thờ.

9 Đức Chúa Jêsus vừa đi qua, thấy một người mù từ thuở sanh ra. **2** Môn đồ hỏi Ngài rằng: Thưa thầy ai đã phạm tội, người hay là cha mẹ ngươi, mà người sanh ra thì mù như vậy? **3** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Đó chẳng phải tại người hay tại cha mẹ đã phạm tội; nhưng ấy để cho những việc Đức Chúa Trời được tỏ ra trong người. **4** Trong khi còn ban ngày, ta phải làm trọn những việc của Đáng đã sai ta đến; tối lại, thì không ai làm việc được. **5** Đang khi ta còn ở thế gian, ta là sự sáng của thế gian. **6** Nói xong, Ngài nhô xuống đất, lấy nước miếng trộn thành bùn, và đem xúc trên mắt người mù. **7** Đoạn, Ngài phán cùng người rằng: Hãy đi, rửa nơi ao Si-lô-ê (nghĩa là chịu sai đi). Vậy, người đi đến ao đó, rửa, và trở lại, thì được thấy rõ. **8** Xóm giềng người mù và những kẻ trước kia từng thấy người đi ăn mày đều nói rằng: Ngày có phải là người vẫn ngồi ăn xin đó chăng? **9** Người thì nói: Aáy là hắn; kẻ lại nói: Không phải, song một người nào giống hắn. Người mù nói rằng: Chính tôi đây. **10** Chúng bèn hỏi người rằng: Tại sao mắt ngươi đã mở được? **11** Người trả lời rằng: Người tên gọi là Jêsus kia đã hòa bùn, xúc mắt tôi, và nói rằng: Hãy đi đến rửa nơi ao Si-lô-ê. Vậy, tôi đi đến, rửa tại đó, rồi thấy được. **12** Chúng hỏi rằng: Người ấy ở đâu? Người trả lời rằng: Tôi không biết. **13** Chúng dẫn người trước đã mù đó đến cùng người Pha-ri-si. **14**

lời rằng: Aáy là một đấng tiên tri. **18** Song le, người Giu-đa không tin rằng người ấy trước đã mù mà được sáng lại, cho đến khi gọi cha mẹ người đến. **19** Họ gạn hỏi rằng: Đây có quả thật là con trai các ngươi mà các ngươi nói rằng nó mù từ thuở sanh ra chăng? Thế thì, sao bây giờ nó sáng vậy? **20** Cha mẹ người trả lời rằng: Chúng tôi nhìn biết là con trai chúng tôi đó đã mù từ thuở sanh ra; **21** nhưng hiện nay tại làm sao thấy được, thì chúng tôi không rõ. Chúng tôi cũng không biết ai mở mắt nó nữa. Hãy hỏi nó, nó đã đủ tuổi, chính nó sẽ nói cho. **22** Cha mẹ người nói vậy, vì sợ dân Giu-đa; bởi dân Giu-đa đã định rằng hễ ai xưng Đức Chúa Jêsus là Đáng Christ, thì phải bị đuổi ra khỏi nhà hội. **23** Aáy vì cớ đó nên cha mẹ người nói rằng: Nó đã đủ tuổi, hãy hỏi nó. **24** Vậy, người Pha-ri-si gọi người trước đã mù một lần nữa, mà nói rằng: Hãy ngợi khen Đức Chúa Trời, chúng ta biết người đó là kẻ có tội. **25** Người trả lời rằng: Tôi chẳng biết người có phải là kẻ có tội chăng, chỉ biết một điều, là tôi đã mù mà bây giờ lại sáng. **26** Họ lại hỏi rằng: Người đã làm điều gì cho người? mở mắt người thể nào? **27** Người trả lời rằng: Tôi đã nói với các ông rồi, mà các ông chẳng nghe tôi. Có sao các ông muốn nghe lại lần nữa? Há cũng muốn làm môn đồ người chăng? **28** Họ bèn mắng nhiếc người, mà rằng: Aáy, chính ngươi là môn đồ người; còn chúng ta là môn đồ của Môi-se. **29** Chúng ta biết Đức Chúa Trời đã phán cùng Môi-se, nhưng người

này, thì chúng ta chẳng biết bởi đâu đến. **30** phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói Người trả lời rằng: Người đã mở mắt tôi, mà cùng các ngươi, ta là cửa của chiên. **8** Hết thấy các ông chẳng biết người bởi đâu đến, ấy là những kẻ đã đến trước ta đều là quân trộm sự lừa lăm! **31** Chúng ta vẫn biết Đức Chúa Trời cướp; nhưng chiên không nghe chúng nó. **9** Ta chẳng nhầm lời kẻ có tội, mà nếu ai kính sợ là cái cửa: nếu ai bởi ta mà vào, thì sẽ được cứu Đức Chúa Trời, làm theo ý muốn Ngài, thì Ngài rõ; họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. **10** Kẻ trộm chỉ nhầm lời. **32** Người ta chẳng bao giờ nghe nói đến để cướp giết và hủy diệt; còn ta đã đến, hầu có ai mở mắt kẻ mù từ thuở sanh ra. (**a**^{ton} **g165**) cho chiên được sự sống và được sự sống dư **33** Nếu người này chẳng phải đến từ Đức Chúa đập. **11** Ta là người chăn hiền lành; người chăn Trời, thì không làm gì được hết. **34** Chúng trả hiền lành vì chiên mình phó sự sống mình. lời rằng: Cả mình người sanh ra trong tội lỗi, **12** Kẻ chăn thuê chẳng phải là người chăn, và lại muốn dạy dỗ chúng ta sao! Đoạn, họ đuổi chiên không phải thuộc về nó, nếu thấy muông người ra ngoài. **35** Đức Chúa Jêsus nghe họ đã sói đến, thì nó bỏ chiên chạy trốn; muông sói đuổi người ra, và Ngài có gặp người, bèn phán cướp lấy chiên và làm cho tản lạc. **13** Aáy vì nó hỏi rằng: Người có tin đến Con Đức Chúa Trời là kẻ chăn thuê, chẳng lo lắng chi đến chiên. **14** chẳng? **36** Người thưa rằng: Thưa Chúa, người Ta là người chăn hiền lành, ta quen chiên ta, là ai hùng cho tôi tin đến? **37** Đức Chúa Jêsus và chiên ta quen ta, **15** cũng như Cha biết ta phán rằng: Người đã thấy người, và ấy là chính và ta biết Cha vậy; ta vì chiên ta phó sự sống người đang nói cùng người. **38** Người thưa mình. **16** Ta còn có chiên khác chẳng thuộc về rằng: Lạy Chúa, tôi tin; bèn sấp mình xuống chuồng này; ta cũng phải dẫn nó về nứa, chiên trước mặt Ngài. **39** Đức Chúa Jêsus bèn phán đó sẽ nghe tiếng ta, rồi sẽ chỉ có một bầy, và rằng: Ta đã đến thế gian để làm sự phán xét một người chăn mà thôi. **17** Ngày, tại sao Cha này: Hé ai chẳng thấy, thì thấy; còn ai thấy, lại yêu ta: Aáy vì ta phó sự sống mình để được hóa mù. **40** Mấy người Pha-ri-si bên cạnh Ngài lấy lại. **18** Chẳng có ai cắt sự sống ta đi, nhưng nghe điều đó, thì nói với Ngài rằng: Còn chúng tự ta phó cho; ta có quyền phó sự sống, và có ta cũng là kẻ mù chẳng? **41** Đức Chúa Jêsus đáp quyền lấy lại; ta đã lãnh mạng lệnh này nơi Cha rằng: Nếu các ngươi là kẻ mù, thì không có tội ta. **19** Nhân những lời đó, người Giu-đa lại chia lỗi chi hết; nhưng vì các ngươi nói rằng: Chúng phe ra nứa. **20** Phản nhiều trong đám họ nói ta thấy, nên tội lỗi các ngươi vẫn còn lại.

10 Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, kẻ nào chẳng bởi cửa mà vào chuồng chiên, nhưng trèo vào từ nơi khác, thì người đó là trộm cướp. **2** Nhưng kẻ bởi cửa mà vào, là người chăn chiên. **3** Người canh cửa mở cho, chiên nghe tiếng người chăn; người chăn kêu tên chiên mình mà dẫn ra ngoài. **4** Khi người đã đem chiên ra hết, thì đi trước, chiên theo sau, vì chiên quen tiếng người. **5** Nhưng chiên chẳng theo người lạ; trái lại, nó chạy trốn, vì chẳng quen tiếng người lạ. **6** Đức Chúa Jêsus phán lời ví dụ đó, nhưng chúng không hiểu Ngài muốn nói chi. **7** Đức Chúa Jêsus lại

rằng: Người bị quỉ ám, người là điên; sao các ngươi nghe làm chi? **21** Kẻ khác nói rằng: Aáy đó chẳng phải là lời nói của một kẻ bị quỉ ám. Quỉ há có thể mở mắt kẻ mù được sao? **22** Tại thành Giê-ru-sa-lem có giữ lễ Khánh Thành đền thờ. Bấy giờ là mùa đông; **23** Đức Chúa Jêsus đi dạo trong đền thờ, dưới hiên cửa Sa-lô-môn. **24** Người Giu-đa nhóm xung quanh Ngài mà nói rằng: Thầy để chúng tôi nghĩ vơ vắn mãi cho đến khi nào? Nếu thầy là Đáng Christ, hãy nói rõ cho chúng tôi. **25** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta đã bảo các ngươi, mà các ngươi không tin; những việc ta nhân danh Cha ta mà làm đều làm chứng cho ta. **26** Nhưng các ngươi không tin ta, vì các ngươi chẳng phải là chiên

của ta. **27** Chiên ta nghe tiếng ta, ta quen nó, và nó theo ta. **28** Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay ta. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Cha ta là Jēsus yêu Ma-thê, em người, và La-xa-ro. **6** Khi Đấng lớn hơn hết đã cho ta chiên đó, và chẳng ai cướp nổi chiên đó khỏi tay Cha. **30** Ta với Cha nữa trong nơi Ngài đang ở. **7** Rồi đó, Ngài phán là một. **31** Người Giu-đa lại lượm đá đặng ném cùng môn đồ rằng: Chúng ta hãy trở về xứ Giu-Ngài. **32** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Ta đã làm đê. **8** Môn đồ thưa rằng: Thưa thầy, hôm trước mắt các ngươi lầm việc lành bởi Cha đến; dân Giu-đa tìm ném đá thầy, thầy còn trở lại vì việc chi mà các ngươi ném đá ta? **33** Người nơi họ sao! **9** Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Trong Giu-đa trả lời rằng: Aáy chẳng phải vì một việc lành mà chúng ta ném đá ngươi, nhưng vì lỗi lầm của ngươi là người, mà tự xưng là Đức sáng của thế gian này. **10** Nhưng nếu ai đi ban Chúa Trời. **34** Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Trong đêm, thì vấp, vì không có sự sáng. **11** Ngài phán luật pháp của các ngươi há chẳng chép rằng: như vậy, rồi tiếp rằng: La-xa-ro, bạn ta, đang Ta đã phán: Các ngươi là các thần, hay sao? **35** ngủ; nhưng ta đi đánh thức ngươi. **12** Môn đồ Nếu luật pháp gọi những kẻ được lời Đức Chúa thưa rằng: Thưa Chúa, nếu ngươi ngủ, chắc sẽ Trời phán đến là các thần, và nếu Kinh Thánh được lành. **13** Vâ, Đức Chúa Jēsus phán lời đó không thể bỏ được, **36** thì ta đây, là Đấng Cha chỉ về sự chết của La-xa-ro; song môn đồ tưởng đã biệt ra thánh, và sai xuống thế gian, nói: Ta nói về giấc ngủ thường. **14** Đức Chúa Jēsus bèn là Con Đức Chúa Trời, cớ sao các ngươi cáo buộc ta là nói tó tướng cùng môn đồ rằng: La-xa-ro chết ta là nói lông ngón? **37** Ví bằng ta không làm rồi. **15** Ta vì các ngươi mừng không có ta tại đó, những việc của Cha ta, thì các ngươi chớ tin ta. để cho các ngươi tin; nhưng chúng ta hãy đi **38** Còn nếu ta làm, thì, dầu các ngươi chẳng tin đến cùng người. **16** Nhân đó, Thô-ma, gọi là ta, hãy tin những việc ta, để các ngươi hiểu và Đì-dim, nói với môn đồ khác rằng: Chúng ta biết rằng Cha ở trong ta và ta ở trong Cha. **39** cũng hãy đi tới đó đặng chết với Ngài! **17** Khi Chúng còn kiêm cách để bắt Ngài nữa; nhưng Đức Chúa Jēsus đến nơi, thấy đã chôn La-xa-ro Ngài tránh khỏi tay họ. **40** Đoạn, Ngài lại sang trong mộ bốn ngày rồi. **18** Vâ, thành Bê-thaben kia sông Giô-đanh, đến nơi Giăng đã làm ni cách thành Giê-ru-sa-lem chỉ độ mười lăm phép báp têm trước hết, và trú tại đó. **41** Có éch-ta-đơ. **19** Có nhiều người Giu-đa đã đến đó nhiều kẻ đến cùng Ngài, mà nói rằng: Giăng đặng yên ủi Ma-thê và Ma-ri về sự anh chết. **20** chưa làm một phép lạ nào, nhưng mọi điều Lúc Ma-thê nghe Đức Chúa Jēsus đến, thì đi Giăng đã nói về người này là thật. **42** Tại đó có dồn Ngài; nhưng Ma-ri thì ngồi tại nhà. **21** Ma-thê thưa cùng Đức Chúa Jēsus rằng: Lay Chúa, nếu Chúa có đây, thì anh tôi không chết; **22** mà bây giờ tôi cung biết mọi điều Ngài sẽ xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời át ban cho. **23** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Anh ngươi sẽ sống lại. **24** Ma-thê thưa rằng: Tôi vẫn biết rằng đến sự sống lại ngày cuối cùng, anh tôi sẽ sống lại. **25** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. **26** Còn ai sống và tin ta thì không

11 Có một người đau, tên là La-xa-ro, ở Bê-tha-ni, là làng của Ma-ri và chị người là Ma-thê. **2** Ma-ri là người đã xúc dầu thơm cho Chúa, và lấy tóc mình lau chân Ngài; chính anh người là La-xa-ro đang đau. **3** Vậy, hai chị em sai người đến thưa cùng Đức Chúa Jēsus rằng: Lạy Chúa, này, kẻ Chúa yêu mắc bệnh. **4** Đức Chúa Jēsus vừa nghe lời đó, bèn phán rằng:

hè chêt. Người tin điều đó chẳng? (aiôn g165) 27 rắng: Hãy mở cho người, và để người đi. 45 Có Người thừa rắng: Lay Chúa, phải, tôi tin Chúa nhiều người Giu-đa đã đến cùng Ma-ri và thấy là Đáng Christ, Con Đức Chúa Trời, là Đáng phải sự Đức Chúa Jêsus làm, bèn tin Ngài. 46 Nhưng đến thế gian. 28 Người nói xong, liền về, lén một vài người trong bọn đó đi tìm người Phakêu em là Ma-ri, mà rắng: Thầy ở đằng kia, ri-si, mách cho họ sự Đức Chúa Jêsus đã làm, đang gọi em lại. 29 Ma-ri vừa nghe mấy lời, vội 47 Các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nhóm vàng đứng dậy đến cùng Ngài. 30 Vả, Đức Chúa tòa công luận, bàn rằng: Người này làm phép Jêsus chưa vào trong làng, nhưng còn đứng lạ nhiều lắm, chúng ta tính thế nào? 48 Nếu nơi Ma-thê đến đón Ngài. 31 Khi những người chúng ta để cho người làm, thì thiên hạ tin Giu-đa đang ở trong nhà với Ma-ri và yên ủi người, rồi dân Rô-ma sẽ đến diệt nơi này và cả người, thấy người đứng dậy đi ra vội vã như nước chúng ta nữa. 49 Nhưng một người trong vậy, thì theo sau, vì nghĩ rằng người đến mộ bọn họ, tên là Cai-phe, làm thầy cả thươngặng khóc. 32 Nhưng Ma-ri, lúc đã tới nơi Đức phảm đang niên, nói rằng: Các người chẳng Chúa Jêsus đứng, vừa thấy Ngài, thì sấp mình biết gì hết! 50 Các người chẳng xét rằng thả xuống chân Ngài mà nói rằng: Lạy Chúa, nếu có một người vì dân chịu chêt, còn hơn cả nước bị Chúa đây, thì anh tôi không chêt! 33 Đức Chúa hư mất. 51 Vả, người nói điều đó chẳng phải Jêsus thấy người khóc, và những người Giu-đa tự mình, nhưng bởi làm thầy cả thương phảm đi với người cũng khóc, bèn đau lòng cảm động đang niên, người nói tiên tri về Đức Chúa Jêsus mà phán rằng: Các người đã chôn người ở đâu? sẽ vì dân mà chêt; 52 và không những vì dân 34 Chúng thừa rắng: Lạy Chúa, xin hãy lại coi. thôi, mà cũng để nhóm con cái Đức Chúa Trời 35 Đức Chúa Jêsus khóc. 36 Người Giu-đa bèn đã tân lạc lại làm một đoàn. 53 Từ ngày đó, nói rằng: Kìa, người yêu La-xa-rơ là dường nào! chúng lập mưu giết Ngài. 54 Cho nên Đức Chúa 37 Có một vài người trong chúng nói: Người đã Jêsus không tỏ mình rõ ràng trong vòng dân mở mắt kẻ mù được, há chẳng có thể cũng làm Giu-đa nữa, song Ngài đi trong miền gần đồng cho người này không chêt sao? 38 Bấy giờ, Đức vắng, nơi một thành gọi là Eùp-ra-im; và ở lại Chúa Jêsus lại đau lòng nữa, bèn đến phần mộ: đó với môn đồ. 55 Lễ Vượt Qua của dân Giu-mô bằng một cái hang, trước cửa hang có một đà gần đến, có lăm người trong xứ lên thành hòn đá chặn lại. 39 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Giê-ru-sa-lem trước ngày lễ để tẩy uế. 56 Vậy, Hays lăn hòn đá đi. Ma-thê, là em gái kẻ chêt, chúng kiém Đức Chúa Jêsus, và đứng trong đèn thừa rắng: Lạy Chúa, đã có mùi, vì người nằm thờ, nói với nhau rằng: Các người tưởng thế đó bốn ngày rồi. 40 Đức Chúa Jêsus lại phán: Ta nào? Người không đến giữ lễ hay sao? 57 Vả, há chẳng từng nói với người rằng nếu người các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si đã ra lệnh, tin thì sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời nếu ai biết Đức Chúa Jêsus ở đâu, thì phải mách sao? 41 Vậy, họ lăn hòn đá đi. Đức Chúa Jêsus với họ, để họ bắt Ngài.

bèn nhường mắt lên trời mà rắng: Thưa Cha, tôi tạ ơn Cha, vì đã nhậm lời tôi. 42 Tôi biết rõ rằng Cha nhậm lời tôi luôn, nhưng tôi nói vậy là vì cớ đoàn dân này đứng chung quanh tôi, hầu cho họ tin rằng ấy chính Cha là Đáng đã sai tôi đến. 43 Khi Ngài nói xong, bèn kêu lên một tiếng lớn rằng: Hỡi La-xa-rơ, hãy ra! 44 Người chêt đi ra, chân tay buộc bằng vải liệm và mặt thì phủ khăn. Đức Chúa Jêsus phán cùng chúng

12 Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Đức Chúa Jêsus đến thành Bê-tha-ni, nơi La-xa-rơ ở, là người Ngài đã khiến sống lại từ kẻ chêt. 2 Người ta đãi tiệc Ngài tại đó, và Ma-thê hầu hạ; La-xa-rơ là một người trong đám ngồi đồng bàn với Ngài. 3 Bấy giờ, Ma-ri lấy một cân dầu cam tùng hương thật, rất quý giá, xúc chân Đức Chúa Jêsus, và lấy tóc mình mà lau; cả nhà

thơm nức mùi dầu đó. **4** Nhưng Giu-đa Õch- Jêsus bèn đáp rằng: Giờ đã đến, khi Con người ca-ri-ốt, là một môn đồ về sau phản Ngài, nói sẽ được vinh hiển. **24** Quả thật, quả thật, ta rằng: **5** Sao không bán dầu thơm đó lấy ba trăm nói cùng các ngươi, nếu hột giống lúa mì kia, đơ-ni-ê đặng bồ thí cho kẻ nghèo? **6**-Người nói chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở vậy, chẳng phải lo cho kẻ nghèo đâu, song vì một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được người vốn là tay trộm cắp, và giữ túi bạc, trộm nhiều. **25** Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi, lấy của người ta để ở trong. - **7** Đức Chúa Jêsus ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ đáp rằng: Hãy để mặc người, người đã để dành lại đến sự sống đời đời. (**aiōnios g166**) **26** Nếu ai dầu thơm này cho ngày chôn xác ta. **8** Vì các hầu việc ta, thì phải theo ta, và ta ở đâu, thì kẻ người thường có kẻ nghèo ở với mình, còn ta, hầu việc ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc ta, các ngươi không có ta luôn luôn. **9** Một bọn thì Cha ta át tôn quý người... **27** Hiện nay tâm người Giu-đa nghe Đức Chúa Jêsus có tại đó, thà ta bối rối; ta sẽ nói gì?... Lạy Cha, xin cứu bèn đến, chẳng những vì Ngài thôi, lại cũng Con khỏi giờ này! nhưng ấy cũng vì sự đó mà để xem La-xa-rơ, là người Ngài đã khiến từ kẻ Con đến giờ này! **28** Cha ơi, xin làm sáng danh chết sống lại. **10** Các thầy tế lễ cả bèn định giết Chal! Bấy giờ có tiếng từ trên trời phán xuống luôn La-xa-rơ nữa, **11** vì có nhiều người Giu-đa rằng: Ta đã làm sáng danh rồi, ta còn làm cho nhân cớ người mà chia rẽ họ và tin theo Đức sáng danh nữa! **29** Đoàn dân ở tại đó nghe tiếng Chúa Jêsus. **12** Qua ngày sau, có một đám dân thì nói rằng ấy là tiếng sấm; có kẻ khác nói: đông đến đặng dự lễ, biết Đức Chúa Jêsus lên Một vị thiên sứ nào nói với Ngài. **30** Đức Chúa thành Giê-ru-sa-lem, **13** bèn lấy những lá kè Jêsus cất tiếng phán rằng: Aáy chẳng phải vì ta ra đón Ngài, và reo lên rằng: Hô-sa-na! Chúc mà tiếng này vang ra, nhưng vì các ngươi. **31** phước cho Đáng nhân danh Chúa mà đến, là Hiện bây giờ, có sự phán xét thế gian này, và Vua của Y-sơ-ra-ên! **14** Đức Chúa Jêsus gấp một hiện nay vua chúa của thế gian này phải bị xua con lừa con, bèn lên cõi, y như lời chép rằng: đuôi. **32** Còn ta, khi ta đã được treo lên khỏi **15** Hỡi con gái thành Si-ôn, chớ sợ chi, này, Vua đất, ta sẽ kéo mọi người đến cùng ta. **33** Ngài ngươi đến, cõi trên lừa con của lừa cái. **16** Môn phán vậy để chỉ mình phải chết cách nào. **34** đồ trước vốn không hiểu điều đó; nhưng đến **17** Đoàn dân thưa rằng: Chúng tôi có học trong khi Đức Chúa Jêsus đã được vinh hiển, mới nhớ luật pháp rằng Đáng Christ còn đời đời, vậy lại những sự đó đã chép về Ngài, và người ta đã sao thầy nói Con người phải bị treo lên? Con làm thành cho Ngài. **18** Đoàn dân ở cùng Ngài, người đó là ai? (**aiōn g165**) **35** Đức Chúa Jêsus bèn khi Ngài kêu La-xa-rơ ra khỏi mộ và khiến từ đáp rằng: Sự sáng còn ở giữa các ngươi ít lâu; kẻ chết sống lại, đều làm chứng về Ngài. **19** Nhân đó, chẳng; kẻ đi trong nơi tối tăm thì chẳng biết người Pha-ri-si nói với nhau rằng: Các ngươi mình đi đâu. **36** Các ngươi đang có sự sáng, hãy thấy mình chẳng làm nổi chi hết; kia, cả thiên tin sự sáng, hầu cho trở nên con cái của sự hạ đều chạy theo người! **20** Vâ, trong đám đã sáng. Đức Chúa Jêsus phán như vậy, rồi đi, và lên đặng thờ lạy trong k” lê, có mấy người Gờ- ần mình cách xa họ. **37** Vâ, dẫu Ngài đã làm réc, **21** đến tìm Phi-líp, là người ở thành Bết- bấy nhiêu phép lạ trước mặt chúng, họ cũng sai-đa, thuộc xứ Ga-li-lê, mà xin rằng: Thưa không tin Ngài, **38** để được ứng nghiệm lời này chúa, chúng tôi muốn ra mắt Đức Chúa Jêsus. của đáng tiên tri Ê-sai: Lạy Chúa, ai đã tin lời **22** Phi-líp đi nói với Anh-rê; rồi Anh-rê với Phi- giảng chúng tôi, Và cánh tay Chúa đã tỏ ra cho líp đến thưa cùng Đức Chúa Jêsus. **23** Đức Chúa ai? **39** Vâ lại, chúng không thể tin, vì Ê-sai lại

có nói rằng: **40** Ngài đã khiến mắt họ mù, lòng nay ngươi chẳng biết sự ta làm; nhưng về sau họ cứng, Hầu cho mắt chẳng thấy, lòng chẳng sẽ biết. **8** Phi-e-ro thưa rằng: Chúa sẽ chẳng hiểu, Không tự hỏi cái, Và ta chẳng chữa lành rửa chân tôi bao giờ! Đức Chúa Jêsus đáp rằng: cho. **41** È-sai nói điều đó, khi thấy sự vinh hiển Nếu ta không rửa cho ngươi, ngươi chẳng có của Ngài và nói về Ngài. **42** Nhưng, trong hàng phần chi với ta hết. (aiōn g165) **9** Si-môn Phi-e-ro quan trưởng cũng có nhiều người tin Đức Chúa thưa rằng: Lạy Chúa, chẳng những rửa chân Jêsus; song vì cớ người Pha-ri-si, nên không mà thôi, lại cũng rửa tay và đầu nữa! **10** Đức xưng Ngài ra, sợ bị đuổi khỏi nhà hội chẳng. **43** Chúa Jêsus đáp rằng: Ai đã tắm rồi, chỉ cần rửa Vì họ chuộng danh vọng bởi người ta đến hơn chân, thì được sạch cả. Vả, các ngươi đã được là danh vọng bởi Đức Chúa Trời đến. **44** Tuy tinh sạch, nhưng chưa được tinh sạch đều. **11** vậy, Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: Ai tin Vì Ngài đã biết ai sẽ phản Ngài; tại thế cho nên ta, chẳng phải tin ta, nhưng tin Đáng đã sai ta Ngài phán rằng: Các ngươi chẳng phải hết thấy đến. **45** Còn ai thấy ta, là thấy Đáng đã sai ta đều được tinh sạch. **12** Sau khi đã rửa chân cho đến. **46** Ta là sự sáng đã đến thế gian, để ai tin môn đồ, Ngài mặc áo lại; đoạn ngồi vào bàn mà ta, chẳng ở nơi tối tăm nữa. **47** Lại nếu kẻ nào phán rằng: Các ngươi có hiểu điều ta đã làm nghe lời ta mà không vâng giữ, ấy chẳng phải cho các ngươi chẳng? **13** Các ngươi gọi ta bằng ta xét đoán kẻ đó; vì ta đến chẳng để xét đoán Thầy bằng Chúa; các ngươi nói phải, vì ta thật thế gian, nhưng để cứu chuộc. **48** Người nào bỏ vậy. **14** Vậy, nếu ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa ta ra và không nhận lãnh lời ta, đã có kẻ xét chân cho các ngươi, thì các ngươi cũng nên đoán rồi; lời ta đã rao giảng, chính lời đó sẽ rửa chân lẫn cho nhau. **15** Vì ta đã làm gương xét đoán họ nơi ngày sau cùng. **49** Bởi ta chẳng cho các ngươi, để các ngươi cũng làm như ta nói theo ý riêng ta; nhưng Cha sai ta đến, đã đã làm cho các ngươi. **16** Quả thật, quả thật, truyền lệnh cho ta phải nói điều chi và phải nói ta nói cùng các ngươi, đầy tớ chẳng lớn hơn thế nào. **50** Ta biết mạng linh Cha, ấy là sự sống chủ mình, sứ giả cũng chẳng lớn hơn kẻ sai đời đời. Vậy, những điều ta nói, thì nói theo mình. **17** Ví bằng các ngươi biết những sự này, như Cha ta đã dặn. (aiōnios g166)

13 Trước ngày lễ Vượt Qua, Đức Chúa Jêsus biết giờ mình phải lìa thế gian để trở về cùng Đức Chúa Cha đến rồi; Ngài đã yêu kẻ thuộc về mình trong thế gian, thì cứ yêu cho đến cuối cùng. **2** Đang bữa ăn tối (ma qui đã để mưu phản Ngài vào lòng Giu-đa Ốch-cari-Ốt con trai Si-môn), **3** Đức Chúa Jêsus biết rằng Cha đã giao phó mọi sự trong tay mình, và mình đã từ Đức Chúa Trời đến, cũng sẽ về với Đức Chúa Trời, **4** nên đứng dậy khỏi bàn, cởi áo ra, lấy khăn vấn ngang lưng mình. **5** Ké đó, Ngài đổ nước vào chậu, và rửa chân cho môn đồ, lại lấy khăn mình đã vấn mà lau chân cho. **6** Vậy, Ngài đến cùng Si-môn Phi-e-ro, thì người thưa rằng: Chúa ôi, chính Chúa lại rửa chân cho tôi sao! **7** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hiện

không nói về các ngươi hết thấy, ta biết những kẻ ta đã lựa chọn; nhưng lời này trong Kinh Thánh phải được ứng nghiệm: Người ăn bánh ta, dở gót nghịch cùng ta. **19** Hiện bây giờ, ta nói điều này cùng các ngươi trước việc chưa xảy đến; để khi việc xảy đến rồi, các ngươi sẽ tin ta là Đáng đó. **20** Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai tiếp người mà ta đã sai, tức là tiếp ta; hễ ai tiếp ta, tức là tiếp Đáng đã sai ta đến. **21** Khi Đức Chúa Jêsus đã phán như vậy rồi, thì tâm thần Ngài bồi rối, bèn tỏ ra rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, một người trong các ngươi sẽ phản ta. **22** Các môn đồ ngó nhau, không biết Ngài nói về ai đó. **23** Vả, có một môn đồ dựa vào ngực Đức Chúa Jêsus, tức là người mà Ngài yêu. **24** Si-môn Phi-e-ro ra dấu cho người đó rằng: Hãy nói cho

chúng ta biết thầy phán về ai. **25** Vậy, người nhà Cha ta có nhiều chỗ ở; bằng chǎng vầy, ta nghiêng mình trên ngực Đức Chúa Jēsus, hỏi đã nói cho các ngươi rồi. Ta đi sắm sẵn cho các rằng: Lạy Chúa, ấy là ai? **26** Đức Chúa Jēsus đáp ngươi một chỗ. **3** Khi ta đã đi, và đã sắm sẵn rằng: Aáy là kẻ mà ta trao cho miếng bánh ta cho các ngươi một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các sê nhúng đây. Đoạn, Ngài nhúng một miếng, ngươi đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các ngươi rồi lấy cho Giu-đa ðch-ca-ri-ốt, con trai của Si-cung ở đó. **4** Các ngươi biết ta đi đâu, và biết môn. **27** Liền khi Giu-đa đã lấy miếng bánh, đường đi nữa. **5** Thô-ma thưa rằng: Lạy Chúa, thì quỉ Sa-tan vào lòng người. Đức Chúa Jēsus chúng tôi chǎng biết Chúa đi đâu; làm sao biết bèn phán cùng người rằng: Sự ngươi làm hãy đường được? **6** Vậy Đức Chúa Jēsus đáp rằng: làm mau đi. **28** Nhưng các ngươi ngồi đồng bàn Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chǎng bởi ta đó chǎng ai hiểu vì sao Ngài phán cùng người thì không ai được đến cùng Cha. **7** Ví bằng các như vậy. **29** Có kẻ tưởng rằng tại Giu-đa có túi ngươi biết ta, thì cũng biết Cha ta; và từ bấy bạc, nên Đức Chúa Jēsus biểu người: Hãy mua giờ các ngươi biết và đã thấy Ngài. **8** Phi-líp đồ chúng ta cần dùng về k" lẽ; hay là: Hãy bố thưa rằng: Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thí cho kẻ nghèo. **30** Còn Giu-đa, khi lãnh lấy thì đú rồi. **9** Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Hỡi Phi-miếng bánh rồi, liền đi ra. Khi ấy đã tối. **31** Khi líp, ta ở cùng các ngươi đã lâu thay, mà ngươi Giu-đa đã ra rồi, Đức Chúa Jēsus phán rằng: chưa biết ta! Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha. Hiện bây giờ Con người được vinh hiển, và Đức Sao người lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng Chúa Trời được vinh hiển nơi Con người. **32** tôi? **10** Người há không tin rằng ta ở trong Cha Đức Chúa Trời cũng sẽ làm cho Con người vinh và Cha ở trong ta, hay sao? Nhưng lời ta nói hiển nơi chính mình Ngài, và Ngài sẽ kíp làm với các ngươi, chǎng phải ta tự nói; ấy là Cha ở cho vinh hiển. **33** Hỡi các con trẻ ta, ta còn tạm trong ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của ở với các ngươi; các ngươi sẽ tìm ta, và như ta Ngài. **11** Khi ta nói rằng ta ở trong Cha và Cha đã nói với người Giu-đa rằng: Các ngươi không ở trong ta, thì hãy tin ta; bằng chǎng, hãy tin thế đến nơi ta đi, thì bây giờ ta cũng nói với các bởi công việc ta. **12** Quả thật, quả thật, ta nói ngươi như vậy. **34** Ta ban cho các ngươi một cùng các ngươi, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc điều răn mới, nghĩa là các ngươi phải yêu nhau; ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi như ta đã yêu các ngươi thế nào, thì các ngươi về cùng Cha. **13** Các ngươi nhân danh ta mà cũng hãy yêu nhau thế ấy. **35** Nếu các ngươi cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ Cha được sáng danh nơi Con. **14** Nếu các ngươi nhận biết các ngươi là môn đồ ta. **36** Si-môn nhân danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. **15** Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng: Lạy Chúa, Chúa Nếu các ngươi yêu mến ta, thì giữ gìn các điều đi đâu? Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Nơi ta đi, bây răn ta. **16** Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban giờ ngươi chǎng có thể theo ta được; nhưng cho các ngươi một Đáng Yên úi khác, để ở với rồi sau ngươi sẽ theo ta. **37** Phi-e-rơ thưa rằng: các ngươi đời đời, (aiօn g165) **17** tức là Thần lẽ Lạy Chúa, sao hiện bây giờ tôi không thể theo thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, Chúa được? Tôi liều sự sống tôi vì Chúa! **38** Đức vì chǎng thấy và chǎng biết Ngài; nhưng các Chúa Jēsus đáp rằng: Người liều sự sống ngươi người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và vì ta sao! Quả thật, quả thật, ta nói cùng ngươi, sẽ ở trong các ngươi. **18** Ta không để cho các khi gà chưa gáy, ngươi đã chối ta ba lần! người mò cõi đâu, ta sẽ đến cùng các ngươi. **19**

14 Lòng các ngươi chớ hè bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin ta nuga. 2 Trong

người mõi cõi đâu, ta sẽ đến cùng các người. 19
Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng
các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người
cũng sẽ sống. 20 Nội ngày đó, các người sẽ nhận

biết rằng ta ở trong Cha ta; các ngươi ở trong thì không tự mình kết quả được, cũng một ta, và ta ở trong các ngươi. 21 Ai có các điều lẽ ấy, nếu các ngươi chẳng cứ ở trong ta, thì răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; cũng không kết quả được. 5 Ta là gốc nho, các ngươi nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta. 22 họ thì sinh ra lầm trái; vì ngoài ta, các ngươi Giu-đe, chớ không phải là ðoch-ca-ri-ốt, thưa chẳng làm chi được. 6 Nếu ai chẳng cứ trong ta Ngài rằng: Lạy Chúa, vì sao Chúa sẽ tò mò mình thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; cho chúng tôi, mà không tò mò cho thế gian? nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào 23 Đức Chúa Jésus đáp rằng: Nếu ai yêu mến ta, lửa, thì nó cháy. 7 Ví bằng các ngươi cứ ở trong thì vâng giữ lời ta, Cha ta sẽ thương yêu người, ta, và những lời ta ở trong các ngươi, hãy cầu chúng ta đều đến cùng người và ở trong người. xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. 8 24 Còn kẻ nào chẳng yêu mến ta, thì không vâng. Này, Cha ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là giữ lời ta; và lời các ngươi nghe đó, chẳng phải các ngươi được kết nhiều quả, thì sẽ làm mòn bởi ta, nhưng bởi Cha, là Đáng đã sai ta đến. 25 đồ của ta vậy. 9 Như Cha đã yêu thương ta thế Ta đã nói những điều đó với các ngươi đang nào, ta cũng yêu thương các ngươi thế ấy; hãy khi ta còn ở cùng các ngươi. 26 Nhưng Đáng cứ ở trong sự yêu thương của ta. 10 Nếu các Yên ủi, tức là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ nhân ngươi vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở danh ta sai xuống, Đáng ấy sẽ dạy dỗ các ngươi trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã mọi sự, nhắc lại cho các ngươi nhớ mọi điều ta vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong đã phán cùng các ngươi. 27 Ta để sự bình an sự yêu thương Ngài. 11 Ta nói cùng các ngươi lại cho các ngươi; ta ban sự bình an ta cho các những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ngươi; ta cho các ngươi sự bình an chẳng phải ở trong các ngươi, và sự vui mừng các ngươi như thế gian cho. Lòng các ngươi chớ bối rối được trọn vẹn. 12 Điều răn của ta đây này: Các và đừng sợ hãi. 28 Các ngươi từng nghe ta nói ngươi hãy yêu nhau, cũng như ta đã yêu các rằng: Ta đi, và ta trở lại cùng các ngươi. Nếu ngươi. 13 Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn các ngươi yêu mến ta, thì sẽ vui mừng về điều là vì bạn hữu mà phó sự sống mình. 14 Ví thử ta đi đến cùng Cha, bởi vì Cha tôn trọng hơn ta. các ngươi làm theo điều ta dạy, thì các ngươi là 29 Hiện nay ta đã nói những điều đó với các bạn hữu ta. 15 Ta chẳng gọi các ngươi là đầy tớ ngươi trước khi xảy đến, để khi những điều nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; đó xảy đến thì các ngươi tin. 30 Ta sẽ chẳng nhưng ta đã gọi các ngươi là bạn hữu ta, vì nói chí với các ngươi nữa, vì vua chúa thế gian ta từng tổ cho các ngươi biết mọi điều ta đã này hầu đến; người chẳng có chi hết nơi ta. 31 nghe nơi Cha ta. 16 Aay chẳng phải các ngươi Nhưng thế gian phải biết rằng ta yêu mến Cha, đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các ngươi, và làm theo điều Cha đã phán dặn. Hãy đứng để các ngươi đi và kết quả, hầu cho trái các dây, chúng ta phải đi khỏi đây...

ngươi thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các ngươi sẽ nhân danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các ngươi. 17 Ta truyền cho các ngươi những điều răn đó, đặng các ngươi yêu mến lẫn nhau vậy. 18 Ví bằng người đời ghét các ngươi, thì hãy biết rằng họ đã ghét ta trước các ngươi. 19 Nếu các ngươi thuộc về thế gian, thì người đời sẽ yêu kẻ thuộc về mình; nhưng vì các ngươi không thuộc về thế gian và ta đã

15 Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. 2 Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tia sủa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. 3 Các ngươi đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. 4 Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các ngươi. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho,

lựa chọn các ngươi giữa thế gian, bởi cớ đó cùng Cha, và các ngươi chẳng thấy ta nữa; **11** ngươi đời ghét các ngươi. **20** Hãy nhớ lời ta đã về sự phán xét, vì vua chúa thế gian này đã bị nói cùng các ngươi: Đây tớ chẳng lớn hơn chủ đoán xét. **12** Ta còn có nhiều chuyện nói với các mình. Nếu họ đã bắt bớ ta, át cũng bắt bớ các ngươi nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao ngươi; bằng họ đã giữ lời ta, át cũng giữ lời các quá sức các ngươi. **13** Lúc nào Thần lẽ thật sẽ ngươi. **21** Nhưng vì danh ta họ sẽ lấy mọi điều đến, thì Ngài dẫn các ngươi vào mọi lẽ thật; vì đó dại các ngươi, bởi họ không biết Đáng đã sai Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều ta đến. **22** Nếu ta không đến và không phán dạy mình đã nghe, và tôi bày cho các ngươi những họ, thì họ chẳng có tội lỗi gì; song bây giờ họ sự sẽ đến. **14** Aáy chính Ngài sẽ làm sáng danh không có thể chữa chói được tội lỗi mình. **23** ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo Kẻ nào ghét ta cũng ghét Cha ta nữa. **24** Ví thử cho các ngươi. **15** Mọi sự Cha có, đều là của ta; ta không làm giữa họ những việc mà chưa có nên ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta người khác làm, thì họ vô tội, nhưng bây giờ mà rao bảo cho các ngươi vậy. **16** Còn ít lâu các họ đã thấy các việc ấy, và lại ghét ta cùng Cha ngươi sẽ chẳng thấy ta; rồi ít lâu nữa các ngươi ta. **25** Đường ấy, để cho ứng nghiệm lời đã chép lại thấy ta, vì ta đi về cùng Cha. **17** Bấy giờ, một trong luật pháp họ rằng: Họ ghét ta vô cớ. **26** vài môn đồ nói với nhau rằng: Ngài dạy: Còn ít Khi nào Đáng Yên ủi sẽ đến, là Đáng ta sẽ bởi lâu các ngươi sẽ chẳng thấy ta; rồi ít lâu nữa Cha sai xuống, tức là Thần lẽ thật ra từ Cha, các ngươi lại thấy ta; và rằng: Vì ta về cùng ấy chính Ngài sẽ làm chứng về ta. **27** Còn các Cha; thế là làm sao? **18** Vậy, môn đồ nói rằng: ngươi cũng sẽ làm chứng về ta, vì các ngươi đã Ngài nói: ốt lâu, là nghĩa gì? Chúng ta không ở cùng ta từ lúc ban đầu vậy.

16 Ta bảo các ngươi những điều đó, để cho các ngươi khỏi vấp phạm. **2** Họ sẽ đuổi các ngươi ra khỏi nhà hội; và lại, giờ đến, khi ai giết các ngươi, tưởng rằng thế là hùm việc Đức Chúa Trời. **3** Họ sẽ làm điều đó, vì không biết Cha, cũng không biết ta nữa. **4** Nhưng ta đã bảo những điều đó cho các ngươi, để khi giờ sẽ đến, các ngươi nhớ lại rằng ta đã nói những điều đó rồi. Từ lúc ban đầu ta chưa nói cho các ngươi, vì ta đang ở cùng các ngươi. **5** Hiện nay ta về cùng Đáng đã sai ta đến, và trong các ngươi chẳng một ai hỏi ta rằng: Thày đi đâu? **6** Nhưng vì ta đã nói những điều đó cho các ngươi, thì lòng các ngươi chứa chan sự phiền não. **7** Dầu vậy, ta nói thật cùng các ngươi: Ta đi là ích lợi cho các ngươi; vì nếu ta không đi, Đáng Yên ủi sẽ không đến cùng các ngươi đâu; song nếu ta đi, thì ta sẽ sai Ngài đến. **8** Khi Ngài đến thì sẽ khiến thế gian tự cáo về tội lỗi, về sự công bình và về sự phán xét. **9** Về tội lỗi, vì họ không tin ta; **10** về sự công bình, vì ta đi đến

hiểu Ngài nói về việc chi. **19** Đức Chúa Jésus hiểu ý môn đồ muốn hỏi, bèn phán rằng: Ta vừa nói: Còn ít lâu các ngươi sẽ chẳng thấy ta; rồi ít lâu nữa các ngươi lại thấy ta; các ngươi đang hỏi nhau về nghĩa câu ấy đó chi. **20** Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, các ngươi sẽ khóc lóc, than vãn, còn người đời sẽ mừng rỡ; các ngươi sẽ ở trong sự lo buồn, nhưng sự lo buồn các ngươi sẽ đổi làm vui vẻ. **21** Người đàn bà, lúc sanh đẻ thì đau đớn, vì giờ mình đến rồi; song khi đứa con đã lọt lòng, người không còn nhớ sự khổn khổ nữa, mừng rằng mình đã sanh ra một người trong thế gian. **22** Khác nào như các ngươi hiện ở trong cơn đau đớn, nhưng ta sẽ lại thấy các ngươi, thì lòng các ngươi vui mừng, và chẳng ai cướp lấy sự vui mừng các ngươi được. **23** Trong ngày đó, các ngươi không còn hỏi ta về điều chi nữa. Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, điều chi các ngươi sẽ cầu xin nơi Cha, thì Ngài sẽ nhân danh ta mà ban cho các ngươi. **24** Đến bây giờ, các ngươi chưa từng nhân danh ta mà cầu xin điều chi hết. Hãy cầu xin đi, các ngươi

sẽ được, hầu cho sự vui mừng các ngươi được nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con trọn vẹn. **25** Ta đã dùng ví dụ mà nói cho các đều là từ Cha mà đến. **8** Vì Con đã truyền cho ngươi mọi điều đó. Giờ đến, là khi ta chẳng còn họ những lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã dùng ví dụ mà nói cùng các ngươi nữa, nhưng nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ khi ấy ta sẽ nói rõ ràng về Cha cho các ngươi. noi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. **9** **26** Trong ngày đó, các ngươi sẽ nhân danh ta Con vì họ mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế mà cầu xin, ta chẳng nói rằng ta vì các ngươi sẽ gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cầu xin Cha đâu; **27** vì chính Cha yêu thương cho Con, bởi chưng họ thuộc về Cha. **10** Phàm các ngươi, nhân các ngươi đã yêu mến ta, và mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi tin rằng ta từ nơi Cha mà đến. **28** Ta ra từ Cha điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con mà đến thế gian; nay ta lìa bỏ thế gian mà về nhân họ được tôn vinh. **11** Con không ở thế cùng Cha. **29** Các môn đồ thưa rằng: Bây giờ gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về thầy phán rõ ràng, và không phán bằng lời ví cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ họ trong dụ. **30** Bây giờ chúng tôi biết thầy thông biết danh Cha, là danh Cha đã ban cho Con, để họ mọi điều, không cần phải có ai hỏi thầy; bởi đó cũng hiệp làm một như chúng ta vậy. **12** Đang nên chúng tôi tin thầy ra từ Đức Chúa Trời. **31** khi Con còn ở với họ, Con gìn giữ họ, trừ đứa Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Bây giờ các ngươi tin con của sự hư mất ra, thì trong đám họ không chẳng? **32** Này, giờ đến, đã đến rồi, là khi các một người nào bị thất lạc, hầu cho lời Kinh ngươi sẽ tản lạc, ai đi đường này, và để ta lại Thánh được ứng nghiệm. **13** Nhưng bây giờ một mình; nhưng ta không ở một mình, vì Cha Con về cùng Cha, và đang khi còn ở thế gian, ở cùng ta. **33** Ta đã bảo các ngươi những điều Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ đó, hầu cho các ngươi có lòng bình yên trong được đầy đầy sự vui mừng của Con. **14** Con đã ta. Các ngươi sẽ có sự hoạn nạn trong thế gian, truyền lời Cha cho họ, và thế gian ghен ghét nhưng hãy cứ vững lòng, ta đã thắng thế gian họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như rồi!

17 Đức Chúa Jêsus phán như vậy, đoạn, ngước mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, **2** và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. (aiōnios g166) **3** Vâ, sự sống đời đời là nhinn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đáng Cha đã sai đến. (aiōnios g166) **4** Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. **5** Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thế gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. **6** Con đã tỏ danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ lời Cha. **7** Hiện

Con không thuộc về thế gian vậy. **15** Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. **16** Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. **17** Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lẽ thật. **18** Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. **19** Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lẽ thật mà được nên thánh vậy. **20** Aay chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, **21** để cho ai này hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đặng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. **22** Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: **23** Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian

biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu cho ta uống sao? **12** Bấy giờ, cả cơ binh, người thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con. quản cơ và những kẻ sai của dân Giu-đa bắt **13** Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Đức Chúa Jésus trói lại. **14** Trước hết chúng giải Cha đã giao cho Con cung ở đó với Con, để họ Ngài đến An-ne; vì người này là ông gia Cai-phe ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển làm thầy cả thượng phẩm đương niê. **15** Vâ, Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước Cai-phe là người đã bàn với dân Giu-đa rằng: khi sáng thế. **16** Hỡi Cha công bình, thế gian Thà một người chết vì dân thì ích hơn. **17** Si-chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận môn Phi-e-ro với một môn đồ khác theo sau biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha Đức Chúa Jésus. Môn đồ đó có quen với thầy đã sai Con đến. **18** Con đã tỏ danh Cha ra cho cả thượng phẩm, nên vào với Đức Chúa Jésus họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương trong sân thầy cả thượng phẩm. **19** Song Phi-e-của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và rơ đứng ngoài, gần bên cửa. Môn đồ kia, tức là chính mình Con cũng ở trong họ nữa.

18 Sau khi phán những điều ấy, Đức Chúa Jésus đi với môn đồ mình sang bên kia khe Xết-rôn; tại đó có một cái vườn, Ngài bèn vào, môn đồ cũng vậy. **2** Vâ, Giu-đa là kẻ phản Ngài, cũng biết chỗ này, vì Đức Chúa Jésus thường cùng môn đồ nhóm họp tại đó. **3** Vậy, Giu-đa lánh một cơ binh cùng những kẻ bởi các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si sai đến, cầm đèn đuốc khí giới vào nơi đó. **4** Đức Chúa Jésus biết mọi điều sẽ xảy đến cho mình, bèn bước tới mà hỏi rằng: Các ngươi tìm ai? **5** Chúng trả lời rằng: Tìm Jésus người Na-xa-rét. Đức Chúa Jésus phán rằng: Chính ta đây! Giu-đa là kẻ phản Ngài cũng đứng đó với họ. **6** Vừa khi Đức Chúa Jésus phán: Chính ta đây, chúng bèn thối lui và té xuống đất. **7** Ngài lại hỏi một lần nữa: Các ngươi tìm ai? Chúng trả lời rằng: Tìm Jésus người Na-xa-rét. **8** Đức Chúa Jésus lại phán: Ta đã nói với các ngươi rằng chính ta đây; vậy nếu các ngươi tìm bắt ta, thì hãy để cho những kẻ này đi. **9** Aáy để được ứng nghiệm lời Ngài đã phán: Con chẳng làm mất một người nào trong những kẻ mà Cha đã giao cho Con. **10** Bấy giờ, Si-môn Phi-e-ro có một thanh gươm, bèn rút ra, đánh đầy tớ của thầy cả thượng phẩm, chém đứt tai bên hữu. Đầy tớ đó tên là Man-chu. **11** Nhưng Đức Chúa Jésus phán cùng Phi-e-ro rằng: Hãy nạp gươm ngươi vào vỏ; ta há chẳng uống chén mà Cha đã ban

người quen với thầy cả thượng phẩm, đi ra nói cùng người đàn bà canh cửa, rồi đem Phi-e-ro vào. **12** Bấy giờ, con đòn đó, tức là người canh cửa, nói cùng Phi-e-ro rằng: Còn ngươi, cũng là môn đồ của người đó, phải chẳng? Người trả lời rằng: Ta chẳng phải. **13** Các đầy tớ và kẻ sai vì trời lạnh, nhúm một đống lửa, rồi đứng gần một bên mà sưởi. Phi-e-ro đứng với họ, và cũng sưởi. **14** Vậy, thầy cả thượng phẩm gạn hỏi Đức Chúa Jésus về môn đồ Ngài và đạo giáo Ngài. **15** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Ta từng nói rõ ràng cùng thiên hạ; ta thường dạy dỗ trong nhà hội và đền thờ, là nơi hết thầy dân Giu-đa nhóm lại, chớ ta chẳng từng nói kín giấu điều gì. **16** Có sao ngươi gạn hỏi ta? Hãy hỏi những kẻ đã nghe ta nói điều chi với họ; những kẻ đó biết điều ta đã nói. **17** Ngài đang phán như vậy, có một người trong những kẻ sai có mặt tại đó, cho Ngài một vả, mà rằng: Ngươi dám dối đáp cùng thầy cả thượng phẩm dường ấy sao? **18** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Ví thử ta nói quấy, hãy chỉ chỗ quấy cho ta xem; nhược bằng ta nói phải, làm sao ngươi đánh ta? **19** An-ne bèn sai giải Đức Chúa Jésus vẫn bị trói đến Cai-phe là thầy cả thượng phẩm. **20** Vâ, lại, Si-môn Phi-e-ro đang đứng sưởi đằng kia, thì có kẻ hỏi người rằng: Còn ngươi, ngươi cũng là môn đồ người phải không? Người chối đi mà trả lời rằng: Ta không phải. **21** Một người đầy tớ của thầy cả thượng phẩm, bà con với người mà Phi-e-ro chém đứt tai, nói rằng: Ta há chẳng từng thấy

ngươi ở trong vườn với người sao? 27 Phi-e- **19** Bấy giờ, Phi-lát bắt Đức Chúa Jêsus và sai rơ lại chối một lần nữa; tức thì gà gáy. 28 Kế đánh đòn Ngài. 2 Bọn lính đương một cái đó, chúng điệu Đức Chúa Jêsus từ nhà Cai-phe mão triều bằng gai, đội trên đầu Ngài, và mặc đến trường án; bấy giờ đang sớm mai. Nhưng cho Ngài một cái áo điệu. 3 Đoạn, họ đến gần, chính mình chúng không vào nơi trường án, nói với Ngài rằng: Lay Vua dân Giu-đa! Họ lại cho khỏi bị ô uế, và cho được ăn lê Vượt Qua. cho Ngài mấy cái vâ. 4 Phi-lát lại ra một lần 29 Vậy, Phi-lát bước ra, đi đến cùng chúng mà nữa, mà nói với chúng rằng: Đây này, ta dẫn hỏi rằng: Các ngươi kiện người này về khoản người ra ngoài, để các ngươi biết rằng ta không gì? 30 Thưa rằng: Ví chẳng phải là tay gian ác, tìm thấy người có tội lỗi chi. 5 Vậy, Đức Chúa chúng tôi không nộp cho quan. 31 Phi-lát bèn Jêsus đi ra, đầu đội mão triều gai, mình mặc áo truyền cho chúng rằng: Các ngươi hãy tự bắt điệu; và Phi-lát nói cùng chúng rằng: Kìa, xem lấy người, và xử theo luật mình. Người Giu-đa người này! 6 Nhưng khi các thầy tế lễ cả và các thưa rằng: Chúng tôi chẳng có phép giết ai cả. kể sai thấy Ngài, thì kêu lên rằng: Hãy đóng 32 Aáy là cho được ứng nghiệm lời Đức Chúa đinh hán trên cây thập tự, hãy đóng đinh hán Jêsus đã phán, để chỉ về mình phải chết cách trên cây thập tự! Phi-lát nói cùng chúng rằng: nào. 33 Phi-lát bèn vào trường án, truyền đem Chính mình các ngươi hãy bắt mà đóng đinh Đức Chúa Jêsus đến, mà hỏi rằng: Chính ngươi người; bởi vì về phần ta không thấy người có là Vua dân Giu-đa, phải chăng? 34 Đức Chúa tội lỗi chi hết. 7 Dân Giu-đa lại nói rằng: Chúng Jêsus đáp rằng: Người nói điều đó tự ý mình, tôi có luật, chiếu luật đó hán phải chết; vì hán hay là có người đã nói điều đó với ngươi về ta? tự xưng là Con Đức Chúa Trời. 8 Khi Phi-lát đã 35 Phi-lát trả lời rằng: Nào có phải ta là người nghe lời đó, lại càng thêm sợ hãi nữa. 9 Người Giu-đa đâu? Dân ngươi cùng mấy thầy tế lễ cả lại trở vào nơi trường án mà nói với Đức Chúa đã nộp ngươi cho ta; vậy ngươi đã làm điều Jêsus rằng: Người từ đâu? Nhưng Đức Chúa gì? 36 Đức Chúa Jêsus đáp lại rằng: Nước của ta Jêsus không đáp gì hết. 10 Phi-lát hỏi Ngài rằng: chẳng phải thuộc về thế gian này. Ví bằng nước Người chẳng nói chi với ta hết sao? Người há ta thuộc về thế gian này, thì tôi tớ của ta sẽ chẳng biết rằng ta có quyền buông tha ngươi đánh trận, đặng ta khỏi phải nộp cho dân Giu- và quyền đóng đinh ngươi sao? 11 Đức Chúa ða; nhưng hiện nay nước ta chẳng thuộc về hạ Jêsus đáp rằng: Nếu chẳng phải từ trên cao đã giới. 37 Phi-lát bèn nói rằng: Thế thì ngươi là ban cho ngươi, thì ngươi không có quyền gì vua sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như trên ta; vậy nên, kể nộp ta cho ngươi là có tội lời, ta là vua. Ngày, vì sao ta đã sanh và vì sao ta trọng hơn nữa. 12 Từ lúc đó, Phi-lát kiềm cách đã giáng thế: ấy là để làm chứng cho lẽ thật. để tha Ngài; nhưng dân Giu-đa kêu lên rằng: Hễ ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng ta. 38 Ví bằng quan tha người này, thì quan không Phi-lát hỏi rằng: Lẽ thật là cái gì? Khi người đã phải là trung thành của Sê-sa; vì hễ ai tự xưng là nói vậy, rồi lại đi ra đến cùng dân Giu-đa, mà vua, ấy là xướng lên nghịch cùng Sê-sa vậy! 13 rằng: Ta chẳng thấy người có tội lỗi gì cả. 39 Phi-lát nghe lời đó, bèn dẫn Đức Chúa Jêsus ra Nhưng các ngươi có lệ thường, hễ đến ngày ngoài, rồi ngồi trên tòa án, tại nơi gọi là Ba-vê, lẽ Vượt Qua, thì ta tha cho các ngươi một tên mà tiếng Hê-bo-rơ gọi là Ga-ba-tha. 14 Vâ, bấy tù, vậy các ngươi có muốn ta tha Vua dân Giu- giờ là ngày sắm sửa về lẽ Vượt Qua, đệ chừng ða cho chẳng? 40 Chúng bèn kêu lên nữa rằng: giờ thứ sáu. Phi-lát nói cùng dân Giu-đa rằng: Đừng tha nó, nhưng tha Ba-ra-ba! Vâ, Ba-ra-ba Vua các ngươi kia kia! 15 Những người đó bèn là một kẻ trộm cướp.

kêu lên rằng: Hãy trừ hán đi, trừ hán đi! Đóng đinh hán trên cây thập tự đi! Phi-lát nói với

chúng rằng: Ta sẽ đóng đinh Vua các ngươi lên có một cái bình đựng đầy giấm. Vậy, họ lấy một thập tự giá hay sao? Các thầy tế lễ cả thưa rằng: miếng bông đá thẩm đầy giấm, buộc vào cây. Chúng tôi không có vua khác, chỉ Sê-sa mà thôi. ngươi tất đưa kẽ miệng Ngài. **30** Khi Đức Chúa **16** Người bèn giao Ngài cho chúng đặng đóng Jésus chịu lấy giấm ấy rồi, bèn phán rằng: Mọi đinh trên thập tự giá. Vậy, chúng bắt Ngài và việc đã được trọn; rồi Ngài gục đầu mà trút dần đi. **17** Đức Chúa Jésus vác thập tự giá mình, linh hồn. **31** Vì bấy giờ là ngày sắm sửa về ngày đi đến ngoài thành, tại nơi gọi là cái Sở, tiếng Sa-bát, mà Sa-bát này là rất trọng thể, nên dân Hê-bo-rơ gọi là Gô-gô-tha. **18** Aáy đó là chỗ Giu-đa ngại rằng những thây còn treo lại trên họ đóng đinh Ngài, lại có hai người khác với thập tự giá trong ngày Sa-bát chặng, bèn xin Ngài, mỗi bên một người, còn Đức Chúa Jésus Phi-lát cho đánh gãy ống chân những người đó ở chính giữa. **19** Phi-lát cũng sai làm một tấm và cất xuống. **32** Vậy, quân lính lại, đánh gãy bảng, rồi treo lên trên thập tự giá. Trên bảng ống chân người thứ nhất, rồi đến người kia, đó có đề chữ rằng: JÉSUS NGƯỜI NA-XA-RẮT, Là tức là kẻ cùng bị đóng đinh với Ngài. **33** Khi VUA DĂN GIU-ĐA. **20** Vì nơi Đức Chúa Jésus bị quân lính đến nơi Đức Chúa Jésus, thấy Ngài đã đóng đinh ở gần thành, và chữ đề trên bảng đó chết rồi, thì không đánh gãy ống chân Ngài; viết bảng chữ Hê-bo-rơ, chữ La-tinh và chữ **34** nhưng có một tên lính lấy giáo đâm ngang Gờ-réc, nên có nhiều người Giu-đa đọc đến. **21** sờn Ngài, tức thì máu và nước chảy ra. **35** Kẻ Các thầy tế lễ cả của dân Giu-đa bèn nói với đã thấy thì làm chứng về việc đó, (lời chứng Phi-lát rằng: Xin đừng viết: Vua dân Giu-đa; của người là thật, và người vẫn biết mình nói nhưng viết rằng, người nói: Ta là Vua dân Giu-thật vậy), hầu cho các ngươi cũng tin. **36** Vì đà. **22** Phi-lát trả lời rằng: Lời ta đã viết, thì ta điều đó xảy ra, cho được ứng nghiệm lời Kinh đã viết rồi. **23** Quân lính đã đóng đinh Đức Chúa Thánh này: Chẳng một cái xương nào của Ngài Jésus trên thập tự giá rồi, bèn lấy áo xống của sẽ bị gãy. **37** Lại có lời Kinh Thánh này nữa: Ngài chia làm bốn phần, mỗi tên lính chiếm Chúng sẽ ngó thấy người mà mình đã đâm. **38** một phần. Họ cũng lấy áo dài của Ngài, nhưng Sau đó, Giô-sep người A-ri-ma-thê, làm môn đồ áo dài đó không có đường may, nguyên một Đức Chúa Jésus một cách kín giấu, vì sợ dân tám vải dệt ra, từ trên chí dưới. **24** Vậy, họ nói Giu-đa, xin phép Phi-lát cho lấy xác Đức Chúa với nhau rằng: Đừng xé áo này ra, song chúng Jésus; thì Phi-lát cho phép. Vậy, người đến và ta hãy bắt thăm, ai trúng này được. Aáy để cho lấy xác Ngài. **39** Ni-cô-đem, là người khi trước được ứng nghiệm lời Kinh Thánh này: Chúng đã tới cùng Đức Chúa Jésus trong ban đêm, bấy đã chia nhau áo xống của ta, Lại bắt thăm lấy giờ cũng đến, đem theo độ một trăm cân một áo dài ta. Đó là việc quân lính làm. **25** Tại một được hòa với lư hội. **40** Vậy, hai người lấy xác bên thập tự giá của Đức Chúa Jésus, có mẹ Ngài Đức Chúa Jésus, dùng vải gai và thuốc thơm đứng đó, với chị mẹ Ngài là Ma-ri vợ Cơ-lê-ô- gói lại, theo như tục khâm liệm của dân Giuba, và Ma-ri Ma-đơ-len nữa. **26** Đức Chúa Jésus đà. **41** Vả, tại nơi Ngài bị đóng đinh, có một cái thay mẹ mình, và một môn đồ Ngài yêu đứng vườn, trong vườn đó có một cái huyệt mới, gần người, thì nói cùng mẹ rằng: Hỡi đàn bà chưa chôn ai. **42** Aáy là nơi hai người chôn Đức kia, đó là con của ngươi! **27** Đoạn, Ngài lại phán Chúa Jésus, vì bấy giờ là ngày sắm sửa của dân cùng người môn đồ rằng: Đó là mẹ ngươi! Bắt Giu-đa, và mồ ấy ở gần. đầu từ bấy giờ, môn đồ ấy rước người về nhà mình. **28** Sau đó, Đức Chúa Jésus biết mọi việc đã được trọn rồi, hầu cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, thì phán rằng: Ta khát. **29** Tại đó,

20 Ngày thứ nhất trong tuần lễ, lúc rạng đông, trời còn mờ mờ, Ma-ri Ma-đơ-len tới mộ, thấy hòn đá lấp cửa mộ đã dời đi. **2**

Vậy, người chạy tìm Si-môn Phi-e-rơ và môn chính giữa các môn đồ mà phán rằng: Bình an đồ khác, là người Đức Chúa Jêsus yêu, mà nói cho các người! 20 Nói đoạn, Ngài giơ tay và rằng: Người ta đã dời Chúa khỏi mộ, chẳng hay sờn mình cho môn đồ xem. Các môn đồ vừa để Ngài tại đâu. 3 Phi-e-rơ với môn đồ khác bèn thấy Chúa thì đầy sự mừng rỡ. 21 Ngài lại phán bước ra, đi đến mồ. 4 Cả hai đều chạy, nhưng cùng môn đồ rằng: Bình an cho các người! Cha môn đồ kia chạy mau hơn Phi-e-rơ, và đến mồ đã sai ta thê nào, ta cũng sai các người thê ấy. trước. 5 Người cúi xuống, thấy vải bô dưới đất; 22 Khi Ngài phán điều đó rồi, thì hồn hơi trên nhưng không vào. 6 Si-môn Phi-e-rơ theo đến, môn đồ mà rằng: Hãy nhận lãnh Đức Thánh vào trong mộ, thấy vải bô dưới đất, 7 và cái Linh. 23 Kẻ nào mà các người tha tội cho, thì khẩn liệm trùm đầu Đức Chúa Jêsus chẳng ở tội sẽ được tha; còn kẻ nào các người cầm tội cùng một chỗ với vải, nhưng cuốn lại để riêng lại, thì sẽ bị cầm cho kẻ đó. 24 Vâng, lúc Đức Chúa ra một nơi khác. 8 Bấy giờ, môn đồ kia đã đến Jêsus đến, thì Thô-ma, tức Đi-dim, là một người mộ trước, cũng bước vào, thì thấy và tin. 9 trong mười hai sứ đồ, không có ở đó với các Vì chưng hai người chưa hiểu lời Kinh Thánh môn đồ. 25 Các môn đồ khác nói với người rằng Đức Chúa Jêsus phải từ kẻ chết sống lại. rằng: Chúng ta đã thấy Chúa. Nhưng người trả 10 Đoạn, hai môn đồ trở về nhà mình. 11 Song lời rằng: Nếu ta không thấy dấu định trong bàn Ma-ri đứng bên ngoài, gần mộ, mà khóc. Người tay Ngài, nếu ta không đặt ngón tay vào chỗ vừa khóc, vừa cúi xuống dòm trong mộ, 12 dấu định, và nếu ta không đặt bàn tay nơi sờn thấy hai vị thiên sứ mặc áo trắng, một vị ngồi Ngài, thì ta không tin. 26 Cách tám ngày, các đằng đầu, một vị ngồi đằng chân, chỗ xác Đức môn đồ lại nhóm nhau trong nhà, có Thô-ma ở Chúa Jêsus đã nằm. 13 Hai thiên sứ hỏi: Hỡi đàn voi. Khi cửa đang đóng, Đức Chúa Jêsus đến, bà kia, sao người khóc? Người thưa rằng: Vì đứng chính giữa môn đồ mà phán rằng: Bình người ta đã dời Chúa tôi đi, không biết để Ngài an cho các người! 27 Đoạn, Ngài phán cùng ở đâu. 14 Vừa nói xong, người xây lại thấy Đức Thô-ma rằng: Hãy đặt ngón tay ngươi vào đây, Chúa Jêsus tại đó; nhưng chẳng biết ấy là Đức và xem bàn tay ta; cũng hãy giơ bàn tay ngươi Chúa Jêsus. 15 Đức Chúa Jêsus hỏi người rằng: ra và đặt vào sờn ta, chớ cứng lòng, song Hỡi đàn bà kia, sao người khóc? Người tim ai? hãy tin! 28 Thô-ma thưa rằng: Lạy Chúa tôi và Người ngõ rằng đó là kẻ làm vường, bèn nói Đức Chúa Trời tôi! 29 Đức Chúa Jêsus phán: Vì rằng: Hỡi chúa, ví thật ngươi là kẻ đã đem Ngài ngươi đã thấy ta, nên ngươi tin. Phước cho đi, xin nói cho ta biết ngươi để Ngài đâu, thì những kẻ chẳng từng thấy mà đã tin vậy! 30 ta sẽ đến mà lấy. 16 Đức Chúa Trời phán rằng: Đức Chúa Jêsus đã làm trước mặt môn đồ Ngài Hỡi Ma-ri! Ma-ri bèn xây lại, lấy tiếng Hê-bo-nhiều phép lạ khác nữa, mà không chép trong rơ mà thưa rằng: Ra-bu-ni (nghĩa là thầy)! 17 sách này. 31 Nhưng các việc này đã chép, để Đức Chúa Jêsus phán rằng: Chớ rờ đến ta; vì ta cho các ngươi tin rằng Đức Chúa Jêsus là Đáng chưa lên cùng Cha! Nhưng hãy đi đến cùng anh Christ, tức là Con Đức Chúa Trời, và để khi các em ta, nói rằng ta lên cùng Cha ta và Cha các ngươi tin, thì nhờ danh Ngài mà được sự sống. người, cùng Đức Chúa Trời ta và Đức Chúa Trời các ngươi. 18 Ma-ri Ma-đơ-len đi rao bảo cho môn đồ rằng mình đã thấy Chúa, và Ngài đã phán cùng mình những điều đó. 19 Buổi chiều nội ngày đó, là ngày thứ nhất trong tuần lễ, những cửa nơi các môn đồ ở đều đang đóng lại, vì sợ dân Giu-đa, Đức Chúa Jêsus đến đứng

21 Rồi đó, Đức Chúa Jêsus lại hiện ra cùng môn đồ Ngài nơi gần biển Ti-bê-ri-át. Việc Ngài hiện ra như vậy: 2 Si-môn Phi-e-rơ, Thô-ma gọi là Đi-dim, Na-tha-na-ên nguyên ở thành Ca-na, trong xứ Ga-li-lê, các con trai của Xê-bê-đê và hai người môn đồ khác nữa nhóm lại

cùng nhau. **3** Si-môn Phi-e-rơ nói rằng: Tôi đi lần: Người yêu ta chẳng? Người bèn thưa rằng: đánh cá. Các người kia trả lời rằng: Chúng tôi Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi việc; Chúa biết đi với anh. Các người ấy ra đi xuông thuyền, rằng tôi yêu Chúa! Đức Chúa Jêsus phán rằng: nhưng trong đêm đó, chẳng được chi hết. **4** Đến Hãy chăn chiên ta. **18** Quả thật, quả thật, ta nói sáng, Đức Chúa Jêsus đứng trên bờ, nhưng môn cùng ngươi, khi ngươi còn trẻ, ngươi tự mình đồ không biết đó là Đức Chúa Jêsus. **5** Đức Chúa thắt lưng lấy, muốn đi đâu thì đi; nhưng khi Jêsus phán rằng: Hỡi các con, không có chi ăn ngươi già, sẽ gio bàn tay ra, người khác thắt hết sao? Thưa rằng: Không. **6** Ngài phán rằng: lưng cho và dẫn ngươi đi đến nơi mình không Hãy thả lưới bên hữu thuyền, thì các ngươi sẽ muốn. **19** Ngài nói điều đó để chỉ về Phi-e-rơ sẽ được. Vậy, các người ấy thả lưới xuống, được chết cách nào đang sáng danh Đức Chúa Trời. nhiều cá đến nỗi không thể kéo lên nữa. **7** Môn Và sau khi đã phán như vậy, Ngài lại rằng: Hãy đồ mà Đức Chúa Jêsus yêu bèn nói với Phi-e-rơ theo ta. **20** Phi-e-rơ xây lại, thấy môn đồ mà rằng: Aý là Chúa! Khi Si-môn Phi-e-rơ đã nghe Đức Chúa Jêsus yêu đến sau mình, tức là người rằng ấy là Chúa, bèn lấy áo dài quần mình (vì đang bữa ăn tối, nghiêng mình trên ngực Đức đang ở trần) và nhảy xuống nước. **8** Các môn Chúa Jêsus mà hỏi rằng: Lạy Chúa, ai là kẻ phản đồ khác đem thuyền trở lại, kéo tay lưới đầy Chúa? **21** Khi thấy người đó, Phi-e-rơ hỏi Đức cá, vì cách bờ chỉ chừng hai trăm cu-dê mà Chúa Jêsus rằng: Lạy Chúa, còn người này, về thôi. **9** Lúc môn đồ đã lên bờ, thấy tại đó có sau sẽ ra thế nào? **22** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: lửa than, ở trên đê cá, và có bánh. **10** Đức Chúa Nếu ta muốn người cứ ở cho tới khi ta đến, thì Jêsus phán rằng: Hãy đem cá các ngươi mới can hệ gì với ngươi? Còn ngươi, hãy theo ta. **23** đánh được đó lại đây. **11** Si-môn Phi-e-rơ xuống Vậy, có tiếng đồn ra trong vòng các anh em thuyền, kéo tay lưới đầy một trăm năm mươi rằng người môn đồ sẽ không chết. Nhưng ba con cá lớn lên bờ; và, dầu nhiều cá dường Đức Chúa Jêsus vốn chẳng phải nói rằng: Người ấy, lưới vẫn không đứt. **12** Đức Chúa Jêsus phán đó sẽ không chết; song nói rằng: Nếu ta muốn rằng: Hãy lại mà ăn. Nhưng không một người người cứ ở cho tới khi ta đến, thì can hệ gì với môn đồ nào dám hỏi rằng: Người là ai? Vì biết ngươi? đó thôi. **24** Aý chính là môn đồ đó làm quả rằng ấy là Chúa. **13** Đức Chúa Jêsus lại gần, chứng về những việc này và đã chép lấy; chúng lấy bánh cho môn đồ, và cho luôn cá nữa. **14** ta biết lời chứng của người là thật. **25** Lại còn Aý là lần thứ ba mà Đức Chúa Jêsus hiện ra nhiều việc nữa mà Đức Chúa Jêsus đã làm; ví cùng môn đồ Ngài, sau khi Ngài từ kẻ chết sống bằng người ta cứ từng việc mà chép hết, thì ta lại. **15** Khi ăn rồi, Đức Chúa Jêsus phán cùng tưởng rằng cả thế gian không thể chứa hết các Si-môn Phi-e-rơ rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, sách người ta chép vậy.

người yêu ta hơn những kẻ này chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn những chiên con ta. **16** Ngài lại phán lần thứ hai cùng người rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu ta chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn chiên ta. **17** Ngài phán cùng người đến lần thứ ba rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu ta chẳng? Phi-e-rơ buồn rầu vì Ngài phán cùng mình đến ba

Công Vụ Các Sứ đồ

cơ thường ở. 14 Hết thảy những người đó bèn lòng đồng một ý mà cầu nguyện với các người

1 Hỡi Thê-ô-phi-lơ, trong sách thứ nhất ta, đàn bà, và Ma-ri là mẹ Đức Chúa Jêsus cùng ta từng nói về mọi điều Đức Chúa Jêsus đã anh em Ngài. 15 Trong những ngày đó, Phi-e-ro làm và dạy từ ban đầu, 2 cho đến ngày Ngài đứng dậy giữa các anh em, - số người nhóm được cất lên trời, sau khi Ngài cậy Đức Thánh lại ước được một trăm hai mươi người, - mà Linh mà răn dạy các sứ đồ Ngài đã chọn. 3 Sau nói rằng: 16 Hỡi anh em ta, lời Đức Thánh Linh khi chịu đau đớn rồi, thì trước mặt các sứ đồ, đã nhờ miệng vua Đa-vít mà nói tiên tri trong Ngài lấy nhiều chứng cứ tỏ ra mình là sống, và Kinh Thánh về tên Giu-đa, là đứa đã dẫn đường hiện đến với các sứ đồ trong bốn mươi ngày, cho chúng bắt Đức Chúa Jêsus, thì phải được phán bảo những sự về nước Đức Chúa Trời. ứng nghiệm. 17 Vì nó vốn thuộc về bọn ta, và 4 Lúc ở với các sứ đồ, Ngài dặn rằng đừng ra đã nhận phần trong chức vụ này. 18 Tên đó khỏi thành Giê-ru-sa-lem, nhưng phải ở đó chờ lấy tiền thường của tội ác mình mà mua một điều Cha đã hứa, là điều các ngươi đã nghe ta đám ruộng, rồi thì nhào xuồng, nứt bụng và nói. 5 Vì chưng Giăng đã làm phép báp-têm ruột đỏ ra hết. 19 Sự đó cả dân thành Giê-ru-sa-bằng nước, nhưng trong ít ngày, các ngươi sẽ lem đều biết chán, đến nỗi chúng gọi ruộng đó chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. 6 theo thố âm mình là Hác-en-đa-ma, nghĩa là Vậy, những người nhóm tại đó thưa cùng Ngài ruộng huyết. - 20 Trong sách Thi thiêng cũng có rằng: Lạy Chúa, có phải trong lúc này Chúa chép rằng: Nguyễn cho chỗ ở nó trở nên hoang sẽ lập lại nước Y-sơ-ra-ên chẳng? 7 Ngài đáp loạn, Chớ có ai ở đó; lại rằng: Nguyễn cho có rằng: Kỳ hạn và ngày giờ mà Cha đã tự quyền một người khác nhận lấy chức nó. 21 Vậy, nội định lấy, ấy là việc các ngươi chẳng nên biết. những kẻ đã theo cùng chúng ta trọn lúc Đức 8 Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các Chúa Jêsus đi lại giữa chúng ta, 22 từ khi Giăng ngươi, thì các ngươi sẽ nhận lấy quyền phép, làm phép báp-têm cho đến ngày Ngài được và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả cất lên khỏi giữa chúng ta, phải có một người xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất. làm chứng cùng chúng ta về sự Ngài sống lại. 9 Ngài phán bấy nhiêu lời rồi, thì được cất lên 23 Môn đồ cử ra hai người: Giô-sép tức là Ba-trong lúc các người đó nhìn xem Ngài, có một sa-ba, cũng gọi là Giúc-tu, và Ma-thia, 24 rồi đám mây tiếp Ngài khuất đi, không thấy nữa. cầu nguyện rằng: Lạy Chúa, Ngài biết lòng mọi 10 Các người đó đang ngó chăm trên trời trong người, xin tỏ ra cho chúng tôi nội hai người lúc Ngài ngự lên, xảy có hai người nam mặc này ai là người Chúa đã chọn, 25 đặng dự vào áo trắc hiện đến trước mặt, 11 và nói rằng: chức vụ sứ đồ, thay vì Giu-đa đã bỏ đặng đi Hỡi người Ga-li-lê, sao các ngươi đứng ngóng nơi của nó. 26 Đoạn, bắt thăm, trúng nhầm Ma-lên trời làm chi? Jêsus này đã được cất lên trời thia; người bèn được bồ vào mười một sứ đồ. khỏi giữa các ngươi, cũng sẽ trở lại như cách 2 Đến ngày lễ Ngũ tuần, môn đồ nhóm họp tại các ngươi đã thấy Ngài lên trời vậy. 12 Bấy giờ, một chỗ. 2 Thình lình, có tiếng từ trời đến các người đó từ núi gọi là Ô-li-ve trở về thành như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ Giê-ru-sa-lem; núi ấy cách thành Giê-ru-sa-lem ngòi. 3 Các môn đồ thấy lưỡi rời rạc tùng cái một, như lưỡi bàng lửa hiện ra, đậu trên mỗi một quãng đường ước đi một ngày Sa-bát. 13 Khi đã về đến, bèn lên một cái phòng cao kia, là nơi Phi-e-ro, Giăng, Gia-cơ, Anh-re, Phi-líp, Thô-ma, Ba-thê-lê-my, Ma-thi-ơ, Gia-cơ con của A-phê, Si-môn Xê-lốt, và Giu-đe con của Gia-

14 Đến ngày lễ Ngũ tuần, môn đồ nhóm họp tại một chỗ. 2 Thình lình, có tiếng từ trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ ngòi. 3 Các môn đồ thấy lưỡi rời rạc tùng cái một, như lưỡi bàng lửa hiện ra, đậu trên mỗi người trong bọn mình. 4 Hết thảy đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh, khởi sự nói các thứ tiếng khác, theo như Đức Thánh Linh cho mình

nói. 5 Vâ, bấy giờ có người Giu-đa, kẻ mội đạo, Người trong vòng các ngươi, như chính các từ các dân thiên hạ đến, ở tại thành Giê-ru-sa- người đều biết. 23 Người đó bị nộp theo ý định lem. 6 Lúc tiếng ấy vang ra, dân chúng chạy trước và sự biết trước của Đức Chúa Trời, các đến, ai nấy đều sững sờ vì mỗi người đều nghe người đã mượn tay độc ác mà đóng đinh Người các môn đồ nói tiếng xứ mình. 7 Chúng đều trên thập tự giá và giết đi. 24 Nhưng Đức Chúa sợ hãi và lấy làm lạ mà rằng: Hết thảy người Trời đã khiến Người sống lại, bút đứt dây trói nói đó, há chẳng phải là người Ga-li-lê sao? 8 của sự chết, vì nó không thể giữ Người lại dưới Vậy thì, sao chúng ta nghe ai nấy đều nói tiếng quyền nó. 25 Bởi chưng vua Đa-vít có nói về riêng của xứ chúng ta sanh đẻ? 9 Nào người Người rằng: Tôi từng thấy Chúa ở trước mặt tôi Bạt-thê, Mê-đi, Ê-la-mít, kẻ ở tại Mê-sô-bô-ta- luôn, Vì Ngài ở bên hữu tôi, hầu cho tôi chẳng mi, Giu-đê, Cáp-ba-đốc, Bông, A-si, 10 Phi-ri- bị rúng động chút nào. 26 Bởi cớ đó, lòng tôi gi, Bam-phi-ly, Ê-díp-tô, đất Li-by gần Sy-ren, vui vẻ, lưỡi tôi mừng rỡ, Và xác thịt tôi cũng nào kể từ Rô-ma đến, 11 cả người Giu-đa hoặc sê yên nghỉ trong sự trông cây; 27 Vì Chúa sẽ người mới theo đạo Giu-đa, người Cơ-rết và A chẳng để linh hồn tôi nơi Âm phủ, Và chẳng rạp nữa, chúng ta đều nghe họ lấy tiếng chúng cho Đấng Thánh của Ngài hư nát đâu. (*Hadēs 986*) ta mà nói những sự cao trọng của Đức Chúa 28 Chúa đã cho tôi biết đường sự sống; Cũng sê Trời. 12 Ai ai đều sợ hãi, không biết nghĩ làm cho tôi đầy lòng vui mừng trước mặt Ngài. 29 sao, bèn nói với nhau rằng: Việc này là nghĩa Hỡi anh em, ta thật có thể nói cách vững vàng làm sao? 13 Nhưng có kẻ lại nhạo báng rằng: với anh em về tổ Đa-vít rằng người đã chết và Họ say rượu mới đó. 14 Bấy giờ, Phi-e-ρơ đứng chôn rồi, ngày nay mồ mả người còn ở giữa ra cùng mười một sút đồ, cất tiếng nói với dân chúng ta. 30 Nhưng, vì người là đáng tiên tri, chúng rằng: Hỡi người Giu-đa, và mọi người ở và biết Đức Chúa Trời đã thề hứa với người tại thành Giê-ru-sa-lem, hãy biết rõ điều này, và sê cho một hậu tự người ngồi trên ngai mình, lắng tai nghe lời ta. 15 Những người này chẳng 31 thì người đã thấy trước và nói trước về sự phải say như các ngươi ngờ đâu, vì bây giờ mới sống lại của Đấng Christ rằng: Ngài chẳng bị đế là giờ thứ ba ban ngày. 16 Nhưng ấy là điều nơi Âm phủ, và xác thịt Ngài chẳng thấy sự đấng tiên tri Giô-ênh đã nói tiên tri rằng: 17 Đức hư nát. (*Hadēs 986*) 32 Đức Chúa Jêsus này, Đức Chúa Trời phán: Trong những ngày sau rốt, Ta Chúa Trời đã khiến sống lại, và chúng ta thấy sê đỗ Thân ta khắp trên mọi xác-thịt; Con trai đều làm chứng về sự đó. 33 Vậy, sau khi Ngài và con gái các ngươi đều sê nói lời tiên tri, Bọn đã được đem lên bên hữu Đức Chúa Trời, và từ trai trẻ sê thấy điềm lạ, Và các người già cả sê nơi Cha đã nhận lấy Đức Thánh Linh mà Cha đã có chiêm bao. 18 Phải, trong những ngày đó, ta hứa ban cho, thì Ngài đỗ Đức Thánh Linh ra, sê đỗ Thân ta khắp trên các đầm tớ trai và gái như các ngươi đang thấy và nghe. 34 Vì vua ta, Chúng nó đều nói lời tiên tri; 19 Ta lại sê tổ Đa-vít chẳng hề lên trời, nhưng chính người ra sự lạ lùng ở trên trời, Và dấu lạ ở dưới đất; có nói: Chúa đã phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy Tức là máu, lửa, và luồng khói; 20 Mặt trời sê ngồi bên hữu ta, 35 Cho đến chừng nào ta để kẻ biến nén tối tăm, Mặt trăng hóa ra máu, Truớc thù nghịch ngươi dưới chân ngươi, đặng làm ngày lớn và vinh hiển của Chúa chưa đến; 21 bệ cho ngươi. 36 Vậy, cả nhà Y-sơ-ra-ên khá Và lại ai cầu khấn danh Chúa thì sê được cứu. biết chắc rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jêsus này, 22 Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời này: Đức mà các ngươi đã đóng đinh trên thập tự giá, Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, tức là Người mà Đức làm Chúa và Đấng Christ. 37 Chúng nghe bấy Chúa Trời đã dùng làm việc quyền phép, sự lạ nhiêu lời, trong lòng cảm động, bèn hỏi Phi-e- và dấu lạ ở giữa các ngươi, để làm chứng cho rõ và các sứ đồ khác rằng: Hỡi anh em, chúng

ta phải làm chi? **38** Phi-e-ro trả lời rằng: Hãy đi, vừa nhảy, vừa ngọt khen Đức Chúa Trời. **9** hối cải, ai nấy phải nhận danh Đức Chúa Jêsus Cả dân chúng đều thấy người bước đi và ngọt chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi khen Đức Chúa Trời. **10** Người ta nhận là chính sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. **39** Vì người đó đã ngồi tại Cửa Đẹp đèn thờ đặng xin lời hứa thuộc về các ngươi, con cái các ngươi, bố thí; nên đều bõ ngõ và sững sờ về việc đã và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao xáy đến cho người. **11** Người ấy đang cầm tay nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng Phi-e-ro và Giăng, thì cả dân chúng lấy làm lạ, ta sẽ gọi. **40** Phi-e-ro lại lấy nhiều lời giảng nữa chạy đến cùng các người đó ở nơi hiên cửa gọi mà giục lòng và khuyên lơn chúng rằng: Các là Sa-lô-môn. **12** Phi-e-ro thấy vậy, bèn nói với người khai cứu mình thoát khỏi giữa dòng dõi dân chúng rằng: Hỡi người Y-sơ-ra-ên, sao các gian tà này! **41** Vậy, những kẻ nhận lời đó đều người lấy làm lạ về việc vừa xảy đến? Sao các chịu phép báp-têm; và trong ngày ấy, có độ ba người ngó sững chúng ta, dường như chúng ngàn người thêm vào Hội thánh. **42** Vâng, những ta đã nhờ quyền phép hay là nhân đức riêng người ấy bèn lòng giữ lời dạy của các sứ đồ, của mình mà khiến người này đi được vậy? **13** sự thông công của anh em, lẽ bẻ bánh, và sự Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham, Y-sác và Gia-cầu nguyện. **43** Mọi người đều kính sợ, vì có cớp, Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta đã làm nhiều sự kỳ phép lạ làm ra bởi các sứ đồ. **44** vinh hiển đầy tớ Ngài là Đức Chúa Jêsus, là Phàm những người tin Chúa đều hiệp lại với Đáng mà các người đã bắt nộp và chối bỏ trước nhau, lấy mọi vật làm của chung. **45** Bán hết mặt Phi-lát, trong khi người có ý tha Ngài ra, gia tài diền sản mình mà phân phát cho nhau, **14** Các người đã chối bỏ Đáng Thánh và Đáng tùy sự cần dùng của từng người. **46** Ngày nào Công bình mà xin tha một kẻ giết người cho cũng vậy, cứ chăm chỉ đến đèn thờ; còn ở nhà, mình; **15** các người đã giết Chúa của sự sống mà thì bẻ bánh và dùng bữa chung với nhau cách Đức Chúa Trời đã khiến từ kẻ chết sống lại, và vui vẻ thật thà, **47** ngọt khen Đức Chúa Trời và chúng ta là người làm chứng về điều đó. **16** Aáy được đẹp lòng cả dân chúng. Mỗi ngày Chúa là bởi đức tin trong danh Ngài, nên danh Ngài lấy những kẻ được cứu thêm vào Hội thánh.

3 Buổi cầu nguyện giờ thứ chín, Phi-e-ro với Giăng cùng lên đèn thờ. **2** Vâng, có một người què từ lúc sanh ra, cứ hằng ngày người ta đem đặt tại cửa đèn, gọi là Cửa Đẹp, đặng ăn mày những người vào đèn. **3** Người thấy Phi-e-ro và Giăng vào, thì xin hai người bố thí. **4** Phi-e-ro với Giăng ngó chăm người, rồi nói rằng: Hãy nhìn xem chúng ta. **5** Vậy, người bèn nhìn chăm chăm hai người, tưởng sẽ được chút gì. **6** Nhưng Phi-e-ro nói với người rằng: Ta chẳng có vàng bạc chi hết, song điều ta có thì ta cho người: nhận danh Đức Chúa Jêsus Christ ở Naxa-rét, hãy bước đi! **7** Phi-e-ro nắm tay hữu người đỡ dậy. Tức thì bàn chân và mắt cá người trở nên cứng vũng; **8** người liền nhảy, đứng lên và bước đi cùng hai người vào đèn thờ, vừa

thấy và biết; nghĩa là đức tin bởi Ngài mà ra, đã ban cho người này sự mạnh khỏe trọn vẹn, tại trước mặt hết thảy các người. **17** Hỡi anh em, bây giờ ta biết anh em và các quan của anh em, vì lòng ngu dốt nên đã làm điều đó. **18** Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng cách đó mà làm cho ứng nghiệm lời Ngài phán tiên tri bởi miệng các đáng tiên tri rằng Đáng Christ của Ngài phải chịu đau đớn. **19** Vậy, các người hãy ăn năn và trở lại, đặng cho tội lỗi mình được xóa đi, **20** hầu cho kỳ thoái đến từ Chúa, và Chúa sai Đáng Christ đã định cho các người, tức là Jêsus, **21** mà trời phải rước về cho đến kỳ muôn vật đổi mới, là kỳ mà Đức Chúa Trời thuở xưa đã phán trước bởi miệng các thánh tiên tri. (aôô g165) **22** Mỗi-se có nói rằng: Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ dâng lên trong anh

em các ngươi một Đáng tiên tri như ta; các Chẳng có sự cứu rỗi trong đắng nào khác; vì ở ngươi phải nghe theo mọi điều Ngài sẽ phán dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài dặn. **23** Hỡi không nghe Đáng tiên tri ấy sẽ bị người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu. truất khỏi dân sự. **24** Hết thấy các tiên tri đã **13** Khi chúng thấy sự dạn dĩ của Phi-e-rơ và phán, từ Sa-mu-ên và các đắng nói theo ngươi, Giăng, biết rõ rằng ấy là người dốt nát không cũng đều có rao truyền những ngày này nữa. học, thì đều lấy làm lạ; lại nhận biết hai người **25** Các ngươi là dòng dõi của các đắng tiên tri, từng ở với Đức Chúa Jêsus. **14** Nhưng vì thấy và của giao ước Đức Chúa Trời đã lập với tổ ngươi được chữa lành đứng bên hai người, nên phụ chúng ta, khi Ngài phán cùng Aùp-ra-ham chúng không có lời gì để bê bắc được hết. **15** rằng: Các dân thiên hạ sẽ nhờ dòng dõi ngươi Chúng biếu hai người ra khỏi tòa công luận rồi, mà được phước. **26** Đức Chúa Trời đã dấy Đầy bèn bàn luận cùng nhau, **16** rằng: Chúng ta xử tớ Ngài lên, rồi trước hết sai Người xuống ban với hai người này làm sao? Vì cả dân thành phước cho các ngươi, mà dắt ai này trong bọn Giê-ru-sa-lem đều biết rõ thật họ đã làm ra một các ngươi xây lại khỏi tội ác mình.

4 Phi-e-rơ và Giăng đang nói với dân chúng, thì các thầy tế lễ, quan coi đèn thờ, và người Sa-đu-sê thoát đến, **2** tức mình vì hai người dạy dân chúng và rao truyền, nhân Đức Chúa Jêsus, sự từ kẻ chết sống lại. **3** Họ bắt hai người giam vào ngục cho đến bữa sau, vì bấy giờ đã tối rồi. **4** Đầu vậy, có nhiều người đã nghe đạo thì tin, số tín đồ lên đến độ năm ngàn. **5** Bữa sau, các quan, các trưởng lão, các thầy thông giáo nhóm tại thành Giê-ru-sa-lem, **6** với Anne, là thầy cả thượng phẩm, Cai phe, Giăng, A-léc-xan-đơ và hết thấy mọi người thuộc về họ thầy cả thượng phẩm. **7** Họ bắt Phi-e-rơ và Giăng đến hầu trước mặt mình, và hỏi rằng: Bởi quyền phép nào hay là nhân danh ai mà các ngươi làm điều này? **8** Bấy giờ Phi-e-rơ, đầy dẫy Đức Thánh Linh, nói rằng: Hỡi các quan và các trưởng lão, **9** nếu ngày nay chúng tôi bị tra hỏi vì đã làm phước cho một người tàn tật, lại hỏi chúng tôi thể nào người đó được lành, **10** thì hết thấy các ông, và cả dân Y-sor-a-ên đều khá biết, ấy là nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ ở Na-xa-rét, Đáng mà các ông đã đóng đinh trên thập tự giá, và Đức Chúa Trời đã khiến từ kẻ chết sống lại, ấy là nhờ Ngài mà người này được lành mạnh hiện đứng trước mặt các ông. **11** Jêsus này là hòn đá bị các ông xây nhà bỏ ra, rồi trở nên hòn đá góc nhà. **12**

Chẳng có sự cứu rỗi trong đắng nào khác; vì ở đây dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài dặn. **13** Khi chúng thấy sự dạn dĩ của Phi-e-rơ và phán, từ Sa-mu-ên và các đắng nói theo ngươi, Giăng, biết rõ rằng ấy là người dốt nát không cũng đều có rao truyền những ngày này nữa. học, thì đều lấy làm lạ; lại nhận biết hai người **14** Các ngươi là dòng dõi của các đắng tiên tri, từng ở với Đức Chúa Jêsus. **15** Nhưng vì thấy và của giao ước Đức Chúa Trời đã lập với tổ ngươi được chữa lành đứng bên hai người, nên phụ chúng ta, khi Ngài phán cùng Aùp-ra-ham chúng không có lời gì để bê bắc được hết. **16** rằng: Chúng ta xử tớ Ngài lên, rồi trước hết sai Người xuống ban với hai người này làm sao? Vì cả dân thành phước cho các ngươi, mà dắt ai này trong bọn Giê-ru-sa-lem đều biết rõ thật họ đã làm ra một phép lạ sờ sờ; chúng ta chối không nỗi. **17** Đầu vậy, hầu cho việc khỏi đòn ra trong dân nữa, chúng ta nên lấy lời ngăm dọa, cầm họ, từ rày về sau, chớ lấy danh đó dạy dỗ không cứ là ai. **18** Họ bèn đòi hai người vào, rồi cầm tiết, chẳng cho nhân danh Đức Chúa Jêsus mà nói hay là dạy. **19** Nhưng Phi-e-rơ và Giăng trả lời rằng: Chính các ông hãy suy xét, trước mặt Đức Chúa Trời có nên vâng lời các ông hơn là vâng lời Đức Chúa Trời chăng? **20** Vì, về phần chúng tôi, không có thể chẳng nói về những điều mình đã thấy và nghe. **21** Vậy, họ lại ngăm dọa hai người nữa, rồi tha ra, không tìm phương bắt tội, vì có dân chúng, bởi ai này đều ngợi khen Đức Chúa Trời về việc đã xảy ra. **22** Vả, người đã nhờ phép lạ cho được chữa bệnh đó, là người đã hơn bốn mươi tuổi. **23** Khi chúng đã tha ra, hai người đến cùng anh em mình, thuật lại mọi điều các thầy tế lễ cả và các trưởng lão đã nói. **24** Mọi người nghe đoạn, thì một lòng căt tiếng lên cầu Đức Chúa Trời rằng: Lạy Chúa, là Đáng dựng nên trời, đất, biển, cùng muôn vật trong đó, **25** và đã dùng Đức Thánh Linh, phán bởi miệng tổ phụ chúng tôi, tức là đầy tớ Ngài, là vua Đa-vít, rằng: Vì sao các dân nỗi giận, Lại vì sao các nước lập mưu vô ích? **26** Các vua trên mặt đất dậy lên, Các quan hiệp lại, Mà nghịch cùng Chúa và Đáng chịu xức dầu của Ngài... **27** Vả, Hê-rốt và Bôn-xơ Phi-lát, với các dân ngoại, cùng dân Y-sor-a-ên thật đã

nhóm họp tại thành này đặng nghịch cùng Đầy liệm thây người và đem đi chôn. 7 Khỏi đó độ tớ thánh Ngài là Đức Chúa Jêsus mà Ngài đã ba giờ, vợ người bước vào, vốn chưa hề biết xức dầu cho, 28 để làm mọi việc tay Ngài và ý việc mới xảy đến. 8 Phi-e-ro cất tiếng nói rằng: Ngài đã định trước. 29 Nay, xin Chúa xem xét Hãy khai cho ta, ngươi đã bán đám ruộng giá có sự họ ngầm dọa, và ban cho các đầy tớ Ngài ngần ấy phải không? Thưa rằng: Phải, giá ngần rao giảng đạo Ngài một cách dạn dĩ, 30 giờ tay ấy đó. 9 Phi-e-ro bèn nói rằng: Sao các ngươi Ngài ra, để nhờ danh Đầy tớ thánh của Ngài là đám đồng mưu để thử Thánh Linh của Chúa? Đức Chúa Jêsus, mà làm những phép chữa lành Kìa, chán những kẻ chôn chồng ngươi đang ở bệnh, phép lạ và dấu kỳ. 31 Khi đã cầu nguyện, ngoài cửa, họ sẽ đem ngươi đi luôn. 10 Chính thì nơi nhóm lại rúng động; ai nấy đều được lúc đó, nàng té xuống nơi chân Phi-e-ro và tắt đầy dẫy Đức Thánh Linh, giảng đạo Đức Chúa hơi. Các gã tuổi trẻ trở về, thấy nàng đã chết, Trời cách dạn dĩ. 32 Vả, người tin theo đồng bèn khiêng đi chôn bên chồng nàng. 11 Cả Hội lăm, cứ một lòng một ý cùng nhau. Chẳng ai thánh đều rất sợ hãi, cho đến người nào nghe kể của mình là của riêng; nhưng kể mọi vật là tin cung vây. 12 Bấy giờ, có nhiều phép lạ dấu của chung cho nhau. 33 Các sứ đồ lại lấy quyền kỳ được làm ra trong dân bởi tay các sứ đồ; phép rất lớn mà làm chứng về sự sống lại của và các môn đồ đều hiệp một lòng nhóm nhau Đức Chúa Jêsus Christ; và hết thảy đều được dưới hiên cửa Sa-lô-môn. 13 Dầu vậy, chẳng phước lớn. 34 Vì trong tín đồ không ai thiếu một kẻ nào khác dám nhập bọn với môn đồ, thốn cả, bởi những người có ruộng hay nhà, nhưng dân chúng thì cả tiếng ngợi khen. 14 Số đều bán đi, bán được bao nhiêu tiền cũng đem những người tin Chúa cùng ngày càng thêm đến 35 đặt dưới chân các sứ đồ; rồi tùy theo sự lên, nam nữ đều đồng lăm, 15 đến nỗi người cần dùng của mỗi người mà phát cho. 36 Vậy ta đem kẻ bình để ngoài đường, cho nằm trên có Giô-sép mà các sứ đồ đặt tên là Ba-na-ba, giường nhỏ hoặc trên chõng, để khi Phi-e-ro nghĩa là con trai của sự yên ủi, về họ Lê-vi, quê đi ngang qua, bóng của người ít nữa cũng che hương tại Chíp-rơ, 37 có một đám ruộng, bán được một vài người. 16 Dân sự ở các thành lân cận cũng lũ lượt kéo tới thành Giê-ru-sa-lem, đem đến những người đau ốm và kẻ bị tà ma khuấy hại, thì hết thảy đều được chữa lành. 17 Bấy giờ thày cả thương phẩm và những kẻ theo người (ý là phe Sa-đu-sê) đều đứng dậy, đầy lòng ghen tương, 18 bắt các sứ đồ bỏ vào khám công. 19 Nhưng đang ban đêm, có một thiên sứ của Chúa mở cửa khám cho sứ đồ ra, và dặn rằng: 20 Đi đi, hãy chường mặt nơi đèn thờ, mà rao giảng cho dân chúng mọi lời này của sự sống. 21 sứ đồ nghe bấy nhiêu lời, vừa lúc rạng ngày, vào đèn thờ, khởi sự dạy dỗ. Nhưng thày cả thương phẩm và những kẻ ở với người đến thỉnh lình, nhóm tòa công luận và hết thảy trưởng lão của dân Y-sơ-ra-ên lại, sai người vào khám đặng điều các Sứ đồ đến. 22 Các kẻ sai đến khám, không thấy sứ đồ tại đó, bèn trở về trình 23 rằng: Chúng tôi thấy khám đóng

5 Nhưng có một người tên là A-na-nia, thuận với vợ là Sa-phi-ra, bán gia sản mình, 2 và đồng mưu với vợ, giữ lại một phần tiền giá bán; rồi mới đem phần còn lại đặt dưới chân các sứ đồ. 3 Phi-e-ro bèn nói với người rằng: Hỡi A-na-nia, sao quỉ Sa-tan đã đầy dẫy lòng ngươi, đến nỗi ngươi nói dối cùng Đức Thánh Linh, mà bót lại một phần giá ruộng đó? 4 Nếu ngươi chưa bán ruộng đó, há chẳng phải là của ngươi sao? Khi bán rồi, giữ giá đó há chẳng được sao? Điều đó nhập vào lòng ngươi thế nào? Aáy chẳng phải ngươi nói dối loài người, bèn là nói dối Đức Chúa Trời. 5 A-na-nia nghe nói bấy nhiêu lời, thì ngã xuống và tắt hơi; phàm người nào hay điều đó đều sợ hãi quá đỗi. 6 Nhưng các gã trẻ tuổi đứng dậy khám

kǐ, lính canh đứng ngoài trước cửa; nhưng lúc đó, để mặc họ đi. Vì nếu mưu luận và mở ra chẳng thấy một người nào ở trong. **24** Công cuộc này ra bởi người ta, thì sẽ tự hư Quan coi đền thờ và các thầy tế lễ cả nghe vậy, đi; **39** nhưng nếu bởi Đức Chúa Trời ra, thì các đều bức túc về việc các sứ đồ và về manh mối người phá diệt những người đó chẳng nỗi, và của việc ấy. **25** Nhưng có người thoát đến, báo lại là liều mình đánh giặc cùng Đức Chúa Trời, với họ rằng: Kìa, những người mà các quan đã Chúng nghe theo lời người: **40** thì đòi các sứ bỏ tù, nay đang ở trong đền thờ dạy dỗ dân đồ trở vào, sai đánh đòn, rồi cấm không được sự! **26** Kế đó, quan coi đền thờ với các kẻ sai lấy danh Đức Chúa Jēsus mà giảng dạy; đoạn, cùng đi đến nơi bắt và dẫn các sứ đồ đi, nhưng tha ra. **41** Vậy, các sứ đồ từ tòa công luận ra, không dùng cách dữ tợn, vì sợ bị dân chúng đều hờn hở về mình đã được kẻ là xứng đáng ném đá; **27** và khi điệu các sứ đồ đi rồi, thì đem chịu nhục vì danh Đức Chúa Jēsus. **42** Ngày nào đến tòa công luận. Thầy cả thượng phẩm tra cũng vậy, tại trong đền thờ hoặc từng nhà, sứ hỏi các sứ đồ, rằng: **28** Chúng ta đã cấm nhật đồ cứ dạy dỗ rao truyền mãi về Tin Lành của các người, không cho lấy danh đó mà dạy dỗ, Đức Chúa Jēsus, tức là Đáng Christ.

song các người lại làm cho thành Giê-ru-sa-lem đầy dẫy đạo giáo mình. Vậy, các người muốn khiến máu người ấy đổ lại trên chúng ta sao! **29** Phi-e-rơ và các sứ đồ trả lời rằng: Thà phải vâng lời Đức Chúa Trời còn hơn là vâng lời người ta. **30** Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta đã khiến Đức Chúa Jēsus sống lại, là Đáng mà các ông đã treo trên cây gỗ và giết đi. **31** Đức Chúa Trời đã đem Đáng ấy lên bên hữu Ngài, làm Vua và Cứu Chúa, để ban lòng ăn năn và sự tha tội cho dân Y-sơ-ra-ên. **32** Còn Chúng ta đây là kẻ làm chứng mọi việc đó, cũng như Đức Thánh Linh mà Đức Chúa Trời đã ban cho kẻ vâng lời Ngài vậy. **33** Họ nghe mấy lời thì nghiến ngầm, giận hoảng, bàn mưu giết các sứ đồ. **34** Nhưng một người Pha-ri-si, tên là Ga-ma-li-ên, làm luật sư, được dân sự tôn kính, đứng lên giữa tòa công luận, truyền lệnh đem các sứ đồ ra ngoài một lát. **35** Kế đó, người nói rằng: Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hãy cẩn thận về điều các người sẽ xử với những người này. **36** Trước đây, Thêu-đa dấy lên, xưng mình là kẻ tôn trọng, có độ bốn trăm người theo hắn: hắn bị giết, và cả thảy những kẻ theo hắn đều tan lạc, rút lại chẳng qua là hư không. **37** Kế hắn thì có Giu-đa, người Ga-li-lê, dấy lên, về thời kỳ tu số dân, rủ nhiều người theo mình; nhưng rồi cũng chết, bao nhiêu kẻ theo phái tan tành. **38** Nay ta khuyên các người: Hãy lánh xa những

6 Trong lúc đó, bởi số môn đồ càng thêm lên, nên người Hê-lê-nít phàn nàn nghịch cùng người Hê-bo-rơ, vì những người góa bụa của họ đã bị bỏ bê trong sự cấp phát hằng ngày. **2** Mười hai sứ đồ bèn gọi hết thảy môn đồ nhóm lại, mà nói rằng: Bổ sự dạy đạo Đức Chúa Trời mà giúp việc bàn tiệc thật chẳng xứng hợp. **3** Vậy, anh em hãy chọn trong bọn mình bảy người có danh tốt, đầy dẫy Đức Thánh Linh và trí khôn, rồi chúng ta sẽ giao việc này cho. **4** Còn chúng ta sẽ cứ chuyên lo về sự cầu nguyện và chức vụ giảng đạo. **5** Cá hội đều lấy lời đó làm đẹp lòng, bèn cử Ê-tiên, là người đầy đức tin và Đức Thánh Linh, Phi-líp, Bô-cô-rơ, Ni-can-o, Ti-môn, Ba-mê-na và Ni-cô-la, là người Anti-ốt mới theo đạo Giu-đa; **6** và trình bày người đó cho các sứ đồ; các sứ đồ cầu nguyện rồi, thì đặt tay lên. **7** Đạo Đức Chúa Trời càng ngày càng tràn ra, số môn đồ tại thành Giê-ru-sa-lem thêm lên nhiều lắm. Cũng có rất nhiều thầy tế lễ vâng theo đạo nữa. **8** Ê-tiên được đầy ơn và quyền, làm dấu kỳ phép lạ rất lớn trong dân. **9** Nhưng có mấy hội viên của nhà hội gọi là nhà hội của bọn được tự do, với những người quê ở Sy-ren, người quê ở A-léc-xan-đơ, cùng người Giu-đa ở xứ Si-li-si và xứ A-si, nổi lên mà cãi lậy cùng Ê-tiên. **10** Song chúng không chống lại nổi với trí khôn người cùng với Đức Thánh Linh, là

Đáng người nhờ mà nói, 11 bèn xui xiêm mấy nên bán qua xứ Ê-díp-tô; nhưng Đức Chúa Trời người đãng nói rằng: Chúng ta đã nghe người ở cùng người. 10 Ngài giải cứu người khỏi cảnh nói ra những lời phạm đến Môi-se và Đức Chúa khó khăn, và cho đầy ơn và trí trước mặt Pha-Trời. 12 Chúng xúi dân sự, các trưởng lão và ra-ôn, vua Ê-díp-tô, vua ấy lập người làm tể các thầy thông giáo, rồi xông vào người, dùng tướng cai quản xứ Ê-díp-tô và cả nhà vua nữa. sức mạnh bắt và diệu đến trước tòa công luận. 11 Bấy giờ, xảy có cơn đói kém trong cả xứ Ê- 13 Chúng đặt ra những kẻ chứng dối, nói rằng: díp-tô và xứ Ca-na-an; sự túng ngặt lớn lắm, tố Người này hằng nói những lời phạm đến noi phụ chúng ta chẳng tìm được đồ ăn. 12 Gia-cốp thánh và luật pháp. 14 Vì chưng chúng ta đã nghe bên Ê-díp-tô có lúa mì, thì sai tổ phụ ta nghe người nói rằng Jêsus ở Na-xa-rét này sẽ qua đó lần thứ nhất. 13 Đến lần thứ hai, anh em phá nơi đây và đổi tục lệ mà Môi-se đã truyền Giô-sép nhận biết người, và Pha-ra-ôn mới biết lại cho chúng ta. 15 Bấy giờ, phàm những người dòng họ người. 14 Giô-sép bèn sai rước Gia-cốp ngồi tại tòa công luận đều ngó chăm Ê-tiên, là cha mình và cả nhà, cộng là bảy mươi lăm thấy mặt người như mặt thiên sứ vậy.

7 Thầy cả thương phẩm bèn hỏi Ê-tiên rằng:

Có phải thật như vậy chăng? 2 Ê-tiên trả lời rằng: Hỡi các anh, các cha, xin nghe lời tôi! Đức Chúa Trời vinh hiển đã hiện ra cùng tổ chúng ta là Aùp-ra-ham, khi người còn ở tại Mê-sô-bô-ta-mi, chưa đến ở tại Cha-ran, 3 mà phán rằng: Hãy ra khỏi quê hương và bà con ngươi, mà đi đến xứ ta sẽ chỉ cho. 4 Bấy giờ người ra khỏi xứ Canh-đê, rồi đến thành Cha-ran. Từ đó, lúc cha người qua đời rồi, Đức Chúa Trời khiến người từ nơi đó qua xứ các ông hiện đang ở; 5 Ngài chẳng ban cho người sản nghiệp gì trong xứ này, dầu một thó đất lọt bàn chân cũng không, nhưng Ngài hứa ban xứ này làm kỷ vật cho người và dòng dõi người nữa, dầu bấy giờ người chưa có con cái mặc lòng. 6 Đức Chúa Trời phán như vậy: Dòng dõi ngươi sẽ ở nơi đất khách, người ta sẽ bắt chúng nó làm tôi và hà hiếp trong bốn trăm năm. 7 Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nhưng ta sẽ đoán xét dân đã bắt chúng nó làm tôi, kể đó, chúng nó sẽ ra khỏi, và thờ phượng ta trong nơi này. 8 Đoạn, Đức Chúa Trời ban cho người sự giao ước về phép cắt bì. Aáy vậy, khi Aùp-ra-ham đã sanh một con trai là Y-sác, thì làm phép cắt bì cho, trong ngày thứ tám; Y-sác làm phép cắt bì cho Gia-cốp, và Gia-cốp làm phép ấy cho mười hai tổ phụ. 9 Mười hai tổ phụ ghen ghét Giô-sép,

người. 15 Vậy, Gia-cốp xuồng xứ Ê-díp-tô, rồi chết tại đó, và tổ phụ chúng ta cũng vậy; 16 sau được đem về Si-chem, chôn nơi mộ mà Aùp-ra-ham đã lấy bạc mua của con cháu Hê-mô quê ở Si-chem. 17 Nhưng, gần đến kỳ phải ứng nghiệm lời hứa Đức Chúa Trời đã thề với Aùp-ra-ham, dân cư sanh sản và thêm nhiều lên trong xứ Ê-díp-tô, 18 cho đến khi trong xứ đó có một vua khác dấy lên, chẳng nhìn biết Giô-sép. 19 Vua này dùng mưu hại dòng giống và hà hiếp tổ phụ chúng ta, ép phải bỏ con mới sanh, hầu cho sống chẳng được. 20 Trong lúc đó, Môi-se sanh ra; người xinh tốt khác thường, được nuôi trong ba tháng tại nhà cha mình. 21 Khi người bị bỏ, thì con gái Pha-ra-ôn vớt lấy, nuôi làm con mình. 22 Môi-se được học cả sự khôn ngoan của người Ê-díp-tô; lời nói và việc làm đều có tài năng. 23 Nhưng lúc người được đầy bốn mươi tuổi rồi, trong lòng nhớ đến, muốn đi thăm anh em mình là con cái Y-sơ-ra-ên. 24 Môi-se thấy có người hà hiếp một người trong đám họ, nên binh vực kẻ bị hà hiếp và đánh người Ê-díp-tô để báo thù cho. 25 Người ngờ anh em mình chắc hiểu rằng Đức Chúa Trời dùng tay mình giải cứu họ; nhưng họ chẳng hiểu. 26 Đến ngày sau, chúng đang đánh lộn với nhau, thì người đến gần mà giải hòa, rằng: Hỡi các ngươi, đã là anh em, sao lại làm hại nhau vậy? 27 Ké đang ức hiếp người lân cận mình xô Môi se ra, mà rằng: Ai đã lập ngươi lên làm

quan cai trị và quan xú đoán chúng ta? 28 Há bỏ họ, phú họ thò lạy cơ binh trên trời, như ngươi muốn giết ta như hôm qua đã giết người có chép trong sách các đấng tiên tri rằng: Hỡi Ê-díp-tô sao? 29 Môi-se vừa nghe lời đó thì nhà Y-sơ-ra-ên, vậy có phải các ngươi từng trốn đi ở trong xứ Ma-di-an, nơi đó người sanh dâng con sinh và của lễ cho ta, Trong bốn mươi được hai con trai. 30 Cách bốn mươi năm, một năm ở nơi đồng vắng, 43 Khi các ngươi khiêng thiên sứ hiện ra cùng người, tại đồng vắng núi nhà trại của Mo-lóc Và ngôi sao của thần Rom-Si-na-i, trong ngọn lửa nơi bụi gai đang cháy. phan, Tức là những hình tượng mà các ngươi 31 Môi-se thấy vậy, lấy làm lạ về sự hiện ra đó, làm ra để thờ lạy chăng? Ta cũng sẽ dày các đằng áp lại để xem cho gần hơn, thì nghe tiếng ngươi qua bên kia Ba-by-lôn. 44 Đèn tạm chứng Chúa phán rằng: 32 Ta là Đức Chúa Trời của cớ vốn ở giữa tổ phụ chúng ta trong đồng vắng, tổ phụ ngươi, Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham, như Chúa đã truyền lệnh cho Môi-se phải làm y của Y-sác và của Gia-cốp. Môi-se run sợ, chăng theo kiểu mẫu ngươi đã thấy. 45 Tổ phụ chúng dám nhìn xem. 33 Chúa bèn phán rằng: Hãy cỗi ta đã nhận lấy đèn tạm ấy, rồi đồng đi với Giô-giày ở chân ngươi ra; vì chỗ mà ngươi đứng suê đem vào xú họ đã chiếm lấy của các dân mà đó là một nơi đất thánh. 34 Ta đã đoái xem và Đức Chúa Trời đã đuổi khỏi trước mặt họ; đèn thấy cánh khó khăn của dân ta trong xứ Ê-díp-t tạm cứ ở đó cho đến đời vua Đa-vít, 46 là người tông, ta đã nghe tiếng than thở của chúng nó, và được ơn trước mặt Đức Chúa Trời, và xin ban xuống đặng giải cứu. Bây giờ hãy đến, đặng một chỗ ở cho Đức Chúa Trời của Gia-cốp. 47 ta sai ngươi qua xứ Ê-díp-tô. 35 Môi-se này là Kế đó, vua Sa-lô-môn cất cho Chúa một cái nhà. ngươi họ đã bỏ ra, và rằng: Ai đã lập ngươi lên 48 Nhưng Đáng Rất Cao chăng ở trong nhà bởi làm quan cai trị và quan đoán xét chúng ta? tay ngươi ta làm ra, như đấng tiên tri đã nói: Aáy là người mà Đức Chúa Trời đã sai làm quan 49 Chúa phán: Trời là ngai ta, Đất là bệ chân ta. cai trị và đấng giải cứu, cậy tay một thiên sứ đã Nào có nhà nào các ngươi cất cho ta, Có nơi hiện ra với ngươi trong bụi gai. 36 Aáy là người nào cho ta yên nghỉ chăng? 50 Há chăng phải đã đem họ ra khỏi, làm những dấu kỳ phép lạ tay ta đã dựng nên mọi vật này chăng? 51 Hỡi trong xứ Ê-díp-tô, trên Biển-đỏ, và nơi đồng những người cứng cổ, lòng và tai chăng cắt bì vắng trong bốn mươi năm. 37 Aáy là Môi-se này kia! Các ngươi cứ nghịch với Đức Thánh Linh đã nói cùng con cái Y-sơ-ra-ên rằng: Đức Chúa hoài; tổ-phụ các ngươi thế nào, thì các ngươi Trời sẽ dấy lên trong hàng anh em các ngươi cũng thế ấy! 52 Há có đấng tiên tri nào mà tổ một đấng tiên tri giống như ta. 38 Aáy là người, phụ các ngươi chăng bắt bớ ư? Họ cũng đã giết trong dân hội tại nơi đồng vắng, đã ở với thiên những người nói tiên tri về sự đến của Đáng sứ, là đấng phán cùng người trên núi Si-na- Công bình; và hiện bấy giờ chính các ngươi i, và với tổ phụ chúng ta, người lại nhận lấy lại đã nộp và giết Đáng đó; 53 các ngươi đã những lời sự sống đặng trao lại cho các ngươi. nhận luật pháp truyền bởi các thiên sứ, nhưng 39 Aáy là người mà tổ phụ chúng ta không chịu không giữ lấy!... 54 Chúng nghe những lời đó, vâng lời, đã bỏ người đặng nghiêng lòng về xú thì giận trong lòng, và nghiến răng với Ê-tiên. Ê-díp-tô, 40 và nói với A-rôn rằng: Hãy làm các 55 Nhưng người, được đầy đầy Đức Thánh Linh, thần đi trước chúng ta; vì về phần Môi-se này, mắt ngó chăm lên trời, thấy sự vinh hiển của là người đã dẫn chúng ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Jésus đứng bên chăng biết có điều chi xảy đến cho người rồi. hữu Đức Chúa Trời; 56 thì người nói rằng: Kìa, 41 Trong những ngày đó, họ đúc một tượng bò ta thấy các tùng trời mở ra, và Con người đứng con, dâng tế lễ cho tượng và vui mừng về việc bên hữu Đức Chúa Trời. 57 Bấy giờ, chúng kêu tay mình làm nén. 42 Đức Chúa Trời bèn lia lớn tiếng lên, bịt lỗ tai lại, cùng nhau chạy a

lại, 58 kéo người ra ngoài thành, rồi ném đá vân ở tại thành Giê-ru-sa-lem, nghe tin xứ Sa-người. Các kẻ làm chứng lấy áo xống mình để ma-ri đã nhận lấy đạo Đức Chúa Trời, bèn sai nơi chân một người trẻ tuổi kia tên là Sau-lơ. Phi-e-ro và Giăng đến đó. 15 Hai người tới nơi, 59 Chúng đang ném đá, thì Ê-tiên cầu nguyện cầu nguyện cho các môn đồ mới, để cho được rằng: Lạy Đức Chúa Jêsus, xin tiếp lấy linh hồn nhận lấy Đức Thánh Linh. 16 Vì Đức Thánh tôi. 60 Đoạn, người quì xuống, kêu lớn tiếng Linh chưa giáng xuống trên một ai trong bọn rằng: Lạy Chúa, xin đừng đỗ tội này cho họ! đó; họ chỉ nhận danh Đức Chúa Jêsus mà chịu Người vừa nói lời đó rồi, thì ngủ.

8 Sau-lơ vốn ưng thuận về sự Ê-tiên bị giết.

Trong lúc đó, Hội thánh ở thành Giê-ru-sa-lem gặp con bắt bớ dữ tợn; trừ ra các sứ đồ, còn hết thấy tín đồ đều phải chạy tan lacer trong các miền Giu-đê và xứ Sa-ma-ri. 2 Dầu vậy, có mấy người tin kính chôn xác Ê-tiên và than khóc người quá bội. 3 Nhưng Sau-lơ làm tàn hại Hội thánh: sán vào các nhà, dùng sức mạnh bắt đàn ông đàn bà mà bỏ tù. 4 Vậy, những kẻ đã bị tan lacer đi từ nơi này đến nơi khác, truyền giảng đạo Tin Lành. 5 Phi-líp cũng vậy, xuống trong thành Sa-ma-ri mà giảng về Đáng Christ tại đó. 6 Đoàn dân nghe người giảng và thấy các phép lạ người làm, thì đồng lòng lắng tai nghe người nói; 7 vì có những tà ma kêu lớn tiếng lên mà ra khỏi nhiều kẻ bị ám, cùng kẻ bại và què được chữa lành cũng nhiều. 8 Tại cớ đó, trong thành được vui mừng khôn xiết. 9 Bấy giờ trong thành đó có một người tên là Si-môn, làm nghề phù phép, tự khoe mình là một người danh tiếng, khiến cho dân Sa-ma-ri rất lấy làm lạ lùng. 10 Hết thấy từ trẻ đến già đều nghe theo người, mà nói rằng: Chính người là quyền phép của Đức Chúa Trời, tức là quyền phép lớn như thường gọi vậy. 11 Nhân đó chúng nghe theo người, vì đã lâu nay người lấy phép giục họ thấy đều phải khen lạ. 12 Nhưng khi chúng đã tin Phi-líp, là người rao giảng Tin Lành của nước Đức Chúa Trời và danh Đức Chúa Jêsus Christ cho mình, thì cả đàn ông, đàn bà đều chịu phép baptême. 13 Chính Si-môn cũng tin, và khi đã chịu phép baptême, thì ở luôn với Phi-líp; người thấy những dấu lạ phép kỳ đã làm ra, thì lấy làm lạ lắm. 14 Các sứ đồ

phép baptême thôi. 17 Phi-e-ro và Giăng bèn đặt tay trên các môn đồ, thì đều được nhận lấy Đức Thánh Linh. 18 Si-môn thấy bởi các sứ đồ đặt tay lên thì có ban Đức Thánh Linh xuống, bèn lấy bạc dâng cho, mà nói rằng: 19 Cũng hãy cho tôi quyền phép ấy, để tôi đặt tay trên ai thì này được nhận lấy Đức Thánh Linh. 20 Nhưng Phi-e-ro trả lời rằng: Tiền bạc ngươi hãy hứa mua với ngươi, vì ngươi tưởng lấy tiền bạc mua được sự ban cho của Đức Chúa Trời! 21 Người chẳng có phần hoặc số trong việc này; vì lòng ngươi chẳng ngay thẳng trước mặt Đức Chúa Trời. 22 Vậy, hãy ăn năn điều ác mình, và cầu nguyện Chúa, hầu cho ý tưởng của lòng ngươi đó họa may được tha cho. 23 Vì ta thấy ngươi đang ở trong mặt đắng và trong xiềng tội ác. 24 Si-môn trả lời rằng: Xin chính mình các ông hãy cầu nguyện Chúa cho tôi, hầu cho tôi chẳng mắc phải điều ông nói đó. 25 Sau khi Phi-e-ro và Giăng đã làm chứng và giảng đạo Chúa như thế, thì trở về thành Giê-ru-sa-lem, vừa đi vừa giảng Tin Lành trong nhiều làng của người Sa-ma-ri. 26 Bấy giờ, có một thiên sứ của Chúa phán cùng Phi-líp rằng: Hãy chờ dậy đi qua phía nam, trên con đường từ thành Giê-ru-salem xuống thành Ga-xa. Đường ấy vắng vẻ. 27 Người chờ dậy và đi. Kia, có một hoạn quan Ê-thi-ô-bi, làm quan hầu của Can-đác, nữ vương nước Ê-thi-ô-bi, coi sóc hết cả kho tàng bà, đã đến thành Giê-ru-sa-lem để thờ phượng, 28 khi trở về, ngồi trên xe mà đọc sách tiên tri Ê-sai. 29 Đức Thánh Linh phán cùng Phi-líp rằng: Hãy lại gần và theo kịp xe đó. 30 Phi-líp chạy đến, nghe người Ê-thi-ô-bi đọc sách tiên tri Ê-sai, thì nói rằng: Ông hiểu lời mình đọc đó chẳng? 31 Hoạn quan trả lời rằng: Nếu chẳng ai dạy cho

tôi, thê nào tôi hiểu được? Người bèn mòi Phi-líp lén xe ngồi kè bên. **32** Vả, chỗ người đọc cùng đi với người đều đứng lại sững sờ, nghe trong Kinh Thánh là đoạn này: Người đã bị kéo tiếng nói, mà chẳng thấy ai hết. **8** Sau-lơ chờ đi như con chiên đến hàng làm thịt, Lại như dậy khỏi đất, mắt dẫu mở, nhưng không thấy chiên con câm trước mặt kè hót lồng, Người chi cả, người ta bèn cầm tay bắt người đến chẳng mở miệng. **33** Trong khi người hèn hạ thành Đa-mách; **9** người ở đó trong ba ngày thì sự đoán xét Người đã bị cắt đi. Còn ai sẽ chẳng thấy, chẳng ăn và cũng chẳng uống. **10** kẻ đời của Người? Vì sự sống Người đã bị rút Vâ, tại Đa-mách có một môn đồ tên là A-na-khỏi đất rồi. **34** Hoạn quan cắt tiếng nói cùng nia. Chúa phán cùng người trong sự hiện thấy Phi-líp rằng: Tôi xin hỏi ông, đấng tiên tri đã rằng: Hỡi A-na-nia! Người thưa rằng: Lạy Chúa, nói điều đó về ai? Có phải nói về chính mình có tôi đây. **11** Chúa phán rằng: Hãy chờ dậy, đi người chẳng, hay là về người nào khác? **35** Phi-líp lên đường gọi là đường Ngay thẳng, tìm tên líp bèn mở miệng, bắt đầu từ chỗ Kinh Thánh Sau-lơ, người Tat-sor, ở nhà Giu-đa; vì người đó mà rao giảng Đức Chúa Jêsus cho người. đang cầu nguyện, **12** và đã thấy một người, **36** Hai người đang đi dọc đường, gặp chỗ có tên là A-na-nia, bước vào đặt tay trên mình, nước, hoạn quan nói rằng: Này, nước đây, có sự để cho người được sáng mắt lại. **13** A-na-nia gì ngăn cấm tôi chịu phép báp-tem chẳng? **37** thưa rằng: Lạy Chúa, tôi có nghe nhiều kẻ nói Phi-líp nói: Nếu ông hết lòng tin, điều đó có người này đã làm hại biết bao các đấng thánh thể được. Hoạn quan trả lời rằng: Tôi tin rằng của Chúa trong thành Giê-ru-sa-lem. **14** Bây giờ Đức Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. **38** người ở đây, có trọn quyền của các thầy tế lễ Người biếu dừng xe lại; rồi cả hai đều xuống cả phó cho,ặng bắt trói hết thảy mọi người nước, và Phi-líp làm phép báp-tem cho hoạn cầu khấn đến danh Ngài. **15** Nhưng Chúa phán quan. **39** Khi ở dưới nước lên, thì Thánh Linh rằng: Hãy đi, vì ta đã chọn người này làm một của Chúa đem Phi-líp đi; hoạn quan chẳng thấy đồ dùng ta, để đem danh ta đón ra trước mặt người nữa, cứ hồn hở đi đường. **40** Còn Phi-líp các dân ngoại, các vua, và con cái Y-sơ-ra-ên; thì người ta thấy ở trong thành A-xốt; từ đó **16** ta lại sẽ tỏ ra cho người biết phải chịu đau người đi đến thành Sê-sa-rê, cũng giảng Tin Lành khắp những thành nào mình đã ghé qua.

9 Bây giờ, Sau-lơ chỉ hằng ngầm đe và chém giết môn đồ của Chúa không thôi, đến cùng thày cả thượng phẩm, **2** xin người những bức thư để gởi cho các nhà hội thành Đa-mách, hầu cho hẽ gặp người nào thuộc về đạo bất kỳ đàn ông đàn bà, thì trói giải về thành Giê-ru-sa-lem. **3** Nhưng Sau-lơ đang đi đường gần đến thành Đa-mách, thình lình có ánh sáng từ trời soi sáng chung quanh người. **4** Người té xuống đất, và nghe có tiếng phán cùng mình rằng: Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ ta? **5** Người thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa là ai? Chúa phán rằng: Ta là Jêsus mà ngươi bắt bớ; **6** nhưng hãy đứng dậy, vào trong thành, người ta sẽ

nói cho ngươi mọi điều phải làm. **7** Những kẻ líp lén xe ngồi kè bên. **32** Vả, chỗ người đọc cùng đi với người đều đứng lại sững sờ, nghe trong Kinh Thánh là đoạn này: Người đã bị kéo tiếng nói, mà chẳng thấy ai hết. **8** Sau-lơ chờ đi như con chiên đến hàng làm thịt, Lại như dậy khỏi đất, mắt dẫu mở, nhưng không thấy chiên con câm trước mặt kè hót lồng, Người chi cả, người ta bèn cầm tay bắt người đến chẳng mở miệng. **33** Trong khi người hèn hạ thành Đa-mách; **9** người ở đó trong ba ngày thì sự đoán xét Người đã bị bị cắt đi. Còn ai sẽ chẳng thấy, chẳng ăn và cũng chẳng uống. **10** kẻ đời của Người? Vì sự sống Người đã bị rút Vâ, tại Đa-mách có một môn đồ tên là A-na-khỏi đất rồi. **34** Hoạn quan cắt tiếng nói cùng nia. Chúa phán cùng người trong sự hiện thấy Phi-líp rằng: Tôi xin hỏi ông, đấng tiên tri đã rằng: Hỡi A-na-nia! Người thưa rằng: Lạy Chúa, nói điều đó về ai? Có phải nói về chính mình có tôi đây. **11** Chúa phán rằng: Hãy chờ dậy, đi người chẳng, hay là về người nào khác? **35** Phi-líp lên đường gọi là đường Ngay thẳng, tìm tên líp bèn mở miệng, bắt đầu từ chỗ Kinh Thánh Sau-lơ, người Tat-sor, ở nhà Giu-đa; vì người đó mà rao giảng Đức Chúa Jêsus cho người. đang cầu nguyện, **12** và đã thấy một người, **36** Hai người đang đi dọc đường, gặp chỗ có tên là A-na-nia, bước vào đặt tay trên mình, nước, hoạn quan nói rằng: Này, nước đây, có sự để cho người được sáng mắt lại. **13** A-na-nia gì ngăn cấm tôi chịu phép báp-tem chẳng? **37** thưa rằng: Lạy Chúa, tôi có nghe nhiều kẻ nói Phi-líp nói: Nếu ông hết lòng tin, điều đó có người này đã làm hại biết bao các đấng thánh thể được. Hoạn quan trả lời rằng: Tôi tin rằng của Chúa trong thành Giê-ru-sa-lem. **14** Bây giờ Đức Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. **38** người ở đây, có trọn quyền của các thầy tế lễ Người biếu dừng xe lại; rồi cả hai đều xuống cả phó cho,ặng bắt trói hết thảy mọi người nước, và Phi-líp làm phép báp-tem cho hoạn cầu khấn đến danh Ngài. **15** Nhưng Chúa phán quan. **39** Khi ở dưới nước lên, thì Thánh Linh rằng: Hãy đi, vì ta đã chọn người này làm một của Chúa đem Phi-líp đi; hoạn quan chẳng thấy đồ dùng ta, để đem danh ta đón ra trước mặt người nữa, cứ hồn hở đi đường. **40** Còn Phi-líp các dân ngoại, các vua, và con cái Y-sơ-ra-ên; thì người ta thấy ở trong thành A-xốt; từ đó **16** ta lại sẽ tỏ ra cho người biết phải chịu đau người đi đến thành Sê-sa-rê, cũng giảng Tin Lành khắp những thành nào mình đã ghé qua. **17** A-na-nia bèn đi, dớn vì danh ta là bao nả. **18** A-na-nia bèn đi, vào nhà, rồi đặt tay trên mình Sau-lơ mà nói rằng: Hỡi anh Sau-lơ, Chúa là Jêsus này, đã hiện ra cùng anh trên con đường anh đi tới đây, đã sai tôi đến, hầu cho anh được sáng mắt lại và đầy Đức Thánh Linh. **19** Tức thì có cái chi như cái vây từ mắt người rót xuống, thì người được sáng mắt; rồi chờ dậy và chịu phép báp-tem. **20** Khi người ăn uống rồi, thì được mạnh khỏe lại. Sau-lơ ở lại một vài ngày với các môn đồ tại thành Đa-mách. **21** Người liền giảng dạy trong các nhà hội rằng Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời. **22** Phàm những người nghe đều lấy làm lạ, mà nói rằng: Há chẳng phải chính người đó đã bắt bớ tại thành Giê-ru-sa-lem những kẻ cầu khấn danh này, lại đến đây để trói họ điệu về cho các thầy tế lễ cả hay sao? **23** Còn Sau-

lơ lẩn lẩn càng thêm vững chí, bắt bé những ta dẫn Phi-e-ro đến chỗ phòng cao; hết thảy người Giu-đa ở tại thành Đa-mách, mà nói rõ các đàn bà góá đều đến cùng người mà khóc, rằng Đức Chúa Jésus là Đáng Christ. **23** Cách lâu và giờ cho người xem bao nhiêu áo xống và áo ngày, người Giu-đa mưu với nhau để giết Sau-ngoài, lúc Đô-ca còn sống ở với mình đã may lơ. **24** Nhưng có người báo tin cho Sau-lơ về cho. **40** Phi-e-ro biếu người ta ra ngoài hết, rồi cơ mưu chúng nó. Người ta lại giữ các cửa cả quì gối mà cầu nguyện; đoạn, xây lại với xác, ngày và đêm đặng giết Sau-lơ. **25** Song lúc ban mà rằng: Hỡi Ta-bi-tha, hãy chờ dậy! Người mở đêm, các môn đồ lấy thúng dòng người xuống mắt, thấy Phi-e-ro, bèn ngồi dậy liền. **41** Phi-e-ngoài vách thành. **26** Sau-lơ tới thành Giê-ru-ro đưa tay ra đỡ cho đứng dậy; đoạn, gọi các sa-lem rồi, muốn hiệp với các môn đồ; nhưng thánh đồ và đàn bà góá đến, cho họ thấy người hết thảy đều nghi sợ người, không tin là môn sống. **42** Việc đó đồn ra khắp thành Giôp-bê; đồ. **27** Ba-na-ba bèn đem người đi, đưa đến các nên có nhiều người tin theo Chúa. **43** Còn Phi-sứ đồ và thuật lại cho biết thể nào dọc đường e-ro ở lại thành Giôp-bê nhiều ngày, tại nhà Chúa đã hiện ra và phán cùng người, lại thể người thợ thuộc da, tên là Si-môn.

nào người đã giảng dạy cách bạo dạn về danh Đức Chúa Jésus tại thành Đa-mách. **28** Từ đó, Sau-lơ tới lui với môn đồ tại thành Giê-ru-salem, **29** và nhân danh Chúa mà nói cách dạn dĩ. Người cũng nói và cãi với những người Hê-lê-nít; nhưng bọn này tìm thế để hại mạng người. **30** Các anh em hay điều đó, thì đem người đến thành Sê-sa-rê, và sai đi đất Tạt-sơ. **31** Aấy vậy, Hội-thánh trong cả xứ Giu-đê, xứ Ga-li-lê và xứ Sa-ma-ri được hưởng sự bình an, gây dựng và đi trong đường kính sợ Chúa, lại nhờ Đức Thánh Linh vừa giúp, thì số của hội được thêm lên. **32** Vâng, Phi-e-ro đi khắp các xứ, cũng đến cùng các thánh đồ ở tại thành Ly-đa. **33** Tại đó, Phi-e-ro gặp một người đau bai tên là Ê-nê, nằm trên giường đã tắm năm rồi. **34** Phi-e-ro nói với người rằng: Hỡi Ê-nê, Đức Chúa Jésus-Christ chữa cho ngươi được lành, hãy chờ dậy, dọn dép lấy giường ngươi. Tức thì, người vùng chờ dậy. **35** Hết thảy dân ở Ly-đa và Sa-rôn thấy vậy đều trở về cùng Chúa. **36** Tại thành Giôp-bê, trong đám môn đồ, có một người đàn bà tên là Ta-bi-tha, nghĩa là Đô-ca; người làm nhiều việc lành và hay bố thí. **37** Trong lúc đó, người đau và chết. Người ta tắm rửa xác người, rồi để yên trong một phòng cao. **38** Môn đồ nghe Phi-e-ro đang ở tại Ly-đa, gần thành Giôp-bê, bèn sai hai người đi mời người đến chở chậm trễ. **39** Phi-e-ro đứng dậy đi với hai người. Khi tới nơi, người

10 Trong thành Sê-sa-rê, có một người tên là Cột-nây, làm đội trưởng của đội binh gọi là Y-ta-li. **2** Người vẫn là đạo đức, cùng cả nhà mình đều kính sợ Đức Chúa Trời, người hay bố thí cho dân, và cầu nguyện Đức Chúa Trời luôn không thôi. **3** Đang ban ngày, nhằm giờ thứ chín, người thấy rõ ràng trong sự hiện thấy có một vị thiên sứ của Đức Chúa Trời vào nhà mình, và truyền rằng: Hỡi Cột-nây! **4** Đôi mắt người ngó chăm thiên sứ và run sợ lắm, thưa rằng: Lạy Chúa, có việc chi? Thiên sứ nói: Lời cầu nguyện cùng sự bố thí ngươi đã lên thấu Đức Chúa Trời, và Ngài đã ghi nhớ lấy. **5** Vậy, bây giờ hãy sai người đến thành Giôp-bê, mời Si-môn nào đó, cũng gọi là Phi-e-ro. **6** Người hiện trợ nơi Si-môn, là thợ thuộc da, nhà ở gần biển. **7** Khi thiên sứ, là đáng truyền cho người, đã trở lui, thì Cột-nây gọi hai người trong đám đầy tớ mình và một tên lính tin kính trong những lính thuộc về mình, **8** mà thuật lại mọi điều cho họ nghe, rồi sai đến thành Giôp-bê. **9** Bữa sau, trong lúc ba người ấy đang đi đường và đã đến gần thành, vừa nhằm giờ thứ sáu Phi-e-ro leo lên mái nhà để cầu nguyện. **10** Người đói và thèm ăn; khi người ta đang dọn cho ăn, thì người bị ngất trí đi. **11** Người thấy trời mở ra, và có vật chi giống như một bức khăn lớn níu bốn chéo lên, giáng xuống và sa

đến đất: **12** thấy trong đó có những thú bốn ngươi đã sai tìm, thì ta chẳng ngại gì mà đến cảng, đủ mọi loài, côn trùng bò trên đất, và đây. Vậy ta hỏi vì việc chi mà các ngươi mồi ta chém trên trời. **13** Lại có tiếng phán cùng người đến. **30** Cột-nây trả lời rằng: Đã bốn ngày nay, rằng: Hỡi Phi-e-ro, hãy dậy, làm thịt và ăn. **14** nhầm giờ thứ chín, tôi đang ở nhà cầu nguyện, Song Phi-e-ro thưa rằng: Lạy Chúa, chẳng vậy; thỉnh lình có một người mặc áo sáng lòe, hiện vì tôi chẳng ăn giống gì dơ dáy chẳng sạch bao ra trước mặt tôi, **31** mà phán rằng: Hỡi Cột-giờ. **15** Tiếng đó lại phán cùng người lần thứ này, lời cầu nguyện ngươi đã được nhậm, Đức hai rằng: Phàm vật chi Đức Chúa Trời đã làm Chúa Trời đã ghi nhớ việc bô thí của ngươi. cho sạch, thì chó cầm bằng dơ dáy. **16** Lời đó **32** Vậy, ngươi hãy sai đến thành Giốp-bê, mồi lặp lại ba lần; rồi vật ấy liền bị thâu lên trên Si-môn, là Phi-e-ro đến đây: người đang ở tại trời. **17** Phi-e-ro đang nghi ngờ về ý nghĩa của nhà Si-môn, thợ thuộc da, gần biển. **33** Tức thì sự hiện thấy mình đã thấy, thì các người mà tôi sai tìm ông, mà ông đến đây là rất phải. Cột-nây sai đi đã hỏi thăm được nhà Si-môn, và Vậy, bây giờ, thay thảy chúng tôi đang ở trước tới đứng tận cửa. **18** Họ kêu và hỏi đây có phải mặt Đức Chúa Trời, để nghe mọi điều Chúa đã là nơi Si-môn tức Phi-e-ro ở cảng. **19** Phi-e-ro dặn ông nói cho chúng tôi. **34** Phi-e-ro bèn mở còn đang ngẫm nghĩ về sự hiện thấy đó, thì miệng nói rằng: Quả thật, ta biết Đức Chúa Trời Đức Thánh Linh phán cùng người rằng: Kia, có chẳng hề vị nể ai, **35** nhưng trong các dân, hễ ai ba người đang tìm ngươi. **20** Vậy, hãy đứng dậy, kính sợ Ngài và làm sự công bình, thì này được xuống mà đi với họ, chớ hổ nghi, vì ta đã sai đẹp lòng Chúa. **36** Aáy là lời Ngài đã phán cùng họ đó. **21** Phi-e-ro bèn xuống cùng họ mà nói con cái Y-sơ-ra-ên, khi rao giảng tin lành về sự rằng: Ta đây, là người các ngươi đang tìm; các bình an bởi Đức Chúa Jêsus-Christ, tức là Chúa ngươi đến đây có việc gì? **22** Họ trả lời rằng: của loài người. **37** Việc đã bắt đầu từ xứ Ga-li-Đội trưởng Cột-nây là người công bình, kính sợ lẽ rồi tràn ra trong cả xứ Giu-đê, kể sau Giangi Đức Chúa Trời, cả dân Giu-đa đều làm chứng đã giảng ra phép báp-têm, thì các ngươi biết tốt về người, người đó đã bởi một vị thiên sứ rồi; **38** thế nào Đức Chúa Trời đã xúc cho Đức thánh mà chịu mạng lệnh từ nơi cao rằng phải Chúa Jêsus ở Na-xa-rét bằng Đức Thánh Linh mời ông về nhà và nghe lời ông. **23** Phi-e-ro bèn và quyền phép, rồi Ngài đi từ nơi nọ qua chỗ mồi họ vào nhà và cho trợ tại đó. Ngày mai, kia làm phước và chữa lành hết thảy những Phi-e-ro chờ dậy đi với họ, có một vài người người bị ma quỷ úc hiếp; vì Đức Chúa Trời ở trong hàng anh em từ Giốp-bê cùng đi với. **24** cùng Ngài. **39** Chúng ta từng chứng kiến về mọi Bữa sau, đến thành Sê-sa-rê. Cột-nây với bà điều Ngài đã làm trong xứ người Giu-đa và tại con và bạn thiết mà người đã nhóm lại tại nhà thành Giê-ru-sa-lem. Chúng đã treo Ngài trên mình đang chờ đợi. **25** Phi-e-ro vừa vào, thì cây gỗ mà giết đi. **40** Nhưng ngày thứ ba, Đức Cột-nây ra rước, phục xuống dưới chân người Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại, lại cho Ngài mà lạy. **26** Nhưng Phi-e-ro đỡ người dậy, nói được tỏ ra, **41** chẳng hiện ra với cả dân chúng, rằng: Người hãy đứng dậy, chính ta cũng chỉ là nhưng với những kẻ làm chứng mà Đức Chúa người mà thôi. **27** Phi-e-ro đang nói chuyện với Trời đã chọn trước, tức là với chúng ta, là kẻ Cột-nây, bước vào, thấy có nhiều người nhóm đã ăn uống cùng Ngài, sau khi Ngài từ trong lại. **28** Người nói cùng chúng rằng: Người Giu- kẻ chết sống lại. **42** Lại Ngài đã biểu chúng ta đa vốn không được phép giao thông với người khá giảng dạy cho dân chúng, và chứng quyết ngoại quốc hay là tới nhà họ; nhưng Đức Chúa chính Ngài là Đáng Đức Chúa Trời đã lập lên để Trời đã tỏ cho ta biết chẳng nên coi một người đoán xét kẻ sống và kẻ chết. **43** Hết thấy các nào là ô uế hay chẳng sạch. **29** Nên khi các đáng tiên tri đều làm chứng này về Ngài rằng

hẽ ai tin Ngài thì được sự tha tội vì danh Ngài. ta thê nào tại nhà mình đã thấy một thiên sứ
44 Khi Phi-e-ro đang nói, thì Đức Thánh Linh hiện đến và phán rằng: Hãy sai tới thành Giô-pi-giáng trên mọi người nghe đạo. **45** Các tín đồ bê, mởi Si-môn cũng gọi là Phi-e-ro đến đây. đã chịu phép cắt bì, là những kẻ đồng đên với **14** Người ấy sẽ nói cho ngươi những lời, mà Phi-e-ro, đều lấy làm lạ, vì thấy sự ban cho Đức nhờ đó, ngươi và cả nhà mình sẽ được cứu rỗi. Thánh Linh cũng đỗ ra trên người ngoại nữa. **15** Ta mới khởi sự nói, thì có Đức Thánh Linh **46** Vì các tín đồ đó nghe họ nói tiếng ngoại quốc giáng trên họ, cũng như ban đầu Ngài đã giáng và khen ngợi Đức Chúa Trời. **47** Bấy giờ Phi- trên chúng ta. **16** Ta bèn nhớ lại lời Chúa đã e-ro lại cắt tiếng nói rằng: Người ta có thể từ truyền rằng: Giangi đã làm phép báp-têm bằng chổi nước về phép báp-têm cho những kẻ đã nước; nhưng các ngươi sẽ chịu phép báp-têm nhận lấy Đức Thánh Linh cũng như chúng ta bằng Đức Thánh Linh. **17** Vậy, nếu Đức Chúa chẳng? **48** Người lại truyền làm phép báp-têm Trời đã ban cho họ cũng một ơn như cho chúng cho họ nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ. Họ ta, là kẻ đã tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, thì ta bèn nài người ở lại với mình một vài ngày.

11 Các sứ đồ và anh em ở xứ Giu-đê nghe tin người ngoại cũng đã nhận lấy đạo Đức Chúa Trời. **2** Khi Phi-e-ro đã trở lên thành Giê-ru-sa-lem, có người tín đồ vốn chịu phép cắt bì trách móc người, **3** rằng: Người đã vào nhà kẻ chưa chịu phép cắt-bì, và ăn chung với họ! **4** Nhưng Phi-e-ro đem mọi sự đã qua thuật cho họ theo thứ tự và từng điều, **5** rằng: Ta đang cầu nguyện trong thành Giôp-bê, lúc đó ta bị ngất trí đi, thấy sự hiện thấy: có vật gì giống như cái khăn lớn, nâu bốn chéo lên, từ trên trời sa xuống đến tận ta. **6** Ta xem xét kỹ càng, thấy trong đó có các loài thú bốn cẳng trên đất, các thú rừng, các côn trùng và các loài chim trên trời. **7** Ta lại nghe có tiếng phán rằng: Hỡi Phi-e-ro, hãy chờ dậy, giết thịt và ăn. **8** Ta thưa rằng: Lạy Chúa, chẳng vậy; vì không bao giờ có vật chi dơ dáy hay chẳng sạch vào miệng tôi đâu. **9** Tiếng từ trời phán cùng ta lần thứ hai mà rằng: Chớ coi điều Chúa đã làm cho tinh sạch như là dơ dáy. **10** Lời đó lặp lại ba lần, đoạn, thay thấy đều thâu lại lên trời. **11** Kìa, cũng một lúc đó, ba người ở thành Sê-sa-rê chịu sai đến cùng ta, đã tới tận cửa nhà ta ở. **12** Đức Thánh Linh truyền cho ta phải đi với ba người ấy, đừng nghi ngại gì. Này, sáu người anh em đây đồng đi với ta, và chúng ta đều vào trong nhà Cột-nây. **13** Người này thuật lại cho

là ai, mà ngăn trở Đức Chúa Trời được? **18** Tín đồ nghe bấy nhiêu lời xong, đều thỏa thuận và ngợi khen Đức Chúa Trời, rằng: Vậy Đức Chúa Trời cũng đã ban sự ăn năn cho người ngoại để họ được sự sống! **19** Những kẻ bị tản lạc bởi sự bắt bớ xảy đến về dịp Ê-tiên, bèn đi đến xứ Phê-ni-xi, đảo Chíp-ro và thành An-ti-ốt, chỉ giảng đạo cho người Giu-đa thôi. **20** Nhưng trong đám những người ấy có một vài người quê ở Chíp-ro và Sy-ren đến thành An-ti-ốt, cũng giảng dạy cho người Gờ-réc nữa, truyền Tin Lành của Đức Chúa Jêsus cho họ. **21** Tay Chúa ở cùng mấy người đó, nên số người tin và trở lại cùng Chúa rất nhiều. **22** Tiếng đồn thấu tai Hội thánh Giê-ru-sa-lem, hội bèn sai Ba-na-ba sang đến thành An-ti-ốt. **23** Khi người đến nơi và thấy ơn Đức Chúa Trời, bèn vui mừng và khuyên mọi người phải cứ vững lòng theo Chúa; **24** vì Ba-na-ba thật là người lành, đầy dẫy Thánh Linh và đức tin. Bấy giờ rất đông người tin theo Chúa. **25** Ké đó, Ba-na-ba đi đến thành Tat-sơ, để tìm Saul, **26** tìm gặp rồi, bèn đưa đến thành An-ti-ốt. Trọn một năm, hai người cùng nhóm với Hội thánh và dạy dỗ nhiều người. Aáy là ở thành An-ti-ốt, người ta bắt đầu xưng môn đồ là Cơ-rê-tiên. **27** Trong những ngày đó, có mấy người tiên tri từ thành Giê-ru-sa-lem xuống thành An-ti-ốt. **28** Trong bọn có một người tên là Aga-bút đứng dậy, bởi Đức Thánh Linh nói tiên tri rằng sẽ có sự đối kém trên khắp đất; thật

vậy, sự đói kém này xảy đến trong đời Cơ-lốt đến nỗi chẳng mở cửa, nhưng trở chạy vào trị vì. 29 Các môn đồ bèn định, mỗi người tùy báo tin rằng Phi-e-ro đang đứng trước cửa. 15 sức riêng mình, gởi một món tiền bối thí cho Người ta nói rằng: Mây sáng. Song nàng quyết anh em ở trong xứ Giu-đê; 30 môn đồ cũng làm là quả thật. Họ bèn nói: Aáy là thiên sứ của thành việc đó, nhờ tay Ba-na-ba và Sau-lơ, gởi người. 16 Nhưng Phi-e-ro cứ gõ cửa hoài. Khi tiền ấy cho các trưởng lão.

12 Đang thuở đó, vua Hê-rốt hà hiếp một vài người trong Hội thánh. 2 Vua dùng gươm giết Gia-cơ là anh của Giăng; 3 thấy điều đó vừa ý người Giu-đa, nên cũng sai bắt Phi-e-ro nữa. 4 Bấy giờ nhằm ngày ăn bánh không men. Vậy, vua bắt người và hạ ngục, phó cho bốn ngũ binh canh giữ, mỗi ngũ có bốn tên lính. Vua toan đợi lúc xong lễ Vượt Qua, thì bắt người ra hầu trước mặt dân chúng. 5 Vậy, Phi-e-ro bị cầm trong khám, còn Hội thánh cứ cùu nguyện Đức Chúa Trời cho người luôn. 6 Vả, đêm rạng ngày mà Hê-rốt định bắt Phi-e-ro ra hầu, người đang mang hai xiềng, ngủ giữa hai tên lính, và trước cửa có quân canh giữ ngục. 7 Thình lình, một thiên sứ của Chúa đến, và có ánh sáng soi trong ngục tối. Thiên sứ đập vào sườn Phi-e-ro, đánh thức người, mà rằng: Hãy mau chồ dậy. Xiềng bèn rớt ra khỏi tay người. 8 Kế đó, thiên sứ nói rằng: Hãy nịt lưng và mang dép vào đi. Phi-e-ro làm theo. Thiên sứ lại tiếp: Hãy mặc áo ngoài và theo ta. 9 Phi-e-ro ra theo; chẳng biết điều thiên sứ làm đó là thật, song tưởng mình thấy sự hiện thấy. 10 Khi qua khỏi vọng canh thứ nhất, rồi vọng thứ nhì, thì đến nơi cửa sắt, là cửa thông vào thành; cửa đó tự mở ra trước mặt hai người, rồi hai người vượt ra khỏi, đi lên đàng cái, tức thiên sứ là Phi-e-ro. 11 Phi-e-ro bèn tinh lại và nói rằng: Bây giờ ta nhận biết thật Đức Chúa Trời đã sai thiên sứ Ngài giải cứu ta ra khỏi tay Hê-rốt cùng khỏi điều dân Giu-đa đang mong đợi. 12 Người suy nghĩ lại điều đó, rồi đến nhà Ma-ri, mẹ của Giăng, cũng gọi là Mác, là nơi có nhiều người đang nhóm lại cầu nguyện. 13 Người gõ cửa nhà ngoài, một con đòn tên là Rô-đơ đến nghe, 14 nhận biết tiếng Phi-e-ro nên mừng rõ lắm,

mở cửa, thấy Phi-e-ro, hết thảy đều kinh hãi. 17 Nhưng người lấy tay ra dấu biếu chúng làm thính, rồi thuật lại cho biết Chúa đã dùng cách nào cứu mình khỏi ngục; đoạn, người lại dặn rằng: Hãy cho Gia-cơ và anh em biết điều này. Rồi đó, người bước ra sang nơi khác. 18 Đến sáng, trong bọn lính có sự xôn xao rất lớn: vì chúng nó chẳng hay Phi-e-ro đi đâu. 19 Vua Hê-rốt sai tìm người, nhưng tìm chẳng được, bèn tra hỏi bọn lính, rồi truyền lính dẫn chúng nó đi giết. Đoạn, người từ xứ Giu-đê xuống thành Sê-sa-re, ở lại tại đó. 20 Vả, vua Hê-rốt căm giận dân thành Ty-ro và dân thành Si-dôn. Chúng đã được lòng quan hầu của vua là Ba-la-tút rồi, bèn đồng lòng đến cùng vua mà xin hòa, vì xứ họ ăn nhở lương thực trong xứ vua. 21 Đến kỳ, vua Hê-rốt mặc áo chàu, ngồi trên ngai, truyền phán giữa công chúng. 22 Dân chúng kêu lên rằng: Aáy là tiếng của một thần, chẳng phải tiếng người ta đâu! 23 Liền lúc đó, có thiên sứ của Chúa đánh vua Hê-rốt, bởi cớ chẳng nhường sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời; và vua bị trừng đục mà chết. 24 Bấy giờ, đạo Đức Chúa Trời tấn tới rất nhiều, càng ngày càng tràn thêm ra. 25 Ba-na-ba và Sau-lơ làm chức vụ mìn xong rồi, bèn từ thành Giê-rusa-lem trở về thành An-ti-ốt, dẫn theo Giăng, cũng gọi là Mác.

13 Trong Hội thánh tại thành An-ti-ốt có mấy người tiên tri và mấy thầy giáo sư, tức là: Ba-na-ba, Si-mê-ôn gọi là Ni-giê, Lu-si-út người Sy-ren, Ma-na-hem là người đồng duưỡng với vua chư hầu Hê-rốt, cùng Sau-lơ. 2 Đang khi môn đồ thờ phượng Chúa và kiêng ăn, thì Đức Thánh Linh phán rằng: Hãy để riêng Ba-na-ba và Sau-lơặng làm công việc ta đã gọi làm. 3 Đã kiêng ăn và cầu nguyện xong, môn đồ bèn

đặt tay trên hai người, rồi để cho đi. 4 Vậy Sau-Ước chừng bốn mươi năm, Ngài chịu tính nết lơ và Ba-na-ba đã chịu Đức Thánh Linh sai đi, họ trong nơi đồng vắng. 19 Lại khi đã phá bảy bèn xuống thành Sê-lo-xi, rồi từ đó đi thuyền dân trong xứ Ca-na-an, Ngài khiến họ nhận đến đảo Chíp-ro. 5 Đến thành Sa-la-min, hai lấy đất của các dân đó, 20 độ trong bốn trăm người giảng đạo Đức Chúa Trời trong các nhà năm mươi năm; kể đó Ngài lập cho họ các quan hội của người Giu-đa; cũng có Giăng cùng đi để đoán xét cho đến đời tiên tri Sa-mu-ên. 21 Bấy giờ cho. 6 Trải qua cả đảo cho đến thành Ba-giờ, dân đó xin một vì vua, nên Đức Chúa Trời phô rồi, gặp một người Giu-đa kia, là tay thuật ban Sau-lơ, con của Ki-sơ, về chi phái Bên-gia-sĩ và tiên tri giả, tên là Ba-Giê-su, 7 vốn ở với min, trị họ trong bốn mươi năm; 22 đoạn, Ngài quan trấn thủ tên là Sê-giúp Phau-lút là người bỏ vua đó, lại lập Đa-vít làm vua, mà làm chứng khôn ngoan. Người này đã sai mời Ba-na-ba và về người rằng: Ta đã tìm thấy Đa-vít con của Sau-lơ đến, và xin nghe đạo Đức Chúa Trời. 8 Gie-sê, là người vừa lòng ta, người sẽ tuân theo Nhưng Ê-ly-ma, tức là thuật sĩ (ý là ý-nghĩa mọi ý chỉ ta. 23 Theo lời hứa, Đức Chúa Trời tên người), ngăn hai người đó, ráng sức tìm bèn bởi dòng dõi người mà dấy lên cho dân Y-phương làm cho quan trấn thủ không tin. 9 sơ-ra-ên một Cứu Chúa, tức là Đức Chúa Jêsus. Bấy giờ, Sau-lơ cũng gọi là Phao-lô, đầy dãy 24 Trước khi Đức Chúa Jêsus chưa đến, Giăng Đức Thánh Linh, đổi mặt nhìn người, nói rằng: đã giảng dạy phép báp-têm về sự ăn năn cho cả 10 Hỡi người đầy mọi thứ gian trá và hung ác, dân Y-sơ-ra-ên. 25 Giăng đang lo làm trọn công con của ma quỉ, thù nghịch cùng cả sự công việc mình, thì nói rằng: Ta chẳng phải là Đáng bình, người cứ làm hư đường thẳng của Chúa mà các người tưởng; nhưng có Đáng đến sau không thôi sao? 11 Nay, bây giờ tay Chúa già ta, ta chẳng xứng đáng mở dây giày Ngài. 26 trên người; người sẽ bị mù, không thấy mặt Hỡi anh em, là con cháu dòng Aùp-ra-ham, và trời trong ít lâu. Chính lúc đó, có sự mù mịt kẽ kính sợ Đức Chúa Trời, lời rao truyền sự cứu tối tăm phủ trên người, người xây quanh bốn chuộc này đã phán cho chúng ta vậy. 27 Vì dân phía, tim kẽ để đất mình. 12 Quan trấn thủ thấy và các quan ở thành Giê-ru-sa-lem chẳng nhìn sự đã xảy đến, bèn tin, lấy làm lạ về đạo Chúa. biết Đức Chúa Jêsus này, nên lúc xử tội Ngài, 13 Phao-lô với đồng bạn mình xuống thuyền chúng đã ứng nghiệm lời của các đấng tiên tri tại Ba-phô, sang thành Bẹt-giê trong xứ Bam-ma người ta thường đọc trong mỗi ngày Sa-bát. phi-ly. Nhưng Giăng lìa hai người, trở về thành 28 Đầu trong Ngài chẳng tìm thấy cớ gì đáng Giê-ru-sa-lem. 14 Về phần hai người, thì lìa chết, họ cứ xin Phi-lát giết Ngài đi. 29 Họ đã thành Bẹt-giê, cứ đi đường đến thành An-ti-ốt làm cho ứng nghiệm mọi điều chép về Ngài rồi, xứ Bi-si-đi; rồi nhầm ngày Sa-bát, vào trong thì hạ Ngài xuống khỏi thập tự giá mà chôn nhà hội mà ngồi. 15 Vừa đọc sách luật và sách trong mả. 30 Song Đức Chúa Trời đã làm cho các tiên tri xong, các chủ nhà hội sai sứ nói Ngài từ kẻ chết sống lại. 31 Những kẻ theo Ngài cùng hai người rằng: Hỡi anh em, nếu có mấy từ xứ Ga-li-lê lên thành Giê-ru-sa-lem đã được lời khuyên bảo dân chúng, hãy giảng đi. 16 thấy Ngài lâu ngày, và hiện nay đều làm chứng Phao-lô bèn đứng dậy, lấy tay làm hiệu, rồi nói về Ngài giữa dân chúng. 32 Còn chúng tôi, thì rằng: Hỡi người Y-sơ-ra-ên và các người kính rao truyền cho các anh em tin lành này về lời sơ Đức Chúa Trời, hãy nghe: 17 Đức Chúa Trời hứa ban cho tổ phụ chúng ta, 33 rằng Đức Chúa của dân Y-sơ-ra-ên này đã chọn tổ phụ chúng Trời bởi khiến Đức Chúa Jêsus sống lại thì đã ta; làm cho dân ấy thạnh vượng lúc ở ngụ nơi làm ứng nghiệm lời hứa đó cho chúng ta là con ngoại quốc, tức là trong xứ Ê-díp-tô, và Ngài cháu của tổ phụ, y như đã chép trong sách Thi dùng cánh tay cao dẫn họ ra khỏi xứ đó. 18 thiêng đoạn thứ hai rằng: Con là Con trai ta,

ngày nay ta đã sanh Con. 34 Ngài đã làm cho
Đức Chúa Jêsus sống lại,ặng nay khởi trở về
sự hư nát nữa, ấy về điều đó mà Ngài đã phán
rằng: Ta sẽ thành tín giữ cùng các ngươi lời
hứa thánh đã phán với Đa-vít. 35 Lại trong câu
khác, cũng có phán rằng: Chúa chẳng cho Đáng
Thánh Ngài thấy sự hư nát đâu. 36 Vả, vua Đa-
vít lúc còn sống, làm theo ý chỉ Đức Chúa Trời,
đoạn qua đời; người đã được trở về cùng các tổ
phụ mình, và đã thấy sự hư nát; 37 nhưng Đáng
mà Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, chẳng có
thấy sự hư nát đâu. 38 Vậy, hỡi anh em, khá
biết rằng nhờ Đáng đó mà sự tha tội được rao
truyền cho anh em; 39 lại nhờ Ngài mà hễ ai
tin thì được xưng công bình về mọi điều theo
luật pháp Môi-se chẳng có thể được xưng công
bình. 40 Nên, hãy giữ lấy cho khỏi mắc đều đã
chép trong sách tiên tri rằng: 41 Hỡi kẻ hay
khinh dể kia, khá xem xét, sợ hãi và biến mất
đi; Vì trong đời các ngươi, ta sẽ làm một việc,
Nếu có ai thuật lại cho, các ngươi cũng chẳng
tin. 42 Khi hai người bước ra, chúng xin đến
ngày Sa-bát sau cũng giảng luận các lời đó. 43
Lúc hội đã tan, có nhiều người Giu-đa và người
mới theo đạo Giu-đa, đi theo Phao-lô và Ba-na-
ba, hai người nói chuyện với họ và khuyên cứ
vững lòng theo ơn Đức Chúa Trời. 44 Ngày Sa-
bát sau, gần hết cả thành đều nhóm lại để nghe
đạo Chúa. 45 Song những người Giu-đa thấy
đoàn dân đó thì đầy lòng ghen ghét, nghịch
cùng lời Phao-lô nói và mắng nhiếc người. 46
Phao-lô và Ba-na-ba bèn nói cùng họ cách dặn
dĩ rằng: Aáy cần phải truyền đạo Đức Chúa
Trời trước nhất cho các ngươi; nhưng vì các
người đã từ chối, và tự xét mình không xứng
đáng nhận sự sống đời đời, nên đây này, chúng
ta mới xây qua người ngoại. (aiōnios g166) 47 Vì
Chúa có phán dặn chúng ta như vậy: Ta lập
người lên để làm sự sáng cho các dân, Hầu
cho người đem sự cứu-rỗi cho đến cùng cõi
đất. 48 Những người ngoại nghe lời đó thì vui
mừng, ngợi khen đạo Chúa, và phàm những
kẻ đã được định sẵn cho sự sống đời đời, đều

tin theo. (aiōnios g166) 49 Đạo Chúa tràn ra khắp
trong xứ đó. 50 Nhưng các người Giu-đa xui
giục những đàn bà sang trọng sờ sắng và dân
đàn anh trong thành; gây sự bất bối Phao-lô và
Ba-na-ba, mà đuổi ra khỏi phần đất mình. 51
Hai người đổi cùng họ phủi bụi nơi chân mình,
rồi đi đến thành Y-cô-ni. 52 Còn các môn đồ thì
được đầy dẫy sự vui vẻ và Đức Thánh Linh vậy.

14 Tại thành Y-cô-ni, Phao-lô và Ba-na-ba
cùng vào nhà hội của người Giu-đa, và
giảng một cách đến nỗi có rất nhiều người Giu-
đa và người Gờ-réc tin theo. 2 Song những
người Giu-đa chưa chịu tin thì xui giục và khêu
chọc lòng người ngoại nghịch cùng anh em. 3
Dẫu vậy, Phao-lô và Ba-na-ba ở lại đó cũng khá
lâu, đầy dẫy sự bạo dạn và đức tin trong Chúa,
và Chúa dùng tay của hai sứ đồ làm những
phép lạ dấu kỳ, mà chứng về đạo ân điển của
Ngài. 4 Nhưng dân chúng trong thành chia
phe ra: kẻ thì theo bên Giu-đa, người thì theo
bên hai sứ đồ. 5 Lại khi những người ngoại và
người Giu-đa cùng các quan minh nổi lên đặng
hà hiếp và ném đá hai sứ đồ, 6 thì hai sứ đồ đã
biết trước, bèn trốn tránh trong các thành xứ
Ly-cao-ni, là thành Lít-trơ, thành Đẹt-bo, và
miền chung quanh đó, 7 mà giảng Tin Lành. 8
Nơi thành Lít-trơ có một người liệt chân, que
từ lúc mới sanh ra, chẳng hề đi được. 9 Người
ngồi và nghe Phao-lô giảng. Phao-lô chăm mắt
trên người, thấy có đức tin để chữa lành được,
10 bèn nói lớn tiếng rằng: Người hãy chờ dậy,
đứng thẳng chân lên. Người nhảy một cái, rồi
đi. 11 Dân chúng thấy sự Phao-lô đã làm, thì
kêu lên bằng tiếng Li-cao-ni rằng: Các thần đã
lấy hình loài người mà xuống cùng chúng ta. 12
Chúng bèn xưng Ba-na-ba là thần Giu-bi-tê, còn
Phao-lô là thần Mệt-cu-rơ, vì là người đứng
đầu giảng đạo. 13 Thầy cả của thần Giu-bi-tê có
miếu nơi cửa thành, đem bò đực và tràng hoa
đến trước cửa, muốn đồng lòng với đoàn dân
dâng một tế lễ. 14 Nhưng hai sứ đồ là Ba-na-ba
và Phao-lô hay điều đó, bèn xé áo mình, sán

vào giữa đám đông, mà kêu lên rằng: 15 Hỡi các bạn, sao làm điều đó? Chúng ta chỉ là loài người giống như các ngươi; chúng ta giảng Tin Lành cho các ngươi, hầu cho xây bờ các thành hưng kia, mà trở về cùng Đức Chúa Trời hằng sống, là Đáng đã dựng nên trời, đất, biển, người đó, người ta nhất định Phao-lô và Ba-na-và muôn vật trong đó. 16 Trong các đời trước ba với mấy người trong bọn kia đi lên thành đây, Ngài để cho mọi dân theo đường riêng Giê-ru-sa-lem, đến cùng các sứ đồ và trưởng mình, 17 dầu vậy, Ngài cứ làm chứng luôn về lão đặng hỏi về việc này. 3 Vậy, sau khi các mình, tức là giáng phước cho, làm mưa từ trời người ấy được Hội thánh đưa đường rồi, thì xuống, ban cho các ngươi mùa màng nhiều hoa trái qua xứ Phê-ni-xi và xứ Sa-ma-ri, thuật lại quả, đồ ăn dư dật, và lòng đầy vui mừng. 18 sự người ngoại trở về đạo, và như vậy làm cho Tuy sứ đồ nói như vậy, chi vừa đủ ngăn trở dân anh em thay thầy được vui mừng lắm. 4 Vừa chúng dâng cho mình một té lễ. 19 Bấy giờ có tới thành Giê-ru-sa-lem, được Hội thánh, các mấy người Giu-đa từ thành An-ti-ốt và thành sứ đồ và trưởng lão tiếp rước, rồi thuật lại mọi Y-cô-ni đến dỗ dành dân chúng; chúng ném điều Đức Chúa Trời đã cậy mình làm. 5 Nhưng đá Phao-lô, tưởng người đã chết, nên kéo ra có mấy kẻ về đảng Pha-ri-si đã tin đạo, đứng ngoài thành. 20 Nhưng các môn đồ đang nhóm dậy nói rằng phải làm phép cắt bì cho những chung quanh người, thì người vùng đứng dậy người ngoại, và truyền họ phải tuân theo luật và vào trong thành. Bữa sau, người đi với Ba-pháp Môi-se. 6 Các sứ đồ và các trưởng lão bèn na-ba đến thành Đẹt-bơ. 21 Khi hai sứ đồ đã họp lại để xem xét về việc đó. 7 Sau một cuộc rao truyền Tin Lành trong thành đó, và làm bàn luận dài rồi, Phi-e-ro đứng dậy nói cùng cho khá nhiều người trở nên môn đồ, thì trở về chúng rằng: Hỡi anh em, hãy biết rằng từ lúc thành Lít-trơ, thành Y-cô-ni và thành An-ti-ốt, ban đầu, Đức Chúa Trời đã chọn tôi trong các 22 giục các môn đồ vững lòng, khuyên phải bền anh em, để cho người ngoại được nghe Tin đỗ trong đức tin, và bảo trước rằng phải trái Lành bởi miệng tôi và tin theo. 8 Đức Chúa qua nhiều nỗi khó khăn mới vào được nước Trời là Đáng biết lòng người, đã làm chứng cho Đức Chúa Trời. 23 Khi hai sứ đồ khiến lựa chọn người ngoại, mà ban Đức Thánh Linh cho họ những trưởng lão trong mỗi Hội thánh, cầu cũng như cho chúng ta; 9 Ngài chẳng phân biệt nguyễn và kiêng ăn xong, thì dâng các người chúng ta với người ngoại đâu, vì đã lấy đức tin đó cho Chúa là Đáng mình đã tin đến. 24 Kế đó, khiến cho lòng họ tinh sạch. 10 Vậy bây giờ, có hai sứ đồ vượt qua đất Bi-si-di, đến trong xứ sao anh em thử Đức Chúa Trời, gán cho môn Bam-phi-ly. 25 Sau khi đã truyền đạo tại thành đồ một cái ách mà tổ phụ chúng ta hoặc chính Bet-giê rồi, thì xuống thành Aüt-ta-li. 26 Từ nơi chúng ta cũng chưa từng mang nỗi? 11 Trái đó, hai người chạy buồm về thành An-ti-ốt, là lại, chúng ta tin rằng nhờ ơn Đức Chúa Jêsus, chỗ mình đã ra đi, được giao phó cho ân điển chúng ta được cứu cũng như người ngoại vậy. Đức Chúa Trời, để làm công việc mình vừa mới 12 Cả hội đồng đều lắng lặng, nghe Ba-na-ba làm xong. 27 Hai người đến nơi, nhóm họp Hội và Phao-lô thuật lại những phép lạ dấu kỳ mà thánh rồi, bèn thuật lại mọi việc Đức Chúa Trời Đức Chúa Trời đã cậy mình làm ra giữa người đã cậy mình làm, và Ngài mở cửa đức tin cho ngoại. 13 Nói xong, Gia-cơ cắt tiếng lên rằng: người ngoại là thế nào. 28 Hai người ở tại đó Hỡi anh em, hãy nghe tôi! 14 Si-môn có thuật lâu ngày với các môn đồ.

các anh em rằng: Nếu các ngươi chẳng chịu phép cắt bì theo lẽ Môi-se, thì không thể được cứu rỗi. 2 Nhân đó, có sự khác ý và cuộc và

thế nào lần thứ nhất, Đức Chúa Trời đã đoái thương người ngoại, đặng từ đó lấy ra một dân

để dâng cho danh Ngài. **15** Điều đó phù hiệu thánh, xuông thành An-ti-ốt, nhóm hét thảy với lời các đấng tiên tri, vì có chép rằng: **16** anh em lại, và trao thơ cho. **31** Người ta đọc Rồi đó, ta sẽ trở lại, Dựng lại đền tạm của vua thơ, thay đều mừng rỡ vì được lời yên ủi. **32** Đa-vít bị đỗ nát; Ta sẽ sửa sự hư nát đền đó Giu-đe và Si-la chính là kẻ tiên tri, cũng lấy lại Mâ gác dựng lên; **17** Hầu cho những người nhiều lời giảng mà khuyên bảo, và giục lòng sót lại Và mọi dân cầu khấn danh ta đều tìm anh em mạnh mẽ. **33** Khỏi ít lâu, anh em chúc Chúa. Chúa là Đáng làm nên những việc này các người đó bình an mà cho về cùng những có phán như vậy; **18** từ trước vô cùng Ngài đã người đã sai đến. **34** Nhưng mà Si-la thì quyết thông biết những việc đó. (aiôn g165) **19** Vậy, theo ở lại thành An-ti-ốt. **35** Nhưng Phao-lô và Ba-y tôi, thật chẳng nên khuấy rối những người na-ba ở lại tại thành An-ti-ốt, giảng Tin Lành ngoại trừ về cùng Đức Chúa Trời; **20** song khá và dạy đạo Chúa với nhiều người khác. **36** Sau viết thơ dặn họ kiêng giữ cho khỏi sự ô uế của ít lâu, Phao-lô nói với Ba-na-ba rằng: Chúng thần tượng, sự tà dâm, sự ăn thịt thú vật chết ta hãy trở lại thăm hết thảy anh em trong các ngọt và huyết. **21** Vì trái bao nhiêu đời nay, thành mà chúng ta trước đã giảng đạo Chúa, trong mỗi thành vẫn có người giảng luật pháp xem thử ra thế nào. **37** Ba-na-ba muốn đem Môi-se, bởi mọi ngày Sa-bát, trong các nhà hội theo Giangi cũng gọi là Mác. **38** Nhưng Phao-nhân ta có đọc luật ấy. **22** Kế đó, các sứ đồ và lô không có ý đem Mác đi với, vì người đã lìa trưởng lão cùng cả Hội thánh bèn quyết định hai người trong xứ Bam-phi-ly, chẳng cùng đi sai những người được chọn ở nơi mình đi với làm việc với. **39** Nhân đó có sự cãi lẫy nhau dữ Phao-lô và Ba-na-ba đến thành An-ti-ốt. Aáy dội, đến nỗi hai người phân rẽ nhau, và Ba-là Giu-đe, cũng gọi là Ba-sa-ba, và Si-la, là hai na-ba đem Mác cùng xuông thuyền vượt qua người đứng đầu trong hàng anh em; **23** rồi giao đảo Chíp-rơ. **40** Còn Phao-lô sau khi đã chọn Si-cho hai người bức thư như sau này: Các sứ đồ, ta, và nhờ anh em giao phó mình cho ân điển trưởng lão và anh em gửi lời chào thăm anh Chúa, thì khởi đi. **41** Người trái qua xứ Sy-ri và em trong những người ngoại tại thành An-ti-xứ Si-li-si, làm cho các Hội thánh được vững ốt, trong xứ Sy-ri và xứ Si-li-si! **24** Bởi từng bền.

nghe có một vài người trong vòng chúng ta, chẳng lãnh mạng lịnh nào nơi chúng ta, tự lấy lời mình khuấy rối, và biến loạn lòng các người nữa, **25** nên chúng ta đồng lòng quyết ý chọn những người thay mặt sai đi cùng kẻ rất yêu dấu của chúng ta là Ba-na-ba và Phao-lô, mà đến nơi các người; **26** hai người này vốn đã liều thân vì danh Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa chúng ta. **27** Vậy chúng ta đã sai Giu-đe và Si-la đến, để nói miệng với anh em về việc đó: **28** áy là Đức Thánh Linh và chúng ta đã ưng rằng chẳng gán gánh nặng nào khác cho anh em ngoài những điều cần dùng, **29** tức là anh em phải kiêng ăn của cúng thần tượng, huyết, thú vật chết ngọt, và chớ tà dâm; áy là mọi điều mà anh em khá kiêng giữ lẫy vậy. Kính chúc bình an! **30** Vậy, khi các người đó đã từ giã Hội

16 Phao-lô tới thành Đẹt-bơ và thành Lít-trơ. Nơi đó, có một môn đồ tên là Ti-mô-thê, con của một người đàn bà Giu-đa đã tin, còn cha thì người Gờ-réc. **2** Anh em ở thành Lít-trơ và thành Y-cô-ni đều làm chứng tốt về người. **3** Phao-lô muốn đem người theo; bởi có những người Giu-đa ở trong các nơi đó, nên Phao-lô lấy người và làm phép cắt bì cho, vì hết thảy đều biết cha Ti-mô-thê là người Gờ-réc. **4** Hết ghé qua thành nào, hai người cũng dặn biếu phải giữ mấy lè luật mà sứ đồ và trưởng lão tại thành Giê-ru-sa-lem lập ra. **5** Aáy vậy, các Hội thánh được vững vàng trong đức tin, và số người càng ngày càng thêm lên. **6** Đoạn, trái qua xứ Phi-ri-gi và đất Ga-la-ti, vì Đức Thánh Linh đã cầm truyền đạo trong cõi A-si. **7** Tới

gần xứ My-si rồi, hai người sắm sửa vào xứ Bi-loạn thành ta; ấy là người Giu-đa, 21 dạy dỗ thi-ni; nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Jésus các thói tục mà chúng ta chẳng nên nhận lấy, không cho phép, 8 bèn kíp qua khỏi xứ My-hoặc vâng theo, vì chúng ta là người Rô-ma. 22 si, và xuống thành Trô-ách. 9 Đang ban đêm, Đoàn dân cũng nỗi lên nghịch cùng hai người, Phao-lô thấy sự hiện thấy; có một người Ma-xê-đoan đứng trước mặt mình, nài xin rằng: ra rồi, bèn truyền đánh đòn. 23 Sau khi người Hãy qua xứ Ma-xê-đoan mà cứu giúp chúng ta đánh nhiều đòn rồi, thì bỏ vào ngục, dặn tôi. 10 Phao-lô vừa thấy sự hiện thấy đó rồi, người đê lao phải canh giờ cho nghiêm nhặt. 24 chúng ta liền tìm cách qua xứ Ma-xê-đoan, vì Được lệnh đó, đê lao bỏ hai người vào ngục tối đã định rằng Đức Chúa Trời gọi chúng ta rao và tra chân vào cùm. 25 Lối nửa đêm, Phao-lô truyền Tin Lành ở đó. 11 Vậy, chúng ta từ thành và Si-la đang cầu nguyện, hát ngợi khen Đức Trô-ách đi thuyền thẳng đến đảo Sa-mô-tra-xo; Chúa Trời; và những tù phạm đều nghe. 26 bửa sau, đến thành Nê-a-bô-li; 12 từ nơi đó, Thình lình, có cơn động đất rất lớn, đến nỗi chúng ta tới thành Phi-líp, là thành thứ nhất nền ngục rúng động; cùng một lúc, các cửa mở của tỉnh Ma-xê-đoan, và là thuộc địa nước Rô-ra, xiềng tù phạm thảy đều tháo cả. 27 Người ma. Chúng ta ở tạm đó vài ngày. 13 Đến ngày đê lao giụt mình thức dậy, thấy các cửa ngục Sa-bát, chúng ta ra ngoài cửa thành, đến gần đều mở, tướng tù đã trốn hết, bèn rút gươm, bên sông, là nơi chúng ta tưởng rằng người ta toan giết mình. 28 Nhưng Phao-lô kêu người nhóm lại đặng cầu nguyện; chúng ta ngồi xong, lớn tiếng rằng: Chớ làm hại mình: Chúng ta đều giảng cho những đàn bà đã nhóm lại. 14 Có còn cá đây. 29 Người đê lao bèn kêu lấy đèn, một người trong bọn đó nghe chúng ta, tên là chạy lại, run sợ lắm, gieo mình nơi chân Phao-Ly-đi, quê ở thành Thi-a-ti-rơ, làm nghề buôn lô và Si-la. 30 Đoạn, đưa hai người ra ngoài, hàng sắc tía, vẫn kính sợ Đức Chúa Trời. Chúa mà hỏi rằng: Các chúa ơi, tôi phải làm chi cho mở lòng cho người, đặng chăm chỉ nghe lời được cứu rỗi? 31 Hai người trả lời rằng: Hãy Phao-lô nói. 15 Khi người đã chịu phép báp-tin Đức Chúa Jésus, thì người và cả nhà đều tem với người nhà mình rồi, thì xin chúng ta sẽ được cứu rỗi. 32 Hai người truyền đạo Đức rằng: Nếu các ông đã đoán tôi là trung thành Chúa Trời cho người, và cho những kẻ ở nhà với Chúa, thì hãy vào nhà tôi, mà ở lại đó; rồi người nữa. 33 Trong ban đêm, chính giờ đó, người ép mời vào. 16 Một ngày kia, chúng ta đi người đê lao đem hai người ra rửa các thương cầu nguyện, gặp một đứa đầy tớ gái bị quỉ Phi-tích cho; rồi tức thì người và mọi kẻ thuộc về tôn ám vào, hay bói khoa, làm lợi lớn cho chủ mình đều chịu phép báp-tem. 34 Đoạn, người nó. 17 Nó theo Phao-lô và chúng ta, mà kêu la đê lao mời hai người lên nhà mình, đặt bàn, và rằng: Những người đó là đầy tớ của Đức Chúa người với cả nhà mình đều mừng rỡ vì đã tin Trời Rất Cao, rao truyền cho các người đạo cứu Đức Chúa Trời. 35 Đến sáng, thượng quan sai rỗi. 18 Trong nhiều ngày nó cứ làm vậy, nhưng lính nói cùng người đê lao rằng: Hãy thả các Phao-lô lấy làm cự lồng, xậy lại nói cùng quỉ người ấy đi. 36 Người trình lời đó cùng Phao-lô rằng: Ta nhân danh Đức Chúa Christ mà rằng: Các thượng quan đã khiến truyền cho tôi truyền mày ra khỏi người đàn bà này. Chính thả các ông; vậy, hãy ra, và xin đi cho bình yên. giờ đó, quỉ liền ra khỏi. 19 Song le các chủ nàng 37 Nhưng Phao-lô nói cùng lính rằng: Chúng thấy mình chẳng còn trông được lợi lộc nữa, ta vốn là quốc dân Rô-ma, khi chưa định tội, bèn bắt Phao-lô và Si-la, kéo đến nơi công sở, họ đã đánh đòn chúng ta giữa thiên hạ, rồi bỏ trước mặt các quan, 20 rồi điệu đến các thượng vào ngục; nay họ lại thả lén chúng ta ư! Điều quan, mà thưa rằng: Những người này làm rõi đó không được. Chính các quan phải tới đây

mà thả chúng ta mới phải! 38 Các thượng quan Giu-đa ở thành Tê-sa-lô-ni-ca hay Phao-lô cũng nghe lính trình lại bấy nhiêu lời, biết hai người truyền đạo Đức Chúa Trời tại thành Bê-rê, bèn đó là người Rô-ma, thì sợ hãi. 39 Họ bèn đến nói đến đó để rải sự xao xuyến rối loạn trong dân với hai người, thả đi, và xin lìa khỏi thành. 40 chúng. 14 Tức thì, anh em khiến Phao-lô đi Khi ra ngực rồi, hai sứ đồ vào nhà Ly-đi, thăm phía biển, còn Si-la với Ti-mô-thê ở lại thành và khuyên bảo anh em, rồi đi.

17 Phao-lô và Si-la đi ngang qua thành Am-

phi-bô-lít và thành A-bô-lô-ni, rồi tới thành Tê-sa-lô-ni-ca; ở đó người Giu-đa có một nhà hội. 2 Phao-lô tới nhà hội theo thói quen mình, và trong ba ngày Sa-bát biện luận với họ, 3 lấy Kinh Thánh cắt nghĩa và giải tỏ tưống về Đáng Christ phải chịu thương khó, rồi từ kē chết sống lại. Người nói rằng Đáng Christ này, tức là Đức Chúa Jêsus mà ta rao truyền cho các người. 4 Trong bọn họ có một vài người được khuyên dỗ nỗi theo Phao-lô và Si-la, lại cũng có rất nhiều người Gờ-réc vẫn kính sợ Đức Chúa Trời, và mấy người đàn bà sang trọng trong thành nữa. 5 Nhưng người Giu-đa đầy lòng ghen ghét, rú máy đưa hoang đàng nơi đƣờng phố, xui giục đoàn dân gây loạn trong thành. Chúng nó xông vào nhà của Gia-sôn, tìm bắt Phao-lô và Si-la đểят điệu đến cho dân chúng. 6 Tìm không được, bèn kéo Gia-sôn và mấy người anh em đến trước mặt các quan án trong thành, mà la lên rằng: Kia những tên này đã gây thiên hạ nêu loạn lạc, nay có đây, 7 và Gia-sôn đã chứa chúng! Chúng nó hét thay đều là đồ nghịch mạng Sê-sa, vì nói rằng có một vua khác, là Jêsus. 8 Bấy nhiêu lời đó làm rối động đoàn dân và các quan án. 9 Song khi các quan án đòi Gia-sôn và các người khác bảo lãnh rồi, thì tha cho ra. 10 Tức thì, trong ban đêm, anh em khiến Phao-lô và Si-la đi đến thành Bê-rê. Đến nơi rồi, thì vào nhà hội người Giu-đa. 11 Những người này có ý hăm hoi hơn người Tê-sa-lô-ni-ca, đều săn lòng chịu lấy đạo, ngày nào cũng tra xem Kinh Thánh, để xét lời giảng có thật chăng. 12 Trong bọn họ có nhiều người tin theo, với mấy người đàn bà Gờ-réc sang trọng, và đàn ông cũng khá đông. 13 Nhưng khi người

Giu-đa ở thành Tê-sa-lô-ni-ca hay Phao-lô cũng nghe lính trình lại bấy nhiêu lời, biết hai người truyền đạo Đức Chúa Trời tại thành Bê-rê, bèn đó là người Rô-ma, thì sợ hãi. 39 Họ bèn đến nói đến đó để rải sự xao xuyến rối loạn trong dân với hai người, thả đi, và xin lìa khỏi thành. 40 chúng. 14 Tức thì, anh em khiến Phao-lô đi Khi ra ngực rồi, hai sứ đồ vào nhà Ly-đi, thăm phía biển, còn Si-la với Ti-mô-thê ở lại thành Bê-rê. 15 Những người dẫn Phao-lô đưa người đến thành A-thên; rồi trở về, đem lịnh cho Si-la và Ti-mô-thê phải đến cùng người cho gấp. 16 Phao-lô đang đợi hai người tại thành A-thên, động lòng tức giận, vì thấy thành đều đầy những thần tượng. 17 Vậy, người biện luận trong nhà hội với người Giu-đa và người mới theo đạo Giu-đa; lại mỗi ngày, với những kẻ nào mình gặp tại nơi chợ. 18 Có mấy nhà triết học về phái Epicuriens và phái Stociens cũng cãi lẽ với người. Ké thì hỏi: Người già mép này muốn nói gì đó? Người thì nói: Người dường như giảng về các thần ngoại quốc (vì Phao-lô truyền cho chúng về Đức Chúa Jêsus và sự sống lại). 19 Chúng bắt người, đem đến nơi A-rê-ô-ba, mà hỏi rằng: Chúng tôi có thể biết được đạo mới nào mà ông dạy đó chăng? 20 Vì chưng ông giảng cho chúng tôi nghe sự lạ. Chúng tôi muốn biết ý nghĩa điều đó là gì. 21 Vả, hết thảy người A-thên và người ngoại quốc ngụ tại thành A-thên chỉ lo nói và nghe việc mới lạ mà thôi. 22 Bấy giờ, Phao-lô đứng giữa A-rê-ô-ba, nói rằng: Hỡi người A-thên, phàm việc gì ta cũng thấy các người sốt sắng quá chừng. 23 Vì khi ta trải khắp thành các người, xem xét khí vật các người dùng thờ phượng, thì thấy một bàn thờ có chạm chữ rằng: THÙ CHÚA KHÔNG BIÔT. Vậy, Đáng các người thờ mà không biết đó, là Đáng ta đang rao truyền cho. 24 Đức Chúa Trời đã dựng nên thế giới và mọi vật trong đó, là Chúa của trời đất, chẳng ngự tại đền thờ bởi tay người ta dựng nên đâu. 25 Ngài cũng chẳng dùng tay người ta hầu việc Ngài dường như có cần đến sự gì, vì Ngài là Đáng ban sự sống, hơi sống, muôn vật cho mọi loài. 26 Ngài đã làm cho muôn dân sanh ra bởi chỉ một người, và khiến ở khắp trên mặt đất, định trước thì giờ đời người ta cùng giới hạn chõ ở, 27 hầu

cho tìm kiếm Đức Chúa Trời, và hết sức rò tìm đó, vào nhà một người tên là Ti-ti-u Giút-tu, là cho được, dẫu Ngài chẳng ở xa mỗi một người kề kinh sợ Đức Chúa Trời, nhà người giáp với trong chúng ta. **28** Vì tại trong Ngài, chúng ta nhà hội. **8** Bấy giờ Cơ-rít-bu, chủ nhà hội, với được sống, động, và có, y như xưa một vài thi cả nhà mình đều tin Chúa; lại có nhiều người nhân của các người có nói rằng: Chúng ta cũng Cô-rinh-tô từng nghe Phao-lô giảng, cũng tin là dòng dõi của Ngài. **29** Vậy, bởi chúng ta là và chịu phép báp-tem. **9** Ban đêm, Chúa phán dòng dõi Đức Chúa Trời, thì chớ nên ngờ rằng cùng Phao-lô trong sự hiện thấy rằng: Đừng Chúa giống như vàng, bạc, hay là đá, bởi công sự chi; song hãy nói và chớ làm thính; **10** ta ở nghệ và tài xảo của người ta chạm trổ nén. **30** cùng người, chẳng ai tra tay trên người đặng Vậy thì, Đức Chúa Trời đã bỏ qua các đời ngu làm hại đâu; vì ta có nhiều người trong thành muội đó, mà nay biểu hết thấy các người trong này. **11** Phao-lô ở lại đó một năm sáu tháng, dạy mọi nơi đều phải ăn năn, **31** vì Ngài đã chỉ định đạo Đức Chúa Trời trong đám họ. **12** Lúc Ga-li-một ngày, khi Ngài sẽ lấy sự công bình đoán ôn đang làm quan trấn thủ xứ A-chai, người xét thế gian, bởi Người Ngài đã lập, và Đức Giu-đa đồng lòng nỗi lên nghịch cùng Phao-Chúa Trời đã khiến Người từ kẻ chết sống lại, lô và kéo người đến tòa án, **13** mà nói rằng: để làm chứng chắc về điều đó cho thiên hạ. **32** Người này xui dân thờ Đức Chúa Trời một cách Khi chúng nghe nói về sự sống lại của kẻ chết, trái luật pháp. **14** Phao-lô vừa toan mở miệng kể thì nhạo báng, người thì nói rằng: Lúc khác trả lời, thì Ga-li-ôn nói cùng dân Giu-đa rằng: chúng ta sẽ nghe người nói về việc đó. **33** Vì Hỡi người Giu-đa, giá như về nỗi trái phép hay vậy, Phao-lô từ giữa đám họ bước ra. **34** Nhưng tội lỗi gì, thì theo lẽ phải, ta nên nhịn nhục có máy kể theo người và tin; trong số đó có Đê-
nghe các người. **15** Song nếu biện luận về đạo ni, là một quan tòa nơi A-rê-ô-ba, và một người lý, danh hiệu, hay là luật pháp riêng của các đàn bà tên là Đa-ma-ri, cùng các người khác. **16** Người bèn đuổi
đoán những việc đó đâu. **17** Người bèn đuổi
chúng ra khỏi tòa án. **18** Bấy giờ, chúng bắt Sốt-then, chủ nhà hội, đánh đòn trước tòa án, nhưng Ga-li-ôn chẳng lo đến việc đó. **19** Phao-lô ở lại thành Cô-rinh-tô ít lâu nữa, rồi từ già anh em, xuống thuyền đi với Bê-rít-sin và A-qui-la qua xứ Sy-ri, sau khi đã chịu cạo đầu tại thành Sen-cơ-rê, vì người có lời thề nguyện. **20** Kế đó, ba người tới thành Ê-phê-sô, Phao-lô để đồng bạn mình lại đó. Còn người, thì vào nhà hội, nói chuyện với những người Giu-đa; **21** song khi chúng xin ở lại lâu hơn nữa, thì người chẳng khứng. **22** Người từ già các người đó mà rằng: Ví Đức Chúa Trời khứng, thì chuyển khác ta sẽ đến nơi các người; rồi người từ thành Ê-phê-sô mà đi. **23** Khi đồ bộ tại thành Sê-sa-rê rồi, người đi lên thành Giê-ru-sa-lem, chào mừng Hội thánh, đoạn lại xuống thành An-ti-ốt. **24** Người ở đó ít lâu, rồi lại đi, trải lần lần khắp trong xứ Ga-la-ti và xứ Phi-ri-gi, làm cho hết

18 Rồi đó, Phao-lô đi khỏi thành A-thên, mà
tới thành Cô-rinh-tô. **2** Tại đó, người gặp
một người Giu-đa, tên là A-qui-la, quê ở xứ
Bông, mới từ nước Y-ta-li đến đây với vợ mình
là Bê-rít-sin, bởi vì vua Cơ-lốt có chỉ truyền
mọi người Giu-đa phải lánh khỏi thành Rô-ma;
Phao-lô bèn hiệp với hai người. **3** Vì đồng nghè,
nên Phao-lô ở nhà hai người mà làm việc chung
nhau; và, nghè các người đó là may trại. **4** Hết
đến ngày Sa-bát, thì Phao-lô giảng luận trong
nhà hội, khuyên dỗ người Giu-đa và người Gò-
réc. **5** Khi Si-la và Ti-mô-thê từ xứ Ma-xê-doan
đến, thì Phao-lô hết lòng chuyên lo về sự giảng
dạy, làm chứng với người Giu-đa rằng Đức Chúa
Jêsus là Đấng Christ. **6** Nhưng, vì chúng chống
cự và khinh дể người, nên người giũ áo mình
mà nói rằng: Ước gì máu các người đổ lại trên
đầu các người! Còn ta thì tinh sạch; từ đây, ta
sẽ đi đến cùng người ngoại. **7** Phao-lô ra khỏi

thấy môn đồ đều vững lòng. **24** Bấy giờ có một cõi A-si, hoặc người Giu-đa hay là người Gờ-
người Giu-đa tên là A-bô-lô, quê tại thành A- réc, đều nghe đạo Chúa. **11** Đức Chúa Trời lại
lέc-xan-tri, là tay khéo nói và hiếu Kinh Thánh, dùng tay Phao-lô làm các phép lạ khác thường,
đến thành Ê-phê-sô. **25** Người đã học đạo Chúa; **12** đến nỗi người ta lấy khăn và áo đã bận vào
nên lấy lòng rất sốt sắng mà giảng và dạy kĩ mình người mà đê trên các kẻ đau yếu; thì họ
càng những điều về Đức Chúa Jêsus, dẫu người được lành bình, và được cứu khỏi quỉ dữ. **13**
chỉ biết phép baptême của Giăng mà thôi. **26** Bấy giờ có mấy thầy trừ quỉ là người Giu-đa
Vậy, người khởi sự giảng cách dạn-dĩ trong nhà đi từ nơi này sang chỗ kia, mạo kêu danh Đức
hội. Bê-rít-sin và A-qui-la nghe giảng, bèn đem Chúa Jêsus trên những kẻ bị quỉ dữ ám, rằng:
người về với mình, giải bày đạo Đức Chúa Trời Ta nhân Đức Chúa Jêsus này, là Đáng mà Phao-
cho càng kĩ lưỡng hơn nữa. **27** Người toan sang lô giảng, để truyền khiếp chúng bay. **14** Các kẻ
xứ A-chai, thì anh em giục lòng cho và viết thơ làm việc đó là bảy con trai của Sê-va, tức là một
gởi dặn môn đồ phái tiếp đãi người tử tế. Khi người trong bọn thầy tế lễ cả Giu-đa. **15** Song
tới rồi, người được nhờ ơn Đức Chúa Trời mà quỉ dữ đáp lại rằng: Ta biết Đức Chúa Jêsus, và
bổ ích cho kẻ đã tin theo. **28** Vì người hết sức bê rô Phao-lô là ai; nhưng các người là kẻ nào? **16**
bác người Giu-đa giữa thiên hạ, lấy Kinh Thánh Người bị quỉ dữ ám bèn sấn vào chúng, thắng
mà bày tỏ rằng Đức Chúa Jêsus là Đáng Christ. **17** Phàm người Giu-đa và người Gờ-
réc nào ở tại thành Ê-phê-sô đều biết việc đó, thì sợ hãi, và danh Đức Chúa Jêsus được tôn
trong. **18** Phần nhiều kẻ đã tin, đến xưng tội và tỏ ra việc mình đã làm. **19** Có lăm người trước
theo nghề phù phép đem sách vở mình đốt trước mặt thiên hạ; người ta tính giá sách đó,
cộng là năm muôn đồng bạc. **20** Aáy vậy, nhờ quyền phép của Chúa, đạo bèn đồn ra, càng
ngày càng được thắng. **21** Các việc đó rồi, Phao-lô toan đi ngang qua xứ Ma-xê-doan và xứ A-
chai, đặng đến thành Giê-ru-sa-lem. Người nói rằng: Khi ta đã thăm thành đó rồi, cũng phải
thăm thành Rô-ma nữa. **22** Người bèn sai hai người giúp đỡ mình là Ti-mô-thê và Ê-rát sang
xứ Ma-xê-doan, song chính người còn ở lại trong cõi A-si ít lâu nữa. **23** Lúc đó, có sự loạn
lớn sanh ra vì cớ đạo Tin Lành. **24** Một người thợ bạc kia, tên là Đê-mê-triu, vốn dùng bạc
làm khám nữ thần Đì-anh, sinh nhiều lợi cho thợ làm công, **25** bèn nhóm những thợ đó và kẻ
đồng nghiệp lại, mà nói rằng: Hỡi bạn ta, các người biết sự thanh lợi chúng ta sanh bởi nghè
này: **26** các người lại thấy và nghe nói, không
những tại thành Ê-phê-sô thôi, gần suốt hết cõi

19 Trong khi A-bô-lô ở thành Cô-rinh-tô,

Phao-lô đã đi khắp những miền trên, rồi
xuống thành Ê-phê-sô, gặp một vài người môn
đồ ở đó. **2** Người hỏi rằng: Từ khi anh em tin,
có lãnh được Đức Thánh Linh chăng! Trả lời
rằng: Chúng tôi cũng chưa nghe có Đức Thánh
Linh nào. Người lại hỏi: Vậy thì anh em đã chịu
phép baptême nào? **3** Trả lời rằng: Phép baptême
của Giăng. **4** Phao-lô bèn nói rằng: Giăng đã
làm phép baptême về sự ăn năn tội, mà truyền
dân phải tin Đáng sẽ đến sau mình, nghĩa là
tin Đức Chúa Jêsus. **5** Chúng nghe bấy nhiêu
lời, bèn chịu phép baptême nhân danh Đức
Chúa Jêsus. **6** Sau khi Phao-lô đã đặt tay lên, thì
có Đức Thánh Linh giáng trên chúng, cho nói
tiếng ngoại quốc và lời tiên tri. **7** Cộng hết thầy
độ mười hai người. **8** Phao-lô vào nhà hội, và
trong ba tháng giảng luận một cách dạn dĩ ở đó;
giải bày những điều về nước Đức Chúa Trời mà
khuyên dỗ các kẻ nghe mình. **9** Song vì có mấy
người cứng lòng, từ chối không tin, gièm chê
đạo Chúa trước mặt dân chúng, thì người phân
rẽ họ mà nhóm các môn đồ riêng ra, và dạy dỗ
hằng ngày trong trường học Ti-ra-nu. **10** Việc
đó cứ luôn hai năm, đến nỗi mọi người ở trong

A-si nữa, rằng tên Phao-lô này đã khuyên dỗ tìm lẽ nào để bình vực sự nhóm họp này. **41** và trở lòng nhiều người, mà nói rằng các thần Người nói bấy nhiêu lời, bèn cho chúng về. bởi tay người ta làm ra chẳng phải là chúa. **27** Chúng ta chẳng những sợ nghề nghiệp mình phải bị gièm chê, lại cũng e rằng đền thờ của đại nữ thần Đì-anh bị khinh dể nữa, và nữ thần ta bị tiêu diệt về sự vinh hiển mà cõi A-si cùng cả thế giới đều tôn kính chẳng. **28** Chúng nghe bấy nhiêu lời, bèn nỗi giận lắm, cất tiếng kêu rằng: Lớn thay là nữ thần Đì-anh của người Ê-phê-sô! **29** Cả thành thảy đều rối loạn; chúng đồng lòng đến rạp hát, kéo theo mình Gai-út, A-ri-tạc, là người Ma-xê-doan, bạn đồng đi với Phao-lô. **30** Phao-lô muốn chính mình ra mặt trước dân chúng, nhưng môn đồ chẳng cho. **31** Cũng có mấy quan lớn ở xứ A-si, là bạn hữu người, sai đến xin người chở đi tới rạp hát. **32** Người thì reo lên thê này, kẻ thì la lên thê khác; vì trong hội om sòm, phần nhiều người cũng không biết vì cớ nào mình nhóm lại. **33** Chúng bèn kéo A-léc-xan-đơ từ trong đám đông ra, và người Giu-đa xô người ra đứng trước; người bèn lấy tay ra dấu, muốn nói cùng dân chúng để bình vực bọn mình. **34** Nhưng vừa khi đoàn dân nhận người là người Giu-đa, thì kêu rập lên ước trong hai giờ, rằng: Lớn thay là nữ thần Đì-anh của người Ê-phê-sô. **35** Bấy giờ, có người thơ ký thành phố dẹp yên đoàn dân, nói rằng: Hỡi người Ê-phê-sô, há có ai chẳng biết thành Ê-phê-sô là kẻ canh giữ đền thờ nữ thần lớn Đì-anh và tượng thần ấy đã từ trên trời giáng xuống sao? **36** Bởi điều đó thật chối cãi chẳng nỗi, nên các ngươi khá ở yên, đừng làm sự gì vội vã. **37** Vì những tên mà các ngươi đã kéo đến đây, chẳng phải mắc tội hoặc phạm đến của thánh, hay là lông ngôn với nữ thần chúng ta đâu. **38** Vậy, nếu Đê-mê-triu và các thợ làm công ở với người có cần kiện cáo ai, thì đã có ngày xử đoán và quan trấn thủ; mặc họ kiện cáo nhau. **39** Ví bằng các ngươi có nài việc khác nữa, thì khá quyết định việc đó trong hội đồng theo phép. **40** Vì e cho chúng ta bị hạch về sự dậy loạn xảy ra ngày hôm nay, không thể

20 Khi sự rối loạn yên rồi, Phao-lô vời các môn đồ đến, khuyên bảo xong, thì từ giờ mà đi đến xứ Ma-xê-doan. **2** Người trái khắp trong miền này, dùng nhiều lời khuyên bảo các tín đồ; rồi tới nước Gờ-réc, **3** ở đó ba tháng. Lúc gần xuống thuyền qua xứ Sy-ri, thì người Giu-đa lập kế hại người, nên người định trải qua xứ Ma-xê-doan mà trở về. **4** Sô-ba-tê, con Bí-ru, quê thành Bê-rê, cùng đi với người, lại có A-ri-tạc và Xê-cun-đu quê thành Tê-sa-lô-ni-ca, Gai-út quê thành Đẹt-bo và Ti-mô-thê; Ti-chi-cơ và Trô-phim đều quê ở cõi A-si. **5** Những người này đi trước, đợi chúng ta tại thành Trô-ách. **6** Còn chúng ta, khi những ngày ăn bánh không men qua rồi, thì xuống thuyền tại thành Phi-líp, trong năm ngày gặp nhau tại thành Trô-ách, rồi chúng ta ở lại đó bảy ngày. **7** Ngày thứ nhất trong tuần lễ, chúng ta đang nhóm lại để bẻ bánh; Phao-lô phải đi ngày mai, nên người nói chuyện với các môn đồ, và cứ giảng luân cho đến nửa đêm, **8** có nhiều đèn trong phòng cao mà chúng ta đang nhóm lại. **9** Một gã tuổi trẻ tên là O-tích, ngồi trên cửa sổ, ngủ gục trong khi Phao-lô giảng rất dài; và bị ngủ mê quá, nên từ tầng lầu thứ ba té xuống, lúc dở dậy đã thấy chết rồi. **10** Nhưng, Phao-lô bước xuống, nghiêm minh trên người, ôm lấy mà nói rằng: Chớ bối rối, linh hồn còn ở trong người. **11** Phao-lô lại trở lên, bẻ bánh mà ăn; giảng luận lâu cho đến sáng mới đi. **12** Còn gã tuổi trẻ người ta đem đi, thì được sống, sự ấy làm cho mọi người đều được yên ủi lắm. **13** Còn chúng ta, thì đi trước, chạy thuyền đến thành A-sốt, là nơi chúng ta phải gặp Phao-lô; người đã định vậy, vì muốn đi bộ. **14** Chúng ta gặp người tại thành A-sốt, bèn đem người đi với, cùng đến thành Mi-ti-len. **15** Rồi đi từ nơi đó, vẫn theo đường biển, ngày mai đến ngang đảo Chi-ô. Qua ngày sau, chúng ta ghé vào thành Sa-mốt, cách một ngày nữa, thì tới thành Mi-

lê. **16** Vì Phao-lô đã quyết định đi qua trước họ. **31** Vậy, hãy tinh thức, nhớ lại rằng trong ba thành Ê-phê-sô, xong không dừng lại tại đó, e năm hằng đêm và ngày, tôi hằng chay nước cho chậm trễ trong cõi A-si. Người vội đi đặng mắt ra mà khuyên bảo cho mọi người luôn. **32** có thể đến thành Giê-ru-sa-lem kịp ngày lễ Ngũ Bay giờ tôi giao phó anh em cho Đức Chúa Trời tuần. **17** Bấy giờ, Phao-lô sai người ở thành Mi- và cho đạo của ơn Ngài, là giao phó cho Đấng có lê đi tới thành Ê-phê-sô, mời các trưởng lão thề gây dựng, và ban gia tài cho anh em chung trong Hội thánh đến. **18** Khi các người ấy đã với hết thảy những người được nên thánh. **33** nhóm cùng người, người nói rằng: Từ ngày tôi Tôi chẳng ham bạc, vàng, hay là áo xống của mới đến cõi A-si, hằng ăn ở luôn với anh em ai hết. **34** Chính anh em biết rằng hai bàn tay cách nào, anh em vẫn biết, **19** tôi hầu việc Chúa này đã làm ra sự cần dùng của tôi và của đồng cách khiêm nhường, phải nhiều nước mắt, và ở bạn tôi. **35** Tôi từng bày bão luôn cho anh em giữa sự thử thách mà người Giu-đa đã lập mưu rằng phải chịu khó làm việc như vậy, để giúp hại tôi. **20** Anh em biết tôi chẳng trễ nải rao đỡ người yếu đuối, và nhớ lại lời chính Đức truyền mọi điều ích lợi cho anh em, chẳng dấu Chúa Jêsus có phán rằng: Ban cho thì có phước điều chi hết, lại biết tôi đã dạy anh em hoặc hơn là nhận lãnh. **36** Phao-lô nói lời đó xong, giữa công chúng, hoặc từ nhà này sang nhà bèn quì xuống và cầu nguyện với hết thảy các kia, **21** giảng cho người Giu-đa như cho người người ấy. **37** Ai này đều khóc lầm, ôm lấy cổ Gờ-réc về sự ăn năn đổi với Đức Chúa Trời, và Phao-lô mà hôn, **38** lấy làm buồn bức nhất là vì đức tin trong Đức Chúa Jêsus là Chúa chúng ta. nghe người nói rằng anh em sẽ chẳng thấy mặt **22** Kìa, nay bị Đức Thánh Linh ràng buộc, tôi đi mình nữa. Đoạn, đưa người xuống tàu.

đến thành Giê-ru-sa-lem, chẳng biết điều chi sẽ xảy đến cho tôi ở đó; **23** duy Đức Thánh Linh đã báo trước cho tôi rằng từ thành này sang thành khác dây xích và hoạn nạn đang đợi tôi đó. **24** Nhưng tôi chẳng kể sự sống mình làm quý, miễn chạy cho xong việc đưa tôi và chức vụ tôi đã lãnh nơi Đức Chúa Jêsus, để mà làm chứng về Tin Lành của ơn Đức Chúa Trời. **25** Hiện bấy giờ, tôi biết rằng giữa anh em mà tôi đã ghé qua giảng về nước Đức Chúa Trời, thì chẳng có một ai sẽ thấy mặt tôi nữa. **26** Nên bữa nay tôi nói quyết trước mặt các anh em rằng tôi tinh sạch về huyết anh em hết thảy. **27** Vì tôi không trễ nải một chút nào để tỏ ra cho biết hết thảy ý muốn của Đức Chúa Trời. **28** Anh em hãy giữ lấy mình, và luôn cả bảy mà Đức Thánh Linh đã lập anh em làm kẻ coi sóc, để chấn Hội thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã mua bằng chính huyết mình. **29** Còn tôi biết rằng sau khi tôi đi, sẽ có muôn sói dữ tợn xen vào trong vòng anh em, chẳng tiếc bảy đau; **30** lại giữa anh em cũng sẽ có những người nói lời hung ác dấy lên, ráng sức dỗ môn đồ theo

21 Chúng ta phân rẽ các người đó xong, bèn xuống tàu, đi thẳng đến thành Cốt, ngày hôm sau tới thành Rô-đơ, và từ đó đến thành Ba-ta-ra. **2** Ở đó gặp một chiếc tàu, dương buồm chạy qua xứ Phê-ni-xi; chúng ta bèn xuống đi. **3** Thấy đảo Chíp-rơ, thì tránh bên hữu, cứ theo đường đến xứ Sy-ri, đậu tại thành Ty-ro, vì tàu phải cất hàng hóa tại đó. **4** Chúng ta đi tìm được các môn đồ rồi, bèn ở lại với họ bảy ngày. Các môn đồ chịu Đức Thánh Linh cảm động, dặn Phao-lô chờ lên thành Giê-ru-sa-lem. **5** Nhưng, khi kỳ tạm trú chúng ta đã qua, thì lại đi; cả môn đồ với vợ con đều tiễn chúng ta ra đến ngoài thành, ai này đều quì xuống trên bờ, cùng nhau cầu nguyện, **6** rồi từ giã nhau. Đoạn, chúng ta xuống tàu; môn đồ trở về nhà. **7** Còn chúng ta đi hết đường thủy, thì ở thành Ty-ro sang thành Bê-tô-lê-mai, chào thăm anh em và ở lại với họ một ngày. **8** Ngày mai, chúng ta ở nơi đó đi, đến thành Sê-sa-rê; vào nhà Phi-líp, là người giảng Tin Lành, một trong bảy thầy phó tế, rồi ở lại đó. **9** Người có bốn con gái

đồng trinh hay nói tiên tri. **10** Chúng ta ở đó đã để cạo đầu. Vậy thì ai nấy sẽ biết mọi tin đồn mây ngà, có một người tiên tri tên là A-ga-bút về anh đều chẳng thật, song rõ anh cũng ăn ở xứ Giu-đê xuống. **11** Người đến thăm chúng ở theo luật pháp vậy. **25** Còn người ngoại đã ta, rồi lấy dây lưng của Phao-lô trói chân tay tin, chúng tôi có viết thơ cho họ về điều chúng mình, mà nói rằng: Này là lời Đức Thánh-Linh tôi đã định: là chỉ phải kiêng ăn của cúng thần phán: Tại thành Giê-ru-sa-lem, dân Giu-đa sẽ tượng, huyết và thú vật chết ngọt, cùng chớ trói người có dây lưng này như vậy, mà nộp gian dâm. **26** Phao-lô bèn đem bốn người cùng trong tay người ngoại đạo. **12** Khi đã nghe bấy đi, vừa đến ngày sau, làm lễ tinh sạch cùng họ, nhiêu lời, thì các tín đồ nơi đó và chúng ta đều rời vào trong đèn thờ,ặng tỏ ra ngày nào kỳ xin Phao-lô đừng lên thành Giê-ru-sa-lem. **13** tinh sạch sẽ trọn, và dâng của lễ về mỗi người Nhưng người trả lời rằng: Anh em làm chi mà trong bọn mình. **27** Khi bảy ngày gần trọn, thì khóc lóc cho nao lòng tôi? Vì phần tôi săn lòng các người Giu-đa, quê A-si, thấy Phao-lô trong chẳng những để bị trói thôi, lại cũng săn lòng đèn thờ, bèn xui cả đoàn dân dậy loạn, rồi bắt vì danh Đức Chúa Jêsus chịu chết tại thành người, **28** mà kêu lên rằng: Hỡi các người Y-sơ-Giê-ru-sa-lem nữa. **14** Người chẳng khứng chịu ra-ên, hãy đến giúp với! Kìa, người này giảng khuyên dỗ, thì chúng ta không ép nữa, mà nói dạy khắp thiên hạ, nghịch cùng dân, nghịch rằng: Xin cho ý muốn của Chúa được nên! **15** cùng luật pháp, và nghịch cùng chốn này nữa, Qua những ngày đó, chúng ta sắm sửa, rồi lên đến đồi hắn dẫn người Gờ-réc vào trong đèn thành Giê-ru-sa-lem. **16** Có mấy người môn đồ thờ, và làm cho nơi thánh này bị ô uế. **29** Số là, ở thành Sê-sa-rê cũng đến đó với chúng ta, chúng trước đã thấy Trô-phim, người Ê-phê-dẫn chúng ta vào nhà tên Ma-na-sôn kia, quê ở sô, ở với Phao-lô tại trong thành phố, nên ngờ Chíp-rơ, là một môn đồ lâu nay, và người cho rằng Phao-lô đã dẫn người vào đèn thờ. **30** Cả chúng ta trợ tại nhà mình. **17** Chúng ta đến thành đều xôn xao, dân chúng chạy nhóm lại thành Giê-ru-sa-lem, thì anh em vui mừng tiếp đoàn đông, bắt Phao-lô, kéo ra khỏi đèn thờ, rước. **18** Bữa sau, Phao-lô đi với chúng ta tới tức thì các cửa đều đóng lại. **31** Chúng đang nhà Gia-cơ; có hết thảy các trưởng lão nhóm tìm phương giết người, thì tiếng đòn đến quan họp tại đó. **19** Phao-lô chào mừng các người đó quản cơ rằng cả thành Giê-ru-sa-lem đều xôn rộn, bèn thuật lại từng điều mọi sự Đức Chúa xao. **32** Người lập tức bắt quân lính và cai đội Trời đã bởi chức vụ mình làm ra trong người kéo đến nơi chúng. Vừa thấy quản cơ và quân ngoại. **20** Các người ấy nghe vậy thì ngợi khen lính thì chúng thôi, không đánh Phao-lô nữa. Đức Chúa Trời. Đoạn, nói cùng người rằng: Anh **33** Quản cơ bèn tới gần, bắt người rồi truyền ơi, anh thấy biết mấy vạn người Giu-đa đã tin, lấy hai cái xích xích lại; đoạn, hỏi người là ai, và hết thảy đều sốt sắng về luật pháp. **21** Vâ, và đã làm việc gì. **34** Trong đoàn dân, kẻ reo chúng đã hay rằng anh dạy các người Giu-đa ở lên thế này, người la lên thế khác; nhân sự trong các dân ngoại rằng phải từ bỏ Môi-se, rồi loạn, người không biết được chắc, nên dạy chớ nên làm phép cắt bì cho con mình, hay là điệu về đòn. **35** Lúc Phao-lô bước lên thèm, ăn ở theo thói tục mình nữa. **22** Vậy, khá lo liệu quân lính phải khiêng người đi, bởi cớ đoàn làm sao? Chắc rằng dân chúng sẽ nhóm lại; vì dân hung bạo lắm. **36** Vì có đám dân theo sau hắn sẽ biết rằng anh đã tới rồi. **23** Nên, hãy đồng mà kêu rằng: Hãy giết đi! **37** Lúc Phao-lô làm theo như chúng tôi sẽ nói cho anh: Chúng vào đòn, thì nói với quản cơ rằng: Tôi có phép tôi đây có bốn người đều mắc lời thề; **24** hãy nói với ông đôi điều chăng? Quản cơ trả lời đem bốn người đó cùng đi, làm lễ tinh sạch cho rằng: Người biết nói tiếng Gờ-réc sao? **38** Vậy mình luôn với họ, và hãy chịu tiền họ phải trả thì người hắn chẳng phải là người Ê-díp-tô kia,

ngày trước đã gây loạn, kéo bốn ngàn kẻ cướp người Giu-đa trú tại Đa-mách đều làm chứng vào nơi đồng vắng hay sao? 39 Phao-lô trả lời tốt, có đến tìm tôi; 13 người đứng trước mặt tôi rằng: Tôi là người Giu-đa, vốn ở thành Tạt-sơ, mà nói rằng: Hỡi Sau-lơ, anh tôi, hãy sáng mắt công dân của một thành trong xứ Si-li-si tức là lại. Liền một lúc, tôi được sáng mắt, và xem thành có danh tiếng; xin hãy cho phép tôi nói thấy A-na-nia. 14 Đoạn, người nói với tôi rằng: với chúng dân. 40 Được phép rồi, Phao-lô đứng Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta đã định cho trên thềm, giơ tay ra dấu cho dân. Đầu đó yên anh được biết ý muốn Chúa, được thấy Đáng lặng, người bèn nói tiếng Hê-bo-rơ mà rằng:

22 Hỡi các anh các cha, hãy nghe điều tôi

đang nói với để bình vực mình. 2 Khi chúng nghe người nói tiếng Hê-bo-rơ, thì càng chăm chỉ bội phần. Người bèn nói rằng: 3 Tôi là người Giu-đa, sanh tại thành Tạt-sơ, trong xứ Si-li-si, nhưng nuôi tại đây, trong thành này, học nơi chân Ga-ma-li-ên, đúng theo trong luật pháp của tổ phụ chúng ta. Vốn tôi đầy lòng sót sảng vì Đức Chúa Trời, cũng như các người hôm nay vậy. 4 Tôi từng bắt bớ phe này cho đến chết, bắt kỳ đàn ông đàn bà, đều xiềng lại và bỏ tù: 5 về điều đó, thầy cả thượng phẩm cùng cả hội đồng trưởng lão đều làm chứng cho tôi; vì bởi những người đó mà tôi nhận được các thợ gởi cho anh em thành Đa-mách, là nơi tôi toan đi, đặng bắt trói những người ở đó dẫn về thành Giê-ru-sa-lem để xử phạt. 6 Vả, lúc tôi đang đi đường, gần đến thành Đa-mách, độ ban trưa, thình lình có ánh sáng lớn, từ trên trời giáng xuống, soi sáng chung quanh mình tôi. 7 Tôi té xuống đất, và nghe có tiếng phán cùng tôi rằng: Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, làm sao ngươi bắt bớ ta? 8 Tôi trả lời rằng: Lạy Chúa, Chúa là ai? Ngài phán: Ta là Jêsus ở Na-xa-rét mà ngươi đang bắt bớ đây. 9 Những kẻ đi với tôi thấy ánh sáng rõ ràng, nhưng chẳng nghe tiếng của Đáng phán cùng tôi. 10 Tôi bèn thưa: Lạy Chúa, tôi phải làm chi? Chúa đáp rằng: Hãy chờ dậy, đi đến thành Đa-mách, ở đó người ta sẽ nói mọi điều đã truyền cho ngươi làm. 11 Bởi cớ sự chói lói của ánh sáng đó, thì tôi chẳng thấy được, nên những kẻ cùng đi nắm tay dắt tôi đến thành Đa-mách. 12 Tên A-na-nia kia, là người nhân đức theo luật pháp, được các

Công bình và nghe lời nói từ miệng Ngài. 15 Vì anh sẽ làm chứng cho Ngài trước mặt mọi người, về những việc anh đã thấy và nghe. 16 Böyle giờ, anh còn trễ nải làm chi? Hãy chờ dậy, cầu khẩn danh Chúa mà chịu phép báp-têm và làm sạch tội lỗi mình đi. 17 Đến lúc trở về thành Giê-ru-sa-lem, tôi đang cầu nguyện trong đền thờ, thì bị ngất trí; 18 thấy Đức Chúa Jêsus phán cùng tôi rằng: Hãy vội vàng, lập tức ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem; vì họ sẽ chẳng nhận lời ngươi làm chứng về ta đâu. 19 Tôi thưa rằng: Lạy Chúa, chính họ biết tôi từng bỏ tù những người tin Chúa và đánh đòn trong các nhà hội nữa. 20 Lại khi Ê-tiên là kê làm chứng cho Chúa bị đổ máu, tôi ở đó đành lòng và giữ áo xống những kẻ giết người. 21 Chúa bèn phán cùng tôi rằng: Hãy đi, vì ta toan sai ngươi đi đến cùng dân ngoại ở nơi xa... 22 Chúng chịu nghe người nói đến đó, song đến câu ấy, thì vùng kêu lên rằng: Hãy cất người dường ấy khỏi thế gian! Nó chẳng đáng sống đâu! 23 Chúng kêu la, cởi áo, hất bụi bay lên giữa khoảng không. 24 Quần cơ bèn truyền điệu người vào trong đòn, dùng roi mà tra người, để biết vì cớ gì chúng kêu la nghịch cùng người. 25 Họ đang căng người ra để đánh đòn, thì Phao-lô nói cùng thày đội đang đứng đó rằng: Người được phép đánh đòn một người quốc dân Rô-ma, mặc dầu người đó chưa thành án, hay sao? 26 Vừa nghe mấy lời đó, thày đội đi thưa cùng quần cơ rằng: Ông toan làm chi? vì người này là quốc dân Rô-ma. 27 Quần cơ đến, hỏi Phao-lô rằng: Hãy nói cho ta biết, ngươi có phải là quốc dân Rô-ma chẳng? Người trả lời rằng: Phải. 28 Quần cơ lại nói: Ta đã mua được quyền lợi quốc dân đó cao giá lắm. Phao-lô nói: Còn phần tôi thì có

quyền lợi đó từ lúc mới sinh ra rồi. **29** Tức thì, Qua đêm sau, Chúa hiện đến cùng người mà những kẻ tra khảo người đều tránh xa ra; và phán rằng: Hãy giục lòng mạnh mẽ, người đã khi quản cơ biết người mình đã biếu trói lại làm chứng cho ta tại thành Giê-ru-sa-lem thế đó là quốc dân Rô-ma, thì sợ hãi. **30** Hôm sau, nào, thì cũng phải làm chứng cho ta tại thành quản cơ muốn biết cho đúng vì cớ nào Phao-lô Rô-ma thế ấy. **12** Đến sáng, người Giu-đa họp bị người Giu-đa cáo, bèn sai mở trói, truyền đáng lập mưu, mà thề nguyện rằng chẳng ăn cho các thầy tế lễ cả và cả tòa công luận nhóm chẳng uống cho đến giết được Phao-lô. **13** Có lại, rồi dẫn Phao-lô ra, bắt đứng trước mặt họ. hơn bốn mươi người đã lập mưu đó. **14** Họ đến

23 Phao-lô mắt chăm chỉ trên tòa công luận,

nói rằng: Hỡi các anh em, trước mặt Đức Chúa Trời, tôi đã ăn ở trong lương tâm tử tế cho đến ngày nay. **2** Nhưng thầy tế lễ thượng phẩm là A-na-nia biếu mấy kẻ đứng gần Phao-lô và miêng người. **3** Phao-lô bèn nói cùng người rằng: Hỡi bức tường tô trăng kia, Đức Chúa Trời sẽ đánh ông; ông ngồi để xử đoán tôi theo luật pháp, mà lại không kể luật pháp, biếu người đánh tôi! **4** Những kẻ đứng đó nói rằng: Người nghiếc móc thầy cả thượng phẩm của Đức Chúa Trời sao! **5** Phao-lô trả lời rằng: Hỡi anh em, tôi chẳng biết là thầy cả thượng phẩm; vì có chép rằng: Chớ si nhục người cai trị dân mình. **6** Phao-lô biết trong bọn họ phần thì người Sa-đu-sê, phần thì người Pha-ri-si, bèn kêu lên trước tòa công luận rằng: Hỡi anh em, tôi là người Pha-ri-si, con của dòng Pha-ri-si. Aáy là vì sự trông cậy của chúng ta và sự sống lại của những kẻ chết mà tôi phải chịu xử đoán. **7** Người vừa nói xong như vậy, thì sự cãi lẫy nỗi lên giữa người Pha-ri-si với người Sa-đu-sê, và hội đồng chia phe ra. **8** Vì chưng người Sa-đu-sê quyết rằng không có sự sống lại, cũng không có thiên sứ, thần chi hết, còn người Pha-ri-si lại nhận cả hai điều tin ấy. **9** Tiếng kêu la lớn liền dậy lên. Có mấy thầy thông giáo về dòng Pha-ri-si đứng dậy cãi lẫy cùng kẻ khác rằng: Chúng ta chẳng thấy trong người này có điều ác gì. Nào ai biết chẳng phải thần hoặc thiên sứ đã nói cùng người? **10** Vì sự rối loạn càng thêm, quản cơ e Phao-lô bị chúng phân thây chăng, nên truyền quân kéo xuống, đặng cướp người ra khỏi giữa đám họ và đem về trong đòn. **11**

kiếm các thầy tế lễ cả và các trưởng lão mà rằng: Chúng tôi đã thề với nhau rằng chẳng ăn chi hết cho đến lúc giết được Phao-lô. **15** Vậy bây giờ các ông với tòa công luận hãy xin quản cơ bắt nó đến đứng trước mặt các ông, như là muốn tra xét việc nó cho kỹ càng hơn nữa; còn chúng tôi sửa soạn sẵn để khi nó chưa đến đây thì giết đi. **16** Nhưng có con trai của chị Phao-lô biết được mưu gian áy, đến nơi đồn, vào nói trước cho Phao-lô. **17** Phao-lô bèn gọi một đội trưởng mà nói rằng: Hãy đem gã trai trẻ này đến cùng quan quản cơ, chàng có việc muôn báo tin. **18** Vậy, đội trưởng đem chàng đi, dẫn đến nhà quản cơ, và thưa rằng: Tên tù Phao-lô có gọi tôi biếu đem gã trai trẻ này đến cùng quan, chàng có việc muôn nói. **19** Quản cơ nắm tay người trai trẻ, kéo xê ra, hỏi rằng: Người có việc gì báo tin cùng ta? **20** Thưa rằng: Người Giu-đa đã định xin quan, đến ngày mai, bắt Phao-lô đứng trước tòa công luận, như là họ muốn tra xét việc của người cho kỹ càng hơn. **21** Nhưng xin quan chớ tin họ, vì có hơn bốn mươi người trong bọn họ lập kế hại Phao-lô, đã thề nguyện với nhau chẳng ăn uống chi hết trước khi chưa giết được người; hiện bây giờ, họ đã sắm sẵn, chỉ đợi quan trả lời đó thôi. **22** Quản cơ cho gã trai trẻ ấy về, cầm không cho nói với ai về điều người đã tỏ ra cùng mình. **23** Đoạn, quản cơ đòi hai viên đội trưởng, dặn rằng: Vừa giờ thứ ba đêm nay, hãy sắm sẵn hai trăm quân, bảy mươi lính kỵ, hai trăm lính cầm giáo, đặng đi đến thành Sê-sa-rê. **24** Lại cũng phải sắm ngựa nữa, để đưa Phao-lô vô sự đến nơi quan tổng đốc Phê-lít. **25** Người lại viết cho quan đó một bức thư như sau này: **26**

Cơ-lốt Ly-sia chúc bình an cho quan lớn tổng Ly-sia đến, bắt nó khôi tay chúng tôi cách hung đốc Phê-lít! 27 Dân Giu-đa đã bắt người này, bạo, 8 truyền lệnh cho các người kiện nó hãy toan giết đi, khi tôi đã đem quân đến thỉnh lình đến hầu quan. Xin chính quan hãy tự tra hỏi mà cướp người ra khỏi, vì đã nghe người là hắn, thì sẽ biết được mọi việc chúng tôi đang quốc dân Rô-ma. 28 Bởi tôi muốn biết vì có kiện cáo. 9 Đến phiên các người Giu-đa cũng nào họ cáo người, nên giải người đến tòa công hùa theo lời đó, quyết rằng thật có như vậy. 10 luận. 29 Tôi thấy người bị cáo mấy việc về luật Quan tổng đốc ra dấu biếu Phao-lô nói đi, thì pháp họ, nhưng họ không kiện người về một người thừa rắng: Tôi biết quan làm quan án tội nào đáng chết hay đáng tù cả. 30 Song tôi trong nước này đã lâu năm, nên tôi dạn dĩ mà có nghe người ta tính kế hại người này, nên binh vực duyên cớ mình. 11 Quan tra xét thì sẽ lập tức sai người đến nơi quan, và cũng cho biết tôi vừa lên thành Giê-ru-sa-lem mà thờ các kẻ cáo người biết rằng phải đến trước mặt lạy, chưa được mười hai ngày nay. 12 Người ta quan mà đối nại. 31 Vậy, quân lính đem Phao-lô chẳng từng gặp tôi, hoặc trong đền thờ, hoặc đi, theo như mạng linh minh đã lãnh, và đang trong nhà hội, hoặc trong thành phố, cãi lẫy ban đêm, điệu đến thành An-ti-ba-tri. 32 Sáng cùng ai hay xui dân làm loạn bao giờ. 13 Böyle ngày, lính kỵ đi với người, còn quân khác trở giờ họ cũng chẳng biết lấy chi mà làm chứng về đòn. 33 Những người này tới thành Sê-sa-rê, cớ về điều họ kiện tôi đó. 14 Trước mặt quan, đưa thơ cho quan tổng đốc và đem nộp Phao-lô nhận rằng theo như đạo mà họ gọi là một lô. 34 Quan tổng đốc đọc thơ rồi, bèn hỏi Phao-lô phe đảng, tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ lô vốn ở tỉnh nào, vừa biết người quê tỉnh Si-li-phụ tôi, tin mọi điều chép trong sách luật và si, 35 thì rằng: Lúc nào bạn nguyên cáo đến đây, các sách tiên tri; 15 và tôi có sự trông cậy này ta sẽ nghe người. Đoạn, truyền giữ Phao-lô lại nơi Đức Chúa Trời, như chính họ cũng có vây, trong nơi công đồng Hê-rốt.

24 Sau đó năm ngày, có thầy cả thượng phẩm

là A-na-nia đến, với vài người trưởng lão cùng một nhà diễn thuyết kia tên là Tết-tu-lu, trình đơn kiện Phao-lô trước mặt quan tổng đốc. 2 Phao-lô bị đòi đến rồi, Tết-tu-lu khởi sự cáo người như vậy: 3 Bẩm quan lớn Phê-lít, nhờ ơn quan mà chúng tôi được hưởng sự bình an trọng vẹn, và nhờ sự khôn ngoan của quan đổi được mọi tình tệ để giúp dân này, lúc nào và nơi nào chúng tôi cũng rất cảm tạ biết ơn quan vây. 4 Nhưng muốn cho khỏi phiền quan lâu hơn, thì tôi xin quan lấy lòng khoan nhẫn mà nghe một vài lời chúng tôi nói đây. 5 Vậy, chúng tôi đã gặp người này, như là đồ ôn dịch, đã gây loạn trong hết thảy người Giu-đa trên cả thế giới: nó làm đầu của phe người Na-xa-rét, 6 cũng đã toan làm ô uế đền thờ, nên chúng tôi đã bắt nó và chúng tôi có muốn xử nó theo luật pháp chúng tôi. 7 Nhưng quan cơ

tôi nhận rằng theo như đạo mà họ gọi là một lô. 34 Quan tổng đốc đọc thơ rồi, bèn hỏi Phao-lô phe đảng, tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ lô vốn ở tỉnh nào, vừa biết người quê tỉnh Si-li-phụ tôi, tin mọi điều chép trong sách luật và si, 35 thì rằng: Lúc nào bạn nguyên cáo đến đây, các sách tiên tri; 15 và tôi có sự trông cậy này ta sẽ nghe người. Đoạn, truyền giữ Phao-lô lại nơi Đức Chúa Trời, như chính họ cũng có vây, tức là sẽ có sự sống lại của người công bình và không công bình. 16 Cũng vì cớ ấy, nên tôi vẫn gắng sức cho có lương tâm không trách móc trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt loài người. 17 Vâ, đã lâu năm nay tôi đi vãng, rồi mới về bô thí cho bồn quốc tôi và dâng của lễ. 18 Đang khi ấy, có mấy người Giu-đa quê ở cõi A-si kia gặp tôi ở trong đền thờ, được tinh sạch, chờ chẳng có dân đông hay rối loạn chi. 19 Nếu họ có điều gì kiện tôi, thì có lẽ đến hầu trước mặt quan mà cáo đi. 20 Hay là các người ở đây phải nói cho biết đã thấy tôi có sự gì đáng tội, lúc tôi đứng tại tòa công luận, 21 hoặc có, thì cũng chỉ trách câu tôi nói giữa họ rằng: Áy vì sự sống lại của kẻ chết mà hôm nay tôi bị xử đoán trước mặt các ông. 22 Phê-lít vẫn biết rõ ràng về đạo người nói đó, nên giàn việc kiện ra, mà rằng: khi nào quan quân cơ Ly-sia xuống, ta sẽ xét việc này. 23 Đoạn, người truyền cho thầy đội giữ Phao-lô, nhưng phải cho người hơi được thong thả, có kẻ nào thuộc

về người đến hầu việc người, thì đừng cấm. **24** chính mình quan biết rõ ràng. **11** Ví bằng tôi Qua mấy ngày sau, Phê-lít với vợ mình là Đơ- có tội hay là phạm điều gì đáng chết, thì tôi ru-si, người Giu-đa, đến, rồi sai gọi Phao-lô, chẳng từ chối chết đâu; trái lại, nếu trong đơn và nghe người nói về đức tin trong Đức Chúa từ họ kiện tôi không có cớ gì hết, thì chẳng Jēsus Christ. **25** Nhưng khi Phao-lô nói về sự ai được nộp tôi cho họ. Tôi kêu nài sự đó đến công bình, sự tiết độ và sự phán xét ngày sau, Sê-sa. **12** Kế đó, Phê-tu bàn tán với công hội thì Phê-lít run sợ, nói rằng: Böyle giờ ngươi hãy mình, bèn trả lời rằng: Người đã kêu nài Sê-sa, lui; đợi khi nào ta rảnh, sẽ gọi lại. **26** Phê-lít chắc sẽ đến nơi Sê-sa. **13** Cách đó mấy ngày, cũng trong Phao-lô lót bạc cho mình; nên nǎng vua Aic-ríp-ba với Bê-rê-nít đến thành Sê-sa-rê đòi người đến, và nói chuyện cùng người. **27** Đặng chào Phê-tu. **14** Vì hai người ở lại đó mấy Khỏi hai năm, Bốt-tiu Phê-tu đến thay Phê-lít. ngày, nên Phê-tu đem vụ Phao-lô trình với vua, Bởi cớ Phê-lít muốn làm cho dân Giu-đa bằng lòng, bèn cứ giam Phao-lô nơi ngục.

25 Phê-tu đã đến tinh minh được ba ngày

rồi, thì ở thành Sê-sa-rê đi lên thành Giê-ru-sa-lem. **2** Tại đó, có các thầy tế lễ cả và các người sang trọng trong dân Giu-đa đội đơn kiện Phao-lô trước mặt người; **3** vì có ý nghịch, thì cố nài xin quan làm ơn đòi Phao-lô trở về thành Giê-ru-sa-lem: họ đặt âm mưu đặng giết người dọc đường. **4** Nhưng Phê-tu trả lời rằng Phao-lô bị giam tại thành Sê-sa-rê, và chính mình người sẽ kíp trở về thành đó. **5** Lại nói rằng những người tôn trưởng trong các người hãy xuống với ta, nếu người ấy có phạm tội gì thì hãy cứ kiện. **6** Phê-tu ở cùng họ vừa tám hay là mười ngày mà thôi, đoạn trở xuống thành Sê-sa-rê; sáng ngày sau, người ngồi nơi tòa án và truyền dẫn Phao-lô đến. **7** Phao-lô mới đến, thì có các người Giu-đa ở thành Giê-ru-sa-lem xuống vây bọc người, lấy nhiều cớ nặng mà thưa, nhưng chẳng tìm được chứng. **8** Còn Phao-lô nói đặng binh vực mình, rằng: Tôi chẳng từng làm điều dữ chi, hoặc nghịch cùng luật pháp người Giu-đa, hoặc nghịch cùng đèn thờ, hay là nghịch cùng Sê-sa. **9** Nhưng Phê-tu muốn cho đẹp lòng dân Giu-đa, thì trả lời rằng: Người có muốn lên thành Giê-ru-sa-lem chịu xử tại đó về những việc này trước mặt ta chẳng? **10** Phao-lô bèn tha thứ rằng: Tôi ứng hầu trước mặt tòa án Sê-sa, ấy là nơi tôi phải chịu xử; tôi chẳng có lỗi chi với người Giu-đa, như

Lúc tôi ở thành Giê-ru-sa-lem, các thầy tế lễ cả và các trưởng lão dân Giu-đa đến kiện người và xin tôi làm án người đi. **16** Tôi đáp lại rằng người Rô-ma chẳng có lệ giải nộp một người nào mà bên bị cáo chưa đối nại với bên tiên cáo, và người đó chưa có cách thế để chống cãi lời kiện cáo mình. **17** Họ bèn đến đây, thì vừa ngày sau, tôi ra ngồi nơi tòa án, không trễ nải mà truyền dẫn người ấy đến. **18** Các người tiên cáo đều đã có mặt, song không kiện nó về một tội gì như tôi đã đe chừng. **19** Chỉ cáo nó về đạo riêng của họ, và một tên Jēsus đã chết kia, mà Phao-lô quyết rằng còn sống. **20** Trong sự cãi lẫy đó, tôi không biết theo bên nào, nên hỏi Phao-lô muốn đi đến thành Giê-ru-sa-lem, để chịu xử mọi điều ấy tại nơi đó chẳng. **21** Nhưng nó đã kêu nài để việc kiện mình lại cho hoàng đế phân xử. Vậy tôi đã truyền giam nó trong ngục đợi tới khi tôi giải cho Sê-sa. **22** Aic-ríp-ba bèn nói với Phê-tu rằng: Ta cũng muốn nghe người ấy. Phê-tu tâu rằng: Đến mai vua sẽ nghe. **23** Vậy, qua bữa sau, vua Aic-ríp-ba với Bê-rê-nít đến cách long trọng, vào phòng xử kiện với quan quản cơ và các người tôn trưởng trong thành. Phê-tu bèn truyền lệnh điều Phao-lô đến. **24** Đoạn, Phê-tu rằng: Tâu vua Aic-ríp-ba và hết thảy các ông có mặt tại đây, các ông đều thấy người này, vì cớ nó nên thay tháp dân chúng Giu-đa đến nài xin ơn tôi, tại thành Giê-ru-sa-lem và tôi đây cũng vậy, mà kêu lên rằng chẳng khá để cho nó sống nữa. **25** Phần tôi, đã

xét nó chẳng có làm điều gì đáng tội chết; và vì mách có trọn quyền và phép bởi các thầy tế lê chính nó cũng đã kêu nài việc đó đến Sê-sa, cả, đang đi dọc đường, 13 muôn tâu, lúc giữa nên tôi định giải nộp cho Sê-sa. 26 Nhưng vì trưa, tôi thấy có ánh sáng từ trên trời giáng tôi không có điều chi quả quyết để làm sớ tâu xuống, chói lói hơn mặt trời, sáng lòa chung hoàng đế về việc nó, nên đòi nó đến trước mặt quanh tôi và kẻ cùng đi. 14 Chúng tôi thấy đều các ông, nhất là trước mặt vua, là Aïc-ríp-ba, té xuống đất, và tôi nghe tiếng phán cùng tôi đặng khi tra hỏi rồi, tôi có điều để viết sớ. 27 Bằng tiếng Hê-bo-rơ rằng: Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, Vả, tôi nghĩ rằng giải một tên phạm mà chẳng sao ngươi bắt-bớ ta? ngươi đã đến ghim nhọn nói rõ điều người ta kiện nó, thì là trái lẽ lắm.

26 Bấy giờ vua Aïc-ríp-ba biếu Phao-lô rằng:

Ngươi được phép nói để chữa mình. Phao-lô bèn giơ tay ra, chữa cho mình như vậy: 2 Tâu vua Aïc-ríp-ba, tôi lấy làm may mà hôm nay được gõ mình tôi trước mặt vua về mọi điều người Giu-đa kiện tôi, 3 nhất là vì vua đã rõ mọi thói tục người Giu-đa, và cũng biết sự cai lẫy của họ. Vậy, xin vua hãy nhịn nhục mà nghe tôi. 4 Cách ăn нет ở của tôi từ lúc tuổi trẻ, nơi giữa bốn quốc tôi và tại thành Giê-rusa-lem, thì mọi người Giu-đa đều biết cả. 5 Ví bằng họ muốn làm chứng về việc này, thì biết từ lâu ngày rồi, tôi là người Pha-ri-si, theo phe đó, rất là nghiêm hơn trong đạo chúng tôi. 6 Hiện nay tôi bị đoán xét, vì trông cây lời Đức Chúa Trời đã hứa cùng tổ phụ chúng tôi, 7 lại mười hai chi phái chúng tôi, lấy lòng sốt sắng thờ phượng Đức Chúa Trời, cả đêm và ngày, mà trông đợi lời hứa ấy được trọn. Muôn tâu, thật là vì sự trông cây đó mà tôi bị người Giu-đa kiện cáo. 8 Uúu nào! các ông há lại ngờ chẳng có thể tin được rằng Đức Chúa Trời khiến những kẻ chết sống lại sao? 9 Thật, chính mình tôi đã tin rằng nên dùng đủ mọi cách thế mà chống lại danh Jésus ở Na-xa-rét. 10 Thật tôi đã làm sự này tại thành Giê-rusa-lem: sau khi đã chịu quyền của các thầy tế lê cả, thì tôi bô tù nhiều người thánh; và lúc họ giết các người đó, tôi cũng đồng một ý. 11 Vả lại, tôi thường tráy đi từ nhà hội này đến nhà hội kia, hè hiếp họ, để bắt họ phải nói phạm thượng, tôi lại nổi giận quá bội bắt bớ họ cho đến các thành ngoại quốc. 12 Áy vậy, tôi lên thành Da-

thì là khó chịu cho ngươi vậy. 15 Tôi thưa: Lạy Chúa, Chúa là ai? Chúa đáp rằng: Ta là Jésus mà ngươi đang bắt bớ. 16 Song hãy chờ dậy, và đứng lên, vì ta đã hiện ra cho ngươi để lập ngươi làm chức việc và làm chứng về những việc ngươi đã thấy, cùng những việc ta sẽ hiện đến mách cho ngươi. 17 Ta sẽ bảo hộ ngươi khỏi dân này và dân ngoại là nơi ta sai ngươi đến, 18 đặng mở mắt họ, hầu cho họ từ tối tăm mà qua sáng láng, từ quyền lực của qui Sa-tan mà đến Đức Chúa Trời, và cho họ bởi đức tin nơi ta được sự tha tội, cùng phần gia tài với các thánh đồ. 19 Tâu vua Aïc-ríp-ba, từ đó, tôi chẳng hề dám chống cự với sự hiện thấy trên trời; 20 nhưng đầu hết tôi khuyên dỗ người thành Đa-mách, kể đến người thành Giê-rusa-lem và cả xứ Giu-de, rồi đến các dân ngoại rằng phải ăn năn và trở lại cùng Đức Chúa Trời, làm công việc xứng đáng với sự ăn năn. 21 Kìa, vì thế nên người Giu-đa đã bắt tôi trong đèn thờ và toan giết tôi. 22 Song nhờ ơn Đức Chúa Trời bảo hộ, tôi còn sống đến ngày nay, làm chứng cho các kẻ lớn nhỏ, không nói chi khác hơn là điều các đấng tiên tri và Môi-se đã nói sẽ đến, 23 tức là Đấng Christ phải chịu thương khó, và bởi sự sống lại trước nhất từ trong kẻ chết, phải rao truyền ánh sáng ra cho dân sự và người ngoại. 24 Người đang nói như vậy để binh vực mình, thì Phê-tu nói lớn lên rằng: Hỡi Phao-lô, ngươi làng trí rồi; ngươi học biết nhiều quá đến đổi ra điên cuồng. 25 Phao-lô lại nói: Bẩm quan lớn Phê-tu, tôi chẳng phải làng trí đâu; tôi nói đó là những lời thật và phải lẽ. 26 Vua biết rõ các sự này; lại tôi bền lòng tâu vì tin rằng chẳng có điều nào vua không biết; vì

mọi việc đó chẳng làm ra cách chùng vụng đâu. những cho hàng hóa và chiếc tàu mà thôi, lại 27 Tâu vua Aïc-ríp-ba, vua có tin các đấng tiên đến thân chúng ta nữa. 11 Nhưng thày đội tin tri chẳng? Tôi biết thật vua tin đó! 28 Vua Aïc- lời người lái tàu và chủ tàu hơn là lời Phao-lô ríp-ba phán cùng Phao-lô rằng: Thiếu chút nữa nói. 12 Vì cảng đó không tiện cho tàu đậu lúc ngươi khuyên ta trở nên tín đồ Đáng Christ! 29 mùa đông, nên phần nhiều người đều bàn rằng Phao-lô tâu: Cầu xin Đức Chúa Trời, chẳng kíp phải lìa khỏi đó và ráng sức đến cảng Phê-nít, thì chày, không những một mình vua, nhưng là cảng của đảo Cơ-rết, hướng phía tây nam và hết thảy mọi người nghe tôi hôm nay đều trở về phía tây bắc, đãng qua mùa đông ở đó. 13 Vừa nêu như tôi, chỉ trừ bỏ xiềng này thôi! 30 Vua có gió nam non bắt đầu thổi, họ tưởng rằng có bèn đứng dậy, quan tống đốc và bà Bê-rê-nít thể tới nơi mình đã định, thì kéo neo mà đi dọc cùng những người đồng ngồi đó cũng vậy. 31 theo gần đảo Cơ-rết. 14 Nhưng cách ít lâu có Khi lui ra rồi, các người nói cùng nhau rằng: trận gió dữ tợn gọi là gió O-ra-qui-lôn thổi lên Trong cách ăn ở người này, thật chẳng có chi vật vào đảo. 15 Tàu đã phải bạt đi, chống lại gió đáng chết hoặc đáng bỏ tù cả. 32 Vua Aïc-ríp-ba chẳng nổi, nên chúng ta đã mặc cho theo chiều nói với Phê-tu rằng: Nếu người này chưa kêu gió. 16 Tàu bị bạt đến dưới một hòn đảo nhỏ nài đến Sê-sa, có thể tha được.

27 Khi đã định rằng chúng ta phải đi đường biển qua nước Y-ta-li, họ bèn giao Phao-lô và mấy tên phạm khác cho một thày đội tên là Giu-lo, về đội quân Ââu-gu ta. 2 Chúng ta xuông một chiếc tàu ở A-tra-mít phải trầy đi dọc bờ biển A-si, đoạn thì ra đi. A-ri-tac, là người Ma-xê-doan, về thành Tê-sa-lô-ni-ca, cùng đi với chúng ta. 3 Đến ngày sau, chúng ta tới thành Si-dôn, thì Giu-lo đãi Phao-lô cách nhân từ, cho phép người đi thăm bạn hữu mình, và được họ lo việc mình. 4 Đoạn, từ nơi đó, chúng ta theo mé bờ đảo Chíp-ơ, vì bấy giờ ngược gió. 5 Sau khi vượt qua biển Si-li-si và Bam-phi-ly, thì chúng ta đến thành My-ra, trong xứ Ly-si. 6 ỳ đó, thày đội thấy có một chiếc tàu ở A-léc-xan-tri sẽ đi qua Y-ta-li, bèn cho chúng ta xuông tàu đó. 7 Tàu chạy chậm lắm, mất nhiều ngày khổ nhọc mới tới ngang thành Cơ-nít. Vì gió quá, tàu không thể ghé bến được, nên chúng ta lại theo mé bờ đảo Cơ-rết, qua Sa-môn. 8 Khi đã chịu khó đi dọc theo nơi đó, chúng ta mới đến một nơi gọi là Mỹ-Cảng, gần thành La-sê. 9 Trải lâu ngày, tàu chạy phải nguy hiểm (vì kỳ Kiêng ăn đã qua rồi), Phao-lô bảo trước cho những người trong tàu, 10 rằng: Tôi thấy sự vượt biển này chắc sẽ phải nguy hiểm và hư hại, chẳng

kia gọi là Cơ-lô-đa, chúng ta khó nhọc lắm mới cầm được chiếc thuyền. 17 Sau khi trực lên, họ dùng phương thế làm cho chắc chắn: lấy dây ràng phía dưới chiếc tàu lại; đoạn lại sợi mắc cạn trên bãi Si-ro-to, thì hạ buồm xuống, để mặc gió đưa trôi đi. 18 Đến ngày mai, vì bão cứ thổi cũng mạnh như vậy luôn, họ bèn quăng hàng hóa xuống biển. 19 Ngày thứ ba, chúng ta dùng chính tay mình quăng đồ đạc trong tàu xuống biển. 20 Trong mấy ngày, mặt trời chẳng có, ngôi sao cũng không, mà bão thì vẫn thổi ào ào luôn, đến nỗi chúng ta chẳng còn trông cậy được cứu nữa. 21 Vì họ không ăn đã lâu, nên Phao-lô đứng dậy giữa đám họ, mà nói rằng: Hỡi bạn hữu ta, chớ chi bữa trước tin lời ta mà chẳng dời khỏi đảo Cơ-rết, thì chúng ta đã chẳng mắc cơn nguy hiểm và tổn hại này. 22 Nhưng bây giờ, ta khuyên các ngươi hãy vững lòng; trong các ngươi chẳng mất ai hết, chỉ mất chiếc tàu mà thôi. 23 Vì đêm nay, một thiên sứ của Đức Chúa Trời, là Đáng ta thuộc về và hầu việc, có hiện đến cùng ta mà phán rằng: 24 Hỡi Phao-lô, đừng sợ chi hết; ngươi phải ứng hầu trước mặt Sê-sa; và này, Đức Chúa Trời đã ban cho ngươi hết thảy những kẻ cùng đi biển với ngươi. 25 Vậy, hỡi các ông, hãy vững lòng, vì ta có lòng tin cậy Đức Chúa Trời rằng sẽ xảy ra như lời Ngài đã phán vậy; 26 nhưng chúng

ta chắc sẽ bị lắp lên một hòn đảo nào. **27** Đã người thì cõi trên ván, kẻ thì cõi trên miếng đến đêm thứ mười bốn mà chúng ta cứ trôi nổi vách nát của chiếc tàu. Thế là ai nấy đều được trên biển A-dờ-ri-a-tích, lúc nửa đêm, các bạn lên bờ vô sự vậy.

tàu ngờ đang đến gần một đất nào. **28** Họ thả trái dù xuống, thì thấy sâu hai chục sải; hơi xa một ít, lại thả nữa, thì thấy mười lăm sải. **29** Bấy giờ, sợ đụng rạn, họ bèn từ trên đầu lái tàu quăng bốn neo xuống, và ước ao đến sáng. **30** Nhưng vì bạn tàu tìm phương lánh khỏi chiếc tàu và thả chiếc tam bản xuống biển, già đò đi thả neo đằng trước mũi, **31** thì Phao-lô nói với thầy đội và lính rằng: Nếu những người này chẳng cứ ở trong tàu, thì các ông chẳng được cứu. **32** Bọn lính bèn cắt dây buộc tam bản, làm cho rớt xuống. **33** Đoạn, trong khi đợi trời sáng, Phao-lô khuyên ai nấy hãy ăn. Người nói: Hôm nay là ngày thứ mười bốn mà các ngươi đang trông đợi, nhịn đói chẳng ăn chút nào. **34** Vậy, ta khuyên các ngươi hãy ăn, vì thật là rất cần cho sự cứu của các ngươi, và chẳng ai trong vòng các ngươi sẽ mất một sợi tóc trên đầu mình. **35** Nói như vậy rồi, người bèn lấy bánh, đứng trước mặt mọi người, tạ ơn Đức Chúa Trời rồi, thì bẻ ra và ăn. **36** Bấy giờ ai nấy đều giục lòng, và ăn. **37** Vả, số chúng ta hết thấy ở trong tàu được hai trăm bảy mươi sáu người. **38** Họ đã ăn vừa no nê, bèn quăng đồ lương thực xuống biển, làm cho nhẹ tàu đi. **39** Đến sáng ngày, họ chẳng nhận biết là đất nào, nhưng thấy có cái vịnh và bờ, bèn định đồ tàu đó mà núp xem có thể được chăng. **40** Vậy, họ dứt dây bό neo xuống biển, tháo dây bánh lái; đoạn, xổ buồm sau lái thuận theo gió, tìm lối chạy vào bờ. **41** Song chạy nhầm chỗ hai ngọn nước biển xáp nhau, thì họ làm cho tàu bị cạn tại đó; đầu mũi cắm xuống không động đậy được, còn đầu lái bị sóng đánh dữ lắm nên nát hết. **42** Bấy giờ quân lính bàn định giết các tù phạm, e có người nào trong bọn họ lội thoát khỏi chăng. **43** nhưng thầy đội muốn cứu Phao-lô, nên ngăn trở nghị định đó. Người truyền cho ai biết lội thì nhảy xuống nước trước đi mà lội vào bờ, **44** và truyền cho những kẻ còn lại,

28 Đã được cứu như vậy rồi, chúng ta mới biết cù lao đó tên là Man-tơ. **2** Thô nhân dãi chúng ta một cách nhân từ hiếm có, tiếp rước chúng ta thay thầy gần kè đồng lửa lớn đã đốt, vì đang mưa và trời lạnh lẽo. **3** Phao-lô lượm được một bó củi khô, quăng vào trong lửa, xảy có con rắn lục từ trong bó củi bị nóng bό ra, quấn trên tay người. **4** Thô nhân thấy con vật đeo thông lòng trên tay người, bèn nói với nhau rằng: Thật người này là tay giết người; nên dầu được cứu khỏi biển rồi, nhưng lẽ công bình chẳng khứng cho sống! **5** Nhưng Phao-lô rảy rắn lục vào lửa, chẳng thấy hề chi hết. **6** Họ ngờ người sẽ bị sưng lên, hoặc ngã xuống chết tức thì; nhưng đã đợi lâu rồi, chẳng thấy hại chi cho người, bèn đổi ý mà nói rằng thật là một vì thần. **7** Trong chỗ đó, có mấy đám ruộng thuộc về người tù trưởng của đảo ấy, tên là Búp-li-u; người này dãi đằng chúng ta cách mến khách lấm trong ba ngày. **8** Vả, cha của Búp-li-u này đang nằm trên giường đau bệnh nóng lạnh và bệnh ly. Phao-lô đi thăm người, cầu nguyên xong, đặt tay lên và chūa lành cho. **9** Nhân đó, ai nấy trong đảo có bệnh, đều đến cùng Phao-lô, và được chữa lành cả. **10** Họ cũng tôn trọng chúng ta lấm, và lúc chúng ta đi, thì sửa soạn mọi đồ cần dùng cho chúng ta. **11** Sau đó ba tháng, chúng ta xuống tàu ở A-léc-xan-tri mà đi, là tàu đã qua mùa đông tại đảo đó, và có hiệu là Đí-ết-cua. **12** Tới thành Sy-ra-cu-sơ rồi, chúng ta ở lại đây ba ngày. **13** Từ nơi đó, chạy theo mé biển Sí-si-lơ, tới thành Rē-ghi-um. Đến ngày mai, vì gió nam nổi lên, nên sau hai ngày nữa chúng ta tới thành Bu-xô-lơ. **14** ỳ đó gặp anh em mời chúng ta ở lại bảy với ngày; rồi thì đi đến thành Rô-ma. **15** Anh em trong thành này nghe nói về chúng ta, bèn ra đến Phô-rum Aùp-bi-u và chỗ Ba Quán mà đón rước chúng ta. Phao-lô thấy anh em,

thì cảm tạ Đức Chúa Trời và vĩnh chí. **16** Khi lấy cùng nhau dứt lầm. **30** Phao-lô ở trọn hai chúng ta đã đến thành Rô-ma, Phao-lô được năm tại một nhà trợ đã thuê. Người tiếp rước phép ở riêng với một người lính canh giữ. **17** mọi người đến thăm mình, **31** giảng về nước Sau ba ngày, người mời các trưởng lão trong Đức Chúa Trời, và dạy dỗ về Đức Chúa Jêsus dân Giu-đa nhóm lại; đến rồi, người nói rằng: Christ cách tự do trọn vẹn, chẳng ai ngăn cấm Hỡi anh em ta, dẫu tôi chẳng từng làm điều gì người hết.

nghịch cùng dân chúng hoặc cùng thói tục tổ phụ chúng ta, mà tôi còn bị bắt tại thành Giê-ru-sa-lem và nộp trong tay người Rô-ma. **18** Những người này đã xét việc tôi rồi, thì muốn tha ra, vì tôi chẳng hề làm điều gì đáng chết. **19** Song người Giu-đa chống cự điều đó, nên buộc tôi kêu nài đến Sê-sa, nhưng chẳng phải có ý kiện bốn quốc ta đâu. **20** Aáy vì cớ đó mà tôi đã xin gặp anh em và nói chuyện với, vì là bởi sự trông chờ của dân Y-sơ-ra-ên nên tôi mang lấy xiềng này. **21** Các người ấy trả lời rằng: Chúng tôi chẳng tiếp thơ từ xứ Giu-dê nói về việc anh, và chẳng ai trong anh em đã đến mách cho chúng tôi hay là nói xấu về anh nữa. **22** Dầu vậy, chúng tôi muốn biết anh nghĩ làm sao; vì về phần đạo này, chúng tôi biết người ta hay chống nghịch khắp mọi nơi. **23** Họ đã hẹn ngày với người, bèn đến thăm tại nơi nhà trợ rất đông; từ buổi sáng đến chiều, người cứ làm chứng và giảng giải với họ về nước Đức Chúa Trời, lấy luật pháp Môi-se và các đấng tiên tri mà gắng sức khuyên bảo họ về Đức Chúa Jêsus. **24** Có người chịu tin lời người nói, có kẻ chẳng tin. **25** Bởi chưng họ không đồng ý với nhau và ra về, nên Phao-lô chỉ nói thêm một lời này: Đức Thánh Linh đã phán phải lầm, khi Ngài dùng đấng tiên tri Ê-sai mà phán cùng tổ phụ các người rằng: **26** Hãy đến nơi dân này và nói rằng: Các người lây lỗ tai nghe mà chẳng hiểu chi; Lấy mắt xem mà không thấy gì. **27** Vì lòng dân này đã nặng nè; Họ bịt lỗ tai, Nhắm mắt lại, E rằng mắt mình tự thấy, Tai mình tự nghe, Lòng mình tự hiểu, Và họ trở lại Mà ta chữa cho lành được chẳng. **28** Vậy, hãy biết sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời này đã sai đến cho người ngoại; những người đó sẽ nghe theo vậy. **29** Khi người nói xong, thì các người Giu-đa đi ra, cãi

Rô-ma

thành Rô-ma. 16 Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa

1 Phao-lô, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, Trời đế cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-
đê được gọi làm sứ đồ, đế riêng raặng giảng đà, sau là người Gờ-réc; 17 vì trong Tin Lành
Tin Lành Đức Chúa Trời, - 2 là Tin Lành xưa kia này có bày tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời,
Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri Ngài bởi đức tin mà được, lại dẫn đến đức tin nữa,
mà hứa trong Kinh Thánh, 3 về Con Ngài, theo như có chép rằng: Người công bình sẽ sống bởi
xác thịt thì bởi dòng dõi vua Đa-vít sanh ra, 4 đức tin. 18 Vả, cơn giận của Đức Chúa Trời từ
theo thần linh của thánh đức, thì bởi sự sống trên trời tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin
lại của Ngài từ trong kẻ chết, được tỏ ra là Con kính và mọi sự không công bình của những
Đức Chúa Trời có quyền phép, tức là Đức Chúa người dùng sự không công bình mà bắt hiếp
Jêsus Christ, Chúa chúng ta, 5 nhờ Ngài chúng lẽ thật. 19 Vì điều chi có thể biết được về Đức
ta đã nhận lãnh ân điển và chức sứ đồ, đế đem Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa
mọi dân ngoại đến sự vâng phục của đức tin, vì Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, 20 bởi những sự
danh Ngài, 6 trong các dân ấy anh em cũng đã trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là
được gọi bởi Đức Chúa Jêsus Christ; - 7 gởi cho quyền phép đời đời và bản tính Ngài, thì từ
hết thấy những người yêu dấu của Đức Chúa buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi
Trời tại thành Rô-ma, được gọi làm thánh đồ. người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên
Nguyễn cho anh em được ân điển và sự bình vì họ dẫu biết Đức Chúa Trời, mà không làm
nơi Đức Chúa Jêsus Christ! 8 Trước hết, tôi nhờ sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ
Đức Chúa Jêsus Christ, vì hết thấy anh em mà ơn Ngài nữa; song cứ làm lạc trong lý tưởng
tạ ơn Đức Chúa Trời tôi về đức tin anh em đã hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối
đòn khắp cả thế gian. 9 Vì Đức Chúa Trời mà tăm. 22 Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà
tôi lấy tâm thần hầu việc, bởi sự giảng Tin Lành trở nên diên dại; 23 họ đã đổi vinh hiển của
của Con Ngài, làm chứng cho tôi rằng tôi nhắc Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng
đến anh em không thôi 10 trong mọi khi tôi cầu của loài người hay hư nát, hoặc của điêu, thú,
nguyễn, thường xin Đức Chúa Trời, bởi ý muốn côn trùng. 24 Cho nên Đức Chúa Trời đã phó
Ngài, sau lại có thể gấp dịp tiện đi đến nơi anh họ sa vào sự ô uế theo lòng ham muốn mình,
em. 11 Thật vậy, tôi rất mong mỏi đến thăm anh đến nỗi tự làm nhục thân thể mình nữa, 25 vì
em, đặng thông đồng sự ban cho thiêng liêng họ đã đổi lẽ thật Đức Chúa Trời lấy sự đối trả,
cùng anh em, hầu cho anh em được vững vàng, kính thờ và hầu việc loài chịu đựng nêu thế
12 tức là tôi ở giữa anh em, đế chúng ta cùng cho Đáng dựng nên, là Đáng đáng khen ngợi
nhau giục lòng mạnh mẽ bởi đức tin chung của đời đời! A-men. (aiōn g165) 26 Aáy vì cớ đó mà
chúng ta, nghĩa là của anh em và của tôi. 13 Đức Chúa Trời đã phó họ cho sự tình dục xấu
Vả, hối anh em, tôi chẳng muốn anh em không hổ; vì trong vòng họ, những người đàn bà đã
biết rằng đã ghe phen tôi toan đi thăm anh em, đổi cách dùng tự nhiên ra cách khác nghịch với
đặng hái trái trong anh em cũng như trong dân tánh tự nhiên. 27 Những người đàn ông cũng
ngoại khác; song về sự đó tôi bị ngăn trở cho vậy, bỏ cách dùng tự nhiên của người đàn bà
đến bây giờ. 14 Tôi mắc nợ cả người Gờ-réc lẫn mà un đốt tình dục người này với kẻ kia, đàn
người dã man, cả người thông thái lẫn người ông cùng đàn ông phạm sự xấu hổ, và chính
ngu dốt. 15 Aáy vậy, hễ thuộc về tôi, thì tôi cũng mình họ phải chịu báo ứng xứng với điều làm
sẵn lòng rao Tin Lành cho anh em, là người ở lõi của mình. 28 Tại họ không lo nhìn biết Đức

Chúa Trời, nên Đức Chúa Trời đã phó họ theo người làm lành, trước cho người Giu-đa, sau lòng hư xấu, đãng phạm những sự chẳng xứng cho người Gô-réc. 11 Vì trước mặt Đức Chúa đàng. 29 Họ đầy dãy mọi sự không công bình, Trời, chẳng vị nê ai đâu. 12 Phàm những kẻ độc ác, tham lam, hung dữ; chan chứa những không luật pháp mà phạm tội, cũng sẽ không điều ghen ghét, giết người, cãi lẫy, đối trá, giận luật pháp mà hư mất; còn những kẻ có luật dữ; 30 hay mách, gièm chê, chẳng tin kính, xác pháp mà phạm tội, thì sẽ bị luật pháp đoán xét; xược, kiêu ngạo, khoe khoang, khôn khéo về 13 Vì chẳng phải kẻ nghe đọc luật pháp là người sự làm dữ, không vâng lời cha mẹ; 31 đại dột, công bình trước mặt Đức Chúa Trời, bèn là kẻ trái lời giao ước, không có tình nghĩa tự nhiên, làm theo luật pháp được xưng công bình vậy. không có lòng thương xót. 32 Đầu họ biết mạng 14 Vả, dân ngoại vốn không có luật pháp, khi họ lệnh Đức Chúa Trời tỏ ra những người phạm tự nhiên làm những việc luật pháp dạy biếu, thì các tội dường ấy là đáng chết, thế mà chẳng những người ấy đều không có luật pháp, cũng những họ tự làm thôi đâu, lại còn ưng thuận tự nên luật pháp cho mình. 15 Họ tỏ ra rằng cho kẻ khác phạm các điều ấy nữa.

2 Vậy, hỡi người kia, ngươi là ai mặc lòng, hẽ đoán xét kẻ khác thì không thể chữa mình được; vì trong khi đoán xét họ, ngươi cũng lên án cho chính mình ngươi nữa, bởi ngươi đoán xét họ, mà cũng làm các việc như họ. 2 Vả, chúng ta biết rằng sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với kẻ làm những việc như thế, là hiệp với lẽ thật. 3 Hỡi người đoán xét kẻ phạm những việc dường ấy mà mình cũng phạm kia, vậy ngươi tưởng rằng chính mình ngươi sẽ tránh khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời sao? 4 Hay là ngươi khinh dể sự dư dật của lòng nhân từ, nhịn nhục, khoan dung Ngài, mà không nhận biết lòng nhân từ của Đức Chúa Trời đem ngươi đến sự ăn năn sao? 5 Bởi lòng ngươi cứng cỏi, không ăn năn, thì tự chấp chứa cho mình sự giận về ngày thanh nộ, khi sẽ hiện ra sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời, 6 là Đáng sẽ trả lại cho mỗi người tùy theo công việc họ làm: 7 ai bền lòng làm lành, tìm sự vinh hiển, sự tôn trọng và sự chẳng hè chết, thì báo cho sự sống đời đời; (aiōnios g166) 8 còn ai có lòng chống trả, không vâng phục lẽ thật, mà vâng phục sự không công bình, thì báo cho họ sự giận và cơn thanh nộ. 9 Sự hoạn nạn khôn khó giáng cho mọi người làm ác, trước cho người Giu-đa, sau cho người Gô-réc; 10 nhưng vinh hiển, tôn trọng, cùng sự bình an cho mọi

việc mà luật pháp dạy biếu đã ghi trong lòng họ: chính lương tâm mình làm chứng cho luật pháp, còn ý tưởng mình khi thì cáo giác mình, khi thì bình vực mình. 16 Aay là điều sẽ hiện ra trong ngày Đức Chúa Trời bởi Đức Chúa Jēsus Christ mà xét đoán những việc kín nhiệm của loài người, y theo Tin Lành tôi. 17 Còn ngươi, mang lấy danh người Giu-đa, yên nghỉ trên luật pháp, khoe mình về Đức Chúa Trời ngươi, 18 hiểu ý muốn Ngài và biết phân biệt phái trái, vì ngươi đã được luật pháp dạy; 19 khoe mình làm người dẫn đường cho kẻ mù, làm sự sáng cho kẻ ở nơi tối tăm, 20 làm thầy kẻ ngu, làm người dạy kẻ tâm thường, trong luật pháp có mẫu mực của sự thông biết và của lẽ thật, 21 vậy ngươi dạy dỗ kẻ khác mà không dạy dỗ chính mình ngươi sao! Người giảng rằng chớ nên ăn cắp, mà ngươi ăn cắp! 22 Người nói rằng chớ nên phạm tội tà dâm, mà ngươi phạm tội tà dâm! Người gớm ghét hình tượng mà cướp lấy đồ vật của hình tượng! 23 Người khoe mình về luật pháp mà bởi phạm luật pháp làm nhục đến Đức Chúa Trời! 24 Vì bởi có các ngươi nên danh Đức Chúa Trời bị nói phạm trong vòng người ngoại, như lời đã chép. 25 Thật thế, nếu ngươi làm theo luật pháp, thì phép cắt bì có ích; còn nếu ngươi phạm luật pháp, thì dầu chịu cắt bì cũng như không. 26 Vậy nếu kẻ chưa chịu cắt bì giữ các điều răn của luật pháp thì sự chưa chịu cắt bì đó há chẳng cầm như đã chịu sao?

27 Ké vốn không chịu cắt bì, mà làm trọn luật nào hiểu biết, Chẳng có một người nào tìm pháp sẽ đoán xét người, là kẻ dẫu có chữ của kiém Đức Chúa Trời. **12** Chúng nó đều sai lạc cả, luật pháp và phép cắt bì, lại phạm luật pháp. **28** thảy cùng nhau ra vô ích; Chẳng có một người Vì người nào chỉ bè ngoài là người Giu-đa, thì làm điều lành, dẫu một người cũng không. **13** không phải là người Giu-đa, còn phép cắt bì Họng chúng nó như huyệt mả mở ra; Dùng lưỡi làm về xác thịt ở ngoài, thì không phải là phép mình để phinh gạt; Dưới môi chúng nó có nọc cắt bì; **29** nhưng bè trong là người Giu-đa mới rắn hổ mang. **14** Miệng chúng nó đầy những là người Giu-đa, phép cắt bì bởi trong lòng, làm lời nguyên rúa và cay đắng. **15** Chúng nó có theo cách thiêng liêng, không theo chữ nghĩa, chân nhẹ nhàng đặng làm cho đổ máu. **16** Trên mõi là phép cắt bì thật. Một người Giu-đa như đường lối chúng nó rặc những sự tàn hại và vây được khen ngợi, chẳng phải bởi loài người, khổ nạn, **17** Chúng nó chẳng hề biết con đường bèn là bởi Đức Chúa Trời.

3 Vậy thì, sự trỗi hơn của người Giu-đa là thế nào, hay là phép cắt bì có ích gì chăng? **2** Ốch lớn đủ mọi đằng. Trước hết là điều này: ấy là lời phán của Đức Chúa Trời đã phó cho dân Giu-đa. **3** Mà làm sao! nếu một vài người trong bọn họ không thành tín, thì sự không thành tín của họ có làm cho sự thành tín của Đức Chúa Trời ra hư không sao? **4** Chẳng hề như vậy! Thà xưng Đức Chúa Trời là thật và loài người là giả dối, như có chép rằng: Aáy vậy Chúa sẽ được xưng công bình trong lời phán của Ngài, Và sẽ được thắng khi chịu xét đoán. **5** Song nếu sự không công bình của chúng ta tỏ ra sự công bình của Đức Chúa Trời, thì sẽ nói làm sao? Khi Đức Chúa Trời giáng cơn giận thì Ngài không công bình sao? (Tôi nói như cách người ta nói). - **6** Chẳng hề như vậy! Nếu vậy thì Đức Chúa Trời đoán xét thế gian thế nào? **7** Nhưng, nếu lẽ thật Đức Chúa Trời bởi sự nói dối của tôi mà được sự vinh hiển lớn hơn, thì sao tôi còn bị đoán xét như kẻ có tội? - **8** Vậy thì, sao chúng ta không làm sự dữ cho được sự lành, như kẻ gièm pha đã cáo và quyết rằng chúng ta dạy điều ấy?... Sự đoán phạt những người đó là công bình. **9** Thế nào! Chúng ta có điều gì hơn chăng? Chẳng có, vì chúng ta đã tỏ ra rằng người Giu-đa và người Gờ-réc thảy đều phục dưới quyền tội lỗi, **10** như có chép rằng: Chẳng có một người công bình nào hết, dẫu một người cũng không. **11** Chẳng có một người ở trước mặt chúng nó. **19** Vâ, chúng ta biết rằng những điều mà luật pháp nói, là nói cho mọi kẻ ở dưới luật pháp, hầu cho miệng nào cũng phải ngậm lại, cả thiên hạ đều nhận tội trước mặt Đức Chúa Trời; **20** vì chăng có một người nào bởi việc làm theo luật pháp mà sẽ được xưng công bình trước mặt Ngài, vì luật pháp cho người ta biết tội lỗi. **21** Nhưng hiện bây giờ, sự công bình của Đức Chúa Trời, mà luật pháp và các đấng tiên tri đều làm chứng cho, đã bày tỏ ra ngoài luật pháp: **22** tức là sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi sự tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, cho mọi người nào tin, chẳng có phân biệt chi hết, **23** vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, **24** và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình nhưng không, bởi sự chuộc tội đã làm trọn trong Đức Chúa Jêsus Christ, **25** là Đáng Đức Chúa Trời đã lập làm của lễ chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đáng ấy. Ngài đã bày tỏ sự công bình mình như vậy, vì đã bỏ qua các tội phạm trước kia, **26** trong buổi Ngài nhịn nhục; tức là Ngài đã tỏ sự công bình Ngài trong thời hiện tại, tỏ ra mình là công bình và xưng công bình kẻ nào tin đến Đức Chúa Jêsus. **27** Vậy thì sự khoe mình ở đâu? Đã bị trừ bỏ rồi. Bởi luật pháp nào? Luật pháp của việc làm chăng? Không phải, nhưng bởi luật pháp của đức tin; **28** vì chúng ta kẻ rằng người ta được xưng công bình bởi đức tin, chứ không bởi việc làm theo luật pháp. **29** Hay là, Đức Chúa Trời chỉ là Đức

Chúa Trời của dân Giu-đà sao? Há chẳng phải cắt bì vậy... 13 Vâ, ấy chẳng phải bởi luật pháp cũng là Đức Chúa Trời của dân ngoại ư? Phải, mà có lời hứa cho Aùp-ra-ham hoặc dòng dõi Ngài cũng là của dân ngoại nữa; 14 Vì chỉ có người lấy thế gian làm gia nghiệp, bèn là bởi một Đức Chúa Trời, là Đáng làm cho kẻ chịu cắt sự công bình của đức tin. 15 Vì, nếu bởi luật bì được xưng công bình bởi đức tin, cũng làm pháp mà được hưởng gia nghiệp, thì đức tin cho kẻ không chịu cắt bì được xưng công bình ra vô ích, lời hứa cũng bỏ rồi, 16 vì luật pháp bởi đức tin nữa. 17 Vậy, chúng ta nhân đức tin sanh ra sự giật; song đâu không có luật pháp, mà bỏ luật pháp hay sao? Chẳng hề như vậy! thì đó cũng không có sự phạm luật pháp. 18 Trái lại, chúng ta làm vững bền luật pháp.

4 Vậy, chúng ta sẽ nói Aùp-ra-ham, tò phu

chúng ta, theo xác thịt đã được ích gì? 2 Thật thế, nếu Aùp-ra-ham đã được xưng công bình bởi việc làm, thì có cớ khoe mình; nhưng trước mặt Đức Chúa Trời không có như vậy.

3 Vì Kinh Thánh có dạy chi? Aùp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó kẻ là công bình cho người. 4 Vâ, đối với kẻ nào làm việc, thì tiền

công không kẻ là ơn, nhưng kẻ như là nợ, 5 còn kẻ chẳng làm việc chi hết, nhưng tin Đáng xưng người có tội là công bình, thì đức tin của

kẻ ấy kẻ là công bình cho mình. 6 Aáy vậy, vua Đa-vít cũng tò ra cái phước của người mà Đức Chúa Trời kẻ cho là công bình chẳng bởi việc làm, mà rằng: 7 Phước thay cho kẻ, lỗi mình được tha thứ, Tôi mình được che đây! 8 Phước thay cho người mà Chúa chẳng kẻ tội lỗi cho!

9 Vậy, lời luận về phước đó chỉ chuyên về kẻ chịu cắt bì mà thôi sao? Cũng cho kẻ không chịu cắt bì nữa. Vâ, chúng ta nói rằng đức tin của Aùp-ra-ham được kẻ là công bình cho người. 10 Nhưng được kẻ thế nào? Khi người đã chịu cắt bì rồi, hay là khi người chưa chịu cắt bì? Aáy không phải sau khi người chịu cắt bì, bèn là trước. 11 Vậy, người đã nhận lấy dấu

cắt bì, như dấu ấn của sự công bình mà người đã được bởi đức tin, khi chưa chịu cắt bì; hầu cho làm cha hết thảy những kẻ tin mà không chịu cắt bì, đặng họ được kẻ là công bình, 12 và cũng làm cha những kẻ chịu cắt bì, tức là

cha những kẻ không những chịu cắt bì thôi, lại cũng noi theo dấu đức tin mà Aùp-ra-ham, tò phu chúng ta, đã có trước khi chưa chịu

Vậy nên, bởi đức tin mà người ta trở nên kẻ ăn gia tài, hầu cho sự ấy được bởi ân diên, và cho lời hứa được chắc chắn cho cả dòng dõi Aùp-ra-ham, chẳng những cho dòng dõi dưới quyền luật pháp, mà cũng cho dòng dõi có đức tin của Aùp-ra-ham, là tò phu hết thảy chúng ta, 17 y như lời chép rằng: Ta đã lập ngươi làm cha nhiều dân tộc, thật người là cha chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, tức là Đáng người đã tin, là Đáng ban sự sống cho kẻ chết, gọi những sự không có như có rồi. 18 Người cậy trông khi chẳng còn lê trông cậy, cứ tin, và trở nên cha của nhiều dân tộc, theo lời đã phán cho người rằng: Dòng dõi ngươi sẽ như thế ấy. 19 Người thấy thân thể mình hao mòn, vì đã gần đầy trăm tuổi, và thấy Sa-ra không thể sanh đê được nữa, song đức tin chẳng kém. 20 Người chẳng có lưỡng lự hoặc hờ nghi về lời hứa Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin, và ngợi khen Đức Chúa Trời, 21 vì tin chắc rằng điều chi Đức Chúa Trời đã hứa, Ngài cũng có quyền làm trọn được. 22 Cho nên đức tin của người được kẻ cho là công bình. 23 Vâ, ấy chẳng phải chỉ vì một mình người mà có chép rằng đức tin người đã được kẻ cho là công bình, 24 nhưng cũng vì chúng ta nữa, đức tin sẽ được kẻ là công bình cho chúng ta, là kẻ tin Đáng đã làm cho Đức Chúa Jêsus, Chúa chúng ta, sống lại từ trong kẻ chết, 25 Ngài đã bị nộp vì tội lỗi chúng ta, và sống lại vì sự xưng công bình của chúng ta.

5 Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, 2 là

Đáng đã làm cho chúng ta cậy đức tin vào trong Chúa Jêsus Christ, chan chứa cho hết thảy mọi ơn này là ơn chúng ta hiện đang đứng vững; và người khác là đường nào! 16 Lại sự ban cho này chúng ta khoe mình trong sự trông cậy về vinh chẳng phải như việc xảy đến bởi một người hiển Đức Chúa Trời. 3 Nào những thế thôi, phạm tội đâu: sự phán xét bởi chỉ một tội mà nhưng chúng ta cũng khoe mình trong hoan làm nên đoán phạt; nhưng sự ban cho của ân nạn nữa, vì biết rằng hoạn nạn sanh sự nhịn điễn thì sau nhiều tội rồi, dẫn đến sự xưng nhục, 4 sự nhịn nhục sanh sự rèn tập, sự rèn công bình. 17 Vả, nếu bởi tội một người mà sự tập sanh sự trông cậy. 5 Vả, sự trông cậy không chết đã cai trị bởi một người ấy, thì huống chi làm cho hổ thẹn, vì sự yêu thương của Đức những kẻ nhận ân điễn và sự ban cho của sự Chúa Trời rái khắp trong lòng chúng ta bởi Đức công bình cách dư dật, họ sẽ nhờ một mình Thánh Linh đã được ban cho chúng ta. 6 Thật Đức Chúa Jêsus Christ mà cai trị trong sự sống vây, khi chúng ta còn yếu đuối, Đáng Christ đã là đường nào! 18 Vậy, như bởi chỉ một tội mà theo k" hẹn chịu chết vì kẻ có tội. 7 Vả, họa mới sự đoán phạt rái khắp hết thảy mọi người thế có kẻ chịu chết vì người nghĩa; dễ thường cũng nào, thì bởi chỉ một việc công bình mà sự xưng có kẻ bằng lòng chết vì người lành. 8 Nhưng công bình, là sự ban sự sống, cũng rái khắp cho Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với mọi người thế ấy. 19 Vì, như bởi sự không vâng chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì phục của một người mà mọi người khác đều Đáng Christ vì chúng ta chịu chết. 9 Huống chi thành ra kẻ có tội, thì cũng một lẽ ấy, bởi sự nay chúng ta đã nhờ huyết Ngài được xưng vâng phục của một người mà mọi người khác công bình, thì sẽ nhờ Ngài được cứu khỏi cơn sê đều thành ra công bình. 20 Vả, luật pháp đã thanh nộ là đường nào! 10 Vì nếu khi chúng ta xen vào, hầu cho tội lỗi gia thêm; nhưng nơi còn là thù nghịch cùng Đức Chúa Trời, mà đã nào tội lỗi đã gia thêm, thì ân điễn lại càng dư được hòa thuận với Ngài bởi sự chết của Con đât hơn nữa, 21 hầu cho tội lỗi đã cai trị làm Ngài, thì huống chi nay đã hòa thuận rồi, chúng ta sẽ nhờ sự sống của Con ấy mà được cứu là đường nào! 11 Nào những thế thôi, chúng ta lại còn khoe mình trong Đức Chúa Trời bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, nhờ Ngài mà chúng ta hiện nay đã được sự hòa thuận. 12 Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian, lại bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội. 13 Vì, trước khi chưa có luật pháp, tội lỗi đã có trong thế gian, song chưa có luật pháp, thì cũng không kể là tội lỗi. 14 Nhưng từ A-đam cho đến Môi-se, sự chết đã cai trị cả đến những kẻ chẳng phạm tội giống như tội của A-đam, là người làm hình bóng của Đáng phải đến. 15 Song tội lỗi chẳng phải như sự ban cho của ân điễn. Vì nếu bởi tội lỗi của chỉ một người mà mọi kẻ khác đều phải chết, thì huống chi ơn của Đức Chúa Trời và sự ban cho trong ơn Ngài tỏ ra bởi một người là Đức

6 Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Chúng ta phải cứ ở trong tội lỗi, hầu cho ân điễn được dư dật chẳng? 2 Chẳng hề như vậy! Chúng ta đã chết về tội lỗi, lẽ nào còn sống trong tội lỗi nữa? 3 Hay là, anh em chẳng biết rằng chúng ta thấy đều đã chịu phép báp-têm trong Đức Chúa Jêsus Christ, tức là chịu phép báp-têm trong sự chết Ngài sao? 4 Vậy chúng ta đã bị chôn với Ngài bởi phép báp-têm trong sự chết Ngài, hầu cho Đáng Christ nhờ vinh hiển của Cha được từ kẻ chết sống lại thế nào, thì chúng ta cũng sống trong đời mới thế ấy. 5 Vì nếu chúng ta làm một cùng Ngài bởi sự chết giống như sự chết của Ngài, thì chúng ta cũng sẽ làm một cùng Ngài bởi sự sống lại giống nhau: 6 vì biết

rõ rằng người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Ngài, hầu cho thân thể của tội lỗi bị tiêu diệt đi, và chúng ta không phục dưới tội lỗi nữa. 7 Vì ai đã chết thì được thoát khỏi tội lỗi. 8 Vả, nếu chúng ta đã cùng chết với Đáng Christ, thì chúng ta tin rằng mình cũng sẽ cùng sống với Ngài, 9 bởi biết rằng Đáng Christ đã từ kẻ chết sống lại, thì chẳng chết nữa; sự chết không còn cai trị trên Ngài. 10 Vì nếu Ngài đã chết, ấy là chết cho tội lỗi một lần đủ cả; nhưng hiện nay Ngài sống, ấy là sống cho Đức Chúa Trời. 11 Vậy anh em cũng hãy coi mình như chết về tội lỗi và như sống cho Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ. 12 Vậy, chớ để tội lỗi cai trị trong xác hay chết của anh em, và chớ chiều theo tư dục nó. 13 Chớ nộp chi thể mình cho tội lỗi, như là đồ dùng gian ác, nhưng hãy phó chính mình anh em cho Đức Chúa Trời, dường như đã chết mà nay trở nên sống, và dâng chi thể mình cho Đức Chúa Trời như là đồ dùng về sự công bình. 14 Vì tội lỗi không cai trị trên anh em đâu; bởi anh em chẳng thuộc dưới luật pháp, mà thuộc dưới ân điển. 15 Vậy thì làm sao! Vì chúng ta không thuộc dưới luật pháp, nhưng thuộc dưới ân điển, thì chúng ta sẽ phạm tội hay sao? Chẳng hề như vậy! 16 Anh em há chẳng biết rằng nếu anh em đã nộp mình làm tội mọi đặng vâng phục kẻ nào, thì là tội mọi của kẻ mình vâng phục, hoặc của tội lỗi đến sự chết, hoặc của sự vâng phục để được sự công bình hay sao? 17 Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời, vì sau khi anh em làm tội mọi tội lỗi, thì đã từ lòng vâng phục đạo lý là sự đã ban làm mục thước cho mình! 18 Vậy, anh em đã được buông tha khỏi tội lỗi, trở nên tội mọi của sự công bình rồi. 19 Tôi nói theo cách loài người, vì xác thịt của anh em là yếu đuối. Vậy, anh em từng đặt chi thể mình làm tội sự ô uế gian ác đặng phạm tội ác thế nào, thì bây giờ, hãy đặt chi thể mình làm tội sự công bình đặng làm nên thánh cũng thế ấy. 20 Vả, khi anh em còn làm tội lỗi, thì đối với sự công bình anh em được tự do. 21 Thê thì anh em đã được kết quả gì? Aáy là quả mà anh em hiện nay đang hưởng; vì sự cuối cùng của những điều đó tức là sự chết. 22 Nhưng bây giờ đã được buông tha khỏi tội lỗi và trở nên tôi mój của Đức Chúa Trời rồi, thì anh em được lấy sự nên thánh làm kết quả, và sự sống đời đời làm cuối cùng. (aiōnios g166) 23 Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta. (aiōnios g166)

7 Hỡi anh em (vì tôi nói với những kẻ biết luật pháp), vậy anh em há chẳng biết rằng luật pháp chỉ cai trị người ta khi còn sống hay sao? 2 Cho nên, đàn bà có chồng, hễ chồng còn sống bao lâu, thì luật pháp buộc phải theo chồng bấy lâu; nhưng nếu chồng chết, thì người vợ được thoát khỏi luật pháp đã buộc mình với chồng. 3 Vậy nếu đang lúc chồng còn sống, mà vợ đi lấy người khác, thì phải bị kêu là đàn bà ngoại tình; nhưng nếu chồng chết, thì vợ được buông tha khỏi luật pháp, dù lấy người khác cũng chẳng phải là đàn bà ngoại tình vậy. 4 Hỡi anh em ta, anh em cũng như vậy, bởi thân thể của Đáng Christ, anh em đã chết về luật pháp, đặng thuộc về người khác, tức là người đã từ kẻ chết sống lại, hầu cho chúng ta được kết quả cho Đức Chúa Trời. 5 Vì khi chúng ta còn sống theo xác thịt, thì các tình dục xấu xa bị luật pháp xui khiến, hành động trong chi thể chúng ta và kết quả cho sự chết. 6 Nhưng bây giờ chúng ta đã chết về luật pháp, là điều bắt buộc mình, thì được buông tha khỏi luật pháp đặng hầu việc Đức Chúa Trời theo cách mới của Thánh Linh, chớ không theo cách cũ của văn tự. 7 Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Luật pháp há là tội lỗi sao? Chẳng hề như vậy! Nhưng tôi chỉ bởi luật pháp mà biết tội lỗi; vì nếu luật pháp không nói: Người chớ tham lam, thì tôi đã không biết sự tham lam. 8 Aáy là tội lỗi đã nhân dịp, bởi điều răn mà sanh ra mọi thứ ham muốn trong lòng tôi: vì không có luật pháp thì tội lỗi chết đi. 9 Ngày xưa tôi không có luật

pháp mà tôi sống; nhưng khi điều răn đến, thì Christ; 2 vì luật pháp của Thánh Linh sự sống tội lỗi lại sống, 10 còn tôi thì chết; vậy thì té ra đã nhờ Đức Chúa Jésus Christ buông tha tôi điều răn vốn nên làm cho tôi sống, đã dắt tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. 3 Vì điều đến sự chết. 11 Vì tội lỗi đã nhân dịp, dùng điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm răn dỗ dành tôi và nhân đó làm cho tôi chết. 12 Cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã Aáy vậy, luật pháp là thánh, điều răn cũng là làm rồi: Ngài đã vì cớ tội lỗi sai chính Con mình thánh, công bình và tốt lành. 13 Vậy thì điều lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, lành trở làm cớ cho tôi chết sao? Chẳng hề như và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, 4 hảu vậy! Nhưng áy là tội lỗi đã làm cho tôi chết, cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm hảu khi nó nhân điều lành làm chết tôi, tự bày được trọng trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo ra nó là tội lỗi; đến nỗi tội lỗi nhân điều răn trở xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. 5 Thật nên cực ác. 14 Vả, chúng ta biết luật pháp là thế, kẻ sống theo xác thịt thì châm nhũng sự thiêng liêng; nhưng tôi là tánh xác thịt đã bị thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh bán cho tội lỗi. 15 Vì tôi không hiểu điều mình thì châm nhũng sự thuộc về Thánh Linh. 6 Vả, làm: tôi chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm châm về xác thịt sanh ra sự chết, còn châm điều mình ghét. 16 Song nếu tôi làm điều mình về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; 7 chẳng muốn, thì bởi đó nhận biết luật pháp là vì sự châm về xác thịt nghịch với Đức Chúa tốt lành. 17 Bấy giờ chẳng phải tôi làm điều đó Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức nữa, nhưng áy là tội lỗi ở trong tôi. 18 Vả, tôi Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. 8 Vả, biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là nhũng kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lòng Đức Chúa Trời. 9 Về phần anh em, nếu lành, nhưng không có quyền làm trọng; 19 vì thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng làm điều dữ mình không muốn. 20 Ví bằng tôi theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh làm điều mình không muốn, áy chẳng phải là Linh của Đáng Christ, thì người áy chẳng thuộc tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội lỗi ở trong về Ngài. 21 Vậy nếu Đáng Christ ở trong anh tôi vậy. 22 Vì theo người bè trong, tôi vẫn Thánh Linh của Đáng làm cho Đức Chúa Jésus lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm đẹp lòng; 23 sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có một Đáng làm cho Đức Chúa Jésus Christ sống lại từ luật khác giao chiến với luật trong trí mình, trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở bất minh phải làm phu tù cho luật của tội lỗi, trong anh em mà khiến thân thể hay chết của tức là luật ở trong chi thể tôi vậy. 24 Khốn nạn anh em lại sống. 12 Vậy, hối anh em, chúng ta cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thể hay chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đặng sống theo xác chết này? 25 Cảm tạ Đức Chúa Trời, nhờ Đức thịt. 13 Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt Chúa Jésus Christ, là Chúa chúng ta! Như vậy, thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm thì chính mình tôi lấy trí khôn phục luật pháp cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ của Đức Chúa Trời, nhưng lấy xác thịt phục sống. 14 Vì hết thấy kẻ nào được Thánh Linh luật pháp của tội lỗi.

8 Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho nhũng kẻ ở trong Đức Chúa Jésus

của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. 15 Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sơ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con

nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-bal Cha! nhiều anh em; 30 còn những kẻ Ngài đã định 16 Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng săn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những Trời. 17 Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng đã làm cho vinh hiển. 31 Đã vậy thì chúng ta kế tự với Đáng Christ, miễn chúng ta đều chịu sẽ nói làm sao? Nếu Đức Chúa Trời vừa giúp đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta? 32 với Ngài. 18 Vả, tôi tưởng rằng những sự đau Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì đớn bầy giờ chẳng đáng so sánh với sự vinh chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài hiển hồn đến, là sự sẽ được bày ra trong chúng há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy ta. 19 Thật thế, muôn vật ước ao nóng này mà cho chúng ta sao? 33 Ai sẽ kiện kẻ lựa chọn của trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra. Đức Chúa Trời: Đức Chúa Trời là Đáng xưng 20 Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, công bình những kẻ ấy. 34 Ai sẽ lên án họ ư? chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cớ Đáng bắt Đức Chúa Jêsus Christ là Đáng đã chết, và cũng phục. 21 Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ đã sống lại nữa, Ngài đang ngự bên hữu Đức được giải cứu khỏi làm tội sự hư nát,ặng dự Chúa Trời, cầu nguyện thế cho chúng ta. 35 Ai phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức sẽ phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương của Chúa Trời. 22 Vì chúng ta biết rằng muôn vật Đáng Christ? có phải hoạn nạn, khốn cùng, bắt đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày bớ, đói khát, trần truồng, nguy hiểm, hay là nay; 23 không những muôn vật thôi, lại chúng gươm giáo chẳng? 36 Như có chép rằng: Vì cớ ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, Ngài, chúng tôi bị giết cả ngày; Họ coi chúng tôi cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi như chiên định đem đến hàng làm thịt. 37 Trái sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đáng yêu chúng ta vậy. 24 Vì chúng ta được cứu trong thương mình mà thắng hơn bội phần. 38 Vì tôi sự trông cậy, nhưng khi người ta đã thấy điều chắc rằng bắt k" sự chết, sự sống, các thiên sứ, mình trông rồi, ấy không phải là trông nữa: các kẻ cầm quyền, việc bầy giờ, việc hồn đến, mình thấy rồi, sao còn trông làm chi? 25 Song quyền phép, 39 bè cao, hay là bè sâu, hoặc một nếu chúng ta trông điều mình không thấy, ấy là vật nào, chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự chúng ta chờ đợi điều đó cách nhịn nhục. 26 yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho Cũng một lè ấy, Đức Thánh Linh giúp cho sự chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa yếu đuối chúng ta. Vì chúng ta chẳng biết sự chúng ta.

mình phải xin tặng cầu nguyện cho xứng đáng; nhưng chính Đức Thánh Linh lấy sự thở than không thể nói ra được mà cầu khẩn thay cho chúng ta. 27 Đáng dò xét lòng người hiểu biết ý tưởng của Thánh Linh là thể nào, vì ấy là theo ý Đức Chúa Trời mà Ngài cầu thể cho các thánh đồ vậy. 28 Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. 29 Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa

9 Tôi nói thật trong Đáng Christ, tôi không nói dối, lương tâm tôi làm chứng cho tôi bởi Đức Thánh Linh: 2 tôi buồn bức lầm, lòng tôi hăng đau đớn. 3 Bởi tôi ước ao có thể chính mình bị dứt bỏ, lìa khỏi Đáng Christ, vì anh em bà con tôi theo phần xác, 4 tức là dân Y-sơ-ra-ên, là dân được những sự làm con nuôi, sự vinh hiển, lời giao ước, luật pháp, sự thờ phượng và lời hứa; 5 là dân sanh hạ bởi các tổ phụ, và theo phần xác, bởi dân ấy sanh ra Đáng Christ, là Đáng trên hết mọi sự, tức là Đức

Chúa Trời đáng ngợi khen đời đời. A-men. (aiōn việc sang trọng, lại hạng khác để dùng việc hèn g165) 6 Aáy chăng phải lời Đức Chúa Trời là vô hạ sao? 22 Nếu Đức Chúa Trời muốn tỏ ra cơn ách. Vì những kẻ bởi Y-sơ-ra-ên sanh hạ, chăng thanh nộ và làm cho biết quyền phép Ngài, đã phải vì đó mà hết thảy đều là người Y-sơ-ra-ên. lấy lòng khoan nhẫn lớn chịu những bình đàng 7 cũng không phải vì là dòng dõi của Aùp-ra- giân săn cho sự hư mất, 23 để cũng làm cho ham thì hết thảy đều là con cái người; nhưng biết sự giàu có của vinh hiển Ngài bởi những có chép rằng: Aáy là bởi Y-sác mà người sẽ có bình đàng thương xót mà Ngài đã định săn cho một dòng dõi gọi theo tên ngươi; 8 nghĩa là sự vinh hiển, thì còn nói chi được ư? 24 Đó tôi chăng phải con cái thuộc về xác thịt là con cái nói về chúng ta, là kẻ Ngài đã gọi, chăng những Đức Chúa Trời, nhưng con cái thuộc về lời hứa từ trong người Giu-đa, mà cũng từ trong dân thì được kẻ là dòng dõi Aùp-ra-ham vậy. 9 Vâ, ngoại nữa. 25 Như Ngài phán trong sách Ô-lời này thật là một lời hứa: Cũng k" này ta sẽ sê rằng: Ta sẽ gọi kẻ chăng phải dân ta là dân lại đến, Sa-ra sẽ có một con trai. 10 Nào những ta, Kẻ chăng được yêu dấu là yêu dấu; 26 Lại thế thôi, về phần Rê-be-ca, khi bà ấy bởi tổ phụ xảy ra trong nơi Ngài phán cùng họ rằng: Các chúng ta là Y-sác mà có thai đôi cũng vậy. 11 người chăng phải là dân ta đâu, Cũng tại nơi Vì, khi hai con chưa sanh ra, chưa làm điều đó họ sẽ được xưng là con của Đức Chúa Trời chi lành hay dữ-hầu cho được giữ vững ý chỉ hằng sống. 27 Còn Ê-sai nói về dân Y-sơ-ra- Đức Chúa Trời, là ý định săn bởi sự kén chọn ên mà kêu lên rằng: Dầu số con cái Y-sơ-ra-ên tự do của Ngài, chăng cứ việc làm, nhưng cứ như cát dưới biển, chỉ một phần sót lại sẽ được Đang kêu gọi- 12 thì có lời phán cho mẹ của hai cứu mà thôi; 28 vì Chúa sẽ làm ứng nghiệm lời con rằng: Đứa lớn sẽ làm tôi đứa nhỏ; 13 như Ngài cách trọn vẹn và vội vàng trên đất. 29 Lại có chép rằng: Ta yêu Gia-cốp và ghét Ê-sau. 14 như Ê-sai đã nói tiên tri rằng: Nếu Chúa vạn Vây chúng ta sẽ nói làm sao? Có sự không công quân chăng để lại một cái mầm của dòng giống bình trong Đức Chúa sao? Chăng hề như chúng ta, Thì chúng ta đã trở nên như thành vậy! 15 Vì Ngài phán cùng Môise rằng: Ta sẽ Sô-đôm và giống như thành Gô-mô-ro vậy. 30 làm ơn cho kẻ ta làm ơn, ta sẽ thương xót kẻ Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Những dân ngoại ta thương xót. 16 Vậy điều đó chăng phải bởi chăng tìm sự công bình, thì đã được sự công người nào ao ước hay người nào bôn ba mà bình, nhưng là sự công bình đến bởi đức tin; được, bèn là bởi Đức Chúa Trời thương xót. 17 31 còn như dân Y-sơ-ra-ên tìm luật pháp của Trong Kinh Thánh cũng có phán cùng Pha-ra- sự công bình, thì không đạt đến luật pháp ấy. ôn rằng: Này là cớ vì sao ta đã dấy ngươi lên, 32 Tại sao? Tại họ chăng bởi đức tin mà tìm, ấy là để tỏ quyền phép ta ra trong ngươi, hầu nhưng bởi việc làm. Họ đã vấp phải hòn đá cho danh ta được truyền ra khắp đất. 18 Như ngăn trở, 33 như có chép rằng: Này ta đã tại Si-vây, Ngài muốn thương xót ai thì thương xót, ôn một hòn đá ngăn trở, tức là hòn đá lớn làm và muôn làm cứng lòng ai thì làm. 19 Vậy thì cho vấp ngã; Hễ ai tin đến thì khỏi bị hổ thẹn. ngươi sẽ hỏi ta rằng: Sao Ngài còn quở trách? Vì có ai chống lại ý muốn Ngài được chăng?... 20 Nhưng, hỡi người, ngươi là ai, mà dám cãi lại cùng Đức Chúa Trời? Có lẽ nào cái bình bằng đất sét lại nói với kẻ nắn nêu mình rằng: Sao ngươi đã làm nên ta như vậy? 21 Người thợ gốm há chăng có quyền trên đất sét, cùng trong một đồng mà làm ra hàng bình để dùng

10 Hỡi anh em, sự ước ao trong lòng tôi và lời tôi vì dân Y-sơ-ra-ên cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời, ấy là cho họ được cứu. 2 Vì tôi làm chứng cho họ rằng họ có lòng sót sắng về Đức Chúa Trời, nhưng lòng sót sắng đó là không phải theo trí khôn. 3 Bởi họ không nhận biết sự công bình của Đức Chúa Trời và tìm

cách lập sự công bình riêng của mình, nên chẳng tìm kiếm ta thì đã gặp thấy ta, Ta đã tố không chịu phục sự công bình của Đức Chúa minh ra cho kẻ chẳng hỏi han ta. 21 Song về Trời; 4 vì Đáng Christ là sự cuối cùng của luật dân Y-sơ-ra-ên, thì rằng: Ta đã giơ tay ra cả pháp, đặng xưng mọi kẻ tin là công bình. 5 Vả, ngày hướng về dân bội nghịch và hay nói trái.

Môi-se luận sự công bình đến bởi luật pháp cách này: Hết ai làm theo điều đó thì nhờ đó mà sống. 6 Nhưng sự công bình đến bởi đức tin,

thì nói như vậy: Chớ nói trong lòng ngươi rằng: Ai sẽ lên trời? ấy là để đem Đáng Christ xuống; 7 hay là: Ai sẽ xuống vực sâu? ấy là để đem Đáng Christ từ trong kẻ chết lại lên. (Abyssos g12)

8 Nhưng nói làm sao? Đạo ở gần ngươi, ở trong miệng và trong lòng ngươi. Aáy là đạo đức tin mà chúng ta giảng dạy. 9 Vậy nếu miệng ngươi xưng Đức Chúa Jêsus ra và lòng ngươi tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì ngươi sẽ được cứu; 10 vì tin bởi lòng mà được sự công bình, còn bởi miệng làm chứng mà được sự cứu rỗi. 11 Vả, Kinh-Thánh nói rằng: Kẻ nào tin Ngài sẽ chẳng bị hổ thẹn.

12 Trong người Giu-đa và người Gờ-réc không có sự phân biệt gì hết, vì họ có chung một Chúa, giàu ơn đổi với mọi kẻ kêu xin Ngài. 13

Vì ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu. 14 Nhưng họ chưa tin Ngài thì kêu cầu sao được? Chưa nghe nói về Ngài thì làm thế nào mà tin?

Nếu chẳng ai rao giảng, thì nghe làm sao? 15 Lại nếu chẳng ai được sai đi, thì rao giảng thế nào? như có chép rằng: Những bàn chân kẻ rao

truyền tin lành là tốt đẹp biết bao! 16 Nhưng chẳng phải mọi người đều nghe theo tin lành đâu; vì Ê-sai có nói rằng: Lạy Chúa, ai tin lời chúng tôi rao giảng? 17 Như vậy, đức tin đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe, là khi lời của Đáng Christ được rao giảng. 18 Nhưng tôi hỏi: Có phải là họ chưa nghe chẳng? Trái

lại, Tiếng của các sứ giả đã vang khắp đất, Và lời của sứ giả đã đạt đến cùng thế gian. 19 Tôi lại hỏi: Thế mà dân Y-sơ-ra-ên chẳng biết chi hết sao? Môi-se đã nói rằng: Ta sẽ giục lòng ganh tị các ngươi bởi kẻ chẳng phải là dân; Ta sẽ chọc giận các ngươi bởi một dân ngu dốt.

20 Lại Ê-sai nói cách bạo dạn rằng: Những kẻ

11 Vậy tôi nói: Đức Chúa Trời có bỏ dân Ngài chẳng? Chẳng hề như vậy; vì chính tôi là dân Y-sơ-ra-ên, dòng dõi Aùp-ra-ham, về chi phái Bên-gia-min. 2 Đức Chúa Trời chẳng từng bỏ dân Ngài đã biết trước. Anh em há chẳng biết Kinh Thánh chép về chuyện Ê-li sao? thế nào người kiện dân Y-sơ-ra-ên trước mặt Đức Chúa Trời mà rằng: 3 Lạy Chúa, họ đã giết tiên tri Ngài, hủy phá bàn thờ Ngài; tôi còn lại một mình, và họ tìm giết tôi. 4 Nhưng Đức Chúa Trời đáp lại thế nào? Ta đã để dành cho ta bảy ngàn người nam chẳng hề quí gối trước mặt Ba-anh. 5 Ngày nay cũng vậy, có một phần còn sót lại theo sự lựa chọn của ân điển. 6 Nhưng nếu bởi ơn thì chẳng phải bởi việc làm nữa; bằng chẳng, thì ơn không còn phải là ơn. 7 Vậy thì làm sao? Aáy là dân Y-sơ-ra-ên chẳng được điều mình tim; song những kẻ lựa chọn thì đã được, và những kẻ khác thì bị cứng lòng, 8 như có chép rằng: Đức Chúa Trời đã cho họ mờ tối, con mắt chẳng thấy, lỗ tai chẳng nghe, cho đến ngày nay. 9 Lại, Đa vít có nói: Uớc gì bàn tiệc của họ trở nên bãy, Lưới, nên dịp vấp chân và sự phạt công bình cho họ; 10 Uớc gì mắt họ mù không thấy được, Và lưng họ cứ khom luôn! 11 Tôi lại hỏi rằng: Có phải dân Y-sơ-ra-ên vấp chân dường áy hầu cho té xuống chẳng? Chẳng hề như vậy! Nhưng áy là bởi tội lỗi họ mà sự cứu đã đến cho dân ngoại, hầu để giục lòng tranh đua của họ. 12 Vả, nếu tội lỗi họ đã làm giàu cho thế gian, sự kém sút họ đã làm giàu cho dân ngoại, thì huống chi là sự thanh vượng của họ! 13 Tôi nói cùng anh em là người ngoại: bấy lâu tôi làm sứ đồ cho dân ngoại, tôi làm vinh hiển chức vụ mình, 14 cố sức để giục lòng tranh đua của những kẻ đồng tộc tôi, và để cứu mấy người trong đám họ. 15 Vì nếu sự dứt bỏ họ ra đã làm sự hòa thuận cho thiên hạ, thì sự

họ trở lại trong ân điển há chẳng phải là sự em đã nghịch cùng Đức Chúa Trời, mà bây giờ sống lại từ trong kẻ chết sao? 16 Vả, nếu trái được thương xót bởi sự nghịch của họ, 31 thì đầu mùa là thánh, thì cả đồng cỏ cũng thánh; và cũng một thê ấy, bây giờ họ đã nghịch, hầu cho nếu rẽ là thánh, thì các nhánh cũng thánh. 17 cũng được thương xót bởi sự thương xót đã tỏ Ví bằng có một hai nhánh bị cắt đi, và ngươi ra với anh em. 32 Vì Đức Chúa Trời đã nhốt mọi vốn là cây ô-li-ve hoang được tháp vào chỗ các người trong sự bạn nghịch, đặng thương xót nhánh ấy để có phần về nhựa và rẽ của cây hết thảy. (eleēsē g1653) 33 Ôi! sâu nhiệm thay là ô-li-ve, 18 thì chớ khoe mình hơn các nhánh sự giàu có, khôn ngoan và thông biết của Đức đó. Nhưng nếu ngươi khoe mình, thì hãy biết Chúa Trời! Sự phán xét của Ngài nào ai thấu rằng ấy chẳng phải là ngươi chịu đựng cái rẽ, được, đường néo của Ngài nào ai hiểu được! bèn là cái rẽ chịu đựng ngươi. 19 Người sẽ nói 34 Vì, ai biết ý tưởng Chúa, ai là kẻ bàn luận rằng: Các nhánh đã bị cắt đi, để ta được tháp của Ngài? 35 Hay là ai đã cho Chúa trước, đặng vào chỗ nó. 20 Phải lầm; các nhánh đó đã bị nhận lấy điều gì Ngài báo lại? 36 Vì muôn vật cắt bởi cớ chẳng tin, và ngươi nhờ đức tin mà đều là từ Ngài, bởi Ngài và hướng về Ngài. Vinh còn; chớ kiêu ngạo, hãy sợ hãi. 21 Vì nếu Đức hiên cho Ngài đời đời, vô cùng! A-men. (aiōn g165)

12 Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em. 2 Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thế nào. (aiōn g165)

3 Vậy, nhờ ơn đã ban cho tôi, tôi nói với mỗi người trong anh em chớ có tư tưởng cao quá lè, nhưng phải có tâm tình tầm thường, y theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người. 4 Vả, như trong một thân chúng ta có nhiều chi thể, và các chi thể không làm một việc giống nhau, 5 thì cũng vậy, chúng ta là nhiều người mà hiệp nên một thân trong Đấng Christ, và hết thảy chúng ta đều là các phần chi thể của nhau. 6 Vì chúng ta có các sự ban cho khác nhau, tùy theo ơn đã ban cho chúng ta, ai được ban cho nói tiên tri, hãy tập nói theo lượng đức tin; 7 ai được gọi đến làm chức vụ, hãy buộc mình vào chức vụ; ai dạy dỗ, hãy chăm mà dạy dỗ; 8 ai gánh việc khuyên bảo, hãy khuyên bảo; ai bô thí, hãy lấy lòng rộng rãi mà bô thí; ai cai trị, hãy siêng năng mà cai trị; ai làm sự thương xót, hãy lấy lòng vui mà làm.

9 Lòng yêu thương phải cho thành thật. Hãy

gồm sự dữ mà mến sự lành. 10 Hãy lấy lòng càn phái vâng phục, chẳng những vì sợ hình yêu thương mềm mại mà yêu nhau như anh phạt thôi, nhưng cũng vì có lương tâm. 6 A Áy em; hãy lấy lẽ kính nhường nhau. 11 Hãy siêng cung bởi lẽ đó mà anh em nộp thuế, vì các quan năng mà chớ làm biếng; phải có lòng sốt sắng; quyền là đàm từ của Đức Chúa Trời, hằng giữ phải hầu việc Chúa. 12 Hãy vui mừng trong sự việc ấy. 7 Phải trả cho mọi người điều mình trông cậy, nhin nhục trong sự hoạn nạn, bèn đã mắc: nộp thuế cho kẻ mình phải nộp thuế; lòng mà cầu nguyện. 13 Hãy cung cấp sự cần đóng góp cho kẻ mình phải đóng góp; sợ kẻ dùng cho các thánh đồ; hãy ân cần tiếp khách. mình đáng sợ; kính kẻ mình đáng kính. 8 Đừng 14 Hãy chúc phước cho kẻ bắt bớ anh em; hãy mắc nợ ai chi hết, chỉ mắc nợ về sự yêu thương chúc phước, chớ nguyên rủa. 15 Hãy vui với kẻ nhau mà thôi, vì ai yêu kẻ lân cận mình ấy là đã vui, khóc với kẻ khóc. 16 Trong vòng anh em làm trọn luật pháp. 9 Vả, những điều răn này: phải ở cho hiệp ý nhau; đừng ước ao sự cao Ngươi chớ phạm tội tà dâm, chớ giết người, sang, nhưng phải ưa thích sự khiêm nhượng. chớ trộm cướp, chớ tham lam, và mọi điều răn Chớ cho mình là khôn ngoan. 17 Chớ lấy ác trả khác nữa, bất luận điều nào, đều tóm lại trong ác cho ai; phải chăm tìm điều thiện trước mặt một lời này: Ngươi phải yêu kẻ lân cận mình mọi người. 18 Nếu có thể được, thì hãy hết sức như mình. 10 Sự yêu thương chẳng hề làm hại mình mà hòa thuận với mọi người. 19 Hỡi kẻ kề lân cận; vậy yêu thương là sự làm trọn luật rất yêu dấu của tôi ơi, chính mình chớ trả thù pháp. 11 Hãy ăn ở như vậy, vì biết thời k" đang ai, nhưng hãy nhường cho cơn thạnh nộ của lúc chúng ta đây: giờ anh em từ ngủ thức dậy Đức Chúa Trời; vì có chép lời Chúa phán rằng: đã đến, bởi sự cứu hiện nay đã gần chúng ta Sự trả thù thuộc về ta, ta sẽ báo ứng. 20 Vậy hơn lúc chúng ta mới tin. 12 Đêm đã khuya, nếu kẻ thù mình có đói, hãy cho ăn; có khát, ngày gần đến; vậy chúng ta hãy lột bỏ những hãy cho uống; vì làm như vậy, khác nào mình việc tối tăm mà mặc lấy áo giáp sáng láng. 13 lấy những than lửa đỏ mà chất trên đầu người. Hãy bước đi cách hắn hoi như giữa ban ngày. 21 Đừng để điều ác thắng mình, nhưng hãy lấy Chớ nộp mình vào sự quá độ và say sưa, buông điều thiện thắng điều ác.

13 Mọi người phải vâng phục các đấng cầm quyền trên mình; vì chẳng có quyền nào

mà không đến bởi Đức Chúa Trời, các quyền đều bởi Đức Chúa Trời chỉ định. 2 Cho nên ai

chống cự quyền phép, tức là đối địch với mạng

tin có thể ăn được cả mọi thứ; người kia là kẻ

lịnh Đức Chúa Trời đã lập; và những kẻ đối

yếu đuối, chỉ ăn rau mà thôi. 3 Người ăn chớ

địch thì chuốc lấy sự phán xét vào mình. 3 Vả, khinh dễ kẻ không ăn; và người không ăn chớ

các quan quyền không phải để cho người làm

xét đoán kẻ ăn, vì Đức Chúa Trời đã tiếp

lành sợi, mà để cho người làm dữ sợi. Người

người. 4 Người là ai mà dám xét đoán tôi tớ

muốn không sợ quyền phép chăng? Hãy làm

của kẻ khác? Nó đứng hay ngã, ấy là việc chủ

điều lành, sẽ được khen thưởng; 4 vì quan nó;

-song nó sẽ đứng, vì Chúa có quyền cho

quyền là chức việc của Đức Chúa Trời để làm

giữ ngày là giữ vì Chúa; kẻ ăn là ăn vì Chúa,

ra sự công bình và phạt kẻ làm dữ. 5 Vậy nên

vì họ tạ ơn Đức Chúa Trời; kẻ chẳng ăn cũng

14 Hãy bằng lòng tiếp lấy kẻ kém đức tin, chớ cãi lấy về sự nghi ngờ. 2 Người này

chống cự quyền phép, tức là đối địch với mạng

tin có thể ăn được cả mọi thứ; người kia là kẻ

lịnh Đức Chúa Trời đã lập; và những kẻ đối

yếu đuối, chỉ ăn rau mà thôi. 3 Người ăn chớ

địch thì chuốc lấy sự phán xét vào mình. 3 Vả, khinh dễ kẻ không ăn; và người không ăn chớ

các quan quyền không phải để cho người làm

xét đoán kẻ ăn, vì Đức Chúa Trời đã tiếp

lành sợi, mà để cho người làm dữ sợi. Người

người. 4 Người là ai mà dám xét đoán tôi tớ

muốn không sợ quyền phép chăng? Hãy làm

của kẻ khác? Nó đứng hay ngã, ấy là việc chủ

điều lành, sẽ được khen thưởng; 4 vì quan nó;

-song nó sẽ đứng, vì Chúa có quyền cho

quyền là chức việc của Đức Chúa Trời để làm

giữ ngày là giữ vì Chúa; kẻ ăn là ăn vì Chúa,

ra sự công bình và phạt kẻ làm dữ. 5 Vậy nên

vì họ tạ ơn Đức Chúa Trời; kẻ chẳng ăn cũng

chẳng ăn vì Chúa, họ cũng tạ ơn Đức Chúa trong sự mình đã ưng! 23 Nhưng ai có lòng Trời. 7 Vả, chẳng có người nào trong chúng ta nghĩ ngại về thói ăn nào, thì bị định tội rồi, vì vì chính mình mà sống, cũng chẳng có người chẳng bởi đức tin mà làm; và, phàm làm điều nào trong chúng ta vì chính mình mà chết; chi không bởi đức tin thì điều đó là tội lỗi.

8 Vì nếu chúng ta sống, là sống cho Chúa, và nếu chúng ta chết, là chết cho Chúa. Vậy nên chúng ta hoặc sống hoặc chết, đều thuộc về Chúa cả. 9 Đáng Christ đã chết và sống lại, ấy là để làm Chúa kẻ chết và kẻ sống. 10 Nhưng ngươi, sao xét đoán anh em mình? Còn ngươi, sao khinh dè anh em mình? Vì chúng ta hết thấy sẽ ứng hồn trước tòa án Đức Chúa Trời.

11 Bởi có chép rằng: Chúa phán: Thật như ta hằng sống, mọi đầu gối sẽ quỳ trước mặt ta, và mọi lưỡi sẽ ngợi khen Đức Chúa Trời. 12 Như vậy, mỗi người trong chúng ta sẽ khai trình việc mình với Đức Chúa Trời. 13 Vậy chúng ta chớ xét đoán nhau; nhưng thà nhất định đừng để hòn đá vấp chân trước mặt anh em mình, và đừng làm dịp cho người sa ngã. 14 Tôi biết và tin chắc trong Đức Chúa Jêsus rằng, chẳng có vật gì vốn là dơ dáy; chỉ có ai tưởng vật nào là dơ dáy, thì nó là dơ dáy cho người áy mà thôi. 15 Vả, nếu vì một thức ăn, ngươi làm cho anh em mình lo buồn, thì ngươi chẳng còn cư xử theo đức yêu thương nữa. Chớ nhân thức ăn làm hư mất người mà Đáng Christ đã chịu chết cho. 16 Vậy chớ để sự lành mình trở nên cớ gièm chê. 17 Vì nước Đức Chúa Trời chẳng tại sự ăn uống, nhưng tại sự công bình, bình an, vui vẻ bởi Đức Thánh Linh vậy. 18 Ai dùng cách áy mà hồn việc Đáng Christ, thì đẹp lòng Đức Chúa Trời và được người ta khen. 19 Vậy chúng ta hãy tìm cách làm nên hòa thuận và làm gương sáng cho nhau. 20 Chớ vì một thức ăn mà hủy hoại việc Đức Chúa Trời. Thật mọi vật là thanh sạch; nhưng ăn lấy mà làm dịp cho kẻ khác vấp phạm, thì là ác. 21 Điều thiện áy là đừng ăn thịt, đừng uống rượu, và kiêng cữ mọi sự chi làm dịp vấp phạm cho anh em mình. 22 Người có đức tin chừng nào, hãy vì chính mình ngươi mà giữ lấy trước mặt Đức Chúa Trời. Phước thay cho kẻ không định tội cho mình

15 Vậy chúng ta là kẻ mạnh, phải gánh vác sự yếu đuối cho những kẻ kém sức, chớ làm cho đẹp lòng mình. 2 Mỗi người trong chúng ta nên làm đẹp lòng kẻ lân cận mình, đặng làm điều ích và nên gương tốt. 3 Vì Đáng Christ cũng không làm cho đẹp lòng mình, như có chép rằng: Lời của những kẻ nguyễn rủa Chúa đã đỗ trên mình tôi. 4 Vả, mọi sự đã chép từ xưa đều để dạy dỗ chúng ta, hầu cho bởi sự nhin nhục và sự yên ủi của Kinh Thánh dạy mà chúng ta được sự trông cậy. 5 Xin Đức Chúa Trời hay nhin nhục và yên ủi ban cho anh em được đồng lòng ở với nhau theo Đức Chúa Jêsus Christ; 6 để anh em lấy một lòng một miệng mà ngợi khen Đức Chúa Trời, là Cha của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. 7 Vậy thì, anh em hãy tiếp lấy nhau, cũng như Đáng Christ đã tiếp anh em, để Đức Chúa Trời được vinh hiển. 8 Vả, tôi nói rằng Đức Chúa Jêsus Christ đã làm chức vụ mình nơi người chịu cắt bì, đặng tỏ bày sự thành tín của Đức Chúa Trời, và làm quả quyết lời hứa cùng các tổ phụ chúng ta, 9 lại khiến dân ngoại khen ngợi Đức Chúa Trời vì sự thương xót của Ngài, như có chép rằng: Bởi đó tôi sẽ ngợi khen Chúa giữa các dân ngoại, và ca tụng danh Ngài. 10 Lại có chép rằng: Hỡi dân ngoại, hãy đồng vui cùng dân Chúa. 11 Lại rằng: Hỡi hết thảy dân ngoại, Hãy khen ngợi Chúa, muôn dân nên ngợi khen Ngài! 12 È-sai cũng nói rằng: Từ cội rễ Gie-sê Sê nứt lên cái chồi cai trị dân ngoại, Dân ngoại sẽ trông cậy chồi áy. 13 Vậy xin Đức Chúa Trời của sự trông cậy, làm cho anh em đầy dẫy mọi điều vui vẻ và mọi điều bình an trong đức tin, hầu cho anh em nhờ quyền phép Đức Thánh Linh được durat sự trông cậy! 14 Hỡi anh em, về phần anh em, tôi cũng tin chắc rằng anh em có đầy lòng nhân từ, đủ điều thông biết trọn vẹn, lại có tài

khuyên bảo nhau. **15** Nếu tôi đã lấy lòng thật với anh em, thì sẽ đem ơn phước dồi dào của bạn đã mà viết thư nói điều này đi kèm kia với Đáng Christ cùng đến. **30** Vậy, hỡi anh em, nhờ anh em, ấy là để nhắc lại cho anh em nhớ, bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, và nhờ sự yêu ơn Đức Chúa Trời đã làm cho tôi **16** nêu chức thương sanh bởi Đức Thánh Linh, tôi khuyên việc của Đức Chúa Jêsus Christ giữa dân ngoại, anh em phải cùng tôi chiến đấu trong những làm chức tế lễ của Tin Lành Đức Chúa Trời, hầu lời cầu nguyện mà anh em vì tôi trình cùng cho dân ngoại được làm của lẽ vừa ý Chúa, và Đức Chúa Trời, **31** hầu để tôi được thoát khỏi nênh thánh bởi Đức Thánh Linh. **17** Vậy tôi có những người chẳng tin trong xứ Giu-đê, và của cớ khoe mình trong Đức Chúa Jêsus Christ về làm phước mà tôi đem qua thành Giê-ru-sa-điều hầu việc Đức Chúa Trời. **18** Vì tôi chẳng lem sẽ được các thánh đồ vui lòng nhận lấy. **32** dám nói những sự khác hơn sự mà Đáng Christ Bấy giờ tôi có thể vui mừng đi đến anh em, và cậy tôi làm ra để khiến dân ngoại vâng phục nếu vừa ý Đức Chúa Trời, cũng ném mùi an Ngài, bởi lời nói và bởi việc làm, **19** bởi quyền nghỉ với anh em nữa. **33** Nguyên xin Đức Chúa phép của dấu k" phép lạ, bởi quyền phép của Trời bình an ở với anh em hết thảy! A-men.

Thánh Linh Đức Chúa Trời. Aáy là từ thành Giê-ru-sa-lem và các miền xung quanh cho đến xứ I-ly-ri, tôi đã đem đạo Tin Lành của Đáng Christ đi khắp chốn. **20** Nhưng tôi lấy làm vinh mà rao Tin Lành ở nơi nào danh Đáng Christ chưa được truyền ra, để cho khỏi lập lén trên nền người khác, **21** như có chép rằng: Những kẻ chưa được tin báo về Ngài thì sẽ thấy Ngài, Những kẻ chưa nghe nói về Ngài thì sẽ biết Ngài. **22** Aáy cũng là điều đã nhiều lần ngăn trở tôi đi đến thăm anh em. **23** Nhưng bây giờ chẳng còn có chi cầm buộc tôi lại trong các miền này nữa; và lại, đã mấy năm nay, tôi rất ước ao đến cùng anh em; **24** vậy nếu tôi có thể đi xứ Y-pha-nho được, thì mong rằng sẽ tiện đường ghé thăm anh em; sau khi được chút thỏa lòng ở với anh em rồi, thì nhở anh em sai đưa tôi qua xứ ấy. **25** Nay tôi qua thành Giê-ru-sa-lem để giúp việc các thánh đồ. **26** Vì người xứ Ma-xê-đoan và xứ A-chai vui lòng khuyên tiên để giúp những thánh đồ ở thành Giê-ru-sa-lem đang nghèo túng. **27** Họ vui lòng làm sự đó, và cũng mắc nợ các người đó nữa; vì nếu người ngoại đã có phần về của cải thiêng liêng người Giu-đa, thì cũng phải lấy của cải thuộc về phần đời mà giúp cho người Giu-đa. **28** Vậy khi tôi làm xong việc ấy, và giao quả phước này cho họ rồi, tôi sẽ ghé nơi anh em để dang đi đến xứ Y-pha-nho. **29** Tôi biết khi tôi sang

16 Tôi gởi gắm Phê-bê, người chị em chúng ta cho anh em, người làm nữ chấp sự của Hội thánh Xen-cơ-rê. **2** Hãy ân cần tiếp rước người trong Chúa chúng ta, một cách xứng đáng với thánh đồ, và hãy giúp đỡ người trong mọi dịp mà người sẽ cần đến anh em; vì chính người đã giúp nhiều kẻ, và cũng giúp tôi nữa. **3** Hãy chào Bê-rít-sin và A-qui-la, kẻ cùng làm việc với tôi trong Đức Chúa Jêsus Christ, **4** là hai người liều chết để cứu sự sống tôi; ấy chẳng những một mình tôi tạ ơn hai người, nhưng cả các Hội thánh của dân ngoại nữa. **5** Cũng hãy chào Hội thánh nhóm tại nhà hai người. Hãy chào Ê-bai-nết, là người rất thiết với tôi, và đã ném trái đầu mùa trong xứ A-si cho Đáng Christ. **6** Hãy chào Ma-ri, là người có nhiều công khó vì anh em. **7** Hãy chào An-trô-ni-cô và Giu-ni-a, tức là bà con và bạn đồng tù với tôi, là hai người có danh vọng trong các sứ đồ và thuộc về Đáng Christ trước tôi vậy. **8** Hãy chào Am-li-a, người rất yêu dấu của tôi trong Chúa. **9** Hãy chào U-ro-banh, bạn cùng làm việc với tôi trong Đáng Christ, và Eâch-ta-chy, là kẻ rất thiết với tôi. **10** Hãy chào A-be-lơ, người được tiếp nạp trong Đáng Christ. Hãy chào các người ở nhà A-rích-tô-bu. **11** Hãy chào Hê-rô-đi-ôn, là bà con tôi. Hãy chào các người ở nhà Nạt-xít, là những kẻ ở trong Chúa. **12** Hãy chào Try-phe-

nơ và Try-phô-sơ, là hai người làm việc cho Chúa. Hãy chào Bé-t-si-đơ, người rất thân với tôi, và đã làm việc nhiều cho Chúa. **13** Hãy chào Ru-phu, người được chọn của Chúa, và chào mẹ người, cũng là mẹ tôi. **14** Hãy chào A-sin-cơ-rích, Pho-lê-gôn, Hẹt-me, Ba-trô-ba, Hẹt-ma, và các anh em ở với họ. **15** Hãy chào Phi-lô-lô-gơ và Giu-li, Nê-rê và chị người, Ô-lim, và hết thảy các thánh đồ ở với họ. **16** Anh em hãy lấy cái hôn thánh mà chào nhau. Hết thảy các Hội thánh của Đáng Christ chào anh em. **17** Hỡi anh em, tôi khuyên anh em coi chừng những kẻ gây nên bè đảng và làm gươong xấu, nghịch cùng sự dạy dỗ mà anh em đã nhận. Phải tránh xa họ đi. **18** Vì những kẻ đó chẳng hầu việc Đáng Christ, Chúa chúng ta, song hầu việc cái bụng họ, và lấy những lời ngọt ngào dua nịnh dỗ dành lòng kẻ thật thà. **19** Sự anh em vâng phục thì ai ai cũng biết rồi, vậy tôi vì anh em vui mừng, mong rằng anh em khôn ngoan về điều lành, và thanh sạch đối với điều dữ. **20** Đức Chúa Trời bình an sẽ kíp giày đạp quỉ Satan dưới chân anh em. Nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jêsus chúng ta ở cùng anh em! **21** Tímô-thê, kẻ cùng làm việc với tôi chào anh em, Lu-si-út, Gia-sôn và Sô-xi-ba-tê, là bà con tôi cũng vậy. **22** Tôi là Têt-tiu, người chép bức thơ này, chào thăm anh em trong Chúa. **23** Gai-út là người tiếp đãi tôi cùng tiếp đãi cả Hội thánh, chào anh em. **24** È-rát, quan kho bạc thành phố, và Qua-rơ-tu, người anh em chúng ta, cũng chào anh em nữa. **25** Ngợi khen Đáng có quyền làm cho vững chí anh em theo Tin Lành của tôi và lời giảng Đức Chúa Jêsus Christ, theo sự tỏ ra về lẽ mầu nhiệm, là lẽ đã giấu kín từ mọi đời trước, (aiōnios g166) **26** mà bây giờ được bày ra, và theo lệnh Đức Chúa Trời hằng sống, bởi các sách tiên tri, bày ra cho mọi dân đều biết,ặng đem họ đến sự vâng phục của đức tin, - (aiōnios g166) **27** nhân Đức Chúa Jêsus Christ, nguyên xin vinh hiển về nơi Đức Chúa Trời khôn ngoan có một, đời đời vô cùng! A-men. (aiōn g165)

I Cô-rinh-tô

em đã nhân danh tôi mà chịu phép báp tem. 16

Tôi cũng đã làm phép báp tem cho người nhà

1 Phao-lô, theo ý Đức Chúa Trời, được gọi làm Sê-pha-na; ngoài nhà đó, tôi chẳng biết mình sứ đồ của Đức Chúa Jésus Christ, cùng Sốt-then, anh em chúng ta, 2 gởi cho Hội thánh Đáng Christ đã sai tôi, chẳng phải để làm phép Đức Chúa Trời tại thành Cô-rinh-tô, tức là cho báp-tem đâu, nhưng để rao giảng Tin Lành, và những người đã được nên thánh trong Đức chăng dùng sự khôn khéo mà giảng, kéo thập Chúa Jésus Christ, được gọi làm thánh đồ, lại tự giá của Đáng Christ ra vô ích. 18 Bởi vì lời cho mọi người bất luận ở nơi nào, cầu khẩn giảng về thập tự giá, thì những người hư mất danh Đức Chúa Jésus Christ chúng ta, là Chúa cho là điên dại; song về phần chúng ta, là kẻ của những người ấy và của chúng ta: 3 nguyên được cứu chuộc, thì cho là quyền phép của xin anh em được ân điển và sự bình an ban Đức Chúa Trời. 19 Cũng có lời chép rằng: Ta sẽ cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi hủy phá sự khôn ngoan của người khôn ngoan, Đức Chúa Jésus Christ! 4 Tôi hằng vì anh em Tiêu trừ sự thạo biết của người thạo biết. 20 tạ ơn Đức Chúa Trời, bởi cớ anh em đã được Ngay khôn ngoan ở đâu? Thầy thông giáo ở Đức Chúa Trời ban ơn trong Đức Chúa Jésus Christ; 5 vì chưng anh em đã được dư dật về Đức Chúa Trời đã làm cho sự khôn ngoan của mọi điều ban cho, cả lời nói và sự hiểu biết, 6 thế gian ra dò dại không? (aiôn g165) 21 Vì, tại như lời chứng về Đáng Christ đã được vững thế gian cậy sự khôn ngoan mình, chẳng nhờ bèn ở giữa anh em. 7 Anh em đang trông đợi sự khôn ngoan Đức Chúa Trời mà nhận biết k" Đức Chúa Jésus Christ chúng ta hiện đến, Đức Chúa Trời, nên Ngài đành lòng dùng sự cũng chẳng thiếu một ơn nào. 8 Ngài sẽ khiến giảng dò dại của chúng ta mà cứu rỗi những anh em được vững bền đến cuối cùng, để khỏi người tin cậy. 22 Vâ, đương khi người Giu-đa bị quở trách trong ngày của Đức Chúa Jésus Christ chúng ta, khuyên anh em thấy đều phải đa hay người Gờ-réc, thì Đáng Christ là quyền đồng một tiếng nói với nhau, chớ phân rẽ nhau phép của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của ra, nhưng phải hiệp một ý một lòng cùng nhau. Đức Chúa Trời. 25 Bởi vì sự dò dại của Đức Chúa 11 Vì, hỡi anh em, bởi người nhà Cơ-lô-ê, tôi Trời là khôn sáng hơn người ta, và sự yếu đuối có được tin rằng trong anh em có sự tranh của Đức Chúa Trời là mạnh hơn người ta. 26 cạnh. 12 Tôi có ý nói rằng trong anh em mỗi Hỡi anh em, hãy suy xét rằng ở giữa anh em là người nói như vậy: Ta là môn đồ của Phao-lô; - kẻ đã được gọi, không có nhiều người khôn ta là của A-bô-lô, -ta là của Sê-pha, -ta là của ngoan theo xác thịt, chẳng nhiều kẻ quyền thế, Đáng Christ. 13 Đáng Christ bị phân rẽ ra sao? chẳng nhiều kẻ sang trọng. 27 Nhưng Đức Chúa Có phải Phao-lô đã chịu đóng đinh trên cây Trời đã chọn những sự dại ở thế gian để làm hổ thập tự thế cho anh em, hay là anh em đã nhân thiện những kẻ khôn; Đức Chúa Trời đã chọn danh Phao-lô mà chịu phép báp tem sao? 14 những sự yếu ở thế gian để làm hổ thiện những Tôi tạ ơn Đức Chúa Trời, vì ngoài Cơ-rít-bu và sự mạnh; 28 Đức Chúa Trời đã chọn những sự Gai-út, tôi chưa từng làm phép báp tem cho ai hèn hạ và khinh bỉ ở thế gian, cùng những sự trong anh em, 15 hầu cho chẳng ai nói rằng anh không có, hầu cho làm những sự có ra không

có, **29** để chẳng ai khoe mình trước mặt Đức thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. **12** Về Chúa Trời. **30** Vả, ấy là nhờ Ngài mà anh em ở phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần trong Đức Chúa Jésus Christ, là Đáng mà Đức thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Chúa Trời đã làm nên sự khôn ngoan, sự công Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những bình, sự nên thánh, và sự cứu chuộc cho chúng ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; ta; **31** hầu cho, như có lời chép rằng: Ai khoe **13** chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà mình, hãy khoe mình trong Chúa. sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song

2 Hỡi anh em, về phần tôi, khi tôi đến cùng anh em, chẳng dùng lời cao xa hay là khôn sáng mà rao giảng cho anh em biết chứng cớ của Đức Chúa Trời. **2** Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jésus Christ, và Đức Chúa Jésus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự. **3** Chính tôi đã ở giữa anh em, bộ yếu đuối, sợ hãi, run rẩy lắm. **4** Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan, nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép; **5** hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền phép Đức Chúa Trời. **6** Dầu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trọn vẹn, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. (aiōn g165) **7** Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mâu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. (aiōn g165) **8** Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chưng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. (aiōn g165) **9** Song le, như có chép rằng: Aáy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, Nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. **10** Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. **11** Vả, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời,

cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thiêng liêng để giải bày sự thiêng liêng. **14** Vả, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chưng người đó coi sự ấy như là sự dở hơi, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thiêng liêng. **15** Nhưng người có tánh thiêng liêng xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. **16** Vì ai đã biết ý Chúa, đãng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có ý của Đáng Christ.

3 Hỡi anh em, về phần tôi, tôi chẳng có thể nói với anh em như với người thiêng liêng, nhưng như với người xác thịt, như với các con đồ trong Đáng Christ vậy. **2** Tôi lấy sữa nuôi anh em, chớ chẳng lấy đồ ăn cứng, vì anh em không chịu nỗi; đến bây giờ cũng chưa chịu được, vì anh em hãy còn thuộc về xác thịt. **3** Thật, bởi trong anh em có sự ghen ghét và tranh cạnh, anh em há chẳng phải là tánh xác thịt ăn ở như người thế gian sao? **4** Có người thì nói: Ta là môn đồ của Phao-lô; kẻ thì rằng: Ta là của A-bô-lô, vậy anh em há chẳng phải là người cũng như kẻ khác sao? **5** Thế thì, A-bô-lô là ai, và Phao-lô là ai? Aáy là kẻ tôi tú, mà bởi kẻ đó anh em đã tin cậy, y theo Chúa đã ban cho mọi người. **6** Tôi đã trồng, A-bô-lô đã tưới, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho lớn lên. **7** Vậy, người trồng kẻ tưới, đều không ra gì, song Đức Chúa Trời là Đáng làm cho lớn lên. **8** Người trồng, kẻ tưới, đều bằng nhau; ai nấy sẽ nhận phần thưởng tùy theo việc mình đã làm. **9** Vả, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời; anh em là ruộng của Đức Chúa Trời cày, nhà của Đức Chúa Trời xây. **10** Theo

Ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã lập nên đoán, tôi cũng chẳng lấy làm quan hệ gì. Chính như một tay thợ khéo, mà có kẻ khác cát lên tôi chẳng tự xứ đoán mình nữa; 4 vì tôi chẳng trên; nhưng ai nấy phải cảm nhận về sự mình thấy mình có điều gì đáng tội, nhưng tôi cũng xây trên nền đó. 11 Vì, chẳng ai có thể lập một không nhờ sự đó mà được xưng là công bình: nền khác ngoài nền đã lập, là Đức Chúa Jēsus Đáng xứ đoán tôi, ấy là Chúa. 5 Vậy, chớ xét Christ. 12 Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, đoán sớm quá, hãy đợi Chúa đến; chính Chúa sẽ gõ, cỏ khô, rơm rạ mà xây trên nền ấy, 13 thì tỏ những sự giấu trong nơi tôi ra nơi sáng, và công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến bày ra những sự toan định trong lòng người; sẽ tỏ tường công việc đó; nó sẽ trình ra trong bấy giờ, ai nấy sẽ bởi Đức Chúa Trời mà lãnh sự lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào, khen ngợi mình đáng lãnh. 6 Hỡi anh em, ấy là lửa sẽ chỉ ra. 14 Ví bằng công việc của ai xây vì cớ anh em, tôi đã dùng những lẽ thật này chỉ trên nền được còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần về chính mình tôi và A-bô-lô, hầu cho anh em thưởng mình. 15 Nếu công việc họ bị thiêu hủy, học đòi hai chúng tôi, chớ vượt qua lời đã chép, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, và chớ sanh lòng kiêu ngạo, theo phe người sẽ được cứu, song dường như qua lửa vậy. 16 Này nghịch cùng kẻ khác. 7 Bởi vì, ai phân biệt Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của người với người khác? Người há có điều chi mà Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở chẳng đã nhận lãnh sao? Nếu người đã nhận trong anh em sao? 17 Ví có ai phá hủy đền thờ lãnh, thì sao còn khoe mình như chẳng từng của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá nhận lãnh? 8 Anh em được no đủ, được giàu có hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, rồi, chẳng nhờ chúng tôi, anh em đã khởi sự cai mà chính anh em là đền thờ. 18 Chớ ai tự dối tri; thật mong cho anh em được cai trị, hầu cho mình; nếu có ai trong vòng anh em tưởng mình chúng tôi cũng cai trị với anh em! 9 Vì chưng khôn ngoan theo cách đời này, hãy trở nên dại Đức Chúa Trời dường đã phơi chúng tôi là các dột, đê được nên khôn ngoan; (aiōn g165) 19 vì sứ đồ ra, giống như kẻ sau rốt mọi người, giống sự khôn ngoan đời này trước mặt Đức Chúa như từ phải tội chết, làm trò cho thế gian, thiên Trời là sự dại dột. Như có chép rằng: Aáy là sứ, loài người cùng xem vậy. 10 Chúng tôi là Chúa bắt những kẻ khôn ngoan trong mưu kế kẻ ngu dại vì cớ Đáng Christ, nhưng anh em họ. 20 Lại rằng: Chúa thông biết ý tưởng của được khôn ngoan trong Đáng Christ; chúng tôi người khôn ngoan; Ngài biết ý tưởng họ đều là yếu đuối, anh em mạnh mẽ; anh em quý trọng, vô ích. 21 Vậy, chớ ai khoe mình về loài người, chúng tôi khinh hèn. 11 Cho đến bấy giờ, chúng vì mọi sự đều thuộc về anh em: 22 hoặc Phao-tôi vẫn chịu đói khát, tràn mình, bị người ta vả lô, hoặc A-bô-lô, hoặc Sê-pha, hoặc thế gian, trên mặt, lưu lạc rày đây mai đó. 12 Chúng tôi hoặc sự sống, hoặc sự chết, hoặc những sự bậy dùng chính tay mình làm việc khó nhọc; khi giờ, hoặc những sự hâu đến. Hết thảy mọi sự bị rửa sả, chúng tôi chúc phước; khi bị bắt bớ, đều thuộc về anh em, 23 anh em thuộc về Đáng chúng tôi nhịn nhục; 13 khi bị vu oan, chúng tôi Christ, Đáng Christ thuộc về Đức Chúa Trời.

4 Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như dày тор của Đáng Christ, và kẻ quản trị những sự mà nhiệm của Đức Chúa Trời. 2 Vả lại, cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành. 3 Về phần tôi, hoặc bị anh em xử đoán, hoặc bị tòa án nào của loài người xử

khuyên dỗ; chúng tôi giống như rác rến của thế gian, cặn bã của loài người, cho đến ngày nay. 14 Tôi viết những điều này, chẳng phải để làm cho anh em hổng người đâu; nhưng để khuyên bảo anh em, cũng như con cái yêu dấu của tôi vậy. 15 Bởi chưng, dấu anh em có một vạn thầy giáo trong Đáng Christ, nhưng chẳng có nhiều cha; vì tôi đã dùng Tin Lành mà sanh anh em

ra trong Đức Chúa Jêsus Christ. **16** Vậy, tôi lấy bạn với kẻ gian dâm, **10** đó tôi chẳng có ý nói điều đó khuyên anh em: hãy bắt chước tôi. **17** chung về kẻ gian dâm đời này, hay là kẻ tham Vì cớ đó, tôi đã sai Ti-mô-thê, là con yêu dấu lam, kẻ chắt bóp, kẻ thờ hình tượng, vì nếu vậy của tôi, cùng là trung thành trong Chúa, đến thì anh em phải lìa khỏi thế gian. **11** Nhưng cùng anh em; người sẽ nhắc lại cho anh em tôi viết khuyên anh em đừng làm bạn với kẻ biết đường lối tôi trong Đáng Christ, và tôi dạy nào tự xưng là anh em, mà là gian dâm, hoặc dỗ cách nào trong các Hội thánh khắp các nơi. tham lam, hoặc thờ hình tượng, hoặc chưởi **18** Có mấy kẻ lên mình kiêu ngạo, ngờ tôi chẳng rúa, hoặc say sưa, hoặc chắt bóp, cũng không còn đến cùng anh em nữa. **19** Nhưng nếu Chúa nên ăn chung với người thế ấy. **12** Vì chưng khứng cho, thì chẳng bao lâu tôi sẽ tới cùng có phải tôi nên đoán xét kẻ ở ngoài sao? Há anh em, và xét cho biết, chẳng phải xét lời nói chẳng phải anh em nên đoán xét những người của những kẻ kiêu ngạo đó, bèn là năng lực ở trong sao? **13** Còn như kẻ ở ngoài, thì Đức họ thế nào. **20** Vì nước Đức Chúa Trời chẳng ở Chúa Trời sẽ đoán xét họ. Hãy trừ bỏ kẻ gian ác tại lời nói, mà ở tại năng lực. **21** Anh em muốn khỏi anh em.

điều gì hơn: muốn tôi cầm roi mà đến cùng anh em, hay là lấy tình yêu thương và ý nhu mì?

6 Khi trong anh em ai có sự nghịch cùng người khác, sao dám để cho kẻ không công bình

5 Có tin đồn ra khắp nơi rằng trong anh em có đoán xét hơn là cho các thánh đồ? **2** Anh em há sự dâm loạn, dâm loạn đến thế, dẫu người chẳng biết các thánh đồ sẽ xét đoán thế gian ngoại đạo cũng chẳng có giống như vậy: là đến sao? Ví bằng thế gian sẽ bị anh em xét đoán, nỗi trong anh em có kẻ lấy vợ của cha mình. **2** thì anh em há chẳng đáng xét đoán việc nhỏ Anh em còn lên mình kiêu ngạo! Anh em chẳng mọn hơn sao? **3** Anh em chẳng biết chúng ta sẽ từng buồn rầu, hầu cho kẻ phạm tội đó bị trừ xét đoán các thiên sứ sao? Huống chi việc đời bỏ khỏi vòng anh em thì hơn! **3** Về phần tôi, nầy! **4** Vậy khi anh em có sự nghịch cùng nhau thân dầu xa cách mà lòng ở tại đó, (vì anh em về việc đời này, sao lấy những kẻ không kể ra và lòng tôi được hội hiệp với quyền phép của chi trong Hội thánh làm người xét đoán! **5** Tôi Đức Chúa Jêsus, là Chúa chúng ta), **4** nên tôi đã nói thế làm cho anh em hổ thẹn. Aay vậy, trong đường như có mặt ở đó, nhân danh Đức Chúa vòng anh em chẳng có một kẻ khôn ngoan nào Jêsus là Chúa chúng ta, tuyên án kẻ phạm tội phân xử được giữa anh em mình hay sao? **6** đó **5** rằng, một người như thế phải phó cho qui! Nhưng anh em kiện anh em, lại đem đến trước Sa tan, để hủy hoại phần xác thịt, hầu cho linh mặt kẻ chẳng tin! **7** Thật vậy, anh em có sự hồn được cứu trong ngày Đức Chúa Jêsus. **6** kiện cáo nhau, là phải tội rồi. Sao chẳng chịu Thật anh em chẳng có cớ mà khoe mình đâu! sự trái lẽ là hơn? Sao chẳng dành sự gian lận là Anh em há chẳng biết rằng một chút men làm hơn! **8** Nhưng chính anh em làm ra sự trái lẽ, cho cả đồng bột dậy lên sao? **7** Hãy làm cho chính anh em gian lận, lại làm thế ấy cho người mình sạch men cũ đi, hầu cho anh em trở nên anh em nữa! **9** Anh em há chẳng biết những kẻ bột nhồi mới không men, như anh em là bánh không công bình chẳng bao giờ hưởng được không men vậy. Vì Đáng Christ là con sinh lễ nước Đức Chúa Trời sao? **10** Chớ tự dối mình: Vượt Qua của chúng ta, đã bị giết rồi. **8** Vậy phàm những kẻ tà dâm, kẻ thờ hình tượng, thì, chúng ta hãy giữ lễ, chớ dùng men cũ, chớ kẻ ngoại tình, kẻ làm giáng yêu điệu, kẻ đắm dùng men gian ác độc dữ, nhưng dùng bánh nam sắc, kẻ trộm cướp, kẻ hà tiện, kẻ say sưa, không men của sự thật thà và của lẽ thật. **9** kẻ chưởi rúa, kẻ chắt bóp, đều chẳng hưởng Trong thơ tôi viết cho anh em, có dặn đừng làm được nước Đức Chúa Trời đâu. **11** Trước kia

anh em ít nữa cũng có một đôi người như thế; thuận tạm thời, để chuyên việc cầu nguyện; rồi nhưng nhân danh Đức Chúa Jésus Christ, và trở lại hiệp cùng nhau, kéo quí Sa-tan thura khi nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời chúng ta, anh em không thìn mình mà cám dỗ chăng, thì anh em được rửa sạch, được nên thánh, 6 Aýy đó là sự tôi thuận cho phép, chớ chăng được xưng công bình rồi. 12 Mọi sự tôi có phép phải sự tôi truyền biếu. 7 Tôi muốn mọi người làm, nhưng chăng phải mọi sự đều có ích; mọi đều được giống như tôi; song mỗi người đã sự tôi có phép làm, nhưng chăng để sự gì bắt được ban riêng cho mình bởi Đức Chúa Trời, phục được tôi. 13 Đò ăn vì bụng, bụng vì đò ăn, người này thê này, kê kia thê khác. 8 Vậy, tôi Đức Chúa Trời sẽ hủy hoại cái nọ và cái kia. nói với những kẻ chưa cưới gả, và kẻ góa bụa Nhưng thân thê chăng phải vì sự dâm dục đâu, rằng ở được như tôi thì hơn. 9 Song nếu họ bèn là vì Chúa, và Chúa vì thân thê; 14 và Đức chăng thìn mình được, thì hãy cưới gả; vì thà Chúa Trời là Đáng đã khiến Chúa sống lại, cũng cưới gả còn hơn để cho lửa tình un đốt. 10 Về sẽ lấy quyền phép mình khiến chúng ta sống những kẻ đã cưới gả rồi, thì tôi, nhưng chăng lại nữa. 15 Anh em há chăng biết thân thê mình phải tôi, bèn là Chúa, truyền rằng vợ không là chi thê của Đáng Christ sao? Vậy thì mình có nên lìa bỏ chồng, 11 (ví bằng đã phân rẽ nhau, nên lấy chi thê của Đáng Christ mà làm thành thê nên ở vậy đừng lấy chồng khác; hay là phải chi thê của điểm đĩ chăng? Đức Chúa Trời nào lại hòa thuận với chồng mình), còn chồng cũng nỡ vậy! 16 Anh em há chăng biết người nào kết không nên để vợ. 12 Đến như những kẻ khác, hiệp với điểm đĩ, thì trở nên một xác với nó chăng phải Chúa, song là chính tôi bảo họ rằng: sao? Vì có chép rằng: Hai người sẽ đồng nêu Nếu người anh em nào có vợ ngoại đạo bằng một thịt. 17 Còn ai kết hiệp với Chúa thì trở nên lòng ở đời với mình, thì không nên để bỏ. 13 một tánh thiêng liêng cùng Ngài. 18 Hãy tránh Lại nếu một người đòn bà có chồng ngoại đạo sự dâm dục. Mặc dầu người ta phạm tội gì, tội bằng lòng ở đời với mình, thì vợ cũng không ấy còn là ngoài thân thê; nhưng kẻ buông mình nên lìa chồng. 14 Bởi vì, chồng không tin Chúa, vào sự dâm dục, thì phạm đến chính thân thê nhân vợ mình được nên thánh, vợ không tin mình. 19 Anh em há chăng biết rằng thân thê Chúa, nhân chồng mình tin Chúa được nên mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự thánh; bằng chăng vậy, con cái anh em nên trong anh em, là Đáng mà anh em đã nhận bởi chăng sạch, song nay đều là thánh. 15 Nếu kẻ Đức Chúa Trời, và anh em chăng phải thuộc về không tin Chúa muốn phân rẽ, thì cho phân rẽ: chính mình sao? 20 Vì chưng anh em đã được trong cơn đó, người anh em hay là người chị chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thê em chăng phải cầm buộc gì, Đức Chúa Trời đã mình làm sáng danh Đức Chúa Trời.

7 Luận đến các điều hỏi trong thơ anh em, tôi tưởng rằng đòn ông không đúng đến đòn bà là hay hơn. 2 Song, cho được tránh khỏi mọi sự dâm dục, thì mỗi người đòn ông phải có vợ, mỗi người đòn bà phải có chồng. 3 Chồng phải làm hết bốn phận đối với vợ, và vợ đối với chồng cũng vậy. 4 Vợ không có quyền tự chủ về thân mình, bèn là chồng; chồng cũng vậy, không có quyền tự chủ về thân mình bèn là vợ. 5 Đừng từ chối nhau, trừ ra khi hai bên ưng

gọi anh em ăn ở trong sự bình an. 16 Hời kể làm vợ kia, biết đâu người sẽ cứu được chồng mình? Hời kể làm chồng kia, biết đâu người sẽ cứu được vợ mình? 17 Rốt lại, ai nấy phải ăn ở theo ơn Chúa đã ban cho mình, và theo như Đức Chúa Trời đã gọi. Aýy đó là điều tôi dạy trong hết thảy các Hội thánh. 18 Có người nào đã chịu phép cắt bì rồi được gọi chăng? nên cứ giữ cắt bì vậy. Có người nào chưa chịu phép cắt bì mà được gọi chăng? thì chớ chịu phép cắt bì. 19 Chịu cắt bì chăng hè gì, không chịu cắt bì cũng chăng hè gì; sự quan hệ là giữ các điều

rắn của Đức Chúa Trời. **20** Ai này khi được gọi lẽ phải, hầu cho không phân tâm mà hầu việc ở đẳng bậc nào, thì phải cứ ở theo đẳng bậc Chúa. **36** Nếu có ai tưởng chǎng nén cho con gái ấy. **21** Ngươi đương làm tôi mọi mà được gọi đồng trinh mình lỡ thì, và phải gả đi, thì người chǎng? Chớ lấy làm lo; song nếu ngươi có thể đó có thể tùy ý mình mà làm, không phạm tội được tự do, thì hãy nhân dịp đó là hơn. **22** Vì kè gù; trong cơn đó, người con gái nén lấy chồng. tôi mọi được Chúa gọi, ấy là kẻ Chúa đã buông **37** Song có ai được tự chủ về việc mình làm, tha; cũng một lẽ ấy, ai đương tự do mà được không bị sự gì bắt buộc, mà trong lòng đã quyết gọi, thì làm tôi mọi của Đáng Christ. **23** Anh định cách vững vàng giữ con gái mình đồng em đã được chuộc bằng giá cao, chớ trở nên trinh, thì nay làm phải lẽ mà cứ theo như mình tôi mọi của người ta làm chi. **24** Hỡi anh em, đã quyết chí. **38** Thế thì kè gả con gái mình làm ai nấy khi được gọi ở đẳng bậc nào, thì phải phải lẽ; song kẻ không gả, còn làm phải lẽ hơn cứ ở theo đẳng bậc ấy trước mặt Đức Chúa nữa. **39** Chồng còn sống bao lâu, thì vợ phải Trời. **25** Về những kẻ đồng thân, tôi chǎng có buộc chặt với chồng bấy lâu; nếu chồng chết, lời Chúa truyền; song nhờ ơn thương xót của vợ được tự do, muốn lấy ai tùy ý, miễn là theo Chúa, tôi được làm người đáng tin, nên tôi ban ý Chúa. **40** Nhưng, theo ý tôi, nếu cứ ở vậy, thì lời khuyên bảo. **26** Vậy tôi tưởng vì cớ tai và có phước hơn. Vả, tôi tưởng tôi cũng có Thánh hầu đến, một người nam cứ ở vậy là nên. **27** Có Linh của Đức Chúa Trời.

phải ngươi đã bị ván vương với vợ chǎng? Chớ tìm cách mà lìa mình ra. Có phải ngươi chưa bị ván vương với vợ chǎng? Đừng kiềm vợ. **28** Nhưng nếu ngươi lấy vợ, thì chǎng phạm tội gì; và nếu người nữ đồng trinh lấy chồng, thì cũng chǎng phạm tội gì. Song những người cưới gả sẽ có sự khó khăn về xác thịt, và tôi muốn cho anh em khỏi sự đó. **29** Hỡi anh em, vậy thì tôi bảo này: thì giờ ngắn ngủi. Từ nay về sau, kẻ có vợ hãy nên như kẻ không có; **30** kẻ đương khóc, nên như kẻ không khóc; kẻ đương vui, nên như kẻ chǎng vui; kẻ đương mua, nên như kẻ chǎng được của gì; **31** và kẻ dùng của thế gian, nên như kẻ chǎng dùng vậy; vì hình trạng thế gian này qua đi. **32** Vả, tôi muốn anh em được thong thả chǎng phải lo lắng gì. Ai không cưới vợ thì chăm lo việc Chúa, tìm phương cho Chúa đẹp lòng. **33** Song ai cưới vợ rồi thì chăm lo việc đời này, tìm cách cho vợ mình thỏa dạ. **34** Người nữ có chồng và đồng trinh cũng khác nhau như vậy: ai không chồng thì chăm lo việc Chúa, đặng cho thân thể và tinh thần đều được thánh; nhưng ai có chồng thì chăm lo các việc đời này, tìm cách cho đẹp lòng chồng mình. **35** Tôi nói điều đó vì sự ích lợi cho anh em, chớ chǎng phải để gài bẫy, song để dắt anh em theo

8 Luận đến của cúng các thần tượng thì chúng ta biết mình đều có sự hay biết cả. -Song sự hay biết sanh kiêu căng, còn sự yêu thương làm gương tốt. **2** Nếu có ai tưởng mình biết điều gì, thật người ấy chưa biết như mình nên biết. **3** Nhưng nếu có một người yêu mến Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời biết người đó.

- **4** Vậy, về sự ăn của cúng tế các thần tượng, chúng ta biết thần tượng trong thế gian thật là hư không, chỉ có một Đức Chúa Trời, chớ không có thần nào khác. **5** Thật người ta xưng có các thần khác, hoặc ở trên trời, hoặc ở dưới đất, (bởi đó họ thờ nhiều thần nhiều chúa), **6** về phần chúng ta, chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi, là Đức Chúa Cha, muôn vật bởi Ngài mà ra, và chúng ta hướng về Ngài; lại chỉ có một Chúa mà thôi, là Đức Chúa Jēsus Christ, muôn vật đều nhờ Ngài mà có, và chúng ta cũng vậy.

7 Nhưng chǎng phải mọi người đều có sự hay biết đó. Một đôi người vì nghĩ thường có thần tượng, nên khi ăn của cúng tế đó cho là của cúng tế thần tượng; thì lương tâm yêu đuổi của họ bởi đó ra ô uế. **8** Vả, ấy chǎng phải là đồ ăn làm cho chúng ta được đẹp lòng Đức Chúa Trời; nếu chúng ta ăn, chǎng được ích gì, bằng

không ăn, cũng chẳng tồn gì. 9 Nhưng hãy giữ việc quá lè đâu? 12 Người khác còn có quyền ấy lấy, kéo sự tự do mình làm dịp cho kẻ yếu đuối trên anh em, huống chi là chúng tôi? Dầu vậy, vấp phạm. 10 Bởi vì, nếu có kẻ lương tâm yếu chúng tôi chẳng từng dùng quyền ấy; nhưng đuối thấy người là người có sự hay biết ngòi chúng tôi chịu mọi sự, hầu cho khỏi làm ngán ăn trong miếu tà thần, thì há chẳng cũng bắt trở Tin Lành của Đáng Christ chút nào. 13 Anh chước mà ăn của cúng tế sao? 11 Thế thì người em há chẳng biết rằng ai hầu việc thánh thì ăn lấy sự hay biết mình mà làm hư mất kẻ yếu của dâng trong đền thờ, còn ai hầu việc nơi đuối, là người anh em mà Đáng Christ đã chết bàn thờ thì có phần nơi bàn thờ sao? 14 Cũng thế cho! 12 Khi nào mình phạm tội cùng anh vậy, Chúa có truyền rằng ai rao giảng Tin Lành em như vậy, làm cho lương tâm yếu đuối của thì được nuôi mình bởi Tin Lành. 15 Phần tôi họ bị thương, thì là phạm tội cùng Đáng Christ. thì chẳng từng dùng quyền ấy chút nào, và viết 13 Cho nên, nếu đồ ăn xui anh em tôi vấp phạm, thì tôi sẽ chẳng hề ăn thịt, hầu cho khỏi làm dip vấp phạm cho anh em tôi. (aiōn q165)

9 Tôi chẳng được tự do sao? Tôi chẳng phải là sứ đồ sao? Tôi há chẳng từng thấy Đức Chúa Jēsus là Chúa chúng ta sao? Anh em há chẳng phải là công việc tôi trong Chúa sao? 2 Nếu tôi không phải là sứ đồ cho kẻ khác, ít nữa cũng là sứ đồ cho anh em; vì chính anh em là ánh tín của chức sứ đồ tôi trong Chúa. 3 Aáy là lẽ bình vực của tôi đối với kẻ kiện cáo mình. 4 Chúng tôi há không có phép ăn uống sao? 5 Há không có phép dắt một người chị em làm vợ đi khắp nơi với chúng tôi như các sứ đồ khác cùng các anh em Chúa và Sê-pha đã làm, hay sao? 6 Hay là chỉ một tôi với Ba-na-ba không có phép được khỏi làm việc? 7 Vậy thì có ai ăn lương nhà mà đi đánh giặc? Có ai trồng vườn nho mà không ăn trái? Hay là có ai chăn bầy vật mà không dùng sữa nó để nuôi mình? 8 Tôi nói vậy, nào phải chỉ theo thói người ta quen nói đâu? Luật pháp há chẳng nói như vậy sao? 9 Vì chưng có chép trong luật pháp Môi-se rằng: Người chớ khörp miệng con bò đang đạp lúa. Há phải Đức Chúa Trời lo cho bò sao? 10 Quả thật Ngài nói câu đó về chúng ta phải không? Phải, ấy là về chúng ta mà có chép rằng ai cày ruộng phải trông mà cày, ai đạp lúa phải trông cây mình sẽ có phần mà đạp lúa. 11 Nếu chúng tôi đã gieo của thiêng liêng cho anh em, mà muốn thâu lại của vật chất của anh em, thì nào có phải một

tôi chẳng có cớ gì khoe mình, vì có lẽ cần buộc tôi; còn không rao truyền Tin Lành, thì khốn khó cho tôi thay. 17 Nếu tôi vui lòng làm việc đó, thì được thưởng; lại nếu tôi không vui lòng mà làm, thì cái chức vụ cũng vẫn phó thác cho tôi. 18 Thế thì phần thưởng của tôi là gì? Aáy là khi giảng Tin Lành, thì giảng nhưng không, chẳng dùng quyền tôi có như người giảng Tin Lành. 19 Vâ, tôi đối với ai vẫn cũng là được tự do, mà tôi đành phục mọi người, hầu cho tôi được nhiều người hơn. 20 Với người Giu-đa, tôi ở như một người Giu-đa, hầu được những người Giu-đa; với những người dưới quyền luật pháp, (dầu chính tôi chẳng ở dưới quyền luật pháp), tôi cũng ở như kẻ dưới quyền luật pháp, hầu được những người dưới quyền luật pháp; 21 với những người không luật pháp, (dầu đối với Đức Chúa Trời tôi không phải là không luật pháp, vì tôi ở dưới luật pháp của Đáng Christ), song tôi cũng ở như người không luật pháp, hầu được những người không luật pháp. 22 Tôi ở yếu đuối với những người yếu đuối; tôi đã trở nên mọi cách cho mọi người, để cứu chuộc được một vài người không cứ cách nào. 23 Mọi điều tôi làm, thì làm vì cớ Tin Lành, hầu cho tôi cũng có phần trong đó. 24 Anh em há chẳng biết rằng trong cuộc chạy thi nơi trường đua, hết thảy đều chạy, nhưng chỉ một người được thưởng

sao? Vậy, anh em hãy chạy cách nào cho được tránh khỏi sự thờ lạy hình tượng. **15** Tôi nói thường. **25** Hết thảy những người đua tranh, tự với anh em cũng như nói với kẻ thông minh; mình chịu lấy mọi sự kiêng kỵ, họ chịu vậy để chính anh em hãy suy xét điều tôi nói. **16** Cái được mão triều thiên hay hư nát. Nhưng chúng chén phước lành mà chúng ta chúc phước, há ta chịu vậy để được mão triều thiên không hay chẳng phải là thông với huyết của Đáng Christ hư nát. **26** Vậy thì, tôi chạy, chẳng phải là chạy sao? Cái bánh mà chúng ta bẻ, há chẳng phải là bá vơ; tôi đánh, chẳng phải là đánh gió; **27** song thông với thân thể của Đáng Christ sao? **17** Vì tôi đãi thân thể tôi cách nghiêm khắc, bắt nó chỉ có một cái bánh, chúng ta dâu nhiều, cũng phải phục, e rằng sau khi tôi đã giảng dạy kẻ chỉ một thân thể; bởi chưng chúng ta đều có khác, mà chính mình phải bị bỏ chăng.

10 Vả, hỡi anh em, tôi chẳng muốn cho anh

em không biết tổ phụ chúng ta đều đã ở dưới đám mây, đi ngang qua biển, **2** chịu Môise làm phép báp tem trong đám mây và dưới biển, **3** ăn một thứ ăn thiêng liêng; **4** và uống một thứ uống thiêng liêng; vì họ uống nơi một hòn đá thiêng liêng theo mình, và đá ấy tức là Đáng Christ. **5** Song phần nhiều trong vòng họ không đẹp lòng Đức Chúa Trời, nên đã ngã chết nơi đồng vắng. **6** Mọi điều đó đã xảy ra để làm gương cho chúng ta, hầu cho chúng ta chớ buông mình theo tình dục xấu, như chính tổ phụ chúng ta đã buông mình. **7** Cũng đừng thờ hình tượng nữa, như mấy người trong họ, theo lời chép rằng: Dân sự ngồi mà ăn uống, rồi đứng dậy mà chơi giốn. **8** Chúng ta chớ dâm dục như mấy người trong họ đã dâm dục, mà trong một ngày có hai vạn ba ngàn người bị bỏ mạng. **9** Cũng chớ thử thách Chúa như mấy người trong họ đã thử thách mà bị loài rắn hủy diệt. **10** Lại cũng chớ lầm bầm như mấy người trong họ đã lầm bầm mà bị chết bởi kẻ hủy diệt. **11** Những sự áy có nghĩa hình bóng, và họ đã lưu truyền để khuyên bảo chúng ta là kẻ ở gần cuối cùng các đời. (aiōn g165) **12** Vậy thì, ai tưởng mình đứng, hãy giữ kẽo ngă. **13** Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng mở đàng cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được. **14** Hỡi kẻ yêu dấu của tôi, vậy nên hãy

phần chung trong một cái bánh. **18** Hãy xem dân Y-sơ-ra-ên theo phần xác: những kẻ ăn thịt con sinh tế, há không thông đồng với bàn thờ sao? **19** Nói vậy có ý chi? Của cúng thần tượng có giá trị gì và thần tượng có ra gì chẳng? **20** Chắc là không; nhưng đồ người ngoại đạo cúng tế là cúng tế các quỉ, chớ không phải cúng tế Đức Chúa Trời. Vậy, tôi không muốn anh em thông đồng với các quỉ. **21** Anh em chẳng có thể uống chén của Chúa và cũng uống chén của các quỉ; chẳng có thể dự tiệc của Chúa, lại dự tiệc của các quỉ. **22** Hay là chúng ta muốn trêu lòng Chúa ghen chẳng? Chúng ta há mạnh hơn Ngài sao? **23** Mọi sự đều có phép làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều có ích; mọi sự đều có phép làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều làm gương tốt. **24** Chớ ai tìm lợi riêng cho mình, nhưng ai nấy hãy tìm cho kẻ khác. **25** Phàm vật gì bán ở hàng thịt, hãy ăn, đừng vì cớ lương tâm mà hỏi chi về việc đó; **26** bởi chưng đất và mọi vật chứa trong đất đều thuộc về Chúa. **27** Nếu có người chẳng tin mời anh em, và anh em muốn đi, thì không cứ họ dọn ra đồ gì, hãy ăn đi hết thảy, đừng vì cớ lương tâm mà hỏi chi hết. **28** Song nếu có ai nói với anh em rằng: Cái này đã dâng làm của cúng, thì chớ ăn, vì cớ người đã bảo trước mình, lại vì cớ lương tâm: **29** tôi chẳng nói về lương tâm anh em, nhưng về lương tâm người đó. Vả, vì cớ nào sự tự do tôi phải bị lương tâm kẻ khác đoán xét? **30** Nếu tôi tạ ơn rồi ăn, cớ nào vì một bữa ăn đã cảm ơn mà lại bị chê bai? **31** Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm. **32** Đừng

làm gương xấu cho người Giu-đa, người Gờ-
réc, hay là Hội thánh của Đức Chúa Trời; **33** hãy quen ấy, mà các Hội thánh Đức Chúa Trời cũng
như tôi gắng sức đẹp lòng mọi người trong mọi
việc, chẳng tìm ích lợi riêng cho mình, nhưng
cho phần nhiều người, để họ được cứu.

11 Hãy bắt chước tôi, cũng như chính mình
tôi bắt chước Đáng Christ vậy. **2** Tôi khen
anh em vì hay nhớ đến tôi trong mọi dịp, và lấy
lòng trung tín mà giữ những điều tôi đã dạy
dỗ anh em. **3** Dẫu vậy, tôi muốn anh em biết
Đáng Christ là đầu mọi người; người đòn ông
là đầu người đòn bà; và Đức Chúa Trời là đầu
của Đáng Christ. **4** Phàm người đòn ông cầu
nguyễn hoặc giảng đạo mà trùm đầu lại, thì
làm nhục đầu mình. **5** Nhưng phàm người đòn
bà cầu nguyễn hoặc giảng đạo mà không trùm
đầu lại, thì làm nhục đầu mình: thật chẳng
khác gì đã cạo đầu vậy. **6** Ví bằng người đòn
bà không trùm đầu, thì cũng nên hớt tóc đi.
Song nếu người đòn bà lấy sự hớt tóc hoặc cạo
đầu làm xấu hổ, thì hãy trùm đầu lại. **7** Vả,
đòn ông là hình ảnh và sự vinh hiển của Đức
Chúa Trời, thì không nên trùm đầu; nhưng đòn
bà là sự vinh hiển của đòn ông. **8** Bởi chưng
không phải đòn ông ra từ đòn bà, bèn là đòn
bà ra từ đòn ông; **9** không phải đòn ông vì có
đòn bà mà được dựng nên, bèn là đòn bà vì
cớ đòn ông vậy. **10** Bởi đó, vì cớ các thiên sứ,
đòn bà phải có dấu hiệu trên đầu chỉ về quyền
phép mình nương cậy. **11** Song trong Chúa thì
chẳng phải đòn bà ngoại đòn ông, cũng chẳng
phải đòn ông ngoại đòn bà; **12** vì, như đòn bà
đã ra từ đòn ông, thì đòn ông cũng sanh bởi
đòn bà, và cả thảy đều ra bởi Đức Chúa Trời. **13**
Chính anh em hãy đoán xét điều này: đòn bà
cầu nguyễn Đức Chúa Trời mà không trùm đầu
là hiệp lẽ chẳng? **14** Chính lẽ tự nhiên há chẳng
dạy cho anh em biết đòn ông để tóc dài thì lấy
làm hổ thẹn sao? **15** Nhưng, nếu đòn bà để tóc
dài thì là lịch sự cho mình, vì đã ban tóc dài
cho người, dường như khăn trùm vậy. **16** Bằng
cố ai muôn cãi lẽ, thì chúng tôi không có thói

quen ấy, mà các Hội thánh Đức Chúa Trời cũng
không có nữa. **17** Trong khi tôi truyền lời cáo
dụ này, chẳng phải khen anh em, vì sự nhóm lại
của anh em không làm cho mình hay hơn mà
làm cho mình dở hơn. **18** Trước hết, tôi nghe
rằng khi anh em có sự nhóm họp Hội thánh,
thì sanh ra sự phân rẽ; tôi cũng hơi tin điều đó.
19 Vì chắc trong vòng anh em phải có bè đảng,
hầu cho được nhận biết trong anh em những
kẻ nào thật là trung thành. **20** Vậy, khi anh em
nhóm nhau lại một chỗ, áy chẳng còn phải là
Tiệc thánh của Chúa mà anh em ăn; **21** bởi vì
lúc ngồi ăn, ai cũng nôn nả mà ăn bừa riêng
mình, đến nỗi người nọ chịu đói, còn kẻ kia
thì quá đói. **22** Anh em há chẳng có nhà để ăn
uống sao? Hay là anh em khinh bỉ Hội thánh
của Đức Chúa Trời, muốn làm cho những kẻ
không có gì phải hổ thẹn? Tôi nên nói chi với
anh em? Có nên khen anh em không? Trong
việc này tôi chẳng khen đâu. **23** Vả, tôi có nhận
nơi Chúa điều tôi đã dạy cho anh em: áy là Đức
Chúa Jêsus, trong đêm Ngài bị nộp, lấy bánh, **24**
tạ ơn, rồi bẻ ra mà phán rằng: Ngày là thân thể
ta, vì các ngươi mà phó cho; hãy làm điều này
để nhớ ta. **25** Cũng một thế áy, sau khi ăn bừa
tối rồi, Ngài lấy chén và phán rằng: Chén này là
sự giao ước mới trong huyết ta; hễ khi nào các
người uống, hãy làm điều này để nhớ ta. **26** Aáy
vậy, mỗi lần anh em ăn bánh này, uống chén
này, thì rao sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài
đến. **27** Bởi đó, ai ăn bánh hoặc uống chén của
Chúa cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với
thân và huyết của Chúa. **28** Vậy mỗi người phải
tự xét lấy mình, và như thế mới ăn bánh uống
chén áy; **29** vì người nào không phân biệt thân
Chúa mà ăn bánh uống chén đó, tức là ăn uống
sự xét đoán cho mình. **30** Aáy vì cớ đó mà trong
anh em có nhiều kẻ tật nguyền, đau ốm, và có
lắm kẻ ngủ. **31** Nếu chúng ta biết xét đoán lấy
mình, thì khỏi bị xét đoán. **32** Song khi chúng
ta bị Chúa xét đoán, thì bị Ngài sửa phạt, hầu
cho khỏi bị án làm một với người thế gian. **33**
Hỡi anh em, vậy thì lúc anh em hội lại để ăn

chung với nhau, hãy chờ đợi nhau. **34** Ví bằng phải là tay, nên ta không thuộc về thân, thì có ai đòi, hãy ăn tại nhà mình, hầu cho anh em chẳng phải bởi đó chọn không có phần trong không nhóm lại để mà chuốc lấy sự đoán xét. **16** Và nếu tai rằng: Vì ta chẳng phải là Còn các việc khác, lúc tôi đến sẽ đoán định.

12 Hỡi anh em, tôi không muốn anh em chẳng biết về các sự ban cho thiêng liêng.

2 Anh em biết khi mình còn là người ngoại đạo, bị khuyên dỗ hướng về các thần tượng cám, tùy ý người ta dẫn dụ mình. **3** Bởi đó, tôi tỏ cùng anh em, chẳng ai cảm Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà nói rằng: Đức Chúa Jêsus đáng nguyễn rúa! Nếu không cảm Đức Thánh Linh, cũng chẳng ai xưng Đức Chúa Jêsus là Chúa! **4** Vả, có các sự ban cho khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Thánh Linh. **5** Có các chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. **6** Có các việc làm khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đáng làm mọi việc trong mọi người. **7** Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung. **8** Vả, người này nhờ Đức Thánh Linh, được lời nói khôn ngoan; kẻ kia nhờ một Đức Thánh Linh ấy, cũng được lời nói có tri thức. **9** Bởi một Đức Thánh Linh, cho người này được đức tin; cũng bởi một Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ kia được ơn chữa tật bịnh; **10** người thì được làm phép lạ; kẻ thì được nói tiên tri; người thì được phân biệt các thần; kẻ thì được nói nhiều thứ tiếng khác nhau, người thì được thông giải các thứ tiếng ấy. **11** Mọi điều đó là công việc của đồng một Đức Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người. **12** Vả, như thân là một, mà có nhiều chi thể, và như các chi thể của thân đều có nhiều, cũng chi hiệp thành một thân mà thôi, Đáng Christ khác nào như vậy. **13** Vì chúng chúng ta hoặc người Giu-đa, hoặc người Gờ-réc, hoặc tôi mọi, hoặc tự chủ, đều đã chịu phép báp-têm chung một Thánh Linh để hiệp làm một thân; và chúng ta đều đã chịu uống chung một Thánh Linh nữa. **14** Thân cũng chẳng phải có một chi thể, bèn là nhiều chi thể. **15** Nếu chọn rằng: vì ta chẳng

phải là tay, nên ta không thuộc về thân, thì chẳng phải bởi đó chọn không có phần trong thân. **16** Và nếu tai rằng: Vì ta chẳng phải là mắt, nên ta không thuộc về thân, thì tai chẳng phải bởi đó không có phần trong thân. **17** Ví bằng cả thân đều là tai, thì sự nghe ở đâu? Nếu cả thân đều là tai, thì sự ngửi ở đâu? **18** Nhưng bây giờ, Đức Chúa Trời đã sắp đặt các chi thể của thân chúng ta, ban cho mỗi một chi thể cái địa vị theo ý Ngài lấy làm tốt mà chỉ định. **19** Nếu chỉ có một chi thể mà thôi, thì cái thân ở đâu? **20** Vậy, có nhiều chi thể, song chỉ có một thân. **21** Mắt không được nói với bàn tay rằng: Ta chẳng cần đến mày; đầu cũng chẳng được nói với chân rằng: Ta chẳng cần đến bay. **22** Trái lại, các chi thể của thân xem ra rất yếu đuối lại là cần dùng. **23** Chi thể nào trong thân chúng ta nghĩ là hèn hạ hơn, thì chúng ta tôn trọng hơn; chi thể nào chẳng đẹp, thì chúng ta lại trau giòi hơn, **24** còn như cái nào đã đẹp rồi, thì không cần trau giòi. Nhưng Đức Chúa Trời đã sắp đặt thân người, để chi thể nào thiêng thốn thì được quý trọng hơn, **25** hầu cho trong thân không có sự phân rẽ, mà các chi thể phải đồng lo tưởng đến nhau. **26** Lại, trong các chi thể, khi có một cái nào chịu đau đớn, thì các cái khác đều cùng chịu; và khi một cái nào được tôn trọng, thì các cái khác đều cùng vui mừng. **27** Vả, anh em là thân của Đáng Christ, và là chi thể của thân, ai riêng phần này. **28** Đức Chúa Trời đã lập trong Hội thánh, thứ nhứt là sứ đồ, thứ nhì là đấng tiên tri, thứ ba là thầy giáo, kể đến kẻ làm phép lạ, rồi kẻ được ơn chữa bịnh, cứu giúp, cai quản, nói các thứ tiếng. **29** Có phải cả thầy là sứ đồ sao? Cả thầy là tiên tri sao? Cả thầy là thầy giáo sao? Cả thầy đều làm phép lạ sao? **30** Cả thầy đều được ơn chữa bịnh sao? Cả thầy đều nói tiếng lạ sao? Cả thầy đều thông giải tiếng lạ sao? **31** Hãy ước ao cho được sự ban cho lớn hơn hết. Bây giờ, tôi sẽ chỉ dẫn cho anh em con đường tốt lành hơn.

13 Dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người với người ta để gây dựng, khuyên bảo và yên ủi.

và thiên sứ, nếu không có tình yêu thương, **4** Kẻ nói tiếng lạ, tự gây dựng lấy mình; song kẻ thì tôi chỉ như đồng kêu lên hay là chập chòe nói tiên tri, gây dựng cho Hội thánh. **5** Tôi ước vang tiếng. **2** Dầu tôi được ơn nói tiên tri, cùng ao anh em đều nói tiếng lạ cả, song tôi còn ước biết đủ các sự mầu nhiệm, và mọi sự hay biết; ao hơn nữa là anh em nói tiên tri. Người nói dầu tôi có cả đức tin đến nỗi dời núi được, tiên tri là trọng hơn kẻ nói tiếng lạ mà không nhưng không có tình yêu thương, thì tôi chẳng giải nghĩa để cho Hội thánh được gây dựng. **6** ra gì. **3** Dầu tôi phân phát gia tài để nuôi kẻ Hỡi anh em, ví bằng tôi đến cùng anh em, nói nghèo khó, lại bỏ thân mình để chịu đốt, song các thứ tiếng lạ, mà lời nói tôi chẳng tỏ sự kín không có tình yêu thương, thì điều đó chẳng nhiệm, chẳng có sự thông biết, chẳng có lời ích chi cho tôi. **4** Tình yêu thương hay nhện tiên tri, chẳng có sự khuyên dạy, thì ích gì đến nhục; tình yêu thương hay nhân từ; tình yêu anh em? **7** Vậy, dấu vật không linh tánh phát ra thương chẳng ghen tị, chẳng khoe mình, chẳng tiếng, như ống tiêu, đòn cầm: nếu không có âm lên mình kiêu ngạo, **5** chẳng làm điều trái phép, điệu phân biệt nhau, thế nào nhận biết được chẳng kiềm tư lợi, chẳng nóng giận, chẳng ống tiêu hay là đòn cầm thối và khay cái chi? **8** nghĩ ngờ sự dữ, **6** chẳng vui về điều không Lại nếu kèn trống tiếng lộn xộn, thì ai sửa soạn công bình, nhưng vui trong lẽ thật. **7** Tình yêu mà ra trận? **9** Anh em cũng vậy, nếu dùng lưỡi thương hay dung thứ mọi sự, tin mọi sự, trông nói chẳng rõ ràng cho người ta nghe, thì làm cậy mọi sự, nín chịu mọi sự. **8** Tình yêu thương sao họ được biết điều anh em nói? Vì anh em chẳng hề hư mất bao giờ. Các lời tiên tri sẽ hết, nói bông lông. **10** Trong thế gian có lầm thứ sự ban cho nói tiếng lạ sẽ thôi, sự thông biết tiếng, mỗi thứ đều có nghĩa. **11** Vậy nếu tôi hầu bị bỏ. **9** Vì chưng chúng ta hiểu biết chưa chẳng biết nghĩa của tiếng nói đó, thì người nói trọn vẹn, nói tiên tri cũng chưa trọn vẹn; **10** tiếng đó sẽ coi tôi là mọi, và tôi cũng coi họ là song lúc sự trọn lành đã đến, thì sự chưa được mọi nã. **12** Aáy vậy, vì anh em nôn nả ước ao trọn lành sẽ bị bỏ. **11** Khi tôi còn là con trẻ, tôi các sự ban cho thiêng liêng, hãy tìm cho được nói như con trẻ, tư tưởng như con trẻ, suy dư dật đặng gây dựng Hội thánh. **13** Bởi đó, xét như con trẻ; khi tôi đã thành nhân, bèn kẻ nói tiếng lạ, hãy cầu nguyện để được thông bỏ những điều thuộc về con trẻ. **12** Ngày nay giải tiếng ấy. **14** Vì nếu tôi cầu nguyện bằng chúng ta xem như trong một cái gương, cách tiếng lạ, thì tâm thần tôi cầu nguyện, nhưng trí mập mờ: đến bấy giờ chúng ta sẽ thấy hai mặt khôn tôi lơ lửng. **15** Vậy thì tôi sẽ làm thế nào? đối nhau; ngày nay tôi biết chưa hết: đến bấy Tôi sẽ cầu nguyện theo tâm thần, nhưng cũng giờ tôi sẽ biết như Chúa đã biết tôi vậy. **13** Nên cầu nguyện bằng trí khôn. Tôi sẽ hát theo tâm bảy giờ còn có ba điều này: đức tin, sự trông thần, nhưng cũng hát bằng trí khôn. **16** Bằng cậy, tình yêu thương; nhưng điều trọng hơn không, nếu ngươi chỉ lấy tâm thần mà chúc ta, trong ba điều đó là tình yêu thương.

14 Hãy nôn nã tìm kiếm tình yêu thương.

Cũng hãy ước ao các sự ban cho thiêng liêng, nhứt là sự ban cho nói tiên tri. **2** Vì người nào nói tiếng lạ, thì không phải nói với người ta, bèn là với Đức Chúa Trời, bởi chẳng có ai hiểu (ý là trong tâm thần mà người kia nói lời mầu nhiệm); **3** còn như kẻ nói tiên tri, thì nói

thì người tâm thường ngồi nghe, chẳng hiểu ngươi nói gì, thế nào họ theo lời chúc tụi mình mà đáp lại rằng “A-men” được? **17** Thật vậy, lời chúc tụi của ngươi vẫn tốt lành; song kẻ khác chẳng nhờ đó mà được gây dựng. **18** Tôi tạ ơn Đức Chúa Trời, vì đã được ơn nói tiếng lạ nhiều hơn hết thảy anh em; **19** nhưng thà tôi lấy năm lời bằng trí khôn mình mà rao giảng trong Hội thánh, để được dạy bảo kẻ khác, hơn

là lấy một vạn lời bằng tiếng lạ. **20** Hỡi anh em, phải nín lặng trong đám hội của anh em: họ về sự khôn sáng, chớ nên như trẻ con; nhưng không có phép nói tại nơi đó, nhưng phải phục về sự gian ác, thật hãy nên như trẻ con vậy. tùng cũng như luật pháp dạy. **35** Nhược bằng Còn về sự khôn sáng, hãy nên như kẻ thành họ muốn học khôn điều gì, thì mỗi người trong nhân. **21** Trong luật pháp có chép rằng: Chúa đám họ phải hỏi chồng mình ở nhà; bởi vì đòn phán: Ta sẽ nhở những người nói tiếng lạ, và bà nói lên trong Hội thánh là không hiệp lẽ. **36** môi miệng người ngoại quốc mà phán cho dân Có phải là đạo Đức Chúa Trời ra từ nơi anh em, này; dầu vậy họ cũng chẳng nghe ta. **22** Thế hoặc chỉ đến cùng anh em mà thôi chẳng? **37** thì, các thứ tiếng là một dấu, chẳng cho người Nếu ai tưởng mình là tiên tri, hay là được Đức tin Chúa, song cho người chẳng tin; còn như Thánh Linh soi sáng, thì người ấy hãy biết rằng lời tiên tri là một dấu, chẳng phải cho người đều tôi viết cho anh em đây là mạng lệnh của không tin, song cho người tin Chúa. **23** Vậy, khi Chúa. **38** Mà nếu ai muốn bỏ qua thì mặc họ bỏ cả Hội thánh nhóm lại một nơi, nếu ai nấy đều qua! **39** Aay vậy, hỡi anh em, hãy trông mong nói tiếng lạ, mà có kẻ tầm thường hoặc người ơn nói tiên tri, và đừng ngăn trở chi về điều chẳng tin vào nghe, họ há chẳng nói anh em là nói tiếng lạ. **40** Nhưng mọi sự đều nên làm cho điên cuồng sao? **24** Song nếu ai nấy đều nói tiên phải phép và theo thứ tự.

tri, mà có người chẳng tin hoặc kẻ tầm thường vào nghe, thì họ sẽ bị mọi người bắt phục, và bị mọi người xét đoán, **25** sự kín giấu trong lòng họ đã tỏ ra; họ bèn sấp mặt xuống đất, thờ lạy Đức Chúa Trời, và nói rằng thật có Đức Chúa Trời ở giữa anh em. **26** Hỡi anh em, nên nói thế nào? Khi anh em nhóm lại với nhau, trong anh em, ai có bài ca, hoặc bài giảng dạy, hoặc lời tỏ sự kín nhiệm, hoặc nói tiếng lạ, hoặc giải tiếng lạ chẳng? Hãy làm hết thảy cho được gây dựng. **27** Ví bằng có người nói tiếng lạ, chỉ nên hai hoặc ba người là cùng; mỗi người phải nói theo lượt mình, và phải có một người thông giải. **28** Nếu không có ai thông giải, thì người đó phải làm thính ở trong Hội thánh, mình nói với mình và với Đức Chúa Trời. **29** Người nói tiên tri cũng chỉ nên có hai hoặc ba người nói mà thôi, còn những kẻ khác thì suy xét. **30** Song, nếu một người trong bọn người ngồi, có lời tỏ sự kín nhiệm, thì người trước nhất phải nín lặng. **31** Bởi vì anh em đều cứ lần lượt mà nói tiên tri được cả, để ai nấy đều được dạy bảo, ai nấy đều được khuyên lơn. **32** Tâm thần của các đấng tiên tri suy phục các đấng tiên tri. **33** Vả, Đức Chúa Trời chẳng phải là Chúa sự loạn lạc, bèn là Chúa sự hòa bình. Hãy làm như trong cả Hội thánh của các thánh đồ, **34** đòn bà

15 Hỡi anh em, tôi nhắc lại cho anh em Tin Lành mà tôi đã rao giảng và anh em đã nhận lấy, cùng đứng vững vàng trong đạo ấy, **2** và nhờ đạo ấy, anh em được cứu rỗi, miễn là anh em giữ lấy y như tôi đã giảng cho; bằng không, thì anh em dầu có tin cũng vô ích. **3** Vả trước hết tôi đã dạy dỗ anh em điều mà chính tôi đã nhận lãnh, ấy là Đấng Christ chịu chết vì tội chúng ta theo lời Kinh Thánh; **4** Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại, theo lời Kinh Thánh; **5** và Ngài đã hiện ra cho Sê-pha, sau lại hiện ra cho mười hai sứ đồ. **6** Rồi đó, cùng trong một lần, Ngài hiện ra cho hơn năm trăm anh em xem thấy, phần nhiều người trong số ấy hiện bây giờ còn sống, nhưng có mấy người đã ngủ rồi. **7** Đoạn, Ngài hiện ra cho Gia-cơ, rồi cho các sứ đồ. **8** Rốt lại, sau những người ấy, Ngài cũng hiện ra cho tôi xem, như cho một thai sanh non vậy. **9** Vì tôi là rất hèn mọn trong các sứ đồ, không đáng gọi là sứ đồ, bởi tôi đã bắt bớ Hội thánh của Đức Chúa Trời. **10** Nhưng tôi nay là người thế nào, là nhờ ơn Đức Chúa Trời, và ơn Ngài ban cho tôi cũng không phải là uổng vây. Trái lại, tôi đã làm nhiều việc hơn các người khác, nhưng nào phải tôi, bèn là ơn Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi.

11 Aáy vậy, dầu tôi, dầu các người khác, đó là mình Con sẽ phục Đáng đã làm cho muôn vật điều chúng tôi giảng dạy, và là điều anh em đã phục mình, hầu cho Đức Chúa Trời làm muôn tin. **12** Vả, nếu giảng dạy rằng Đáng Christ đã sự trong muôn sự. **29** Bằng chẳng vậy, những từ kẻ chết sống lại, thì sao trong anh em có người vì kẻ chết chịu phép báp tem sẽ làm chi? kẻ nói rằng những kẻ chết chẳng sống lại? **13** Nếu kẻ chết quả thật không sống lại, thì sao họ Nếu những kẻ chết không sống lại, thì Đáng vì những kẻ ấy mà chịu phép báp tem? **30** Lại Christ cũng đã chẳng sống lại nữa. **14** Lại nếu sao chính mình chúng tôi giờ nào cũng ở trong Đáng Christ đã chẳng sống lại, thì sự giảng dạy sự nguy hiểm? **31** Hỡi anh em, tôi chết hằng của chúng tôi ra luồng công, và đức tin anh ngày, thật cũng như anh em là sự vinh hiển em cũng vô ích. **15** Lại nếu kẻ chết quả thật cho tôi trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa không sống lại, thì Đức Chúa Trời đã chẳng chúng ta. **32** Nếu tôi theo cách loài người mà đã khiến Đáng Christ sống lại, mà chúng tôi đã đánh cùng các loài thú ở thành Ê-phê-sô, thì có làm chứng trái với Đức Chúa Trời rằng Ngài đã ích gì cho tôi? Nếu kẻ chết chẳng sống lại, thì làm cho Đáng Christ sống lại, té ra chúng tôi hãy ăn, hãy uống, vì ngày mai chúng ta sẽ chết! làm chứng dối cho Đức Chúa Trời. **16** Vì nếu kẻ **33** Anh em chớ mắc lừa: bạn bè xấu làm hư thói chết chẳng sống lại, thì Đáng Christ cũng đã nét tốt. **34** Hãy tỉnh biết, theo cách công bình, chẳng sống lại nữa. **17** Và nếu Đáng Christ đã và chớ phạm tội; vì có người không biết Đức chẳng sống lại, thì đức tin anh em cũng vô ích, Chúa Trời chút nào, tôi nói vậy để anh em hổ anh em còn ở trong tội lỗi mình. **18** Vậy, những thiện. **35** Nhưng có kẻ sẽ nói rằng: Người chết kẻ ngủ trong Đáng Christ cũng phải hư mất đời sống lại thế nào, lấy xác nào mà trở lại? **36** Hỡi đời. **19** Nếu chúng ta chỉ có sự trông cậy trong kẻ đại kia, vật gì ngươi gieo, nếu không chết đi Đáng Christ về đời này mà thôi, thì trong cả trước đã, thì không sống lại được. **37** Còn như mọi người, chúng ta là kẻ khốn nạn hơn hết. **20** vật ngươi gieo, áy không phải là chính hình thể Nhưng bây giờ, Đáng Christ đã từ kẻ chết sống sẽ sanh ra, chẳng qua là một cái hột, như hột lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ. lúa mì hay là hột giống nào khác. **38** Đức Chúa **21** Vả, vì chưng bởi một người mà có sự chết, Trời cho nó hình thể tùy ý Ngài lấy làm tốt, thì cũng bởi một người mà có sự sống lại của mỗi một hột giống, cho một hình thể riêng. **39** những kẻ chết. **22** Như trong A-dam mọi người Mọi xác thịt chẳng phải là đồng một xác thịt; đều chết, thì cũng một lẽ ấy, trong Đáng Christ nhưng xác thịt loài người khác, xác thịt loài mọi người đều sẽ sống lại, **23** nhưng mỗi người thú khác, loài chim khác, loài cá khác. **40** Lại theo thứ tự riêng của mình: Đáng Christ là trái cũng có hình thể thuộc về trời, hình thể thuộc đầu mùa; rồi tới ngày Đáng Christ đến, những về đất, nhưng vinh quang của hình thể thuộc kẻ thuộc về Ngài sẽ sống lại. **24** Ké đó, cuối cùng về trời với vinh quang của hình thể thuộc về sẽ đến, là lúc Ngài sẽ giao nước lại cho Đức đất thì khác nhau. **41** Vinh quang của mặt trời Chúa Trời là Cha, sau khi Ngài đã phá diệt mọi khác, vinh quang của mặt trăng khác, vinh đế quốc, mọi quyền cai trị, và mọi thế lực; **25** vì quang của ngôi sao khác; vinh quang của ngôi Ngài phải cầm quyền cho đến chừng đặt những sao này với vinh quang của ngôi sao kia cũng kẻ thù nghịch dưới chon mình. - **26** Ké thù bị khác. **42** Sự sống lại của kẻ chết cũng như vậy. hủy diệt sau cùng, tức là sự chết. - **27** Vả, Đức Thần thể đã gieo ra là hay hư nát, mà sống lại Chúa Trời đã để muôn vật dưới chon Ngài; mà là không hay hư nát; **43** đã gieo ra là nhục, mà đã nói rằng muôn vật phục Ngài, thì chắc phải sống lại là vinh; đã gieo ra là yếu, mà sống lại là trừ ra Đáng làm cho muôn vật phục Ngài. **28** mạnh; **44** đã gieo ra là thể huyết khí, mà sống Khi muôn vật đã phục Ngài, thì bấy giờ chính lại là thể thiêng liêng. Nếu đã có thể huyết khí,

thì cũng có thể thiêng liêng; 45 ấy vậy, có lời mình, hầu cho khỏi đợi khi tôi đến rồi mới gộp. chép rằng: Người thứ nhứt là A-dam đã nên 3 Khi tôi đến, tôi sẽ sai những kẻ mà anh em linh hồn sống. A-dam sau hết là thần ban sự đã chọn cầm thơ tôi đi, đặng đem tiền bô thí sống. 46 Nhưng chẳng phải thể thiêng liêng của anh em đến thành Giê-ru-sa-lem. 4 Ví bằng đến trước, ấy là thể huyết khí; rồi thể thiêng việc đáng chính mình tôi phải đi, thì những liêng đến sau. 47 Người thứ nhứt bởi đất mà ra, kẻ ấy sẽ đi với tôi. 5 Vậy, tôi sẽ đến cùng anh là thuộc về đất, người thứ hai bởi trời mà ra. em sau khi ghé qua xứ Ma-xê-đoan, vì tôi phải 48 Người thuộc về đất thê nào, thì những kẻ ghé qua xứ Ma-xê-đoan. 6 Có lẽ tôi trú lại nơi thuộc về đất cũng thê ấy; người thuộc về trời anh em, hoặc cũng ở trọn mùa đông tại đó nữa, thê nào, thì những kẻ thuộc về trời cũng thê ấy. để anh em đưa tôi đến nơi tôi muốn đi. 7 Lần 49 Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người này tôi chẳng muốn chỉ gặp anh em trong khi thuộc về đất, thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh ghé qua mà thôi; nếu Chúa cho phép, thì tôi rất tượng của người thuộc về trời. 50 Hỡi anh em, mong ở cùng anh em ít lâu. 8 Nhưng tôi sẽ ở lại tôi đoán quyết rằng thịt và máu chẳng hưởng thành Ê-phê-sô cho đến lễ Ngũ tuần, 9 vì tại đó nước Đức Chúa Trời được, và sự hay hư nát có một cái cửa lớn mở toang ra cho công việc không hưởng sự không hay hư nát được. 51 Tôi, lại có nhiều kẻ đối địch. 10 Nếu Ti-mô-thê Ngày là sự mà nhiệm tôi tò cho anh em: Chúng đến thăm anh em, hãy giữ cho người khỏi sợ ta không ngủ hết, nhưng hết thấy đều sẽ biến sệt gì trong anh em: vì người cũng làm việc cho hóa, 52 trong giây phút, trong nháy mắt, lúc Chúa như chính mình tôi vậy. 11 Nên chớ có tiếng kèn chót; vì kèn sẽ thôi, kẻ chết đều sống ai khinh người, hãy đưa người đi về bình an, lại được không hay hư nát, và chúng ta đều sẽ hầu cho người đến cùng tôi, vì tôi đương đợi biến hóa. 53 Vả, thê hay hư nát này phải mặc người đồng đến với anh em. 12 Còn như anh lấy sự không hay hư nát, và thê hay chết này em chúng ta là A-bô-lô tôi thường cố khuyên phải mặc lấy sự không hay chết. 54 Khi nào thê người đi với anh em đây mà đến cùng các anh hay hư nát này mặc lấy sự không hay hư nát, em, nhưng hiện nay người chắc chưa khứng thê hay chết này mặc lấy sự không hay chết, đi; người sẽ đi trong khi có dịp tiện. 13 Anh em thì được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Sự hãy tĩnh thức, hãy vững vàng trong đức tin, chết đã bị nuốt mất trong sự thắng. 55 Hỡi sự hãy dốc chí trượng phu và mạnh mẽ. 14 Mọi chết, sự thắng của mày ở đâu? Hỡi sự chết, cái điều anh em làm, hãy lấy lòng yêu thương mà nọc của mày ở đâu? (Hadēs g86) 56 Cái nọc sự làm. 15 Hỡi anh em, còn một lời dặn nữa: anh chết là tội lỗi, sức mạnh tội lỗi là luật pháp. 57 em biết rằng nhà Sê-pha-na là trái đầu mùa Nhưng, ta ơn Đức Chúa Trời đã cho chúng ta của xứ A-chai, và biết rằng nhà ấy hết lòng hầu sự thắng, nhờ Đức Chúa Jésus Christ chúng ta. việc các thánh đồ. 16 Vậy, hãy kính phục những 58 Vậy, hỡi anh em yêu dấu của tôi, hãy vững người thê ấy, và kính phục cả mọi người cùng vàng chớ rúng động, hãy làm công việc Chúa làm việc, cùng khổ nhọc với chúng ta. 17 Sê-cách dư dật luôn, vì biết rằng công khó của anh pha-na, Phốt-tu-na và A-chai-cơ đến đây, tôi em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu.

lấy làm vui mừng lắm; các người ấy đã bù lại sự anh em thiếu thốn, 18 vì các người ấy đã làm cho yên lặng tâm thần của tôi và của anh em. Hãy biết quý trọng những người đường ấy. 19 Các Hội thánh ở xứ A-si chào thăm anh em. A-qui-la và Bê-rít-sin gởi lời chào anh em trong Chúa, Hội thánh hiệp trong nhà hai người ấy

16 Về việc góp tiền cho thánh đồ, thì anh em cũng hãy theo như tôi đã định liệu cho các Hội thánh xứ Ga-la-ti. 2 Cứ ngày đầu tuần lễ, mỗi một người trong anh em khâ tùy sức mình chắt lót được bao nhiêu thì để dành tại nhà

cũng vậy. **20** Hết thảy anh em đây chào thăm
các anh em. Hãy lấy cái hôn thánh mà chào
nhau. **21** Tôi là Phao-lô, chính tay tôi viết chào
thăm anh em. **22** Bằng có ai không kính mến
Chúa, thì phải bị a-na-them! Ma-ra-na-tha. **23**
Nguyễn xin ơn của Đức Chúa Jêsus Christ ở với
anh em! **24** Lòng yêu thương của tôi ở với hết
thảy anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ.

II Cô-rinh-tô

là lương tâm chúng tôi làm chứng rằng mình
lấy sự thánh sạch và thật thà đến bởi Đức Chúa

1 Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ Trời mà ăn ở trong thế gian này, nhất là đối với
đò Đức Chúa Jêsus Christ, cùng người anh em, không cậy sự khôn ngoan theo tánh
em chúng ta là Ti-mô-thê, gởi cho Hội thánh xác thịt, nhưng cậy ơn của Đức Chúa Trời. **13**
của Đức Chúa Trời ở thành Cô-rinh-tô, và cho Vì chúng tôi chẳng viết cho anh em sự gì khác
hết thầy thánh đò ở khắp xứ A-chai: **2** nguyễn hơn những điều anh em đọc trong thơ chúng
xin anh em được ân điển và sự bình an ban cho tôi và chính mình anh em nhận biết; và tôi lại
bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức mong anh em nhận biết cho đến cuối cùng, **14**
Chúa Jêsus Christ! **3** Chúc tạ Đức Chúa Trời, cũng như anh em đã nhận biết ít nhiều rồi: ấy
Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha hay là chúng tôi làm vê vang cho anh em, khác nào
thương xót, là Đức Chúa Trời ban mọi sự yên anh em cũng làm vê vang cho chúng tôi trong
ủi. **4** Ngài yên ủi chúng tôi trong mọi sự khốn ngày Đức Chúa Jêsus chúng ta. **15** Bởi sự trông
nạn, hầu cho nhơn sự yên ủi mà Ngài đã yên cây đó, trước đây tôi có định đi thăm anh em,
ủi chúng tôi, thì chúng tôi cũng có thể yên ủi hầu giúp cho anh em được ơn bội phần. **16** Tôi
kẻ khác trong sự khốn nạn nào họ gấp! **5** Vì định trải qua nơi anh em rồi đi xứ Ma-xê-đoan,
như những sự đau đớn của Đáng Christ chan lại từ Ma-xê-đoan trở về nơi anh em, tại nơi đó,
chứa trong chúng tôi thể nào, thì sự yên ủi của anh em cho đưa tôi qua xứ Giu-dê. **17** Tôi định
chúng tôi bởi Đáng Christ mà chứa chan cũng ý như vậy, nào có phải bởi tôi nhẹ dạ sao? Hãy
thể ấy. **6** Như vậy, hoặc chúng tôi gấp hoạn nạn, là tôi theo xác thịt mà quyết định, đến nỗi nơi
ấy là cho anh em được yên ủi và được rõ; hoặc tôi khi thì phải khi thì chẳng sao? **18** Thật như
chúng tôi được yên ủi, ấy là cho anh em được em Đức Chúa Trời là thành tín, lời chúng tôi nói
yên ủi, mà sự yên ủi đó được hiện ra bởi anh với anh em cũng chẳng phải khi thì phải khi thì
em chịu cách nhịn nhục những sự đau đớn mà chẳng vây. **19** Con Đức Chúa Trời, là Đức Chúa
chúng tôi cùng chịu. **7** Sự trông cậy của chúng Jêsus Christ, mà chúng tôi, tức là tôi với Sin-
tôi về anh em thật vững vàng; vì biết rằng bởi vanh và Ti-mô-thê, đã giảng ra trong anh em,
anh em có phần trong sự đau đớn, thì cũng có chẳng phải là vừa phải vừa chẳng đau; nhưng
phần trong sự yên ủi vậy. **8** Vả, hỡi anh em, trong Ngài chỉ có phải mà thôi. **20** Vì chưng
chúng tôi không muốn để anh em chẳng biết cũng như các lời hứa của Đức Chúa Trời đều là
sự khốn nạn đã xảy đến cho chúng tôi trong xứ phải trong Ngài cả, ấy cũng bởi Ngài mà chúng
A-si, và chúng tôi đã bị đè nén quá chừng, quá tôi nói “A-men,” làm sáng danh Đức Chúa Trời.
sức mình, đến nỗi mất lòng trông cậy giữ sự. **21** Vả, Đáng làm cho bền vững chúng tôi với
sống. **9** Chúng tôi lại hình như đã nhận án xử anh em trong Đáng Christ, và đã xúc dầu cho
tử, hầu cho chúng tôi không cậy mình, nhưng chúng tôi, ấy là Đức Chúa Trời; **22** Ngài cũng lấy
cậy Đức Chúa Trời là Đáng khiến kẻ chết sống ân minh mà đóng cho chúng tôi và ban của tin
lại. **10** Aáy chính Ngài đã cứu chúng tôi khỏi sự Đức Thánh Linh trong lòng chúng tôi. **23** Tôi
chết lớn dường ấy, và sẽ cứu chúng tôi; phải, cầu Đức Chúa Trời lấy linh hồn tôi làm chứng
chúng tôi còn mong Ngài sẽ cứu chúng tôi nữa. **11** Chính anh em lấy lời cầu nguyện mà giúp đỡ thành Cô-rinh-tô; **24** chứ không phải chúng tôi
chúng tôi, hầu cho chúng tôi nhờ nhiều người muốn cai trị đức tin anh em, nhưng chúng tôi
cầu nguyện mà được ơn, thì cũng nên dịp cho muốn giúp thêm sự vui của anh em, vì anh em
nhiều người vì cớ chúng tôi mà tạ ơn nữa. **12** đứng vững vàng trong đức tin.

Còn như cái điều làm vê vang cho chúng tôi, ấy

2 Vậy, chính tôi đã quyết định không trở lại Vả, chúng tôi chẳng giả mạo lời của Đức Chúa cùng anh em để làm cho anh em buồn rầu; **2** Trời như nhiều kẻ khác; nhưng chúng tôi lấy vì nếu tôi làm cho anh em buồn rầu, thì thế lòng chân thật, theo như đạo từ Đức Chúa Trời nào tôi được trông cậy sự vui bởi kẻ mà chính đến thế nào, thì giảng ra thế ấy trước mặt Đức tôi đã làm cho buồn rầu? **3** Tôi đã viết cho anh Chúa Trời, trong Đáng Christ.

em như thế, hầu cho khi tôi đến nơi, sẽ không buồn bởi kẻ đáng làm cho tôi vui: tôi tin cậy ở hết thảy anh em rằng, anh em ai nấy đều lấy sự vui của tôi mà làm vui mình. **4** Vả, áy là đang trong cơn khốn nạn lớn, tấm lòng quặn thắt, nước mắt đầm đì, mà tôi đã viết thơ cho anh em, nào phải để cho anh em âu sầu, nhưng để làm cho anh em biết tình yêu dấu riêng của tôi đối với anh em vậy. **5** Nếu kẻ nào làm cớ buồn rầu, áy chẳng phải chỉ làm cho tôi buồn rầu mà thôi, nhưng đã làm cho anh em thấy đều buồn rầu ít nhiều, tôi chẳng muốn nói quá làm gì. **6** Ké đó đã bị phản nhiều người trong anh em quở trách, áy là đủ rồi; **7** thà nay anh em tha thứ yên ủi, hầu cho người khỏi bị sa ngã vì sự buồn rầu quá lớn. **8** Vậy tôi xin anh em hãy bày tỏ lòng yêu thương đối với người đó. **9** Bởi chưng tôi viết thơ cho anh em, cốt để thử anh em xem có vâng lời trong cả mọi sự cùng chẳng. **10** Nhưng anh em tha thứ ai, thì tôi cũng tha thứ. Vả, nếu tôi đã tha, là vì anh em mà tha, ở trước mặt Đáng Christ, **11** hầu đừng để cho quỉ Sa-tan thắng chúng ta, vì chúng ta chẳng phải là không biết mưu chước của nó. **12** Lại khi tôi đã đến thành Trô-ách đặng giảng Tin Lành của Đáng Christ, dầu Chúa đã mở cửa cho tôi ở đó, **13** mà vì tôi không gặp anh em tôi là Tít, nên chẳng được yên lòng. Vậy sau khi từ giã các tín đồ, thì tôi qua xứ Mâ-xê-đoan. **14** Song tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài làm cho chúng tôi được thắng trong Đáng Christ luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài rải mùi thơm về sự nhận biết Ngài khắp chốn! **15** Vì chưng tôi ở trước mặt Đức Chúa Trời là mùi thơm của Đáng Christ, ở giữa kẻ được cứu, và ở giữa kẻ bị hư mất; **16** cho kẻ này, mùi của sự chết làm cho chết; cho kẻ kia, mùi của sự sống làm cho sống. Ai xứng đáng cho những sự này? **17**

3 Chúng tôi há lại bắt đầu tự phô mình, hay là như người khác cần có thơ gởi gắm cho anh em, hoặc nhờ thơ gởi gắm của anh em sao? **2** Áy chính anh em là thơ gởi gắm của chúng tôi, viết trong lòng chúng tôi, mọi người đều biết và đều đọc. **3** Vả, rõ thật rằng anh em là bức thơ của Đáng Christ, bởi chức vụ chúng tôi viết ra, chẳng phải viết bằng mực, nhưng bằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, chẳng phải viết trên bảng đá, nhưng trên bảng thịt, tức là trên lòng anh em. **4** Nay là sự tin chắc của chúng tôi nhờ Đáng Christ mà có trong Đức Chúa Trời: **5** không phải tự mình chúng tôi có tài năng mà nghĩ việc gì như bởi chính mình chúng tôi, nhưng tài năng của chúng tôi đến từ Đức Chúa Trời; **6** và áy là Ngài đã ban tài năng cho chúng tôi giúp việc giao ước mới, chẳng phải giao ước về chữ, bèn là giao ước về Thánh Linh; vì chữ làm cho chết, song Thánh Linh làm cho sống. **7** Vả, nếu chức vụ về sự chết, chạm chữ trên bảng đá, đã là vinh hiển lăm đến nỗi con cái Y-sơ-ra-ên không có thể ngó trên mặt Môi-se, vì có sự sáng láng trên mặt người, dầu là tạm, **8** phương chi chức vụ của Thánh Linh càng vinh hiển hơn biết bao! **9** Vậy, nếu chức vụ về sự định tội còn được vinh hiển, thì chức vụ về sự công bình được vinh hiển hơn bội phần. **10** Vả lại, cái điều được vinh hiển trong chức vụ thứ nhất biến đi bởi sự vinh hiển rất cao hơn của chức vụ thứ nhì; **11** vì nếu sự phải qua đi còn có lúc vinh hiển thay, phương chi sự bền ở sẽ có vinh hiển dường nào nữa! **12** Vậy, chúng ta có sự trông cậy dường ấy, nên được rất tự do, **13** chúng ta chẳng làm như Môi-se lấy màn che mặt mình, hầu cho con cái Y-sơ-ra-ên không trông thấy cuối cùng của sự sáng láng phải qua. **14** Nhưng lòng họ đã cứng cỏi; vì

đến ngày nay, khi họ đọc Cựu Ước, cái mản ấy của Đức Chúa Jêsus trong thân thể mình, hầu vẫn còn chưa cất khói, bởi chưng ấy là trong cho sự sống của Đức Chúa Jêsus cũng tỏ ra Đáng Christ mà mản đó biến đi. 15 Aáy vậy, cho trong thân thể chúng tôi. 11 Bởi chúng tôi là kẻ đến ngày nay, mỗi lần người ta đọc sách Môi-se sống, vì cớ Đức Chúa Jêsus mà hằng bị nộp cho cho họ, cái mản ấy vẫn còn ở trên lòng họ. 16 sự chết, hầu cho sự sống của Đức Chúa Jêsus Khi họ sẽ trở lại cùng Chúa, thì mản ấy mới cũng được tỏ ra trong xác thịt hay chết của cất khói. 17 Vâ, Chúa tức là Thánh Linh, Thánh chúng tôi; 12 vậy thì sự chết làm trong chúng Linh của Chúa ở đâu, thì sự tự do cũng ở đó. 18 tôi, còn sự sống trong anh em. 13 Vì chúng tôi Chúng ta ai này đều để mặt trán mà nhìn xem có đồng một lòng tin, y như lời Kinh Thánh vinh hiển Chúa như trong gương, thì hóa nên rằng: Ta đã tin, cho nên ta nói, cũng vậy, chúng cũng một ánh tượng Ngài, từ vinh hiển qua tôi tin, cho nên mới nói, 14 vì biết rằng Đáng đã vinh hiển, như bởi Chúa, là Thánh Linh.

4 Vây nên, chúng tôi nhờ sự thương xót đã

ban cho, mà được chức vụ này, thì chúng tôi chẳng ngã lòng; 2 nhưng chúng tôi từ bỏ mọi điều hổ thẹn giấu kín. Chúng tôi chẳng theo sự dối gạt, và chẳng giả mạo lời Đức Chúa Trời, nhưng trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi tỏ bày lẽ thật, khiến lương tâm mọi người cho chúng tôi là đáng chuộng. 3 Nếu Tin Lành của chúng tôi còn che khuất, là chỉ che khuất cho những kẻ hư mất, 4 cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói ló của Tin Lành Đáng Christ, là ánh tượng của Đức Chúa Trời. (aiōn g165) 5 Vâ, chúng tôi chẳng rao giảng chính mình chúng tôi, nhưng rao giảng Đức Chúa Jêsus Christ, tức là Chúa; và vì tình yêu mến Đức Chúa Jêsus mà chúng tôi xưng mình là tôi tớ của anh em. 6 Vì Đức Chúa Trời, là Đáng có phán: Sự sáng phải soi từ trong sự tối tăm! đã làm cho sự sáng Ngài chói lòa trong lòng chúng tôi, đặng sự thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời soi sáng nơi mặt Đức Chúa Jêsus Christ. 7 Nhưng chúng tôi đựng của quí này trong chậu bằng đất, hầu cho tò quyền phép lớn dường ấy là bởi Đức Chúa Trời mà ra, chứ chẳng phải bởi chúng tôi. 8 Chúng tôi bị ép đủ cách, nhưng không đến cùng; bị túng thế nhưng không ngã lòng; 9 bị bắt bớ, nhưng không đến bờ; bị đánh đập, nhưng không đến chết mất. 10 Chúng tôi thường mang sự chết

khiến Đức Chúa Jêsus sống lại, cũng sẽ làm cho chúng tôi sống lại với Đức Chúa Jêsus, và làm cho chúng tôi ứng hồn với anh em trước mặt Ngài. 15 Bởi chưng mọi điều đó xảy đến vì cớ anh em, hầu cho ân điển rải ra cách dư dật, khiến sự ơn noi nhiều người hơn cũng dư dật, mà thêm vinh hiển cho Đức Chúa Trời. 16 Vậy nên chúng ta chẳng ngã lòng, dù người bề ngoài hư nát, nhưng người bề trong cứ đổi mới càng ngày càng hơn. 17 Vì sự hoạn nạn nhẹ và tạm của chúng ta sanh cho chúng ta sự vinh hiển cao trọng đời đời, vô lượng, vô biên, (aiōnios g166) 18 bởi chúng ta chẳng chăm sự thấy được, nhưng chăm sự không thấy được; vì những sự thấy được chỉ là tạm thời, mà sự không thấy được là đời đời không cùng vây. (aiōnios g166)

5 Vâ, chúng ta biết rằng nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất đổ nát, thì chúng ta lại có nhà đời đời tại trên trời, bởi Đức Chúa Trời, không phải bởi tay người làm ra. (aiōnios g166) 2 Vì chúng ta thật than thở trong nhà tạm này, mà hết sức mong được mặc lấy nhà chúng ta từ trên trời, 3 miễn là gặp thấy chúng ta đang mặc áo, không trần truồng. 4 Bởi chưng chúng ta ở trong nhà tạm này, than thở dưới gánh nặng, vì chúng ta không cầu cho bị lột trần, song cầu cho được mặc lại, để sự gì hay chết trong chúng ta bị sự sống nuốt đi. 5 Đáng đã gây dựng chúng ta cho được sự ấy, ấy là Đức Chúa Trời, đã ban của tin của Đức Thánh Linh

cho chúng ta. **6** Vậy, chúng ta hằng đầy lòng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi tin cậy, và biết rằng khi chúng ta đang ở trong mà khuyên bảo. Chúng tôi nhơn danh Đáng thân thể này thì cách xa Chúa **7** vì chúng ta Christ mà nài xin anh em: hãy hòa thuận lại với bước đi bởi đức tin, chớ chẳng phải bởi mắt Đức Chúa Trời. **21** Đức Chúa Trời đã làm cho thấy. **8** Vậy tôi nói, chúng ta đầy lòng tin cậy, Đáng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì muốn lìa bỏ thân thể này để ở cùng Chúa chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đáng đó mà thì hơn. **9** Cho nên chúng ta đều ở trong thân được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời. **thể** này, đều ra khỏi, cũng làm hết sức để được đẹp lòng Chúa. **10** Bởi vì chúng ta thấy đều phải ứng hầu trước tòa án Đáng Christ, hầu cho mỗi người nhận lãnh tùy theo điều thiện hay điều ác mình đã làm lúc còn trong xác thịt. **11** Vậy chúng tôi biết Chúa đáng kính sợ, nên tìm cách làm cho người ta đều tin; Đức Chúa Trời biết chúng tôi, và tôi mong anh em cũng biết chúng tôi trong lương tâm mình. **12** Chúng tôi chẳng lại phô mình cùng anh em, nhưng muốn trao cho anh em cái dịp khoe mình về chúng tôi, để anh em có thể đổi đáp lại cùng những kẻ chỉ khoe mình về bê ngoài, mà không về sự trong lòng. **13** Vâ, hoặc chúng tôi cuồng, ấy là vì Đức Chúa Trời; hoặc chúng tôi dè giũ, ấy là vì anh em. **14** Vì tình yêu thương của Đáng Christ cảm động chúng tôi, và chúng tôi tưởng rằng nếu có một người chết vì mọi người, thì mọi người đều chết, **15** lại Ngài đã chết vì mọi người, hầu cho những kẻ còn sống không vì chính mình mà sống nữa, nhưng sống vì Đáng đã chết và sống lại cho mình. **16** Bởi đó, từ rày về sau, chúng tôi không theo xác thịt mà nhận biết ai nữa; và, dẫu chúng tôi từng theo xác thịt mà nhận biết Đáng Christ, song cũng chẳng còn nhận biết Ngài cách ấy đâu. **17** Vậy, nếu ai ở trong Đáng Christ, thì này là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, này mọi sự đều trở nên mới. **18** Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đáng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và đã giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta. **19** Vì chưng Đức Chúa Trời vốn ở trong Đáng Christ, làm cho thế gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng hòa cho chúng tôi. **20** Vậy chúng tôi làm chức khâm sai của Đáng

6 Aáy vậy, vì chúng tôi làm việc với Chúa, nên xin anh em chớ chịu ơn Đức Chúa Trời luồng không. **2** Vì Ngài phán rằng: Ta đã nhậm lời người trong thi thuận tiện, Ta đã phù hộ người trong ngày cứu rỗi. Kìa, hiện nay là thi thuận tiện; kìa, hiện nay là ngày cứu rỗi! **3** Chúng tôi chẳng làm cho ai vấp phạm, hầu cho chức vụ của mình khỏi bị một tiếng chê bai nào. **4** Nhưng chúng tôi làm cho mình đáng trượng trong mọi sự, như kẻ hầu việc Đức Chúa Trời, bởi lòng nhịn nhục lầm trong những sự hoạn nạn, thiếu thốn, khổn khổ, **5** đòn vọt, lao tù, rối loạn, khó nhọc, tinh thức, kiêng ăn; **6** bởi sự thanh sạch, thông biết, khoan nhẫn, nhơn từ, bởi Đức Thánh Linh, bởi lòng yêu thương thật tình, **7** bởi lời chân thật, bởi quyền phép Đức Chúa Trời, cầm những khí giới công bình ở tay hữu và tay tả; **8** dẫu vinh dầu nhục, dẫu mang tiếng xấu, dẫu được tiếng tốt; **9** ngó như kẻ phinh dỗ, nhưng là kẻ thật thà; ngó như kẻ xa lạ, nhưng là kẻ quen biết lầm; ngó như giàn chết, mà nay vẫn sống; ngó như bị sửa phạt, mà không đến chịu giết; **10** ngó như buồn rầu, mà thường được vui mừng; ngó như nghèo ngặt, mà thật làm cho nhiều người được giàu có ngó như không có gì cả, mà có đủ mọi sự! **11** Hỡi người Cô-rinh-tô, miệng chúng tôi hả ra vì anh em, lòng chúng tôi mở rộng. **12** Chẳng phải chúng tôi hép hòi đãi anh em, nhưng ấy là lòng anh em tự làm nên hép hòi. **13** Hãy báo đáp chúng tôi như vậy, tôi nói với anh em như nói với con cái mình, cũng hãy mở rộng lòng anh em! **14** Chớ mang ách chung với kẻ chẳng tin. Bởi vì công bình với gian ác có hội hiệp nhau được chẳng? Sự sáng với sự tối có thông đồng

nhau được chăng? 15 Đáng Christ và Bê-li-an rầu, song mừng về sự buồn rầu làm cho anh nào có hòa hiệp chi, hay là kẻ tin có phần gì với em sanh lòng hối cải. Thật, anh em đã buồn kẻ chăng tin? 16 Có thể nào hiệp đền thờ Đức rầu theo ý Đức Chúa Trời, đến nỗi chưa chịu Chúa Trời lại với hình tượng tà thần? Vì chúng thiệt hại bởi chúng tôi chút nào. 10 Vì sự buồn ta là đền thờ của Đức Chúa Trời hằng sống, rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự hối cải, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Ta sẽ ở và đi và sự hối cải dẫn đến sự rỗi linh hồn; về sự lại giữa họ; ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ, đó người ta chăng hè ăn năn, còn sự buồn rầu và họ làm dân ta. 17 Bởi vậy Chúa phán rằng: theo thể gian sanh ra sự chết. 11 Vậy, hãy xem, Hãy ra khỏi giữa chúng nó, hãy phân rẽ ra khỏi sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự chúng nó, đừng đá động đến đồ ô uế, Thì ta ân cần trong anh em là dường nào! Lại có sự sẽ tiếp nhận các ngươi: 18 Ta sẽ làm Cha các chúa chối, buồn giận, răn sợ, sốt sắng, nồng ngươi, Các ngươi làm con trai con gái ta, Chúa nả, trách phạt là dường nào! Anh em đã tò ra Toàn năng phán như vậy.

7 Hồi những kẻ rất yêu dấu của tôi, chúng ta đã có lời hứa dường ấy, thì hãy làm cho mình sạch khỏi mọi sự dơ bẩn phần xác thịt và phần thân linh, lại lấy sự kính sợ Đức Chúa Trời mà làm cho trọng việc nên thánh của chúng ta. 2 Hãy mở lòng anh em cho chúng tôi: chúng tôi chăng có làm hại ai, lừa dối ai; thủ lợi ai. 3 Tôi chăng nói điều đó để buộc tội anh em; vì tôi đã nói rằng lòng chúng tôi thuộc về anh em, dầu sống hay chết cũng vậy. 4 Tôi nói với anh em cách bạo dạn; tôi có nhiều lẽ khoe mình vì anh em; tôi được đầy sự yên ủi, tôi được vui mừng quá bội ở giữa mọi sự khó khăn. 5 Vâng, khi chúng tôi đến trong xứ Ma-xê-doan, xác thịt chăng được yên nghỉ chút nào. Chúng tôi khốn đốn đủ mọi cách: ngoài thi có sự chiến trận, trong thi có sự lo sợ. 6 Nhưng Đức Chúa Trời là Đáng yên ủi kẻ ngã lòng, đã yên ủi tôi bởi Tít đến nơi; 7 không những bởi người đến mà thôi, nhưng lại bởi sự yên ủi người đã nhận lãnh nơi anh em nữa: người có nói cho chúng tôi biết anh em rất ao ước, khóc lóc, và có lòng sốt sắng đối với tôi, điều đó làm cho tôi càng vui mừng thêm. 8 Dầu nhơn bức thơ tôi, đã làm cho anh em buồn rầu, thì tôi chăng lấy làm phàn nàn; mà nếu trước đã phàn nàn (vì tôi thấy bức thơ ấy ít nữa cũng làm cho anh em buồn rầu trong một lúc), 9 nay tôi lại mừng, không phải mừng về sự anh em đã phải buồn

cho ai nấy đều biết rằng mình vốn là thanh sạch trong việc đó. 12 Lại còn, nếu tôi đã viết thơ cho anh em, ấy không phải vì cớ kẻ làm sự trái nghịch, cũng không phải vì cớ kẻ chịu sự trái nghịch; nhưng hầu cho lòng anh em yêu chuộng chúng tôi được tỏ ra giữa anh em ở trước mặt Đức Chúa Trời. 13 Aay là điều đã yên ủi chúng tôi. Nhơn sự yên ủi đó chúng tôi lại được sự vui mừng càng lớn hơn nữa, khi thấy sự vui mừng của Tít; vì anh em thấy điều đã để cho tâm thần người được yên lặng. 14 Nếu tôi đã khoe mình với Tít về anh em trong sự gì, thì tôi cũng chăng hổ thẹn; nhưng vì chúng tôi đã thường nói điều thật với anh em, nên lời khen về anh em mà chúng tôi khoe với Tít cũng thấy là thật. 15 Khi người nhớ đến sự vâng lời của anh em hết thấy, và anh em tiếp người cách sơ sệt run rẩy dường nào, thì tình yêu thương của người đối với anh em càng bội lên. 16 Tôi vui mừng vì có thể tin cậy anh em trong mọi sự.

8 Hồi anh em, chúng tôi muốn anh em biết ơn Đức Chúa Trời đã làm cho các Hội thánh ở xứ Ma-xê-doan: 2 đang khi họ chịu nhiều hoạn nạn thử thách, thì lòng quá vui mừng, và cơn vui mừng thêm. 3 Vì tôi làm chứng cho rất nghèo khó của họ đã rái rộng ra sự dư dật của lòng rộng rãi mình. 3 Vì tôi làm chứng cho họ rằng họ đã tự ý quyên tiền theo sức mình, hoặc cũng quá sức nữa, 4 và nài xin chúng tôi thành đò. 5 Họ lại làm quá lòng trông cậy của

chúng tôi, vì trước hết đã dâng chính mình cho chứng về ý tốt của chúng tôi. **20** Chúng tôi nhờ Chúa, và sau lại cho chúng tôi, theo ý muốn đó tránh khỏi tiếng trách móc về sự dùng tiền Đức Chúa Trời. **6** Vậy nên chúng tôi đã khuyên góp nhiều như vậy; **21** vì chúng tôi tìm tòi điều Tít đi đến nơi anh em để làm trọn việc nhơn lành, chẳng những ở trước mặt Chúa, mà cũng đức này, như người đã khởi sự làm. **7** Vậy thì, ở trước mặt người ta nữa. **22** Chúng tôi lại sai như anh em đều trỗi hơn về mọi việc, tức là về một người trong anh em chúng tôi đi với họ, đức tin, về lời giảng, về sự vâng lời, về mọi sự là người có lòng sốt sắng mà đòi phen chúng sốt sắng, về tình yêu chúng tôi, thì cung hấy tôi đã thử thách trong nhiều dịp; lần này, vì cớ chủ ý làm cho trỗi hơn về việc nhơn đức này. người có lòng rất tin cậy anh em, thì chắc là **8** Tôi nói điều đó chẳng phải truyền dạy anh càng sốt sắng hơn. **23** Aay vậy, nói về Tít, thì là em; nhưng bởi kẻ khác làm gương sốt sắng, bạn bè tôi, và là người cùng làm việc với tôi thì tôi cũng muốn thử xem sự thành thực của ở nơi anh em; còn như hai anh em kia, là sứ lòng yêu thương anh em là thế nào. **9** Vì anh già của các Hội thánh, tức là sự vinh hiển của em biết ơn của Đức Chúa Jēsus Christ chúng ta, Đáng Christ. **24** Vậy, anh em ở trước mặt các Ngài vốn giàu, vì anh em mà tự làm nên nghèo, Hội thánh, hãy tỏ chứng cớ của sự yêu thương hầu cho bối sự nghèo của Ngài, anh em được minh, và bày ra cho họ biết chúng tôi có cớ nêu giàu. **10** Aay là ý tôi ngỏ cho anh em; ý đó khoe mình nơi họ vì anh em.

có ích cho anh em, vì từ năm trước, anh em đã là người thứ nhất, chẳng những ra tay làm việc này, lại vui lòng mà làm nữa. **11** Vậy bây giờ, hãy làm trọn công việc của anh em, hầu cho như anh em đã sẵn lòng thế nào thì làm cho trọn theo tài năng mình. **12** Vì nếu mình lấy lòng tốt mà làm, thì được đẹp ý theo điều mình có, chớ chẳng theo điều mình không có. **13** Tôi chẳng khuyên bảo anh em chịu túng túi để giúp đỡ kẻ khác, nhưng tôi muốn có sự bằng nhau. **14** Theo cảnh bây giờ, anh em có dư thì bù cho họ lúc túng thiếu, hầu cho họ có dư cũng bù lại lúc túng thiếu cho anh em, như vậy là bằng nhau, **15** theo lời chép rằng: Kẻ đã thâu nhiều cũng chẳng dư, kẻ thâu ít cũng chẳng thiếu chi. **16** Tạ ơn Đức Chúa Trời về sự Ngài đã xui lòng Tít cũng ân cần với anh em thế ấy; **17** vì người nghe lời tôi khuyên, và cũng bởi lòng sốt sắng, thì người tự ý đi đến thăm anh em. **18** Chúng tôi có sai một người anh em cùng đi, là người có tiếng khen đồn khắp trong các Hội thánh, tại những điều người đã làm vì đạo Tin Lành. **19** Vả lại, người đã được các Hội thánh chọn lựa, để làm bạn đi đường cùng chúng tôi trong việc nhơn đức này, là việc chúng tôi làm trọn để tỏ vinh hiển chính mình Chúa ra, và để làm

9 Vả lại, về sự giúp đỡ thánh đồ, thì không cần viết thêm cho anh em nữa. **2** Vì tôi biết anh em sẵn lòng, và tôi khoe mình về anh em với người Ma-xê-doan, nói rằng người A-chai đã sắm sẵn từ năm ngoái; lòng sốt sắng của anh em lại đã giục lòng nhiều người khác. **3** Song tôi đã sai các anh em kia đến cùng anh em, hầu cho lời tôi khen anh em khỏi ra vô ích trong điều này, và hầu cho anh em sẵn sàng như lời tôi đã nói. **4** Tôi e rằng nếu người Ma-xê-doan đến với tôi, thấy anh em không sẵn, thì sự tin cậy đó đổi nên điều hổ thẹn cho chúng tôi chẳng, còn anh em không kể đến. **5** Vậy tôi nghĩ cần phải xin các anh em kia đi trước chúng tôi đến cùng anh em, và cần phải sắm sẵn của bố thí mà anh em đã hứa, hầu cho của áy sẵn sàng như một việc bối lòng thành, chẳng phải bối ý gắng gượng. **6** Hãy biết rõ điều đó, hễ ai gieo ít thì gặt ít, ai gieo nhiều thì gặt nhiều. **7** Mỗi người nên tùy theo lòng mình đã định mà quyên ra, không phải phàn nàn hay vì ép uồng; vì Đức Chúa Trời yêu kẻ thí của cách vui lòng. **8** Đức Chúa Trời có quyền ban cho anh em đủ mọi thứ ơn đầy dẫy, hầu cho anh em hằng đủ điều cần dùng trong mọi sự, lại còn có rời rộng

nữa để làm các thứ việc lành, **9** như có chép Đáng Christ, hãy ngãm nghĩ rằng nếu người rằng: Người đã rải ra, đã thí cho kẻ nghèo; Sự thuộc về Đáng Christ, thì chúng tôi cũng thuộc công bình của người còn đời đời. (aiōn g165) **10** về Ngài. **8** Đầu khi tôi khoe mình khí quá về Đáng phát hột giống cho kẻ gieo giống và bánh quyên phép Chúa đã ban cho chúng tôi, để gây để nuôi mình, cũng sẽ phát hột giống cho anh dựng anh em, chớ chẳng phải để hủy diệt, thì em và làm cho sanh hóa ra nhiều, Ngài lại sẽ tôi sẽ không hổ thẹn; **9** song tôi chẳng muốn thêm nhiều trái của sự công bình anh em nữa. làm bộ dọa anh em bằng thơ từ của tôi. **10** Có **11** Như vậy, anh em được giàu trong mọi sự, để người nói rằng các thơ của người nặng lời và làm đủ mọi cách bối thí, hầu cho người khác bởi bạo mạnh; nhưng đến khi có mặt thì người chúng tôi mà tạ ơn Đức Chúa Trời. **12** Vì việc yếu đuối và lời nói chẳng có giá gì. **11** Kẻ nói phát tiền bối thí dường ấy chẳng những đỡ ngọt như vậy, hãy nghĩ rằng khi chúng tôi vắng mặt, cho các thánh đồ mà thôi, lại xui nhiều người lời trong thơ thể nào, thì khi có mặt, việc làm càng thêm lòng tạ ơn Đức Chúa Trời. **13** Bởi cũng thế ấy. **12** Thật chúng tôi không dám bằng việc đó họ đã biết lòng rộng rãi của anh em, vai hoặc sánh mình với những người kia, là kẻ thì ngợi khen Đức Chúa Trời vì anh em từng hay tự phô mình. Nhưng lấy mình đo mình, lấy vâng phục trong sự làm chứng về đạo Tin Lành mình so sánh với mình, thì họ tỏ ra ít trí khôn. của Đáng Christ, và vì cớ lòng rộng rãi về sự bố **13** Về phần chúng tôi, chẳng muốn khoe mình thí của anh em đối với họ cùng với mọi người. quá mực, chỉ theo mực về địa phận mà Đức **14** Họ lại cầu nguyện cho anh em, yêu anh em Chúa Trời đã chỉ định cho chúng tôi tới đến cách âu yếm, vì cớ Đức Chúa Trời đã ban cho anh em. **14** Bởi chưng chúng tôi chẳng vượt quá anh em ân điển quá đỗi. **15** Tạ ơn Đức Chúa Trời, vì sự ban cho của Ngài không xiết kẽ!

10 Tôi là Phao-lô, bởi sự nhu mì, nhơn từ của Đáng Christ mà xin anh em, tôi là người hèn hạ lắm trong khi gặp mặt giữa anh em nhưng lúc vắng mặt, đối với anh em, tỏ ra biết bao là dạn dĩ! **2** Tôi nài xin anh em chớ ép tôi, khi tôi sẽ có mặt, phải dùng sự dạn dĩ mà tôi toan dùng nghịch cùng mấy kẻ kia tưởng chúng tôi ăn ở theo xác thịt. **3** Vì chúng tôi dầu sống trong xác thịt, chớ chẳng tranh chiến theo xác thịt. **4** Vâ, những khí giới mà chúng tôi dùng để chiến tranh là không phải thuộc về xác thịt đâu, bèn là bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, có sức mạnh để đập đổ các đòn lũy: **5** nhờ khí giới đó chúng tôi đánh đổ các lý luận, mọi sự cao tự nỗi lên nghịch cùng sự hiểu biết Đức Chúa Trời, và bắt hết các ý tưởng làm tôi vâng phục Đáng Christ. **6** Cũng nhờ khí giới đó, chúng tôi sẵn sàng phạt mọi kẻ chẳng phục, khi anh em đã chịu lụy trọng rồi. **7** Anh em cứ xem bê ngoài sao? Bằng có ai quyết mình thuộc về

Đáng Christ, hãy ngãm nghĩ rằng nếu người rằng: Người đã rải ra, đã thí cho kẻ nghèo; Sự thuộc về Đáng Christ, thì chúng tôi cũng thuộc công bình của người còn đời đời. (aiōn g165) **10** về Ngài. **8** Đầu khi tôi khoe mình khí quá về Đáng phát hột giống cho kẻ gieo giống và bánh quyên phép Chúa đã ban cho chúng tôi, để gây để nuôi mình, cũng sẽ phát hột giống cho anh dựng anh em, chớ chẳng phải để hủy diệt, thì em và làm cho sanh hóa ra nhiều, Ngài lại sẽ tôi sẽ không hổ thẹn; **9** song tôi chẳng muốn thêm nhiều trái của sự công bình anh em nữa. làm bộ dọa anh em bằng thơ từ của tôi. **10** Có **11** Như vậy, anh em được giàu trong mọi sự, để người nói rằng các thơ của người nặng lời và làm đủ mọi cách bối thí, hầu cho người khác bởi bạo mạnh; nhưng đến khi có mặt thì người chúng tôi mà tạ ơn Đức Chúa Trời. **12** Vì việc yếu đuối và lời nói chẳng có giá gì. **11** Kẻ nói phát tiền bối thí dường ấy chẳng những đỡ ngọt như vậy, hãy nghĩ rằng khi chúng tôi vắng mặt, cho các thánh đồ mà thôi, lại xui nhiều người lời trong thơ thể nào, thì khi có mặt, việc làm càng thêm lòng tạ ơn Đức Chúa Trời. **13** Bởi cũng thế ấy. **12** Thật chúng tôi không dám bằng việc đó họ đã biết lòng rộng rãi của anh em, vai hoặc sánh mình với những người kia, là kẻ thì ngợi khen Đức Chúa Trời vì anh em từng hay tự phô mình. Nhưng lấy mình đo mình, lấy vâng phục trong sự làm chứng về đạo Tin Lành mình so sánh với mình, thì họ tỏ ra ít trí khôn. của Đáng Christ, và vì cớ lòng rộng rãi về sự bố **13** Về phần chúng tôi, chẳng muốn khoe mình thí của anh em đối với họ cùng với mọi người. quá mực, chỉ theo mực về địa phận mà Đức **14** Họ lại cầu nguyện cho anh em, yêu anh em Chúa Trời đã chỉ định cho chúng tôi tới đến cách âu yếm, vì cớ Đức Chúa Trời đã ban cho anh em. **14** Bởi chưng chúng tôi chẳng vượt quá anh em ân điển quá đỗi. **15** Tạ ơn Đức Chúa Trời, vì sự ban cho của Ngài không xiết kẽ!

Đáng Christ mà đến nơi anh em trước hết. **15** Chúng tôi không khoe mình quá mực, cũng không khoe về việc người khác làm; nhưng mong rằng đức tin của anh em thêm lên, thì công việc chúng tôi cũng sẽ lớn lên thêm giữa anh em, theo giới hạn đã định cho chúng tôi, và công việc ấy càng mở mang, **16** cho đến nỗi chúng tôi sẽ có thể truyền Tin Lành ra đến các xứ xa hơn xứ anh em, song chúng tôi không hề khoe mình về việc đã làm trong địa phận của người khác. **17** Nhưng ai khoe mình, hãy khoe mình trong Chúa. **18** Vì ấy chẳng phải là kẻ tự phô mình đáng được ưng chịu, bèn là kẻ mà Chúa gởi gắm.

11 Ôi! Chớ chi anh em dung chịu sự rồ dại của tôi một ít! Phải, anh em nên dung chịu. **2** Vì về anh em, tôi rất sốt sắng như sự sốt sắng của Đức Chúa Trời, bởi tôi đã gả anh em cho một chồng mà thôi, dâng anh em như người trinh nữ tinh sạch cho Đáng Christ. **3** Nhưng

tôi ngại rằng như xưa Ê-va bị cám dỗ bởi mưu khoe mình, thì chẳng phải nói theo Chúa song chước con rắn kia, thì ý tưởng anh em cũng hư như kẻ dại dột vậy. **18** Bởi có nhiều người khoe đi, mà dời đổi lòng thật thà tinh sạch đổi với mình theo xác thịt, tôi cũng sẽ khoe mình. **19** Đáng Christ chẳng. **4** Vì nếu có người đến giảng Vì anh em là kẻ khôn ngoan lại vui mừng dung cho anh em một Jēsus khác với Jēsus chúng tôi chịu kẻ dại dột. **20** Phải, anh em hay chịu người đã giảng, hoặc anh em nhận một Thánh Linh ta bắt mình làm tôi tớ, hay là nuốt sống, hay là khác với Thánh Linh anh em đã nhận, hoặc cướp bóc, hay là tự cao mà khinh dể anh em, được một Tin Lành khác với Tin Lành anh em và trên mặt anh em. **21** Tôi làm hổ thẹn cho đã được, thì anh em chắc dung chịu! **5** Nhưng chúng tôi mà nói lời này, chúng tôi đã tóm mình tôi tưởng rằng dầu các sứ đồ ấy tôn trọng đến ra là yếu đuối. Nhưng, ví bằng có ai dám khoe đâu, tôi cũng chẳng thua kém chút nào. **6** Về mình về sự gì tôi nói như kẻ dại dột thì tôi lời nói, tôi đều là người thường, nhưng về sự cũng dám khoe mình. **22** Họ là người Hê-bo-ro thông biết, tôi chẳng phải là người thường; đổi phải chẳng? Tôi cũng vậy. Họ là người Y-sơ-ra-với anh em, chúng tôi đã tóm điều đó ra giữa ên phải chẳng? Tôi cũng vậy. Họ là dòng dõi mọi người và trong mọi sự. **7** Tôi đã rao giảng của Aüp-ra-ham phải chẳng? Tôi cũng vậy. **23** Tin Lành của Đức Chúa Trời cho anh em một Họ là kẻ hầu việc của Đáng Christ phải chẳng? cách nhưng không, hạ mình xuống cho anh em ã, tôi nói như kẻ dại dột, tôi lại là kẻ hầu việc được cao lên, vậy thì tôi có phạm lỗi gì chẳng? nhiều hơn! Tôi đã chịu khó nhọc nhiều hơn, từ **8** Tôi đã nhận lương hường, vét lấy của Hội rạc nhiều hơn, đòn vọt quá chừng. Đòi phen tôi thánh khácặng giúp việc anh em. **9** Khi tôi gần phải bị chết; **24** năm lần bị người Giu-đa ở cùng anh em, gặp phải lúc thiếu thốn, thì đánh roi, mỗi lần thiếu một roi đầy bốn chục; không lụy đến ai cả; vì các anh em ở xứ Ma- **25** ba lần bị đánh đòn; một lần bị ném đá; ba xê-doan đến, đã bù lại sự thiếu thốn cho tôi. lần bị chìm tàu. Tôi đã ở trong biển sâu một Không cứ việc gì, tôi đã giữ mình cho khỏi lụy ngày một đêm. **26** Lại nhiều lần tôi đi đường đến anh em, tôi lại cũng sẽ giữ mình như vậy nguy trên sông bến, nguy với trộm cướp, nguy nữa. **10** Như chắc rằng sự chân thật của Đáng với giữa dân mình, nguy với dân ngoại, nguy Christ ở trong tôi, thì trong các miền xứ A-chai trong các thành, nguy trong các đồng vắng, không ai bắt lấy sự tôi khoe mình đó được. **11** nguy trên biển, nguy với anh em giả dối; **27** Sao vậy? Vì tôi không yêu anh em chẳng? Đã có chịu khó chịu nhọc, lăm lóc thức đêm, chịu đói Đức Chúa Trời biết! **12** Song điều tôi làm, tôi khát, thường khi phải nhịn ăn, chịu lạnh và lóa còn làm nữa, để bắt mọi mưu của kẻ tìm mưu, lồ. **28** Còn chưa kể mọi sự khác, là mỗi ngày tôi hầu cho trong những sự họ lấy mà khoe mình, phải lo lắng về hết thảy các Hội thánh. **29** Nào chẳng có một sự nào trỗi hơn chúng tôi được. có ai yếu đuối mà tôi chẳng yếu đuối ư? Nào có **13** Vì mấy người như vậy là sứ đồ giả, là kẻ làm ai vấp ngã mà tôi chẳng như nung như đốt ư? công lừa dối, mạo chức sứ đồ của Đáng Christ. **30** Vì phải khoe mình, thì tôi sẽ khoe mình về **14** Nào có lạ gì, chính quỉ Sa-tan mạo làm thiên sự yếu đuối tôi. **31** Đức Chúa Trời là Cha Đức sứ sáng láng. **15** Vậy thì những kẻ giúp việc nó Chúa Jēsus, là Đáng đáng ngợi khen đời đời vô mạo làm kẻ giúp việc công bình cũng chẳng lại cùng, biết rằng tôi không nói dối đâu. (aiōn g165) gì; nhưng sự cuối cùng họ sẽ y theo việc làm. **32** ỳ thành Đa-mách, quan tông đốc của vua A- **16** Tôi lại nói rằng: chớ có ai xem tôi như kẻ dại re-ta giữ thành của người Đa-mách để bắt tôi. dột; nếu vậy thì hãy nhận tôi như kẻ dại dột, **33** Có người từ cửa sổ dòng tôi xuống, bằng một hầu cho tôi cũng khoe mình ít nhiều. **17** Điều cái giỗ, đọc theo lưng thành, ấy vậy là tôi thoát tôi nói, là khi tôi lấy sự quả quyết dường ấy mà khôi tay họ.

12 Tôi cần phải khoe mình, dầu chẳng có ích làm lụy cho anh em đâu, vì không phải tôi tìm gì; nhưng tôi sẽ nói đến các sự hiện thấy của cải anh em, bèn là tìm chính anh em vậy; và sự Chúa đã tỏ ra. **2** Tôi biết một người trong thật, chẳng phải con cái nêu chúa của quí cho Đấng Christ, cách mười bốn năm trước, đã cha mẹ, nhưng thà cha mẹ chúa cho con cái thì được đem lên thiên đường trời thứ ba (hoặc trong hơn). **15** Về phần tôi, tôi rất vui lòng phí của và thân thể người, hoặc ngoài thân thể người, phí trọng cả mình tôi vì linh hồn anh em, dầu tôi chẳng biết, có Đức Chúa Trời biết). **3** Tôi rằng tôi yêu anh em thêm, mà cần phải bị anh biết người đó (hoặc trong thân thể người, hoặc em yêu tôi kém). **16** Tuy rằng tôi chưa từng làm ngoài thân thể người, tôi cũng chẳng biết, có lụy cho anh em, nhưng tôi là người khôn khéo, Đức Chúa Trời biết) **4** được đem lên thiên chốn đã dùng mưu kế mà bắt lấy anh em! **17** Vậy Ba-ra-đi, ở đó, nghe những lời không thể nói, tôi há đã dùng một người nào trong những kẻ mà không có phép cho người nào nói ra. **5** Về tôi sai đến cùng anh em mà lấy lợi của anh người đó, tôi sẽ khoe mình; nhưng về chính em chẳng? **18** Tôi đã xin Tít đi thăm anh em, mình tôi, tôi không khoe, chỉ khoe về sự yếu lại đã sai một người trong anh em chúng tôi đuối của tôi mà thôi. **6** Dầu tôi muốn khoe cùng đi với người. Có phải là Tít đã lấy lợi của mình, thì cũng không phải là một người đại anh em không? Chúng tôi há chẳng bước đi dột, vì tôi sẽ nói thật; nhưng tôi giữ, không nói, bởi một Thánh Linh, theo cùng một dấu chân hầu cho chẳng ai nghĩ tôi vượt quá sự họ thấy sao? **19** Đã lâu nay, anh em tưởng rằng chúng ở nơi tôi và nghe tôi nói. **7** Vậy nên, e rằng tôi tôi tìm cách chừa mình trước mặt anh em. Aáy lên mình kiêu ngạo bởi sự cao trọng cả thế của là trong Đấng Christ, trước mặt Đức Chúa Trời những sự tỏ ra áy chẳng, thì đã cho một cái mà chúng tôi nói; hỡi những kẻ rất yêu dấu, giambi xóc vào thịt tôi, tức là qui sứ của Sa-tan, mọi điều đó thấy vì sự gây dựng cho anh em. để vả tôi, và làm cho tôi đừng kiêu ngạo. **8** Đã **20** Vì tôi e rằng khi tôi đến, chẳng thấy anh em ba lần tôi cầu nguyện Chúa cho nó lìa xa tôi. như tôi ước ao, lại về phần anh em, chẳng thấy **9** Nhưng Chúa phán rằng: Aân diễn ta đủ cho tôi như anh em đã ước ao chẳng. Tôi còn e ngươi rồi, vì sức mạnh của ta nên trọn vẹn rằng trong các anh em có những điều rày rà, trong sự yếu đuối. Vậy, tôi sẽ rất vui lòng khoe ghen ghét, nóng giận, bất hòa, nói hành, nói mình về sự yếu đuối tôi, hầu cho sức mạnh gần nói xa, kiêu căng, hỗn loạn chẳng. **21** Có lẽ của Đấng Christ ở trong tôi. **10** Cho nên tôi vì nào khi tôi đến nơi anh em, Đức Chúa Trời lại Đấng Christ mà đành chịu trong sự yếu đuối, làm cho tôi phải hạ mình xuống về việc anh em nhuốm nhơ, túng ngặt, bắt bó, khốn khổ; vì khi một lần nữa, và tôi sẽ phải khóc lóc về nhiều kẻ tôi yếu đuối, áy là lúc tôi mạnh mẽ. **11** Tôi đã trước đã phạm tội mà không ăn năn về những nên đại dột bởi anh em ép uổng tôi; lẽ thì anh sự ô uế, gian dâm, luông tuồng họ đã phạm, em khen lao tôi mới phải, vì dầu tôi không ra hay sao?

gi, cũng chẳng kém các sứ đồ rất lớn kia chút nào. **12** Các bằng cớ về chức sứ đồ tôi đã tỏ ra trong anh em bởi sự nhạy nhục mọi đàng, bởi các dấu lạ, các sự khác thường, và các phép lạ. **13** Vả, nếu trừ ra sự chính tôi không làm lụy cho anh em, thì anh em có việc gì mà chẳng bằng các Hội thánh khác? Xin tha thứ cho tôi sự không công bình đó! **14** Ngày là lần thứ ba tôi sẵn sàng đi đến cùng anh em, và tôi sẽ chẳng

13 Ngày là lần thứ ba mà tôi sẽ đi đến nơi anh em. Mọi việc sẽ định cứ lời khai của hai hoặc ba người làm chứng. **2** Điều đó tôi đã nói rồi, bây giờ lại nói trước nữa, ngày nay tôi dầu vắng mặt, nhưng không khác lúc tôi ở với anh em lần thứ hai: tôi rao cho kẻ trước có phạm tội và cho mọi kẻ khác rằng, nếu tôi lại đến, thì chẳng dung thứ chi hết, **3** vì anh em phải có

một bằng cớ rằng Đáng Christ phán bởi tôi, tức là Đáng đối với anh em chẳng phải là yếu đuối đâu, bèn là mạnh mẽ ở giữa anh em vậy. **4** Bởi vì, dầu Ngài nhân sự yếu đuối đã bị đóng đinh vào thập tự giá, nhưng Ngài sống bởi quyền phép Đức Chúa Trời; chúng tôi cũng vậy, dầu là yếu đuối trong Ngài, nhưng nhờ quyền phép Đức Chúa Trời thì cũng sẽ sống với Ngài, dặng làm việc giữa anh em. **5** Chính anh em hãy tự xét để xem mình có đức tin chẳng. Hãy tự thử mình: anh em há không nhận biết rằng có Đức Chúa Jêsus Christ ở trong anh em sao? miễn là anh em không đáng bị bỏ. **6** Song tôi mong anh em nhận biết rằng chúng tôi chẳng đáng bị bỏ. **7** Nhưng chúng ta cầu xin Đức Chúa Trời cho anh em đừng làm việc ác nào, chẳng phải để tỏ ra chính chúng tôi được ưng chiu, song hầu cho anh em làm điều thiện, mặt dầu chúng tôi như đáng bị bỏ. **8** Vì chúng tôi chẳng có thể nghịch cùng lẽ thật, nhưng chỉ có thể thuận theo lẽ thật. **9** Dầu chúng tôi yếu đuối, miễn là anh em được mạnh mẽ thì chúng tôi cũng vui mừng; và điều chúng tôi cầu xin, ấy là cho anh em được nêu trọn vẹn. **10** Vậy nên khi vắng mặt, tôi viết những điều này, để khi tôi có mặt, không dùng thẳng phép, theo quyền Chúa ban cho tôi, để gây dựng chớ không phải để hủy diệt. **11** Rốt lại, hỡi anh em, hãy mừng rõ; khá theo đến sự trọn lành; hãy yên ủi mình, hiệp một tâm tình, ở cho hòa thuận, thì Đức Chúa Trời sự yêu thương và sự bình an sẽ ở cùng anh em. **12** Hãy lấy cái hôn thánh mà chào nhau. **13** Hết thảy thánh đồ chào anh em. **14** Nguyên xin ơn của Đức Chúa Jêsus Christ, sự yêu thương của Đức Chúa Trời, và sự giao thông của Đức Thánh Linh ở với anh em hết thảy!

Ga-la-ti

Chúa Trời, là Đáng đã để riêng tôi ra từ lúc còn trong lòng mẹ, và lấy ân điển gọi tôi, vui lòng

1 Phao-lô, làm sứ đồ, chẳng phải bởi loài người, cũng không nhờ một người nào, bèn là bởi Đức Chúa Jêsus Christ và Đức Chúa Trời, thì lập tức tôi chẳng bàn với thịt và máu. **16** bày tỏ Con của Ngài ra trong tôi, hầu cho tôi rao truyền Con đó ra trong người ngoại đạo, **17** tức là Cha, Đáng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống Tôi cũng không lên thành Giê-ru-sa-lem, đến lại, **2** cùng hết thảy anh em ở với tôi, gởi cho cùng những người đã làm sứ đồ trước tôi, song các Hội thánh ở xứ Ga-la-ti: **3** nguyên xin anh tôi đi qua xứ A-ra-bi; sau rồi trở về thành Đa-em được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Jêsus Christ, ru-sa-lem, đãng làm quen với Sê-pha, và tôi ở là Chúa chúng ta, **4** là Đáng phó mình vì tội lỗi với người muời lăm ngày; **19** nhưng tôi không chúng ta, hầu cho cứu chúng ta khỏi đói ác này, y theo ý muốn Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta, **5** nguyên Ngài được vinh hiển đói đói vô cùng! A-men. **(aiôn g165)** **6** Tôi lấy làm lạ cho anh em đã vội bỏ Đáng gọi anh em bởi ơn Đức Chúa Jêsus Christ, đãng theo tin lành khác. **7** Thật chẳng phải có tin lành khác, nhưng có mấy kẻ làm rối trí anh em, và muốn đánh đổ Tin Lành của Đáng Christ. **8** Nhưng nếu có ai, chúng ta ngày trước, nay đang truyền đạo mà hoặc chính chúng tôi, hoặc thiên sứ trên trời, truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành chúng tôi đã truyền cho anh em, thì người ấy đáng bị a-na-them! **9** Tôi đã nói rồi, nay lại nói lần nữa: Nếu ai truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành anh em đã nhận, thì người ấy đáng bị a-na-them! **10** Còn bây giờ, có phải tôi mong người ta ưng chịu tôi hay là Đức Chúa Trời? Hay là tôi muốn đẹp lòng loài người chẳng? Ví bằng tôi còn làm cho đẹp lòng người, thì tôi chẳng phải là tôi tớ của Đáng Christ. **11** Hỡi anh em, tôi nói cho anh em rằng, Tin Lành mà tôi đã truyền, chẳng phải đến từ loài người đâu; **12** vì tôi không nhận và cũng không học Tin Lành đó với một người nào, nhưng đã nhận lấy bởi sự tỏ ra của Đức Chúa Jêsus Christ. **13** Vâng, anh em đã nghe lúc trước tôi theo giáo Giu-đa, cách cư xử của tôi là thế nào, tôi bắt bớ và phá tán Hội thánh của Đức Chúa Trời quá chừng; **14** tôi tán tối trong giáo Giu-đa hơn nhiều người cùng tuổi cùng nước với tôi, tôi là người sốt sắng quá đỗi về cựu truyền của tổ phụ tôi. **15** Nhưng khi Đức

Chúa Trời, là Đáng đã để riêng tôi ra từ lúc còn trong lòng mẹ, và lấy ân điển gọi tôi, vui lòng

16 bày tỏ Con của Ngài ra trong tôi, hầu cho tôi rao truyền Con đó ra trong người ngoại đạo, **17** tức là Cha, Đáng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống Tôi cũng không lên thành Giê-ru-sa-lem, đến lại, **2** cùng hết thảy anh em ở với tôi, gởi cho cùng những người đã làm sứ đồ trước tôi, song các Hội thánh ở xứ Ga-la-ti: **3** nguyên xin anh tôi đi qua xứ A-ra-bi; sau rồi trở về thành Đa-em được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Jêsus Christ, ru-sa-lem, đãng làm quen với Sê-pha, và tôi ở là Chúa chúng ta, **4** là Đáng phó mình vì tội lỗi với người muời lăm ngày; **19** nhưng tôi không chúng ta, hầu cho cứu chúng ta khỏi đói ác này, y theo ý muốn Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta, **5** nguyên Ngài được vinh hiển đói đói vô cùng! A-men. **(aiôn g165)** **6** Tôi lấy làm lạ cho anh em đã vội bỏ Đáng gọi anh em bởi ơn Đức Chúa Jêsus Christ, đãng theo tin lành khác. **7** Thật chẳng phải có tin lành khác, nhưng có mấy kẻ làm rối trí anh em, và muốn đánh đổ Tin Lành của Đáng Christ. **8** Nhưng nếu có ai, chúng ta ngày trước, nay đang truyền đạo mà hoặc chính chúng tôi, hoặc thiên sứ trên trời, truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành chúng tôi đã truyền cho anh em, thì người ấy đáng bị a-na-them! **9** Tôi đã nói rồi, nay lại nói lần nữa: Nếu ai truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành anh em đã nhận, thì người ấy đáng bị a-na-them! **10** Còn bây giờ, có phải tôi mong người ta ưng chịu tôi hay là Đức Chúa Trời? Hay là tôi muốn đẹp lòng loài người, thì tôi chẳng phải là tôi tớ của Đáng Christ. **11** Hỡi anh em, tôi nói cho anh em rằng, Tin Lành mà tôi đã truyền, chẳng phải đến từ loài người đâu; **12** vì tôi không nhận và cũng không học Tin Lành đó với một người nào, nhưng đã nhận lấy bởi sự tỏ ra của Đức Chúa Jêsus Christ. **13** Vâng, anh em đã nghe lúc trước tôi theo giáo Giu-đa, cách cư xử của tôi là thế nào, tôi bắt bớ và phá tán Hội thánh của Đức Chúa Trời quá chừng; **14** tôi tán tối trong giáo Giu-đa hơn nhiều người cùng tuổi cùng nước với tôi, tôi là người sốt sắng quá đỗi về cựu truyền của tổ phụ tôi. **15** Nhưng khi Đức

2 Sau đó muời bốn năm, tôi lại lên thành Giê-ru-sa-lem với Ba-na-ba, có đem Tít cùng đi nữa. **2** Tôi vâng theo lời tỏ ra mà lên đó, phô bày Tin Lành mà tôi đã giảng trong người ngoại đạo ra cho anh em; lại phô bày riêng cho những kẻ có danh vọng hơn hết, kéo sự chạy của tôi trước kia và bây giờ hóa ra vô ích chẳng. **3** Đầu Tít, kẻ cùng đi với tôi, là người Gò-réc, cũng không bị ép phải cắt bì. **4** Chúng tôi đã làm như vậy, vì có mấy người anh em già, lén vào trong vòng chúng tôi, để rình xem sự tự do mà chúng tôi được trong Đức Chúa Jêsus Christ, đãng bắt chúng tôi làm tôi mọi. **5** Chúng tôi không nhường họ một giây phút nào, chối chẳng chịu thuộc dưới quyền họ, hầu cho lẽ thật của Tin Lành được vững bền trong anh em. **6** Còn như những kẻ mà người ta tôn trọng lắm, (trước kia là kẻ thế nào, thì chẳng can dự gì với tôi, Đức Chúa Trời không tây vị ai hết), tôi nói, những kẻ đó dầu tôn trọng lắm, cũng chẳng làm cho

tôi thêm ích chút nào. 7 Trái lại, họ thấy sự Thật thế, nếu tôi lập lại điều tôi đã phá hủy, thì giảng Tin Lành cho kẻ không chịu phép cắt bì tôi sẽ tỏ ra chính tôi là người phạm phép. 19 đã giao cho tôi, cũng như sự giảng Tin Lành Vả, bởi luật pháp, tôi đã chết cho luật pháp, để cho người chịu phép cắt bì đã giao cho Phi-e-sông cho Đức Chúa Trời. 20 Tôi đã bị đóng đinh rõ vậy, 8 vì Đáng đã cảm động trong Phi-e-ro vào thập tự giá với Đáng Christ, mà tôi sống, để sai người làm sứ đồ cho những kẻ chịu cắt không phải là tôi sống nữa, nhưng Đáng Christ bì, cũng cảm động trong tôi để sai tôi làm sứ sống trong tôi; nay tôi còn sống trong xác thịt, đồ cho dân ngoại, 9 và nhận biết ân điển đã ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa ban cho tôi, thì Gia-cơ, Sê-pha, Giăng là những Trời, là Đáng đã yêu tôi, và đã phó chính mình người được tôn như cột trụ, trao tay hữu giao Ngài vì tôi. 21 Tôi không muốn làm cho ân điển kết với chúng tôi, tức là Ba-na-ba và tôi, hầu Đức Chúa Trời ra vô ích; vì nếu bởi luật pháp cho chúng tôi đi đến cùng dân ngoại, còn các mà được sự công bình, thì Đáng Christ chịu người ấy thì đến cùng những kẻ chịu phép cắt chết là vô ích.

bì. 10 Các người ấy chỉ dặn dò tôi phải nhớ đến kẻ nghèo nàn, là điều tôi cũng đã ân cần làm lầm. 11 Nhưng khi Sê-pha đến thành An-ti-ốt, tôi có ngăn can trước mặt người, vì là đáng trách lầm. 12 Bởi trước lúc mấy kẻ của Gia-cơ sai đi chưa đến, thì người ăn chung với người ngoại; vừa kinh họ đã đến thì người lui đứng riêng ra, bởi sợ những kẻ chịu phép cắt bì. 13 Các người Giu-đa khác cũng dùng một cách giả dối như vậy, đến nỗi chính Ba-na-ba cũng bị sự giả hình của họ dẫn dụ. 14 Nhưng khi tôi thấy họ không đi ngay thẳng theo lẽ thật của Tin Lành, thì nói với Sê-pha trước mặt mọi người rằng: nếu anh là người Giu-đa, mà ăn ở theo cách dân ngoại, không theo cách người Giu-đa, thì làm sao anh ép dân ngoại phải theo thói Giu-đa? 15 Vè phần chúng tôi, thì sanh ra là người Giu-đa, không phải là kẻ có tội từ trong dân ngoại. 16 Dầu vậy, đã biết rằng người ta được xưng công bình, chẳng phải bởi các việc luật pháp đâu, bèn là cậy đức tin trong Đức Chúa Jésus Christ, nên chính chúng tôi đã tin Đức Chúa Jésus Christ, để được xưng công bình bởi đức tin trong Đáng Christ, chứ chẳng bởi các việc luật pháp; vì chẳng có ai được xưng công bình bởi các việc luật pháp. 17 Nhưng nếu đang khi chúng tôi tìm cách được xưng công bình trong Đáng Christ, mà chính chúng tôi bị nhận là kẻ có tội, vậy thì Đáng Christ chẳng là làm tôi của tôi lỗi sao? Chẳng hề nhu vậy! 18

3 Hỡi người Ga-la-ti ngu muội kia, ai bùa ém anh em là người mà trước mắt đã được rō bày ra Đức Chúa Jésus Christ bị đóng đinh trên thập tự giá? 2 Tôi chỉ hỏi anh em một câu này: Aáy là cậy các việc luật pháp hay là bởi nghe và tin mà anh em đã nhận được Đức Thánh Linh? 3 Sao anh em ngu muội dường ấy? Sau khi đã khởi sự nhờ Đức Thánh Linh, nay sao lại cậy xác thịt mà làm cho trọn? 4 Anh em há luồng công mà chịu sự khốn khổ dường ấy sao? nếu quả là luồng công! 5 Đáng ban Đức Thánh Linh cho anh em và làm các phép lạ trong anh em, thì làm bởi các việc luật pháp, hay là bởi đã nghe mà tin? 6 Như Aùp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, thì đã kể là công bình cho người, 7 vậy anh em hãy nhận biết rằng những kẻ có đức tin là con cháu thật của Aùp-ra-ham. 8 Kinh Thánh cũng biết trước rằng Đức Chúa Trời sẽ xưng dân ngoại là công bình bởi đức tin, nên đã rao truyền trước cho Aùp-ra-ham tin lành này: Các dân sẽ nhờ ngươi mà được phước. 9 Aáy vậy, ai tin thì này được phước với Aùp-ra-ham, là người có lòng tin. 10 Vì mọi kẻ cậy các việc luật pháp, thì bị rửa sả, bởi có chép rằng: Đáng rửa thay là kẻ không bền đỗ trong mọi sự đã chép ở sách luật,ặng làm theo những sự ấy! 11 Vả lại chẳng hề có ai cậy luật pháp mà được xưng công bình trước mặt Đức Chúa Trời, điều đó là rõ ràng lắm, vì người công bình sẽ sống bởi

đức tin. 12 Vả, luật pháp vốn không phải đồng canh giữ của luật pháp mà chờ đức tin phải một thứ với đức tin, nhưng luật pháp có chép bày ra. 24 Aáy vậy, luật pháp đã như thầy giáo rằng: Người nào vâng giữ các điều răn thì sẽ đặng dẫn chúng ta đến Đáng Christ, hầu cho nhờ đó mà sống. 13 Đáng Christ đã chuộc chúng chúng ta bởi đức tin mà được xưng công bình. ta khỏi sự rủa sả của luật pháp, bởi Ngài đã nên 25 Song khi đức tin đã đến, chúng ta không còn sự rửa sả vì chúng ta, vì có lời chép: Đáng rủa phục dưới thầy giáo ấy nữa. 26 Vì chưng anh thay là kẻ bị treo trên cây gỗ, 14 hầu cho phước em bởi tin Đức Chúa Jésus Christ, nên hết thảy lành ban cho Aùp-ra-ham nhờ Đức Chúa Jésus đều là con trai của Đức Chúa Trời. 27 Vả, anh Christ mà được rái khắp trên dân ngoại, lại em thay đều chịu phép báp tem trong Đáng hầu cho chúng ta cậy đức tin mà nhận lãnh Christ, đều mặc lấy Đáng Christ vậy. 28 Tại đây Đức Thánh Linh đã hứa cho. 15 Hỡi Anh em, không còn chia ra người Giu-đa hoặc người Gờ-tô-ti nói theo thói quen người ta rằng: Khi một réc; không còn người tôi mọi hoặc người tự người đã làm tờ giao ước thành rồi, thì không chủ; không còn đàn ông hoặc đàn bà; vì trong ai có phép được xóa đi hay thêm vào sự gì. Đức Chúa Jésus Christ, anh em thay đều làm 16 Vả, các lời hứa đã được phán cho Aùp-ra-một. 29 Lại nếu anh em thuộc về Đáng Christ, ham và cho dòng dõi người. không nói: Vì cho thì anh em là dòng dõi của Aùp-ra-ham, tức là các dòng dõi người, như chỉ về nhiều người; kể kể tự theo lời hứa.

nhưng nói: Vì cho dòng dõi người, như chỉ về một người mà thôi, tức là Đáng Christ. 17 Vậy thì tôi nói rằng: Lời giao ước mà Đức Chúa Trời trước kia đã kết lập thành rồi, thì không có thể bị hủy đi, và lời hứa cũng không có thể bị bỏ đi bởi luật pháp, là sự cách sau bốn trăm ba mươi năm mới có. 18 Vì, nếu cơ nghiệp được ban cho bởi luật pháp, thì không bởi lời hứa nữa. Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng lời hứa mà ban cơ nghiệp cho Aùp-ra-ham. 19 Vậy thì làm sao có luật pháp? luật pháp đã đặt thêm, vì có những sự phạm phép, cho tới chừng nào người dòng dõi đến, là người mà lời hứa đã hứa cho; luật pháp được ban ra bởi mấy thiên sứ và truyền ra bởi một người trung bảo. 20 Vả, người trung bảo chẳng phải là người trung bảo về một bè mà thôi, nhưng Đức Chúa Trời chỉ có một. 21 Vậy thì luật pháp nghịch cùng lời hứa của Đức Chúa Trời hay sao? chẳng hề như vậy; vì nếu đã ban cho một luật pháp có thể làm cho sống, thì sự công bình chắc bởi luật pháp mà đến. 22 Nhưng Kinh Thánh đã nhốt hết thảy mọi sự dưới tội lỗi, hầu cho điều chi đã hứa, bởi đức tin trong Đức Chúa Jésus Christ mà được ban cho những kẻ tin. 23 Trước khi đức tin chưa đến, chúng ta bị nhốt dưới sự

4 Vả, tôi nói rằng người kể tự dầu là chủ của mọi vật, mà đang còn thơ ấu, thì chẳng khác chi kể tôi mọi; 2 phải ở dưới quyền kẻ bảo hộ và kẻ coi giữ, cho đến k" người cha đã định. 3 Chúng ta cũng như vậy, khi còn thơ ấu, phải phục dưới các lè thói của thế gian. 4 Nhưng khi k" hạn đã được trọn, Đức Chúa Trời bèn sai Con Ngài bởi một người nữ sanh ra, sanh ra dưới luật pháp, 5 để chuộc những kẻ ở dưới luật pháp, và cho chúng ta được làm con nuôi Ngài. 6 Lại vì anh em là con, nên Đức Chúa Trời đã sai Thánh Linh của Con Ngài vào lòng chúng ta, kêu rằng: A-bal Cha! 7 Đường ấy, người không phải là tôi mọi nữa, bèn là con; và nếu người là con, thì cũng là kẻ kế tự bởi ơn của Đức Chúa Trời. 8 Xưa kia, anh em chẳng biết Đức Chúa Trời chi hết, thì làm tôi các thần vồn không phải là thần. 9 Nhưng hiện nay anh em biết Đức Chúa Trời lại được Đức Chúa Trời biết đến nữa, sao còn trở hướng về lè thói hèn yếu nghèo nàn đó mà suy phục nữa ư? 10 anh em hãy còn giữ ngày tháng, mùa, năm ư! 11 Tôi lo cho anh em, e tôi đã làm việc luống công giữa anh em. 12 Hỡi anh em, tôi xin anh em hãy giống như tôi; vì tôi cũng như anh em. Anh em không làm

hại gì cho tôi. **13** Anh em biết rằng ấy là đang sác, là con của lời hứa. **29** Nhưng, như bấy giờ, lúc xác thịt yếu đuối mà tôi truyền Tin Lành kề sanh ra theo xác thịt bắt bớ kề sanh ra theo cho anh em lần thứ nhất, **14** vì xác thịt tôi yếu Thánh Linh, thì hiện nay cũng còn là thế ấy. **30** đuối sanh ra sự rèn thử cho anh em mặc dầu, Song Kinh Thánh, có nói gì? Hãy đuối người nữ anh em cũng chẳng khinh tôi, chẳng chói tôi, tôi mọi và con trai nó; vì con trai của người mà lại tiếp rước tôi như một vị thiên sứ của nữ tôi mọi sẽ không được kế tự với con trai Đức Chúa Trời, thật như chính mình Đức Chúa của người nữ tự chủ. **31** Aáy vậy, hỡi anh em, Jêsus Christ. **15** Vậy thì sự vui mừng của anh chúng ta chẳng phải là con cái của người nữ em đã trở nên thế nào? Vì tôi làm chứng cho tôi mọi, bèn là người nữ tự chủ.

anh em rằng, lúc bấy giờ, nếu có thể được thì anh em cũng mộc con mắt mà cho tôi. **16** Tôi lấy lẽ thật bảo anh em, lại trở nên thù nghịch của anh em sao? **17** Những người đó vì anh em mà sốt sắng, thì không phải là ý tốt; nhưng họ muốn anh em lia bỏ chúng tôi, hầu cho anh em sốt sắng vì họ. **18** Có lòng sốt sắng vì điều thiện thì tốt lắm, lúc nào cũng thế, không những khi tôi có mặt giữa anh em. **19** Hỡi các con, vì các con mà ta lại chịu đau đớn của sự sanh nở, cho đến chừng nào Đáng Christ thành hình trong các con, **20** ta muốn ở cùng các con và thay đổi cách nói; vì về việc các con, ta rất là bối rối khó xử. **21** Hãy nói cho tôi, anh em là kẻ ưa phục dưới luật pháp, há không nghe luật pháp sao? **22** Vì có chép rằng Aùp-ra-ham có hai con trai: một là con của người nữ tôi mọi, một là con của người nữ tự chủ. **23** Nhưng con của người nữ tôi mọi sanh ra theo xác thịt, con của người nữ tự chủ sanh ra theo lời hứa. **24** Cả điều đó có một nghĩa bóng: hai người nǚ đó tức là hai lời giao ước, một là lời giao ước tại núi Si-na-i, sanh con ra để làm tôi mọi ấy là nàng A-ga. **25** Vâ, A-ga, ấy là núi Si-na-i, trong xứ A-ra-bi; khác nào như thành Giê-ru-sa-lem bây giờ, thành đó với con cái mình đều làm tôi mọi. **26** Nhưng thành Giê-ru-sa-lem ở trên cao là tự do, và ấy là mẹ chúng ta. **27** Vì có lời chép: Hỡi đàn bà son, ngươi là kẻ chẳng sanh nở chi hết, hãy vui mừng; Người là kẻ chẳng từng chịu đau đớn sanh đẻ, hãy nức lòng mừng rõ và bực tiếng reo cười, Vì con cái của vợ bị đẻ sẽ đông hơn con cái của người nǚ có chồng. **28** Hỡi anh em, về phần chúng ta, chúng ta cũng như Y-

5 Đáng Christ đã buông tha chúng ta cho được tự do; vậy hãy đứng vững, chờ lại để mình dười ách tôi mọi nữa. **2** Tôi là Phao-lô nói với anh em rằng, nếu anh em chịu làm phép cắt bì, thì Đáng Christ không bỗ ích chi cho anh em hết. **3** Tôi lại rao cho mọi người chịu cắt bì rằng, họ buộc phải vâng giữ trọn cả luật pháp. **4** Anh em thấy đều muốn cậy luật pháp cho được xưng công bình, thì đã lia khỏi Đáng Christ, mất ân điển rồi. **5** Về phần chúng ta, ấy là bởi đức tin và nhờ Thánh Linh mà chúng ta được nhận lãnh sự trông cậy của sự công bình. **6** Vì trong Đức Chúa Jêsus Christ, cái điều có giá trị, không phải tại chịu phép cắt bì hoặc không chịu phép cắt bì, nhưng tại đức tin hay làm ra bởi sự yêu thương vậy. **7** Anh em chạy giỏi; ai đã ngăn trở anh em đăng không cho vâng phục lẽ thật? **8** Sự xui giục đó không phải đến từ Đáng gọi anh em. **9** Một ít men làm cho dậy cả đồng bột. **10** Trong Chúa, tôi đối với anh em có lòng tin cậy này, là anh em chắc không có ý khác; nhưng kẻ làm rối trí anh em, bất luận người nào, sẽ chịu hình phạt về điều đó. **11** Hỡi anh em, về phần tôi, nếu tôi còn giảng phép cắt bì, thì sao tôi còn bị bắt bớ nữa? Sự vấp phạm về thập tự giá há chẳng phải bỏ hết rồi sao? **12** Nguyên cho kẻ gieo sự rối loạn trong anh em thà họ tự chặt mình là hơn! **13** Hỡi anh em, anh em đã được gọi đến sự tự do, song chớ lấy sự tự do đó làm dịp cho anh em ăn ở theo tánh xác thịt, nhưng hãy lấy lòng yêu thương làm đầy tớ lẫn nhau. **14** Vì cả luật pháp chỉ tóm lại trong một lời này: Người hãy yêu kẻ lân

cận như mình. **15** Nhưng nếu anh em cắn nuốt chia cho người dạy đó. **7** Chớ hè dõi mình; Đức nhau, thì hãy giữ, kéo kẽ này bị diệt mất bởi Chúa Trời không chịu khinh dể đâu; vì ai gieo kẻ khác. **16** Vậy tôi nói rằng: Hãy bước đi theo giống chi, lại gặt giống ấy. **8** Kẻ gieo cho xác Thánh Linh, chớ hè làm trộn những điều ưa thịt, sẽ bời xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ muốn của xác thịt. **17** Vì xác thịt có những điều gieo cho Thánh Linh, sẽ bời Thánh Linh mà gặt ưa muôn trái với những điều của Thánh Linh, sự sống đời đời. (*aiōnios g166*) **9** Chớ mệt nhọc về Thánh Linh có những điều ưa muôn trái với sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ nải, thì của xác thịt; hai bên trái nhau dường ấy, nên đến k” chúng ta sẽ gặt. **10** Vậy, đang lúc có dịp anh em không làm được điều mình muốn làm. tiễn, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là **18** Nhưng, ví bằng anh em nhờ Thánh Linh chỉ cho anh em chúng ta trong đức tin. **11** Hãy xem dẫu, thì chẳng hè ở dưới luật pháp. **19** Vả, các chính tay tôi viết thơ này cho anh em, chữ lớn việc làm của xác thịt là rõ ràng lắm: ấy là gian là dường nào. **12** Hết thấy những kẻ muốn cho dâm, ô uế, luông tuồng, **20** thờ hình tượng, mình đẹp lòng người theo phần xác, ép anh em phù phép, thù oán, tranh đấu, ghen ghét, buồn chịu cắt bì, hầu cho họ khỏi vì thập tự giá của giận, cãi lẫy, bất bình, bè đảng, **21** ganh ghét, say Đáng Christ mà bị bắt bớ đó thôi. **13** Vì chính sưa, mê ăn uống, cùng các sự khác giống như những kẻ đó đã chịu cắt bì, không vâng giữ vậy. Tôi nói trước cho anh em, như tôi đã nói luật pháp đâu, nhưng họ muôn anh em chịu rồi: hễ ai phạm những việc thế ấy thì không cắt bì, hầu để khoe mình trong phần xác của được hưởng nước Đức Chúa Trời. **22** Nhưng anh em. **14** Còn như tôi, tôi hẳn chẳng khoe trái của Thánh Linh, ấy là lòng yêu thương, sự mình, trừ ra khoe về thập tự giá của Đức Chúa vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền Jésus Christ chúng ta, bởi thập tự giá ấy, thế lành, trung tín, mềm mại, tiết độ: **23** không có gian đối với tôi đã bị đóng đinh, và tôi đối với luật pháp nào cầm các sự đó. **24** Vả, những kẻ thế gian cũng vậy! **15** Vì điều yếu cần, chẳng thuộc về Đức Chúa Jésus Christ đã đóng đinh phải sự chịu cắt bì, hay là sự chẳng chịu cắt bì, xác thịt với tình dục và dâm dục mình trên bèn là trở nên người mới. **16** Nguyễn xin sự thập tự giá rồi. **25** Nếu chúng ta nhờ Thánh bình an và sự thương xót giáng trên hết thảy Linh mà sống, thì cũng hãy bước theo Thánh những kẻ noi theo mẫu mực này, lại giáng trên Linh vậy. **26** Chớ tìm kiếm danh vọng giả dối dân Y-sơ-ra-ên của Đức Chúa Trời nữa! **17** Uớc mà trêu chọc nhau và ghen ghét nhau.

gi từ nay về sau, chẳng ai làm khó cho tôi, vì trong mình tôi có đốt dầu vết của Đức Chúa Jésus vậy. **18** Hỡi anh em, nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jésus Christ chúng ta ở với tâm thần anh em! A-men.

6 Hỡi anh em, ví bằng có người nào tình cờ phạm lỗi gì, anh em là kẻ có Đức Thánh Linh, hãy lấy lòng mềm mại mà sửa họ lại; chính mình anh em lại phải giữ, e cũng bị dỗ dành chẳng. **2** Hãy mang lấy gánh nặng cho nhau, như vậy anh em sẽ làm trộn luật pháp của Đáng Christ. **3** Vì, nếu có ai, dầu mình không ra chi hết, mà cũng tưởng mình ra chi ấy là mình dối lấy mình. **4** Mỗi người phải thử xét việc làm của mình, thì sự khoe mình chỉ tại mình thôi, chớ chẳng phải tại kẻ khác. **5** Vì ai sẽ gánh lấy riêng phần nấy. **6** Ké nào mà người ta dạy đạo cho, phải lấy trong hết thảy của cải mình mà

Ê-phê-sô

ké mà Ngài đã được đế khen ngợi sự vinh hiển
Ngài. 15 Vậy nên, sau khi tôi có nghe đức tin

1 Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm anh em hướng về Đức Chúa Jêsus và tình yêu sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gởi cho thương đối với các thánh đồ, 16 thì tôi vì anh các thánh đồ ở thành Ê-phê-sô, cho những kẻ em cảm tạ không thôi, thường nhắc đến anh trung tín trong Đức Chúa Jêsus Christ: 2 nguyên em trong khi cầu nguyện. 17 Tôi cầu Đức Chúa xin ân điển và sự bình an được ban cho anh Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha em từ nơi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ vinh hiển, ban thán trí của sự khôn sáng và của nơi Đức Chúa Jêsus Christ! 3 Ngợi khen Đức sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, 18 lại Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể Đáng Christ dù mọi thứ phước thiêng liêng ở nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài các nơi trên trời, 4 trước khi sáng thế, Ngài cho các thánh đồ là làm sao, 19 và biết quyền đã chọn chúng ta trong Đáng Christ, đãng làm vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, nên thánh không chối trách được trước mặt là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của Đức Chúa Trời, 5 bởi sự thương yêu của Ngài năng lực mình, 20 mà Ngài đã tỏ ra trong Đáng đã định trước cho chúng ta được trở nên con Christ, khi khiến Đáng Christ từ kẻ chết sống nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý lại và làm cho ngồi bên hữu minh tại các nơi tốt của Ngài, 6 để khen ngợi sự vinh hiển của trên trời, 21 cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang không trong Con yêu dấu của Ngài! 7 Aáy là ra, không những trong đời này, mà cũng trong trong Đáng Christ, chúng ta được cứu chuộc đời hầu đến nữa. (aiôn g165) 22 Ngài đã bắt muôn bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của vật phục dưới chân Đáng Christ, và ban cho ân điển Ngài, 8 mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên Đáng Christ làm đầu Hội thánh, 23 Hội thánh là chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông thân thể của Đáng Christ, tức là sự đầy đủ của sáng, 9 khiến chúng ta biết sự màu nhiệm của Đáng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài 10 để làm sự định trước đó trong khi k" mān, hội hiệp muôn vật lại trong Đáng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. 11 Aáy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đáng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, 12 hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đáng Christ trước nhất mà được ngợi khen. 13 Aáy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe đạo chân thật, là đạo Tin Lành về sự cứu rỗi anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đáng Chúa đã hứa, 14 Đáng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến k" chuộc lấy những

2 Còn anh em đã chết vì làm lối và tội ác mình, 2 đều là những sự anh em xưa đã học đòi, theo thói quen đời này, vâng phục vua cầm quyền chốn không trung tức là thần hiện đang hành động trong các con bạn nghịch. (aiôn g165)

3 Chúng ta hết thấy cũng đều ở trong số ấy, trước kia sống theo tư dục xác thịt mình, làm trọn các sự ham mê của xác thịt và ý tưởng chúng ta, tự nhiên làm con của sự thạnh nộ, cũng như mọi người khác. 4 Nhưng Đức Chúa Trời, là Đáng giàu lòng thương xót, vì cớ lòng yêu thương lớn Ngài đem mà yêu chúng ta, 5 nên đang khi chúng ta chết vì tội mình, thì Ngài làm cho chúng ta sống với Đáng Christ, ấy là nhờ ân điển mà anh em được cứu, 6 và Ngài làm cho chúng ta đồng sống lại và đồng ngồi

trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Jêsus Christ, 7 hallel cho về đời sau tỏ ra sự giàu có vô hạn của ân điển Ngài, mà Ngài bởi lòng nhân từ đã dùng ra cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ. (aiôn g165) 8 Vâ, ây là nhô ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải

đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. 9 Aáy chẳng phải bởi việc làm đâu, hallel cho không ai khoe mình; 10 vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jêsus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo. 11 Vậy, anh em, theo xác thịt là người ngoại, bị những kẻ xưng mình là người chịu cắt bì trong xác thịt bởi tay người ta, gọi anh em là người không chịu cắt bì, hãy nhớ lại lúc trước, 12 trong thuở đó, anh em không có Đáng Christ, bị ngoại quyền công dân trong Y-sơ-ra-ên, chẳng dự vào giao ước của lời hứa, ở thế gian không có sự trung cậy và không có Đức Chúa Trời. 13 Nhưng trong Đức Chúa Jêsus Christ, anh em là kẻ ngày trước cách xa, hiện nay đã nhờ huyết Đáng Christ mà được gần rồi. 14 Vì, ây chính Ngài là sự hòa hiệp của chúng ta; Ngài đã hiệp cả hai lại làm một, phá đổ bức thường ngăn cách, 15 là sự thù nghịch đã phân rẽ ra, bởi vì Ngài đã đem thân mình mà trừ bỏ luật pháp của các điều răn chép thành điều lệ. Như vậy, khi làm cho hòa nhau, Ngài muốn lấy cả hai lập nên một người mới trong Ngài, 16 và vì bởi thập tự giá Ngài đã làm cho sự thù nghịch tiêu diệt, nên nhờ thập tự giá đó Ngài khiến cả hai hiệp thành một thể, mà làm hòa thuận với Đức Chúa Trời. 17 Ngài lại đã đến rao truyền sự hòa bình cho anh em là kẻ ở xa, và sự hòa bình cho kẻ ở gần. 18 Vì ây là nhờ Ngài mà chúng ta cả hai đều được phép đến gần Đức Chúa Cha, đồng trong một Thánh Linh. 19 Dường ây anh em chẳng phải là người ngoại, cũng chẳng phải là kẻ ở tro nữa, nhưng là người đồng quốc với các thánh đồ, và là người nhà của Đức Chúa Trời. 20 Anh em đã được dựng lên trên nền của các sứ đồ cùng các đáng tiên tri, chính Đức

Chúa Jêsus Christ là đá góc nhà, 21 cá cái nhà đã dựng lên trên đá đó, sắp đặt cách hẳn hoi, để làm nên một đền thờ thánh trong Chúa. 22 Aáy, anh em cũng nhờ Ngài mà được dự phần vào nhà đó, dặng trở nên nhà ở của Đức Chúa Trời trong Thánh Linh.

3 Aáy bởi điều đó, mà tôi, Phao-lô, vì anh em là người ngoại mà làm kẻ tù của Đức Chúa Jêsus Christ. 2 Vâ, anh em có nghe Đức Chúa Trời ban chức cho tôi, là ân điển mà Ngài vì anh em phó cho tôi, 3 thế nào bởi sự tỏ ra, tôi đã hiểu biết điều mầu nhiệm mà tôi mới bày tỏ cùng anh em mấy lời. 4 Đọc đến thì anh em có thể rõ sự hiểu biết của tôi về lẽ mầu nhiệm của Đáng Christ, 5 là lẽ mầu nhiệm trong các đời khác, chưa từng phát lộ cho con cái loài người, mà bây giờ đã được Đức Thánh Linh tỏ ra cho các sứ đồ thánh và tiên tri của Ngài. 6 Lẽ mầu nhiệm đó tức là: Dân ngoại là kẻ đồng kế tự, là các chi của đồng một thể, đều có phần chung với chúng ta về lời hứa đã nhờ Tin Lành mà lập trong Đức Chúa Jêsus Christ; 7 còn tôi đã trở nên kẻ giúp việc Tin Lành ây cứ sự ban cho của ân điển Đức Chúa Trời, là ân điển đã ban cho tôi bởi công hiệu của quyền phép Ngài. 8 Phải, ân điển đó đã ban cho tôi, là kẻ hèn hơn hết mọi thánh đồ, để rao truyền cho dân ngoại sự giàu có không dò được của Đáng Christ, 9 và soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lẽ mầu nhiệm, từ đời thượng cổ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đáng dựng nên muôn vật. (aiôn g165) 10 Aáy vậy, hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời, 11 theo ý định đời đời của Ngài đã làm xong trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta, (aiôn g165) 12 trong Ngài chúng ta nhờ đức tin đến Ngài mà được tự do đến gần Đức Chúa Trời cách dạn dĩ. 13 Tôi cũng xin anh em chớ nhân sự hoạn nạn tôi chịu vì anh em mà ngã lòng điều đó là điều vinh hiển của anh em vậy. 14 Aáy là vì cớ đó

mà tôi quì gối trước mặt Cha, 15 bởi Cha mà cả làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục nhà trên trời và dưới đất đều được đặt tên, 16 sư và giáo sư, 12 để các thánh đồ được trọn tôi cầu xin Ngài tùy sự giàu có vinh hiển Ngài vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng khiến anh em được quyền phép bởi Thánh Linh thân thể Đáng Christ, 13 cho đến chừng chúng mà nêu mạnh mẽ trong lòng; 17 đến nỗi Đáng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong Christ nhân đức tin mà ngự trong lòng anh em; sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc 18 để anh em khi đã đâm rẽ vững nền trong sự thành nhân, được tầm thước vóc giacula trọn vẹn yêu thương, được hiệp cùng các thánh đồ mà của Đáng Christ. 14 Ngài muôn chúng ta không hiểu thấu bè rộng, bè dài, bè cao, bè sâu của như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu nó là thế nào, 19 và được biết sự yêu thương chươn dỗ dành làm cho làm lạc, mà day động của Đáng Christ, là sự trỗi hơn mọi sự thông và dời đổi theo chiều gió của đạo lạc, 15 nhưng biết, hầu cho anh em được đầy đầy mọi sự dư muôn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra dật của Đức Chúa Trời. 20 Vâ, Đức Chúa Trời, lê chân thật, để trong mọi việc chúng ta đều bởi quyền lực cảm động trong chúng ta, có thể được thêm lên trong Đáng làm đầu, tức là Đáng làm trỗi hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, 21 nguyên Ngài được vinh hiển trong Hội thánh, và trong Đức Chúa Jêsus Christ, trải các thời đại, dời dời vô cùng. Amen. (aiôñ g165)

4 Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, 2 phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chịu nhau, 3 dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. 4 Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; 5 chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; 6 chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. 7 Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đáng Christ. 8 Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, Vâ ban các ơn cho loài người. 9 Vâ, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? 10 Đáng đã xuống tức là Đáng đã lên trên hết các tùng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. 11 Aáy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác

Christ. 16 Aáy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. 17 Vậy, này là điều tôi nói và điều tôi nhân danh Chúa mà rao ra: áy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, 18 bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cỏi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. 19 Họ đã mất cả sự cảm biết, dành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. 20 Nhưng anh em học cho biết Đáng Christ thì chẳng phải như vậy, 21 vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) 22 rằng anh em phải bỏ cách ăn нет ở ngày trước, thoát lốt người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỗ dành, 23 mà phải làm nên mới trong tâm chí mình, 24 và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật. 25 Như vậy, mỗi người trong anh em phải chữa sự nói dối, hãy nói thật với kẻ lân cận mình, vì chúng ta làm chi thể cho nhau. 26 Ví bằng anh em đang cơn giận, thì chớ phạm tội; chớ căm giận cho đến khi mặt trời lặn, 27 và đừng cho ma quỷ nhân dịp. 28 Ké

vốn hay trộm cắp chớ trộm cắp nữa; nhưng điều mà những người đó làm cách kín giấu, thà chịu khó, chính tay mình làm nghề lương cũng đã là hổ thẹn rồi. 13 Nhưng hết thảy mọi thiện, đặng có vật chi giúp cho kẻ thiêu thốn sự đã bị quở trách đều được tỏ ra bởi sự sáng; thì hơn. 29 Chớ có một lời dối nào ra từ miệng phàm điều chi đã tỏ ra thì trở nên sự sáng vây, anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài 14 Cho nên có chép rằng: Người đang ngủ, hãy lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, đến. 30 Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh thì Đáng Christ sẽ chiêu sáng ngươi. 15 Vậy, Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em hãy giữ cho khéo về sự ăn ở của anh em, chớ được ái chứng đến ngày cứu chuộc. 31 Phải bỏ xứ mình như người dại dột, nhưng như người khỏi anh em những sự cay đắng, buồn giận, khôn ngoan. 16 Hãy lợi dụng thì giờ, vì những tức mình, kêu rêu, mắng nhiếc, cùng mọi điều ngày là xấu. 17 Vậy chớ nên như kẻ dại dột, hung ác. 32 Hãy ở với nhau cách nhân từ, đầy nhưng phải hiểu rõ ý muồn của Chúa là thế dãy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức nào. 18 Đừng say rượu, vì rượu xui cho luồng Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đáng Christ tuồng; nhưng phải đầy dãy Đức Thánh Linh. 19 vậy.

5 Vậy anh em hãy trở nên kẻ bắt chước Đức Chúa Trời như con cái rất yêu dấu của Ngài; 2 hãy bước đi trong sự yêu thương, cũng như Đáng Christ đã yêu thương anh em, và vì chúng ta phó chính mình Ngài cho Đức Chúa Trời làm của dâng và của tế lễ, như một thức hương có mùi thơm. 3 Phàm những sự gian dâm, hoặc sự ô uế, hoặc sự tham lam, cũng chớ nên nói đến giữa anh em, theo như cách xứng đáng cho các thánh đồ. 4 Chớ nói lời tục tiêu, chớ giễu cợt, chớ giả ngộ tầm phào, là những điều không đáng, nhưng thà cảm ơn Chúa thì hơn. 5 Vì anh em phải biết rõ ràng kẻ gian dâm, ô uế, tham lam, tức là kẻ thù hình tượng, không một kẻ nào được dự phần kế nghiệp của nước Đáng Christ và Đức Chúa Trời. 6 Đừng để cho ai lấy lời giả trá phinh dỗ anh em; vì ấy là nhân những điều đó mà cơn thạnh nộ của Đức Chúa Trời giáng trên các con bạn nghịch. 7 Vậy, chớ có thông đồng điều chi với họ hết. 8 Vả, lúc trước anh em đang còn tối tăm, nhưng bây giờ đã nên người sáng láng trong Chúa. Hãy bước đi như các con sáng láng; 9 vì trái của sự sáng láng ở tại mọi điều nhân từ, công bình và thành thật. 10 Hãy xét điều chi vừa lòng Chúa, 11 và chớ dự vào công việc vô ích của sự tối tăm, thà quở trách chúng nó thì hơn; 12 vì dầu nói đến

Hãy lấy ca vịnh, thơ thánh, và bài hát thiêng liêng mà đối đáp cùng nhau, và hết lòng hát mừng ngọt khen Chúa. 20 Hãy thường thường nhân danh Đức Chúa Jésus Christ chúng ta, vì mọi sự tạ ơn Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta. 21 Hãy kính sợ Đáng Christ mà vâng phục nhau. 22 Hỡi kẻ làm vợ, phải vâng phục chồng mình như vâng phục Chúa, 23 vì chồng là đầu vợ, khác nào Đáng Christ là đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể Ngài, và Ngài là Cứu Chúa của Hội thánh. 24 Aáy vậy, như Hội thánh phục dưới Đáng Christ, thì đàn bà cũng phải phục dưới quyền chồng mình trong mọi sự. 25 Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đáng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, 26 để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh sạch, 27 đặng tỏ ra hội thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chổ trách được ở trước mặt Ngài. 28 Cũng một thể ấy, chồng phải yêu vợ như chính thân mình. Ai yêu vợ mình thì yêu chính mình vậy. 29 Vì chẳng hề có người nào ghét chính thân mình, nhưng nuôi nấng săn sóc nó như Đáng Christ đối với Hội thánh, 30 vì chúng ta là các chi thể của thân Ngài. 31 Vậy nên người đàn ông phải lìa cha mẹ mà dính díu với vợ mình, hai người cùng nên một thịt. 32 Sự màu nhiệm ấy là lớn, tôi

nói về Đấng Christ và Hội thánh vậy. **33** Thế thì đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập mê người trong anh em phải yêu vợ mình như **tất** được các tên lửa của kẻ dữ. **17** Cũng hãy mình, còn vợ thì phải kính chồng.

6 Hỡi kẻ làm con cái, hãy vâng phục cha mẹ mình trong Chúa, vì điều đó là phải lắm. **2**

Hãy tôn kính cha mẹ ngươi (ý là điều răn thứ nhất, có một lời hứa nối theo), **3** hầu cho ngươi được phước và sống lâu trên đất. **4** Hỡi các người làm cha, chớ chọc cho con cái mình giận dữ, hãy dùng sự sửa phạt khuyên bảo của Chúa mà nuôi nấng chúng nó. **5** Hỡi kẻ làm tôi tớ, hãy run sợ, lấy lòng thật thà mà vâng phục kẻ làm chủ mình theo phần xác, như vâng phục Đấng Christ, **6** không phải vâng phục trước mặt người mà thôi, như các ngươi kiêm cách làm đẹp lòng người ta, nhưng phải như tôi tớ của Đấng Christ, lấy lòng tốt làm theo ý muốn Đức Chúa Trời. **7** Hãy đem lòng yêu mến hầu việc chủ, cũng như hầu việc Chúa, chẳng phải như hầu việc người ta, **8** vì biết rằng bất luận tôi mọi hay tự chủ, mỗi người đều sẽ nhận lãnh của Chúa tùy việc lành mình đã làm. **9**

Hỡi anh em là người làm chủ, hãy đổi dãi kẻ tôi tớ mình đồng một thể ấy, đừng có ngầm dọa chúng nó, vì biết rằng mình với chúng nó đều có một chủ chung ở trên trời, và trước mặt Ngài chẳng có sự tây vị ai hết. **10** Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. **11** Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỉ. **12** Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thể lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. (aiōn g165) **13** Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. **14** Vậy, hãy đứng vững, lấy lẽ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, **15** dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. **16** Lại phải lấy thêm

lấy sự cứu chuộc làm mao trù, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời. **18** Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đú mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền đỗ trọng vẹn mà tinh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ. **19** Cũng hãy vì tôi mà cầu nguyện, để khi tôi mở miệng ra, Chúa ban cho tôi tự do mọi bế, bày tỏ lẽ mầu nhiệm của đạo Tin Lành, **20** mà tôi vì đạo ấy làm sứ giả ở trong vòng xiềng xích, hầu cho tôi nói cách dạn dĩ như tôi phải nói. **21** Vả, muôn cho anh em cũng biết những sự thuộc về tôi và việc tôi làm, thì có Ti-chi-cơ, anh em rất yêu dấu của chúng ta, là tôi tớ trung thành của Chúa, sẽ báo tin mọi sự cho anh em. **22** Tôi đã sai người đi, có ý cho anh em biết tình cảnh chúng tôi là thể nào, để yên ủi lòng anh em. **23** Nguyễn xin anh em được sự bình an, sự yêu thương cùng đức tin ban cho bởi Đức Chúa Trời, là Cha, và bởi Đức Chúa Jêsus Christ! **24** Nguyễn xin ân điển ở với hết thảy những kẻ lấy lòng yêu thương chẳng phai mà kính mến Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta!

Phi-líp

được lập lên để binh vực đạo Tin Lành. 17 Còn những người kia, vì ý phe đâng xui giục, có

1 Phao-lô và Ti-mô-thê, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, gởi cho hết thảy các thánh đồ trong Đức Chúa Jêsus Christ, ở thành Phi-líp, cùng cho các giám mục và các chấp sự: 2 bô, hoặc thật thà, Đâng Christ cũng được rao nguyễn xin anh em được ân điển và sự bình an truyền; ấy vì đó tôi đang mừng rỡ, và sê còn ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và mừng rỡ nữa. 18 Song có hề gì! Dẫu thế nào đi nữa, hoặc làm líp, cùng cho các giám mục và các chấp sự: 2 bô, hoặc thật thà, Đâng Christ cũng được rao nguyễn xin anh em được ân điển và sự bình an truyền; ấy vì đó tôi đang mừng rỡ, và sê còn ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và mừng rỡ nữa. 19 Vì tôi biết rằng nhờ anh em bởi Đức Chúa Jêsus Christ! 3 Mỗi khi tôi nhớ cầu nguyện, và nhờ Thánh Linh của Đức Chúa đến anh em, thì cảm tạ Đức Chúa Trời tôi, 4 Jêsus Christ giúp đỡ, thì điều này sẽ trở làm ích và mỗi khi cầu nguyện, tôi hằng cầu cho hết cho sự rõi tôi. 20 Tôi có lòng trông cậy chắc thay anh em cách hơn hở, 5 vì cớ từ buổi ban chấn này, việc chi tôi cũng chẳng hổ thẹn cả, dầu cho đến bây giờ, anh em đã được thông nhung bao giờ cũng thế, tôi nói cách tự do mọi công trong sự tấn tới của đạo Tin Lành; 6 tôi bè, như vậy, dầu tôi sống hay chết, Đâng Christ tin chắc rằng Đâng đã khởi làm việc lành trong sẽ được cả sáng trong mình tôi. 21 Vì Đâng anh em, sẽ làm trọn hết cho đến ngày của Đức Christ là sự sống của tôi, và sự chết là điều ích Chúa Jêsus Christ. 7 Tôi nghỉ đến hết thảy anh lợi cho tôi vây. 22 Ví thử tôi cứ sống trong xác em dường áy, là phải lầm; vì anh em ở trong thịt, là ích lợi cho công khó tôi, thì tôi chẳng lòng tôi, dầu trong vòng xiềng xích tôi, hoặc biết nên lựa điều chi. 23 Tôi bị ép giữa hai bè trong khi binh vực và làm chứng đạo Tin Lành, muốn đi ở với Đâng Christ, là điều rất tốt hơn; thì anh em cũng có dự phần ân điển đã ban 24 nhưng tôi cứ ở trong xác thịt, áy là sự cần cho tôi. 8 Đức Chúa Trời cũng chứng rằng: tôi hơn cho anh em. 25 Trong sự tin chắc đó, tôi lấy lòng yêu dấu của Đức Chúa Jêsus Christ mà biết rằng tôi sẽ cứ còn lại và ở với hết thảy anh trùi mến anh em. 9 Lại, điều tôi xin trong khi em, để giúp đức tin anh em được tấn tới và vui cầu nguyện, áy là lòng yêu thương của anh vể; 26 hầu cho khi tôi lại đến cùng anh em, anh em càng ngày càng chan chứa hơn, trong sự em sẽ nhân tôi mà có nhiều cớ khoe mình luôn thông biết và sự suy hiếu, 10 để nghiệm thử trong Đức Chúa Jêsus Christ. 27 Duy anh em những sự tốt lành hơn, hầu cho anh em được phái ăn ở một cách xứng đáng với đạo Tin Lành tinh sạch không chỗ trách được, cho đến ngày của Đâng Christ, để hoặc khi đến thăm anh em, Đâng Christ, 11 được đầy trái công bình đến hoặc khi vắng mặt, tôi cũng biết rằng anh em bởi Đức Chúa Jêsus Christ, làm cho sáng danh một lòng đứng vững, đồng tâm chống cự vì và khen ngợi Đức Chúa Trời. 12 Hỡi anh em, đức tin của đạo Tin Lành, phàm sự chẳng để tôi muốn anh em biết rằng điều xảy đến cho cho kẻ thù nghịch ngãm dọa mình; 28 điều đó là tôi đã giúp thêm sự tấn tới cho đạo Tin Lành, một chứng nghiệm chúng nó phải hư mất, còn 13 đến nỗi chốn công dường và các nơi khác anh em được cứu rõi; và áy là từ nơi Đức Chúa đều rõ tôi vì Đâng Christ mà chịu xiềng xích. Trời, 29 Ngài nhân Đâng Christ, ban ơn cho anh 14 Phần nhiều trong anh em nhân tôi bị xiềng em, không nhung tin Đâng Christ mà thôi, lại xích mà có lòng tin rất lớn trong Đâng Christ, phải chịu khổ vì Ngài nữa, 30 là phải chịu cùng dám truyền đạo Đức Chúa Trời chẳng sợ hãi một cuộc chiến tranh như anh em đã thấy ở gi. 15 Thật có một đôi người vì lòng ganh tị nơi tôi và hiện nay còn nghe nói có nơi tôi, và cãi lẫy mà rao truyền Đâng Christ, nhưng cũng có kẻ lấy ý tốt mà rao truyền. 16 Những người này làm bởi lòng yêu mến, biết rằng: tôi

2 Vậy nếu trong Đâng Christ có điều yên ủi nào, nếu vì lòng yêu thương có điều cứu

giúp nào, nếu có sự thông công nơi Thánh Linh, Vâ, tôi mong rằng nhờ ơn Đức Chúa Jêsus, kíp nếu có lòng yêu mến và lòng thương xót, 2 thì sai Ti-mô-thê đến cùng anh em, để tói phiền anh em hãy hiệp ý với nhau, đồng tình yêu tôi, tôi nghe tin anh em, mà được yên lòng, thương, đồng tâm, đồng tư tưởng mà làm cho 20 Thật vậy, tôi không có ai như người đồng tôi vui mừng trọn vẹn. 3 Chớ làm sự chi vì lòng tình với tôi để thật lòng lo về việc anh em: 21 tranh cạnh hoặc vì hư vinh, nhưng hãy khiêm ai nấy đều tìm lợi riêng của mình, chớ không nhường, coi người khác như tôn trọng hơn tìm của Đức Chúa Jêsus Christ. 22 Nhưng anh mình. 4 Mỗi người trong anh em chớ chăm về em đã biết sự trung tín từng trái của người; và lợi riêng mình, nhưng phải chăm về lợi kẻ khác biết người là trung thành với tôi về việc Tin nữa. 5 Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Lành, như con ở với cha vậy. 23 Nên tôi mong Christ đã có, 6 Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, sai người đến nơi anh em liền, vừa khi tôi sê rõ song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức sự tình tôi ra thế nào; 24 tôi lại có lòng trông Chúa Trời là sự nên nắm giữ; 7 chính Ngài đã cậy này trong Chúa, là chính mình tôi không tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống bao lâu sẽ đến. 25 trong khi chờ đợi, tôi tưởng như loài người; 8 Ngài đã hiện ra như một cần phải sai Eùp-ba-phô-đích, anh em tôi, bạn người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến cùng làm việc và cùng chiến trận với tôi, đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. 9 Cũng vì cùng anh em, người cũng là ủy viên của anh đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, em ở kè tôi, đặng cung cấp mọi sự cần dùng và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, 10 cho tôi vậy. 26 Vì người rất ước ao thấy anh em hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jêsus, mọi hết thấy, và đã lo về anh em nghe mình bị đau đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thấy ốm. 27 Vâ, người mắc bệnh gần chết; nhưng đều quì xuống, 11 và mọi lưỡi thấy đều xưng Đức Chúa Trời đã thương xót người, và chẳng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa những người mà thôi, cả đến tôi nữa, đặng tôi Trời, là Đức Chúa Cha. 12 Aáy vậy, hỡi những khôi buồn rầu càng thêm buồn rầu. 28 Vậy, tôi kẻ rất yêu dấu của tôi, như anh em đã vâng lời đã sai người đi rất kíp, hầu cho anh em lại thấy luôn luôn, chẳng những khi tôi có mặt mà thôi, người thì mừng rỡ, và tôi cũng bớt buồn rầu. lại bây giờ là lúc tôi vắng mặt, hãy càng hơn 29 Thế thì, hãy lấy sự vui mừng trọn vẹn mà nữa, mà lấy lòng sợ sệt run rẩy làm nên sự cứu tiếp rước người trong Chúa, và tôn kính những chuộc mình. 13 Vì áy chính Đức Chúa Trời cảm người như vậy; 30 bởi, áy là vì công việc của động lòng anh em vừa muốn vừa làm theo ý Đấng Christ mà người đã gần chết, liều sự sống tốt Ngài. 14 Phàm làm việc gì chớ nên lầm bầm mình để bù lại các việc mà chính anh em không và lưỡng lự, 15 hầu cho anh em ở giữa dòng thế giúp tôi.

dối hung ác ngang nghịch, được nên con cái của Đức Chúa Trời, không vít, không tì, không chồ trách được, lại giữa dòng dõi đó, giữ lấy đạo sự sống, chiếu sáng như đuốc trong thế gian; 16 cho đến nỗi tới ngày của Đấng Christ, tôi có thể khoe mình rằng chẳng đã chạy vô ích và khó nhọc luống công. 17 Ví dầu huyết tôi phải dùng để tưới trên của té lẽ và của dâng đức tin anh em tôi cũng vui lòng, lại đồng vui với anh em hết thấy. 18 anh em cũng vậy, hãy vui lòng về điều đó, và hãy cùng vui với tôi. 19

3 Hỡi anh em, sau hết, anh em hãy vui mừng trong Chúal Tôi chẳng hề sợ phiền mà lại viết những điều này cho anh em nữa, vì áy là có ích cho anh em. 2 Hãy coi chừng loài chó; hãy coi chừng kẻ làm công ác; hãy coi chừng phép cắt bì giả. 3 Vì, áy chính chúng ta là kẻ chịu phép cắt bì thật, là kẻ cậy Thánh Linh Đức Chúa Trời mà hầu việc Đức Chúa Trời, khoe mình trong Đấng Christ, và không để lòng tin cậy trong xác thịt bao giờ. 4 Aáy chẳng phải

tôi không có thể cậy mình trong xác thịt đâu. cách ăn ở như là kẻ thù nghịch thập tự giá của Ví bằng kẻ khác tưởng rằng có thể cậy mình Đáng Christ. **19** Sự cuối cùng của họ là hư mất; trong xác thịt, thì tôi lại có thể bội phản nữa, họ lấy bụng mình làm chúa mình, và lấy sự xấu **5** tôi chịu phép cắt bì ngày thứ tám, về dòng hổ của mình làm vinh hiển, chỉ tư tưởng về các Y-sơ-ra-ên, chi phái Bên-gia-min, người Hê-bo-rơ, con của người Hê-bo-rơ; về luật pháp, công dân trên trời; ấy là từ nơi đó mà chúng ta thì thuộc phe Pha-ri-si; **6** về lòng sốt sắng, thì trông đợi Cứu Chúa mình là Đức Chúa Jésus là kẻ bắt bớ hội thánh; còn như về sự công Christ, **21** Ngài sẽ biến hóa thân thể hèn mạt bình của luật pháp, thì không chỗ trách được. chúng ta ra giống như thân thể vinh hiển Ngài, **7** Nhưng vì cớ Đáng Christ, tôi đã coi sự lời cho y theo quyền phép Ngài có để phục muôn vật. tôi như là sự lỗ vây. **8** Tôi cũng coi hết thảy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Đức Chúa Jésus Christ là quí hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liều bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rơm rách, hầu cho được Đáng Christ **9** và được ở trong Ngài, được sự công bình, không phải công bình của tôi bởi luật pháp mà đến, bèn là bởi tin đến Đáng Christ mà được, tức là công bình đến bởi Đức Chúa Trời và đã lập lên trên đức tin; **10** cho đến nỗi tôi được biết Ngài, và quyền phép sự sống lại của Ngài, và sự thông công thương khó của Ngài, làm cho tôi nên giống như Ngài trong sự chết Ngài, **11** mong cho tôi được đến sự sống lại từ trong kẻ chết. **12** Aáy không phải tôi đã giựt giải rồi, hay là đã đến nơi trọn lành rồi đâu, nhưng tôi đang chạy hầu cho giựt được, vì chính tôi đã được Đức Chúa Jésus Christ giựt lấy rồi. **13** Hỡi Anh em, về phần tôi, tôi không tưởng rằng đã đạt đến mục đích, **14** nhưng tôi cứ làm một điều: quên lửng sự ở đằng sau, mà bươn theo sự ở đằng trước, tôi nhắm mục đích mà chạy, để giựt giải về sự kêu gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jésus Christ. **15** Vậy, hễ những người trọn vẹn trong chúng ta, phải có ý tưởng đó; và nếu anh em tưởng đằng khác, Đức Chúa Trời cũng sẽ lấy sự đó soi sáng cho anh em. **16** Duy Chúng ta đã đạt đến bậc nào, thì chúng ta phải đồng đi vậy. **17** Hỡi Anh em, hãy bắt chước tôi, lại xem những kẻ ăn ở theo mẫu mực mà anh em thấy trong chúng tôi. **18** Vì tôi đã thường nói điều này cho anh em, nay tôi lại khóc mà nói nữa: lầm người có việc thế gian mà thôi. **20** Nhưng chúng ta là

4 Vậy thì, hỡi anh em rất yêu rất thiết, là sự vui mừng và mao triều thiên cho tôi, kẻ rất yêu dấu ơi, hãy đứng vững trong Chúa. **2** Tôi khuyên Ê-yô-di và khuyên Sin-ty-cơ phải hiệp một ý trong Chúa. **3** Hỡi kẻ đồng liêu trung tín, tôi cũng xin anh giúp hai người đàn bà ấy, nhân hai bà ấy cùng tôi đã vì đạo Tin Lành mà chiến đấu; Cơ-lê-măn và các bạn khác đồng làm việc với tôi cũng vậy, có tên những người đó biên vào sách sự sống rồi. **4** Hãy vui mừng trong Chúa luôn luôn. Tôi lại còn nói nữa: hãy vui mừng đi. **5** Hãy cho mọi người đều biết nết nhu mì của anh em. Chúa đã giàn rồi. **6** Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin, và sự tạ ơn mà trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời. **7** Sự bình an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết, sẽ giữ gìn lòng và ý tưởng anh em trong Đức Chúa Jésus Christ. **8** Rốt lại, hỡi anh em, phàm điều chi chân thật, điều chi đáng tôn, điều chi công bình, điều chi thánh sạch, điều chi đáng yêu chuộng, điều chi có tiếng tốt, điều chi có nhân đức đáng khen, thì anh em phải nghĩ đến. **9** Hễ sự gì anh em đã học, đã nhận, đã nghe ở nơi tôi và đã thấy trong tôi, hãy làm đi, thì Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ ở cùng anh em. **10** Tôi được rất vui mừng trong Chúa, vì nay anh em lại lo tưởng về tôi làn nữa; anh em vẫn tưởng đến điều đó lắm, nhưng không có dịp tiện. **11** Không phải là tôi muốn nói đến sự cần dùng của tôi; vì tôi đã tập hể gấp cảnh ngộ nào, cũng thỏa lòng ở vậy. **12** Tôi biết chịu

nghèo hèn, cũng biết được dư dật. Trong mọi sự và mọi nơi, tôi đã tập cả, dầu no hay đói, dầu dư hay thiêu cũng được. **13** Tôi làm được mọi sự nhờ Đáng ban thêm sức cho tôi. **14** Nhưng anh em giúp tôi cơn hoạn nạn, thì đã làm điều thiện. **15** Hỡi người Phi-líp, anh em cũng biết rằng lúc tôi khởi giảng Tin Lành trong khi lìa xứ Ma-xê-đoan, thì ngoài hội thánh của anh em, chẳng có hội nào khác hiệp với tôi để lập thành sự trao đổi trong chúng ta cả; **16** vì tại Tê-sa-lô-ni-ca, anh em đã một hai lần gởi đồ cung cấp về sự cần dùng cho tôi vậy. **17** Aáy không phải tôi cầu lễ vật, nhưng cầu sự kết quả nhiều bởi lễ vật đến cho anh em. **18** Vậy, tôi đã nhận được hết, và đang dư dật; tôi được đầy dẫy vì đã nhận đồ nơi Eùp-ba-phô-đích mà anh em gởi cho tôi, như một thứ hương có mùi thơm, tức là một của lễ Đức Chúa Trời đáng nhận, và đẹp lòng Ngài. **19** Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Jêsus Christ. **20** Nguyễn xin sự vinh hiển về nơi Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta, đời đời vô cùng! A-men. (aiôn g165) **21** Hãy chào hết thảy các thánh đồ trong Đức Chúa Jêsus Christ; các anh em ở cùng tôi chào anh em **22** Hết thảy các thánh đồ chào anh em, nhất là về người nhà Sê-sa. **23** Nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jêsus Christ ở trong lòng anh em!

Cô-lô-se

tha tội. 15 A áy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đáng sanh ra

1 Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ đầu hết thảy mọi vật dựng nên. 16 Vì muôn vật đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, cùng Ti-mô-đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên thế là anh em, 2 gởi cho các anh em chúng ta ở trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy thành Cô-lô-se, là những người thánh và trung được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc tín trong Đáng Christ: nguyễn xin anh em được chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa vì Ngài mà được dựng nên cả. 17 Ngài có trước Trời, là Cha chúng ta! 3 Trong khi chúng tôi muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. cầu nguyện cho anh em không thôi, thì cảm tạ 18 A áy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức Đức Chúa Trời là Cha Đức Chúa Jêsus Christ là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước chúng ta. 4 Vì chúng tôi đã nghe về đức tin nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong của anh em nơi Đức Chúa Jêsus Christ và về mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. 19 Vì chưng Đức sự yêu thương của anh em đối với mọi thánh Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy dẫy đồ, 5 vì có sự trông cậy để dành cho anh em ở của mình chứa trong Ngài, 20 và bởi huyết Ngài trên trời là sự trước kia anh em đã nhờ đạo Tin trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến Lành chân thật mà biết đến. 6 Đạo Tin Lành đó muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà ở giữa anh em cũng như ở trong cả thế gian; hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời. 21 lại kết quả và tấn bộ cũng như trong anh em, Còn anh em ngày trước vốn xa cách Đức Chúa từ ngày mà anh em đã nghe rao truyền ơn Trời, và là thù nghịch cùng Ngài bởi ý tưởng và Đức Chúa Trời và đã học cho thật biết ơn đó, việc ác mình, 22 nhưng bây giờ Đức Chúa Trời 7 y như Ê-pháp-ra là bạn đồng sự thiết nghĩa đã nhờ sự chết của Con Ngài chịu lấy trong với chúng tôi đã dạy anh em; người giúp đỡ thân thể của xác thịt mà khiến anh em hòa chúng tôi như một kẻ giúp việc trung thành thuận,ặng làm cho anh em đứng trước mặt của Đáng Christ, 8 và đã tỏ ra cho chúng tôi biết Ngài cách thánh sạch không vết, không chỗ lòng yêu thương mà anh em cảm chịu bởi Đức trách được; 23 miễn là anh em tin Chúa cách Thánh Linh. 9 Cho nên, chúng tôi cũng vậy, từ vững vàng không núng, chẳng hề dời khỏi sự ngày nhận được tin đó, cứ cầu nguyện cho anh trông cậy đã truyền ra bởi đạo Tin Lành mà em không thôi, và xin Đức Chúa Trời ban cho anh em đã nghe, là đạo được giảng ra giữa mọi anh em được đầy dẫy sự hiểu biết về ý muốn vật dựng nên ở dưới trời, và chính tôi, Phao-lô, của Ngài, với mọi thứ khôn ngoan và hiểu biết là kẻ giúp việc của đạo ấy. 24 Nay tôi lấy làm thiêng liêng nữa, 10 hầu cho anh em ăn ở cách vui vẻ sự tôi đã chịu khổ sở vì anh em, tôi lại vì xứng đáng với Chúa,ặng đẹp lòng Ngài mọi thân thể Đáng Christ, là Hội thánh, mà đem xác đƣờng, nầy ra đủ các việc lành, càng thêm lên thịt mình chịu hết các điều còn lại trong sự trong sự hiểu biết Đức Chúa Trời, 11 nhờ quyền thương khở của Ngài. 25 Tôi làm kẻ giúp việc phép vinh hiển Ngài, được có sức mạnh mọi của Hội thánh đó, bởi sự phân phát của Đức bè, để nhặt nhục vui vẻ mà chịu mọi sự. 12 Chúa Trời, là Đáng giao cho tôi cái phần việc Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh truyền đạo Chúa cho anh em cách trọn vẹn, 26 em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh tức là sự mầu nhiệm đã giàu kín trải các đời trong sự sáng láng: 13 Ngài đã giải thoát chúng các kiếp, mà nay tỏ ra cho các thánh đồ Ngài. ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng (**aiôn g165**) 27 Vì Đức Chúa Trời muốn khiến họ ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, 14 biết sự giàu vinh hiển của sự mầu nhiệm đó ở trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự giữa dân ngoại là thế nào, nghĩa là Đáng Christ

ở trong anh em, là sự trông cậy về vinh hiển. **13** Khi anh em đã chết bởi tội lỗi mình và sự **28** Aáy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi xác thịt mình không chịu cắt bì, thì Đức Chúa sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi Trời đã khiến anh em sống lại với Đáng Christ, người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vì đã tha thứ hết mọi tội chúng ta: **14** Ngài đã vẹn trong Đáng Christ ra trước mặt Đức Chúa xóa tò khế lập nghịch cùng chúng ta, các điều Trời. **29** Aáy cũng là vì đó mà tôi làm việc, nhờ khoán trái với chúng ta nữa, cùng phá hủy tò Ngài giúp đỡ mà chiến đấu, là sức hành động khép đó mà đóng đinh trên cây thập tự; **15** Ngài cách có quyền trong tôi.

2 Vâ, tôi muốn anh em biết đường nào tôi

hết sức chiến tranh cho anh em, cho những người ở Lao-đi-xê, và cho những kẻ không thấy mặt tôi về phần xác, **2** hầu cho lòng những kẻ ấy được yên ủi, và lấy sự yêu thương mà liên hiệp,ặng có nhiều sự thông biết đầy dẫy chắc chắn, đến nỗi có thể hiểu sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời, tức là Đáng Christ, **3** mà trong Ngài đã giấu kín mọi sự quí báu về khôn ngoan thông sáng. **4** Tôi nói như vậy, hầu cho chẳng ai lấy lời dỗ dành mà lừa dối anh em. **5** Vì dấu thân tôi xa cách, nhưng tâm thần tôi vẫn ở cùng anh em, thấy trong anh em có thứ tự hồn hoai và đức tin vững vàng đến Đáng Christ, thì tôi mừng rỡ lắm. **6** Anh em đã nhận Đức Chúa Jēsus Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài thế ấy; **7** hãy châm rẽ và lập nền trong Ngài, lấy đức tin làm cho bền vững, tùy theo anh em đã được dạy dỗ, và hãy dư dật trong sự cảm tạ. **8** Hãy giữ chừng, kèo có ai lấy triết học và lời hư không, theo lời truyền khẩu của loài người, sơ học của thế gian, không theo Đáng Christ, mà bắt anh em phục chăng. **9** Vì sự đầy dẫy của bản tính Đức Chúa Trời thấy đều ở trong Đáng ấy như có hình. **10** Anh em lại nhờ Ngài mà có được đầy dẫy mọi sự, vì Ngài là đầu của mọi quyền cai trị và mọi thế lực. **11** Anh em cũng chịu cắt bì trong Ngài, không phải phép cắt bì bởi tay người ta làm ra, nhưng là phép cắt bì của Đáng Christ, là lột bỏ tánh xác thịt của chúng ta. **12** Anh em đã bởi phép baptême được chôn với Ngài, thì cũng được sống lại với Ngài bởi đức tin trong quyền phép Đức Chúa Trời, là Đáng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại.

đã truất bỏ các quyền cai trị cùng các thế lực, dùng thập tự giá chiến thắng chúng nó, và nộp ra tò tường giữa thiên hạ. **16** Vì vậy, chớ có ai đoán xét anh em về của ăn uống, hoặc ngày lễ, hoặc ngày mặt trăng mới, hoặc ngày Sabát, **17** ấy đều chỉ là bóng của các việc sẽ tới, còn hình thù ở trong Đáng Christ. **18** Chớ để cho những kẻ kia cướp lấy phần thưởng chạy thi, là kẻ giả đò khiêm nhượng mà muốn thò lạy các thiên sứ. Họ theo những sự mình xem thấy, và bởi tình xác thịt nỗi lòng kiêu ngạo vô ích, **19** không liên lạc với dầu, là nhờ dầu đó mà cả thân thể xếp đặt kết hiệp bởi các lát leo, và được sự sanh trưởng từ Đức Chúa Trời đến. **20** Ví bằng anh em chết với Đáng Christ về sự sơ học của thế gian, thì làm sao lại để cho những thế hệ này ép buộc mình, như anh em còn sống trong thế gian: **21** Chớ lấy, chớ ném, chớ rờ? **22** Cả sự đó hễ dùng đến thì hư nát, theo qui tắc và đạo lý loài người, **23** dầu bè ngoài có vẻ khôn ngoan, là bởi thò lạy theo ý riêng, cách khiêm nhượng và khắc khổ thân thể mình; nhưng không ích gì để chống cự lòng dục của xác thịt.

3 Vậy nếu anh em được sống lại với Đáng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời, là nơi Đáng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. **2** Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất; **3** vì anh em đã chết, sự sống mình đã giấu với Đáng Christ trong Đức Chúa Trời. **4** Khi nào Đáng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển. **5** Vậy hãy làm chết các chi thể của anh em ở nơi hạ giới, tức là tà dâm, ô uế, tình dục, ham muộn xấu xa, tham lam, tham lam chẳng khác gì thò hình

tượng: 6 bởi những sự ấy cơn giận của Đức Hối kẽ làm cha, chớ hè chọc giận con cái mình, Chúa Trời giáng trên các con không vâng phục; e chúng nó ngã lòng chăng. 22 Hối kẽ làm tôi 7 lúc trước anh em sống trong những nết xấu tớ, trong mọi sự phải vâng phục kẽ làm chủ đó, và ăn ở như vậy. 8 Nhưng bây giờ anh em mình về phần xác, không những hầu việc trước nên trừ bỏ hết mọi sự đó, tức là sự thạnh nộ, mắt họ, như mình tìm cách cho đẹp lòng người buồn giận và hung ác. Đừng nói hành ai, chớ ta, nhưng vì kính sợ Chúa, hãy lấy lòng thật có một lời tục tiếc nào ra từ miệng anh em. 9 thì mà hầu việc. 23 Hẽ làm việc gì, hãy hết lòng Chớ nói dối nhau, vì đã lột bỏ người cũ cùng mà làm, như làm cho Chúa, chớ không phải công việc nó, 10 mà mặc lấy người mới là người làm cho người ta, 24 vì biết rằng anh em sẽ bối đang đổi ra mới theo hình tượng Đáng đựng Chúa mà được cơ nghiệp làm phần thưởng. nên người ấy, đang đạt đến sự hiểu biết đầy Hãy hầu việc Đáng Christ, tức là Chúa. 25 Vì ai trọn. 11 Tại đây không còn phân biệt người ăn ở bất nghĩa, sẽ lại chịu lấy sự bất nghĩa của Gờ-réc hoặc người Giu-đa, người chịu cắt bì mình không tây vị ai hết.

hoặc người không chịu cắt bì, người đã man hoặc người Sy-the, người tôi mọi hoặc người tự chủ; nhưng Đáng Christ là mọi sự và trong mọi sự. 12 Vậy anh em là kẻ chọn lựa của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu dấu của Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mặc lấy sự nhân từ, khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhục, 13 nếu một người trong anh em có sự gì phản nàn với kẻ khác thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau: như Chúa đã tha thứ anh em thế nào, thì anh em cũng phải tha thứ thế ấy. 14 Nhưng trên hết mọi sự đó, phải mặc lấy lòng yêu thương, vì là dây liên lạc của sự trọn lành. 15 Nguyễn xin sự bình an của Đáng Christ cai trị trong lòng anh em, là bình an mà anh em đã được gọi đến đăng hiệp nên một thể; lại phải biết ơn. 16 Nguyễn xin lời của Đáng Christ ở đầy trong lòng anh em, và anh em dư dật mọi sự khôn ngoan. Hãy dùng những ca vịnh, thơ thánh, bài hát thiêng liêng mà dạy và khuyên nhau, vì được đầy ơn Ngài nên hãy hết lòng hát khen Đức Chúa Trời. 17 Mặc dầu anh em nói hãy làm, cũng phải nhân danh Đức Chúa Jêsus mà làm mọi điều, nhờ Ngài mà tạ ơn Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha. 18 Hối người làm vợ, hãy vâng phục chồng mình, y như điều đó theo Chúa đáng phải nên vậy. 19 Hối kẽ làm chồng, hãy yêu vợ mình, chớ hè ở cay nghiệt với người. 20 Hối kẽ làm con, mọi sự hãy vâng phục cha mẹ mình, vì điều đó đẹp lòng Chúa. 21

4 Hối người làm chủ, hãy lấy điều công bình chánh trực đai tớ mình, vì biết rằng anh em cũng có một Chủ mìn ở trên trời. 2 Phải bền dỗ và tinh thức trong sự cầu nguyện, mà thêm sự tạ ơn vào. 3 Cũng hãy cầu nguyện cho chúng tôi, xin Đức Chúa Trời mở cửa cho sự giảng đạo, hầu cho tôi được rao truyền lê маш nhiệm của Đáng Christ, vì lẽ đó mà tôi bị xiêng xích, 4 lại hầu cho tôi được tỏ cho biết lê ấy như điều tôi phải nói. 5 Hãy lấy sự khôn ngoan ăn ở với những người ngoại, và lợi dụng thì giờ. 6 Lời nói anh em phải có ân hậu theo luân, và ném thêm muối, hầu cho anh em biết nên đối đáp mỗi người là thế nào. 7 Ti-chi-cơ là anh em rất yêu của chúng tôi, một người tôi tớ trung thành của Chúa và bạn cùng làm việc với tôi, sẽ báo tin cho anh em về các việc của tôi 8 Tôi có ý sai người đến cùng anh em, hầu cho anh em biết tình cảnh chúng tôi là thế nào, đăng người yên ủi lòng anh em. 9 Kẻ cùng đi với người là Ô-nê-sim, anh em trung tín và rất yêu của chúng tôi, tức là người đồng xứ với anh em vậy. Hai người đó sẽ nói cho biết hết mọi điều xảy ra ở đây. 10 A-ri-tac, là bạn đồng tù với tôi, gởi lời thăm anh em, Mác, anh em chú bác với Ba-na-ba cũng vậy. Về Mác, anh em đã chịu lấy lời dạy bảo rồi; nếu người đến nơi anh em, hãy tiếp rước tử tế. 11 Giê-su gọi là Giúc-tu cũng có lời thăm anh em. Trong những người chịu cắt

bì, chỉ ba người đó cùng tôi vì nước Đức Chúa
Trời mà làm việc, và các người ấy là một sự
yên ủi lòng tôi. 12 È-pháp-ra, người hàng xứ
với anh em, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ,
có lời chào anh em; người vì anh em chiến đấu
không thôi trong khi cầu nguyện, để anh em
trở nên toàn vẹn và trọn niềm vâng phục mọi ý
muốn của Đức Chúa Trời. 13 Vì tôi làm chứng
cho người rằng, người làm việc rất là khó nhọc
vì anh em, lại vì người Lao-đi-xê và người Hi-
ê-ra-bô-li nữa. 14 Lu-ca là thầy thuốc rất yêu
dấu, chào anh em, Đê-ma cũng vậy. 15 Hãy chào
các anh em ở Lao-đi-xê và Nim-pha, cùng Hội
thánh nhóm trong nhà người. 16 Anh em đọc
thơ này rồi, hãy đưa cho Hội thánh Lao-đi-xê
đọc với, anh em cũng phải đọc thơ ở Lao-đi-
xê gởi đến nữa. 17 Rốt lại, hãy nói với A-chíp
rằng: Hãy cẩn thận về chức vụ mà ngươi đã
nhân danh Chúa nhận lãnh, để làm cho thật
trọn vẹn. 18 Chính tay tôi, Phao-lô, viết chào
thăm anh em. Hãy nhớ về xiềng xích của tôi.
Nguyễn xin ân điển ở cùng anh em!

I Thê-sa-lô-ni-ca

thì chúng tôi trông cậy Đức Chúa Trời, cứ rao truyền đạo Tin Lành của Đức Chúa Trời cách

1 Phao-lô, Sin-vanh và Ti-mô-thê gởi cho Hội thánh ở thành Tê-sa-lô-ni-ca, Hội trong Đức Christ, Chúa chúng ta: nguyễn xin ân điển và dối. **2** Chúng tôi hằng là xứng đáng giao cho việc giảng Tin Lành, nên vì anh em ta ơn Đức Chúa Trời, thường nhắc chúng tôi cứ nói, không phải để đẹp lòng loài đến anh em trong khi cầu nguyện; **3** vì trước người, nhưng để đẹp lòng Đức Chúa Trời, là mặt Đức Chúa Trời, là Cha, chúng tôi nhớ mãi Đáng dò xét lòng chúng tôi. **5** Vâ, anh em có về công việc của đức tin anh em, công lao của biết, chúng tôi không hề dùng những lời du dương yêu thương anh em, sự bền đỗ về sự trông nịnh, cũng không hề bởi lòng tư lợi mà làm, có cậy của anh em trong Đức Chúa Jésus Christ Đức Chúa Trời chứng cho. **6** Dẫu rằng chúng tôi chúng ta; **4** hỡi anh em được Đức Chúa Trời yêu có thể bắt anh em tôn trọng chúng tôi, vì là sứ dấu, chúng tôi biết anh em là kẻ được lựa chọn. đỗ của Đáng Christ, song cũng chẳng cầu vinh **5** Vâ, đạo Tin Lành chúng tôi đã rao truyền cho hiến đến từ loài người, hoặc từ nơi anh em, anh em, không những bằng lời nói thôi, lại hoặc từ nơi kẻ khác. **7** Nhưng chúng tôi đã ăn ở cũng bằng quyền phép, Đức Thánh Linh và sức nhu mì giữa anh em, như một người vú sẫn sóc mạnh của sự tin quyết nữa. Vì anh em biết chính con mình cách dịu dàng vậy. **8** Vậy, vì rõ cách chúng tôi ở giữa anh em và lòng yêu thương của chúng tôi đối với anh thương đối với anh em là thế nào. **6** Anh em em, nên ước ao ban cho anh em, không những cũng đã bắt chước tôi và bắt chước Chúa, lấy Tin Lành Đức Chúa Trời thôi đâu, song cả đến sự vui vẻ của Đức Thánh Linh mà tiếp nhận chính sự sống chúng tôi nữa, bởi anh em đã trở đạo giữa lúc nhiều sự khốn khó, **7** đến nỗi anh nên thiết nghĩa với chúng tôi là bao. **9** Hỡi anh em trở nên gương tốt cho hết thảy tín đồ ở xứ em, anh em còn nhớ công lao, khó nhọc của Ma-xê-đoan và xứ A-chai. **8** Vì đạo Chúa không chúng tôi; ấy là trong khi chúng tôi giảng Tin những từ nơi anh em vang ra trong xứ Ma- Lành cho anh em, lại cũng làm việc cả ngày lẫn xê-đoan và A-chai thôi đâu, nhưng đức tin mà đêm, để cho khỏi lụy đến một người nào trong anh em có trong Đức Chúa Trời đã đồn khắp anh em hết. **10** Anh em làm chứng, Đức Chúa mọi nơi, đến nỗi chúng tôi không cần phải nói Trời cũng làm chứng rằng cách ăn ở của chúng đến nữa. **9** Vâ, mọi người đều thuật lại thế nào tôi đối với anh em có lòng tin, thật là thánh anh em đã tiếp đãi chúng tôi, và thế nào đã trở sạch, công bình, không chỗ trách được. **11** Anh lại cùng Đức Chúa Trời, bỏ hình tượng đặng em cũng biết rằng chúng tôi đối đãi với mỗi thờ Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, **10** người trong anh em, như cha đối với con, **12** đặng chờ đợi Con Ngài từ trên trời, là Đức Chúa khuyên lơn, yên ủi, và nài xin anh em ăn ở một Jésus mà Ngài đã khiến từ kẻ chết sống lại, tức cách xứng đáng với Đức Chúa Trời, là Đáng gọi là Đáng giải cứu chúng ta khỏi cơn thạnh nộ anh em đến nước Ngài và sự vinh hiển Ngài. **13** ngày sau.

2 Hỡi anh em, chính anh em biết rõ rằng chúng tôi đã đến nơi anh em, ấy chẳng phải là vô ích đâu; **2** nhưng sau khi bị đau đớn và sỉ nhục tại thành Phi-líp, như anh em đã biết,

Bởi vậy, chúng tôi tạ ơn Đức Chúa Trời không thôi về sự anh em tiếp nhận lời của Đức Chúa Trời mà chúng tôi đã truyền cho, không coi như lời của loài người, bèn coi như lời của Đức Chúa Trời, vì thật là lời Đức Chúa Trời, cũng hành động trong anh em có lòng tin. **14**

Hỡi anh em, anh em thật đã trở nên người bắt tốt về đức tin cùng lòng yêu thương của anh chước các hội thánh của Đức Chúa Trời tại xứ em. Người lại nói rằng anh em thường tưởng Giu-đê, là các Hội thánh trong Đức Chúa Jésus nhớ chúng tôi, và ao ước gặp chúng tôi, cung Christ: anh em đã chịu khổ bởi người đồng xứ như chính chúng tôi ước ao gặp anh em vậy. 7 mình, cũng như chính các Hội Thánh ấy chịu Hỡi anh em, như vậy thì ở giữa mọi sự gian khổ bởi người Giu-đa, 15 là người đã giết Đức nan khôn khó của chúng tôi, anh em đã lấy đức Chúa Jésus và các Đáng tiên tri, đã bắt bớ chúng tin mình mà làm một cớ yên ủi cho chúng tôi tôi; làm trái ý Đức Chúa Trời và thù nghịch với đó. 8 Vì hiện nay chúng tôi sống, là tại anh em mọi người nữa, 16 ngăn trở chúng tôi giảng đứng vững trong Chúa. 9 Chúng tôi làm thế dạy dân ngoại cho được cứu, lại hằng đầy dẫy nàoặng đủ tạ ơn Đức Chúa Trời về anh em, cái lượng tội lỗi mình. Nhưng cơn thịnh nộ của vì chúng tôi bởi có anh em được đầy lòng vui Đức Chúa Trời sau hết đã đến trên họ. 17 Hỡi về ở trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi? 10 anh em, về phần chúng tôi, đã xa cách anh em Đêm ngày chúng tôi cố sức nài xin Ngài cho ít lâu nay, thân tuy cách nhưng lòng không phép chúng tôi lại gặp anh em, và gia thêm cho cách, chúng tôi đã nôn nả biết bao, tìm phương đức tin anh em điều chi còn kém. 11 Nguyễn để thỏa lòng ao ước, lại thấy mặt anh em. 18 Vì xin chính Đức Chúa Trời Cha chúng ta, và Đức vậy, đã hai lần, chúng tôi, nhất là tôi, Phao-lô, Chúa Jésus, Chúa chúng ta, dẫn chúng tôi đến muôn đi đến cùng anh em; nhưng quỉ Sa-tan cùng anh em! 12 Lại nguyên xin Chúa làm cho đã ngăn trở chúng tôi. 19 Vì sự trông cậy, vui anh em thêm và đầy lòng yêu thương đối với mừng và mao triều thiên vinh hiển của chúng nhau cùng đối với mọi người, cũng như lòng tôi là gì, há chẳng phải là anh em cũng được yêu thương của chúng tôi đối với anh em vậy, đứng trước mặt Đức Chúa Jésus chúng ta trong 13 hầu cho lòng anh em được vững vàng, và khi Ngài đến sao? 20 Phải, anh em thật là sự thánh sạch không trách được trước mặt Đức vinh hiển và vui mừng của chúng tôi vậy.

3 Vì không thể chờ đợi được nữa, nên chúng

tôi bèn bắt đầu viết bài thiệp, 4 và bắt đầu viết bài thiệp, 4 và bắt đầu viết bài thiệp,

3 Vì không thể chờ đợi được nữa, nên chúng

tôi thà đành ở lại một mình tại A-thên, 2 và 4 Vả lại, hỡi anh em, anh em đã học nơi chúng sai Ti-mô-thê, là anh em chúng tôi, tôi tớ của tôi phải ăn ở cách nào cho đẹp ý Đức Chúa
Đức Chúa Trời, kẻ giúp việc đạo Tin Lành của Trời, và điều đó anh em đã làm rồi, thì chúng
Đáng Christ, đến cùng anh em, để khiến anh tôi nhân Đức Chúa Jêsus xin và cầu anh em
em được vững vàng và giục lòng anh em trong phải đi luôn theo đường ấy càng ngày càng tới.
đức tin, 3 hầu cho không một người nào trong 2 Anh em biết rõ chúng tôi đã bởi Đức Chúa
anh em bị rúng động bởi những sự khốn khó Jêsus mà truyền cho anh em những điều răn
dường ấy; vì anh em tự biết rằng ấy đó là điều nào. 3 Vì ý muốn Đức Chúa Trời, ấy là khiến
đã định trước cho chúng ta. 4 Lại khi ở cùng anh em nên thánh: tức là phải lánh sự ô uế, 4
anh em, chúng tôi đã nói trước rằng sẽ có sự mỗi người phải biết giữ thân mình cho thánh
khốn khó phải chịu, điều đó xảy đến rồi, và anh sạch và tôn trọng, 5 chẳng bao giờ sa vào tình
em đã biết rõ. 5 Vậy, không thể đợi lâu hơn dục luông tuồng như người ngoại đạo, là kẻ
nữa, nên tôi đã sai Ti-mô-thê đi, để cho biết không nhìn biết Đức Chúa Trời. 6 Chớ có ai
đức tin anh em ra làm sao, e rằng kẻ cám dỗ đã phỉnh phờ anh em mình, hay là làm hại anh em
cám dỗ anh em, mà công phu của chúng tôi trở “bất k” việc gì, vì Chúa là Đáng báo oán những
nên vô ích chẳng. 6 Nhưng Ti-mô-thê ở nơi anh sự đó, như chúng tôi đã nói trước cùng anh
em mới trở về đây, có thuật cho chúng tôi tin em và đã làm chứng. 7 Bởi chưng Đức Chúa

I Thê-sa-lô-ni-ca

Trời chẳng gọi chúng ta đến sự ô uế đâu, bèn là nghén, và người ta chắc không tránh khỏi đâu. sự nên thánh vây. **8** Cho nên ai khinh bỏ điều **4** Nhưng, hỡi anh em, anh em chẳng phải ở nơi chúng tôi nói, thì không phải khinh bỏ người tối tăm, nên nỗi ngày đó đến thình lình cho anh ta đâu bèn là khinh bỏ Đức Chúa Trời, là Đáng em như kẻ trộm. **5** Anh em đều là con của sự đã ban Thánh Linh của Ngài trong anh em. **9** sáng và con của ban ngày. Chúng ta không phải Còn như sự anh em yêu thương nhau, về điều thuộc về ban đêm, cũng không phải thuộc về sự đó, không cần viết cho anh em, vì chính anh mờ tối. **6** Vậy, chúng ta chớ ngủ như kẻ khác, em đã học noi Đức Chúa Trời, phải yêu thương nhưng phải tinh thức và dè giũ. **7** Vì kẻ ngủ thi nhau; **10** và đối với mọi anh em khác, trong cả ngủ ban đêm, kẻ say thì say ban đêm. **8** Nhưng xứ Ma-xê-đoan, cũng làm như vậy. Nhưng, hỡi chúng ta thuộc về ban ngày, nên hãy dè giũ, anh em, chúng tôi khuyên anh em hằng tò lòng mặc áo giáp bằng đức tin và lòng yêu thương, yêu thương đó thêm mãi, **11** ráng tập ăn ở cho lấy sự trông cậy về sự cứu rỗi làm mao trù. **9** Vì yên lặng, săn sóc việc riêng mình, lấy chính tay Đức Chúa Trời chẳng định sẵn cho chúng ta bị mình làm lụng, như chúng tôi đã dặn bảo anh cơn thanh nộ, nhưng cho được sự giải cứu bởi em, **12** hầu cho ăn ở với người ngoại cách ngay Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, **10** là Đáng đã thảng, và không thiếu chi hết. **13** Hỡi anh em, chết vì chúng ta, hầu cho chúng ta hoặc thức chúng tôi chẳng muốn anh em không biết về hoặc ngủ, đều được đồng sống với Ngài. **11** Vậy phần người đã ngủ, hầu cho anh em chớ buồn thì anh em hãy khuyên bảo nhau, gầy dựng rầu như người khác không có sự trông cậy. **14** cho nhau, như anh em vẫn thường làm. **12** Hỡi Vì nếu chúng ta tin Đức Chúa Jêsus đã chết và anh em, xin anh em kính trọng kẻ có công khó sống lại, thì cũng vậy, Đức Chúa Trời sẽ đem trong vòng anh em, là kẻ tuân theo Chúa mà những kẻ ngủ trong Đức Chúa Jêsus cùng đến chỉ dẫn và dạy bảo anh em. **13** Hãy lấy lòng rất với Ngài. **15** Vâ, này là điều chúng tôi nhở lời yêu thương đối với họ vì cớ công việc họ làm. Chúa mà rao bảo cho anh em: chúng ta là kẻ Hãy ở cho hòa thuận với nhau. **14** Nhưng, hỡi sống, còn ở lại cho đến k" Chúa đến, thì không anh em, xin anh em hãy răn bảo những kẻ ăn lén trước những người đã ngủ rồi. **16** Vì sẽ có ở bậy bạ, yên ủi những kẻ ngã lòng, nâng đỡ tiếng kêu lớn và tiếng của thiên sứ lớn cùng những kẻ yếu đuối, phải nhịn nhục đối với mọi tiếng kèn của Đức Chúa Trời, thì chính mình người. **15** Hãy giũ, đừng có ai lấy ác báo ác cho Chúa ở trên trời giáng xuống; bấy giờ những kẻ khác; nhưng hãy tìm điều thiện luôn luôn, chết trong Đáng Christ, sẽ sống lại truớc hết. hoặc trong vòng anh em, hoặc đối với thiên hạ. **17** Ké đến chúng ta là kẻ sống, mà còn ở lại, sẽ **16** Hãy vui mừng mãi mãi, **17** cầu nguyện không cùng nhau đều được cất lên với những người thôi, **18** phàm làm việc gì cũng phải tạ ơn Chúa; ấy giữa đám mây, tại nơi không trung mà gặp vì ý muốn của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Chúa, như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn Jêsus Christ đối với anh em là như vậy. **19** Chớ luôn. **18** Thế thì, anh em hãy dùng lời đó mà dập tắt Thánh Linh; **20** chớ khinh dể các lời tiên tri; **21** hãy xem xét mọi việc, điều chi lành thì giũ lấy. **22** Bất cứ việc gì tựa như điều ác, thì phải tránh đi. **23** Nguyễn xin chính Đức Chúa Trời bình an khiến anh em nên thánh trọn vẹn, và nguyên xin tâm thần, linh hồn, và thân thể của anh em đều được giữ vẹn, không chỗ trách được, khi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta đến! **24** Đáng đã gọi anh em là thành tín, chính Ngài

5 Hỡi anh em, về thời và k", thì không cần viết cho anh em; **2** vì chính anh em biết rõ lắm rằng ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm trong ban đêm vậy. **3** Khi người ta sẽ nói rằng: Bình hòa và an ổn, thì tai họa thình lình vọt đến, như sự đau đớn xảy đến cho người đàn bà có

sẽ làm việc đó. 25 Hỡi anh em, hãy cầu nguyện cho chúng tôi với. 26 Hãy lấy cái hôn thánh mà chào hết thầy anh em. 27 Tôi nhân Chúa nài xin anh em hãy đọc thơ này cho hết thầy anh em đều nghe. 28 Nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta, ở với anh em.

II Thê-sa-lô-ni-ca

1 Phao-lô, Sin-vanh và Ti-mô-thê gởi cho Hội thánh Tê-sa-lô-ni-ca, là Hội thánh ở trong Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa: **2** nguyễn xin anh em được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa Jêsus Christ! **3** Hỡi anh em, chúng tôi phải vì anh em cảm tạ Đức Chúa Trời luôn luôn; điều đó là phải lầm, vì đức tin anh em rất tấn tới, và lòng yêu thương của mỗi người trong hết thảy anh em đối với nhau càng ngày càng thêm. **4** Chúng tôi cũng vì anh em mà khoe mình cùng các Hội thánh của Đức Chúa Trời, vì lòng nhẹn nhục và đức tin anh em trong mọi sự bắt bớ khốn khổ đang chịu. **5** Đó đủ chứng cớ về sự đoán xét công bình của Đức Chúa Trời, Ngài muốn khiến anh em nên xứng đáng cho nước Ngài, là vì nước đó mà anh em chịu khổ. **6** Vả, theo sự công bình Đức Chúa Trời, thì át là Ngài lấy điều khổ báo cho những kẻ làm khổ anh em, **7** và cho anh em, là kẻ chịu khổ, được nghỉ ngơi với chúng tôi, trong khi Đức Chúa Jêsus từ trời hiện đến với các thiên sứ của quyền phép Ngài, giữa ngọn lửa hừng, **8** báo thù những kẻ chẳng hề nhận biết Đức Chúa Trời, và không vâng phục Tin Lành của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. **9** Họ sẽ bị hình phạt hư mất đời đời, xa cách mặt Chúa và sự vinh hiển của quyền phép Ngài, (aiōnios g166) **10** tức là khi Ngài sẽ đến trong ngày đó, để được sáng danh trong các thánh đỗ, được khen ngợi trong mọi kẻ tin; vì anh em đã tin lời chúng tôi làm chứng trước mặt anh em. **11** Cho nên, chúng tôi vì anh em cầu nguyện không thôi, hầu cho Đức Chúa Trời chúng ta khiến anh em xứng đáng với sự gọi của Ngài, và cho Ngài lấy quyền phép làm trọn trong anh em mọi ý định thương xót của lòng nhân Ngài và công việc của đức tin; **12** đến nỗi làm sáng danh Đức Chúa Jêsus chúng ta trong anh em, và anh em trong Ngài, tùy theo ân điển

của Đức Chúa Trời chúng ta và của Đức Chúa Jêsus Christ.

2 Luật về sự đến của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, và về sự chúng ta hội hiệp cùng Ngài, 2 thì, hỡi anh em, xin chớ vội bối rối và kinh hoảng hoặc bởi thần cảm giả mạo, hoặc bởi lời nói hay là bởi bức thư nào tựa như chúng tôi đã gởi mà nói rằng ngày Chúa gần đến. **3** Mặc ai dùng cách nào, cũng đừng để họ lừa dối mình. Vì phải có sự bô đạo đến trước, và có người tội ác, con của sự hư mất hiện ra, **4** tức là kẻ đối địch, tôn mình lên trên mọi sự mà người ta xưng là Đức Chúa Trời hoặc người ta thờ lạy, rất đỗi ngồi trong đền Đức Chúa Trời, chính mình tự xưng là Đức Chúa Trời. **5** Anh em há không nhớ khi tôi còn ở với anh em, thì đã nói về những sự đó sao? **6** Hiện nay anh em biết rõ điều làm ngăn trở nó, hầu cho nó chỉ hiện ra đúng k" nó thôi. **7** Vì đã có sự mâu thuẫn của điều bô nghịch đang hành động rồi; song Đáng còn ngăn trở cần phải cát đi. **8** Bấy giờ kẻ nghịch cùng luật pháp kia sẽ hiện ra, Đức Chúa Jêsus sẽ dùng hơi miệng Ngài mà hủy diệt nó, và trừ bỏ nó bởi sự chói sáng của sự Ngài đến. **9** Ké đó sẽ lấy quyền của quỉ Sa-tan mà hiện đến, làm đủ mọi thứ phép lừa, dấu dị và việc k" đối giá; **10** dùng mọi cách phỉnh dỗ khôn công bình mà dỗ những kẻ hư mất, vì chúng nó đã không nhận lãnh sự yêu thương của lẽ thật để được cứu rỗi. **11** Aáy vì thế mà Đức Chúa Trời cho chúng nó mắc phải sự lầm lạc, là sự khiến chúng nó tin điều dối giả, **12** hầu cho hết thảy những người không tin lẽ thật, song chuộng sự không công bình, điều bị phục dưới sự phán xét của Ngài. **13** Hỡi anh em yêu dấu của Chúa, còn như chúng tôi, phải vì anh em tạ ơn Đức Chúa Trời không thôi, vì vừa lúc ban đầu, Ngài đã chọn anh em bởi sự nên thánh của Thánh Linh, và bởi tin lẽ thật,ặng ban sự cứu rỗi cho anh em. **14** Aáy cũng là vì đó mà Ngài đã dùng Tin Lành chúng tôi gọi anh em,ặng anh em hưởng được sự vinh hiển của

Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. **15** Hỡi anh em, Đức Chúa Jêsus Christ, bảo và khuyên những kẻ
vậy thì hãy đứng vững, hãy vâng giữ những đó phải yên lặng mà làm việc, hầu cho ăn bánh
điều dạy dỗ mà chúng tôi đã truyền cho anh của mình làm ra. **13** Hỡi anh em, phần anh em
em, hoặc bằng lời nói, hoặc bằng thơ từ của chớ nên chán mệt làm sự lành. **14** Ví bằng có ai
chúng tôi. **16** Nguyễn xin chính Đức Chúa Jêsus không tuân theo lời chúng tôi nói trong thơ
Christ chúng ta, và Đức Chúa Trời Cha chúng này, thì hãy ghi lấy, chớ giao thông với họ, hầu
ta, là Đáng đã yêu thương chúng ta, và đã lấy cho họ nhân đó biết xấu hổ. **15** Tuy vậy, chớ
ân điển Ngài mà ban cho chúng ta sự yên ủi coi người đó như kẻ nghịch thù, nhưng hãy
đời đời và sự trông cậy tốt lành, (*aiōnios g166*) **17** răn bảo người như anh em vậy. **16** Nguyễn xin
hãy yên ủi lòng anh em, khiến anh em được chính Chúa bình an ban sự bình an cho anh em
bền vững trong mọi việc lành cùng mọi lời nói trong mọi khi, dù mọi cách! Lại xin Chúa ở cùng
lành.

3 Vâ lại, hỡi anh em, hãy cầu nguyện cho
chúng tôi, hầu cho đạo Chúa được đón ra
và được sáng danh, như thể ở trong anh em
vậy, **2** lại hầu cho chúng tôi được giải thoát
khỏi kẻ vô lý và người ác; vì chẳng phải hết
thầy đều có đức tin. **3** Chúa là thành tín, sẽ
làm cho anh em bền vững và giữ cho khỏi Aùc
giả. **4** Về phần anh em, chúng tôi có lòng tin
cậy trong Chúa rằng anh em đang làm và sẽ
làm những việc chúng tôi dặn biếu. **5** Nguyễn
xin Chúa soi dẫn lòng anh em tới đến sự yêu
mến Đức Chúa Trời, và sự nhịn nhục của Đáng
Christ! **6** Hỡi anh em, nhân danh Đức Chúa
Jêsus Christ chúng ta, chúng tôi khuyên anh
em phải lánh người anh em nào không biết tu
đức hạnh mình, và không bước theo các điều
dạy dỗ mà anh em đã nhận lãnh nơi chúng tôi.
7 Chính anh em biết điều mình phải làm để học
đòi chúng tôi; vì chúng tôi không có ăn ở sai
bậy giữa anh em, **8** chưa từng ăn dung của ai,
nhưng đêm ngày làm lụng khổ nhọc, để khỏi
lụy đến một người nào trong anh em hết. **9**
Chẳng phải chúng tôi không có quyền lợi được
ăn dung, nhưng muốn làm gương cho anh em,
để anh em bắt chước. **10** Khi chúng tôi ở cùng
anh em, cũng đã rao bảo cho anh em rằng: nếu
ai không khứng làm việc, thì cũng không nên
ăn nữa. **11** Vâ, chúng tôi nghe trong anh em có
kẻ ăn ở bậy bạ, chẳng hề làm lụng, trở chǎm
những sự vô ích thôi. **12** Chúng tôi nhân danh

anh em hết thảy! **17** Chính tay tôi, là Phao-lô,
viết lời chào thăm này cho anh em: áy đó là
dấu ký của tôi trong mọi thơ từ của tôi, tôi viết
như vậy. **18** Nguyễn xin ân điển của Đức Chúa
Jêsus Christ chúng ta ở cùng anh em hết thảy!

I Ti-mô-thê

1 Phao-lô, vâng mạng Đức Chúa Trời là Cứu Chúa chúng ta, và vâng mạng Đức Chúa Jêsus Christ là sự trông cậy chúng ta, làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, 2 gởi cho Ti-mô-thê, là con thật của ta trong đức tin: nguyên xin con được ân điển, sự thương xót và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta! 3 Ta nay nhắc lại mạng linh mà ta đã truyền cho con, khi ta đi sang xứ Ma-xê-đoan, con phải ở lại Ê-phê-sô, để răn bảo những người kia đừng truyền dạy một đạo giáo khác, 4 đừng nghe phù ngôn và gia phỗ vô cùng, là những điều gây nên sự cãi lẫy, chớ chẳng bỗ sự mở mang công việc của Đức Chúa Trời, là công việc được trọn bởi đức tin. 5 Mục đích của sự răn bảo, ấy là sự yêu thương, bởi lòng tinh sạch, lương tâm tốt và đức tin thật mà sanh ra. 6 Có vài kẻ xây bở mục đích đó, đi tìm những lời vô ích; 7 họ muốn làm thầy dạy luật, mà không hiểu điều mình nói hoặc điều mình tự quyết. 8 Vâ, chúng ta biết luật pháp vẫn tốt lành cho kẻ dùng ra cách chính đáng, 9 và biết rõ ràng luật pháp không phải lập ra cho người công bình, bèn là vì những kẻ trái luật pháp, bạn nghịch, vì những kẻ không tin kính, phạm tội, những kẻ vô đạo, nói phạm thánh thần, những kẻ giết cha mẹ, giết người, 10 vì những kẻ tà dâm, kẻ đắm nam sắc, ăn cướp người, nói dối, thè dối, và vì hết thấy sự trái nghịch với đạo lành. 11 Aáy đó là điều đạo Tin Lành vinh hiển của Đức Chúa Trời hạnh phước dạy dỗ, mà sự truyền đạo đó đã giao phó cho ta. 12 Ta cảm tạ Đáng ban thêm súc cho ta, là Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta, về sự Ngài đã xét ta là trung thành, lập ta làm kẻ giúp việc; 13 ta ngày trước vốn là người phạm thượng, hay bắt bớ, hung bạo, nhưng ta đã đội ơn thương xót, vì ta đã làm những sự đó đang lúc ta ngu muội chưa tin. 14 Aân điển của Chúa chúng ta đã dư dật trong ta, với đức tin cùng sự thương yêu trong

Đức Chúa Jêsus Christ. 15 Đức Chúa Jêsus Christ đã đến trong thế gian để cứu vớt kẻ có tội, ấy là lời chắc chắn, đáng đem lòng tin trọng vẹn mà nhận lấy; trong những kẻ có tội ta là đầu. 16 Nhưng ta đã đội ơn thương xót, hầu cho Đức Chúa Jêsus Christ tỏ mọi sự nhin nhục của Ngài ra trong ta là kẻ làm đầu, để dùng ta làm gương cho những kẻ sẽ tin Ngài được sự sống đời đời. (aiōnios g166) 17 Nguyên xin sự tôn quý, vinh hiển đời đời vô cùng về nơi Vua muôn đời, không hề hư nát, không thấy được, tức là Đức Chúa Trời có một mà thôi! A-men. (aiōn

2 18 Hỡi Ti-mô-thê, con ta, sự răn bảo mà ta truyền cho con, theo các lời tiên tri đã chỉ về con, tức là, phải nhờ những lời đó mà đánh trận tốt lành, 19 cầm giữ đức tin và lương tâm tốt. Máy kẻ đã chối bỏ lương tâm đó, thì đức tin họ bị chìm đắm: 20 trong số ấy có Hy-mê-nê và A-léc-xan-đơ, ta đã phó cho quỉ Sa-tan rồi, hầu cho họ học biết đừng phạm thượng nữa.

2 Vậy, trước hết mọi sự ta dặn rằng, phải khẩn nguyện, cầu xin, kêu van, tạ ơn cho mọi người, 2 cho các vua, cho hết thảy các bậc cầm quyền, để chúng ta được lấy điều nhân đức và thành thật mà ở đời cho bình tịnh yên ổn. 3 Aáy là một sự lành và đẹp mắt Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, 4 Ngài muốn cho mọi người được cứu rỗi và hiểu biết lẽ thật. 5 Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ có một Đáng Trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jêsus Christ, là người; 6 Ngài đã phó chính mình Ngài làm giá chuộc mọi người. Aáy là lời chứng đã làm đúng k" 7 (ta nói thật, không nói dối), vì lời chứng ấy, ta đã được cử làm thầy giảng, là sứ đồ và giáo sư cho dân ngoại, để dạy họ về đức tin và về lẽ thật. 8 Vậy, ta muốn những người đàn ông đều giơ tay thánh sạch lên trời, mà cầu nguyện khắp mọi nơi, chớ có giận dữ và cãi cọ. 9 Ta cũng muốn rằng những người đàn bà ăn mặc một cách gọn ghẽ, lấy nét na và đức hạnh giỏi mình, không dùng những tóc gióc, vàng, châu ngọc và áo

quần quí giá, 10 nhưng dùng việc lành, theo lẽ mau mau đến thăm con, nhưng viết thơ này, đương nhiên của người đàn bà tin kính Chúa. 15 phòng ta có chậm đến, thì con biết làm thế 11 Đàn bà phải yên lặng mà nghe dạy, lại phải nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh vâng phục mọi đàng. 12 Ta không cho phép đàn của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của lẽ bà dạy dỗ, cũng không được cầm quyền trên thật vậy. 16 Mọi người đều cho sự mầu nhiệm đàn ông; nhưng phải ở yên lặng. 13 Vì A-đam của sự tin kính là lớn lầm: Đáng đã được tỏ ra được dựng nên trước nhất, rồi mới tới È-va. 14 trong xác thịt, Thì đã được Đức Thánh Linh Lại không phải A-đam bị dỗ dành, bèn là người xứng là công bình, Được thiên sứ trông thấy, đàn bà bị dỗ dành mà sa vào tội lỗi. 15 Dầu Được giảng ra cho dân ngoại, Được thiên hạ tin vậy, nếu đàn bà lấy đức hạnh mà bền đỗ trong cậy, Được cất lên trong sự vinh hiển.

đức tin, trong sự yêu thương, và trong sự nêu 4 Vả, Đức Thánh Linh phán tỏ tường rằng, thánh, thì sẽ nhân đẻ con mà được cứu rỗi. trong đời sau rốt, có mấy kẻ sẽ bội đạo mà

3 Ví bằng có kẻ mong được làm giám mục, ấy theo các thần lừa dối, và đạo lý của quỉ dữ, 2 là ưa muôn một việc tốt lành; lời đó là phải bị lầm lạc bởi sự giả hình của giáo sư dối, là lầm. 2 Vậy, người giám mục cần phải không ké có lương tâm đã lì, 3 họ sẽ cầm cưỡi gá, chồ trách được, là chồng chỉ một vợ mà thôi, và biểu kiêng các thức ăn Đức Chúa Trời đã có tiết độ, có tài trí, xứng đáng, hay tiếp khách dựng nên cho kẻ có lòng tin và biết lẽ thật, tạ và khéo dạy dỗ. 3 Đừng mê rượu, cũng đừng ơn mà dùng lấy. 4 Vả, mọi vật Đức Chúa Trời hung bạo, nhưng phải mềm mại hòa nhã; lại đã dựng nên đều là tốt lành cả, không một vật đừng ham tiền bạc; 4 phải khéo cai trị nhà chi đáng bở, miễn là mình cảm ơn mà ăn lấy riêng mình, giữ con cái mình cho vâng phục thì được; 5 vì nhờ lời Đức Chúa Trời và lời cầu và ngay thật trọn vẹn; 5 vì nếu có ai không nguyện mà vật đó được nêu thánh. 6 Con giải biết cai trị nhà riêng mình, thì làm sao cai trị tỏ các việc đó cho anh em, thì con sẽ nêu kẻ được Hội thánh của Đức Chúa Trời? 6 Người giúp việc ngay lành của Đức Chúa Jêsus Christ, mới tin đạo không được làm giám mục, e người được nuôi bởi các lời của đức tin và đạo lý lành tự kiêu mà sa vào án phạt của ma quỉ chăng. mà con đã theo. 7 Những lời hư nguy phàm tục 7 Người giám mục lại phải được người ngoại giống như chuyện bịa các bà già, thì hãy bỏ đi, làm chứng tốt cho, kéo bị sỉ nhục và mắc bẫy và tập tành sự tin kính. 8 Vì sự tập tành thân ma quỉ. 8 Các chấp sự cũng phải cho nghiêm thể ích lợi chẳng bao lăm, còn như sự tin kính trọng, không được nói hai lời, không được là ích cho mọi việc, vì có lời hứa về đời này và ghiền rượu, không được tham lợi phi nghĩa, 9 về đời sau nữa. 9 Aay đó là một lời nói chắc nhưng phải lấy lương tâm thanh sạch giữ lẽ chấn, đáng đem lòng tin trọn vẹn mà nhận lấy. mầu nhiệm của đức tin. 10 Những người đó 10 Vả, nếu chúng ta khó nhọc và đánh trận, ấy cũng phải chịu thử thách trước đă, nếu không là đã để sự trông cậy ta trong Đức Chúa Trời chồ trách được thì mới được làm chức chấp sự. hằng sống, Ngài là Cứu Chúa của mọi người, 11 Vợ các chấp sự cũng phải nghiêm trọng, chớ mà nhất là của tín đồ. 11 Kìa là điều con phải nói xấu, phải có tiết độ và trung tín trong mọi rao truyền và dạy dỗ. 12 Chớ để người ta khinh việc. 12 Các chấp sự chỉ nên làm chồng của một con vì trẻ tuổi; nhưng phải lấy lời nói, nét làm, vợ mà thôi, phải khéo cai trị con cái và nhà sự yêu thương, đức tin và sự tinh sạch mà làm riêng mình. 13 Vì ai khéo làm chức vụ mình thì gương cho các tín đồ. 13 Hãy chăm chỉ đọc sách, được bực cao trọng và lòng rất dạn dĩ trong khuyên bảo, dạy dỗ, cho đến chừng ta đến. 14 đức tin đến Đức Chúa Jêsus Christ. 14 Ta mong Đừng bỏ quên ơn ban trong lòng con, là ơn

bởi lời tiên tri nhân hội trưởng lão đặt tay mà mình, thì phải giúp đỡ họ, cho khỏi lụy đến đă ban cho con vậy. 15 Hãy săn sóc chuyên lo Hội thánh, hầu cho Hội thánh có thể giúp đỡ những việc đó, hầu cho thiên hạ thấy sự tấn tới những người thật góa. 17 Các trưởng lão khéo của con. 16 Hãy giữ chính mình con và sự dạy cai trị Hội thánh thì mình phải kính trọng bội dỗ của con; phải bền dỗ trong mọi sự đó, vì làm phần, nhất là những người chịu chức rao giảng như vậy thì con và kẻ nghe con sẽ được cứu.

5 Chớ quở nặng người già cả, nhưng hãy

khuyên dỗ họ như cha, còn kẻ trẻ thì như anh em, 2 đàn bà có tuổi cũng như mẹ, bọn thiếu nữ như chị em, mà phải lấy cách thanh sạch trọng vẹn. 3 Hãy kính những người đàn bà góa thật là góa. 4 Nhưng nếu bà góa có con hoặc cháu, thì con cháu trước phải học làm điều thảo đối với nhà riêng mình và báo đáp cha mẹ; vì điều đó đẹp lòng Đức Chúa Trời. 5 Người thật góa ở một mình, đã để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, ngày đêm bền lòng cầu nguyện nài xin. 6 Nhưng về phần kẻ ưa sự vui chơi, thì dấu sống cũng như chết. 7 Hãy nhắc lại những điều đó cho họ hầu cho họ không chối trách được. 8 Ví bằng có ai không săn sóc đến bà con mình, nhất là không săn sóc đến người nhà mình, ấy là người chối bỏ đức tin, lại xấu hơn người không tin nữa. 9 Cho được ghi tên vào sổ đàn bà góa, thì người đàn bà phải đủ sáu mươi tuổi, vốn chỉ có một chồng mà thôi, 10 phải là người được tiếng khen vì việc phuỚc đức mình, như đã nuôi con cái, đãi khách lạ, rửa chân thánh đồ, cứu giúp kẻ khốn nạn, và làm đủ các việc phuỚc đức. 11 Nhưng hãy từ chối những đàn bà góa còn trẻ quá; vì lúc thú vui xui họ lìa khỏi Đáng Christ, thì họ muôn lấy chồng, 12 bởi lời thề ước ban đầu mà chuotic lấy điều quở trách vào mình. 13 Đó là vì họ hay ở không, quen thói chạy nhà này sang nhà khác; nào những họ ở không thôi đâu, lại còn thay lay thóc mách, hay nói những việc không đáng nói nữa. 14 Vậy ta muốn những gái góa còn trẻ nên lấy chồng, sanh con cái, cai trị nhà mình, khôi làm cớ cho kẻ thù nghịch nói xấu. 15 Vì đã có một vài bà góa bội đi mà theo quỉ Satan. 16 Nếu tín đồ nào có đàn bà góa trong nhà

mình, thì phải giúp đỡ họ, cho khỏi lụy đến đă ban cho con vậy. 15 Hãy săn sóc chuyên lo Hội thánh, hầu cho Hội thánh có thể giúp đỡ những việc đó, hầu cho thiên hạ thấy sự tấn tới những người thật góa. 17 Các trưởng lão khéo của con. 16 Hãy giữ chính mình con và sự dạy cai trị Hội thánh thì mình phải kính trọng bội dỗ của con; phải bền dỗ trong mọi sự đó, vì làm phần, nhất là những người chịu chức rao giảng như vậy thì con và kẻ nghe con sẽ được cứu. 18 Vì Kinh Thánh rằng: Người chớ khớp miệng con bò đang đạp lúa; và người làm công thì đáng được tiền công mình. 19 Đừng chấp một cái đơn nào kiện một trưởng lão mà không có hai hoặc ba người làm chứng. 20 Kẻ có lỗi, hãy quở trách họ trước mặt mọi người, để làm cho kẻ khác sợ. 21 Trước mặt Đức Chúa Trời, trước mặt Đức Chúa Jésus Christ, và trước mặt các thiên sứ được chọn, ta răn bảo con giữ những điều đó, đừng in trí trước, phàm việc gì cũng chớ tây vị bên nào. 22 Đừng vội vàng đặt tay trên ai, chớ hè nhung vào tội lỗi kẻ khác; hãy giữ mình cho thanh sạch. 23 Đừng chỉ uống nước luân; nhưng phải uống một ít rượu, vì cớ tì vị con, và con hay khó ợ. 24 Có người thì tội lỗi bị bày tỏ và chỉ người đó ra trước khi phán xét; còn có người thì sau rồi mới bị bày tỏ ra. 25 Các việc lành cũng vậy: có việc thì bày ra, lại có việc thì không bày ra, mà sau rồi cũng không giấu kín được.

6 Hết thấy những kẻ dưới ách đầy tớ phải coi

chủ mình là đáng trọng mọi đàng, hầu cho danh hiệu và đạo lý của Đức Chúa Trời khỏi bị làm trơ cho người phạm thượng. 2 Ai có chủ là tín đồ, thì không nên lấy cớ anh em mà khinh dế, nhưng phải càng hầu việc hơn, vì kẻ được công của mình là tín đồ và người rất yêu dấu. Đó là điều con phải dạy dỗ khuyên bảo họ. 3 Ví thử có người dạy dỗ đạo khác, không theo lời có ích của Đức Chúa Jésus Christ chúng ta và đạo lý theo sự tin kính, 4 thì người đó là lên mình kiêu ngạo, không biết chi hết; nhưng có bình hay gan hỏi, cãi lẫy, bởi đó sanh sự ghen ghét, tranh cạnh, gièm chê, nghi ngờ xấu xa, 5 cùng những lời cãi lẽ hư không của kẻ có lòng hư xấu, thiếu mất lẽ thật, coi sự tin kính như là nguồn lợi vuity. 6 Vả, sự tin kính cùng sự

thỏa lòng ấy là một lợi lớn. 7 Vì chúng ta ra đời luyện tập tri thức đó, nên có người bội đạo, chẳng hề đem gì theo, chúng ta qua đời cũng Nguyễn xin ân điển ở cùng các anh em! chẳng đem gì đi được. 8 Như vậy, miễn là đủ ăn đủ mặc thì phải thỏa lòng; 9 Còn như kẻ muôn nên giàu có, ắt sa vào sự cám dỗ, mặc bãy dò, ngã trong nhiều sự tham muôn vô lý thiệt hại kia, là sự làm đắm người ta vào sự hủy diệt hư mất. 10 Bởi chưng sự tham tiền bạc là cội rẽ mọi điều ác, có kẻ vì đeo đuổi nó mà bội đạo, chuốc lấy nhiều điều đau đớn. 11 Nhưng, hỡi con, là người của Đức Chúa Trời, hãy tránh những sự đó đi, mà tìm điều công bình, tin kính, đức tin, yêu thương, nhịn nhục, mềm mại. 12 Hãy vì đức tin mà đánh trận tốt lành, bắt lấy sự sống đời đời, là sự mà con đã được gọi đến, và vì đó mà con đã làm chứng tốt lành trước mặt nhiều người chứng kiến.

(aiōnios g166) 13 Trước mặt Đức Chúa Trời là Đáng ban sự sống cho mọi vật, và trước mặt Đức Chúa Jēsus Christ là Đáng làm chứng tốt nơi Bôn-xơ Phi-lát, ta khuyên con 14 phải giữ điều răn, ở cho không vết tích và không chối trách được, cho đến k" sự hiện ra của Đức Chúa Jēsus Christ chúng ta, 15 là sự mà Đáng Chủ tể hạnh phước và có một đến k" sẽ tỏ ra, là Vua của mọi vua, Chúa của mọi chúa, 16 một mình Ngài có sự không hề chê, ở nơi sự sáng không thể đến gần được, chẳng người nào từng thấy Ngài và cũng không thấy được, danh vọng, quyền năng thuộc về Ngài đời đời! A-men. (aiōnios g166)

17 Hãy răn bảo kẻ giàu ở thế gian này đừng kiêu ngạo và đừng để lòng trông cậy nơi của cải không chắc chắn, nhưng hãy để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, là Đáng mỗi ngày ban mọi vật dư dật cho chúng ta được hưởng. (aiōn g165)

18 Hãy răn bảo họ làm điều lành, làm nhiều việc phước đức, kíp ban phát và phân chia của mình có, 19 vậy thì dồn chứa về ngày sau một cái nền tốt và bền vững cho mình, để được cầm lấy sự sống thật. 20 Hỡi Ti-mô-thê, hãy giữ lấy sự giao phó đã nầy cho con, tránh những lời hư không phàm tục và những sự cãi lê bằng tri thức ngụy xưng là tri thức. 21 Aáy vì muôn

II Ti-mô-thê

1 Ta, Phao-lô, theo ý muôn Đức Chúa Trời, giữ lấy điều phó thác tốt lành. **15** Con biết rằng làm sứ đồ của Đức Chúa Jésus Christ, đặng mọi người ở xứ A-si đã lìa bỏ ta; trong số ấy rao truyền lời hứa của sự sống trong Đức Chúa Jésus Christ, 2 gởi cho Ti-mô-thê, là con rất thương xót lấy nhà Ô-nê-si-phô-ro, vì người yêu dấu của ta: nguyễn con được ân điển, sự đời phen yên ủi ta, chẳng hề lấy sự ta bị xiềng thương xót, sự bình an ban cho bởi Đức Chúa xích làm xấu hổ. **17** Lại còn, khi người vừa đến Trời, là Cha, và bởi Đức Chúa Jésus Christ, Chúa thành Rô-ma, đã vội vả kiém ta, và kiém được. chúng ta! **3** Ta cảm tạ Đức Chúa Trời mà ta hầu **18** Xin chính mình Chúa cho người tìm thấy sự việc bằng lương tâm thanh sạch như tổ tiên ta thương xót của Chúa trong ngày đó! Con lại đã làm, cả ngày lẫn đêm ta ghi nhớ con không biết hơn kẻ khác, người ở Ê-phê-sô đã hầu việc thôi trong khi cầu nguyện. **4** Vì ta nhớ đến ta mọi đàng.

nước mắt con, muôn đến thăm con quá chừng, để được đầy lòng vui vẻ. **5** Ta cũng nhớ đến đức tin thành thật của con, là đức tin trước đã ở trong Lô-ít, bà nội con, và trong Ó-nít, mẹ con, ta chắc rằng nay cũng ở trong con nữa. **6** Vậy nên ta khuyên con hãy nhen lại ơn của Đức Chúa Trời ban cho, mà con đã nhận lãnh bởi sự đặt tay của ta. **7** Vì Đức Chúa Trời chẳng ban cho chúng ta tâm thần nhút nhát, bèn là tâm thần mạnh mẽ, có tình thương yêu và dè giữ. **8** Vậy con chớ thẹn vì phải làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng lấy sự ta vì Ngài ở tù làm xấu hổ; nhưng hãy cậy quyền phép Đức Chúa Trời mà chịu khổ với Tin Lành. **9** Áyah chính Chúa đã cứu chúng ta, đã gọi chúng ta bởi sự kêu gọi thánh, chẳng phải theo việc làm chúng ta, bèn là theo ý riêng Ngài chỉ định, theo ân điển đã ban cho chúng ta trong Đức Chúa Jésus Christ từ trước muôn đời vô cùng, (*aiōnios g166*) **10** mà bây giờ mới bày ra bởi sự hiện ra của Đức Chúa Jésus Christ, Cứu Chúa chúng ta, Ngài đã hủy phá sự chết, dùng Tin Lành phô bày sự sống và sự không hề chết ra cho rõ ràng. **11** Áyah là vì Tin Lành đó mà ta đã được lập làm người giảng đạo, sứ đồ và giáo sư, **12** ấy lại là cớ mà ta chịu khổ. Nhưng ta chẳng hề hổ thẹn vì biết ta đã tin Đáng nào, chắc rằng Đáng ấy có quyền phép giữ sự ta đã phó thác cho đến ngày đó. **13** Hãy lấy lòng tin và yêu trong Đức Chúa Jésus Christ mà giữ lấy mấu mục của các sự dạy dỗ

có ích, là sự con đã nhận lãnh nơi ta. **14** Hãy nhờ Đức Thánh Linh ngự trong chúng ta mà có Phy-ghen và Het-mô-ghen. **16** Cầu xin Chúa Jésus Christ, **17** Lại còn, khi người vừa đến

2 Vậy, hỡi con, hãy cậy ân điển trong Đức Chúa Jésus Christ mà làm cho mình mạnh mẽ. **2** Những điều con đã nghe nơi ta ở trước mặt nhiều người chứng, hãy giao phó cho mấy người trung thành, cũng có tài dạy dỗ kẻ khác. **3** Hãy cùng ta chịu khổ như một người lính giỏi của Đức Chúa Jésus Christ. **4** Khi một người đi ra trận, thì chẳng còn lấy việc đời lụy mình, làm vậy đặng đẹp lòng kẻ chiêu mộ mình. **5** Cũng một lẽ đó, người đấu súc trong diễn trường chỉ đấu nhau theo lệ luật thì mới được mão triều thiên. **6** Người cày ruộng đã khó nhọc thì phải trước nhất được thâu hoa lợi. **7** Hãy hiểu rõ điều ta nói cho con, và chính Chúa sẽ ban sự khôn ngoan cho con trong mọi việc. **8** Hãy nhớ rằng Đức Chúa Jésus Christ, sanh ra bởi dòng vua Đa-vít, đã từ kẻ chết sống lại, theo như Tin Lành của ta, **9** vì Tin Lành đó mà ta chịu khổ, rất đỗi bị trói như người phạm tội; nhưng đạo của Đức Chúa Trời không hề bị trói đâu. **10** Vậy nên, ta vì cớ những người được chọn mà chịu hết mọi sự, hầu cho họ cũng được sự cứu trong Đức Chúa Jésus Christ, với sự vinh hiển đời đời. (*aiōnios g166*) **11** Lời này chắc chắn lắm: Ví bằng chúng ta chết với Ngài, thì cũng sẽ sống với Ngài; **12** lại nếu chúng ta chịu thử thách nỗi, thì sẽ cùng Ngài đồng tri; nếu chúng ta chối Ngài, thì Ngài cũng sẽ chối chúng ta; **13** nếu chúng ta không thành tín, song Ngài vẫn thành tín,

vì Ngài không thể tự chối mình được. **14** Ngày tiết độ, dũ tợn, thù người lành, 4 lường thày là điều con hãi nhắc lại và răn bảo trước mặt phản bạn, hay nóng giận, lén mình kiêu ngạo, Đức Chúa Trời rằng, phải tránh sự cãi lẫy vê ưa thích sự vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa lời nói, sự đó thật là vô dụng, chỉ hại cho kẻ Trời, 5 bẽ ngoài giữ điều nhân đức, nhưng chối nghe mà thôi. **15** Hãy chuyên tâm cho được đẹp bỏ quyền phép của nhân đức đó. Những kẻ thề lòng Đức Chúa Trời như người làm công không ấy, con hãi lánh xa đi. **6** Trong bọn họ có kẻ chối trách được, lấy lòng ngay thẳng giảng dạy lén vào các nhà, quyền dụ lòng những người lời của lẽ thật. **16** Nhưng phải bỏ những lời hư đòn bà mang tội lỗi, bị bao nhiêu tình dục xui không phàm tục; vì những kẻ giữ điều đó càng khiến, **7** vẫn học luôn mà không hề thông biết sai lạc luôn trong đường không tin kính, **17** và lẽ thật được. **8** Xưa kia Gian-nét với Giam-be lời nói của họ như chùm bao ăn lan. Hy-mê-nê chống trả Môi-se thề nào, thì những kẻ này và Phi-lết thật như thế, **18** họ xây bỏ lẽ thật; cũng chống trả lẽ thật thế ấy: lòng họ hoại bại, nói rằng sự sống lại đã đến rồi, mà phá đổ đức đức tin họ không thể chịu thử thách được. **9** tin của một vài người cách như vậy. **19** Tuy vậy, Nhưng họ không làm thêm được nữa, vì sự nền vững bền của Đức Chúa Trời đã đặt vẫn điện đại của họ sẽ bày tỏ ra cho thiên hạ, cũng còn nguyên, có mấy lời như án đóng rằng: Chúa như của hai người kia. **10** Về phần con, con biết kẻ thuộc về Ngài; lại rằng: Phàm người kêu đã noi theo ta trong sự dạy dỗ, tánh hạnh, ý cầu danh Chúa thì phải tránh khỏi sự gian ác. muôn, đức tin, nhịn nhục, yêu thương, bèn đỡ **20** Trong một nhà lớn, không những có bình của ta, **11** trong những sự bắt bớ, và hoạn nạn vàng bình bạc mà thôi, cũng có cái bằng gỗ đã xây đến cho ta tại thành An-ti-ốt, Y-cô-ni và bằng đất nữa, thứ thì dùng việc sang, thứ thì Lít-trơ. Những sự bắt bớ đó ta đều chịu cả, và dùng việc hèn. **21** Vậy, ai giữ mình cho khỏi Chúa đã cứu ta thoát khỏi luôn luôn. **12** Vả lại, những điều ô uế đó, thì sẽ như cái bình quí hết thảy mọi người muôn sống cách nhân đức trọng, làm của thánh, có ích cho chủ mình và trong Đức Chúa Jésus Christ, thì sẽ bị bắt bớ. **13** săn sàng cho mọi việc lành. **22** Cũng hãy tránh Nhưng những người hung ác, kẻ giả mạo thì khỏi tình dục trai trẻ, mà tìm những điều công càng chìm đắm luôn trong điều dữ, làm lầm lạc bình, đức tin, yêu thương, hòa thuận với kẻ lấy kẻ khác mà cũng lầm lạc chính mình nữa. **14** lòng tinh sạch kêu cầu Chúa. **23** Hãy cự những Về phần con, hãy đứng vững trong những sự lời biện luận điện đại và trái lẽ, vì biết rằng con đã đem lòng tin chắc mà học và nhận lấy, chỉ sanh ra điều tranh cạnh mà thôi. **24** Vâ, vì biết con đã học những điều đó với ai, **15** và tôi tớ của Chúa không nên ưa sự tranh cạnh; từ khi con còn thơ ấu đã biết Kinh Thánh vốn nhưng phải ở tử tế với mọi người, có tài dạy có thể khiến con khôn ngoan để được cứu bởi dỗ, nhịn nhục, **25** dùng cách mềm mại mà sửa đức tin trong Đức Chúa Jésus Christ. **16** Cả Kinh dạy những kẻ chống trả, mong rằng Đức Chúa Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, có Trời ban cho họ sự ăn năn để nhìn biết lẽ thật, ích cho sự dạy dỗ, bê trách, sửa trị, dạy người **26** và họ tinh ngộ mà gỡ mình khỏi lười ma quỉ, trong sự công bình, **17** hầu cho người thuộc về vì đã bị ma quỉ bắt lấy để dang làm theo ý nó. Đức Chúa Trời được trọn vẹn và sắm sẵn để làm mọi việc lành.

3 Hãy biết rằng trong ngày sau rốt, sẽ có

những thời k” khó khăn. **2** Vì người ta đều **4** Ta ở trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt tư ký, tham tiền, khoe khoang, xác xược, hay Đức Chúa Jésus Christ là Đáng sê đoán xét kẻ nói xấu, nghịch cha mẹ, bội bạc, không tin kính, sống và kẻ chết, nhân sự đến của Ngài và nước **3** vô tình, khó hòa thuận, hay phao vu, không Ngài mà răn bảo con rằng: **2** hãy giảng đạo,

cố khuyên, bất luận gặp thời hay không gặp qui-la, cùng người nhà Ô-nê-si-phô-rơ. 20 È-rát thời, hãy đem lòng rất nhịn nhục mà bê trách, ở lại tại thành Cô-rinh-tô, còn Trô-phim đang nài khuyên, sửa trị, cứ dạy dỗ chẳng thôi. 3 Vì đau ốm, ta đê ở lại tại thành Mi-lê. 21 Con hãy sê có một thời kia, người ta không chịu nghe cố sức đến trước mùa đông. Ô-bu-lu, Bu-đen, đạo lành; nhưng vì họ ham nghe những lời Li-nút, Cơ-lau-đia cùng anh em thấy đều chào êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư thăm con. 22 Nguyễn xin Chúa ở cùng tâm thần xung quanh mình, 4 bịt tai không nghe lẽ thật, con! Cầu xin ân điển ở cùng các anh em! mà xây hướng về chuyện huyền. 5 Nhưng con, phải có tiết độ trong mọi sự, hãy chịu cực khổ, làm việc của người giảng Tin Lành, mọi phận sự về chức vụ con phải làm cho đầy đủ. 6 Về phần ta, ta đang bị đỗ ra làm lẽ quán, k" qua đời của ta giàn rồi. 7 Ta đã đánh trận tốt lành, đã xong sự chạy, đã giữ được đức tin. 8 Hiện nay mao triều thiên của sự công bình đã đê dành cho ta; Chúa là quan án công bình, sê ban mao áy cho ta trong ngày đó, không những cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi kẻ yêu mến sự hiện đến của Ngài. 9 Hãy cố gắng đến cùng ta cho kíp; 10 vì Đê-ma đã lìa bỏ ta rồi, tại người ham hố đời này, và đã đi qua thành Tê-sa-lô-nica. Cơ-rết-xen đi trong xứ Ga-li-lê, còn Tít thì đi xứ Đa-ma-ti rồi. (aiôn g165) 11 Chỉ có một mình Lu-ca ở với ta. Hãy đem Mác đến với con, vì người thật có ích cho ta về sự hầu việc lăm. 12 Ta đã sai Ti-chi-cơ sang thành È-phê-sô. 13 Khi con sê đến, hãy đem áo choàng mà ta đê lại tại nhà Ca-bút, thành Trô- ách, cùng những sách vở nữa, nhất là những sách bằng giấy da. 14 A-léc-xan-đo; thợ đồng, đã làm hại ta nhiều lăm; tùy theo công việc hắn, Chúa sê báo ứng. 15 Con cũng phải coi chừng người đó, vì hắn hết sức chống trả lời chúng ta. 16 Khi ta bình vực mình lần thứ nhất, chẳng có ai giúp đỡ; hết thảy đều lìa bỏ ta. Nguyễn xin điều đó đừng đỗ tội về họ! 17 Nhưng Chúa đã giúp đỡ ta và thêm sức cho ta, hầu cho Tin Lành bởi ta được rao truyền đầy dãy, để hết thảy dân ngoại đều nghe; ta lại đã được cứu khỏi hàm sư tử. 18 Chúa sê giải thoát ta khỏi mọi điều ác và cứu vớt ta vào trong nước trên trời của Ngài. Nguyễn xin sự vinh hiển về nơi Ngài muôn đời không cùng! Amen. (aiôn g165) 19 Hãy chào thăm Bơ-rít-ca và A-

Tít

1 Ta, Phao-lô, tôi tớ của Đức Chúa Trời và sứ đồ của Đức Chúa Jésus Christ, để đưa các người được chọn của Đức Chúa Trời đến đức tin và sự thông hiểu lẽ thật, là sự sanh lòng nhân đức, 2 trông cây sự sống đời đời, là sự sống mà Đức Chúa Trời không thể nói dối đã hứa từ muôn đời về trước, (aiōnios g166) 3 tới kỳ chỉ định, Ngài đã bày tỏ lời của Ngài ra bởi sự giảng dạy, là sự ta đã chịu giao phó theo mạng lệnh Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, 4 gởi cho Tít, là con thật ta trong đức tin chung: nguyễn xin con được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, là Cha, và bởi Đức Chúa Jésus Christ, Cứu Chúa chúng ta! 5 Ta đã để con ở lại Cơ-rết, đặng sắp đặt mọi việc chưa thu xếp, và theo như ta đã răn bảo cho con mà lập những trưởng lão trong mỗi thành. 6 Mỗi người trong vòng trưởng lão đó phải cho không chỗ trách được, chỉ chồng của một vợ; con cái phải tin Chúa, không được bị cáo là buông tuồng hoặc ngỗ nghịch. 7 Vì người giám mục làm kẻ quản lý nhà Đức Chúa Trời thì phải cho không chỗ trách được. Chẳng nên kiêu ngạo, giận dữ, ghiền rượu, hung tàn, tham lợi; 8 nhưng phải hay tiếp đãi khách, bạn với người hiền, khôn ngoan, công bình, thánh sạch, tiết độ, 9 hằng giữ đạo thật y như đã nghe dạy, hầu cho có thể theo đạo lành mà khuyên dỗ người ta và bác lại kẻ chống trả. 10 Vả, có nhiều người nhất là trong những người chịu cắt bì, chẳng chịu vâng phục, hay nói hư không và phỉnh dỗ, đáng phải bịt miệng họ đi. 11 Họ vì mối lợi đáng bỉ mà dạy điều không nên dạy, và phá đổ cả nhà người ta. 12 Một người trong bọn họ, tức là bậc tiên tri của họ, có nói rằng: Người Cơ-rết thay nói dối, là thú dữ, ham ăn mà làm biếng. 13 Lời chứng ấy quả thật lắm. Vậy hãy quở nặng họ, hầu cho họ có đức tin vẹn lành, 14 chớ nghe truyện huyền của người Giu-đa, và điều răn của người ta trái với lẽ thật. 15 Mọi sự là tinh sạch cho những người tinh sạch, nhưng

cho những kẻ dơ dáy và chẳng tin, thì không sự gì là tinh sạch cả; trái lại, tâm thần và lương tâm họ là dơ dáy nữa. 16 Họ xứng minh biết Đức Chúa Trời, nhưng theo những việc làm thì đều từ chối Ngài, thật là đáng ghét, trái nghịch và không thể làm một việc lành nào hết.

2 Nhưng con hãy dạy điều hiệp với đạo lành. 2 Khuyên những người già cả phải tiết độ, nghiêm trang, khôn ngoan, có đức tin, lòng yêu thương và tánh nhạy nhẹn nhẹn vẹn lành. 3 Các bà già cũng vậy, phải có thái độ hiệp với sự thánh; đừng nói xấu, đừng uống rượu quá độ; phải lấy điều khôn ngoan dạy bảo; 4 phải dạy đàn bà trẻ tuổi biết yêu chồng con mình, 5 có nét na, trinh chánh, trông nom việc nhà; lại biết ở lành, vâng phục chồng mình, hầu cho đạo Đức Chúa Trời khỏi bị một lời chê bai nào. 6 Cũng phải khuyên những người tuổi trẻ ở cho có tiết độ. 7 Hãy lấy mình con làm gương về việc lành cho họ, trong sự dạy dỗ phải cho thanh sạch, nghiêm trang, 8 nói năng phải lời, không chỗ trách được, đặng kẻ nghịch hổ thiện, không được nói xấu chúng ta điều chi. 9 Hãy khuyên những tôi tớ phải vâng phục chủ mình, phải làm đẹp lòng chủ trong mọi việc, chớ cãi trả, 10 chớ ăn cắp vật chi, nhưng phải hằng tò lòng trung thành trọn vẹn, để làm cho tôn quý đạo Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, trong mọi đường. 11 Vả, ân điển Đức Chúa Trời hay cứu mọi người, đã được bày tỏ ra rồi. 12 Ân ấy dạy chúng ta chừa bỏ sự không tin kính và tình dục thế gian, phải sống ở đời này theo tiết độ, công bình, nhân đức, (aiōn g165) 13 đang chờ đợi sự trông cây hạnh phúc của chúng ta, và sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời lớn và Cứu Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jésus Christ, 14 là Đáng liều mình vì chúng ta, để chuộc chúng ta khỏi mọi tội và làm cho sạch, đặng lấy chúng ta làm một dân thuộc riêng về Ngài, là dân có lòng sốt sắng về các việc lành. 15 Hãy dạy các điều đó, lấy quyền đầy đủ mà khuyên bảo quở trách. Chớ dê ai khinh dê con.

3 Hãy nhắc lại cho các tín đồ phải vâng phục
những bậc cầm quyền chấp chánh, phải vâng
lời các bậc ấy, sẵn sàng làm mọi việc lành, 2 chớ
nói xấu ai, chớ tranh cạnh, hãy dong thứ, đối
với mọi người tỏ ra một cách mềm mại trọn
vẹn. 3 Vì chưng chúng ta ngày trước cũng ngu
muội, bội nghịch, bị lừa dối, bị đùa thử tình dục
dâm dật sai khiến, sống trong sự hung ác tham
lam, đáng bị người ta ghét và tự chúng ta cũng
ghét lẫn nhau. 4 Nhưng từ khi lòng nhân từ
của Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, và
tình thương yêu của Ngài đối với mọi người ta
đã được bày ra, thì Ngài cứu chúng ta, 5 không
phải cứu vì việc công bình chúng ta đã làm,
nhưng cứ theo lòng thương xót Ngài, bởi sự
rửa về sự lỗi sanh và sự đổi mới của Đức Thánh
Linh 6 mà Ngài đã rải ra trên chúng ta cách
dư dật bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Cứu Chúa
chúng ta; 7 hầu cho chúng ta nhờ ơn Ngài được
xưng công bình, trở nên con kề tự của Ngài
trong sự trông cậy của sự sống đời đời. (*aiōnios*
g166) 8 Lời này là chắc chắn, ta muốn con nói
quyết sự đó, hầu cho những kẻ đã tin Đức Chúa
Trời lo chăm chỉ làm việc lành: đó là điều tốt
lành và có ích cho mọi người. 9 Nhưng hãy
lánh những điều cãi lẽ dại dột, những gia phỗ,
những sự cạnh tranh nghị luận về luật pháp, vì
mấy sự đó đều là vô ích và hư không. 10 Sau khi
mình đã khuyên bảo kẻ theo tà giáo một hai
lần rồi, thì hãy lánh họ, 11 vì biết rằng người
như thế đã bội nghịch mà cù phạm tội, thì tự
đoán phạt lấy mình. 12 Đến chừng ta sẽ sai A-
te-ma hoặc Ti-chi-cơ đến cùng con, thì hãy vội
vả sang thành Ni-cô-bô-li nhập với ta; vì ta
định qua mùa đông tại đó. 13 Hãy lo liệu cho
Xê-na, là thầy dạy luật, và A-bô-lô, đừng thiếu
đồ chi hết, trong khi họ ra đi. 14 Những người
bôn đảo ta cũng phải học tập chuyên làm việc
lành, đặng giúp đỡ khi túng ngặt, hầu cho
họ khỏi đứng đi mà không ra trái. 15 Hết thầy
những người ở cùng ta gởi lời thăm con. Chào
thăm những kẻ yêu chúng ta bởi lòng tin đạo.
Nguyễn xin ân điển ở với anh em hết thảy!

Phi-lê-môn

làm hại anh hoặc mắc nợ anh điều chi, thì hãy cứ kê cho tôi. **19** Tôi, Phao-lô, chính tay tôi viết

1 Phao-lô, kẻ tù của Đức Chúa Jêsus Christ, và điều này: sẽ trả cho anh, còn anh mắc nợ tôi về Ti-mô-thê, anh em chúng ta, gởi cho Phi-lê-môn, là người rất yêu dấu và cùng làm việc với tôi anh em, ước chi tôi được nhận sự vui vẻ chúng ta, **2** cùng cho Aùp-bi và người chị em, A-nà-y bời anh trong Chúa; anh hãy làm cho tôi chíp, là bạn cùng đánh trận, lại cho Hội thánh được thỏa lòng trong Đáng Christ. **21** Tôi viết nhóm họp trong nhà anh: **3** nguyên xin anh em cho anh, đã tin chắc anh hay vâng lời, biết anh được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức sẽ làm quá sự tôi nói đây. **22** Nhân thể hãy liệu Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa Jêsus sám nhà trợ cho tôi, vì tôi mong rằng nhờ anh Christ! **4** Tôi cảm tạ Đức Chúa Trời tôi, hằng em cầu nguyện, sẽ được trở về cùng anh em. **23** ghi nhớ anh trong lời cầu nguyện, **5** vì nghe Ê-phá-pa-ra, là bạn đồng tù trong Đức Chúa Jêsus nói anh có lòng yêu thương và đức tin trong Christ với tôi, có lời thăm anh, **24** Mác, A-ri-tac, Đức Chúa Jêsus và cùng các thánh đồ. **6** Tôi cầu Đê-ma và Lu-ca, cùng là bạn cùng làm việc với xin Ngài rằng đức tin đó, là đức tin chung cho tôi cũng vậy. **25** Nguyên xin ân điển của Đức chúng ta, được có hiệu nghiệm, khiến người ta Chúa Jêsus Christ ở với tâm thần anh em!

biết ấy là vì Đáng Christ mà mọi điều lành được làm trong chúng ta. **7** Vả, hỡi anh, tôi đã được vui mừng yên ủi lầm bởi lòng yêu thương của anh, vì nhờ anh mà lòng các thánh đồ được yên ủi. **8** Vậy nên, dẫu trong Đáng Christ, tôi có quyền truyền dạy anh việc nên làm, **9** song vì lòng yêu thương của anh, nên tôi nài xin thì hơn. Tôi, Phao-lô, đã già rồi, hiện nay lại vì Đức Chúa Jêsus Christ chịu tù nữa, **10** tôi vì con tôi đã sanh trong vòng xiềng xích, tức là Ô-nê-sim, mà nài xin anh; **11** ngày trước người không ích gì cho anh, nhưng bây giờ sẽ ích lầm, và cũng ích cho tôi nữa: tôi sai người về cùng anh, **12** người như lòng dạ tôi vậy. **13** Tôi vốn muốn cầm người ở lại cùng tôi, đặng thế cho anh mà giúp việc tôi trong cơn vì Tin Lành chịu xiềng xích. **14** Nhưng tôi không muốn làm điều gì mà chưa được anh đồng ý, hầu cho điều lành anh sẽ làm chẳng phải bởi ép buộc, bèn là bởi lòng thành. **15** Vả, có lẽ người đã tạm xa cách anh, cố để anh nhận lấy người mãi mãi, (aiōnios g166) **16** không coi như tôi nữa, nhưng coi hơn tôi moi, coi như anh em yêu dấu, nhứt là yêu dấu cho tôi, huống chi cho anh, cả về phần xác, cả về phần trong Chúa nữa. **17** Vậy nếu anh coi tôi là bạn hữu anh, thì hãy nhận lấy người như chính mình tôi vậy. **18** Nhược bằng người có

Hê-bơ-rơ

1 Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, **2** rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; (*aiôn g165*) **3** Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản thể Ngài, lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đáng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao, **4** vậy được hưởng danh cao hơn danh thiên sứ bao nhiêu, thì trở nên cao trọng hơn thiên sứ bấy nhiêu. **5** Vả, Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ nào rằng: Người là Con ta, Ngày nay ta đã sanh ngươi? Lại há có khi nào phán: Ta sẽ làm Cha người, Người sẽ làm Con ta? **6** Còn khi Ngài đưa Con đầu lòng mình vào thế gian, thì phán rằng: Mọi thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con. **7** Nói về thiên sứ thì Ngài phán rằng: Đức Chúa Trời làm cho thiên sứ Ngài như gió, Và tôi tớ Ngài như ngọn lửa. **8** Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia, Quyền bính của nước Chúa là quyền bính ngay thẳng. (*aiôn g165*) **9** Chúa ưa điều công bình, ghét điều gian ác; Cho nên, hỡi Chúa, Đức Chúa Trời của Chúa, hãy dầu vui mừng xúc cho, Khiến Chúa trỗi hơn kẻ đồng loại mình. **10** Lại có phán: Hỡi Chúa, ban đầu trước hết Chúa đã dựng nền đất, Và các tảng trời cũng là công việc của tay Chúa. **11** Trời đất sẽ hư đi, nhưng Chúa hằng có; Trời đất sẽ cũ đi như cái áo; **12** Ngài sẽ cuốn nó lại như cái áo choàng, Rồi trời đất sẽ biến đổi, Nhưng Chúa vẫn y nguyên, Các năm của Chúa không hề cùng. **13** Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ nào rằng: Hãy ngồi bên hữu ta, Cho đến chừng nào ta để kẻ thù nghịch làm bệ dưới chân ngươi? **14** Các thiên sứ há chẳng phải đều là thần hầu việc Đức Chúa Trời, đã

được sai xuống để giúp việc những người sẽ hướng cơ nghiệp cứu rỗi hay sao?

2 Vậy nên, chúng ta phải càng giữ vững lấy điều mình đã nghe e kéo bị trôi lạc chăng. **2** Vì nếu lời thiên sứ rao truyền đã vững chắc và sự trái phép nghịch mạng đã được báo ứng xứng đáng rồi, **3** mà nếu ta còn trễ nải sự cứu rỗi lớn dường ấy, thì làm sao tránh cho khỏi được? -là sự cứu rỗi Chúa truyền ra trước hết, rồi có những kẻ nghe chứng nghiệm nó cho chúng ta, **4** Đức Chúa Trời cũng dùng những dấu kỳ sự lạ và đùi thú phép màu, lại dùng sự ban cho của Đức Thánh Linh mà Ngài đã theo ý muốn mình phát ra, để làm chứng với các kẻ đó. **5** Vả, thế gian hầu đến mà chúng ta nói đó, Đức Chúa Trời chẳng từng khiến nó phục dưới quyền các thiên sứ. **6** Nhưng có kẻ đã làm chứng rằng: Loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con người là ai, mà Chúa săn sóc đến? **7** Chúa đã đặt Người ở dưới thiên sứ một chút; Cho Người đội mao triều vinh hiển tôn trọng; **8** Và đặt mọi vật dưới chân người. Đức Chúa Trời đã khiến mọi vật phục Đức Chúa Jêsus như vậy; thì chẳng để cho một vật nào chẳng phục Ngài; song hiện nay chúng ta chưa thấy mọi vật phục Ngài. **9** Nhưng Đức Chúa Jêsus này, mà đã ở dưới các thiên sứ một chút, chúng ta thấy Ngài, vì sự chết Ngài đã chịu được đội mao triều vinh hiển tôn trọng. Aáy vậy, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Jêsus đã vì mọi người ném sự chết. **10** Thật, Đáng mà muôn vật hướng về Ngài và bởi Ngài, vì muôn đem nhiều con đến sự vinh hiển, thì đã khiến Đáng làm cội rẽ sự cứu rỗi của những con ấy, nhờ sự đau đớn mà nêu trọn lành, là phải lắm. **11** Vì Đáng làm nên thánh và kẻ được nên thánh, đều bởi một Cha mà ra. Cho nên Ngài không then mà gọi những kẻ đó là anh em, **12** khi Ngài có phán: Tôi sẽ truyền danh Chúa cho anh em tôi; Và ngọt khen Chúa ở giữa hội. **13** Ngài lại phán: Ta sẽ phó thác ta cho Chúa. Lại phán: Ta đây, ta với các con cái mà Đức Chúa Trời đã

ban cho ta. **14** Vậy thì, vì con cái có phần về cơn thạnh nộ, rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào huyết và thịt, nên chính Đức Chúa Jésus cũng sự yên nghỉ của ta! **12** Hỡi anh em, hãy giữ lấy, có phần vào đó, hầu cho Ngài bởi sự chết mình kéo ai trong anh em có lòng dữ và chẳng tin mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỉ, mà trái bỗn Đức Chúa Trời hằng sống chăng. **13** **15** lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị Nhưng hằng ngày anh em hãy khuyên bảo lẩn cầm trong vòng tội mọi trọn đời. **16** Vì quả thật nhau, đang khi còn gọi là “Ngày nay,” hầu cho không phải Ngài đến vừa giúp các thiên sứ, bèn trong anh em không ai bị tội lỗi dành mà là vừa giúp dòng dõi của Aùp-ra-ham. **17** Nhân cứng lòng. **14** Vì chúng ta đã được dự phần đó, Ngài phải chịu làm giống như anh em mình với Đáng Christ, miễn là giữ lòng tin ban đầu trong mọi sự, hầu cho đổi với Đức Chúa Trời, của chúng ta cho vững bền đến cuối cùng, **15** trở nên thầy tế lễ thương phẩm, hay thương trong khi còn nói rằng: Ngày nay nếu các ngươi xót và trung tín, đừng đèn tội cho chúng dân. nghe tiếng Ngài, Thì chớ cứng lòng, như lúc **18** Vâ, vì chính mình Ngài chịu khổ trong khi bị nổi loạn. **16** Vâ, ai là kẻ nghe tiếng Ngài rồi cảm dỗ, nên có thể cứu những kẻ bị cảm dỗ nổi loạn, há chẳng phải những người nhờ Môi-vây.

3 Bởi cớ đó, hỡi anh em thánh, là kẻ dự phần ơn trên trời gọi, hãy suy kỹ đến sự già và thầy tế lễ thương phẩm mà chúng ta tin theo, tức là Đức Chúa Jésus, **2** Ngài đã trung tín với Đáng đã lập Ngài, cũng như Môi-se trung tín với cả nhà Chúa vậy. **3** Vì Ngài đã được xưng là đáng vinh hiển cao trọng hơn Môi-se, chẳng khác nào thợ cát nhà được tôn trọng hơn chính cái nhà. **4** Vâ, chẳng có một cái nhà nào không phải bởi có người dựng nên; mà Đáng đã dựng nên muôn vật, ấy là Đức Chúa Trời. **5** Còn về truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những Môi-se, người đã trung tín trong cả nhà Chúa, lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi như một kẻ tội tớ, gọi đến làm chứng về điều nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về ngày sau sẽ được rao giảng. **6** Nhưng Đáng minh. **3** Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào Christ thì trung tín như con trai quản trị nhà sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Chúa; mà nhà Chúa tức là chúng ta, miễn là **Này** là lời thề ta đã lập trong cơn thạnh nộ: chúng ta giữ vững vàng cho đến cuối cùng lòng Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta!... tin chắc và trông cậy, là sự chúng ta lấy làm Đầu vây, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi vinh hiển. **7** Cho nên, như Đức Thánh Linh sáng thế. **4** Vì luận về ngày thứ bảy, có chép phán rằng: Ngày nay nếu các ngươi nghe tiếng rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các Ngài, **8** Thì chớ cứng lòng, như lúc nổi loạn, công việc Ngài. **5** Lại một chỗ khác có chép Là ngày thứ Chúa trong đồng vắng, **9** Là nơi rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ tố phụ các ngươi thấy công việc ta làm trong ta. **6** Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải bốn mươi năm, Mà còn thử để dò xét ta! **10** vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước Nhân đó, ta giận dòng dõi này, Và phán rằng: nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, **7** nên về Lòng chúng nó làm lạc luân, Chẳng từng biết sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại đường lối ta. **11** **Này** là lời thề mà ta lập trong định một ngày nữa gọi là “Ngày nay,” như trên

Trời đã giận ai trong bốn mươi năm? Há chẳng phải giận những kẻ phạm tội, mà thây họ đã ngã trong đồng vắng sao? **18** Ngài lại thề với ai rằng không được vào sự yên nghỉ của Ngài? Há chẳng phải với những người không vâng lời sao? **19** Vâ, chúng ta thấy những người ấy không thề vào đó được vì cớ không tin.

4 Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kéo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. **2** Vì tin lành này đã rao ai bị trừ ra chẳng. **2** Vì tin lành này đã rao trong chúng ta cũng như cho họ; những Môi-se, người đã nghe không ích chi hết, vì trong khi như một kẻ tội tớ, gọi đến làm chứng về điều nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về ngày sau sẽ được rao giảng. **6** Nhưng Đáng minh. **3** Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào Christ thì trung tín như con trai quản trị nhà sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Chúa; mà nhà Chúa tức là chúng ta, miễn là **Này** là lời thề ta đã lập trong cơn thạnh nộ: chúng ta giữ vững vàng cho đến cuối cùng lòng Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta!... tin chắc và trông cậy, là sự chúng ta lấy làm Đầu vây, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi vinh hiển. **7** Cho nên, như Đức Thánh Linh sáng thế. **4** Vì luận về ngày thứ bảy, có chép phán rằng: Ngày nay nếu các ngươi nghe tiếng rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các Ngài, **8** Thì chớ cứng lòng, như lúc nổi loạn, công việc Ngài. **5** Lại một chỗ khác có chép Là ngày thứ Chúa trong đồng vắng, **9** Là nơi rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ tố phụ các ngươi thấy công việc ta làm trong ta. **6** Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải bốn mươi năm, Mà còn thử để dò xét ta! **10** vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước Nhân đó, ta giận dòng dõi này, Và phán rằng: nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, **7** nên về Lòng chúng nó làm lạc luân, Chẳng từng biết sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại đường lối ta. **11** **Này** là lời thề mà ta lập trong định một ngày nữa gọi là “Ngày nay,” như trên

kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các ngươi nghe Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đòi đòi Theo tiếng Ngài, Thì chớ cứng lòng. 8 Vả, nếu Giô- ban Mên-chi-xê-đéc. (aiōn g165) 7 Khi Đáng Christ suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc nói về một ngày khác nữa. 9 Vậy thì còn lại lóc mà dâng những lời cầu nguyện nài xin cho một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. 10 Đáng có quyền cứu mình khỏi chết, và vì lòng Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nhân đức Ngài, nên được nhậm lời. 8 Đầu Ngài nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời là Con, cũng đã học tập vâng lời bởi những sự đã nghỉ công việc của Ngài vậy. 11 Vậy, chúng khốn khổ mình đã chịu, 9 và sau khi đã được ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho làm nên trọn vẹn rồi, thì trở nên cội rễ của sự không có một người nào trong chúng ta theo cứu rỗi đòi đòi cho kẻ vâng lời Ngài, (aiōnios g166) gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. 12 Vì lời 10 lại có Đức Chúa Trời xưng Ngài là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, thương phẩm theo ban Mên-chi- xê-đéc. 11 Về sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đồi chia sự đó, chúng ta có nhiều điều nên nói, và khó hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định cắt nghĩa, vì anh em đã trở nên chậm hiểu. 12 trong lòng. 13 Chẳng có vật nào được giấu kín Đáng lẽ anh em đã làm thầy từ lâu rồi, nay còn trước mặt Chúa, nhưng thấy đều trần trụi và cần người ta lấy những điều sơ học của lời Đức lộ ra trước mắt Đáng mà chúng ta phải thưa Chúa Trời mà dạy anh em; anh em cần ăn súra lại, 14 Aáy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng thay vì đồ ăn đặc. 13 Vả, kẻ nào chỉ ăn súra thôi, phẩm lớn đã trải qua các từng trời, tức là Đức thì không hiểu đạo công bình; vì còn là tho áu. Chúa Jēsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền 14 Nhưng đồ ăn đặc là để cho kẻ thành nhân, giữ đạo chúng ta đã nhận tin. 15 Vì chúng ta cho kẻ hay dụng tâm tư luyện tập mà phân biệt không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể điều lành và dữ.

cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. 16 Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ơn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thi giờ có cần dùng.

Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đòi đòi Theo ban Mên-chi-xê-đéc. (aiōn g165) 7 Khi Đáng Christ suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc nói về một ngày khác nữa. 8 Dầu Ngài nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời là Con, cũng đã học tập vâng lời bởi những sự đã nghỉ công việc của Ngài vậy. 9 và sau khi đã được ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho làm nên trọn vẹn rồi, thì trở nên cội rễ của sự không có một người nào trong chúng ta theo cứu rỗi đòi đòi cho kẻ vâng lời Ngài, (aiōnios g166) gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. 10 lại có Đức Chúa Trời xưng Ngài là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, thương phẩm theo ban Mên-chi- xê-đéc. 11 Về sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đồi chia sự đó, chúng ta có nhiều điều nên nói, và khó hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định cắt nghĩa, vì anh em đã trở nên chậm hiểu. 12 trong lòng. 13 Chẳng có vật nào được giấu kín Đáng lẽ anh em đã làm thầy từ lâu rồi, nay còn trước mặt Chúa, nhưng thấy đều trần trụi và cần người ta lấy những điều sơ học của lời Đức lộ ra trước mắt Đáng mà chúng ta phải thưa Chúa Trời mà dạy anh em; anh em cần ăn súra lại, 14 Aáy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng thay vì đồ ăn đặc. 13 Vả, kẻ nào chỉ ăn súra thôi, phẩm lớn đã trải qua các từng trời, tức là Đức thì không hiểu đạo công bình; vì còn là tho áu. Chúa Jēsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền 14 Nhưng đồ ăn đặc là để cho kẻ thành nhân, giữ đạo chúng ta đã nhận tin. 15 Vì chúng ta cho kẻ hay dụng tâm tư luyện tập mà phân biệt không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể điều lành và dữ.

6 Aáy vậy, chúng ta phải bỏ qua các điều sơ học về Tin Lành của Đáng Christ, mà tấn tới sự trọn lành, chớ nên lập lại nền nữa, tức là: từ bỏ các việc chết, tin Đức Chúa Trời, 2 sự dạy về phép báp têm, phép đặt tay, sự kẻ chết sống lại, sự phán xét đòi đòi. (aiōnios g166) 3 Ví bằng

5 Phàm thầy tế lễ thượng phẩm, từ trong loài Đức Chúa Trời cho phép, thì chúng ta sẽ làm người chọn ra, thì vì loài người lập nên hầu điều đó. 4 Vì chưng những kẻ đã được soi sáng việc Đức Chúa Trời, để dâng lễ vật và hi sinh vì một lần, đã ném sự ban cho từ trên trời, dự tội lỗi. 2 Người đã bị vây trong sự yếu đuối, phần về Đức Thánh Linh, 5 ném đạo lành Đức nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai Chúa Trời, và quyền phép của đòi sau, (aiōn g165) làm. 3 Aáy bởi sự yếu đuối đó mà người buộc 6 nếu lại vấp ngã, thì không thể khiến họ lại phải vì tội lỗi mình dâng của tế lễ, cũng như vì ăn năn nữa, vì họ đóng đinh Con Đức Chúa tội lỗi của dân chúng. 4 Vả lại không ai chiếm Trời trên thập tự giá cho mình một lần nữa, lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức làm cho Ngài sỉ nhục tổ tướng. 7 Vả, một đám Chúa Trời kêu gọi như A-rôn ngày xưa. 5 Cũng đất nhờ mưa đượm nhuần mà sanh cây cỏ có một thể ấy, Đáng Christ không tự tôn mình làm ích cho người cày cấy, thì đất đó hướng phần thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đáng đã phán phước lành của Đức Chúa Trời. 8 Nhưng đất cùng Ngài rằng: Người là Con ta, Ta đã sanh nào chỉ sanh ra những cỏ rạ, gai gốc, thì bị ngươi ngày nay. 6 Lại nơi khác có phán cùng bở, và hầu bị rửa, cuối cùng phải bị đốt. 9 Hỡi

những kẻ rất yêu dấu, dấu chúng ta nói vậy, hết là vua sự công bình, lại là vua của Sa-lem vẫn còn đang trông đợi những việc tốt hơn nữa, nghĩa là vua bình an; 3 người không cha, nơi anh em, là những việc đưa đến sự cứu rỗi. không mẹ, không gia phả; không có ngày đầu 10 Đức Chúa Trời không phải là không công mới sanh, cũng không có ngày rốt qua đời, như bình mà bỏ quên công việc và lòng yêu thương vậy là giống Con Đức Chúa Trời, -Mên-chi-xê-của anh em đã tỏ ra vì danh Ngài, trong khi hầu đéc này làm thầy tế lễ đời đời vô cùng. 4 Hãy việc các thánh đồ và hiện nay đang còn hầu nghĩ xem, chính tiên tổ là Aùp-ra-ham đã lấy việc nữa. 11 Nhưng chúng ta mong rằng mỗi một phần mười trong những vật rất tốt của người trong anh em tỏ lòng sốt sắng như vậy, mình chiếm được mà dâng cho vua, thì vua tôn trọng giữ lòng đầy dẫy sự trung cậy cho đến trọng là dường nào. 5 Những con cháu họ Lê-cuối cùng; 12 đến nỗi anh em không trẽ nải, vi chịu chức tế lễ, theo luật, có phép thâu lấy nhưng cứ học đời những kẻ bởi đức tin và lòng một phần mười của dân, nghĩa là của anh em nhịn nhục mà được hưởng lời hứa. 13 Khi Đức mình, vì chính họ cũng từ Aùp-ra-ham mà ra. Chúa Trời hứa cùng Aùp-ra-ham, và vì không 6 Nhưng vua vốn không phải đồng họ, cũng thế chỉ Đáng nào lớn hơn, nên Ngài chỉ chính lấy một phần mười của Aùp-ra-ham và chúc mình Ngài mà thè với người rằng: 14 Chắc ta phước cho kẻ được lời hứa. 7 Vả, người bực sẽ ban phước cho người nhiều, và khiến hậu cao chúc phước cho kẻ bực thấp, ấy là điều tự người sanh sản đồng thêm. 15 Aáy, Aùp-ra- không cãi được. 8 Lại, đằng này, những kẻ thâu ham đã nhịn nhục đợi chờ như vậy, rồi mới lấy một phần mười đều là người hay chết: còn được điều đã hứa. 16 Người ta thường mượn đằng kia, ấy là kẻ mà có lời làm chứng cho là danh một Đáng lớn hơn mình mà thè, phàm người đang sống. 9 Lại có thể nói rằng Lê-vi có cãi lấy điều gì, thì lấy lời thè mà định. 17 là kẻ thâu lấy một phần mười đó, chính mình Đức Chúa Trời cũng vậy, muốn càng tỏ ra cho người cũng bởi Aùp-ra-ham mà đóng một phần những kẻ hưởng lời hứa biết ý định Ngài là mười; 10 vì lúc Mên-chi-xê-dec đi đón tiên tổ, chắc chắn không thay đổi, thì dùng lời thè; 18 thì Lê-vi còn ở trong lòng tổ phụ. 11 Nếu có thể hầu cho nhờ hai điều chẳng thay đổi đó, -và về được sự trợn vẹn bởi chức tế lễ của người Lê-hai điều ấy Đức Chúa Trời chẳng có thể nói đổi, vì (vi luật pháp ban cho dân đang khi còn dưới mà chúng ta tìm được sự yên ủi lớn mạnh, là quyền chức tế lễ), thì cớ sao còn cần phải dâng kẻ đã trốn đến nơi ẩn náu, mà cầm lấy sự trung lên một thầy tế lễ khác, lập theo ban Mên-chi-cậy đã đặt trước mặt chúng ta. 19 Chúng ta giữ xê-dec, không theo ban A-rôn? 12 Chức tế lễ đã điều trung cậy này như cái neo của linh hồn, thay đổi thì luật pháp cũng cần phải thay đổi. vững vàng bền chặt, thấu vào phía trong màn, 13 Vả, Đáng mà những lời đó chỉ về, thuộc một 20 trong nơi thánh mà Đức Chúa Jésus đã vào như Đáng đi trước của chúng ta, vì đã trở nên thầy tế lễ thượng phẩm đời đời, theo ban Mên-chi-xê-dec. (aiôn g165)

7 Vả, Mên-chi-xê-dec đó là vua của Sa-lem, thầy tế lễ của Đức Chúa Trời rất cao, đã đi rước Aùp-ra-ham và chúc phước cho, trong khi người thắng trận các vua trở về; 2 Aùp-ra-ham đã lấy một phần mười về mọi của cải mình mà dâng cho vua; theo nghĩa đén tên vua ấy, trước chi phái khác, trong chi phái đó chưa từng có ai dự việc nơi bàn thờ. 14 Vì thật rõ ràng Chúa chúng ta ra từ Giu-đa, về chi phái ấy, Môi-se không nói điều chi về chức tế lễ. 15 Mọi điều đó càng thêm rõ hơn nữa, khi chúng ta thấy một thầy tế lễ khác dâng lên, giống như Mên-chi-xê-dec, 16 lập lên không theo luật lệ của điều răn xác thịt, nhưng theo quyền phép của sự sống chẳng hay hư hay hết. 17 Vả, này là lời làm chứng cho Ngài rằng: Con làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-dec. (aiôn g165) 18 Như

vậy, điều răn trước kia vì không quyền không vật theo luật pháp dạy, 5 và giữ sự thờ phượng, ích nên đã bị bỏ rồi; 19 bởi chưng luật pháp sự thờ phượng đó chẳng qua là hình và bóng không làm trọn chi hết, lại có một sự trông cậy của những sự trên trời mà thôi, cũng như khi hay hơn đem vào thay cho luật pháp, và bởi Môi-se gần dựng đền tạm, thì Đức Chúa Trời sự trông cậy đó chúng ta đến gần Đức Chúa phán bảo rằng: Hãy cảm thận, làm mọi việc theo Trời. 20 Vả lại, sự thay đổi này chẳng phải là như kiểu mẫu đã chỉ cho ngươi tại trên núi. 6 không có lời thề mà được làm ra. Những thày **Nhưng thày tế lễ** thương phẩm chúng ta đã tế lễ khác không bối lời thề mà được lập lên, 21 được một chức vụ rất tôn trọng hơn, vì Ngài là nhưng Ngài đã được lập lên bằng lời thề, bởi Đáng trung bảo của giao ước tốt hơn, mà giao Đáng đã phán cùng Ngài rằng: Chúa đã thề rồi, ước áy lập lên trên lời hứa tốt hơn. 7 Vì nếu và không hối lời thề áy đâu; Con làm thày tế lễ ước thứ nhất không thiếu gì, thì chẳng có chỗ đến đời đời. (aiōn g165) 22 Vì thế, Đức Chúa Jēsus nào lập ước thứ hai. 8 Vả, trong những lời này đã trở nên Đáng bảo lãnh cho một cái giao ước thật có ý trách, là lời Đức Chúa Trời phán cùng rất tôn trọng hơn cái trước. 23 Vả lại, số thày dân Giu-đa rằng: Chúa phán: kìa, nhụt kỳ đến, té lễ rất nhiều, vì sự chết nên không giữ luôn Khi đó ta sẽ cùng nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa được chức vụ. 24 Nhưng Ngài, vì hằng có đời lập một ước mới, 9 Không phải như ước ta đã đời, nên giữ lấy chức tế lễ không hề đổi thay. lập với tổ tiên chúng nó, Trong ngày ta cầm tay (aiōn g165) 25 Bởi đó Ngài có thể cứu toàn vẹn họ dẫn ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Vì họ không bền những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, giữ lời ước ta, Nên ta không đoái xem họ, ấy vì Ngài hằng sống để cầu thay cho những kẻ áy. là lời Chúa phán. 10 Chúa lại phán: Ngày là lời 26 Aáy đó thật là thày tế lễ thương phẩm mà ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên Sau những chúng ta có cần dùng, thánh khiết, không tội, ngày đó: Ta sẽ đế luật pháp ta trong trí họ Và không ô uế, biệt khỏi kẻ có tội, được cất lên ghi tạc vào lòng; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời họ, cao hơn các từng trời: 27 không như những Họ sẽ làm dân ta. 11 Trong vòng họ sẽ chẳng có thày tế lễ thương phẩm khác, cần phải hằng ai dạy bảo công dân mình Và anh em mình, ngày dâng tế lễ, trước vì tội mình, sau vì tội rằng: Hãy nhìn biết Chúa; Vì hết thảy trong dân; Ngài làm việc đó một lần thì đủ cả, mà vòng họ, Từ kẻ rất nhỏ cho đến kẻ rất lớn đều dâng chính mình Ngài làm tế lễ. 28 Vì luật pháp sẽ biết ta, 12 Nhân ta sẽ tha sự gian ác của họ, lập những người vốn yếu đuối làm thày tế lễ thương phẩm; nhưng lời thề có sau luật pháp và không nhớ đến tội lỗi họ nữa. 13 Gọi ước đó thì lập Con, là Đáng đã nên trọn lành đời đời. là mới, thì đã xưng ước trước là cũ; và, điều chí đã cũ đã già, thì gần tiêu mất đi.

(aiōn g165)

8 Đại ý điều chúng ta mới nói đó, là chúng ta

có một thày tế lễ thương phẩm, ngồi bên hữu ngai của Đáng tôn nghiêm trong các từng trời, 2 làm chức việc nơi thánh và đền tạm bởi Chúa dựng lên, không phải bởi một người nào. 3 Phàm thày tế lễ thương phẩm đã được lập lên là để dâng lễ vật và hi sinh; vậy thì Đáng này cũng cần phải dâng vật gì. 4 Nếu Ngài còn ở thế gian, thì Ngài chẳng phải là thày

9 Ước trước cũng có những luật về việc thờ phượng và một nơi thánh dưới đất. 2 Vả, một đền tạm đã dựng lên: phần thứ nhất gọi là nơi thánh, có chân đèn, bàn và bánh bày ra; 3 rồi đến phía trong màn thứ hai, tức là phần gọi là nơi rất thánh, 4 có lư hương bằng vàng và hòm giao ước, toàn bọc bằng vàng. Trong hòm có một cái bình bằng vàng đựng đầy ma-na, cây gậy trô hoa của A-rôn, và hai bảng giao ước; 5 phía trên có hai chê-ru-bin vinh hiển, bóng nó che phủ nơi chuộc tội. Nhưng đây không phải

dip kể các điều đó cho rõ ràng. 6 Các vật đã với nước, dây nhung đô tía và nhành ngưu tất sấp đặt như vậy, hằng ngày những thầy tế lễ rảy trên sách cùng trên cả dân chúng, 20 mà vào phần thứ nhất trong đền tạm, đặng làm nói rằng: Đây là huyết của sự giao ước mà Đức trọn việc tế lễ; 7 nhưng, phần thứ hai, thì mỗi Chúa Trời đã dạy lập với các ngươi. 21 Đoạn, năm một lần chỉ một mình thầy tế lễ thượng người cũng lấy huyết rảy đền tạm cùng mọi đồ phẩm vào, chẳng bao giờ mà không đem huyết thờ. 22 Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều dâng vì chính mình và vì sự làm lõi dân chúng. nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì 8 Đức Thánh Linh lấy đó chỉ ra rằng hễ đền không có sự tha thứ. 23 Vậy, nếu những tượng tạm thứ nhất đang còn, thì đương vào nơi rất chỉ về các vật trên trời đã phải nhờ cách ấy mà thánh chưa mở. 9 Aay là một hình bóng chỉ được sạch, thì chính các vật trên trời phải nhờ về đời bây giờ, để tỏ rằng các lễ vật và hi sinh của lễ càng quý trọng hơn nữa để được sạch. dâng đó, không có thể làm cho kẻ thờ phượng 24 Vả Đáng Christ chẳng phải vào nơi thánh được vẹn lành về lương tâm. 10 Đó chẳng qua bởi tay người làm ra, theo kiểu mẫu nơi thánh là mạng linh của xác thịt, cũng như các lễ ăn, thật, bèn là vào chính trong trời, để bây giờ vì uống, rửa sạch, chỉ lập cho đến kỳ hoán cải chúng ta hiện ra trước mặt Đức Chúa Trời. 25 vậy. 11 Nhưng Đáng Christ đã hiện đến, làm Aay chẳng phải là dâng chính mình Ngài nhiều thầy tế lễ thượng phẩm của những sự tốt lành làn, như thầy tế lễ thượng phẩm mỗi năm vào sau này; Ngài đã vượt qua đền tạm lớn hơn và trong nơi rất thánh mà dâng huyết không phải trọn vẹn hơn, không phải tay người dựng ra, là huyết mình; 26 bằng chẳng vậy, thì từ buổi nghĩa là không thuộc về đời này; 12 Ngài đã vào nơi rất thánh một lần thì đủ hết, không dùng huyết của dê đực và của bò con, nhưng dùng chính huyết mình, mà được sự chuộc tội đời đời. (aiōnios g166) 13 Vì nếu huyết của dê đực bò được cùng tro bò cái tơ mà người ta rưới trên kẻ ô uế còn làm sạch được phần xác thịt họ và nên thánh thay, 14 huống chi huyết của Đáng Christ, là Đáng nhờ Đức Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không tì vết cho Đức Chúa Trời, thì sẽ làm sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, đặng hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống, là dường nào! (aiōnios g166) 15 Nhân đó, Ngài là Đáng trung bảo của giao ước mới, để khi Ngài chịu chết mà chuộc tội đã phạm dưới giao ước cũ, thì những kẻ được kêu gọi nhận lãnh cơ nghiệp đời đời đã hứa cho mình. (aiōnios g166) 16 Vì khi có chúc thør, thì cần phải đợi đến kẻ trói chết đã. 17 Chúc thør chỉ có giá trị sau lúc chết, vì hễ kẻ trói còn sống thì nó không có quyền gì. 18 Aay vậy, chính giao ước trước náo chẳng phải là không dùng máu mà lập. 19 Lúc Môi-se phán mọi điều răn của luật pháp cho dân chúng, có lấy máu của bò con và dê đực,

sáng thế đến nay, Ngài đã phải chịu khổ nhiều lần rồi. Nhưng hiện nay đến cuối cùng các thời đại, Ngài đã hiện ra chỉ một lần, dâng mình làm tế lễ để cát tội lỗi đi. (aiōnios g166) 27 Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét, 28 cũng vậy, Đáng Christ đã dâng mình chỉ một lần đặng cát tội lỗi của nhiều người; Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cát tội lỗi đi nữa, nhưng để ban sự cứu rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài.

10 Vả, luật pháp chỉ là bóng của sự tốt lành ngày sau, không có hình thật của các vật, nên không bao giờ cậy té lỗi mỗi năm hằng dâng như vậy, mà khiến kẻ đến gần Đức Chúa Trời trở nên trọn lành được. 2 Nếu được, thì những kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi, lương tâm họ không còn biết tội nữa, nhân đó, há chẳng thôi dâng té lỗi hay sao? 3 Trái lại, những té lỗi đó chẳng qua là mỗi năm nhắc cho nhớ lại tội lỗi. 4 Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cát tội lỗi đi được. 5 Bởi vậy cho nên, Đáng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn hy sinh, cũng chẳng muốn lẽ vật, Nhưng

Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi. **6** Chúa hỡi anh em thấy ngày ấy hầu gần chừng nào, chẳng nhậm của lễ thiêu, cũng chẳng nhậm thì càng phải làm như vậy chừng nấy. **26** Vì của lễ thuộc tội. **7** Tôi bèn nói: Hỡi Đức Chúa nếu chúng ta đã nhận biết lẽ thật rồi, mà lại cõi Trời, nầy tôi đến-Trong sách có chép về tôi-Tôi ý phạm tội, thì không còn có té lễ thuộc tội đến để làm theo ý muốn Chúa. **8** Trước đã nói: nữa, **27** nhưng chỉ có sự đợi chờ kinh khiếp về Chúa chẳng muôn, chẳng nhậm những hi sinh, sự phán xét, và lửa hùng sẽ đốt cháy kẻ bội lễ vật, của lễ thiêu, của lễ thuộc tội, đó là theo nghịch mà thôi. **28** Ai đã phạm luật pháp Môi-luat pháp dạy; sau lại nói: Đây này, tôi đến để se, nếu có hai ba người làm chứng, thì chết đi làm theo ý muốn Chúa. **9** Vậy thì, Chúa đã bỏ không thương xót, **29** huống chi kẻ già đạp điều trước, đặng lập điều sau. **10** Aay là theo ý Con Đức Chúa Trời, coi huyết của giao ước, tức muôn đó mà chúng ta được nêu thánh nhờ sự là huyết mà mình nhờ nêu thánh, là ô uế, lại dâng thân thể của Đức Chúa Jésus Christ một khinh lòn Đức Thánh Linh ban ơn, thì anh em lần dù cả. **11** Phàm thầy tế lễ mỗi ngày đứng há chẳng tưởng rằng người ấy đáng bị hình rât hầu việc và năng dâng của lễ đồng một thức, là nghiêm đoán phạt hay sao? **30** Vì chúng ta biết của lễ không bao giờ cắt tội lỗi được, **12** còn Đáng đã phán rằng: Sự trả thù thuộc về ta; ta như Đáng này, đã vì tội lỗi dâng chỉ một của sê báo ứng, ấy là lời Chúa phán. Lại rằng: Chúa lẽ, rồi ngồi đời đời bên hữu Đức Chúa Trời, **13** sê xét đoán dân mình. **31** Sa vào tay Đức Chúa từ rày về sau đang đợi những kẻ thù nghịch Trời hằng sống là sự đáng kinh khiếp thay! **32** Ngài bị để làm bệ dưới chân Ngài vây. **14** Vì nhờ Hãy nhớ lại những lúc ban đầu đó, anh em đã dâng chỉ một của tế lễ, Ngài làm cho những được soi sáng rồi, bèn chịu cơn chiến trận lớn kẻ nêu thánh được trọng vẹn đời đời. **15** Đức về những sự đau đớn: **33** phần thì chịu sỉ nhục, Thánh Linh cũng làm chứng cho chúng ta như gấp gian nan, như làm trò cho thiên hạ xem, vậy; vì đã phán rằng: **16** Chúa phán: Nay là giao phần thì chia khổ với những kẻ bị đổi đổi ước ta lập với chúng nó Sau những ngày đó, Ta một cách. **34** Vì anh em đã thương xót kẻ bị sê để luật pháp ta vào lòng chúng nó Và ghi tạc tù, và vui lòng chịu của cải mình bị cướp, bởi nơi trí khôn, **17** Lại phán: Ta sẽ chẳng còn nhớ biết mình có của cải quý hơn hằng còn luon. đến tội lỗi gian ác của chúng nó nữa. **18** Bởi hế **35** Vậy chớ bỏ lòng dạn dĩ mình, vốn có một có sự tha thứ thì không cần dâng của lễ vì tội phần thương lớn đã để dành cho. **36** Vì anh em lỗi nữa. **19** Hỡi anh em, vì chúng ta nhờ huyết cần phải nhịn nhục, hầu cho khi đã làm theo ý Đức Chúa Jésus được dạn dĩ vào nơi rất thánh, muôn Đức Chúa Trời rồi, thì được như lời đã **20** bởi đường mới và sống mà Ngài đã mở ngang hứa cho mình. **37** Còn ít lâu, thật ít lâu nữa, Thì qua cái màn, nghĩa là ngang qua xác Ngài, **21** Đáng đến sê đến; Ngài không chậm trễ đâu. **38** lại vì chúng ta có một thầy tế lễ lớn đã lập lên Người công bình của ta sê cậy đức tin mà sống, cai trị nhà Đức Chúa Trời, **22** nên chúng ta hãy Nhưng nếu lui đi thì linh hồn ta chẳng lấy làm lấy lòng thật thà với đức tin đầy dẫy trọng vẹn, đẹp chút nào. **39** Về phần chúng ta, nào phải là lòng được tưới sạch khỏi lương tâm xấu, thân kẻ lui đi cho hư mất đâu, bèn là kẻ giữ đức tin thế rửa bằng nước trong, mà đến gần Chúa. cho linh hồn được cứu rỗi.

23 Hãy cầm giữ sự làm chứng về điều trông cậy chúng ta chẳng chuyền lay, vì Đáng đã hứa cùng chúng ta là thành tín. **24** Ai này hãy coi sóc nhau để khuyên giục về lòng yêu thương và việc tốt lành; **25** chớ bỏ sự nhóm lại như mấy kẻ quen làm, nhưng phải khuyên bảo nhau, và

11 Vâ, đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong là bằng cớ của những điều mình chẳng xem thấy. **2** Aay là nhờ đức tin mà các đấng thuở xưa đã được lời chứng tốt. **3** Bởi đức tin, chúng ta biết rằng

thế gian đã làm nên bởi lời của Đức Chúa Trời, trở lại, 16 nhưng họ ham mê một quê hương đến nỗi những vật bày ra đó đều chẳng phải từ tốt hơn, tức là quê hương ở trên trời; nên Đức vật thấy được mà đến. (aiōn g165) 4 Bởi đức tin, Chúa Trời không hổ thẹn mà xưng mình là Đức A-bên đã dâng cho Đức Chúa Trời một té lě tốt Chúa Trời của họ, vì Ngài đã sắm sẵn cho họ hơn của Ca-in, và được xưng công bình, vì Đức một thành. 17 Bởi đức tin, Aùp-ra-ham dâng Y-Chúa Trời làm chứng về người rằng Ngài nhậm sác trong khi bị thử thách: người là kẻ đã nhận lẽ vật ấy; lại cũng nhờ đó dẫu người chết rồi, lãnh lời hứa, dâng con một mình, 18 là về con hấy còn nói. 5 Bởi đức tin, Hê-nóc được cắt lén đó mà Đức Chúa Trời có phán rằng: Aay bởi và không hề thấy sự chết; người ta không thấy trong Y-sác mà người sẽ có một dòng dõi lấy người nữa, vì Đức Chúa Trời đã tiếp người lên. tên người mà kêu. 19 Người tự nghĩ rằng Đức Bởi chưng trước khi được tiếp lên, người đã Chúa Trời cũng có quyền khiến kẻ chết sống được chứng rằng mình ở vừa lòng Đức Chúa lại; cũng giống như từ trong kẻ chết mà người Trời rồi. 6 Vâ, không có đức tin, thì chẳng hề lại được con mình. 20 Bởi đức tin, Y-sác chúc có thể nào ở cho đẹp ý Ngài; vì kẻ đến gần Đức phước cho Gia-cốp và Ê-sau về những sự hẫu Chúa Trời phải tin rằng có Đức Chúa Trời, và đến. 21 Bởi đức tin, Gia-cốp lúc gần chết, chúc Ngài là Đáng hay thưởng cho kẻ tìm kiếm Ngài. phước cho hai con của Giô-sép, và nương trên 7 Bởi đức tin, Nô-ê được Chúa mách bảo cho gậy mình mà lạy. 22 Bởi đức tin, Giô-sép lúc về những việc chưa thấy, và người thành tâm gần qua đời nói về việc con cháu Y-sơ-ra-ên sẽ kính sợ, đóng một chiếc tàu để cứu nhà mình; đi ra, và truyền lệnh về hài cốt mình. 23 Bởi đức bởi đó người định tội thế gian, và trở nên kẻ kể tin, khi Môi-se mới sanh ra, cha mẹ người đem tự của sự công bình đến từ đức tin vậy. 8 Bởi giấu đi ba tháng, vì thấy là một đứa con xinh đức tin, Aùp-ra-ham vâng lời Chúa gọi, đi đến tốt, không sợ chiếu mạng của vua. 24 Bởi đức xứ mình sẽ nhận làm cơ nghiệp: người đi mà tin, Môi-se lúc đã khôn lớn, bỗ danh hiệu mình không biết mình đi đâu. 9 Bởi đức tin, người là con trai của công chúa Pha-ra-ôn, 25 đành kiều ngụ trong xứ đã hứa cho mình, như trên cùng dân Đức Chúa Trời chịu hà hiếp hơn là đất ngoại quốc, ở trong các trại, cũng như Y-tạm hưởng sự vui sướng của tội lỗi: 26 người sác và Gia-cốp, là kẻ đồng kế tự một lời hứa coi sự sỉ nhục về Đáng Christ là quí hơn của với người. 10 Vì người chờ đợi một thành có châu báu xứ Ê-díp-tô, vì người ngừa trông sự nền vững chắc, mà Đức Chúa Trời đã xây cất và ban thưởng. 27 Bởi đức tin, người lìa xứ Ê-díp-sáng lập. 11 Cũng bởi đức tin mà Sa-ra dẫu có tő không sợ vua giận; vì người đứng vững như tuổi còn có sức sanh con cái được, vì người thấy Đáng không thấy được. 28 Bởi đức tin, tin rằng Đáng hứa cho mình điều đó là thành người giữ lễ Vượt Qua và làm phép rưới huyết, tín. 12 Cũng vì đó mà chỉ một người, lại là một hẫu cho đắng húy diệt chẳng hề hại đến con người già yếu, sanh ra muôn vàn con cháu, dẫu lòng dân Y-sơ-ra-ên. 29 Bởi đức tin, dân Y-dông như sao trên trời, như cát bãi biển, không sơ-ra-ên vượt qua Biển đó như đi trên đất khô, thê đếm được. 13 Hết thấy những người đó còn người Ê-díp-tô thủ đi qua, bị nuốt mất tại đều chết trong đức tin, chưa nhận lãnh những đó. 30 Bởi đức tin, các tường thành Giê-ri-cô điều hứa cho mình; chín trông thấy và chào đỗ xuống, sau khi người ta đi vòng quanh bảy mùng những điều đó từ đằng xa, xưng mình ngày. 31 Bởi đức tin, ky nữ Ra-háp không chết là kẻ khách và bộ hành trên đất. 14 Những kẻ với kẻ chẳng tin, vì nàng đã lấy ý tốt tiếp rước nói như thế, tỏ rõ rằng mình đang đi tìm nơi các kẻ do thám. 32 Ta còn nói chi nữa? Vì nếu quê hương. 15 Ví thử họ đã tưởng đến nơi quê ta muôn nói về Ghê-đê-ôn, Ba-rác, Sam-sôn, hương mà mình từ đó đi ra, thì cũng có ngày Giép-thê, Đa-vít, Sa-mu-ên và các đấng tiên tri,

thì không đủ thì giờ. 33 Những người đó bởi 8 Nhưng nếu anh em được khỏi sự sửa phạt mà đức tin đã thắng được các nước, làm sự công ai này cũng phải chịu, thì anh em là con ngoại binh, được những lời hứa, bịt mồm sư tử, 34 tình, chớ không phải con thật. 9 Cha về phần tắt ngọn lửa hừng, lánh khỏi lưỡi gươm, thắng xác sửa phạt, mà chúng ta còn kính sợ thay, bình tật, tố sự bạo dạn nơi chiến tranh, khiến huống chi Cha về phần hồn, chúng ta há chẳng đạo binh nước thù chạy trốn. 35 Có người đàn càng nên vâng phục lắm để được sự sống sao? bà đã được người nhà mình chết sống lại, có kẻ 10 Vả, cha về phần xác theo ý mình mà sửa phạt bị hình khổ dữ tợn mà không chịu giải cứu, để chúng ta tạm thời, nhưng Đức Chúa Trời vì ích được sự sống lại tốt hơn. 36 Có kẻ khác chịu cho chúng ta mà sửa phạt, để khiến chúng ta nhạo cười, roi vọt, lại cũng chịu xiềng xích lao được dự phần trong sự thánh khiết Ngài. 11 tù nữa. 37 Họ đã bị ném đá, tra tấn, cưa xé; Thật các sự sửa phạt lúc đầu coi như một cớ bị giết bằng lưỡi gươm; lưu lạc rày đây mai buồn bã, chớ không phải sự vui mừng; nhưng đó, mặc những da chiên da dê, bị thiêu thốn về sau sanh ra bông trái công bình và bình an mọi đường, bị hà hiếp, ngược đai, 38 thế gian cho những kẻ đã chịu luyện tập như vậy. 12 không xứng đáng cho họ ở, phải lưu lạc trong Vậy, hãy dở bàn tay yêu đuôi của anh em lên, đồng vắng, trên núi, trong hang, trong những luôn cả đầu gối lồng léo nữa. 13 Khá làm đường hầm dưới đất. 39 Hết thấy những người đó đều thắng cho chân anh em theo, hầu cho kẻ nào nhân đức tin đã được chứng tốt, song chưa quên khỏi lạc đường mà lại được chữa lành nữa. hè nhận lãnh điều đã được hứa cho mình. 40 14 Hãy cầu sự bình an với mọi người, cùng tìm Vì Đức Chúa Trời có sám săn điều tốt hơn cho theo sự nên thánh, vì nếu không nên thánh chúng ta, hầu cho ngoại chúng ta ra họ không thì chẳng ai được thấy Đức Chúa Trời. 15 Khá đạt đến sự trọn vẹn được.

12 Thế thì, vì chúng ta được nhiều người chứng kiến vây lấy như đám mây rất lớn, chúng ta cũng nên quăng hết gánh nặng và tội lỗi để vắn vương ta, lấy lòng nhẹn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta, 2 nhìn xem Đức Chúa Jêsus, là cội rễ và cuối cùng của đức tin, tức là Đáng vì sự vui mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh điều sỉ nhục, và hiện nay ngồi bên hữu ngai Đức Chúa Trời. 3 Vậy, anh em hãy nghĩ đến Đáng đã chịu sự đối nghịch của kẻ tội lỗi dường ấy, hầu cho khỏi bị mót mệt sờn lòng. 4 Anh em chóng trả với tội ác còn chưa đến nỗi đổ huyết; 5 lại đã quên lời khuyên anh em như khuyên con, rằng: Hỡi con, chớ để người sự sửa phạt của Chúa, Và khi Chúa trách, chớ ngã lòng; 6 Vì Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu, Hễ ai mà Ngài nhận làm con, thì cho roi cho vọt. 7 Ví bằng anh em chịu sửa phạt, ấy là Đức Chúa Trời đãi anh em như con, vì có người nào là con mà cha không sửa phạt?

coi chúng kéo có kẻ trật phần ân điển của Đức Chúa Trời, kéo rẽ để châm ra, có thể ngăn trở và làm ô uế phần nhiều trong anh em chẳng. 16 Hãy coi chúng, cho trong anh em chớ có ai gian dâm, cũng đừng có ai khinh lòn như Ê-sau, chỉ vì một món ăn mà bán quyền con trưởng. 17 Thật vậy, anh em biết rằng đến sau, người muốn cha mình chúc phước cho, thì lại bị bỏ; vì đâu người khóc lóc cầu xin, cũng chẳng đổi được ý cha mình đã định rồi. 18 Anh em chẳng tới gần một hòn núi mà người ta có thể rờ đến được, cũng chẳng đến gần lửa hừng, hoặc tó tăm, hoặc âm ế, hoặc gió dữ, 19 hoặc tiếng loa thổi vang, hoặc tiếng nói kinh khiếp đến nỗi ai nghe đều nài xin đừng nói với mình nữa; 20 vì họ không chịu nổi lời phán này: Dẫu loài thú vật tới gần núi này cũng sẽ bị ném đá. 21 Lại cảnh trạng đó rất kinh khiếp, đến nỗi Môi-se nói rằng: Ta thật sợ sệt và run rẩy cả người. 22 Nhưng anh em đã tới gần núi Si-ôn, gần thành của Đức Chúa Trời hằng sống, tức là Giê-ru-salem trên trời, gần muôn vàn thiên sứ nhóm lại,

23 gần Hội thánh của những con trưởng được ghi tên trong các tùng trời, gần Đức Chúa Trời, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không là quan án của mọi người, gần các linh hồn hè thay đổi. (aiōn g165) 9 Anh em chớ để cho mọi người nghĩa được vẹn lành, 24 gần Đức Chúa thứ đạo lạ dỗ dành mình; vì lòng nhờ ân điển Jēsus, là Đáng trung bảo của giao ước mới, và được vững bền, ấy là tốt, chớ không phải nhờ gần huyết rưới ra, huyết đó nói tốt hơn huyết đồ ăn, là sự chẳng ích chi cho kẻ làm như vậy. của A-bên vậy. 25 Anh em hãy giữ, chớ từ chối 10 Chúng ta có một cái bàn thờ, phàm kẻ hầu Đáng phán cùng mình; vì nếu những kẻ kia cự việc trong đền tạm không có phép lấy gì tại Đáng truyền lời báo cáo ở dưới đất, còn không đó mà ăn. 11 Vả, huyết của con sinh bị thay tránh khỏi thay, huống chi chúng ta, nếu cự tế lễ thượng phẩm đem vào nơi thánh để làm Đáng truyền lời báo cáo từ trên trời, thì càng lẽ chuộc tội, còn thân thể nó thì đốt đi bên không tránh khỏi được. 26 Tiếng Đáng ấy bây ngoài trại quân. 12 Aáy vì đó mà chính mình giờ rúng động cả đất, hiện nay phán hứa rằng: Đức Chúa Jēsus đã chịu khổ tại ngoài cửa thành Còn một lần nữa, ta sẽ chẳng những rúng động để lấy huyết mình làm cho dân nén thánh. 13 đất mà thôi, nhưng cũng rúng động trời nữa. Vậy nên chúng ta hãy ra ngoài trại quân, đặng 27 Vả, trong những chữ: Còn một lần nữa, tỏ ra đi tới cùng Ngài, đồng chịu điều sỉ nhục. 14 rằng các vật hay bị rúng động, vì là những vật Vì dưới đời này, chúng ta không có thành còn đã chịu đựng nên, sẽ bị cát đi, hầu cho những luôn mãi, nhưng chúng ta tìm thành hầu đến. vật không hề rúng động được còn lại. 28 Như 15 Vậy, hãy cậy Đức Chúa Jēsus mà hằng dâng tế vậy, vì chúng ta có phần trong một nước không lễ bàng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời, nghĩa hay rúng động, nên hãy cảm ơn, hầu cho lấy là bông trái của môi miếng xưng danh Ngài ra. lòng kính sợ hầu việc Đức Chúa Trời một cách 16 Chớ quên việc lành và lòng bố thí, vì sự tế đẹp lòng Ngài; 29 vì Đức Chúa Trời chúng ta là lễ dường ấy đẹp lòng Đức Chúa Trời. 17 Hãy đâm lứa hay thiêu đốt.

13 Hãy hằng có tình yêu thương anh em. 2

Chớ quên sự tiếp khách; có khi kẻ làm điều đó, đã tiếp đãi thiên sứ mà không biết. 3 Hãy nhớ những kẻ mắc vòng xiềng xích, như mình cùng phải xiềng xích với họ, lại cũng hãy nhớ những kẻ bị ngược đãi, vì mình cũng có thân thể giống như họ. 4 Mọi người phải kính trọng sự hôn nhân, chốn quê phỏng chớ có ô uế, vì Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt kẻ dâm dục cùng kẻ phạm tội ngoại tình. 5 Chớ tham tiền; hãy lấy điều mình có làm đủ rồi, vì chính Đức Chúa Trời có phán rằng: Ta sẽ chẳng lia ngươi đâu, chẳng bỏ ngươi đâu. 6 Như vậy, chúng ta được lấy lòng tin chắc mà nói rằng: Chúa giúp đỡ tôi, tôi không sợ chi hết. Người đời làm chi tôi được? 7 Hãy nhớ những người dắt dẫn mình, đã truyền đạo Đức Chúa Trời cho mình; hãy nghĩ xem sự cuối cùng đời họ là thế nào,

và học đòi đức tin họ. 8 Đức Chúa Jēsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. (aiōn g165) 9 Anh em chớ để cho mọi người nghĩa được vẹn lành, 10 Chúng ta có một cái bàn thờ, phàm kẻ hầu Đáng phán cùng mình; vì nếu những kẻ kia cự việc trong đền tạm không có phép lấy gì tại Đáng truyền lời báo cáo ở dưới đất, còn không đó mà ăn. 11 Vả, huyết của con sinh bị thay tránh khỏi thay, huống chi chúng ta, nếu cự tế lễ thượng phẩm đem vào nơi thánh để làm Đáng truyền lời báo cáo từ trên trời, thì càng lẽ chuộc tội, còn thân thể nó thì đốt đi bên không tránh khỏi được. 12 Aáy vì đó mà chính mình giờ rúng động cả đất, hiện nay phán hứa rằng: Đức Chúa Jēsus đã chịu khổ tại ngoài cửa thành Còn một lần nữa, ta sẽ chẳng những rúng động để lấy huyết mình làm cho dân nén thánh. 13 đất mà thôi, nhưng cũng rúng động trời nữa. Vậy nên chúng ta hãy ra ngoài trại quân, đặng 14 rằng các vật hay bị rúng động, vì là những vật Vì dưới đời này, chúng ta không có thành còn đã chịu đựng nên, sẽ bị cát đi, hầu cho những luôn mãi, nhưng chúng ta tìm thành hầu đến. vật không hề rúng động được còn lại. 15 Vậy, hãy cậy Đức Chúa Jēsus mà hằng dâng tế vậy, vì chúng ta có phần trong một nước không lễ bàng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời, nghĩa hay rúng động, nên hãy cảm ơn, hầu cho lấy là bông trái của môi miếng xưng danh Ngài ra. lòng kính sợ hầu việc Đức Chúa Trời một cách 16 Chớ quên việc lành và lòng bố thí, vì sự tế đẹp lòng Ngài; 17 Hãy vâng lời kẻ dắt dẫn anh em và chịu phục các người ấy, bởi các người ấy tỉnh thức về linh hồn anh em, dường như phải khai trình, hầu cho các người ấy lấy lòng vui mừng mà làm xong chức vụ mình, không phàn nàn chi, vì ấy chẳng ích lợi gì cho anh em. 18 Hãy cầu nguyện cho chúng tôi, vì chúng tôi biết mình chắc có lương tâm tốt, muốn ăn ở trọn lành trong mọi sự. 19 Tôi lại nài xin anh em cầu nguyện đi, để tôi đến cùng anh em cho sớm hơn. 20 Đức Chúa Trời bình an, là Đáng bồi huyết giao ước đời đời mà đem Đáng chấn chiên lớn là Đức Chúa Jēsus chúng ta ra khỏi tù trong kẻ chết, (aiōnios g166) 21 nguyên xin Ngài bởi Đức Chúa Jēsus Christ khiến anh em nêu trọn vẹn trong mọi sự lành, đặng làm thành ý muôn Ngài, và làm ra sự đẹp ý Ngài trong chúng ta; sự vinh hiển đáng về Ngài đời đời vô cùng! A-men. (aiōn g165) 22 Hỡi anh em, xin hãy vui lòng nhận lấy những lời khuyên bảo này; ấy tôi đã viết vắn tắt cho

anh em vậy. 23 Hãy biết rằng anh em chúng ta là Ti-mô-thê đã được thả ra; nếu người sớm đến, tôi sẽ cùng người đi thăm anh em. 24 Hãy chào thăm mọi người dắt dẫn anh em và hết thảy các thánh đồ. Các thánh đồ ở Y-ta-li gởi lời thăm anh em. 25 Nguyễn xin ân điển ở với anh em hết thảy!

Gia-cơ

1 Gia-cơ, tôi tớ Đức Chúa Trời và Đức Chúa

Jê-sus Christ, đạt cho mươi hai chi phái ở tan lạc, chúc bình an! **2** Hỡi anh em, hãy coi sự thử thách trăm bể thoát đến cho anh em như là điều vui mừng trọng vẹn, **3** vì biết rằng uế, và mọi điều gian ác còn lại, đem lòng nhu sự thử thách đức tin anh em sanh ra sự nhịn mì nhận lấy lời đã tròng trong anh em, là lời nhục. **4** Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọng cứu được linh hồn của anh em. **22** Hãy làm theo việc nó, hầu cho chính mình anh em cũng trọng lời, chớ lấy nghe làm đù mà lừa dối mình. **23** lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào. **5** Vì Ví, nếu có kẻ nghe lời mà không làm theo, thì bằng trong anh em có kẻ kém khôn ngoan, hãy khác nào người kia soi mặt mình trong gương, cầu xin Đức Chúa Trời, là Đáng ban cho mọi **24** thấy rồi thì đi, liền quên mặt ra thế nào. **25** người cách rộng rãi, không trách móc ai, thì Nhưng kẻ nào xét kĩ luật pháp trọng vẹn, là luật kẻ ấy sẽ được ban cho. **6** Nhưng phải lấy đức pháp về sự tự do, lại bền lòng suy gẫm lấy, tin mà cầu xin, chớ nghi ngờ; vì kẻ hay nghi chẳng phải nghe rồi quên đi, nhưng hết lòng ngờ giống như sóng biển, bị gió động và đưa giữ theo phép tắc nó, thì kẻ đó sẽ tìm được đi đây đi đó. **7** Người như thế chớ nên tưởng phuort trong sự mình vâng lời. **26** Nhược bằng mình lanh được vật chi từ nơi Chúa: **8** ấy là có ai tưởng mình là tin đạo, mà không cầm giữ một người phân tâm, phàm làm việc gì đều lười mình, nhưng lại lừa dối lòng mình, thì sự không định. **9** Anh em nào ở địa vị thấp hèn tin đạo của người hạng áy là vô ích. **27** Sự tin hãy khoe mình về phần cao trọng mình, **10** kẻ đạo thanh sạch không vết, trước mặt Đức Chúa giàu cũng hãy khoe mình về phần đê hèn, vì Trời, Cha chúng ta, là thăm viêng kẻ mồ côi, người sê qua đi như hoa cỏ. **11** Mặt trời mọc người góa bụa trong cơn khốn khó của họ, và lên, nắng xắng, cỏ khô, hoa rụng, sắc đẹp tội giữ lấy mình cho khỏi sự ô uế của thế gian.

tàn: kẻ giàu cũng sê khô héo như vậy trong những việc mình làm. **12** Phuort cho người bị cám dỗ; vì lúc đã chịu nỗi sự thử thách rồi, thì sẽ lãnh mao triều thiên của sự sống mà Đức Chúa Trời đã hứa cho kẻ kính mến Ngài. **13** Chớ có ai đang bị cám dỗ mà nói rằng: Aáy là Đức Chúa Trời cám dỗ tôi; vì Đức Chúa Trời chẳng bị sự ác nào cám dỗ được, và chính Ngài cũng không cám dỗ ai. **14** Nhưng mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục xui giục mình. **15** Đoạn, lòng tư dục cưu mang, sanh ra tội ác; tội ác đã trọn, sanh ra sự chết. **16** Hỡi anh em yêu dấu, chớ tự dối mình: **17** mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọng vẹn đều đến từ nơi cao và bối Cha sáng láng mà xuống, trong Ngài chẳng có một sự thay đổi, cũng chẳng có bóng của sự biến cải nào. **18** Aáy chính Ngài theo ý muốn mình, đã dùng lời chân thật sanh chúng ta, hầu

cho chúng ta được nêu như trái đầu mùa của những vật Ngài dựng nên. **19** Hỡi anh em yêu

dầu, anh em biết điều đó: người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận; **20** vì cơn tan rã, chúc bình an! **21** Vậy, hãy bỏ đi mọi điều ô như là điều vui mừng trọng vẹn, **22** vì biết rằng uế, và mọi điều gian ác còn lại, đem lòng nhu sự thử thách đức tin anh em sanh ra sự nhịn mì nhận lấy lời đã tròng trong anh em, là lời nhục. **23** Hãy làm theo việc nó, hầu cho chính mình anh em cũng trọng lời, chớ lấy nghe làm đù mà lừa dối mình. **24** lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào. **25** Vì Ví, nếu có kẻ nghe lời mà không làm theo, thì bằng trong anh em có kẻ kém khôn ngoan, hãy khác nào người kia soi mặt mình trong gương, cầu xin Đức Chúa Trời, là Đáng ban cho mọi **26** thấy rồi thì đi, liền quên mặt ra thế nào. **27** Nhược bằng mình lanh được vật chi từ nơi Chúa: **8** ấy là có ai tưởng mình là tin đạo, mà không cầm giữ một người phân tâm, phàm làm việc gì đều lười mình, nhưng lại lừa dối lòng mình, thì sự không định. **9** Anh em nào ở địa vị thấp hèn tin đạo của người hạng áy là vô ích. **28** Sự tin hãy khoe mình về phần cao trọng mình, **10** kẻ đạo thanh sạch không vết, trước mặt Đức Chúa giàu cũng hãy khoe mình về phần đê hèn, vì Trời, Cha chúng ta, là thăm viêng kẻ mồ côi, người sê qua đi như hoa cỏ. **11** Mặt trời mọc người góa bụa trong cơn khốn khó của họ, và lên, nắng xắng, cỏ khô, hoa rụng, sắc đẹp tội giữ lấy mình cho khỏi sự ô uế của thế gian.

2 Hỡi anh em, anh em đã tin đến Đức Chúa

Jê-sus Christ, là Chúa vinh hiển chúng ta, thì chớ có tây vị người nào. **2** Giả sử có người đeo nhẫn vàng, mặc áo đẹp, vào nơi hội anh em, lại có người nghèo, quần áo rách rưới, cũng vào nữa; **3** nếu anh em ngó kẻ mặc áo đẹp, mà nói rằng: Mọi người đây, là chỗ tử tế; lại nói với người nghèo rằng: Hãy đứng đó, hoặc ngồi dưới bệ chân ta, - **4** thế có phải anh em tự mình phân biệt ra và lấy ý xấu mà xét đoán không?

5 Hỡi anh em rất yêu dấu, hãy nghe này: Đức Chúa Trời há chẳng lựa kẻ nghèo theo đời này để làm cho trở nên giàu trong đức tin, và kẻ tự nức Ngài đã hứa cho kẻ kính mến Ngài hay sao? **6** Mà anh em lại khinh dể kẻ nghèo! Há chẳng phải kẻ giàu đã hà hiếp anh em, kéo anh em đến trước tòa án sao? **7** Há chẳng phải

họ phạm thượng đến danh tốt đã lấy đặt cho Trời. **24** Nhân đó anh em biết người ta cậy việc anh em sao? **8** Thật vậy, nếu anh em vâng giữ làm được xứng công bình, chớ chẳng những là cho trọng vẹn luật pháp tôn trọng, theo như cậy đức tin mà thôi. **25** Đồng một thể ấy, kỵ nữ Kinh Thánh rằng: Hãy yêu người lân cận như Ra-háp tiếp rước các sứ giả và khiến họ noi mình, thì anh em ăn ở tốt lắm. **9** Nhưng nếu đường khác mà đi, người há chẳng phải cậy anh em tây vị người ta, thì phạm tội, luật pháp việc làm mà được xứng công bình sao? **26** Vâ, bèn định tội anh em như kẻ phạm phép. **10** Vì xác chẳng có hồn thì chết, đức tin không có người nào giữ trọng luật pháp, mà phạm một việc làm cũng chết như vậy.

điều răn, thì cũng đáng tội như đã phạm hết thảy. **11** Vâ, Đáng đã phán rằng: Chớ phạm tội tà dâm, cũng có phán rằng: Chớ giết người. Vậy, nếu người không phạm tội tà dâm, nhưng phạm tội giết người, thì người là kẻ phạm luật pháp. **12** Hãy nói và làm đường như phải chịu luật pháp tự do đoán xét mình. **13** Sự đoán xét không thương xót kẻ chẳng làm sự thương xót; nhưng sự thương xót thắng sự đoán xét. **14** Hỡi anh em, nếu ai nói mình có đức tin, song không có việc làm, thì ích chi chẳng? Đức tin đó cứu người ấy được chẳng? **15** Ví thử có anh em hoặc chị em nào không quần áo mặc, thiếu của ăn uống hằng ngày, **16** mà một kẻ trong anh em nói với họ rằng: Hãy đi cho bình an, hãy sưởi cho ấm và ăn cho no, nhưng không cho họ đồ cần dùng về phần xác, thì có ích gì chẳng? **17** Về đức tin, cũng một lẽ ấy; nếu đức tin không sanh ra việc làm, thì tự mình nó chết. **18** Hoặc có kẻ nói: Người có đức tin, còn ta có việc làm. Hãy chỉ cho ta đức tin của người không có việc làm, rồi ta sẽ chỉ cho người đức tin bởi việc làm của ta. **19** Người tin rằng chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi, người tin phải; ma quỉ cũng tin như vậy và run sợ. **20** Nhưng, hỡi người vô tri kia, người muôn biết chắc rằng đức tin không có việc làm là vô ích chẳng? **21** Aùp-ra-ham, tổ phụ chúng ta, khi dâng con mình là Y-sác trên bàn thờ, há chẳng từng cậy việc làm được xứng công bình hay sao? **22** Thế thì, người thấy đức tin đồng công với việc làm, và nhờ việc làm mà đức tin được trọng vẹn. **23** Vậy được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Aùp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó kể là công bình cho người; và người được gọi là bạn Đức Chúa

3 Hỡi anh em, trong vòng anh em chớ có nhiều người tự lập làm thầy, vì biết như vậy, mình sẽ phải chịu xét đoán càng nghiêm hơn. **2** Chúng ta thấy đều vấp phạm nhiều cách lầm. Nếu có ai không vấp phạm trong lời nói mình, ấy là người trọng vẹn, hay hâm cầm cả mình. **3** Chúng ta tra hâm thiếc vào miệng ngựa, cho nó chịu phục mình, nên mới sai khiến cả và mình nó được. **4** Hãy xem những chiếc tàu: dù cho lớn mấy mặc lòng, và bị gió mạnh đưa đi thây kệ, một bánh lái rất nhỏ cùng đủ cạy bát nó, tùy theo ý người cầm lái. **5** Cũng vậy, cái lưỡi là một quan thể nhỏ, mà khoe được những việc lớn. Thủ xem cái rùng lớn chừng nào mà một chút lửa có thể đốt cháy lên! **6** Cái lưỡi cũng như lửa; ấy là nơi đô hội của tội ác ở giữa các quan thể chúng ta, làm ô uế cả mình, đốt cháy cả đời người, chính mình nó đã bị lửa địa ngục đốt cháy. (**Geenna g1067**) **7** Hết thấy loài muông thú, chim chóc, sâu bọ, loài dưới biển đều trị phục được và đã bị loài người trị phục rồi; **8** nhưng cái lưỡi, không ai trị phục được nó; ấy là một vật dữ người ta không thể hâm dẹp được: đây dấy những chất độc giết chết. **9** Bởi cái lưỡi chúng ta khen ngợi Chúa, Cha chúng ta, và cũng bởi nó chúng ta rửa sả loài người, là loài tạo theo hình ảnh Đức Chúa Trời. **10** Đồng một lỗ miệng mà ra cả sự khen ngợi và rửa sả! Hỡi anh em, không nên như vậy. **11** Có lẽ nào một cái suối kia, đồng một mạch mà ra cả nước ngọt và nước đắng sao? **12** Hỡi anh em, cây vả có ra trái ô-li-ve được, cây nho có ra trái vả được chẳng? Mạch nước mặn cũng không có thể chảy ra nước ngọt được nữa. **13** Trong

anh em có người nào khôn ngoan thông sáng lòng đi; 9 hãy cảm biết sự khôn nạn mình, hãy chăng; Hãy lấy cách ăn ở tốt của mình mà bày đau thương khóc lóc; hãy đổi cười ra khóc, đổi tỏ việc mình làm bởi khôn ngoan như mì mà vui ra buồn. 10 Hãy hạ mình xuống trước mặt ra. 14 Nhưng nếu anh em có sự ghen tương Chúa, thì Ngài sẽ nhắc anh em lên. 11 Hỡi anh cay đắng và sự tranh cạnh trong lòng mình, em, chớ nói hành nhau. Ai nói hành anh em thì chớ khoe mình và nói dối nghịch cùng lẽ mình hoặc xét đoán anh em mình, tức là nói thật. 15 Sự khôn ngoan đó không phải từ trên xấu luật pháp, và xét đoán luật pháp. Vả, nếu mà xuống đâu; trái lại, nó thuộc về đất, về xác ngươi xét đoán luật pháp, thì ngươi chăng phải thịt và về ma quỷ. 16 Vì ở đâu có những điều là kẻ vâng giữ luật pháp, bèn là người xét đoán ghen tương tranh cạnh ấy, thì ở đó có sự lộn luật pháp vậy. 12 Chỉ có một Đáng lập ra luật lạo và đủ mọi thứ ác. 17 Nhưng sự khôn ngoan pháp và một Đáng xét đoán, tức là Đáng cứu từ trên mà xuống thì trước hết là thanh sạch, được và diệt được. Nhưng ngươi là ai, mà dám sau lại hòa thuận, tiết độ, nhu mì, đầy dẫy lòng xét đoán kẻ lân cận mình? 13 Hỡi anh em, là kẻ thương xót và bông trái lành, không có sự hai nói rằng: Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến lòng và giả hình. 18 Vả bông trái của điều công thành kia, ở đó một năm, buôn bán và phát tài, bình thà gieo trong sự hòa bình, cho những kẻ - 14 song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chăng nào làm sự hòa bình vậy.

4 Những điều chiến đấu tranh cạnh trong anh
em bởi đâu mà đến? Há chăng phải từ tình
dục anh em vẫn hay tranh chiến trong quan
thế mình sao? 2 Anh em tham muốn mà chăng
được chi; anh em giết người và ghen ghét mà
chăng được việc gì hết; anh em có sự tranh
cạnh và chiến đấu; anh em chăng được chi, vì
không cầu xin. 3 Anh em cầu xin mà không

nhận lãnh được, vì cầu xin trái lẽ, để dùng
trong tư dục mình. 4 Hỡi bọn tà dâm kia, anh
cái anh em bị mục nát, áo xống bị mối mọt ăn
em há chăng biết làm bạn với thế gian tức là
rồi. 3 Vàng bạc anh em bị ten rét, ten rét đó sẽ
thù nghịch với Đức Chúa Trời sao? Cho nên, ai
làm chứng nghịch cùng anh em, nó cũng như
muốn làm bạn với thế gian, thì người ấy trở
lửa vậy, sẽ ăn thịt anh em. Anh em đã thâu trữ
nên kẻ nghịch thù cùng Đức Chúa Trời vậy. 5 tiền của trong những ngày sau rốt! 4 Kìa, tiền
Hay là anh em tưởng Kinh Thánh nói vô ích công con gặt gặt ruộng anh em, mà anh em
sao? Đức Thánh Linh mà Đức Chúa Trời khiến đã ăn gian, nó kêu oan, và tiếng kêu của con
ở trong lòng chúng ta, ham mê chúng ta đến gặt đã thâu đến tai Chúa các cơ binh. 5 Anh
nỗi ghen tương, 6 nhưng Ngài lại ban cho ta ơn em đã sống trên thế gian ăn uống vui sướng
lớn hơn nữa. Vì vậy, Kinh Thánh chép rằng: và xa xí, anh em đã làm cho lòng mình no nê
Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, nhưng trong ngày chém giết; 6 anh em đã luận tội và
ban ơn cho kẻ khiêm nhường. 7 Vậy hãy phục đã giết người công bình, mà người chăng cự
Đức Chúa Trời; hãy chống trả ma quỷ, thì nó lại. 7 Hỡi anh em, vậy hãy nhịn nhục cho tới
sẽ lánh xa anh em. 8 Hãy đến gần Đức Chúa k" Chúa đến. Hãy xem kẻ làm ruộng: họ bèn
Trời, thì Ngài sẽ đến gần anh em. Hỡi kẻ có tội, lòng chờ đợi sản vật quí báu dưới đất cho đến
hãy lau tay mình, có ai hai lòng, hãy làm sạch chừng nào đã được mưa đầu mùa và cuối mùa.

8 Anh em cõng vây, hãy nhịn nhục và bền lòng; vì k” Chúa đến gần rồi. **9** Hỡi anh em, chớ oán trách nhau, hầu cho khỏi bị xét đoán; kia, Đáng xét đoán đứng trước cửa. **10** Hỡi anh em, hãy lấy các đáng tiên tri đã nhân danh Chúa mà nói, làm mẫu mực về sự chịu khổ và nhịn nhục cho mình. **11** Anh em biết rằng những kẻ nhịn nhục chịu khổ thì chúng ta xứng là có phước. Anh em đã nghe nói về sự nhịn nhục của Gióp, và thấy cái kết cuộc mà Chúa ban cho người; vì Chúa đầy lòng thương xót và nhân từ. **12** Hỡi anh em, trước hết chớ có thè, chớ chỉ trùi, chỉ đất, cũng chớ chỉ vật khác mà thè; nhưng phải thì nói phải, không thì nói không, hầu cho khỏi bị xét đoán. **13** Trong anh em có ai chịu khổ chăng? Người ấy hãy cầu nguyện. Có ai vui mừng chăng? hãy hát ngọt khen. **14** Trong anh em có ai đau ôm chăng? hãy mời các trưởng lão Hội thánh đến, sau khi nhân danh Chúa xức dầu cho người bình đoạn, thì các trưởng lão hãy cầu nguyện cho người. **15** Sự cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu kẻ bình, Chúa sẽ đỡ kẻ ấy dậy; nếu kẻ bình có phạm tội, cũng sẽ được tha. **16** Vậy, hãy xưng tội cùng nhau, và cầu nguyện cho nhau, hầu cho anh em được lành bình: người công bình lấy lòng sốt sắng cầu nguyện, thật có linh nghiệm nhiều. **17** È-li vốn là người yếu đuối như chúng ta. Người cầu nguyện, cố xin cho đừng mưa, thì không mưa xuống đất trong ba năm rưỡi. **18** Đoạn, người cầu nguyện lại, trời bèn mưa, và đất sanh sản hoa màu. **19** Hỡi anh em, trong vòng anh em nếu có ai làm lạc cách xa lẽ thật, mà có người khác làm cho nó trở lại, **20** thì phải biết rằng kẻ làm cho người có tội trở lại, bỏ đường làm lạc, ấy là cứu linh hồn người khỏi sự chết và che đây vô số tội lỗi.

I Phi-rơ

thiên sứ cũng ước ao xem thấu những sự đó.

13 Vậy, anh em hãy bền chí như thể thắt lưng,

1 Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jēsus Christ, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọn vẹn đợi chờ gởi cho những người kiều ngụ rải rác trong ơn sê ban cho mình trong khi Đức Chúa Jēsus xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi- Christ hiện ra. 14 Anh em đã nên như con cái ni, là những người được chọn, 2 theo sự biết hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, truởc của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, là sự cai trị trong anh em ngày truởc, về lúc và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, đặng anh em còn mê muội. 15 Nhưng, như Đáng gọi vâng phục Đức Chúa Jēsus Christ và có phần anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong sự rải huyết Ngài: nguyễn xin ân điển trong mọi cách ăn ở mình, 16 bởi có chép rằng: và bình an thêm lên cho anh em! 3 Ngợi khen Hãy nên thánh, vì ta là thánh. 17 Nếu anh em Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jēsus Christ xưng Đáng không tây vị anh em, xét đoán từng chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thế giới người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy chúng ta lại sanh, đặng chúng ta nhờ sự Đức lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở tro đời Chúa Jēsus Christ sống lại từ trong kẻ chết mà này, 18 vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư có sự trông cậy sống, 4 là cơ nghiệp không hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được đi, không ô uế, không suy tàn, để dành trong chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên các từng trùi cho anh em, 5 là kẻ bởi đức tin truyền lại cho mình, 19 bèn là bởi huyết báu nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để Đáng Christ, dường như huyết của chiên con được sự cứu rỗi giàn hiện ra trong kỳ sau rốt! 6 không lỗi không vít, 20 đã định sẵn trước buổi Anh em vui mừng về điều đó, dầu hiện nay anh sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì cớ em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã anh em, 21 là kẻ nhân Đức Chúa Jēsus tin đến ít lâu; 7 hầu cho sự thử thách đức tin anh em Đức Chúa Trời, tức là Đáng đã khiến Ngài từ quý hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho Ngài sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em được anh em khi Đức Chúa Jēsus Christ hiện ra. 8 nương nhờ Đức Chúa Trời. 22 Anh em đã vâng Ngài là Đáng anh em không thấy mà yêu mến; theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đặng có lòng dầu bảy giờ anh em không thấy Ngài, nhưng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu tin Ngài, và vui mừng lăm một cách không xiết nhau sốt sắng hết lòng; 23 anh em đã được lại kẻ và vinh hiển: 9 nhận được phần thưởng về sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng đức tin anh em, là sự cứu rỗi linh hồn mình. 10 bởi giống chẳng hư nát, là bởi lời hằng sống và Về sự cứu rỗi đó, các đấng tiên tri đã tìm tòi bèn vững của Đức Chúa Trời. (aiôn g165) 24 Vì, suy xét, và đã nói tiên tri về ân điển định sẵn Mọi xác thịt ví như cỏ, Mọi sự vinh hiển của nó cho anh em: 11 nghĩa là tìm cho biết thời kỳ ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, 25 Nhưng lời nào và thời kỳ cách nào mà Thánh Linh Đáng Chúa còn lại đời đời. Và lời đó là đạo Tin Lành Christ ở trong lòng mình đã chỉ cho, là khi làm chứng trước về sự đau đớn của Đáng Christ đã giảng ra cho anh em. (aiôn g165)

2 Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian giảo, mọi thứ giả trá, lòng ghét và sự nói hành, 2 thì hãy ham thích sữ thiêng liêng của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rỗi linh hồn, 3 nếu anh em đã ném biết Chúa là

những người nhờ Đức Thánh Linh từ trên trời sai xuống, mà giảng Tin Lành cho anh em; các

ngọt ngào. 4 Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, thô, lại phải phục người chủ khó tánh nůa. 19
bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước Vì nhân có lương tâm đối với Đức Chúa Trời,
mặt Đức Chúa Trời, 5 và anh em cũng như đá mà chịu khổ nạn trong khi bị oan ức, ấy là
sống, được xây nên nhà thiêng liêng, làm chức một ơn phước. 20 Vả, mình làm điều ác, bị đánh
té lỗ thánh, đặng dâng của tế lễ thiêng liêng, mà hay nhện chịu, thì có đáng khoe gì? Nhưng
nhờ Đức Chúa Jésus Christ mà đẹp ý Đức Chúa nếu anh em làm lành, mà nhện chịu sự khổn
Trời. 6 Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: Nầy, khó, ấy là một ơn phước trước mặt Đức Chúa
ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và Trời. 21 anh em đã được kêu gọi đến sự đó, vì
quí báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Đáng Christ cũng đã chịu khổ cho anh em, để
7 Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá lại cho anh em một gương, hầu cho anh em
quí; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn noi dấu chân Ngài; 22 Ngài chưa hề phạm tội,
đá mà bị thợ xây nhà loại ra, Bèn trở nên đá trong miệng Ngài không thấy có chút chi dối
góc nhà, là Đá gây cho vấp váp, là đá lớn làm trá; 23 Ngài bị rủa mà chẳng rủa lại, chịu nạn
cho sa ngã; 8 họ bị vấp đá đó, vì không vâng mà không hề hăm dọa, nhưng cứ phó mình cho
phục Đạo, và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. 9 Đáng xử đoán công bình; 24 Ngài gánh tội lỗi
Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, hầu
chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống
thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao cho sự công bình; lại nhân những lần đòn của
giảng nhân đức của Đáng đã gọi anh em ra khỏi Ngài mà anh em đã được lành bình. 25 Vì anh
nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; em vốn giống như con chiên lạc, mà bây giờ đã
10 anh em ngày trước không phải là một dân, trở về cùng Đáng chăn chiên và Giám mục của
mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không linh hồn mình.

được thương xót, mà bây giờ được thương xót.
11 Hỡi kẻ rất yêu dấu, anh em như người ở tro,
kẻ đi đường, tôi khuyên phải kiêng những điều
xác thịt ưa thích, là điều chống trả với linh
hồn. 12 phải ăn ở ngay lành giữa dân ngoại, hầu
cho họ là kẻ vẫn gièm chê anh em như người
gian ác, đã thấy việc lành anh em, thì đến ngày
Chúa thăm viêng, họ ngợi khen Đức Chúa Trời.
13 Vì cớ Chúa, hãy phục theo mọi phép tắc loài
người lập lén, hoặc vua, như đắng rất cao, 14
hoặc các quan, như người vua sai ra để phạt
kẻ làm dữ và khen người làm lành. 15 Vì anh
em làm điều lành để ngăn miệng những kẻ
ngu muội đại dột, ấy là ý muốn của Đức Chúa
Trời. 16 Hãy ăn ở như người tự do, nhưng chớ
dùng tự do làm cái màn che sự hung ác, song
phải coi mình là tôi mọi Đức Chúa Trời. 17 Hãy
kính mọi người; yêu anh em; kính sợ Đức Chúa
Trời; tôn trọng vua. 18 Hỡi kẻ làm tôi tớ, hãy
lấy lòng rất kính sợ mà phục theo chủ mình,
chẳng những phục những chủ hiền lành mà

3 Hỡi người làm vợ, hãy phục chồng mình,
hầu cho nếu có người chồng nào không vâng
theo Đạo, dẫu chẳng lấy lời khuyên bảo, chỉ bởi
cách ăn ở của vợ, cũng đủ hóa theo, 2 vì thấy
cách ăn ở của chị em là tinh sạch và cung kính.
3 Chớ tìm kiếm sự trang sức bè ngoài, như
gióc tóc, đeo đồ vàng, mặc áo quần lòe loẹt; 4
nhưng hãy tìm kiếm sự trang sức bè trong giấu
ở trong lòng, tức là sự tinh sạch chẳng hư nát
của tâm thần dịu dàng im lặng, ấy là giá quý
trước mặt Đức Chúa Trời. 5 Vì các bà thánh
xưa kia, trông cậy Đức Chúa Trời, vâng phục
chồng mình, đều trau giồi mình dường ấy; 6
như Sa-ra vâng phục Aùp-ra-ham, gọi người
là Chúa mình; nếu các chị em làm điều lành,
không sợ chi hết mà rối trí, thì trở nên con
gái của Sa-ra vậy. 7 Hỡi người làm chồng, hãy
tỏ điều khôn ngoan ra trong sự ăn ở với vợ
mình, như là với giống yêu đuối hơn; vì họ sẽ
cùng anh em hưởng phước sự sống, nên phải

kính nể họ, hầu cho không điều gì làm rối loạn sự cầu nguyện của anh em. **8** Rốt lại, hết thấy anh em phải đồng lòng đầy thương xót và tình yêu anh em, có lòng nhân từ và đức khiêm nhường. **9** Đừng lấy ác trả ác, cũng đừng lấy rủa sả trả rủa sả; trái lại phải chúc phước, ấy vì điều đó mà anh em được gọi để hưởng phước lành. **10** Vâng, Ai muốn yêu sự sống Vâng, hãy ngày tốt lành, Thì phải giữ gìn miệng lưỡi, Đừng nói điều ác và lời gian giảo; **11** Phải lánh điều dữ, làm điều lành, Tìm sự hòa bình mà đuổi theo, **12** Vì mắt Chúa đoái trông người công bình, Tai Ngài lắng nghe lời cầu nguyện người, Nhưng mặt Chúa sắp lại nghịch với kẻ làm ác. **13** Ví bằng anh em sốt sắng làm lành thì có ai làm dữ lại cho anh em? **14** Nếu anh em phải vì sự công bình mà chịu khổ, ấy thật là có phước. Chớ sợ điều họ sợ và đừng rỗi trí; **15** nhưng hãy tôn Đáng Christ, là Chúa, làm thánh trong lòng mình. Hãy thường thường sẵn sàng để trả lời mọi kẻ hỏi lẽ về sự trông cậy trong anh em, song phải hiền hòa và kính sợ, **16** phải có lương tâm tốt, hầu cho những kẻ gièm chê cách ăn ở lành của anh em trong Đáng Christ biết mình xấu hổ trong sự mà anh em đã bị nói hành; **17** vì nếu ý muốn Đức Chúa Trời dường ấy, thì thà làm điều thiện mà chịu khổ, còn hơn làm điều ác mà chịu khổ vậy. **18** Vâng, Đáng Christ cũng vì tội lỗi chịu chết một lần, là Đáng công bình thay cho kẻ không công bình, để dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời; về phần xác thịt thì Ngài đã chịu chết, nhưng về phần linh hồn thì được sống. **19** Aáy bởi đồng một linh hồn đó, Ngài đi giảng cho các linh hồn bị tù, **20** tức là kẻ bội nghịch thuở trước, về thời kỳ Nô-é, khi Đức Chúa Trời nhịn nhục chờ đợi, chiếc tàu đóng nên, trong đó có ít người được cứu bởi nước, là chỉ có tám người. **21** Phép báp-têm bây giờ bèn là ảnh tượng của sự ấy để cứu anh em, phép ấy chẳng phải sự làm sạch ô uế của thân thể, nhưng một sự liên lạc lương tâm tốt với Đức Chúa Trời, bởi sự sống lại của Đức Chúa Jêsus Christ, **22** là Đáng đã được lên trời, nay

ngự bên hữu Đức Chúa Trời, các thiên sứ, các vương hầu, các quyền thế thảy đều phục Ngài.

4 Vậy, vì Đáng Christ đã chịu khổ trong xác thịt, thì anh em cũng phải lấy sự đó làm giáp trụ, vì người nào đã chịu khổ trong xác thịt, thì đã dứt khỏi tội lỗi, **2** hầu cho còn sống trong xác thịt bao lâu thì chớ lại theo những sự người ta ưa thích, một phải theo ý muốn Đức Chúa Trời. **3** Ngày trước cũng đã đủ làm theo ý muốn người ngoại đạo rồi, mà ăn ở theo tà titch, tư dục, say rượu, ăn uống quá độ, chơi bài, và thờ hình tượng đáng gớm ghiếc. **4** Họ thấy anh em chẳng cùng họ theo sự dâm dật bậy bạ ấy, thì họ lấy làm lạ và gièm chê. **5** Nhưng họ sẽ khai trinh với Đáng đã sẵn sàng xét đoán kẻ sống và kẻ chết. **6** Vì áy bởi điều đó mà Tin Lành cũng đã giảng ra cho kẻ chết, hầu cho sau khi chịu xét đoán theo loài người về phần xác, thì họ được sống theo Đức Chúa Trời về phần hồn. **7** Sự cuối cùng của muôn vật đã gần; vậy hãy khôn ngoan tinh thức mà cầu nguyện. **8** Nhát là trong vòng anh em phải có lòng yêu thương sốt sắng; vì sự yêu thương che đây vô số tội lỗi. **9** Người này người khác phải tiếp đai nhau, chớ có cắn rắn. **10** Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời. **11** Ví bằng có người giảng luận, thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức Chúa Trời; nếu có kẻ làm chức gì, thì hãy làm như nhờ sức Đức Chúa Trời ban, hầu cho Đức Chúa Trời được sáng danh trong mọi sự bởi Đức Chúa Jêsus Christ; là Đáng được sự vinh hiển quyền phép đời đời vô cùng. A-men. (aiōn 9165) **12** Hỡi kẻ rất yêu dấu, khi anh em bị trong lò lửa thử thách, chớ lấy làm lạ như mình gặp một việc khác thường. **13** Nhưng anh em có phần trong sự thương khó của Đáng Christ bao nhiêu, thì hãy vui mừng bấy nhiêu, hầu cho đến ngày vinh hiển của Ngài hiện ra, thì anh em cũng được vui mừng nhảy nhót. **14** Ví bằng anh em vì cớ danh Đáng Christ chịu sỉ nhục, thì

anh em có phước; vì sự vinh hiển và Thánh chông cự nó, vì biết rằng anh em mình ở rải Linh của Đức Chúa Trời đậu trên anh em. **15** khắp thế gian, cũng đồng chịu hoạn nạn như Trong anh em chớ có ai chịu khổ như kẻ giết mình. **10** Đức Chúa Trời ban mọi ơn đã gọi anh người, như kẻ trộm cướp, như kẻ hung ác, như kẻ thày lay việc người khác. **16** Nhưng nếu có ai vì làm tín đồ Đáng Christ mà chịu khổ, thì đừng hổ thẹn; thà hãy vì danh ấy ngợi khen Đức Chúa Trời là hơn. **17** Vì thời kỳ đã đến, là khi sự phán xét sẽ khởi từ nhà Đức Chúa Trời; **18** Lại nếu người công bình với anh em rằng ấy là ơn thật của Đức Chúa còn khó được rõ, thì những kẻ nghịch đạo và Trời, anh em phải đứng vững trong đó. **19** Hội có tội sẽ trở nên thế nào? **19** Vậy những kẻ chịu khổ theo ý muốn Đức Chúa Trời, hãy cứ làm thành của các người được chọn, tại thành Ba-khô theo ý muốn Đức Chúa Trời, hãy cứ làm by-lôn, chào anh em, con tôi là Mác cũng vậy. lành mà phó linh hồn mình cho Đáng Tạo hóa **14** Anh em hãy lấy cái hôn yêu thương mà chào thành tín.

Đáng Christ, thì sau khi anh em tạm chịu khổ, chính Ngài sẽ làm cho anh em trọn vẹn, vững vàng, và thêm sức cho. (aiōnios g166) **11** Nguyễn xin quyền phép về nơi Ngài, đời đời vô cùng! A-men. (aiōn g165) **12** Tôi cậy Sin-vanh, là kẻ tôi vâ, nếu khởi từ chúng ta, thì sự cuối cùng của coi như một người anh em trung tín, viết mấy chữ này để khuyên anh em, và làm chứng Trời sẽ ra thế nào? **13** Hội có tội sẽ trở nên thế nào? **13** Tôi sê trờn khôn, anh em phải đứng vững trong đó. **14** Anh em hãy lấy cái hôn yêu thương mà chào nhau. Nguyễn xin sự bình an ở cùng hết thảy anh em trong Đáng Christ!

5 Tôi gởi lời khuyên nhủ này cho các bậc trưởng lão trong anh em, tôi đây cũng là trưởng lão như họ, là người chứng kiến sự đau đớn của Đáng Christ, và cũng có phần về sự vinh hiển sẽ hiện ra: **2** hãy chăn bầy của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bẩn, bèn là hết lòng mà làm, **3** chẳng phải quản trị phần trách nhiệm chia cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bầy. **4** Khi Đáng làm đầu các kẻ chăn chiên hiện ra, anh em sẽ được mao triều vinh hiển, chẳng hè tàn héo. **5** Cũng khuyên bọn trẻ tuổi, hãy phục theo các trưởng lão. Hết thảy đối đãi với nhau phải trang sức bằng khiêm nhường; vì Đức Chúa Trời chông cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường. **6** Vậy, hãy hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ thuận hiệp Ngài nhắc anh em lên; **7** lại hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em. **8** Hãy tiết độ và tinh thức: kẻ thù nghịch anh em là ma quỉ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được. **9** Hãy đứng vững trong đức tin mà

II Phi-ro

nó như Đức Chúa Jésus Christ chúng ta đã bão cho

tôi. 15 Nhưng tôi ân cần rằng sau khi tôi đi, anh

1 Si-môn Phi-e-ro, làm tôi tớ và sứ đồ của Đức Chúa Jésus Christ, gởi cho những kẻ cậy sự công bình của Đức Chúa Trời chúng ta và của Cứu Chúa là Đức Chúa Jésus Christ, đã lãnh thì chẳng phải là theo những chuyện khéo đắt phần đức tin đồng quí báu như của chúng tôi: để, bèn là chính mắt chúng tôi đã ngó thấy sự nguyên xin ân điển và sự bình an được gia oai nghiêm Ngài. 17 Vì Ngài đã nhận lãnh sự thêm cho anh em bởi sự nhận biết Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jésus, là Chúa chúng ta! 3 Ngài, khi Đáng tôn nghiêm rất cao phán cùng Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng Ngài rằng: “Này là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tin kính, ta mọi đường.” 18 Chính chúng tôi cũng từng khiến chúng ta biết Đáng lấy vinh hiển và nhân nghe tiếng ấy đến từ trời, lúc chúng tôi ở với đức mà gọi chúng ta, 4 và bởi vinh hiển nhân Ngài trên hòn núi thánh. 19 Nhân đó, chúng tôi đức ấy, Ngài lại ban lời hứa rất quí rát lớn cho chúng ta càng tin lời các đấng tiên tri chắc chắn hơn, chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh anh em nêu chú ý lời đó, như cái đèn soi sáng khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đến, trong nơi tối tăm, cho đến chừng nào ban ngày mà trở nên người dự phần bản tánh Đức Chúa lộ ra, và sao mai mọc trong lòng anh em. 20 Trời. 5 Vậy nên, về phần anh em, phải gắng hết Trước hết, phải biết rõ ràng chẳng có lời tiên sức thêm cho đức tin mình sự nhân đức, thêm tri nào trong Kinh Thánh lấy ý riêng giải nghĩa cho nhân đức sự học thức, 6 thêm cho học được. 21 Vì chẳng hề có lời tiên tri nào là bởi thức sự tiết độ, thêm cho tiết độ sự nhin nhục, ý một người nào mà ra, nhưng ấy là bởi Đức thêm cho nhin nhục sự tin kính, 7 thêm cho tin Thánh Linh cảm động mà người ta đã nói bởi kính tình yêu thương anh em, thêm cho tình Đức Chúa Trời.

yêu thương anh em lòng yêu mến. 8 Vì nếu các điều đó có đủ trong anh em và đầy dẫy nữa, thì át chẳng để cho anh em ở dương hoặc không kết quả trong sự nhận biết Đức Chúa Jésus Christ chúng ta đâu. 9 Nhưng ai thiếu những điều đó, thì thành ra người cận thị, người mù; quên hẳn sự làm sạch tội mình ngày truớc. 10 Vậy, hối anh em, hãy chú ý cho chắc chắn về sự Chúa kêu gọi và chọn lựa mình. Làm điều đó anh em sẽ không hề vấp ngã; 11 dường ấy, anh em sẽ được cho vào cách rộng rãi trong nước đời đời của Đức Chúa Jésus Christ, là Chúa và Cứu Chúa của chúng ta. (aiōnios g166) 12 Bởi vậy cho nên, dù anh em biết rõ ràng và chắc chắn trong lẽ thật hiện đây, tôi cũng sẽ nhắc lại những điều đó cho anh em chẳng thôi. 13 Nhưng tôi còn ở trong nhà tạm này bao lâu, thì coi sự lấy lời răn bảo mà tinh thức anh em, là bốn phận của tôi vậy; 14 vì tôi biết tôi phải vội lìa nhà tạm này,

2 Dầu vậy, trong dân chúng cũng đã có tiên tri giả, và cũng sẽ có giáo sư giả trong anh em; họ sẽ truyền những đạo dối làm hại, chối Chúa đã chuộc mình, tự mình chuốc lấy sự hủy phá thình lình. 2 Có nhiều kẻ sẽ theo họ trong những sự buông tuồng, và đạo thật vì cớ họ sẽ bị gièm pha. 3 Họ sẽ bởi lòng tham mình, lấy lời dối trá khoét anh em; nhưng sự kêu án nghịch cùng họ đã nghị định từ lâu nay, và sự hư mất của họ chẳng ngủ. 4 Vả, nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các thiên sứ đã phạm tội, nhưng quăng vào trong vực sâu, tại đó họ bị trói buộc bằng xiềng nơi tối tăm để chờ sự phán xét; (Tartaroō g5020) 5 nếu Ngài chẳng tiếc thế gian xưa, trong khi sai nước lụt phạt đời gian ác này, chỉ gìn giữ Nô-ê là thầy giảng đạo công bình, với bảy người khác mà thôi; 6 nếu Ngài đã đoán phạt thành Sô-đôm và Gô-mô-

rơ, hủy phá đi khiến hóa ra tro, để làm gương thì người là tôi mọi sự đó. **20** Vâ, chúng nó bởi cho người gian ác về sau; **7** nếu Ngài đã giải sự nhận biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là cứu người công bình là Lót, tức là kẻ quá lo vì Đức Chúa Jêsus Christ, mà đã thoát khỏi sự ô cách ăn ở luông tuồng của bọn gian tà kia, **8** (vì uế của thế gian, rồi lại mắc phải và suy phục người công bình này ở giữa họ, mỗi ngày nghe những sự đó, thì số phận sau cùng của chúng thấy việc trái phép của họ bèn cảm biết đau xót nó trở xấu hơn lúc đầu. **21** chúng nó đã biết trong lòng công bình mình), **9** thì Chúa biết cứu đường công bình, rồi lại lui đi về lời răn thánh chúa những người tin kính khôi cơn cảm dỗ, đã truyền cho mình, thế thì thà rằng không và hành phạt kẻ không công bình, cầm chúng biết là hơn. **22** Đã xảy đến cho chúng nó như lời nó lại để chờ ngày phán xét, **10** nhất là những tục ngữ rằng: Chó liếm lại đồ nó đã mửa, heo kẻ theo lòng tư dục ô uế mình mà ham mê sự đã rửa sạch rồi, lại lăn lóc trong vũng bùn. sung sướng xác thịt, khinh để quyền phép rất cao. Bọn đó cả gan, tự đắc, nói hồn đến các bậc tôn trọng mà không sợ, **11** dẫu các thiên sứ, là đấng có sức mạnh quyền phép hơn chúng nó, còn không hề lấy lời nguyễn rửa mà xử đoán các bậc đó trước mặt Chúa. **12** Nhưng chúng nó cũng như con vật không biết chi, sanh ra chỉ làm thú vật để bị bắt mà làm thịt, hay chê bai điều mình không biết, rồi chết đi như con vật, đường ấy chúng nó lãnh lấy tiền công về tội ác mình. **13** Chúng nó lấy sự chơi bời giữa ban ngày làm sung sướng, là người xấu xa ô uế, ưa thích sự đối trá mình đang khi ăn tiệc với anh em; **14** cặp mắt chúng nó đầy sự gian dâm, chúng nó phạm tội không bao giờ chán, dỗ dành những người không vững lòng, chúng nó có lòng quen thói tham dục: ấy là những con cái đáng rửa sả. **15** chúng nó đã bỏ đường thẳng mà đi sai lạc theo đường của Ba-la-am, con trai Bô-sô, là kẻ tham tiền công của tội ác; nhưng người bị trách về sự phạm tội của mình, **16** bởi có một con vật câm nói tiếng người ta, mà ngăn cấm sự điên cuồng của người tiên tri đó. **17** Aay là những suối không nước, những đầm mây bị luồng gió mạnh đưa đi và sự tối tăm mờ mịt đã để dành cho chúng nó. **18** Chúng nó dùng những lời văn hoa hư đản, đem những điều ham muốn của xác thịt và điều gian dâm mà dỗ dành những kẻ mới vừa tránh khỏi các người theo đường lầm lạc; **19** chúng nó hứa sự tự do cho người, mà chính mình thì làm tôi mọi sự hư nát; vì có sự chi đã thắng hơn người,

3 Hỡi kẻ rất yêu dấu, này là thơ thứ hai tôi viết cho anh em. trong thơ này và thơ kia, tôi tìm cách làm cho nhớ lại để giục lòng lành trong anh em, **2** hầu cho ghi lấy lời nói trước của các thánh tiên tri, cùng mạng lệnh của Chúa và Cứu Chúa chúng ta, đã cậy các sứ đồ của anh em mà truyền lại. **3** Trước hết phải biết rằng, trong những ngày sau rốt, sẽ có mấy kẻ hay gièm chê, dùng lời gièu cợt, ở theo tình dục riêng của mình, **4** đến mà nói rằng: Chớ nào lời hứa về sự Chúa đến ở đâu? Vì từ khi tổ phụ chúng ta qua đời rồi, muôn vật vẫn còn nguyên như lúc bắt đầu sáng thế. **5** Chúng nó có ý quên lửng đi rằng buổi xưa bởi lời Đức Chúa Trời có các từng trời và trái đất, đất ra từ Nước và làm nên ở giữa nước, **6** thế gian bấy giờ cũng bị hủy phá như vậy, là bị chìm đắm bởi nước lụt. **7** Nhưng trời đất thời bấy giờ cũng là bởi lời ấy mà còn lại, và để dành cho lửa; lửa sẽ đốt nó đi trong ngày phán xét và hủy phá kẻ ác. **8** Hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ nên quên rằng ở trước mặt Chúa một ngày như ngàn năm, ngàn năm như một ngày. **9** Chúa không chậm trễ về lời hứa của Ngài như mấy người kia tưởng đâu, nhưng Ngài lấy lòng nhin nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn năn. **10** Song le, ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm. Bấy giờ các từng trời sẽ có tiếng vang rầm mà qua đi, các thế chét bị đốt mà tiêu tán, đất cùng mọi công trình trên nó đều sẽ bị đốt cháy cả. **11** Vì mọi vật đó phải

tiêu tán thì anh em đáng nên thánh và tin kính trong mọi sự ăn ở của mình là đường nào, **12** trong khi chờ đợi trông mong cho ngày Đức Chúa Trời mau đến, là ngày các tảng trời sẽ bị đốt mà tiêu tán, các thế chất sẽ bị thiêu mà tan chảy đi! **13** Vâng, theo lời hứa của Chúa, chúng ta chờ đợi trời mới đất mới, là nơi sự công bình ăn ở. **14** Vậy nên, hỡi kẻ rất yêu dấu, vì anh em trông đợi những sự đó, thì phải làm hết sức mình, hầu cho Chúa thấy anh em ở bình an, không dấu vít, chẳng chối trách được. **15** Lại phải nhìn biết rằng sự nhặt nhục lâu dài của Chúa chúng ta cốt vì cứu chuộc anh em, cũng như Phao lô, anh rất yêu dấu của chúng ta, đã đem sự khôn ngoan được ban cho mình mà viết thơ cho anh em vậy. **16** Aáy là điều người đã viết trong mọi bức thơ, nói về những sự đó, ở trong có mấy khúc khó hiểu, mà những kẻ đốt nát và tin không quyết đem giải sai ý nghĩa, cũng như họ giải sai về các phần Kinh Thánh khác, chuốc lấy sự hư mất riêng về mình. **17** Hỡi kẻ rất yêu dấu, vì anh em đã được biết trước, vậy hãy giữ cho cẩn thận, e anh em cũng bị sự mê hoặc của những người ác ấy dẫn dụ, mất sự vững vàng của mình chẳng. **18** Hãy tấn tới trong ân điển và trong sự thông biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ. Nguyền xin vinh hiển về nơi Ngài, từ rày đến đời đời! A-men. (aiōn g165)

I Giăng

1 Điều có từ trước hết, là điều chúng tôi đã mà không giữ điều răn Ngài, là người nói dối, nghe, điều mắt chúng tôi đã thấy, điều chúng lẽ thật quyết không ở trong người. **5** Nhưng ai tôi đã ngầm và tay chúng tôi đã rờ, về lời sự giữ lời phán Ngài, thì lòng kính mến Đức Chúa sống; **2** vì sự sống đã bày tỏ ra, chúng tôi có Trời thật là trọn vẹn trong người ấy. Bởi đó, thấy, và đang làm chứng cho, chúng tôi rao chúng ta biết mình ở trong Ngài. **6** Ai nói mình truyền cho anh em sự sống đời đời vốn ở cùng ở trong Ngài, thì cũng phải làm theo như chính Đức Chúa Cha và đã bày tỏ ra cho chúng tôi rồi; Ngài đã làm. **7** Hỡi kẻ rất yêu dấu, ấy chẳng (aiōnios g166) **3** chúng tôi lấy điều đã thấy đã nghe phải là điều răn mới mà ta viết cho anh em, mà truyền cho anh em, hầu cho anh em cũng bèn là điều răn cũ anh em đã nhận lấy từ lúc được giao thông với chúng tôi. Vả, chúng tôi ban đầu; điều răn cũ này tức là lời anh em đã vẫn được giao thông với Đức Chúa Cha, và với nghe. **8** Song le, ta cũng viết cho anh em điều Con Ngài là Đức Chúa Jésus Christ. **4** Chúng tôi răn mới, là điều chân thật trong Chúa và trong viết những điều đó cho anh em, hầu cho sự vui anh em, vì sự tối tăm đã tan rồi, và sự sáng mừng của chúng tôi được đầy đầy. **5** Nay là lời thật đã soi sáng. **9** Kẻ nào nói mình trong sự truyền giảng mà chúng tôi đã nghe nơi Ngài và sáng, mà ghét anh em mình thì còn ở trong truyền lại cho anh em rằng Đức Chúa Trời là sự sự tối tăm. **10** Ai yêu mến anh em mình, thì ở sáng, trong Ngài chẳng có sự tối tăm đâu. **6** Ví trong sự sáng, nơi người đó chẳng có điều chi bằng chúng ta nói mình được giao thông với gây cho vấp phạm. **11** Nhưng ai ghét anh em Ngài, mà còn đi trong sự tối tăm, ấy là chúng ta mình, thì ở trong sự tối tăm, làm những việc nói dối và không làm theo lẽ thật. **7** Nhưng, tối tăm, và không biết mình đi đâu, vì bóng tối nếu chúng ta đi trong sự sáng cũng như chính tăm đã làm mù mắt người. **12** Hỡi các con cái mình Ngài ở trong sự sáng, thì chúng ta giao bé mọn ta, ta viết cho các con, vì tội lỗi các con thông cùng nhau; và huyết của Đức Chúa Jésus, đã nhờ danh Chúa được tha cho. **13** Hỡi các Con Ngài, làm sạch mọi tội chúng ta. **8** Ví bằng phụ lão, tôi viết cho các ông, vì các ông đã biết chúng ta nói mình không có tội chi hết, ấy là Đáng có từ lúc ban đầu. Hỡi kẻ trẻ tuổi, ta viết chính chúng ta lừa dối mình, và lẽ thật không cho các ngươi, vì các ngươi đã thắng được ma ở trong chúng ta. **9** Còn nếu chúng ta xưng tội qui. **14** Hỡi con trẻ, ta đã viết cho các con, vì mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội các con đã biết Đức Chúa Cha. Hỡi phụ lão, tôi cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi đã viết cho các ông, vì các ông đã biết Đáng điều gian ác. **10** Nhược bằng chúng ta nói mình có từ lúc ban đầu. Hỡi kẻ trẻ tuổi, ta đã viết chẳng từng phạm tội, ấy là chúng ta cho Ngài cho các ngươi, vì các ngươi là mạnh mẽ, lời là kẻ nói dối, lời Ngài không ở trong chúng ta. Đức Chúa Trời ở trong các ngươi, và các ngươi

2 Hỡi con cái bé mọn ta, ta viết cho các con
những điều này, hầu cho các con khỏi phạm
tội. Nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đấng
cầu thay ở nơi Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Jêsus
Christ, tức là Đấng công bình. **2** AÁy chính Ngài
làm của lẽ chuộc tội lỗi chúng ta, không những
vì tội lỗi chúng ta thôi đâu, mà cũng vì tội lỗi
cả thế gian nữa. **3** Này tại sao chúng ta biết

mình đã biết Ngài, ấy là tại chúng ta giữ các điều răn của Ngài. 4 Ké nào nói: Ta biết Ngài, mà không giữ điều răn Ngài, là người nói dối, lẽ thật quyết không ở trong người. 5 Nhưng ai giữ lời phán Ngài, thì lòng kính mến Đức Chúa Trời thật là trọn vẹn trong người ấy. Bởi đó, chúng ta biết mình ở trong Ngài. 6 Ai nói mình ở trong Ngài, thì cũng phải làm theo như chính Ngài đã làm. 7 Hỡi kẻ rất yêu dấu, ấy chẳng phải là điều răn mới mà ta viết cho anh em, bèn là điều răn cũ anh em đã nhận lấy từ lúc ban đầu; điều răn cũ này tức là lời anh em đã nghe. 8 Song le, ta cũng viết cho anh em điều răn mới, là điều chân thật trong Chúa và trong anh em, vì sự tối tăm đã tan rồi, và sự sáng thật đã soi sáng. 9 Ké nào nói mình trong sự sáng, mà ghét anh em mình thì còn ở trong sự tối tăm. 10 Ai yêu mến anh em mình, thì ở trong sự sáng, nơi người đó chẳng có điều chi gây cho vấp phạm. 11 Nhưng ai ghét anh em mình, thì ở trong sự tối tăm, làm những việc tối tăm, và không biết mình đi đâu, vì bóng tối tăm đã làm mù mắt người. 12 Hỡi các con cái bé mọn ta, ta viết cho các con, vì tội lỗi các con đã nhờ danh Chúa được tha cho. 13 Hỡi các phụ lão, tôi viết cho các ông, vì các ông đã biết Đấng có từ lúc ban đầu. Hỡi kẻ trẻ tuổi, ta viết cho các ngươi, vì các ngươi đã thắng được ma quỉ. 14 Hỡi con trẻ, ta đã viết cho các con, vì các con đã biết Đức Chúa Cha. Hỡi phụ lão, tôi đã viết cho các ông, vì các ông đã biết Đấng có từ lúc ban đầu. Hỡi kẻ trẻ tuổi, ta đã viết cho các ngươi, vì các ngươi là mạnh mẽ, lời Đức Chúa Trời ở trong các ngươi, và các ngươi đã thắng được ma quỉ. 15 Chớ yêu thế gian, cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa; nếu ai yêu thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong người ấy. 16 Vì mọi sự trong thế gian, như sự mê tham của xác thịt, mê tham của mắt, và sự kiêu ngạo của đời, đều chẳng từ Cha mà đến, nhưng từ thế gian mà ra. 17 Vả thế gian với sự tham dục nó đều qua đi, song ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời thì còn lại

đời đời. (aiōn g165) 18 Hỡi các con cái ta, giờ cuối ta thật là con cái Ngài. Aáy là vì đó mà thế cùng là đây rồi, các con đã nghe nói rằng Kẻ gian chẳng biết chúng ta, vì họ chẳng từng biết địch lại Đáng Christ phải đến. Vừa lúc bây giờ, Ngài. 2 Hỡi kẻ rất yêu dấu, chính lúc bây giờ có nhiều kẻ địch lại Đáng Christ; bởi đó, chúng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời, còn về sự ta biết rằng ấy là giờ cuối cùng. 19 Chúng nó chúng ta sẽ ra thế nào, thì điều đó chưa được đã từ giữa chúng ta mà ra, nhưng vốn chẳng bày tỏ. Chúng ta biết rằng khi Ngài hiện đến, phải thuộc về chúng ta; vì nếu chúng nó thuộc chúng ta sẽ giống như Ngài, vì sẽ thấy Ngài như về chúng ta, thì đã ở cùng chúng ta; song điều vốn có thật vậy. 3 Ai có sự trông cậy đó trong đó đã xảy đến, hầu cho tỏ ra rằng mọi kẻ ấy lòng, thì tự mình làm nên thanh sạch, cũng chẳng thuộc về chúng ta vậy. 20 Về phần các như Ngài là thanh sạch. 4 Còn ai phạm tội tức con, đã chịu xúc dầu từ nơi Đáng thánh, thì đã là trái luật pháp; và sự tội lỗi tức là sự trái luật biết mọi sự rồi. 21 Ta viết cho các con, chẳng pháp. 5 Vả, các con biết Đức Chúa Jésus Christ phải vì các con không biết lẽ thật, nhưng vì các đã hiện ra để bắt tội lỗi đi, và biết trong Ngài con biết lẽ thật, và hiểu rằng chẳng có sự dối không có tội lỗi. 6 Ai ở trong Ngài thì không trá nào bởi lẽ thật mà ra. 22 Ai là kẻ nói dối, phạm tội; còn ai phạm tội, thì chẳng từng thấy há chẳng phải kẻ chối Đức Chúa Jésus là Đáng Ngài và chẳng từng biết Ngài. 7 Hỡi các con Christ sao? Aáy đó là Kẻ địch lại Đáng Christ, cái bé mọn, chớ để cho ai lừa dối mình: kẻ làm tức là kẻ chối Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con! sự công bình là người công bình, như chính 23 Ai chối Con, thì cũng không có Cha: ai xưng mình Chúa là công bình. 8 Kẻ nào phạm tội là Con, thì cũng có Cha nữa. 24 Còn như các con, thuộc về ma quỉ; vì ma quỉ phạm tội từ lúc ban điều mình đã nghe từ lúc ban đầu phải ở trong đầu. Vả, Con Đức Chúa Trời đã hiện ra để hủy các con. Nếu điều các con đã nghe từ lúc ban phá công việc của ma quỉ. 9 Ai sanh bởi Đức đầu ở trong mình, thì các con cũng sẽ ở trong Chúa Trời, thì chẳng phạm tội, vì hệt giống của Con và trong Cha. 25 Lời hứa mà chính Ngài đã Đức Chúa Trời ở trong người, và người không hứa cùng chúng ta, ấy là sự sống đời đời. (aiōnios) thể phạm tội được, vì đã sanh bởi Đức Chúa g166) 26 Ta đã viết cho các con những điều này, Trời. 10 Bởi đó, người ta nhận biết con cái Đức chỉ về những kẻ lừa dối các con. 27 Về phần Chúa Trời và con cái ma quỉ: ai chẳng làm điều các con, sự xúc dầu đã chịu từ nơi Chúa vẫn công bình là không thuộc về Đức Chúa Trời, kẻ còn trong mình, thì không cần ai dạy cho hết; chẳng yêu anh em mình cũng vậy. 11 Vả, lời rao song vì sự xúc dầu của Ngài dạy các con đủ mọi truyền mà các con đã nghe từ lúc ban đầu, ấy việc, mà sự ấy là thật, không phải dối, thì hãy ở là chúng ta phải yêu thương lẫn nhau. 12 Chớ trong Ngài, theo như sự dạy dỗ mà các con đã làm như Ca-in, là kẻ thuộc về ma quỉ, đã giết nhận. 28 Vậy bây giờ, hỡi các con cái bé mọn em mình. Vì sao người giết đi? Bởi việc làm của ta, hãy ở trong Ngài, hầu cho, nếu Ngài hiện người là dữ, còn việc làm của em người là công đến, chúng ta cũng đầy sự vui lòng, không bị bình. 13 Hỡi anh em, nếu thế gian ghen ghét hổ thẹn và quăng xa khỏi Ngài trong k" Ngài anh em, thì chớ lấy làm lạ. 14 Chúng ta biết ngự đến. 29 Ví bằng các con biết Ngài là công rằng mình đã vượt khỏi sự chết qua sự sống, vì bình, thì hãy biết rằng người nào làm theo sự chúng ta yêu anh em mình. Còn ai chẳng yêu công bình, ấy là kẻ bởi Ngài mà sanh ra.

thì ở trong sự chết. 15 Ai ghét anh em mình, là kẻ giết người; anh em biết rằng chẳng một kẻ nào giết người có sự sống đời đời ở trong mình. (aiōnios g166) 16 Bởi đó chúng ta nhận biết lòng yêu thương, ấy là Chúa đã vì chúng ta bỏ

sự sống; chúng ta cũng nên bỏ sự sống vì anh chàng hè thuộc về Đức Chúa Trời, thì chàng em mình vậy. 17 Nếu ai có của cải đời này, thấy nghe chúng ta. Aáy bởi đó chúng ta nhìn biết anh em mình đang cùng túng mà chật dạ, thì thản chân thật và thản sai lầm. 7 Hỡi kẻ rất lòng yêu mến Đức Chúa Trời thế nào ở trong yêu dấu, chúng ta hãy yêu mến lẫn nhau; vì sự người ấy được! 18 Hỡi các con cái bé mọn, chớ yêu thương đến từ Đức Chúa Trời, kẻ nào yêu, yêu mến bằng lời nói và lưỡi, nhưng bằng việc thì sanh từ Đức Chúa Trời và nhìn biết Đức làm và lẽ thật. 19 Bởi đó, chúng ta biết mình Chúa Trời. 8 Ai chàng yêu, thì không biết Đức là thuộc về lẽ thật, và giục lòng vững chắc ở Chúa Trời; vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương, trước mặt Ngài. 20 Vì nếu lòng mình cáo trách 9 Lòng Đức Chúa Trời yêu chúng ta đã bày tỏ ra mình, thì Đức Chúa Trời lại lớn hơn lòng mình trong điều này: Đức Chúa Trời đã sai Con một nữa, và biết cả mọi sự. 21 Hỡi kẻ rất yêu dấu, ví Ngài đến thế gian,ặng chúng ta nhờ Con được bằng lòng mình không cáo trách, thì chúng ta sống. 10 Ngày sự yêu thương ở tại đây: ấy chàng có lòng rất dạn dĩ,ặng đến gần Đức Chúa Trời: phải chúng ta đã yêu Đức Chúa Trời, nhưng 22 và chúng ta xin điều gì mặc dầu, thì nhận Ngài đã yêu chúng ta, và sai Con Ngài làm của được điều ấy, bởi chúng ta vâng giữ các điều lễ chuộc tội chúng ta. 11 Hỡi kẻ rất yêu dấu, nếu răn của Ngài và làm những điều đẹp ý Ngài. 23 Đức Chúa Trời đã yêu chúng ta dường ấy, thì Vả, ngày là điều răn của Ngài: là chúng ta phải chúng ta cũng phải yêu nhau. 12 Chưa hè có ai tin đến danh Con Ngài, tức là Đức Chúa Jésus thấy Đức Chúa Trời; nếu chúng ta yêu nhau, thì Christ, và chúng ta phải yêu mến lẫn nhau như Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, và sự yêu mến Ngài đã truyền dạy ta. 24 Ai vâng giữ các điều Ngài được trọn vẹn trong chúng ta. 13 Bởi điều răn Ngài thì ở trong Đức Chúa Trời, và Đức này chúng ta biết mình ở trong Ngài và Ngài ở Chúa Trời ở trong người ấy; chúng ta biết Ngài trong chúng ta, là Ngài đã ban Thánh Linh Ngài ở trong lòng chúng ta, là nhờ Đức Thánh Linh cho chúng ta. 14 Chúng ta lại đã thấy và làm mà Ngài đã ban cho chúng ta.

4 Hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ tin cậy mọi thần, nhưng hãy thử cho biết các thần có phải đến bởi Đức Chúa Trời chàng; vì có nhiều tiên tri giả đã hiện ra trong thiên hạ. 2 Bởi điều này, hãy nhận biết Thánh Linh của Đức Chúa Trời: phàm thần nào xưng Đức Chúa Jésus Christ lấy xác thịt mà ra đời, thần đó là bởi Đức Chúa Trời; 3 còn thần nào không xưng Đức Chúa Jésus, chàng phải bởi Đức Chúa Trời. Đó là thần của Kẻ địch lại Đáng Christ, mà các con đã nghe rằng hồn đến, và hiện nay đã ở trong thế gian rồi. 4 Hỡi các con cái bé mọn, phần các con, là thuộc về Đức Chúa Trời, đã thắng được họ rồi, vì Đáng ở trong các con là lớn hơn kẻ ở trong thế gian. 5 Họ thuộc về thế gian, cho nên nói theo như thế gian, và người thế gian nghe họ. 6 Chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời: ai nhìn biết Đức Chúa Trời thì nghe chúng ta; còn ai

chứng rằng Đức Chúa Cha đã sai Đức Chúa Conặng làm Cứu Chúa thế gian. 15 Ví bằng có ai xưng Đức Chúa Jésus là Con Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời ở trong người, và người ở trong Đức Chúa Trời. 16 Chúng ta đã biết và tin sự yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Đức Chúa Trời tức là sự yêu thương, ai ở trong sự yêu thương, là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy. 17 Ngày vì sao mà sự yêu thương được nêu trọn vẹn trong chúng ta, hầu cho chúng ta được lòng mạnh bạo trong ngày xét đoán, ấy là Chúa thế nào thì chúng ta cũng thế ấy trong thế gian này. 18 Quyết chàng có điều sợ hãi trong sự yêu thương, nhưng sự yêu thương trọn vẹn thì cắt bỏ sự sợ hãi; vì sự sợ hãi có hình phạt, và kẻ đã sợ hãi thì không được trọn vẹn trong sự yêu thương. 19 Chúng ta yêu, vì Chúa đã yêu chúng ta trước. 20 Vì có ai nói rằng: Ta yêu Đức Chúa Trời, mà lại ghét anh em mình, thì là kẻ nói

dối; vì kẻ nào chẳng yêu anh em mình thấy, thì chúng ta biết không cứ mình xin điều gì, Ngài không thể yêu Đức Chúa Trời mình chẳng thấy cũng nghe chúng ta, thì chúng ta biết mình đã được. **21** Chúng ta đã nhận nơi Ngài điều răn nhận lãnh điều mình xin Ngài. **16** Vì có kẻ thấy này: Ai yêu Đức Chúa Trời, thì cũng phải yêu anh em mình phạm tội, mà tội không đến nỗi anh em mình.

5 Ai tin Đức Chúa Jêsus là Đáng Christ, thì sanh bởi Đức Chúa Trời; và ai yêu Đức Chúa Trời là Đáng đã sanh ra, thì cũng yêu kẻ đã sanh ra bởi Ngài. **2** Chúng ta biết mình yêu con cái Đức Chúa Trời, khi chúng ta yêu Đức Chúa Trời và giữ vẹn các điều răn Ngài. **3** Vì này là sự yêu mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng giữ điều răn Ngài. Điều răn của Ngài chẳng phải là nặng nề, **4** vì hễ sự gì sanh bởi Đức Chúa Trời, thì thắng hơn thế gian; và sự thắng hơn thế gian, ấy là đức tin của chúng ta. **5** Ai là người thắng hơn thế gian, há chẳng phải kẻ tin Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời hay sao? **6** Aáy chính Đức Chúa Jêsus Christ đã lấy nước và huyết mà đến, chẳng những lấy nước mà thôi, bèn là lấy nước và huyết; **7** ấy là Đức Thánh Linh đã làm chứng, vì Đức Thánh Linh tức là lẽ thật. **8** Vì có ba làm chứng: Đức Thánh Linh, nước và huyết; ba ấy hiệp một. **9** Ví bằng chúng ta nhận chứng của loài người, thì chứng của Đức Chúa Trời trọng hơn; và, chứng của Đức Chúa Trời ấy là chứng mà Ngài làm về Con Ngài. **10** Ai tin đến Con Đức Chúa Trời, thì có chứng ấy trong mình; còn ai không tin Đức Chúa Trời, thì cho Ngài là nói dối, vì chẳng tin đến chứng Đức Chúa Trời đã làm về Con Ngài. **11** Chừng ấy tức là Đức Chúa Trời đã ban sự sống đời đời cho chúng ta, và sự sống ấy ở trong Con Ngài. (*aiōnios g166*) **12** Ai có Đức Chúa Con thì có sự sống; ai không có Con Đức Chúa Trời thì không có sự sống. **13** Ta đã viết những điều này cho các con, hầu cho các con biết mình có sự sống đời đời, là kẻ nào tin đến danh Con Đức Chúa Trời. (*aiōnios g166*) **14** Này là điều chúng ta dạn dĩ ở trước mặt Chúa, nếu chúng ta theo ý muốn Ngài mà cầu xin việc gì, thì Ngài nghe chúng ta. **15** Nếu sự sống cho, tức là ban cho những kẻ phạm tội mà chưa đến nỗi chết. Cũng có tội đến nỗi chết; ấy chẳng phải vì tội đó mà ta nói nên câu xin. **17** Mọi sự không công bình đều là tội; mà cũng có tội không đến nỗi chết. **18** Chúng ta biết rằng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì hẳn chẳng phạm tội; nhưng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì tự giữ lấy mình, ma qui chẳng làm hại người được. **19** Chúng ta biết mình thuộc về Đức Chúa Trời, còn cả thế gian đều phục dưới quyền ma qui. **20** Nhưng chúng ta biết Con Đức Chúa Trời đã đến, Ngài đã ban trí khôn cho chúng ta để chứng ta biết Đáng chân thật, và chúng ta ở trong Đáng chân thật, là ở trong Đức Chúa Jêsus Christ, Con của Ngài. Aáy chính Ngài là Đức Chúa Trời chân thật và là sự sống đời đời. (*aiōnios g166*) **21** Hỡi các con cái bé mọn, hãy giữ mình về hình tượng!

II Giăng

1 Trưởng lão đạt cho bà được chọn kia cùng con cái bà mà tôi thật yêu dấu, nào những tôi yêu dấu thôi đâu, nhưng hết thảy mọi người biết lẽ thật cũng yêu dấu nữa; **2** điều đó, vì cớ chính lẽ thật ở trong chúng ta, lại sẽ ở với chúng ta đời đời: (aiôn g165) **3** nguyên xin ân điển, sự thương xót, sự bình an, bởi Đức Chúa Trời là Cha, và bởi Đức Chúa Jêsus Christ là Con của Cha, được ở cùng chúng ta, trong lẽ thật và sự yêu thương! **4** Tôi có lòng vui mừng lắm mà thấy trong con cái bà có mấy kẻ làm theo lẽ thật, theo điều răn chúng ta đã nhận lãnh nơi Đức Chúa Cha. **5** Hỡi bà được chọn, hiện nay tôi khuyên bà, không phải truyền một điều răn mới, nhưng nhắc lại điều chúng ta đã nhận lãnh từ ban đầu, ấy là chúng ta phải yêu thương nhau. **6** Vả, sự yêu thương là tại làm theo các điều răn của Đức Chúa Trời. Đó là điều răn mà các ngươi đã nghe từ lúc ban đầu, đặng làm theo. **7** Trong thế gian đã rải nhiều kẻ dỗ dành, là kẻ chẳng xưng Đức Chúa Jêsus Christ lấy xác thịt mà đến: ấy đó thật là kẻ dỗ dành và kẻ địch lại Đấng Christ. **8** Chính các ngươi hãy giữ, hầu cho khỏi mất kết quả của công việc mình, nhưng cho được phần thưởng đầy đủ. **9** Hễ ai đi dông dài, chẳng bền lòng theo đạo Đấng Christ, thì người ấy không có Đức Chúa Trời. Còn ai bền lòng trong đạo ấy, thì người đó có Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. **10** Nếu ai đến cùng các ngươi mà không đem đạo ấy theo, thì chớ rước họ vào nhà, và đừng chào hỏi họ. **11** Vì người nào chào hỏi họ, tức là dự vào công việc ác của họ. **12** Ta còn nhiều điều muốn viết cho các ngươi; ta không muốn viết bằng giấy và mực, nhưng ta ước ao đi thăm các ngươi, và đối mặt nói chuyện cùng nhau, hầu cho sự vui mừng của chúng ta được đầy dẫy. **13** Con cái của chị em bà, là bà được chọn kia, chào thăm bà.

III Giăng

với anh! Các bạn hữu chào thăm anh. Hãy chào thăm các bạn hữu theo đích danh từng người.

1 Trưởng lão đạt cho Gai-út là người yêu dấu, mà tôi thật thương yêu. **2** Hỡi kẻ rất yêu dấu, tôi cầu nguyện cho anh được thanh vượng trong mọi sự, và được khỏe mạnh phần xác anh cũng như đã được thanh vượng về phần linh hồn anh vậy. **3** Vì tôi rất lấy làm vui vẻ mà thấy mấy anh em đến đây, làm chứng về anh yêu mến lẽ thật, và về cách anh làm theo lẽ thật ấy là thế nào. **4** Tôi nghe con cái tôi làm theo lẽ thật, thì không còn có sự gì vui mừng hơn nữa. **5** Hỡi kẻ rất yêu dấu, anh ăn ở trung tín trong mọi điều làm cho các anh em, và cũng cho các anh em ở trợ nữa. **6** Các anh em đã làm chứng về sự nhơn từ của anh ở trước mặt Hội thánh. Anh sẽ giúp đỡ sự đi đường cho các anh em một cách xứng đáng với Đức Chúa Trời thì tốt lắm. **7** Aáy vì danh Đức Chúa Jêsus Christ mà các anh em ra đi, và không nhận lãnh vật chi của người ngoại hết. **8** Chúng ta cũng nên tiếp đai những người thế ấy, hầu cho chúng ta với họ đồng làm việc cho lẽ thật. **9** Tôi đã viết mấy chữ cho Hội thánh rồi, nhưng Đì-ô-trép là kẻ ưng đứng đầu Hội thánh không muốn tiếp rước chúng ta. **10** Cho nên, nếu tôi đến, tôi sẽ bối việc xấu người làm, là lấy lời luận độc ác mà nghịch cùng chúng ta. Điều đó còn chưa đủ, người lại không tiếp rước anh em nữa, mà ai muốn tiếp rước, thì người ngăn trở và đuổi ra khỏi Hội thánh. **11** Hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ bắt chước điều dữ, nhưng bắt chước điều lành. Ai làm điều lành là thuộc về Đức Chúa Trời; còn kẻ làm điều dữ, chẳng hề thấy Đức Chúa Trời. **12** Mọi người đều làm chứng tốt cho Đê-mê-triu, và chính lẽ thật cũng chứng cho; chúng tôi cũng làm chứng riêng cho người, anh biết rằng lời chứng của chúng ta là hiệp với lẽ thật. **13** Tôi còn nhiều điều muốn viết cho anh, nhưng không muốn viết bằng mực và bút: **14** tôi ước ao tới thăm anh cho sớm và chúng ta sẽ đổi mặt nói chuyện với nhau! Nguyễn xin sự bình an ở

Giu-đe

anh em, như người chăn chiên chỉ tưởng nuôi
mình cho no nê, không lo sợ gì; như đám mây
không nước, theo gió đưa đi đây đi đó, như
cây tàn mùa thu, không có trái, hai lần chết,
trôi lên bụi rẽ; **13** như sóng cuồng dưới biển,
sôi bọt ô uế của mình; như sao đi lạc, sự tối
tăm mù mịt đã dành cho chúng nó đời đời! (*aiōn*
cho anh em! **3** Hỡi kẻ rất yêu dấu, vì tôi đã **g165**) **14** Aáy cũng vì họ mà Hê-nóc, là tổ bảy đời
ân cần viết cho anh em về sự cứu rỗi chung **kẻ** từ A-đam, đã nói tiên tri rằng: **15** Này, Chúa
của chúng ta, tôi tưởng phải làm điều đó, để **ngự** đến với muôn vàn thánh,ặng phán xét
khuyên anh em vì đạo mà tranh chiến, là đạo **mọi** người, **đặng** trách hết thảy những người
đã truyền cho các thánh một lần đủ rồi. **4** Vì không tin kính về mọi việc không tin kính họ
có **mấy** kẻ kia lén vào trong vòng chúng ta đã phạm, cùng mọi lời si hô mà những kẻ có
là những kẻ bị định đoán phạt từ lâu rồi, kẻ tôi không tin kính đó đã nói nghịch cùng Ngài.
chẳng tin kính đổi ơn Đức Chúa Trời chúng ta **16** Aáy đều là những kẻ hay lầm bầm, hay phàn
ra việc tà ác, chối Đáng Chủ tể và Chúa có một **nàn** luôn về số phận mình, làm theo sự ham
của chúng ta, là Đức Chúa Jēsus Christ. **5** Đầu muôn mình, miệng đầy những lời kiêu căng,
Anh em đã học những điều này rồi, tôi cũng và vì lợi mà nịnh hót người ta. **17** Nhưng anh
muốn nhắc lại cho anh em rằng, xưa kia Chúa em, là kẻ rất yêu dấu, hãy nhớ lấy những lời
giải cứu dân mình ra khỏi xứ Ê-díp-tô, sau lại mà các sứ đồ của Đức Chúa Jēsus Christ chúng
tiêu diệt những kẻ không tin; **6** còn các thiên ta đã nói trước. **18** Các sứ đồ đó nói với anh
sứ không giữ thứ bậc và bỏ chỗ riêng mình thì em rằng, trong các thời k" sau rốt, sẽ có mấy
Ngài đã dùng dây xích họ trong nơi tôi tăm đời người hay nhạo báng làm theo lòng ham muốn
đời, cầm giữ lại để chờ sự phán xét ngày lớn. **19** Aáy chính chúng không tin kính của mình. **20** Hỡi kẻ rất
(*aiōnios g126*) **7** Lại như thành Sô-đôm và Gô-mô-ro yêu dấu, về phần anh em, hãy tự lập lấy trên
cùng các thành lân cận cũng buông theo sự nền đức tin rất thánh của mình, và nhân Đức
dâm dục và sắc lợ, thì đã chịu hình phạt bằng Thánh Linh mà cầu nguyện, **21** hãy giữ mình
lửa đời đời, làm gương để trước mặt chúng ta. **22** Hãy
(*aiōnios g166*) **8** Nhưng mà chúng nó cũng như vậy, trong sự yêu mến Đức Chúa Trời, và trông đợi
trong giấc mơ màng làm ô uế xác thịt mình, khinh dể quyền phép rất cao và nói hồn các sự thương xót của Đức Chúa Jēsus Christ chúng
đang tôn trọng. **9** Vâ, khi chính mình thiên sứ ta cho được sự sống đời đời. (*aiōnios g166*) **23** Hãy
trưởng Mi-chen chống với ma quỷ giành xác trách phạt những kẻ này, là kẻ trù trừ,
Môi-se, còn chẳng dám lấy lời nhiếc móc mà cứu vớt những kẻ kia, rút họ ra khỏi lửa; còn
đoán phạt; người chỉ nói rằng: Cầu Chúa phạt đối với kẻ khác, hãy có lòng thương lẩn với sợ,
người! **10** Song những kẻ này, hễ đều gì không ghét cả đến cái áo bị xác thịt làm ô uế. **24** Vâ,
biết thì khinh dể hết; và mọi điều chúng nó tự nguyên Đáng có thể gìn giữ anh em khỏi vấp
nhiên mà biết cũng như con thú vật vô tri, thì phạm và khiến anh em đứng trước mặt vinh
dùng mà làm hư mình. **11** Khốn nạn thay cho hiền minh cách rất vui mừng, không chỗ trách
chúng nó, vì đã theo đường của Ca-in, lấy lòng được, **25** là Đức Chúa Trời có một, là Cứu Chúa
tham lợi mà gieo mình vào sự sai lạc của Ba-la-chung ta, bởi Đức Chúa Jēsus Christ là Chúa
am; và bị hư mất về sự phán nghịch của Cô-chung ta, được sự vinh hiển, tôn trọng, thế lực,
rê. **12** Những kẻ đó là dấu vít trong đám tiệc

quyền năng thuộc về Ngài từ trước vô cùng và hiện nay cho đến đời đời! A-men. (aiôn g165)

Khải Huyền

1 Sự mặc thị của Đức Chúa Jêsus Christ mà **người**, mặc áo dài, thắt đai vàng ngang trên ngực. **14** Đầu và tóc người trắng như lông chiên
Đức Chúa Trời đã ban cho Ngàiặng đem tớ như đồng sáng đã luyện trong lò lửa, và tiếng ra cùng tôi tớ Ngài những điều kíp phải xảy như tiếng nước lớn. **16** Tay hữu người cầm bảy đèn, thì Ngài đã sai thiên sứ đến tớ những điều ngôi sao; miệng thò ra thanh gươm nhọn hai đó cho Giăng, tôi tớ Ngài, **2** là kẻ đã rao truyền lưỡi và mặt như mặt trời khi soi sáng hết sức. lời Đức Chúa Trời và chứng cớ của Đức Chúa **17** Vừa thấy người, tôi ngã xuống chân người Jêsus Christ, về mọi điều mình đã thấy. **3** Phước như chết; nhưng người đặt tay hữu lên trên cho kẻ đọc cùng những kẻ nghe lời tiên tri này, tôi, mà rằng: Dũng sợ chi, ta là Đáng truởc hết và giữ theo điều đã viết ra đây. Vì thi giờ đã và là Đáng sau cùng, **18** là Đáng Sống, ta đã chết, gần rồi. **4** Giăng gởi cho bảy Hội thánh ở xứ A-kìa nay ta sống đời đời, cầm chìa khóa của sự si: nguyên xin ân điển và sự bình an ban cho **19** Vậy hãy chép lấy những sự ngươi đã thấy, những việc anh em từ nơi Đáng Hiện Có, Đã Có Và Còn **20** tức là 5 lại từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ là Đáng làm sự mầu nhiệm của bảy ngôi sao mà ngươi thấy chứng thành tín, sanh đầu nhất từ trong kẻ trong tay hữu ta, và của bảy chân đèn vàng. chết và làm Chúa của các vua trong thế gian! **Bảy** ngôi sao là các thiên sứ của bảy Hội thánh, Đáng yêu thương chúng ta, đã lấy huyết mình còn bảy chân đèn là bảy Hội thánh vậy.
rửa sạch tội lỗi chúng ta, **6** và làm cho chúng ta **2** Hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Ê-phê-nên nước Ngài, nén thày té lễ của Đức Chúa sô rằng: Ngày là lời phán của Đáng cầm bảy Trời là Cha Ngài, đáng được sự vinh hiển và ngôi sao trong tay hữu và đi chính giữa bảy quyền năng đời đời vô cùng! A-men. **(aiōn g165)** **7** Kìa, Ngài đến giữa những đám mây, mọi mắt sẽ chân đèn vàng: **2** Ta biết công việc ngươi, sự trong thấy, cả đến những kẻ đã đâm Ngài cùng khó nhọc ngươi, sự nhịn nhục ngươi; ta biết trông thấy; hết thày các chi họ trong thế gian ngươi không thể dung được những kẻ ác, lại sẽ than khóc vì cớ Ngài. Quả thật vậy. A-men! **8** **3** Người hay nhịn nhục và chịu khó Chúa là Đức Chúa Trời, Đáng Hiện Có, Đã Có, Vì danh ta, không mệt nhọc chút nào. **4** Nhưng Và Còn Đến, là Đáng Toàn năng, phán rằng: Ta là An-pha và Ô-mê-ga. **9** Tôi là Giăng, là anh em điều ta trách ngươi, là ngươi đã bỏ lòng kính và bạn của các anh em về hoạn nạn, về nước, mến ban đầu. **5** Vậy hãy nhớ lại ngươi đã sa sút về sự nhịn nhục trong Đức Chúa Jêsus, tôi đã ở từ đâu, hãy ăn năn và làm lại những công việc trong đảo gọi là Bát-mô, vì cớ lời Đức Chúa Trời và chứng của Đức Chúa Jêsus. **10** Nhầm ngày ban đầu của mình; bằng chẳng vậy, ta sẽ đến của Chúa, tôi được Đức Thánh Linh cảm hóa, nghe đằng sau có tiếng kêu vang, như tiếng loa, **11** rằng: Điều ngươi thấy, hãy chép vào một quyền sách mà gởi cho bảy Hội Thánh tại Ê-phê-sô, Si-miệc-nơ, Bẹt-găm, Thi-a-ti-rc, Sạt-de, Phi-la-đen-phi và Lao-di-xê. **12** Bấy giờ tôi cất chân đèn của ngươi khỏi chỗ nó. **6** Song xây lại đểng xem tiếng nói với tôi đó là gì; **13** vừa xây lại thấy bảy chân đèn bằng vàng, và người có điều này khá, là ngươi ghét những ở giữa những chân đèn có ai giống như con việc làm của đảng Ni-cô-la, mà ta, ta cũng ghét nữa. **7** Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh rằng: Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ăn trái cây sự sống ở trong Ba-ra-đi của Đức Chúa Trời. **8** Hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Si-miệc-nơ rằng: Ngày là lời phán của

Đáng trước hết và Đáng sau cùng, Đáng chết xứng mình là tiên tri, dạy dỗ và phỉnh phờ tôi rồi mà đã sống lại: 9 Ta biết sự khốn khổ nghèo tú ta, đặng rủ chúng nó phạm tà dâm, và ăn khô của ngươi (dầu ngươi giàu có mặc lòng), và thịt cúng thần tượng. 21 Ta đã cho nó thì giờ những lời gièm pha của kẻ xứng mình là người để ăn năn, mà nó chẳng muốn ăn năn điều ta Giu-đa, mà k” thực không phải, chúng nó vốn dâm nó! 22 Ngày, ta quăng nó trên giường đau thuộc về hội quỉ Sa-tan. 10 Người chớ ngại điều đớn, và phàm kẻ nào phạm tội tà dâm với nó, mình sẽ chịu khô. Ngày, ma quỉ sẽ quăng nhiều mà không ăn năn việc làm của nó, thì ta cũng kẻ trong các ngươi vào ngục, hầu cho các ngươi quăng vào tai nạn lớn. 23 Ta sẽ đánh chết con bị thử thách; các ngươi sẽ bị hoạn nạn trong cái nó; và mọi Hội thánh sẽ rõ ta là Đáng dò mười ngày. Khá giữ trung tín cho đến chết, biết lòng dạ loài người; và ta sẽ tùy công việc rồi ta sẽ ban cho ngươi mũ triều thiên của sự của mỗi người trong các ngươi mà báo lại. 24 sống. 11 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh Nhưng, với các ngươi là kẻ khác ở tại Thi-a-phán cùng các Hội thánh rằng: Kẻ nào thắng, sẽ ti-ro, chưa từng nhận lấy đạo đó và chưa biết chẳng bị hại gì về lần chết thứ hai. 12 Cũng hãy điều sâu hiểm của quỉ Sa-tan, như chúng vẫn viết cho thiên sứ của Hội thánh Bẹt-gãm rằng: nói, thì ta phán dặn rằng ta không gán cho các Ngày là lời phán của Đáng có thanh gươm nhọn người gánh nặng khác. 25 Chỉn các ngươi khá hai lưỡi: 13 Ta biết nơi ngươi ở; đó là ngôi của bền giữ những điều mình đã có, cho tới chừng quỉ Sa-tan; ngươi đã vững lòng tôn danh ta, ta đến. 26 Kẻ nào thắng, và giữ các việc của không chối đạo ta; dầu trong những ngày đó, ta đến cuối cùng, ta sẽ ban cho quyền trị các An-ti-ba, kẻ làm chứng trung thành của ta đã nước: 27 kẻ đó sẽ cai trị bằng một cây gậy sắt, bị giết nơi các ngươi, là nơi Sa-tan ở. 14 Nhưng và sẽ phá tan các nước như đồ gốm, khác nào ta có điều quở trách ngươi; vì tại đó, ngươi có chính ta đã nhận quyền cai trị đó nơi Cha ta. 28 kẻ theo đạo Ba-la-am, người ấy dạy Ba-lác đặt Ta sẽ cho kẻ ấy ngôi sao mai. 29 Ai có tai, hãy hòn đá ngăn trở trước mặt con cái Y-sơ-ra-ên, nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội đặng dỗ chúng nó ăn thịt cúng thần tượng và thánh!

rú ren làm điều dâm loạn. 15 Người lại cũng có những kẻ theo đạo Ni-cô-la. 16 Vậy, hãy ăn năn đi, bằng chẳng, ta sẽ đến mau kíp cùng ngươi, lấy thanh gươm ở miệng ta mà giao chiến cùng chúng nó. 17 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh: Kẻ nào thắng, ta sẽ ban cho ma-na đang giấu kín; và ta sẽ cho nó hòn sỏi trắng, trên đó có viết một tên mới, ngoài kẻ nhân lấy không ai biết đến. 18 Người cũng hãy viết thơ cho thiên sứ của Hội thánh Thi-a-ti-ro rằng: Ngày là lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đáng mắt như ngọn lửa, và chân như đồng sáng: 19 ta biết công việc ngươi, lòng thương yêu ngươi, đức tin ngươi, sự hầu việc trung tín ngươi, lòng nhịn nhục ngươi, và công việc sau rốt ngươi còn nhiều hơn công việc ban đầu nữa. 20 Nhưng điều ta trách ngươi, ấy là ngươi còn dung cho Giê-sa-bên, ngươi nữ ấy

3 Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Sạt-de rằng: Ngày là lời phán của Đáng có bảy vì thần Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao: Ta biết công việc ngươi; ngươi có tiếng là sống, nhưng mà là chết. 2 Hãy tỉnh thức, và làm cho vững sự còn lại, là sự hầu chết; vì ta không thấy công việc của ngươi là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời ta. 3 Vậy hãy nhớ lại mình đã nhận và nghe đạo thế nào, thì giữ lấy, và ăn năn đi. Nếu ngươi chẳng tỉnh thức, ta sẽ đến như kẻ trộm, và ngươi không biết giờ nào ta đến bắt ngươi thình lình. 4 Nhưng, ở Sạt-de, ngươi còn có mấy người chưa làm ô uế áo xống mình: những kẻ đó sẽ mặc áo trắng mà đi cùng ta, vì họ xứng đáng như vậy. 5 Kẻ nào thắng, sẽ được mặc áo trắng như vậy. Ta sẽ không xóa tên ngươi khỏi sách sự sống và sẽ nhận danh người

trước mặt Cha ta, cùng trước mặt các thiên mua những áo trắng, hâu cho ngươi được mặc sứ Ngài. 6 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh vào và điều xấu hổ về sự trần truồng ngươi Linh phán cùng các Hội thánh! 7 Người cũng khôi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt đặng thoa hấy viết cho thiên sứ của Hội thánh Phi-la-mắt ngươi, hâu cho ngươi thấy được. 19 Phàm đen-phi rằng: Đây là lời phán của Đáng thánh, những kẻ ta yêu thì ta quở trách sửa phạt; vậy chân thật, là Đáng có chìa khóa của Đa-vít, mở hấy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. 20 Ngày, ta thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà được: 8 Ta biết công việc ngươi; đây, ta đã mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng ngươi ấy, ăn trước mặt ngươi một cái cửa không ai đóng bùa tối với ngươi, và ngươi với ta. 21 Kẻ nào được; vì ngươi có ít năng lực, mà đã giữ đạo thắng, ta sẽ cho ngồi với ta trên ngôi ta, như ta, và chẳng chối danh ta. 9 Ngày, ta ban cho chính ta đã thắng và ngồi với Cha ta trên ngôi ngươi mấy kẻ trong những kẻ thuộc về hội quỉ Ngài. 22 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh Sa-tan, chúng nó xưng mình là người Giu-đa, phán cùng các Hội thánh!

mà k" thực không phải, nhưng chúng nó nói dối; đây, ta sẽ khiến chúng nó đến sấp mình xuống dưới chân ngươi, và sẽ cho chúng nó biết rằng ta đã yêu ngươi. 10 Vì ngươi đã giữ lời nhịn nhục ta, ta cũng sẽ giữ ngươi khỏi giờ thử thách, là giờ sẽ đến trong khắp thế gian, đặng thử những người ở trên đất. 11 Ta đến mau kíp; hãy giữ lấy điều ngươi có, hâu cho không ai cất lấy mao triều thiên của ngươi. 12 Kẻ nào thắng, ta sẽ cho làm trụ trong đền Đức Chúa Trời ta, và ngươi sẽ không ra khỏi đó nữa; ta lại sẽ lấy danh Đức Chúa Trời ta, danh của thành Đức Chúa Trời ta, là Giê-ru-salem mới từ trên trời, bởi Đức Chúa Trời ta mà xuống, cùng danh mới ta, mà viết trên ngươi. 13 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh! 14 Người cũng hấy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Đây là lời phán của Đáng A-men, Đáng làm chứng thành tín chân thật, Đáng làm đầu cội rẽ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: 15 Ta biết công việc của ngươi; ngươi không lạnh cũng không nóng. Ước gì ngươi lạnh hoặc nóng thì hay! 16 Vậy, vì ngươi hâm hâm, không nóng cũng không lạnh, nên ta sẽ nhả ngươi ra khỏi miệng ta. 17 Vâng, ngươi nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song ngươi không biết rằng mình khổ sở, khổn khó, nghèo ngặt, đui mù và lõa lồ. 18 Ta khuyên ngươi hãy mua vàng thứ lừa của ta, hâu cho ngươi trở nên giàu có;

4 Kế đó, tôi nhìn xem, đây, một cái cửa mở ra trên trời; và tiếng thứ nhất mà tôi đã nghe nói với tôi, vang rầm như tiếng loa, phán cùng tôi rằng: Hãy lên đây, ta sẽ cho ngươi thấy điều sau này phải xảy đến. 2 Tức thì tôi bị Thánh Linh cảm hóa; thấy một ngôi đặt tại trên trời, trên ngôi có một Đáng đang ngồi đó. 3 Đáng ngồi đó rực rỡ như bích ngọc và mã não; có cái mông dáng như lục bửu thạch bao chung quanh ngôi. 4 Chung quanh ngôi lại có hai mươi bốn ngôi; trên những ngôi ấy tôi thấy hai mươi bốn trưởng lão ngồi, mặc áo trắng và đầu đội mao triều vàng. 5 Từ ngôi ra những chớp nhoáng, những tiếng cùng sấm; và bảy ngọn đèn sáng rực thấp trước ngôi: đó là bảy vì thần của Đức Chúa Trời. 6 Trước ngôi có như biển trong ngàn giống thủy tinh, còn chính giữa và chung quanh có bốn con sanh vật, đằng trước đằng sau chỗ nào cũng có mắt. 7 Con sanh vật thứ nhất giống như sư tử, con thứ nhì như bò đực, con thứ ba mặt như mặt ngươi, con thứ tư như chim phụng hoàng đang bay. 8 Bốn con sanh vật ấy mỗi con có sáu cánh, chung quanh mình và trong mình đều có mắt; ngày đêm lúc nào cũng nói luôn không dứt: Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa, là Đức Chúa Trời, Đáng Toàn năng, Trước Đã Có, Nay Hiện Có, Sau Còn Đến! 9 Khi các sanh vật lấy những sự vinh hiển, tôn quý, cảm tạ mà dâng

cho Đáng ngự trên ngôi là Đáng hằng sống đời sáp mình xuống trước mặt Đáng ngự trên ngôi, (aiōn g165) 10 thì hai mươi bốn trưởng lão và thờ lạy Đáng hằng sống đời đời; rồi quăng mao triều thiên mình trước ngôi mà rằng: (aiōn g165) 11 Lạy Đức Chúa Trời là Chúa chúng tôi, Chúa đáng được vinh hiển, tôn quý và quyền lực; vì Chúa đã dựng nên muôn vật, và ấy là vì ý muôn Chúa mà muôn vật mới có và đã được dựng nên.

cùng các trưởng lão, có tiếng của vô số thiên sứ; thiên sứ hàng muôn hàng ngàn, 12 đồng nói lên một tiếng lớn rằng: Chiên Con đã chịu giết và được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, nồng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen! 13 Tôi lại nghe mọi vật dựng nên trên trời, dưới đất, bên dưới đất trên biển, cùng mọi vật ở đó đều nói rằng: Chúc cho Đáng ngôi trên ngôi cùng Chiên Con được ngợi khen, tôn quý vinh hiển và quyền phép cho đến đời đời! (aiōn g165)

5 Rồi tôi thấy trong tay hữu Đáng ngôi trên ngôi một quyền sách viết cả trong lẫn ngoài,

có đóng bảy cái ấn. 2 Tôi cũng thấy một vị thiên sứ mạnh mẽ cất tiếng lớn kêu rằng: Ai đáng mở quyền sách này và tháo những ấn này? 3 Đầu con sanh vật nói tiếng như sấm rằng: Hãy đến! trên trời, dưới đất, bên dưới đất, không ai có thể mở quyền sách ấy hoặc nhìn xem nó nữa. 4 Cõi ngựa có một cái cung; có kẻ ban cho người Vì không có ai đáng mở quyền sách ấy hoặc một cái mao triều thiên, và người đi như kẻ đã nhìn xem nó nữa, nên tôi khóc đầm đì. 5 Bấy tháng lại đến đâu cũng thắng. 3 Khi Chiên Con giờ, một người trong các trưởng lão nói với tôi rằng: Chớ khóc, kia, sư tử của chi phái Giu-đa, nói: Hãy đến! 4 Liền có con ngựa khác sắc hồng túc là Chòi của vua Đa-vít, đã thắng, thì có thể hiện ra. Kẻ ngồi trên ngựa được quyền cất lấy mở quyền sách ấy và tháo bảy cái ấn ra. 6 Tôi cuộc hòa bình khỏi thế gian, hầu cho người lại thấy chính giữa ngôi và bốn con sanh vật, ta giết lẫn nhau; và có kẻ ban cho người một cùng chính giữa các trưởng lão, có một Chiên xuồng khắp thế gian. 7 Chiên Con bước tới, lấy sách ở tay hữu đằng ngự trên ngôi. 8 Khi lấy bốn con sanh vật như có tiếng nói rằng: Một sách, bốn con sanh vật và hai mươi bốn trưởng lão bên sáp mình xuống trước mặt Chiên Con, Ngài đã chịu giết lấy huyết mình mà thuộc cho Đức Chúa Trời những người thuộc về mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân tộc, mọi nước, 10 và Ngài đã làm cho những người ấy nêu nước, và

cùng các trưởng lão, có tiếng của vô số thiên sứ; thiên sứ hàng muôn hàng ngàn, 12 đồng nói lên một tiếng lớn rằng: Chiên Con đã chịu giết và được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, nồng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen! 13 Tôi lại nghe mọi vật dựng nên trên trời, dưới đất, bên dưới đất trên biển, cùng mọi vật ở đó đều nói rằng: Chúc cho Đáng ngôi trên ngôi cùng Chiên Con được ngợi khen, tôn quý vinh hiển và quyền phép cho đến đời đời! (aiōn g165)

14 Rồi bốn con sanh vật đều nói: A-men. Và các trưởng lão sáp mình xuống mà thờ lạy.

6 Tôi nhìn xem, khi Chiên Con mở ấn thứ nhất trong bảy ấn thì tôi thấy một con trong bốn con sanh vật nói tiếng như sấm rằng: Hãy đến! 2 Tôi nhìn xem, thấy một con ngựa bạch. Người mở ấn thứ nhì, tôi nghe con sanh vật thứ nhì rằng: Chớ khóc, kia, sư tử của chi phái Giu-đa, nói: Hãy đến! 4 Liền có con ngựa khác sắc hồng túc là Chòi của vua Đa-vít, đã thắng, thì có thể hiện ra. Kẻ ngồi trên ngựa được quyền cất lấy mở quyền sách ấy và tháo bảy cái ấn ra. 6 Tôi cuộc hòa bình khỏi thế gian, hầu cho người lại thấy chính giữa ngôi và bốn con sanh vật, ta giết lẫn nhau; và có kẻ ban cho người một cùng chính giữa các trưởng lão, có một Chiên thanh gươm lớn. 5 Khi Chiên Con mở ấn thứ Con ở đó như đã bị giết; Chiên Con có bảy sừng ba, tôi nghe con sanh vật thứ ba nói: Hãy đến! và bảy mắt, là bảy vì thần của Đức Chúa Trời sai xuống khắp thế gian. 7 Chiên Con bước tới, lấy trên ngựa tay cầm cái cân. 6 Tôi lại nghe ở giữa

lên lớn tiếng rằng: Lạy Chúa là Đáng thánh và phái Ma-na-se, một vạn hai ngàn; 7 Trong chi chân thật, Chúa trì hoãn xét đoán và chẳng vì phái Si-mê-ôn, một vạn hai ngàn; Trong chi huyết chúng tôi báo thù những kẻ ở trên đất phái Lê-vi, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Y-cho đến chừng nào? 11 Có kẻ bèn cho họ mỗi sa-ca, một vạn hai ngàn; 8 Trong chi phái Sa-người một cái áo trắng dài; và có lời phán rằng bu-lôn, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Giô-phái ở yên ít lâu nữa, cho đến khi được đủ số sép, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Bên-gia-người cùng làm việc và anh em mình phải bị min, một vạn hai ngàn đều được đóng án. 9 Sự giết như mình vậy. 12 Tôi nhìn xem, khi Chiên ấy đoạn, tôi nhìn xem, thấy vô số người, không Con mở án thứ sáu, thì có một cơn động đất ai đếm được, bởi mọi nước, mọi chi phái, mọi lớn; mặt trời bèn trở nên tối tăm như túi lông dân tộc, mọi tiếng mà ra; chúng đứng trước đèn, cả mặt trăng trở nên như huyết. 13 Các ngôi và trước Chiên Con, mặc áo dài trắng, tay vì sao trên trời sa xuống đất, như những trái cầm hành chà là, 10 cát tiếng lớn kêu rằng: xanh của một cây vả bị cơn gió lớn lung lay Sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời ta, là Đáng rung xuống. 14 Trời bị dời đi như quyền sách ngự trên ngôi, và thuộc về Chiên Con. 11 Vâ, cuốn tròn, và hết thấy các núi các đảo bị quăng hết thấy thiên sứ đứng vòng chung quanh ngôi ra khỏi chỗ mình; 15 các vua ở trên đất, các và chung quanh các trưởng lão cùng bốn con quan lớn, các tướng quân, các kẻ giàu, các kẻ sanh vật, sắp mặt xuống trước ngôi, và thờ lạy quyền thế, các kẻ tôi mọi, các người tự chủ đều Đức Chúa Trời, 12 mà rằng: A-men! Sự ngọt ân mình trong hang hố cùng hòn đá lớn trên khen, vinh hiển, khôn ngoan, chúc tụ, tôn quý, núi, 16 chúng nói với núi và đá lớn rằng: Hãy quyền phép và sức mạnh đều về Đức Chúa Trời rơi xuống chặn trên chúng ta, để tránh khỏi chúng ta dời dời vô cùng! A-men. (aiōn g165) 13 mặt của Đáng ngự trên ngôi, và khỏi cơn giận Bấy giờ một trưởng lão cát tiếng nói với tôi của Chiên Con! 17 Vì ngày thanh nộ lớn của rằng: những kẻ mặt áo dài trắng đó là ai, và bối Ngài đã đến, còn ai đứng nỗi?

7 Sau việc ấy, tôi thấy bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất, cầm bốn hướng gió lại, hầu cho không gió nào thổi trên đất, trên biển hay là trên cây nào. 2 Tôi lại thấy một vị thiên sứ khác, từ phía mặt trời mọc mà lên, cầm án của Đức Chúa Trời hằng sống. Người cả tiếng kêu bốn vị thiên sứ đã được quyền làm hại đất cùng biển, 3 và bảo rằng: Chớ làm hại đất, biển và cây cối, cho đến chừng nào chúng ta đã đóng án trên trán những tội túc Đức Chúa Trời chúng ta. 4 Tôi lại nghe số người được đóng án là: Mười bốn vạn bốn ngàn người được đóng án từ trong các chi phái dân Y-sơ-ra-ên; 5 Trong chi phái Giu-đa, một vạn hai ngàn người được đóng án; Trong chi phái Ru-bên, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Gát, một vạn hai ngàn; 6 Trong chi phái A-se, một vạn hai ngàn; Trong chi Nép-ta-li, một vạn hai ngàn; Trong chi

biết điều đó. Người lại phán cùng tôi rằng: Đó là những kẻ ra khỏi cơn đại nạn, đã giặt và phiêu trắng áo mình trong huyết Chiên Con. 15 Áy vì đó mà chúng được ở trước ngôi Đức Chúa Trời, và ngày đêm hầu việc Ngài trong đền Ngài; còn Đáng ngồi trên ngôi sẽ che chở chúng dưới trại Ngài. 16 Chúng sẽ không đói không khát nữa; cũng không có mặt trời, hoặc cơn nắng gắt nào hại đến mình. 17 Vì Chiên Con ở giữa ngôi sẽ chăn giữ và đưa chúng đến những suối nước sống; Đức Chúa Trời sẽ lau hết nước mắt nơi mắt chúng.

8 Khi Chiên Con mở án thứ bảy, trên trời yên lặng chừng nửa giờ. 2 Tôi thấy bảy vị thiên sứ đứng trước mặt Đức Chúa Trời, và có người ngàn; Trong chi phái Gát, một vạn hai ngàn; 6 trao cho bảy ống loa. 3 Đoạn, một vị thiên sứ

hương ấy trên bàn thờ bằng vàng ở trước ngôi trên mặt đất; và có kẻ ban cho chúng nó quyền với các lời cầu nguyện của mọi thánh đồ. 4 Giống như bọ cạp ở đất vậy. 4 Có lời truyền cho Khói hương từ tay thiên sứ bay lên trước mặt chúng nó chớ làm hại loài cỏ ở đất, thứ xanh Đức Chúa Trời, với những lời cầu nguyện của và cây cối nào, nhưng chỉ làm hại những người các thánh đồ. 5 Thiên sứ lấy lư hương, dùng không có ân Đức Chúa Trời ở trên trán. 5 Lại lửa nơi bàn thờ bỏ đầy vào, rồi quăng xuống cho chúng nó phép, không phải là giết, nhưng đất; liền có sấm sét, các tiếng, chớp nhoáng là làm khổ những người đó trong năm tháng, và đất động. 6 Bấy vị thiên sứ cầm bảy ống và sự làm khổ ấy giống như sự làm khổ khi loa bèn sửa soạn thổi. 7 Vị thứ nhất thổi loa, bọ cạp cắn người ta. 6 Trong những ngày đó, thì có mưa đá và lửa pha với huyết bị quăng người ta sẽ tìm sự chết, mà không tìm được; xuống đất. Một phần ba đất bị cháy, một phần họ sẽ ước ao chết đi mà sự chết tránh xa. 7 ba loài cây bị cháy, và mọi giống cỏ xanh đều bị Những châu chấu đó giống như những ngựa cháy. 8 Vị thiên sứ thứ nhì thổi loa; bèn có một sấm sét để đem ra chiến trận: trên đầu nó có khói tựa như hòn núi lớn toàn bằng lửa bị ném như mao triều thiên tự hồ bằng vàng, và mặt xuống biển. Một phần ba biển biến ra huyết, 9 nó như mặt người ta; 8 nó có tóc giống tóc đàn một phần ba sanh vật trong biển chết hết, và bà, và răng nó như răng sư tử. 9 Nó có giáp một phần ba tàu bè cũng bị hủy hết. 10 Vị thiên như giáp bằng sắt; và tiếng cánh nó như tiếng sứ thứ ba thổi loa, thì một ngôi sao lớn ở trên của nhiều xe có nhiều ngựa kéo chạy ra nơi trời rơi xuống, cháy có ngọn như một bó đuốc; chiến trường. 10 Đuôi nó có nọc, như bọ cạp, ngôi sao ấy rơi vào một phần ba các sông lớn ấy bởi trong những đuôi đó mà chúng nó có và các suối nước. 11 Tên ngôi sao đó là Ngài quyền hại người ta trong năm tháng. 11 Nó có cứu, một phần ba nước biển ra như mùi ngải vua đứng đầu, là sứ giả của vực sâu, tiếng Hê-cứu, và làm chết mất nhiều người ta, vì đã biến bơ-rơ gọi là A-ba-đôn, tiếng Gờ-réc là A-bô-ly-thành ra đắng. 12 Vị thiên sứ thứ tư thổi loa, ôn. (Abyssos g12) 12 Nạn thứ nhất đã qua; nay còn thì một phần ba mặt trời bị hại, một phần ba hai nạn nữa đến sau nó. 13 Vị thiên sứ thứ sáu mặt trăng và một phần ban các ngôi sao cũng thổi loa, thì tôi nghe có tiếng ra từ bốn góc bàn vậy, hầu cho một phần ba các vì sáng ấy đều bị thờ bằng vàng đặt trước mặt Đức Chúa Trời. 14 tối tăm, và hầu cho ban ngày mất một phần Tiếng ấy nói cùng vị thiên sứ thứ sáu đang cầm ba sáng, và ban đêm cũng vậy. 13 Bấy giờ tôi loa rằng: Hãy cởi cho bốn vị thiên sứ bị trói nhìn xem, nghe chim phụng hoàng bay giữa trên bờ sông cái Ơ-phơ-rát. 15 Bốn vị thiên sứ trời, kêu tiếng lớn rằng: Khốn thay! Khốn thay! bèn được cởi trói, đã chực sẵn đến giờ, ngày, Khốn thay! cho những dân sự trên đất, vì có tháng, và năm ấy, hầu cho tiêu diệt một phần tiếng loa mà ba vị thiên sứ khác còn phải thổi ba loài người. 16 Số binh kỵ mã của đạo quân là nữa.

9 Vị thiên sứ thứ năm thổi loa, thì tôi thấy một ngôi sao từ trời rơi xuống đất, và được ban cho chìa khóa của vực sâu không đáy. (Abyssos g12) 2 Ngôi sao ấy mở vực sâu không đáy ra, có một luồng khói dưới vực bay lên, như khói của lò lửa lớn; mặt trời và không khí đều bị tối tăm bởi luồng khói của vực. (Abyssos g12) 3 Từ luồng khói ấy, có những châu chấu bay ra rải

quyền hại người ta trong năm tháng. 11 Nó có vua đứng đầu, là sứ giả của vực sâu, tiếng Hê-cứu, và làm chết mất nhiều người ta, vì đã biến bơ-rơ gọi là A-ba-đôn, tiếng Gờ-réc là A-bô-ly-thành ra đắng. 12 Vị thiên sứ thứ tư thổi loa, ôn. (Abyssos g12) 12 Nạn thứ nhất đã qua; nay còn thì một phần ba mặt trời bị hại, một phần ba hai nạn nữa đến sau nó. 13 Vị thiên sứ thứ sáu mặt trăng và một phần ban các ngôi sao cũng thổi loa, thì tôi nghe có tiếng ra từ bốn góc bàn vậy, hầu cho một phần ba các vì sáng ấy đều bị thờ bằng vàng đặt trước mặt Đức Chúa Trời. 14 tối tăm, và hầu cho ban ngày mất một phần Tiếng ấy nói cùng vị thiên sứ thứ sáu đang cầm ba sáng, và ban đêm cũng vậy. 13 Bấy giờ tôi loa rằng: Hãy cởi cho bốn vị thiên sứ bị trói nhìn xem, nghe chim phụng hoàng bay giữa trên bờ sông cái Ơ-phơ-rát. 15 Bốn vị thiên sứ trời, kêu tiếng lớn rằng: Khốn thay! Khốn thay! bèn được cởi trói, đã chực sẵn đến giờ, ngày, Khốn thay! cho những dân sự trên đất, vì có tháng, và năm ấy, hầu cho tiêu diệt một phần tiếng loa mà ba vị thiên sứ khác còn phải thổi ba loài người. 16 Số binh kỵ mã của đạo quân là hai trăm triệu; số đó tôi đã nghe. 17 Kìa trong sự hiện thấy, tôi thấy những ngựa và kẻ cõi ra làm sao: những kẻ ấy đều mặc giáp màu lửa, màu tía, màu lưu hoàng; đầu ngựa giống như đầu sư tử, và miệng nó có phun lửa, khói và diêm sanh. 18 Một phần ba loài người bị giết vì ba tai nạn đó, là lửa, khói, và diêm sanh ra từ miệng ngựa. 19 Vì quyền phép của những ngựa ấy ở nơi miệng và đuôi nó; những đuôi ấy giống như con rắn, và có đầu, nhờ đó nó làm

hại người. 20 Còn những người sót lại, chưa bị về nhiều dân, nhiều nước, nhiều tiếng và nhiều các tai nạn đó giết đi, vẫn không ăn năn những vua nữa.

công việc bởi tay chúng nó làm cứ thò lạy mà quí cùng thần tượng bằng vàng, bạc, đồng, đá và gỗ, là những tượng không thấy, không nghe, không đi được. 21 Chúng nó cũng không ăn năn những tội giết người, tà thuật, gian dâm, trộm cướp của mình nữa.

11 Bấy giờ có người ban cho tôi một cây lau giống như cây gậy, và biểu tôi rằng: Hãy đứng dậy đo đền thờ Đức Chúa Trời, bàn thờ, và những kẻ thò lạy tại đó. 2 Còn sân ngoài đền thờ thì hãy để nó ra ngoài, đừng đo làm chi; vì chỗ đó đã phó cho dân ngoại, họ sẽ giày

10 Đoạn, tôi lại thấy một vị thiên sứ khác đập thành thánh đú bốn mươi hai tháng. 3 Ta sức mạnh lắm, ở từ trời xuống, có đám sê cho hai người làm chứng ta mặc áo bao gai mây bao bọc lấy. Trên đầu người có móng; mặt đi nói tiên tri trong một ngàn hai trăm sáu người giống như mặt trời và chân như trụ lửa. mươi ngày. 4 Hai người làm chứng ấy tức là 2 Người cầm nơi tay một quyền sách nhỏ mở hai cây ô-li-ve và hai chân đèn đứng trước mặt ra: người để chân hữu mình trên biển, chân tả Chúa của thế gian. 5 Nếu ai muốn làm hại hai mình trên đất, 3 và kêu lên một tiếng lớn, như người đó, thì có lửa ra từ miệng hai người tiếng sư tử rống: khi kêu tiếng đó rồi thì bảy thiên nuốt kẻ thù nghịch mình: kẻ nào muốn tiếng sấm rền lên. 4 Lại khi bảy tiếng sấm rền làm hại hai người thì phải bị giết như vậy. 6 lên rồi, tôi có ý chép lấy, nhưng tôi nghe một tiếng ở từ trời đến phán rằng: Hãy đóng ấn, không mưa trong những ngày mình nói tiên những điều bảy tiếng sấm đã nói, và đừng chép tri; hai người lại có quyền biến nước thành làm chi. 5 Bấy giờ vị thiên sứ mà tôi đã thấy huyết và khiến các thứ tai nạn làm hại trên đứng trên biển và trên đất, giơ tay hữu lên trời, đất, lúc nào muôn làm cũng được cả. 7 Khi hai 6 chỉ Đáng hằng sống đời đời, là Đáng đã dựng người đã làm chứng xong rồi, có con thú dưới nêu trời cùng muôn vật trên trời, dựng nên đất cùng muôn vật dưới đất, dựng nên biển cùng muôn vật trong biển, mà thề rằng không còn có thì giờ nào nữa; (aiôn g165) 7 nhưng đến ngày gọi bóng là Sô-đôm và È-díp-tô, tức là nơi mà mà vị thiên sứ thứ bảy cho nghe tiếng mình Chúa hai người cũng đã bị đóng đì trên thập tự và thối loa, thì sự mầu nhiệm Đức Chúa Trời giá. 9 Người ta ở các dân tộc, các chi phái, các sê nêu trọn, như Ngài đã phán cùng các tôi tớ tiếng, các nước sê trông thấy hai người Ngài, là các đáng tiên tri. 8 Tiếng mà tôi đã trong ba ngày rưỡi, và chúng sê không cho nghe đến từ trời, lại nói cùng tôi và bảo rằng: chôn những thây ấy trong mồ. 10 Các dân sự Hãy đi, lấy quyền sách nhỏ ra trong tay vị thiên sứ đang đứng trên biển và đất. 9 Vậy, tôi gởi lễ vật cho nhau, bởi hai tiên tri đó đã khuấy đi tới vị thiên sứ và xin người cho tôi quyền hại dân sự trên đất. 11 Nhưng, sau ba ngày rưỡi sách nhỏ. Người phán: Người hãy lấy và nuốt ấy, có sanh khí từ Đức Chúa Trời đến nhập vào đi; nó sẽ đắng trong bụng ngươi, nhưng trong hai người: hai người bèn đứng thẳng dậy, miệng ngươi nó sẽ ngọt như mật. 10 Tôi lấy và những kẻ đứng xem đều kinh hãi cả thế. 12 quyền sách nhỏ khỏi tay vị thiên sứ và nuốt đi; Hai người nghe một tiếng lớn ở từ trên trời trong miệng tôi nó ngọt như mật, nhưng khi đến phán cùng mình rằng: Hãy lên đây! Hai tôi nuốt rồi, thì đắng ở trong bụng. 11 Có lời người bèn lên trời trong đám mây và những kẻ phán cùng tôi rằng: Người còn phải nói tiên tri thù nghịch đều trông thấy. 13 Đồng một giờ đó,

có cơn động đất lớn; một phần mười của thành một ngàn hai trăm sáu mươi ngày. 7 Bấy giờ có đỗ xuống, bảy ngàn người chết trong cơn động một cuộc chiến đấu trên trời: Mi-chen và các đất ấy, còn những kẻ khác thát kinh và ngợi sứ người tranh chiến cùng con rồng, rồng cũng khen Đức Chúa Trời trên trời. 14 “Nạn” thứ nhì cùng các sứ minh tranh chiến lại; 8 song chúng qua rồi; nầy “Nạn” thứ ba đến mau chóng. 15 nó không thắng, và chẳng còn thấy nơi chúng Vị thiên sứ thứ bảy thổi loa, có những tiếng nó ở trên trời nữa. 9 Con rồng lớn đó bị quăng lớn vang ra trên trời rằng: Từ nay nước của xuồng, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỷ và Sa-thê gian thuộc về Chúa chúng ta và Đáng Christ tan, dỗ dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuồng của Ngài, Ngài sẽ trị vì đời đời. (aiôn g165) 16 Hai đất, các sứ nó cũng bị quăng xuồng với nó. 10 mươi bốn trướng lão đang ngồi ở trước mặt Tôi lại nghe trên trời có tiếng lớn rằng: Bây giờ Đức Chúa Trời, trên ngai mình, đều cúi mình sự cứu rỗi, quyền năng, và nước Đức Chúa Trời sắp mặt xuồng, thờ lạy Đức Chúa Trời, 17 mà chúng ta đã đến cùng quyền phép của Đáng rằng: Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời Toàn năng, là Christ Ngài nữa; vì kẻ kiện cáo anh em chúng Đáng Hiện Cố, Truớc Đã Cố, chúng tôi cảm tạ ta, kẻ ngày đêm kiện cáo chúng ta trước mặt Ngài, vì Ngài đã cầm quyền rất cao trong tay và Đức Chúa Trời, nay đã bị quăng xuồng rồi. 11 đã trị vì. 18 Các dân tộc vốn giận dữ, nhưng Chúng đã thắng nó bởi huyết Chiên Con và bởi cơn thanh nộ của Ngài đã đến; giờ đã tới, là giờ lời làm chứng của mình; chúng chẳng tiếc sự phán xét kẻ chết, thường cho tôi tớ Chúa là sống mình cho đến chết. 12 Bởi vậy, hỡi các các đấng tiên tri, thường cho các thánh và các từng trời và các đấng ở đó, hãy vui mừng đi! người kính sợ danh Chúa, thường cho kẻ nhỏ Khốn nạn cho đất và biển! vì ma quỷ biết thì cùng kẻ lớn, và hủy phá những kẻ đã hủy phá giờ mình còn chẳng bao nhiêu, nên giận hoảng thế gian. 19 Đền thờ Đức Chúa Trời bèn mở ra mà đến cùng các ngươi. 13 Khi rồng thấy mình ở trên trời, hòm giao ước bày ra trong đền thờ bị quăng xuồng đất, bèn đuổi theo người đàn Ngài, rồi có chớp noáng, tiếng, sấm sét, động bà đà sanh con trai. 14 Nhưng người được ban đất và mưa đá lớn.

12 Đoạn, trên trời hiện ra một dấu lớn: một người đàn bà có mặt trời bao bọc, dưới chân có mặt trăng, và trên đầu có mao triều thiên bằng mười hai ngôi sao. 2 người có thai, và kêu la vì nhọc nhằn và đau đẻ. 3 Trên trời cũng hiện ra một dấu khác nữa: là một con rồng lớn sắc đỏ, có bảy đầu, mười sừng, và trên đầu có bảy mao triều thiên. 4 Đuôi kéo một phần ba các ngôi sao trên trời, đem quăng xuồng đất; con rồng ấy chực trược người đàn bà gần đẻ, hầu cho khi đẻ ra thì nuốt con người đi. 5 người sanh một con trai, con trai ấy sẽ dùng gậy sắt mà cai trị mọi dân tộc; đứa trẻ ấy được tiếp lên tới Đức Chúa Trời, và nơi ngôi Ngài. 6 Còn người đàn bà, thì trốn vào đồng vắng, tại đó người đã có một nơi ở mà Đức Chúa Trời đã sửa soạn cho, để nuôi mình trong

giờ mình còn chẳng bao nhiêu, nên giận hoảng thế gian. 15 Bấy giờ con rắn phun nước ở miệng mình ra như sống theo sau người đàn bà, hầu cho kéo người xuồng sông. 16 Nhưng đất tiếp cứu người đàn bà, vì đất hả miệng nuốt sông mà con rồng đã phun ra từ miệng nó. 17 Con rồng giận người đàn bà bèn đi tranh chiến cùng con cái khác của người, là những kẻ vẫn giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và lời chứng của Đức Chúa Jêsus. Con rồng đứng trên bãi cát của biển.

13 Đoạn, tôi thấy ở dưới biển lên một con thú có mười sừng bảy đầu, trên những sừng có mười cái mao triều thiên, và trên những đầu có danh hiệu sự phạm thượng. 2 Con thú

chân gáu, miệng như miệng sư tử, và con rồng đã lấy sức mạnh, ngôi, và quyền phép lớn mà cho nó. **3** Một cái trong các cái đầu nó như bị thương đến chết; nhưng vิต thương chết ấy theo con thú đó. **4** Người ta khởi thờ phượng con rồng, bởi nó đã lấy quyền phép cho con thú; và họ cũng thờ phượng chính con thú, mà rằng: Ai sánh được với con thú, ai giao chiến cùng nó được? **5** Nó được ban cho cái miệng nói những lời kiêu ngạo phạm thượng; và nó lại được quyền làm việc trong bốn mươi hai tháng. **6** Vậy, nó mở miệng ra nói những lời phạm đến Đức Chúa Trời, phạm đến danh Ngài, đền tạm Ngài cùng những kẻ ở trên trời. **7** Nó lại được phép giao chiến cùng các thánh đồ và được thắng. Nó cũng được quyền trị mọi chi phái, mọi dân tộc, mọi tiếng và mọi nước. **8** Hết thấy những dân sự trên đất đều thờ lạy nó, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống của Chiên Con đã bị giết từ buổi sáng thế. **9** Ai có tai, hãy nghe! **10** Nếu ai bắt người làm phu tù, chính mình sẽ bị làm phu tù; nếu ai giết người bằng gươm, mình phải bị giết bằng gươm. Đây là sự nhin nhục và đức tin của các thánh đồ. **11** Tôi lại thấy từ dưới đất lên một con thú khác, có hai sừng như sừng chiên con, và nói như con rồng. **12** Nó cũng dùng mọi quyền phép của con thú trước tại trước mặt con thú ấy, và nó bắt thế gian cùng dân cư nó phải thờ lạy con thú trước, là con có vít thương đến chết đã được lành. **13** Nó làm những phép lạ lớn, đến nỗi khiến lửa từ trên trời rơi xuống đất trước mặt người ta. **14** Nó lừa dối dân cư trên đất bằng những phép lạ nó đã được phép làm ra trước mặt con thú; và khuyên dân cư trên đất tặc tượng cho con thú đã bị thương bằng gươm và đã sống lại. **15** Nó cùng được quyền hà hơi sống vào tượng con thú, hầu cho tượng ấy nói được và khiến hết thảy những kẻ nào không thờ lạy tượng con thú đó bị giết đi. **16** Nó cũng khiến mọi người, nhỏ và lớn, giàu và nghèo, tự chủ và tôi mọi, đều chịu dấu hoặc

trên tay hữu, hoặc trên trán, **17** hầu cho người con thú hay số của tên nó, thì không thể mua cùng bán được. **18** Đây tỏ ra sự khôn ngoan: Kẻ được lành, và cả thế gian đều lấy làm lạ mà nào thông minh, hãy tính số con thú, vì đó là một số người; số nó là sáu trăm sáu mươi sáu. **14** Tôi nhìn xem, thấy Chiên Con đứng trên núi Si-ôn, và với Ngài có mười bốn vạn bốn ngàn người đều có danh Chiên Con và danh Cha Chiên Con ghi trên trán mình. **2** Tôi nghe một tiếng từ trên trời xuống, y như tiếng nhiều nước, và như tiếng sấm lớn; tiếng mà tôi nghe đó như tiếng đàn cầm mà người đánh đàn gẩy vậy: **3** chúng hát một bài ca mới trước ngôi, trước bốn con sanh vật và các trưởng lão. Không ai học được bài ca đó, họa chăng chỉ có mười bốn vạn ngàn người đã được chuộc khỏi đất mà thôi. **4** Những kẻ ấy chưa bị ô uế với đàn bà, vì còn trinh khiết. Chiên Con đi đâu, những kẻ này theo đó. Những kẻ đó đã được chuộc từ trong loài người, để làm trái đất mùa cho Đức Chúa Trời và Chiên Con; **5** trong miệng chúng chẳng có lời nói dối nào hết, cũng không có dấu vết gì. **6** Điều ấy đoạn, tôi thấy một vị thiên sứ khác bay giữa trời, có Tin Lành đời đời, đăng rao truyền cho dân cư trên đất, cho mọi nước, mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc. (aiōnios g166) **7** Người cái tiếng lớn nói rằng: Hãy kính sợ Đức Chúa Trời, và tôn vinh Ngài, vì giờ phán xét của Ngài đã đến; hãy thờ phượng Đáng dựng nên trời, đất, biển và các suối nước. **8** Một vị thiên sứ khác, là vị thứ hai, theo sau mà rằng: Ba-by-lôn lớn kia, đã đỗ rồi, đã đỗ rồi, vì nó có cho các dân tộc uống rượu tà dâm thanh nộ của nó. **9** Lại một vị thiên sứ khác, là vị thứ ba, theo sau, nói lớn tiếng mà rằng: Nếu ai thờ phượng con thú cũng tượng nó, và chịu dấu nó ghi trên trán hay trên tay, **10** thì người ấy cũng vậy, sẽ uống rượu thanh nộ không pha của Đức Chúa Trời rót trong chén thanh nộ Ngài; và sẽ chịu đau đớn trong lửa và diêm ở trước mặt các thiên

sứ thánh và trước mặt Chiên Con. **11** Khói của sự đau đớn chúng nó bay lên đời đời. Những kẻ thờ lạy con thú và tượng nó, cùng những kẻ chịu dấu của tên nó ghi, thì cả ngày lẫn đêm không lúc nào được yên nghỉ. (aiôn g165) **12** Đây chân thật! **4** Lạy Chúa, ai là kẻ không kính sợ tỏ ra sự nhặt nhặt của các thánh đồ: chúng giữ và không ngợi khen danh Ngài? Vì một mình điều răn của Đức Chúa Trời và giữ lòng tin Đức Ngài là thánh, mọi dân tộc sẽ đến thờ lạy trước Chúa Jêsus. **13** Tôi nghe có tiếng đèn từ trên trời rằng: Hãy viết lấy: Từ rày, phước thay cho ra. **5** Rồi đó, tôi nhìn xem, thấy trên trời có nơi những người chết là người chết trong Chúa! thánh của đèn tạm chứng cớ mở ra. **6** Bây vị Đức Thánh Linh phán: Phải, vì những người ấy thiên sứ cầm bảy tai nạn từ đèn thờ đi ra, mặc nghĩ ngợi khỏi sự khó nhọc, và việc làm mình áo gai trong sạch rực rỡ, và ngang ngực thắt theo sau. **14** Tôi nhìn xem, thấy một đám mây dai vàng. **7** Một con trong bốn con sanh vật ban trăng; có kẻ giống như một con người ngồi trên mây, đầu đội mão triều thiên vàng, tay cầm lưỡi liềm bén. **15** Có một thiên sứ khác ở đèn thờ đi ra, cắt tiếng lớn kêu Đáng ngồi trên mây rằng: Hãy quăng lưỡi liềm xuống và gặt đi; vì giờ gặt hái đã đến, mùa màng dưới đất đã chín rồi. **16** Đáng ngồi trên mây bèn quăng lưỡi liềm xuống đất, và dưới đất đều bị gặt. **17** Một vị thiên sứ khác ở đèn thờ trên trời đi ra, cũng cầm một cái lưỡi liềm bén. **18** Rồi một vị thiên sứ khác nữa có quyền cai trị lửa, từ bàn thờ đi ra, lấy tiếng lớn kêu vị thiên sứ cầm lưỡi liềm bén mà rằng: Hãy quăng lưỡi liềm bén của ngươi xuống và hái những chùm nho ở dưới đất đi, vì nho đã chín rồi. **19** Thiên sứ quăng lưỡi liềm xuống đất, cắt vườn nho ở đất và ném nho vào thùng lớn thanh nộ của Đức Chúa Trời. **20** Thùng ấy phải giày đạp tại ngoài thành; rồi có huyết ở thùng chảy ra, huyết đó lên đến chỗ khố ngựa, dài một quãng là một ngàn sáu trăm dặm.

tôi tớ Đức Chúa Trời, và bài ca Chiên Con, mà rằng: Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời Toàn năng, công việc Chúa lớn lao và lạ lùng thay! Hỡi Vua của muôn đời, đường lối Ngài là công bình và không lối nào được yên nghỉ. (aiôn g165) **12** Đây chân thật! **4** Lạy Chúa, ai là kẻ không kính sợ tỏ ra sự nhặt nhặt của các thánh đồ: chúng giữ và không ngợi khen danh Ngài? Vì một mình điều răn của Đức Chúa Trời và giữ lòng tin Đức Ngài là thánh, mọi dân tộc sẽ đến thờ lạy trước Chúa Jêsus. **13** Tôi nghe có tiếng đèn từ trên trời rằng: Hãy viết lấy: Từ rày, phước thay cho ra. **5** Rồi đó, tôi nhìn xem, thấy trên trời có nơi những người chết là người chết trong Chúa! thánh của đèn tạm chứng cớ mở ra. **6** Bây vị Đức Thánh Linh phán: Phải, vì những người ấy thiên sứ cầm bảy tai nạn từ đèn thờ đi ra, mặc nghĩ ngợi khỏi sự khó nhọc, và việc làm mình áo gai trong sạch rực rỡ, và ngang ngực thắt theo sau. **14** Tôi nhìn xem, thấy một đám mây dai vàng. **7** Một con trong bốn con sanh vật ban trăng; có kẻ giống như một con người ngồi trên mây, đầu đội mão triều thiên vàng, tay cầm lưỡi liềm bén. **15** Có một thiên sứ khác ở đèn thờ đi ra, cắt tiếng lớn kêu Đáng ngồi trên mây rằng: Hãy quăng lưỡi liềm xuống và gặt đi; vì giờ gặt hái đã đến, mùa màng dưới đất đã chín rồi. **16** Đáng ngồi trên mây bèn quăng lưỡi liềm xuống đất, và dưới đất đều bị gặt. **17** Một vị thiên sứ khác ở đèn thờ trên trời đi ra, cũng cầm một cái lưỡi liềm bén. **18** Rồi một vị thiên sứ khác nữa có quyền cai trị lửa, từ bàn thờ đi ra, lấy tiếng lớn kêu vị thiên sứ cầm lưỡi liềm bén mà rằng: Hãy quăng lưỡi liềm bén của ngươi xuống và hái những chùm nho ở dưới đất đi, vì nho đã chín rồi. **19** Thiên sứ quăng lưỡi liềm xuống đất, cắt vườn nho ở đất và ném nho vào thùng lớn thanh nộ của Đức Chúa Trời. **20** Thùng ấy phải giày đạp tại ngoài thành; rồi có huyết ở thùng chảy ra, huyết đó lên đến chỗ khố ngựa, dài một quãng là một ngàn sáu trăm dặm.

16 Bấy giờ, tôi nghe một tiếng lớn từ trong đèn thờ ra, phán với bảy vị thiên sứ rằng: Hãy đi, trút bảy bát thanh nộ của Đức Chúa Trời xuống đất. **2** Vị thiên sứ thứ nhất đi trút bát mình xuống đất, thì trớ nên ghê chóc dữ và đau trên những người có dấu con thú cùng thờ lạy hình tượng nó. **3** Vị thiên sứ thứ hai, trút bát mình xuống biển, thì biển biến ra huyết, như huyết người chết; phàm sanh vật ở trong biển đều chết hết. **4** Vì thiên sứ thứ ba trút bát mình xuống các sông cùng các suối nước, thì nước biến ra huyết. **5** Tôi nghe thiên sứ của nước nói rằng: Hỡi Đáng Hiện Cố, Đã Cố, tức là Đáng Thánh, Ngài là công bình, vì Ngài đã phán xét thế này; **6** bởi vì chúng nó đã làm đổ huyết

lớn vừa lợ: bảy thiên sứ cầm bảy tai nạn của các thánh đồ cùng của các đấng tiên tri, sau cùng, vì bởi các tai nạn này làm hết cơn và Ngài đã cho chúng nó uống huyết: thật là thanh nộ của Đức Chúa Trời. **2** Tôi thấy như đắng lầm. **7** Tôi lại nghe bàn thờ nói rằng: Phải, biển bằng pha ly lộn với lửa, những kẻ đã thắng lạy Chúa, là Đức Chúa Trời toàn năng, những con thú và hình tượng nó cùng số của tên nó, sự phán xét của Ngài đều chân thật và công đứng bên biển pha ly đó mà nâng đòn cầm của bình. **8** Vị thiên sứ thứ tư trút bát mình trên Đức Chúa Trời. **3** Chúng hát bài ca Môi-se, là mặt trời, thì mặt trời được quyền lấy lửa làm

sém loài người. 9 Loài người bị lửa rất nóng kia. 2 Các vua trong thiên hạ phạm tội tà dâm làm sém, chúng nó nói phạm đến danh Đức với nó, và dân sự trong thế gian cũng say sưa Chúa Trời là Đáng có quyền trên các tai nạn ấy, vì rượu tà dâm của nó. 3 Tôi được Thánh Linh và chúng nó cũng không ăn năn để dâng vinh cảm động thiên sứ đó đem tôi tới nơi đồng hiến cho Ngài. 10 Vị thiên sứ thứ năm trút bát vắng; thấy một người đàn bà ngồi trên lưng mình trên ngôi con thú, nước của nó bèn trở một con thú sắc đỏ sậm, mình mang đầy những nê tó tăm, người ta đều căm lười vì đau đớn. tên sự phạm thượng, có bảy đầu và mười sừng. 11 Chúng nó nói phạm đến Đức Chúa Trời trên 4 Người đàn bà ấy mặc màu tía mà điệu, trang trời vì cớ đau đớn và ghê chốc mình, và cũng sức những vàng, bửu thạch và hột châu; tuy không ăn năn công việc mình. 12 Vị thiên sứ cầm một cái chén vàng đầy những đồ gốm thứ sáu trút bát mình xuống sông cái O-pho- ghiếc và dâm uế. 5 Trên trán nó có ghi một tên, rát; sông liền cạn khô, đặng sửa soạn cho các là: Sự Mầu nhiệm, Ba-By-Lôn Lớn, Là Mẹ Kẻ Tà vua từ Đông phương đến có lối đi được. 13 Tôi Dâm Và Sự Đáng Gớm Ghê Trong Thế Gian. 6 thấy từ miệng rồng, miệng thú, miệng tiên tri Tôi thấy người đàn bà đó say huyết các thánh giả có ba tà thần ra, giống như ếch nhái. 14 Đó đồ và huyết những kẻ chết vì Đức Chúa Jésus; là những thần của ma quỉ, làm phép lạ và đi tôi thấy mà lấy làm lạ lắm. 7 Thiên sứ bảo tôi đến các vua trên khắp thế gian, để nhóm hiệp rằng: sao người lấy làm lạ? Ta sẽ cắt nghĩa cho về sự chiến tranh trong ngày lớn của Đức Chúa người sự mầu nhiệm của người đàn bà cùng Trời toàn năng. 15 Kìa, ta đến như kẻ trộm. của con thú chở nó, là con thú có bảy đầu và Phước cho kẻ tỉnh thức và giữ gìn áo xống mười sừng. 8 Con thú người đã thấy, trước có, mình, đặng khôi đi lõa lồ và người ta không thấy sự xấu hổ mình! 16 Chúng nhóm các vua lại một chỗ, theo tiếng Hê-bo-rơ gọi là Ha-ma-ghê-đôn. 17 Vị thiên sứ thứ bảy trút bát mình trong không khí, thì có tiếng lớn trong đèn thờ vang ra, từ ngôi đến mà phán rằng: Xong rồi! 18 Liền có chớp nhoáng, tiếng rầm, sấm vang và động đất dữ dội, động đất lớn lắm đến nỗi trong không khí, thì có tiếng lớn trong đèn thờ vang ra, từ ngôi đến mà phán rằng: Xong rồi!

mà bảy giờ không còn nữa; nó sẽ từ dưới vực lên và đi đến, chốn hư mất; những dân sự trên đất, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống từ khi sáng thế, thấy con thú thì đều lấy làm lạ, vì nó trước có, nay không có nữa, mà sau sẽ hiện đến. (Abyssos g12) 9 Đây là sự nghĩ

ngợi có khôn ngoan. Bảy cái đầu tức là bảy hòn núi mà người đàn bà ngồi lên. 10 Nó cũng là từ khi có loài người trên đất chưa hề có như bảy vua nữa; năm vì trước đã đổ, một vì hiện vậy. 19 Thành phố lớn bị chia ra làm ba phần, có, còn một vì nữa chưa đến; khi vì ấy sẽ đến, còn các thành của các dân ngoại đều đổ xuống, cũng chẳng còn được bao lâu. 11 Chính con thú và Đức Chúa Trời nhớ đến Ba-by-lôn lớn đặng trước đã có nay không có nữa, là vì vua thứ cho nó uống chén rượu thẹn nộ Ngài. 20 Mọi tá, nó cũng ở trong số bảy, và nó sẽ đi đến đảo đều ẩn trốn, các núi chẳng còn thấy nữa. 21 Những cục mưa đá lớn, nặng bằng một ta-

đã thấy, là mười vua chưa nhận được nước lảng, ở trên trời rót xuống trên loài người; loài mình; nhưng họ nhận quyền vua với con thú người bèn nói phạm đến Đức Chúa Trời bởi cớ trong một giờ. 13 Chúng cũng một lòng một ý tai nạn mưa đá ấy, vì là một tai nạn gớm ghê. 14

Bảy giờ trong bảy vị thiên sứ cầm bảy bát áy, có một vị đến gần mà nói với tôi rằng: Lại đây ta sẽ chỉ cho người sự phán xét về con đại dâm phụ, nó ngồi trên các dòng nước lớn

Chúng chiến tranh cùng Chiên Con, Chiên Con sẽ được thắng, vì là Chúa của các chúa, Vua của các vua; và những kẻ được kêu gọi, những kẻ được chọn cùng những kẻ trung tín đều ở với Chiên Con, cũng thắng được chúng nữa.

15 Đoạn, thiên sứ lại nói với tôi rằng: Những phán xét nó là Chúa có quyền lực. **9** Các vua dòng nước ngươi đã thấy, trên có dâm phụ thế gian đã phạm tội dâm dục và say đắm trong ngòi, tức là các dân tộc, các chúng, các nước và cuộc xa xỉ với nó, thấy khói của sự cháy nó thì các tiếng. **16** Mười cái sừng ngươi đã thấy, và sẽ vì nó khóc lóc thở than. **10** Sự phải cùng chịu chính mình con thú sẽ ghét dâm phụ, sẽ bóc hình khổ với nó, nên chúng đứng xa mà rằng: lột cho nó lõa lồ, ăn thịt nó và thiêu nó bằng Khốn thay! Khốn thay! Ba-by-lôn là thành lớn, lửa. **17** Bởi Đức Chúa Trời đã để cho chúng có là thành cường thịnh kia! Trong một giờ mà lòng vâng làm theo ý muốn Ngài cùng khiến sự phán xét ngươi đã đến rồi. **11** Các nhà buôn chúng có chung một ý, và ban nước mình cho trên đất cũng vì nó khóc lóc rầu rĩ, vì không ai con thú, đến khi những lời Đức Chúa Trời phán mua hàng hóa mình nữa: **12** hàng hóa là vàng, được ứng nghiệm. **18** Người đàn bà ngươi đã bạc, ngọc, châu, vải gai mịn màu tía, lụa, màu thấy, tức là cái thành lớn hành quyền trên các điều; các hạng gỗ thơm; các thức đồ bằng ngà voi, bằng gỗ quý, bằng đồng, bằng sắt, bằng đá hoa; **13** nhục quế, sa nhân, hương, dầu thơm, nhũ hương; rượu, dầu, bột mì mịn, lúa mì; bò, trâu, ngựa, xe, tôi mợi và linh hồn ngươi ta nữa. **14** Các thứ trái mà lòng ngươi mơ ước đó đã mất đi rồi, mọi sự rực rỡ sang trọng đó cũng đã hư mất khỏi ngươi; ngươi ta sẽ không hề tìm thấy nữa. **15** Các nhà buôn đó đã nhờ Ba-by-lôn làm giàu, sẽ đứng cách xa, vì e phải chia khổ cùng nó; họ sẽ than khóc và buồn rầu, mà rằng: **16** Khốn thay! Khốn thay! thành lớn kia, đã từng mặc vải gai mịn, màu tía và màu điều, rực rỡ những vàng ngọc cùng hột châu! Trong một giờ, sự giàu có sang trọng dường bao đã biến mất hết! **17** Phàm những lái tàu, những người đi biển, và thủy thủ, những kẻ buôn bán trên mặt biển, đều đứng cách xa; **18** khi thấy khói của sự cháy thành thì cùng kêu lên rằng: Có thành nào đã được như thành lớn này ư? **19** Chúng lấy bụi rắc lên đầu mình, thương khóc than vãn, mà rằng: Khốn thay! Khốn thay! thành lớn này đã lấy sự giàu có mình làm giàu cho mọi kẻ có tàu trên biển, mà trong một giờ, đã hóa thành một chỗ hoang vu! **20** Hồi trời, hãy vui mừng về việc nó đi, và các thánh, các sứ đồ, các tiên tri, cũng hãy mừng rỡ đi; vì Đức Chúa Trời đã xử công bình cho các ngươi trong khi Ngài xét đoán nó. **21** Bấy giờ một vị thiên sứ rất mạnh lấy một hòn đá như cối xay lớn quăng xuống biển mà rằng: Ba-by-lôn là thành lớn cũng sẽ bị quăng mạnh

18 Sau điều đó, tôi thấy một vị thiên sứ khác ở trên trời xuống, người có quyền lớn, và sự vinh hiển người chiếu rực rỡ trên đất. **2** Người kêu lớn tiếng rằng: Ba-by-lôn lớn đã đồ rồi, đã đồ rồi! Thành áy đã trở nên chỗ ở của các ma quỷ, nơi hang hố của mọi tà thần, hang hố của mọi giống chim dơ dáy mà người ta gớm ghiếc, **3** vì mọi dân tộc đều uống rượu dâm loạn buông tuồng của nó, vì các vua thế gian đã cùng nó phạm tội tà dâm, và vì các nhà buôn trên đất đã nêu giàu có bởi sự quá xa hoa của nó. **4** Tôi lại nghe một tiếng khác từ trên trời đến rằng: Hỡi dân ta; hãy ra khỏi Ba-by-lôn, kéo các ngươi dự phần tội lỗi với nó, cũng chịu những tai họa nó nữa chăng; **5** vì tội lỗi nó chất cao trời, và Đức Chúa Trời đã nhớ đến các sự gian ác nó. **6** Các ngươi hãy làm cho nó điều nó đã làm cho kẻ khác; hãy báo lại gấp hai công việc nó, hãy pha cho nó gấp hai chén mà nó đã pha cho kẻ khác. **7** Nó càng khoe mình và chìm đắm trong sự xa hoa bao nhiêu, thì hãy làm cho nó đau đớn khốn khổ bấy nhiêu. Bởi trong lòng nó tự nghĩ rằng: Ta là một nữ vương ngự trên ngôi mình, không phải là đàn bà góa, và ta sẽ không thấy sự than khóc bao giờ. **8** Vậy cho nên đồng trong một ngày, những tai nạn này sẽ giáng trên nó, nào sự chết, nào sự than khóc, nào đói kém, và nó sẽ bị lửa thiêu mình đi nữa; vì Đức Chúa Trời

xuống như vậy, và không ai tìm thấy nó nữa. 22 những lời chân thật của Đức Chúa Trời. 10 Tôi Không ai còn nghe thấy nơi người những tiếng bèn gieo mình xuống dưới chân người đặng kẻ khảy đòn cầm, kẻ đánh nhạc, kẻ thổi sáo và thờ lạy; song người phán rằng: Hãy giữ lấy, thổi kèn nữa. ý đó cũng sẽ không thấy có thể đừng làm vậy; ta là bạn tôi với người và với nào nữa, dầu nghè gì mặc lòng, và tiếng cối anh em người là người cùng giữ lời chứng của xay cũng không nghe nữa. 23 Ành sáng đèn Đức Chúa Jêsus. Người hãy thờ lạy Đức Chúa sẽ không chiếu nơi đó nữa, và người ta cũng Trời. Vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus là chẳng còn nghe tiếng vợ chồng mới cưới, bởi đại ý của lời tiên tri. 11 Bấy giờ tôi thấy trời mở vì các nhà buôn của người đều là kẻ tôn trọng ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đáng cõi trên đất, bởi vì mọi nước đều bị tà thuật người ngựa ấy gọi là Đáng Trung Tín Và Chân實; lừa dối. 24 Aáy chính trong thành này, mà đã Ngài lấy lê công bình mà xét đoán và chiến đấu. tìm thấy huyết các đáng tiên tri, các thánh đồ, 12 Mắt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều và hết thấy những kẻ đã bị giết trong thế gian.

19 Sự đó đoạn, tôi nghe ở trên trời như có tiếng lớn của lũ đông lầm rằng: A-lê-lu-gia! Sự cứu chuộc, vinh hiển, quyền phép đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta. 2 Vì những sự phán xét của Ngài đều chân thật và công bình: Ngài đã đoán phạt đại dân phụ nó lấy đều dân loạn làm hư hỏng thế gian, và Ngài đã báo thù huyết của các tôi tớ Ngài đã bị tay con dân phụ đó làm đổ ra. 3 Chúng lại nói một lần thứ hai rằng: A-lê-lu-gia! Luồng khói nó bay lên đời đời. (aiōn g165) 4 Hai mươi bốn trưởng lão cùng bốn con sanh vật bèn mọc xuống thờ lạy Đức Chúa Trời, là Đáng ngồi trên ngôi, mà rằng: A-men, A-lê-lu-gia! 5 Lại có tiếng từ ngôi đến rằng: Hết thấy các người là tôi tớ Đức Chúa Trời chúng ta, vẫn kính sợ Ngài, nhỏ hay lớn, đều hãy ngợi khen Ngài! 6 Đoạn, tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô số người, khác nào tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, mà rằng: A-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, là Đáng Toàn năng, đã cầm quyền cai trị. 7 Chúng ta hãy hồn hở vui mừng, tôn vinh Ngài; vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa soạn, 8 đã cho người được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn (vải gai mịn tức là công việc công bình của các thánh đồ). 9 Thiên sứ phán cùng tôi rằng: Hãy chép: Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con! Người lại tiếp rằng: Đó là

mão triều thiên, lại có đê một danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. 13 Ngài mặc áo nhúng trong huyết, danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời. 14 Các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cõi ngựa bạch theo Ngài. 15 Có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân, và cai trị họ bằng một cây gậy sắt. Ngài giày đậm thùng rượu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời toàn năng. 16 Trên áo tôi và trên đùi Ngài, có đê một danh là Vua Của Các Vua Và Chúa Của Các Chúa. 17 Tôi thấy một vị thiên sứ đứng trong mặt trời. Người cắt tiếng lớn kêu các chim chóc bay giữa không của trời, mà rằng: Hãy đến, bay hãy nhóm hiệp lại để dự tiệc lớn của Đức Chúa Trời, 18 hãy đến ăn thịt các vua, thịt các tướng, thịt các dũng sĩ, thịt ngựa cùng kẻ cõi ngựa, và thịt của mọi người, tự chủ và tôi mọi, nhỏ và lớn. 19 Tôi lại thấy con thú và các vua thế gian cùng những quân đội mình nhóm lại đặng tranh chiến với Đáng cõi ngựa, và với đạo binh của Ngài. 20 Nhưng con thú bị bắt và tiên tri giả là kẻ đã làm phép lạ trước mặt con thú, nhờ đó lừa dối những người đã nhận dấu hiệu con thú cùng thờ lạy hình tượng nó, cùng bị bắt với nó nữa; cả hai đều đang sống bị quăng xuống hòi có lửa và diêm cháy bừng bừng. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Những kẻ khác đều bị giết bởi lưỡi gươm ra từ miệng Đáng cõi ngựa, và hết thấy chim chóc đều được ăn thịt chúng nó no nê.

20 Đoạn, tôi thấy một vị thiên sứ trên trời xuống, tay cầm chìa khóa vực sâu và một cái xiềng lớn. (*Abyssos g12*) **2** Người bắt con rồng, tức là con rắn đời xưa, là ma quỉ, là Sa-tan, mà xiềng nó lại đến ngàn năm. **3** Người quăng nó xuống vực, đóng cửa vực và niêm phong lại, hầu cho nó không đi lừa dối các dân được nữa, cho đến chừng nào hạn một ngàn năm đã mãn. Sự đó đoạn, Sa-tan cũng phải được thả ra trong ít lâu. (*Abyssos g12*) **4** Tôi lại thấy những ngai, và những người ngồi trên ngai được quyền xét đoán. Kế đó, tôi thấy linh hồn những kẻ đã phải chết chém vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus và vì lời Đức Chúa Trời, linh hồn những kẻ chẳng thờ lạy con thú cùng hình tượng nó, chẳng nhận dấu hiệu nó, hoặc trên trán hoặc trên tay. Các người ấy được sống và trị vì với Đáng Christ trong một ngàn năm. **5** Còn những kẻ chết khác chẳng được sống cho đến khi đủ một ngàn năm. Ấy là sự sống lại thứ nhất. **6** Phước thay và thánh thay những kẻ được phần về sự sống lại thứ nhất! Sự chết thứ nhì không có quyền gì trên những người ấy; song những người ấy sẽ làm thầy tế lễ của Đức Chúa Trời và của Đáng Christ, cùng sẽ trị vì với Ngài trong một ngàn năm. **7** Khi hạn ngàn năm mãn rồi, quỉ Sa-tan sẽ được thả, **8** và nó ra khỏi ngực mình đặng dỗ dân ở bốn phương trên đất, dân Gót và dân Ma-gót; nó nhóm chúng lại để chiến tranh, đồng như cát bờ biển. **9** Chúng nó lên khắp các vùng rộng trên mặt đất, vây dinh thánh đồ và thành yêu dấu. Nhưng có lửa từ trên trời rơi xuống thiêu diệt chúng nó. **10** Còn ma quỉ là đứa đã dỗ dành chúng, thì bị quăng xuống hỏ lửa và diêm, trong đó đã có con thú và tiên tri giả rồi. Chúng nó sẽ phải chịu khổ cả ngày lẫn đêm cho đến đời đời. (*aiôn g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) **11** Bấy giờ tôi thấy một tòa lớn và trắng cùng Đáng đang ngồi ở trên; trước mặt Ngài trời đất đều trốn hết, chẳng còn thấy chỗ nào cho nó nữa. **12** Tôi thấy những kẻ chết, cả lớn và nhỏ, đứng trước tòa, và các sách thì mở ra. Cũng có mở một quyền sách

khác nữa, là sách sự sống; những kẻ chết bị xử đoán tùy công việc mình làm, cứ như lời đã biên trong những sách ấy. **13** Biên dem trả những người chết mình chứa; Sự chết và Âm phủ cũng dem trả những người chết mình có. Mỗi người trong bọn đó bị xử đoán tùy công việc mình làm. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) **14** Đoạn, Sự Chết và Âm phủ bị quăng xuống hồ lửa. Hồ lửa là sự chết thứ hai. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) **15** Kẻ nào không được biên vào sách sự sống đều bị ném xuống hồ lửa. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

21 Đoạn, tôi thấy trời mới và đất mới; vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã biến đi mất, và biển cũng không còn nữa. **2** Tôi cũng thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn sẵn như một người vợ mới cưới trang sức cho chồng mình. **3** Tôi nghe một tiếng lớn từ nơi ngai mà đến, nói rằng: này, đền tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Ngài sẽ ở với chúng, và chúng sẽ làm dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng. **4** Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng, sẽ không có sự chết, cũng không có than khóc, kêu ca, hay là đau đớn nữa; vì những sự thứ nhất đã qua rồi. **5** Đáng ngự trên ngôi phán rằng: Ngày, ta làm mới lại hết thảy muôn vật. Đoạn, lại rằng: Hãy chép; vì những lời này đều trung tín và chân thật. **6** Ngài lại phán cùng tôi rằng: Xong rồi! Ta là An-pha và Ô-mê-ga, nghĩa là đầu tiên và cuối cùng. Kẻ nào khát, ta sẽ lấy nước suối sự sống mà ban cho nhưng không. **7** Kẻ nào thắng sẽ được những sự ấy làm cơ nghiệp, ta sẽ làm Đức Chúa Trời người và người sẽ làm con ta. **8** Còn những kẻ hèn nhát, kẻ chẳng tin, kẻ đáng gớm ghê, kẻ giết người, kẻ dâm loạn, kẻ phù phép, kẻ thờ thần tượng, và phàm kẻ nào nói dối, phản của chúng nó ở trong hồ có lửa và diêm cháy bùng bùng: đó là sự chết thứ hai. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **9** Một vị trong bảy thiên sứ đã cầm bảy bát đựng đầy bảy tai nạn cuối cùng, đến gần tôi, bảo rằng: Hãy đến, ta sẽ chỉ cho ngươi

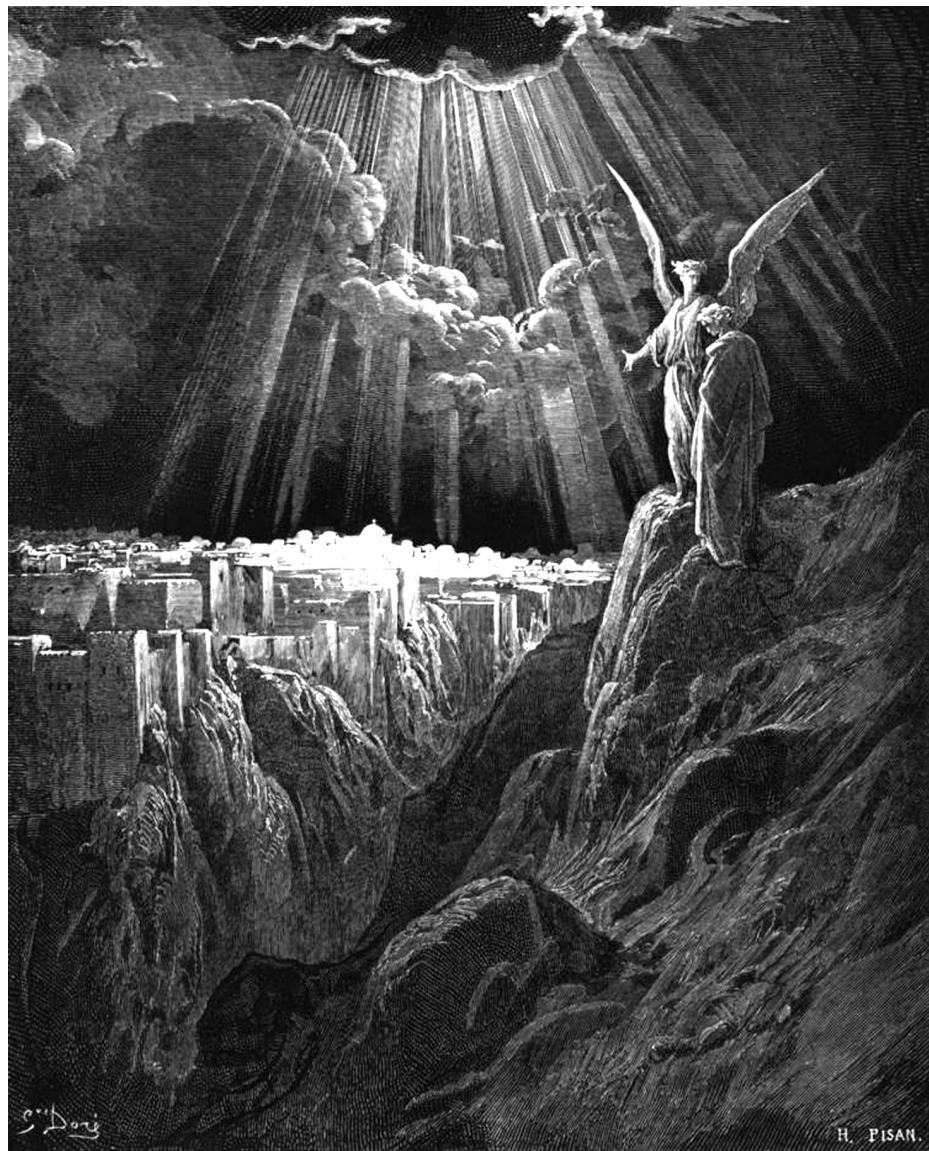
thấy người vợ mới cưới là vợ Chiên Con. **10** Rồi cũng không cần mặt trời, mặt trăng để soi sáng; tôi được Thánh Linh cảm động, thiên sứ đó đưa vì vinh hiển của Đức Chúa Trời chói lói cho, tôi đến trên một hòn núi lớn và cao, và chỉ cho và Chiên Con là ngọn đèn của thành. **24** Các tôi thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem, từ trên dân sẽ đi giữa sự sáng thành đó và các vua trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, **11** rực rỡ đất sẽ đem vinh hiển mình vào đó. **25** Những vinh hiển của Đức Chúa Trời. Sự chói sáng của cửa thành ban ngày không đóng, vì ở đó không thành ấy giống như của một viên bùa thạch, có ban đêm. **26** Người ta sẽ đem vinh hiển và như bích ngọc sáng suốt. **12** Thành có một bức phú quý của các dân đến đó; **27** kẻ ô uế, người tường cao lớn, với mười hai cửa, trên những làm điều góm ghiếc và nói dối không hề được cửa có mười hai vị thiên sứ, cùng những danh vào thành; nhưng chỉ có những kẻ đã biên tên đè, là danh mười hai chi phái của con cháu Y-

sơ-ra-ên: **13** phía đông có ba cửa; phía bắc có ba cửa; phía nam có ba cửa; phía tây có ba cửa. **14** Còn tường của thành có mười hai cái nèn, tại trên có đẽ mười hai danh, là danh mười hai sứ đồ của Chiên Con. **15** Đáng nói cùng ta tay cầm một cái thước, tức là cây sậy bằng vàng đẽ đo thành, các cửa và tường của thành. **16** Thành làm kiểu vuông và bè dài cùng bè ngang bằng nhau. Thiên sứ đo thành bằng cây sậy: thành được một vạn hai ngàn éch-ta-đơ; bè dài, bè ngang, và bè cao cũng bằng nhau. **17** Người lại đo tường thành: được một trăm bốn mươi bốn cu-đê, là thước đo của loài người, và cũng là thước đo của thiên sứ. **18** Tường thì xây bằng bính ngọc, thành thì xây bằng vàng ròng, tự như thủy tinh trong vắt. **19** Những nền tường thành thì trang sức đủ thứ ngọc. Nền thứ nhất, bằng bích ngọc; nền thứ nhì, bằng đá lam bửu; nền thứ ba, bằng lục mã não; nền thứ tư, bằng đá lục cẩm; **20** nền thứ năm, bằng hồng mã não; nền thứ sáu, bằng đá hoàng ngọc; nền thứ bảy bằng ngọc hoàng bích, nền thứ tám, bằng ngọc thủy thương; nền thứ chín, bằng ngọc hồng bích; nền thứ mười, bằng ngọc phi túy; nền thứ mười một, bằng đá hồng bửu; nền thứ mười hai, bằng đá tử bửu. **21** Mười hai cửa thì làm bằng mười hai hột châu; mỗi cửa bằng một hột châu nguyên khôi làm thành. Đường trong thành làm bằng vàng ròng, giống như thủy tinh trong suốt. **22** ỳ đó, tôi không thấy đèn thờ nào; vì Chúa là Đức Chúa Trời toàn năng và Chiên Con đều là đèn thờ của thành. **23** Thành

22 Thiên sứ chỉ cho tôi xem sông nước sự sống, trong như lưu ly, từ ngôi Đức Chúa Trời và Chiên Con chảy ra. **2** ỳ giữa phố thành và trên hai bờ sông có cây sự sống trổ mười hai mùa, mỗi tháng một lần ra trái; và những lá cây đó dùng để chữa lành cho các dân. **3** Chỗng còn có sự nguyên rùa nữa; ngôi của Đức Chúa Trời và Chiên Con sẽ ở trong thành; các tôi tớ Ngài sẽ hầu hạ Ngài; **4** chúng sẽ được thấy mặt Chúa, và danh Chúa sẽ ở trên trán mình. Đêm không còn có nữa, **5** và chúng sẽ không cần đèn ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ soi sáng cho; và chúng sẽ trị vì đời đời. (aiôn g165) **6** Bấy giờ thiên sứ nói với tôi rằng: Những lời này là trung tín và chân thật, Chúa là Đức Chúa Trời của thần các天堂 tiên tri, đã sai thiên sứ mìnhặng tò cùng các tôi tớ Ngài những điều kíp phải xảy ra. **7** Kìa, ta đến mau chóng. Phước thay cho kẻ nào giữ những lời tiên tri trong sách này! **8** Chính tôi là Giangi đã thấy và nghe những điều đó. Khi nghe và thấy đoạn, tôi sấp mình xuống dưới chân thiên sứ đã tỏ những điều ấy cho tôi, để thờ lạy. **9** Song người phán rằng: Chớ làm vậy! Ta là bạn tôi tớ với ngươi, với anh em ngươi, là các天堂 tiên tri, và với những kẻ giữ các lời trong sách này. Hãy thờ phượng Đức Chúa Trời! **10** Rồi người lại phán cùng tôi rằng: Chớ niêm phong những lời tiên tri trong sách này; vì thì giờ đã gần đến. **11** Kẻ nào không công bình, cứ không công bình nữa; kẻ nào ô uế, cứ còn ô uế nữa; kẻ

nào công bình, cứ làm điều công bình nữa; kẻ nào là thánh, cứ làm nên thánh nữa! **12** Ngày, ta đến mau chóng, và đem phần thưởng theo với ta, để trả cho mỗi người tùy theo công việc họ làm. **13** Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là thứ nhất và là sau chót, là đầu và là rốt. **14** Phước thay cho những kẻ giặt áo mình đặng có phép đến nơi cây sự sống và bối các cửa mà vào trong thành! **15** Những loài chó, những thuật sĩ, những kẻ tà dâm, những kẻ giết người, những kẻ thờ hình tượng, và những kẻ ưa thích cùng làm sự giả dối đều ở ngoài hết thảy. **16** Ta là Jêsus, đã sai thiên sứ ta đến làm chứng về những sự đó cho các ngươi trước mặt các Hội thánh. Ta là chồi và hậu tự của Đa-vít, là sao mai sáng chói. **17** Thánh Linh và vợ mới cùng nói: Hãy đến! Kẻ nào nghe cũng hãy nói rằng: Hãy đến! Ai khát, khá đến. Kẻ nào muôn, khá nhận lấy nước sự sống cách nhưng không. **18** Tôi ngỏ cho kẻ nào nghe lời tiên tri trong sách này: nếu ai thêm vào sách tiên tri này điều gì, thì Đức Chúa Trời sẽ thêm cho người ấy tai nạn đã ghi chép trong sách này. **19** Và kẻ nào bớt điều gì trong những lời ở sách tiên tri này, thì Đức Chúa Trời sẽ cắt lấy phần họ về cây sự sống và thành thánh, mà đã chép ra trong sách này. **20** Đáng làm chứng cho những điều ấy, phán rằng: Phải, ta đến mau chóng. A-men, lạy Đức Chúa Jêsus, xin hãy đến! **21** Nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jêsus ở với mọi người!

Tôi cũng thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn
sẵn như một người vợ mới cưới trang sức cho chồng mình. Tôi nghe một tiếng lớn từ nơi ngai mà đến,
nói rằng: này, đèn tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Ngài sẽ ở với chúng,
và chúng sẽ làm dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng.
Khải Huyền 21:2-3

Hướng dẫn Đọc

tiếng Việt at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Bảng chú giải

tiếng Việt at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Bảng chủ giải +

AionianBible.org/Bibles/Vietnamese---Vietnamese-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lu-ca 8:31
Rô-ma 10:7
Khải Huyền 9:1
Khải Huyền 9:2
Khải Huyền 9:11
Khải Huyền 11:7
Khải Huyền 17:8
Khải Huyền 20:1
Khải Huyền 20:3

Công Vụ Các Sứ đồ 3:21
Công Vụ Các Sứ đồ 15:18
Rô-ma 1:25
Rô-ma 9:5
Rô-ma 11:36
Rô-ma 12:2
Rô-ma 16:27
I Cô-rinh-tô 1:20
I Cô-rinh-tô 2:6
I Cô-rinh-tô 2:7
I Cô-rinh-tô 2:8
I Cô-rinh-tô 3:18
I Cô-rinh-tô 8:13
I Cô-rinh-tô 10:11
II Cô-rinh-tô 4:4
II Cô-rinh-tô 9:9
II Cô-rinh-tô 11:31
Ga-la-ti 1:4
Ga-la-ti 1:5
Ê-phê-sô 1:21
Ê-phê-sô 2:2
Ê-phê-sô 2:7
Ê-phê-sô 3:9
Ê-phê-sô 3:11
Ê-phê-sô 3:21
Ê-phê-sô 6:12
Phi-líp 4:20
Cô-lô-se 1:26
I Ti-mô-thê 1:17
I Ti-mô-thê 6:17
II Ti-mô-thê 4:10
II Ti-mô-thê 4:18
Tít 2:12
Hê-bo-rơ 1:2
Hê-bo-rơ 1:8
Hê-bo-rơ 5:6
Hê-bo-rơ 6:5
Hê-bo-rơ 6:20
Hê-bo-rơ 7:17
Hê-bo-rơ 7:21
Hê-bo-rơ 7:24
Hê-bo-rơ 7:28
Hê-bo-rơ 9:26
Hê-bo-rơ 11:3
Hê-bo-rơ 13:8
Hê-bo-rơ 13:21
I Phi-rơ 1:23

I Phi-rơ 1:25
I Phi-rơ 4:11
I Phi-rơ 5:11
II Phi-rơ 3:18
I Giăng 2:17
II Giăng 1:2
Giu-de 1:13
Giu-de 1:25
Khải Huyền 1:6
Khải Huyền 1:18
Khải Huyền 4:9
Khải Huyền 4:10
Khải Huyền 5:13
Khải Huyền 7:12
Khải Huyền 10:6
Khải Huyền 11:15
Khải Huyền 14:11
Khải Huyền 15:7
Khải Huyền 19:3
Khải Huyền 20:10
Khải Huyền 22:5

aïdios

Rô-ma 1:20
Giu-de 1:6

I Cô-rinh-tô 3:18
I Cô-rinh-tô 8:13
I Cô-rinh-tô 10:11
II Cô-rinh-tô 4:4
II Cô-rinh-tô 9:9
II Cô-rinh-tô 11:31
Ga-la-ti 1:4
Ga-la-ti 1:5
Ê-phê-sô 1:21
Ê-phê-sô 2:2
Ê-phê-sô 2:7
Ê-phê-sô 3:9
Ê-phê-sô 3:11
Ê-phê-sô 3:21
Ê-phê-sô 6:12
Phi-líp 4:20
Cô-lô-se 1:26
I Ti-mô-thê 1:17
I Ti-mô-thê 6:17
II Ti-mô-thê 4:10
II Ti-mô-thê 4:18
Tít 2:12
Hê-bo-rơ 1:2
Hê-bo-rơ 1:8
Hê-bo-rơ 5:6
Hê-bo-rơ 6:5
Hê-bo-rơ 6:20
Hê-bo-rơ 7:17
Hê-bo-rơ 7:21
Hê-bo-rơ 7:24
Hê-bo-rơ 7:28
Hê-bo-rơ 9:26
Hê-bo-rơ 11:3
Hê-bo-rơ 13:8
Hê-bo-rơ 13:21
I Phi-rơ 1:23

aiōnios

Ma-thi-ơ 12:32
Ma-thi-ơ 13:22
Ma-thi-ơ 13:39
Ma-thi-ơ 13:40
Ma-thi-ơ 13:49
Ma-thi-ơ 21:19
Ma-thi-ơ 24:3
Ma-thi-ơ 28:20
Mác 3:29
Mác 4:19
Mác 10:30
Mác 11:14
Lu-ca 1:33
Lu-ca 1:55
Lu-ca 1:70
Lu-ca 16:8
Lu-ca 18:30
Lu-ca 20:34
Lu-ca 20:35
Giăng 4:14
Giăng 6:51
Giăng 6:58
Giăng 8:35
Giăng 8:51
Giăng 8:52
Giăng 9:32
Giăng 10:28
Giăng 11:26
Giăng 12:34
Giăng 13:8
Giăng 14:16

Ma-thi-ơ 18:8
Ma-thi-ơ 19:16
Ma-thi-ơ 19:29
Ma-thi-ơ 25:41
Ma-thi-ơ 25:46
Mác 3:29
Mác 10:17
Mác 10:30
Lu-ca 10:25
Lu-ca 16:9
Lu-ca 18:18
Lu-ca 18:30
Giăng 3:15
Giăng 3:16
Giăng 3:36
Giăng 4:14
Giăng 4:36
Giăng 5:24
Giăng 5:39
Giăng 6:27
Giăng 6:40
Giăng 6:47
Giăng 6:54
Giăng 6:68

Giăng 10:28
Giăng 12:25
Giăng 12:50
Giăng 17:2
Giăng 17:3
Công Vụ Các Sứ đồ 13:46
Công Vụ Các Sứ đồ 13:48
Rô-ma 2:7
Rô-ma 5:21
Rô-ma 6:22
Rô-ma 6:23
Rô-ma 16:25
Rô-ma 16:26
II Cô-rinh-tô 4:17
II Cô-rinh-tô 4:18
II Cô-rinh-tô 5:1
Ga-la-ti 6:8
II Thê-sa-lô-ni-ca 1:9
II Thê-sa-lô-ni-ca 2:16
I Ti-mô-thê 1:16
I Ti-mô-thê 6:12
I Ti-mô-thê 6:16
II Ti-mô-thê 1:9
II Ti-mô-thê 2:10
Tít 1:2
Tít 3:7
Phi-lê-môn 1:15
Hê-bo-rô 5:9
Hê-bo-rô 6:2
Hê-bo-rô 9:12
Hê-bo-rô 9:14
Hê-bo-rô 9:15
Hê-bo-rô 13:20
I Phi-rô 5:10
II Phi-rô 1:11
I Giăng 1:2
I Giăng 2:25
I Giăng 3:15
I Giăng 5:11
I Giăng 5:13
I Giăng 5:20
Giu-de 1:7
Giu-de 1:21
Khải Huyền 14:6

eleēsē

Rô-ma 11:32

Geenna

Ma-thi-ơ 5:22
Ma-thi-ơ 5:29
Ma-thi-ơ 5:30
Ma-thi-ơ 10:28
Ma-thi-ơ 18:9
Ma-thi-ơ 23:15
Ma-thi-ơ 23:33
Mác 9:43

Mác 9:45
Mác 9:47
Lu-ca 12:5
Gia-cô 3:6
Hadēs
Ma-thi-ơ 11:23
Ma-thi-ơ 16:18
Lu-ca 10:15
Lu-ca 16:23
Công Vụ Các Sứ đồ 2:27
Công Vụ Các Sứ đồ 2:31
I Cô-rinh-tô 15:55
Khải Huyền 1:18
Khải Huyền 6:8
Khải Huyền 20:13
Khải Huyền 20:14
Limnē Pyr
Khải Huyền 19:20
Khải Huyền 20:10
Khải Huyền 20:14
Khải Huyền 20:15
Khải Huyền 21:8
Sheol
Sáng Thế 37:35
Sáng Thế 42:38
Sáng Thế 44:29
Sáng Thế 44:31
Dân Số 16:30
Dân Số 16:33
Phục Truyền Luật Lệ 32:22
I Sa-mu-ên 2:6
II Sa-mu-ên 22:6
I Các Vua 2:6
I Các Vua 2:9
Gióp 7:9
Gióp 11:8
Gióp 14:13
Gióp 17:13
Gióp 17:16
Gióp 21:13
Gióp 24:19
Gióp 26:6
Thánh Thi 6:5
Thánh Thi 9:17
Thánh Thi 16:10
Thánh Thi 18:5
Thánh Thi 30:3
Thánh Thi 31:17
Thánh Thi 49:14
Thánh Thi 49:15
Thánh Thi 55:15
Thánh Thi 86:13
Thánh Thi 88:3
Thánh Thi 89:48

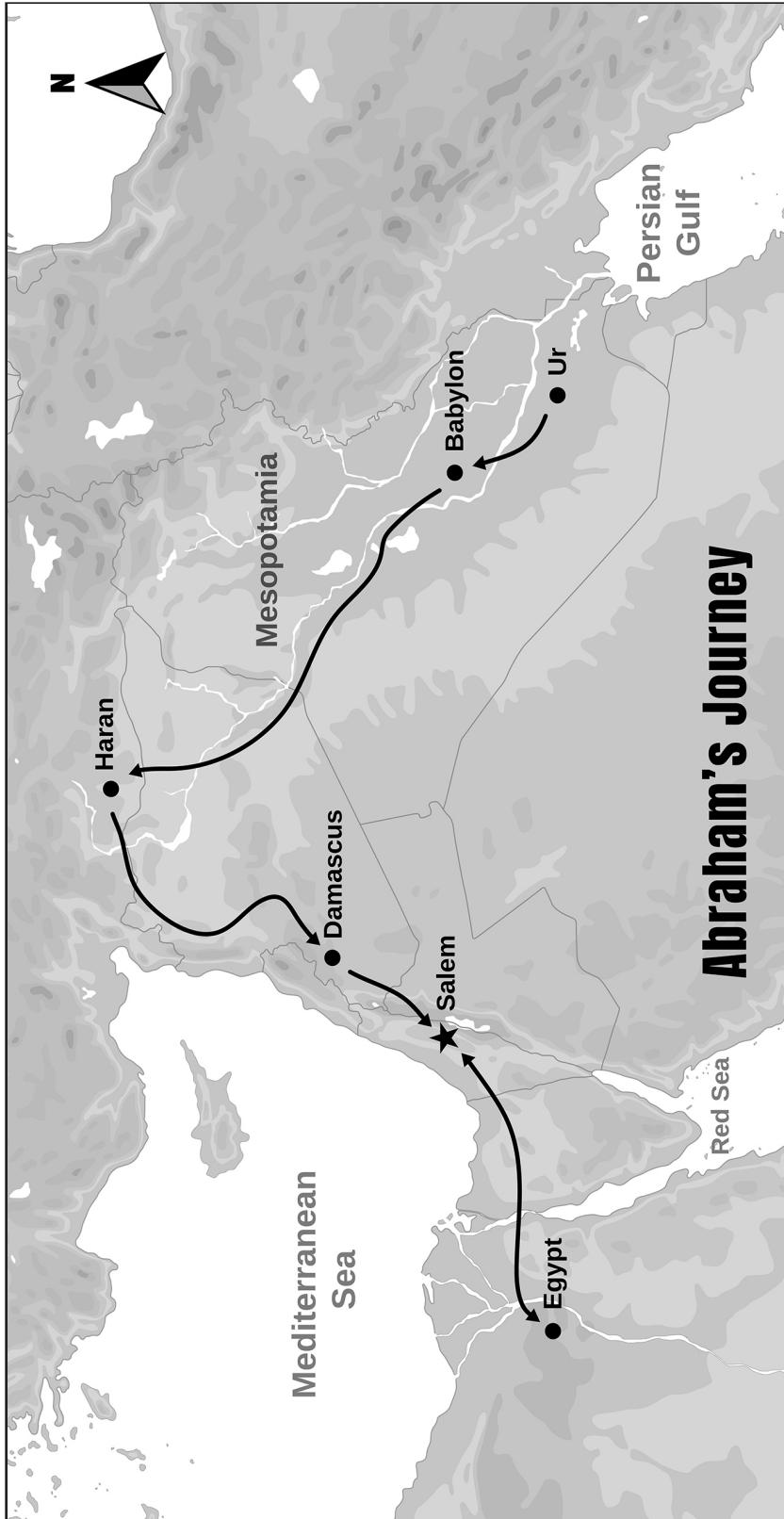
Thánh Thi 116:3
Thánh Thi 139:8
Thánh Thi 141:7
Châm Ngôn 1:12
Châm Ngôn 5:5
Châm Ngôn 7:27
Châm Ngôn 9:18
Châm Ngôn 15:11
Châm Ngôn 15:24
Châm Ngôn 23:14
Châm Ngôn 27:20
Châm Ngôn 30:16
Giảng Sư 9:10
Nhã Ca 8:6
I-sai-a 5:14
I-sai-a 7:11
I-sai-a 14:9
I-sai-a 14:11
I-sai-a 14:15
I-sai-a 28:15
I-sai-a 28:18
I-sai-a 38:10
I-sai-a 38:18
I-sai-a 57:9
Ê-xê-ki-ên 31:15
Ê-xê-ki-ên 31:16
Ê-xê-ki-ên 31:17
Ê-xê-ki-ên 32:21
Ê-xê-ki-ên 32:27
Hô-sê-a 13:14
A-mốt 9:2
Giô-na 2:2
Ha-ba-cúc 2:5

Tartaroō

II Phi-rô 2:4

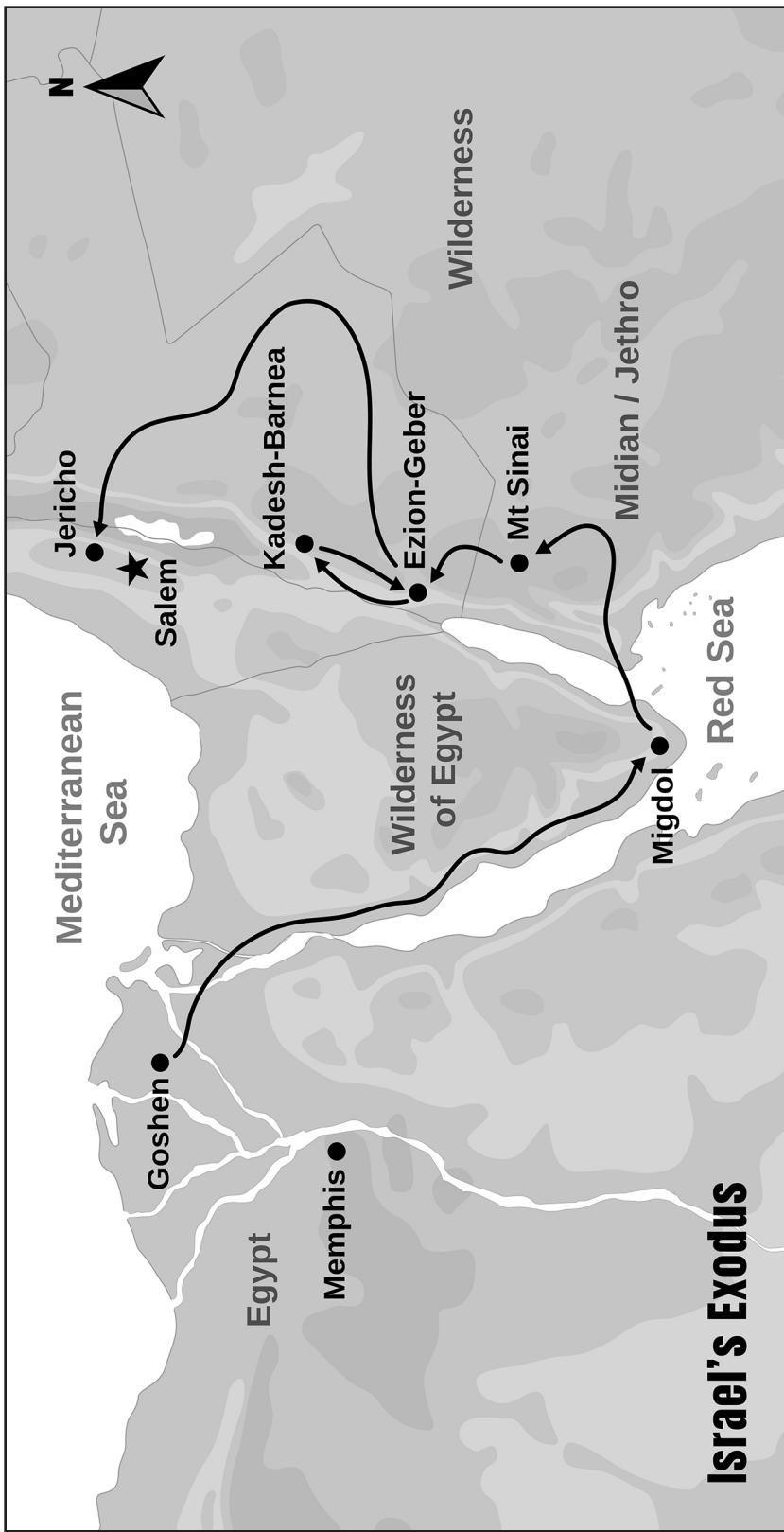
Questioned

None yet noted

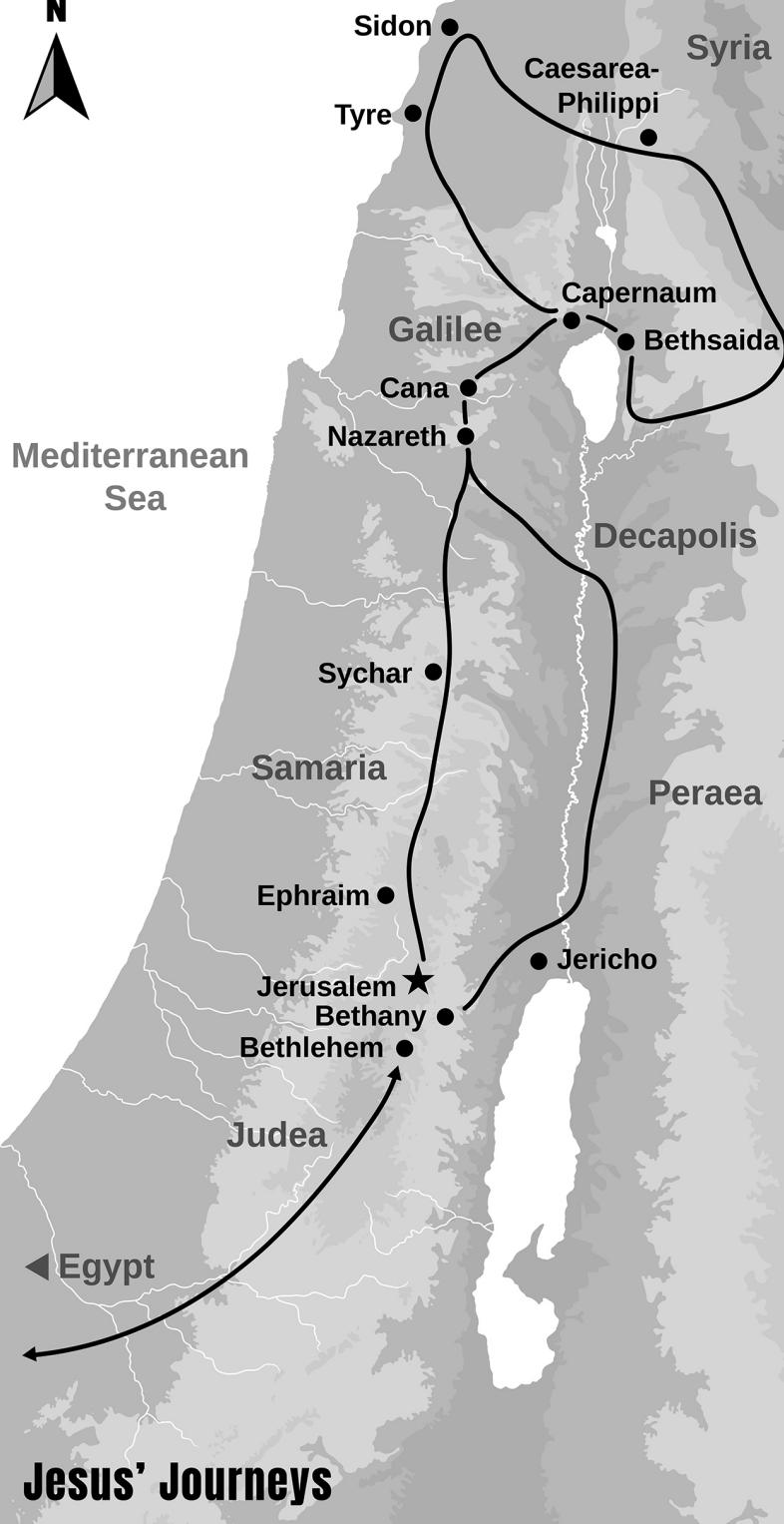

Abraham's Journey

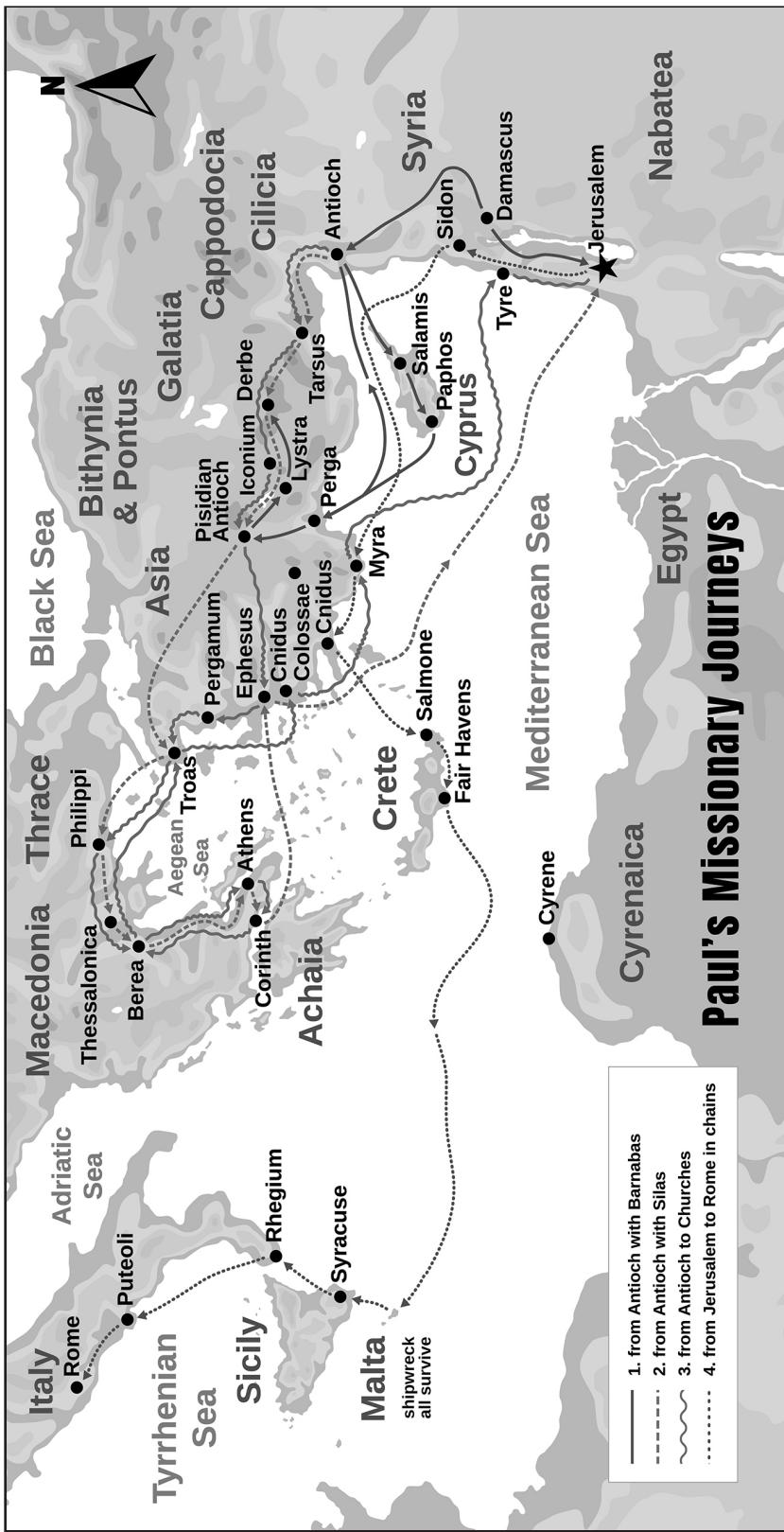
Bởi đức tin, A-lô-p-ta-ham vâng lời Chúa gọi, đi đến xứ mình sẽ nhận làm cõ nghiệp: người đi mà không biết mình đi đâu. - Hê-bơ-rơ 11:8

Và, khi Pha-ra-ôn tha dân Y-sơ-ra-en đi, Đức Chúa Trời không dẫn dân ấy đi theo đường vò xú Phi-li-tin, là đường gần hơn hết, vì Ngài nói rằng: *E* khi dân thấy trận mạc, dời lòng trố về xú *Ê-díp-tô* chăng. - Xuất Hành 13:17

Vì Con người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người. - Mác 10:45

Phao-lô, tôi tớ của Đức Chúa Jésus Christ, được gọi làm sứ đồ, để riêng ra để giảng Tin Lành Đức Chúa Trời, - Rô-ma 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Revelation 20:13 Thalaasa						
		Revelation 19:20 Lake of Fire						
		Revelation 20:2 Abyss						

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Vân Mạng

tiếng Việt at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhận danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, - Ma-thi-ơ 28:19

